

# **Digitales Brandenburg**

**hosted by Universitätsbibliothek Potsdam**

## **Machsor**

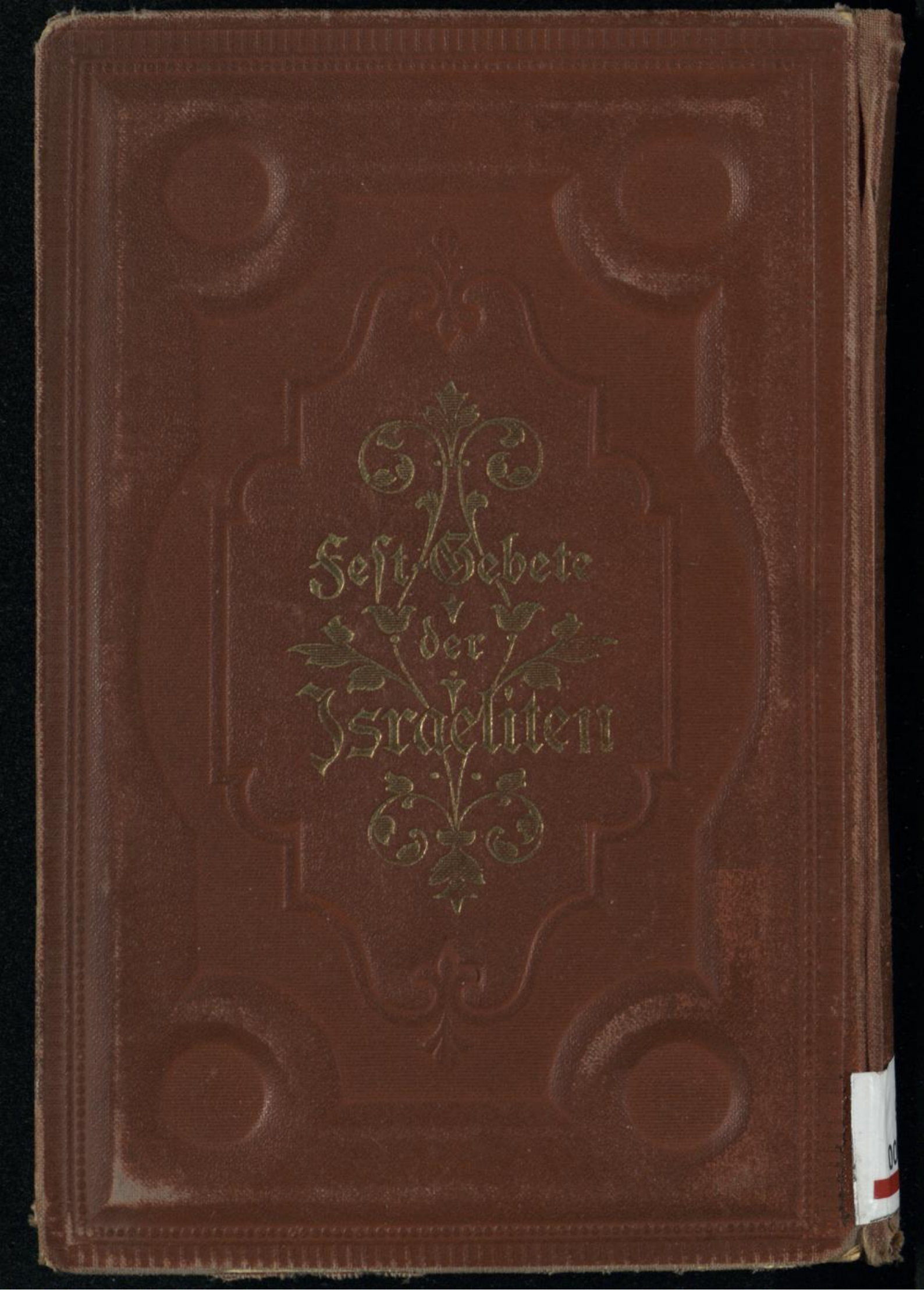
die sämtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte  
und deutscher Uebersetzung

Für das Versöhnungsfest

**Stern, Salomo Gottlieb**

**Wien, 1909**

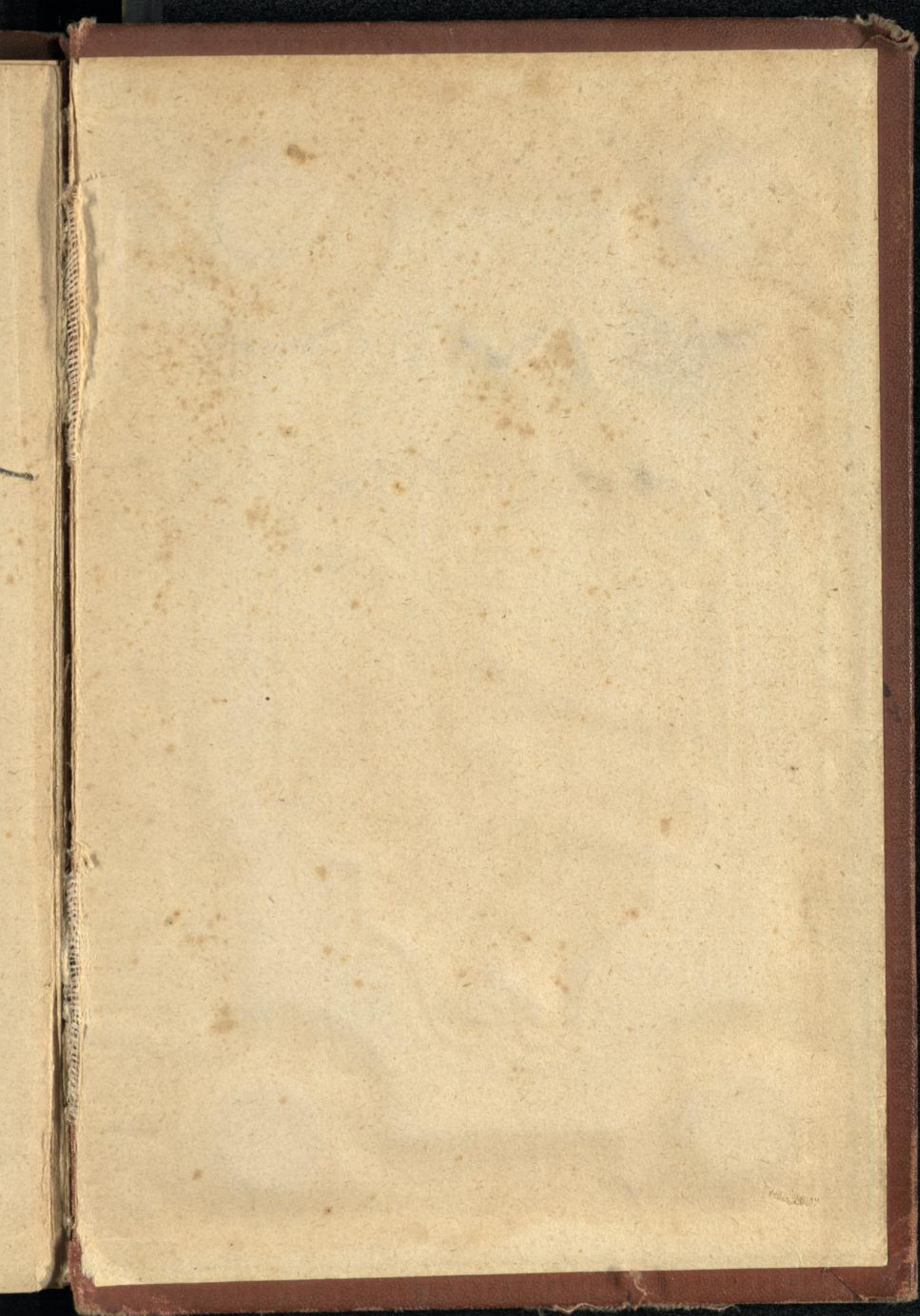
[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12208](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12208)

The image shows the front cover of a book bound in dark brown leather. The cover features a central, vertically oriented decorative panel with an embossed floral and scrollwork design. The text is embossed in a Gothic-style font within this panel. The entire cover is framed by a double-line border, and there are four circular embossed motifs in the corners. The spine of the book is visible on the right side, showing some wear and a small white label with a red stripe at the bottom.

Fest-Gebete  
der  
Israeliten

00







Schles Heimlich

oben Ledermann  
Regime Gutten

1775

---



2203  
UNIVERSITÄT POTSDAM  
Universitätsbibliothek





# MACHSOR.

Die sämtlichen

## FESTGEBETE DER ISRAELITEN

mit bestgeordnetem Texte und  
deutscher Uebersetzung

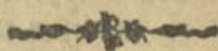
von

**S. G. Stern.**

(Ausgabe in neun Teilen).

Vierter Teil:

Für das Versöhnungsfest.



1909.

Jos. Schlesinger's Buchhandlung  
Wien, I., Seitenstettengasse 5,  
Budapest, Königsgasse 1.





# Verzeichniß

der bei dem geregelten Gottesdienste beibehaltenen Gebete.

	Seite
<b>שחרית</b>	1
שמונה עשרה bis nach ו. פ. u. יגדל	33
<b>Gebetordnung nach Schemone Effre.</b>	37
אמצת bis אימך, מסוד, ברוך אתה ומצמיח ישועה bis זכרנו	39
מחיה המתים bis עד יום מותו	40
<b>מלך מאין, מלך שוכן עד, אנא סלח נא, ואתה קדוש, ימלך</b>	48
היום יכתב מעשה אלהינו und alle אמרו לאלהים	51
האדרת והאמונה	61
לאל עורך דין	68
ו. פ. u. קדושה, נעריצך	86
כי על רחמך, סלח לנו סליחות	115
זכור רחמך, מפלמי אלי, שופט כל הארץ, אל תבא, שלש עשרה מדות	132
זכור לנו ברית אבות	142
י"קום פורקן (Am Sabbath) הפטרה, קריאת התורה, הוצאת ספר התורה אשרי, הכנסת התורה, הזכרת נשמות	162
<b>Gebet für den Landesfürsten,</b>	

## מוסף

<b>Gebetordnung nach Schemone Effre.</b>	192
ומצמיח ישועה bis זכרנו, מסוד, ברוך אתה	196
מחיה המתים bis עוד בו נשמתו	206
מעשה אלהינו und alle אמרו לאלהים, ובכנ אמרו לאלהים	214
עם דרי משה bis ונתנה תוקף לחט ובכנ ולך תעלה קדושה	217
סדר העבודה ganz, וכל מאמינים, חמול על מעשיך, ו. פ. u. קדושה, נעריצך	256
אל ארך אפים, סלה לנו סליחות	262
את הברית ואת החסד (עקדה), אם יוספים אנחנו (פומון), אדם אך יזהר	274
סדר דוכן, ו. פ. u. זכור לנו ברית אבות, זכור רחמך	293
הכנסת ספר תורה, הפטרה, קריאת התורה, הוצאת ספר תורה	

## מנחה

<b>Gebetordnung nach Schemone Effre.</b>	312
מחיה המתים bis זכרנו, לעונים bis מסוד und ברוך אתה	315
מי כעמך ישראל bis ו. פ. u. אמונת אים נושרת, ואתה קדוש, ימלך	319
תגון ורחום אתה bis ובכנ תן פחדך, חמול, קדושה, ככתוב	321
כי על רחמך, סלח לנו סליחות	326
והיו לה מנישי מנחה bis משאת כפי, ה' ה' אל רחום וחנן bis אנשי אמונה	339
bis zu Ende זכור רחמך, אמונים בני מאמינים (עקדה), סלח נא לעת	

## נעילה

wird ganz so gebetet, wie es hier gedruckt ist.



## תפלה לשליח צבור

לאומרה בכונה וברתת ובתודה קודם כל תפלה ותפלת.

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קבל שועתי ברצון ובאמוין  
והגן. רחם עלי ושמע תפילתי אשר אתפלל בעדי ובעד ביתי  
יבעד עדתי המסבימים עמי בתפילתי ותכלול תפילתי עם  
תפלות הישרות והנקיות אשר יעשו ישראל. ותחתור תחת  
כסא כבודך כמו שחתרת לתפלת משה (כ"ו מנשה). ואל-  
יבושו בי שולחי ולא אני בהם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון  
לבי לפניך יי צורי וגואלי. אמן סלה: יהי לרצון לפניך איום  
שתתן לי קול נעים וערב היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרוני  
ויהיה קולי נעים וחזק כמו שנאמר ויהי כול השופר הולך  
וחזק מאד. אמן סלה:

## תפלה אחרת לש"ץ.

הגני העני מפעש ונרעש ונפחד מפחד יושב תהלות  
ישראל באתי לעמוד ולחנן לפניך על עמך ישראל אשר  
שלהוני ואף על פי שאיני כדאי והגון לכה. על כן אבקשך  
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. יי א. יי. אל רחום וחנן  
אלהים. שדי איום ונורא. היה נא מצליח דרכי אשר אנכי  
הולך לעמוד לבקש רחמים עלי ועל שולחי. ונא אל תפשיעם  
בחטאתי ואל תחייבם בעונותי כי חוטא ופושע אני ואל יבלמו  
בי בפשעי ואל יבושו בי ואל יבושה בהם וקבל תפילתי  
בתפלת זכו ורגיל ופרסו נאה וזקנו מגודל וקולו נעים ומעורב

der bei d

טו. f. u. ינדל

סוד, ברוך אתה  
יעה bis זכרנו  
עד יום מותו  
קדוש, ימלך  
היום יכתב  
אלהים alle  
אדרת והאמונה  
לא ל עורך דין  
דושה, נעריצך  
לנו סליחות  
עשה מדות  
ברית אבות  
ספר התורה  
Gebet fil

ברוך אתה  
ד בו נשמתו  
מרו לאלהים  
עלה קדושה  
שה, נעריצך  
לנו סליחות  
ים אך זכה  
זכור חומך  
ספר תורה

ברוך אתה  
וש, ימלך  
טה, ככתוב  
סליחות  
שי אמונה  
נא לשן



תפלה לשליח צבור

בְּרַעַת עִם הַבְּרִיּוֹת. וְתִגְעַר בְּשָׂטָן לְבַב יִשְׁרָאֵל; וְיִהְיֶה נָא רִגְלֵנוּ  
עֲלֶיךָ אֱהָבָה. לְכֹל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה בְּאַהֲבָה. וְכֹל צוּמוֹתֵינוּ  
וְעֲנוּיֵינוּ הַפּוֹד לָנוּ וְלְכֹל יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמִתָּה לְתַיִם  
וְלִשְׁלוֹם הָאָמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֲהַבּוּ וְאֵל יְהִי שׁוֹם מְכַשׁוֹל בְּתַפְּלוֹתֵינוּ;  
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב  
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה שְׂכַר  
הַמַּלְאָכִים שֶׁהֵם בְּעַלֵּי תַפְלוֹת יְבִיאוּ תַפְלוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּסּא כְבוֹדֶךָ  
וְיַפְיִצוּ אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ בְּעִבּוֹר כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים  
וְהַיִּשְׂרָאֵלִים וּבְעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. כִּי אַתָּה  
שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹתֵינוּ.

קבלם ערם זיל מיטער סעץ די סמוכים לנו ספר ספסלם סרלם

יְדַעְתִּי יי כִּי צָדֵק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמוּנָה עֲנִיתָנִי;  
הִקְשִׁיבָה לִּי וְעֲנֵנִי אָרִיד בְּשִׁיחִי וְאַהֲיַמָּה;  
וְנַפְשִׁי תִגַּל בִּי תְשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ;  
הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים הַפּוֹצֵה אֶת־הַדָּוָר עֲבָהוּ מִתְרַב רָעָה;







Morgengebet.

in Ewigkeit nicht für ein anderes hin.

10) Er schauet und weiß das Geheime und Verborgene in uns, durchschauet das Ende der Dinge bei ihrem Anfang und Entstehen.

11) Vergilt dem frommen Manne nach seinem Thun und Wirken und gibt dem Sünder, was ihm gebührt nach seiner Schuld.

12) Er sendet, wenn die Zeit zu Ende geht, uns seinen Gesalbten, daß er erlöse, die da hoffen auf das Ende und das Heil.

13) Die Todten belebt Gott in seiner Gnadenfülle. Gepriesen sei sein Name und seine Herrlichkeit in Ewigkeit

Der Herr der Welt, der hat regieret bevor noch ein Geschöpf ist geschaffen worden. Zar Zeit als Alles ward gemacht nach seinem Willen, ward er der Welten „König“ mit Namen schon genannt; und wenn Alles aus ist und zu Ende, wird er allein regieren in seiner Furchtbarkeit!

Er war! Er ist! Er wird sein in seiner Herrlichkeit. Er ist einzig und kein Zweites ist, das ihm zu vergleichen wäre und mit ihm zu verbinden; ohne Anfang, ohne Ende, sein ist die Macht und sein die Herrschaft.

Er ist mein Gott, mein ewiglebender Erlöser; ein Fels und Hort in jeder Zeit der Noth. Er ist mein Banner und eine sichere Zuflucht mir, mein Theil und Loos, mein Kelch und Heil, wenn ich zu ihm rufe! In seine Hand empfehle ich meinen Geist, ob ich schlafe, ob ich wache, und mit dem Geiste meinen Leib in seine Hand! Gott mit mir, da fürchte ich Nichts.

Gelobt seist du Gott, ברוך

שחרית

לְעוֹלָמִים לְוֹלְתוֹ: צוֹפֵה

וַיִּזְדַּע סִתְרֵינוּ. מִבֵּית לְסוֹף

דְּבַר בְּקִדְמָתוֹ: גּוֹמֵל |

לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעָלוֹ. יִתֵּן

לְרַשָּׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח

לְקַץ יָמָיו מִשִּׁיחָנוּ. לַפְּדוֹת

מִחֲכֵי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ: מַתִּים

יִתֵּיה אֵל בְּרוּב חֶסְדּוֹ.

בְּרוּךְ עַד־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

עַד עוֹכָב עִמָּךְ וְנִ' מְנוּחָת וְיִמָּךְ וְנִ' מְנוּחָת  
כְּדָלָם וְכִן כְּמִתְנֵי:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּמִרְם

כָּל־יְצִיר נִבְרָא: לַעַת נַעֲשֶׂה

בְּתַקְצוֹ כֹּל. אֲנִי מָלַךְ שְׁמוֹ נִבְרָא:

וְאַחֲרַי בְּכִלּוֹת הַכֹּל. לְבִדּוֹ יִמְלוֹךְ

נִבְרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה. וְהוּא

יִהְיֶה בְּתַקְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין

שֵׁנִי. לְהַמְשִׁילֵנוּ לְהַחֲבִירָה: בְּלִי

רֵאשִׁית בְּלִי תְּכִלִּית וְלוֹ הָעוֹז

וְהַמְשָׁרָה: וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גֵּאֵלֵי.

וְצוּר חֲבֵלֵי בְּעַת צָרָה: וְהוּא נָסִי

וּמְנוּס לִי. מִנֵּת כּוֹסֵי בַּיּוֹם אֶקְרָא:

בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעַת אִישָׁן

וְאֶעֱרָה: וְעַסְדּוּחֵי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי  
וְלֹא אֵיךְא:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ



unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote und uns geboten hat die Reinigung der Hände.

ברוך Gelobt seiest du Gott unser Herr und Herr der Welt, der den Menschen hat geformt in Weisheit und ihn mit Oeffnungen und Höhlungen hat geschaffen. Es ist bekannt und offenbar vor deinem Welten-throne, daß, wo eine von ihnen sich öffne und eine sich schließe, es nimmer möglich wäre, daß der Mensch vor dir bestehen und am Leben bleiben könne.

Darum seiest du, Gott, gelobt, der da heilet alles Fleisch und es wunderbar geschaffen.

ברוך Gelobt seiest du, Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns geheiligt hat durch seine Gebote und uns geboten hat den Worten der Thora und der Gotteslehre eifrig nachzugehen (uns mit ihr zu beschäftigen).

והעריב מִוֹעַד מִוֹעַד, Gott unser Herr! das Wort deiner Gotteslehre stets unsere Lust sein, ein Labjal in unserem Munde und in dem Munde deines Volkes Israel. Mögen wir und unsere Nachkömmlinge und die Nachkömmlinge deines Volkes Israel zur wahrhaften Erkenntniß deines Namens gelangen und die Wissenschaft der Gotteslehre und deines göttlichen Wortes stets ihre Verehrer

## שחרית

מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ  
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת  
יָדַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ  
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת  
הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ  
נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים  
חֲלוּלִים גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי  
כִּסָּא כְבוֹדְךָ שָׁאֵם יִפְתַּח  
אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד  
מֵהֶם אוֹ אִפְשֵׁר לְהִתְקַיֵּם  
וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה  
יְיָ רֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא  
לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ  
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ  
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסֹק  
בְּדַבְרֵי תוֹרָה:

וְהֵעֲרַבְנָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-  
דְּבַרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת  
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה  
אֶנְחָנוּ וְצִאֲצֵאֵנוּ וְצִאֲצֵאֵי  
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי  
שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ: בְּרוּךְ

in Er  
hin.  
10  
wei  
borge  
Ende  
fang  
11  
Man  
Wirke  
was  
Schul  
12)  
zu Er  
falb  
die d  
und d  
13)  
Gott  
Gepric  
seine  
ארוך  
regieret  
geschaffe  
ward g  
ward e  
Namen  
Alles an  
allein r  
barkeit!  
Er w  
sein in  
einzig ur  
zu vergle  
binden;  
sein ist  
Herrschaft  
Er ist  
der Erlöf  
jeder Ze  
Banner u  
mein The  
heil, we  
seine Ha  
Geist, ob  
und mit  
seine Han  
fürchte ich  
ברוך



ünden. Gelobt seiest du Gott, der seinem Volke Israel die Thora geoffenbaret.

ברוך Gelobt seiest du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der uns erwählet hat unter allen Völkern und uns seine Thora hat gegeben. Gelobt seiest du Gott, der die Thora hat gegeben.

„Gott segne dich und behüte dich!“ יברכך

Gott lasse leuchten über dich sein Angesicht, und sei dir gnädig!

Gott wende zu dir sein Angesicht und gebe dir den Frieden!“

אלו Das sind die Dinge, für die kein festimmtes Maaß ist (im Gesetze): Die Ecke des Feldes (die den Armen überlassen ward); die Werke der Mildthätigkeit und Menschenfreundlichkeit und die Wissenschaft der Gotteslehre.

Das sind Dinge, von denen der Mensch den Fruchtgenuß hat in dieser Welt, und der Grundstock ihm bleibt für die künftige Welt. Die sind es:

Die Ehrfurcht, die wir Vater und Mutter bezeigen; die Werke der Mildthätigkeit; die Bereitwilligkeit, mit der wir ins Lehr- und Bethaus gehen Abends und Morgens; die Gastfreihait; Krankenpflege; Ausstattung der Bräute; die Todten geleiten; Andacht im Gebete; Frieden stiften zwischen Mensch und Mensch. Die Wissenschaft der Gotteslehre (die Beschäftigung mit Gottes Wort und Lehre) die geht über Alles.

Mein Gott! die Seele, die du mir gegeben hast, ist rein. Du hast sie geschaffen und gebildet, und sie in mich hineingehaucht: du wahrenst sie

אתה יי המלמד ו תורה לעמו ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יינותן התורה:

יברכך יי וישמרך: יאר פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והבכורים והקאיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם אוכל

פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא. ואלו הן. כבוד אב ואם וגמילות חסדים והשקמת בית המדרש שחרית וערבית והכנסת ארחים ובקור חולים והכנסת פלה והלנות המת ועיון תפלה והבאת שלום בין אדם לחבירו ותלמוד תורה בנגד כלם:

אלהי נשמה שנתת בי מהורה הוא. אתה בראתה אתה יצרתה אתה גפחתה בי. ואתה משמרה בקרב



Ich mir, du nimmst sie einst von mir, und wirfst sie mir auch wiedergeben in der Zeit, dir kommet. Alldieweil die Seele ist in mir, bekenne ich (meinen Glauben) vor dir, meinem Gott und Herrn, dem Gott meiner Väter, dich als den Meister aller Schöpfungen, den Herrn aller Seelen! Gelobt seist du Gott, der die Seele wieder gibt den todten Leibern!

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der dem Thiere hat das Verständniß gegeben, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich zu einem Israeliten hat gemacht:

— — der mich nicht zu einem Knechte hat gemacht.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der mich

(Männer sagen;) nicht zu einem Weibe hat gemacht.

(Frauen sagen:) nach seinem Willen hat geschaffen.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Blinden sehend macht;

— — der die Nackten kleidet;

— — der die Gebundenen löset;

— — der die Gebeugten aufrechtet;

שחרית

ואתה עתיד לטדה ממני ולהחזירה בי לעתיד לבא: כל-זמן שהנשמה בקרבני מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי רבון כל המעשים ארון כל הנשמות: ברוך אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לשכני בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני גוי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני עבד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

Frauen sagen:

Männer sagen:

שלא עשני אשה | שעשני פרצוני:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערמים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוקף כפופים:



Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der die Erde wölbet über die Wasser.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der Alles, was mir Noth thut, mir geschaffen und bereit gehalten.

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der da lenket die Schritte des Mannes;

— — der da gürtet Israel mit Macht und Stärke;

— — der da krönet Israel mit Ruhm und Herrlichkeit;

— — der dem Mildeu gibt die Kraft;

Gelobt seist du Gott, unser Herr und Herr der Welt, der den Schlaf mir nimmt aus meinen Augen, und den Schummer mir von meinen Augenliedern.

ויהי מלגה es dir gefallen, dir unserm Gott und Herrn, dem Gotte unserer Väter uns anzuhalten und einzuführen in das innerste Heiligthum der Gotteslehre, uns zu befestigen in der Beobachtung deiner göttlichen Gebote, auf daß wir nicht zur Versündigung kommen, uns vor jeder Schuld und Sünde wahren, nicht der Versuchung, nicht der Schmach und der Beschämung je verfallen. Laß den bösen Trieb in uns nimmer walten über uns. Halt uns fern von schlechten Menschen, schlechter Gesellschaft und Umgebung. Befestige du jeden guten Trieb in uns, und uns in ihm, daß wir allen guten und edlen Werken mit aller Lust und Liebe nachgehen. Ueberwältige du den Herzenstrieb in uns, auf daß wir dir und dir allein uns unterwürfig

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם  
רוקע הארץ על המים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך  
העולם שעשה לי כל צרכי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם  
אשר הכין מצעדי גבר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך  
העולם אשר ישראל בגבורה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך  
העולם עומד ישראל בתפארה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך  
העולם הנותן ליעקב פח:

ברוך אתה יי אלהינו מלך  
העולם המעביר שנה מעיני  
ותנומה מעפעפי:

ויהי רצון מלפניך יי  
אלהינו ואלהי אבותינו  
שתרנילנו בתורתך ודבקנו  
במצותיך ואל תביאנו לא  
לידי חטא ולא לידי עברה  
ועון ולא לידי נסיון ולא לידי  
בזיון ואל תשלט בנו יצר  
הרע והרחיקנו מאדם רע  
ומחבר רע ודבקנו ביצר  
טוב ובמעשים טובים וכזה  
את יצרנו להשתעבד לך



gen. Gib o Gott, daß wir heute und alle Tage Gnade finden und Wohlwollen und Erbarmen in deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen. Laß deine Guld und Milde walten über uns, daß wir deiner Wohlthaten uns stets erfreuen. Gelobt seist du Gott, der seine Guld und Milde walten läßt über sein Volk Israel.

☩ Möge es dir gefallen, dir meinem Gotte und Herrn, dem Gotte meiner Väter, mir heut' und alle Tage deinen Schutz und deine Obhut zu gewähren gegen Frechheit und Ausgelassenheit, Gewalt und Tücke. Schütze mich vor schlechten Menschen und schlechter Umgebung; vor einem Bösen Nachbar und vor jedem bösen Verhängniß; und Begegniß; vor jedem Seelenverderbniß; vor einem harten Gerichte und einem harten Kläger, weiß Bundes, weiß Glaubens er auch immer sei!—

לעולם Es lehren die Weisen: „Vor Allen soll der Mensch Gottesfürchtig sein im Stillen; die Wahrheit bekennen, die Wahrheit reden, wie er sie im Herzen hat; früh aufstehen, und seinen Gott und Herrn in Wahrhaftigkeit bekennen.“

☩ Herr aller Welten! Nicht um unserer eigenen Verdienste willen hoffen wir die Gewährung unserer Bitten und Wünsche, die wir dir bringen; sondern auf deine unendliche Liebe und Barmherzigkeit hoffen und vertrauen wir. Was sind wir? Was ist unsere Liebe? Was ist unsere Frömmigkeit?

ותגנו היום ובכל יום לחן  
ולחסד ולרחמים בעיניך  
ובעיני כד רואינו ותגמלנו  
חסדים טובים: ברוך אתה  
י' גומל חסדים טובים  
לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך י' אלהי  
ואלהי אבותי שתצילני  
היום ובכל יום מעי פנים  
ומעזות פנים מאדם רע  
ומהבר רע ומשכן רע  
ומפגע רע ומשטן המשהית  
מדין קשה ומבעל דין  
קשה בין שהוא בן ברית  
ובין שאינו בן ברית:

לעולם יהא אדם ירא שמים  
בסתור ומודה על האמת והובר  
אמת בלבבו וישכם ויאמר:

רבון כל העולמים לא על  
צדקותינו אנחנו מפילים  
תחנונינו לפניך כי על  
רחמך הרבים. מה אנחנו  
מה תינו מה חסדנו מה  
צדקותינו מה ישועתנו מה



Was ist unser Hells und unsere Kraft und Stärke? Was könnten wir, dir unserm Gotte und Herrn, dem Gotte unserer Väter zum Ruhme sagen? Sind nicht alle Helden wie Nichts vor dir, und die namhaften Männer als wären sie nie da gewesen? Die Weisen vor dir ohne Einsicht, die Verständigen ohne Ueberlegung? Ihr meistes Thun ist vergänglich und vergeblich; die Tage ihres Lebens sind wie ein flüchtiger Traum vor dir; der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

Und doch sind wir betu Volk, das du erkoren: Die Glieder eines Bundes den du geweiht; die Kinder Abrahams, der dich geliebt, dem du deine Liebe zugeschworen auf dem Berge Moria; der Same Isaks, des Einzigen, der auf dem Altare schon vor dir gebunden lag; die Gemeinde Jakobs deines Erstgeborenen; um der Liebe willen, mit der du ihn geliebt, und dieweil du an ihm hast deine Freud' gehabt, nann-test du ihn mit Namen Israel (den heiligen Kämpfer Gottes) und Jeschurun (den Gott-gerechten)

Darum fühlen wir uns auch verpflichtet und schuldig dir zu danken, dich zu preisen und zu rühmen, zu heiligen und zu verherrlichen, deinem Namen den Dank und die Ehre

בחנו מה גבורתנו מה  
נאמר לפניך יי אלהינו  
ואלהי אבותינו הלא כל  
הגבורים כאין לפניך ואנשי  
השם כלא היו וחכמים  
כבלי מדע ונבונים כבלי  
השכל פי רוב מעשיהם  
תהווימי חיייהם הכל לפניך  
ומותר האדם מן הבהמה  
אין כי הכל הכל:

אבל אנהנו עמך בני  
בריתך. בני אברהם  
אהבה. שנשבעת לו בחר  
המזרחה. גרע יצחק יחידו  
שנעקד על גבי המזבחה.  
עדת יעקב בנה בכורה.  
שמא אהבתך שאהבת אותו  
ומשמחתך ששמחת בו.  
קראת את שמו ישראל  
ישרון:

לפיכך אנהנו חייבים  
להודות לך ולשבחך  
ולפארה ולברך ולקדש  
ועת שבת והודיה לשמך.



zu geben. Wohl uns! du hast den besten Theil, ein freundlich Loos, ein schönes Erbe uns beschieden. Wohl uns, die wir früh und spät, Abends und Morgens, zweimal im Tage unsern Glauben bedenken:

שמע „Höre Israel?

Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott!“

ברוך געפriesen sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in — Ewigkeit!

אתה Du warst derselbe, bevor noch die Welt ist erschaffen worden, und bist derselbe, nachdem die Welt ist erschaffen worden, du bist derselbe, in dieser wie in der zukünftigen Welt. Heilige deinen Namen an Allen, die deinen Namen heilig halten; heilige ihn in deiner ganzen Menschenwelt; auf das dein Heil und deine Hilfe sichtbar werde an uns, und du erhöhst und wir mit dir erhöhst und verherrlicht werden.

Gelobt seist du Gott, der du heiligest deinen Namen in der großen Welt.

אתה Du unser Gott und Herr, du bist derselbe im Himmel und auf Erden wie in den höchsten Himmelhöhen! Das ist und bleibt wahr: Du bist der Erste und bist der Letzte, und außer dir ist kein Gott!

אשרינו מה טוב חלקנו  
ומה נעים גורלנו ומה יפה  
ירשתנו אשרינו שאנחנו  
משכימים ומעריבים ערב  
ובוקר ואומרים פעמים  
בכל יום:

שמע ישראל

יהוה אלהינו יהוה אחד:  
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא עד שלא נברא  
העולם אתה הוא משנברא  
העולם אתה הוא בעולם  
הזה ואתה הוא לעולם  
הבא קדש את שמך על  
מקדישי שמך וקדש את  
שמך בעולמך ובישועתך  
תרים ותגביה קרננו: ברוך  
אתה יי מקדש את שמך  
ברבים:

אתה הוא יי אלהינו  
בשמים ובארץ ובשמי  
השמים העליונים. אמת  
אתה הוא ראשון ואתה  
הוא אחרון ומבלעדך אין



Einige du, die auf dich hoffen, aus allen vier Enden der Welt; auf daß erkennen und einsehen Alle, die die Welt bewohnen, daß du allein Gott, Herr bist über alle Reiche der Welt. Du hast den Himmel gemacht und die Erde, das Meer und was in ihnen ist. Wer unter allen deinen Schöpfungen, den höheren und den niedern, könnte zu dir sagen: was thust du da?

Unser Vater im Himmel! laß deine Gnade walten über uns um deines heiligen Namens willen, der an und über uns ward genannt; auf das an uns in Erfüllung gehe, was geschrieben steht:

„Um die Zeit, da führe ich euch zurück, und um die Zeit, da sammle ich euch; denn ich will euch einen Namen machen einen ehrenvollen Namen unter allen Völkern der Welt, wenn ich zurückführe eure Gefangenen vor euren Augen, spricht Gott der Herr!

אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוֹיָךְ מֵאֲרָבַע  
בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ יִכִּירוּ וַיֵּדְעוּ  
כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה  
הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל  
מִמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה  
עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת  
הָאָרֶץ. אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל  
אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה  
יְדִיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים אִוּ  
בַתְּחַתּוֹנִים שִׁיאָמַר לְךָ מֶה־  
תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם  
עָשִׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר  
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ  
וְקִיָּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶה  
לְשִׁכְתוֹב בְּעֵת הַהִיא אָבִיא  
אֶתְכֶם וּבְעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם  
כִּי אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם  
וְלַתְּהִלָּה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ  
בְּשׁוּבִי אֶת שְׁבוֹת יְכֶם  
לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:

סמות ל' י"ס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כְּיֹר נְחֹשֶׁת וְכִנּוּ  
נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ וְנִתְּתָה אֹתוֹ בֵּין־אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה  
שָׁמָּה מַיִם: וְרַחֲצוּ אֶתְכֶם וּבָנִי מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם:  
בְּכֹאֵם אֶל־אֶהָל מוֹעֵד יְרַחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יִמָּתוּ אִוּ בְּגִשְׁתֶּם אֶל־



הַמִּזְבֵּחַ לְשֹׁרֶת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וְהִצִּיּוּ יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם  
וְלֹא יִמְתּוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֶק־עוֹלָם לֹא וּלְזִרְעוֹ לְדוֹתָם:

וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בַד וּמִכְנָסִי-בַד יִלְבַּשׁ עַל-בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת-הַדָּשָׁן אֲשֶׁר  
הָאֵלֶּיךָ הָאֵשׁ אֶת-הָעֹלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדָיו  
וּלְבַשׁ בְּגָדִים אַחֲרָיִם וְהוֹצִיא אֶת-הַדָּשָׁן אֶל-מִחוּץ לַמִּחָנֶה אֶל-כַּקּוֹם טְהוֹר:

מזכר כ"ח

Der Ewige redete mit Mo-  
scheh und sprach: Gebiete den Kindern  
Sisrael's und sage ihnen: Mein  
Opfer, nämlich meine Speise, welche  
mein Feuer verzehrt mir zum an-  
genehmen Geruch, müßt ihr sorg-  
fältig jedes zu seiner Zeit darbrin-  
gen. Sage ihnen also: Dieses ist  
das Feueropfer, das ihr dem Ewi-  
gen zu Ehren darbringen sollt:  
Zährige Lämmer ohne Leibesfehler,  
zwei jeden Tag, als fortbestehendes  
Brandopfer. Das eine Lamm bringst  
du des Morgens, und das andere  
zwischen beiden Abenden; dazu ein  
Zehnthheil eines Epha feines Mehl  
zum Mehlopfer, eingerührt mit einem  
Biertel eines Hin gestoßenen Oels;  
das tägliche Opfer, wie es bereits  
am Berge Sinai gebracht, und dem  
Ewigen zu Ehren zum angenehmen  
Geruch vom Feuer verzehrt ward.  
Zu jedem Lamm gehört ein Bier-  
theil Hin zum Trankopfer; auf das  
Heilige soll der unvermischte Opfer-  
wein dem Ewigen zu Ehren aus-  
gegossen werden. Das andere Lamm  
bringst du zwischen beiden Abenden  
mit eben dem Mehlopfer und Trank-  
opfer wie des Morgens, dem Feuer  
bestimmt, ein angenehmer Geruch  
dem Ewigen zu Ehren.

Man soll es auf der mitter-  
nächtlichen Seite des Altars vor  
dem Ewigen schlachten, und die  
Söhne Ahron's, die Priester, sollen  
das Blut um den Altar sprengen.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר:  
צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם  
אֶת-קֶרְבְּנֵי לַחֲמֵי רִיחַ נִיחָחִי  
תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ:  
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר  
תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּכֹשִׁים בְּגִי-שָׁנָה  
תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עָלֶיהָ תִּמְיֵד:  
אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר  
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין  
הָעֶרְבָיִם: וְעִשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת  
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעִית  
הָהָיִן: עֹלֹת תִּמְיֵד הָעֲשִׂיָה בְּהַר  
סִינַי לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה:  
וְנִסְכּוֹ רְבִיעִית הָהָיִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד  
בְּקֹדֶשׁ הַסֵּף גִּסְדָּ שֶׁכֶר לַיהוָה:  
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין  
הָעֶרְבָיִם כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסֹו  
תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַיהוָה:

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה  
לְפָנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֲרֵן הַכֹּהֲנִים  
אֶת-דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אָתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קַטְרֵת הַסַּמִּים בְּזָמַן  
שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, בְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה גְּבִיאָךְ כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:



וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח-לָךְ סַמִּים גִּמְףָה | וְשַׁחֲלֵת וְהִלְבַּנָּה  
 סַמִּים וְלִבְוֹנָה זָכָה בַד בְּכַד יִהְיֶה: וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קַטְוֶרֶת רִקַח  
 מַעֲשֵׂה רִוְקַח מִמֶּלֶח טְהוֹר קָדָשׁ: וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הַדָּק וְנִתְּתָהּ  
 מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֵד לְךָ שָׁמָּה קָדָשׁ  
 קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְגֹאֲמַר וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹץ קַטְוֶת סַמִּים  
 בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב בְּהִיטִיבוֹ אֶת-הַנֶּרֶת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֶת אֶהְרֹץ אֶת-  
 הַנֶּרֶת בֵּין הָעַרְבִים יִקְטִירָנָה קַטְוֶת תָּמִיד לְפָנַי יְהוָה לְדוֹתֵיכֶם:  
 תִּנּוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקַּטְוֶת. הַצָּרִי וְהַצְפוּרָן הַחֲלֻבָנָה וְהַלְבֹנָה  
 מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וְקִצְיָעָה. שְׁבוּלֵת גֶּרֶד וְכַרְבוּם.  
 מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עָשָׂר  
 וְקַלוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשַׁעָה. בּוֹרִית כַּרְשִׁינָה תְּשַׁעָה קִבִּין.  
 יֵין קַפְרִיסִין סָאִין תְּלָתָא. וְקִבִּין תְּלָתָא. וְאִם אִין לֹא יֵין קַפְרִיסִין.  
 מִבִּיא חֲמַר חוֹרִין עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רוֹבַע הַקֵּב. מַעֲלָה עֲשָׂן כָּל  
 שֶׁהוּא. רַבִּי גֵתָן אֹמֵר אֵף כַּפֶּת הַיְרֵדָן כָּל שֶׁהוּא. וְאִם גֵּתָן בָּה  
 דְּבִשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה חָיֵב מִיתָה:

רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר. הַצָּרִי אִינוּ אֵלָּא שָׂרָף.  
 הַנוֹטָף מֵעֵצֵי הַקָּפָף. בְּדִית כַּרְשִׁינָה שִׁשְׁפִּין בָּה אֵת הַצְּפוּרָן  
 כְּדִי שִׁתְּהֵא גָּאָה. יֵין קַפְרִיסִין שִׁשְׁזוּרִין בּוֹ אֵת הַצְּפוּרָן כְּדִי  
 שִׁתְּהֵא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָה אֵלָּא שִׁאִין מַכְנִיסִין מִי  
 רַגְלִים בְּעֵזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי גֵתָן אֹמֵר כִּשְׁהוּא שׁוֹחֵק. אֹמֵר הַדָּק הַיֵּטֵב  
 הַיֵּטֵב הַדָּק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפֶּה לְבָשָׁמִים. פְּטָמָה לְחַצְאִין כִּשְׂרָה.  
 לְשָׁלִישׁ וְלָרְבִיעַ לֹא שִׁמְעָנוּ. אֹמֵר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּלֵל. אִם  
 כְּמִדְתָּהּ כִּשְׂרָה לְחַצְאִין. וְאִם חֶסֶר אַחַת מִכָּל סַמְנִיָּה חָיֵב מִיתָה:  
 תַּנְיָא בַר קַפְרָא אַחֲרַי לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיתָה  
 כְּאֵה שֶׁל שִׁירִים לְחַצְאִין: וְעוֹד תַּנִּי בַר קַפְרָא. אֵלּוּ הָיָה גּוֹתָן  
 בָּה קוֹרְטִיב שֶׁל דְּבִשׁ אִין אָדָם יָכוֹל | לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָה. וְלָמָּה  
 אִין מְעַרְבִין בָּה דְּבִשׁ. מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אֹמְרָה כִּי כָּל שֶׁאֲזוֹר  
 וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לֵי:



י צבאות עפנו משנב לנו אלהי יעקב סלה: י צבאות  
 אשרי אדם בושח בך: י הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:  
 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלמ תסוכבני סלה: וערכה לוי  
 מנחת יודדה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא. ואלבא  
 דאבא שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת.  
 ומערכה שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור  
 שני גזרי עצים קדם לדשין מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי  
 קודם לרשבת חמש גרות. והשבת חמש גרות קודמת לדם  
 התמיד. ודם התמיד קודם להשבת שתי גרות. והשבת שתי  
 גרות קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאברים. ואברים קודמין  
 למנחה. ומנחה קודמת לחביתין. וחביתין קודמין לגסכין.  
 וגסכין קודמין למוספין. ומוספין קודמין לבזיכין. ובזיכין קודמין  
 לתמיד של בין הערבין. שנאמר וערף עליה העלה ודקטיר  
 עליה חלבי השלמים. עליה השלם כל הקרבנות כלם:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה:

אבנתיך אבא בכח גדלת ימינה תתיר צרורה.  
 קבל רנת עמך שגבנו מחרנו נורא.  
 גא גבור דורשי יחודך פכבת שמרם.  
 פרכם מהרם ורחמם צדקתך תמיד נמלם.  
 חסין קדוש ברוכ מוכך נהל עדתך.  
 יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך.  
 שועתנו קבל ושמע צעקתנו יורע תעלמות.  
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רבון העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיזרז  
 בהים בעבודתם ולוים בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו הרב  
 בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא  
 ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון מלפניך  
 י אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקבל ומרוצה לפניך  
 כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדתנו של מעמדו. בטה שנאמר ונשלמה

אבנתיך  
 קרע ששן  
 נגד יכש  
 בטר צחג  
 חקב טנע  
 יגל סוק  
 שקר צית



פְּרִים שְׁפִתֵינוּ: וְנֹאמַר וְשַׁחַט אוֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צְפוּנָה לְפָנַי יי וְזָרְקוּ בָּנֵי  
אֲחֵרֵן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב: וְנֹאמַר זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לַמִּנְחָה  
וּלְחֻטָּאת וּלְאֵשׁ וּלְמִלּוּאִים וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים:

(Am Sabbath).

Am Sabbath zwei jährige Sä-  
ner ohne Fehler, und zum Mehlo-  
pfer zwei Behnthelle feines Mahl  
mit Öl eingerührt nebst dem Trank-  
opfer. Dieses ist das Brandopfer für  
jeden Sabbath außer dem täglichen  
Brandopfer, nebst dem Weinopfer  
dazu.

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי-  
שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֹת  
מִנְחָה בַלֵּילָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכוּ: עֲלֵת  
שֶׁבֶת בְּשַׁבְּתוֹ עַד-עֲלֵת הַתְּמִיד  
וְנִסְכָּה:

אִתְּהוּ מִקֻּמָּן שְׁלֹזְבָהִים קָדְשֵׁי קָדְשִׁים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן  
פֶּר וְשֹׁעֵר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקָבֹוֹל דָּמָן בְּכֹלֵי  
שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַיְּהִי עַל-בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרֻכָּת וְעַל  
מִזְבֵּחַ הַזֶּהב מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַבְּבָת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ  
עַל-יְסוּד מְעַרְבֵי שְׁלֹזְבָהִים הַחִיצוֹן. אִם-לֹא נָתַן לֹא עָבַב:  
פְּרִים הַנְּשָׂרְפִים וְשֹׁעִירִים הַנְּשָׂרְפִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקָבֹוֹל  
דָּמָן בְּכֹלֵי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַיְּהִי עַד-הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבֵּחַ  
הַזֶּהב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַבְּבָת. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד  
מְעַרְבֵי שֶׁר מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עָבַב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ  
נְשָׂרְפֵי בַּיִת הַדָּשָׁן: חַטָּאת הַצְּבוּר וְדִבְחֵי אֱלוֹ הֵן חַטָּאת  
הַצְּבוּר שְׁעִירֵי רֵאשִׁי קָדְשִׁים וְשֶׁר מוֹעֵדוֹת שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן  
וְקָבֹוֹל דָּמָן בְּכֹלֵי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַד  
אַרְבַּע קָרְנוֹת. פִּיצַד עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב וּבְאֱלוֹ לְקָרֵן  
דְּרוּמִית מְזֻרְחִית. מְזֻרְחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מְעַרְבִית. מְעַרְבִית  
דְּרוּמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד דְּרוּמִי. וְנֹאכְלִין לְפָנִים  
מִן-הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְּהֻנָּה בְּכֹל-מֵאֲכָל לְיוֹם וְלֵילָה עַד חֻצוֹת:  
הָעֹלָה קָדֵשׁ קָדְשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן וְקָבֹוֹל דָּמָה בְּכֹלֵי שָׂרֵת  
בְּצִפּוֹן וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְטָעוּגָה הַפְּשֵׁט  
וְגִתוֹת וּבְרִיל לְאִשִּׁים: זִבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוּר וְאִשְׁמוֹת. אֱלוֹ הֵן  
אִשְׁמוֹת אִשִּׁים גְּזִילוֹת אִשִּׁים מְעִילוֹת אִשִּׁים שִׁסְתָּה חֲרוּסָה



אִשָּׁם נְזִיר אִשָּׁם מְצוּרַע אִשָּׁם תְּלוּי שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן  
 בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוּת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין  
 לַפְּנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְּהֵנָה בְּכָל מֵאֵכֶל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד  
 הַצּוֹרֵת: הַתּוֹרָה וְאִיל נְזִיר קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מְקוֹם  
 בְּעֹזְרָה וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוּת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל־  
 הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל לְיוֹם וְלַיְלָה עַד־חֲצוֹת. הַמּוֹרָם  
 מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָּהֶם אֱלֹא שֶׁהַמּוֹרָם נֹאכֵל לַכַּהֲנִים לַגְּשִׁיחִים  
 וְלַבְּנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם: שְׁלָמִים קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל־מְקוֹם  
 בְּעֹזְרָה וְדָמָן טְעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוּת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֹאכְלִין בְּכָל־הָעִיר  
 לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוֹרָם מֵהֶם  
 כִּיּוֹצֵא בָּהֶם אֱלֹא שֶׁהַמּוֹרָם נֹאכֵל לַכַּהֲנִים לַגְּשִׁיחִים וְלַבְּנֵיהֶם  
 וְלַעֲבָדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמְּעַשֵּׂר וְהַפֶּסַח קְדָשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ  
 בְּכָל־מְקוֹם בְּעֹזְרָה וְדָמָן טְעוֹן מִתְּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד שִׁיתָן כְּנֹגֵד  
 הַיְסוּד: שְׁנָה בְּאֲכִילָתוֹן הַבְּכוֹר נֹאכֵל לַכַּהֲנִים וְהַמְּעַשֵּׂר לְכָל־  
 אָדָם. וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מֵאֵכֶל לְשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד:  
 הַפֶּסַח אֵינוֹ נֹאכֵל אֶקָּא בְּדִידָהּ. וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֱלֹא עַד חֲצוֹת.  
 וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֶקָּא לְמַנּוּיָו. וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֱלֹא צְלִי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשִׁלְש־עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת  
 בָּהֶן: מִקָּל וְחוֹמֵר וּמִגְּזֵרָה שׁוּה. מִבְּנִין אֵב מִכְּתוּב אֶחָד. וּמִבְּנִין  
 אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכָּלֵל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כָּלֵל וּפְרָט וּכְלָל  
 אִי אַתָּה דָן אֶקָּא כַּעֲיִן הַפְּרָט. מִכָּלֵל שֶׁהוּא צְרִיךְ לַפְּרָט. וּמִפְּרָט  
 שֶׁהוּא צְרִיךְ לְכָלֵל. כָּל־דְּבַר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיּוֹצֵא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד  
 לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יּוֹצֵא אֶקָּא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל כִּלּוֹ יּוֹצֵא. כָּל־  
 דְּבַר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיּוֹצֵא לְטְעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁהוּא כַּעֲנִינוֹ יּוֹצֵא  
 לְהַקֵּל וְלֹא לְהַחְמִיר: כָּל־דְּבַר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיּוֹצֵא לְטְעוֹן טוֹעֵן  
 אַחֵר שֶׁלֹּא כַּעֲנִינוֹ יּוֹצֵא לְהַקֵּי וּלְהַחְמִיר. כָּל־דְּבַר שֶׁהִיָּה  
 בְּכָלֵל וַיּוֹצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲרִישׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחְמִירוֹ דְּקָלִלוֹ



עד שיחזירנו הכתוב לכללו בפרוש. דבר הלמד מענינו. ודבר  
הלמד מסופו. וכן שני כתובים המכהישים זה את זה עד  
שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בקמינו וכן  
זלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה לך מנחת יהודה  
ירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

בטעם דיקת הלילת יאמר פסוקים אלו:

ברכי נפשי את יי ויי אלהי גדלת מאוד הוד והדר  
לבשת עמך אור בשלמה נומה שמים פריעה:

קדם עטיפת הלילת אומרים:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכיבתיה בדחילו ורחימו ביחודא שלימא  
לשם כל ישראל: הריני מתעטף במגילת של ציצת כדי לקיים מצות בוראי  
בכתוב ועשו להם ציצת על בגדי בגדיהם לדרתם: ובשם שאני מתכסה  
במגילת בעולם הזה כפי אזהרה שמתקבש בשמתי במגילת נאה לעולם הבא  
בגז עזן. ועל ידי מצוה זו תבצל גפשי רוחי וגשמתי ותפקתי מן החיצונים:

ואמר זס יתעטף ונעמוד ויכרך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר  
קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצת:

ויכסה ראשו בטלית ויאמר די פסוקים אלו:

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיין: יהיון  
גדשן ביתך וגחל עדניך תשקם: פי עמך מקור חיים באורך  
ראה אור: משוך חסדך ליודעיה וצדקתך לישרי לב:

הי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא השוכה מצות ציצית זו  
באור קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה ובגנותיה ותרייג מצות התלויים בה. אמן:

קדם ברוך שאמר אומרים נעמוד זס.

ל מזמור שיר תגבת הבית לדוד: ארוממך יי כי דליתני  
ולא שמחת איבי לי: יי אלהי שועתי אלקי ותרפאני. יי  
השלית מן שאול גפשי חייאתי מירדיבור: זמרו ליי חסדיו



והודו לזכר קדשו: כי נגע באפו חיים ברצונו: בערב ילין  
 בכי ולבקר ורנה: ואני אמרתי בשלוי כל-אמוט לעולם: יי  
 ברצונך העמדת להררי-עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך  
 יי אקרא ואל-אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברתמי אל-שחת  
 היודך עפר היגיד אמתך: שמע יי וחקני יי הנה-עוזר לי:  
 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאמרני שמחה: למען  
 יזמרה כבוד ולא יחס יי אלהי לעולם אודך: קדש יתום

ברוך שמו עד כאן bis hierher wird stehend gebetet.

Gelobt sei der, auf dessen Wort die Welt ist geworden, gelobt sei er. Gelobt sei der, der den Anfang der Dinge gemacht.

Gelobt sei der, dessen Wort ist That, dessen Entschluß und Vorsatz fest steht und Bestand hat.

Gelobt sei der, der sich der Erde erbarmt; gelobt der, der sich aller Schöpfungen erbarmet.

Gelobt sei der, der seinen Verehrern zahlt seinen vollen Lohn; gelobt sei der Ewiglebende und Allbeständige, der da rettet und erlöst, gelobt sei sein Name!

Gelobt seist du Gott, unser Herr, der Herr der Welt, der allmächtige Gott und allerbarmende Menschenvater. Ihn lobet und preiset sein Volk mit Herz und Mund! ihn preisen und rühmen alle Zungen, seine Frommen, seine Knechte; die Lieder Davids, seines treuen Knechtes, rühmen, preisen ihn! Dich unsern Gott und Herrn wollen wir preisen und rühmen

ברוך שאמר והיה העולם.  
 ברוך הוא. ברוך עושה  
 בראשית. ברוך אומר  
 ועושה. ברוך גוזר ומקים.  
 ברוך מרחם על הארץ.  
 ברוך מרחם על הבריות.  
 ברוך משלם שכר טוב  
 ליראיו. ברוך חי לעד וקים  
 לנצח. ברוך פודה ומציל  
 ברוך שמו. ברוך אתה יי  
 אלהינו מלך העולם. האל  
 האב הרחמן המהלל בפי  
 עמו משבח ומפאר בלשון  
 חסידיו ועבדיו. ובשירי דוד  
 עבדך. נהללך יי אלהינו  
 בשבחחות ובקטירות נגדך.



mit Sang und Saitenspiel, deine Größe und deinen Ruhm und deine Herrlichkeit erkennen, deinen Namen nennen zum ewigen Gedächtnisse, dir hulbigen als unserm Weltengott und Herrn, dir dem einzigen, dem ewiglebenden Herrn der Welt! Gepriesen und verherrlicht sei dein großer Name in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, der Weltenherr, dessen Ruhm ist der Menschen Lob und Preis.

דוד Danket dem Herrn, rufet ihn an mit seinem Namen, verkündet unter den Völkern seine Thaten! Singet ihm ein Lied, schlägt vor ihm das Saitenspiel, redet von seinen Wundern. Rühmet euch seines heiligen Namens, daß sich vom Herzen freuen, die den Herrn suchen. Forschet nach Gott und seiner Macht, suchet sein Angesicht stets und immerfort. Gedenket seiner Wunder, die er gethan, seiner Wahrzeichen, der Richtersprüche aus seinem Munde, Same Israels, seines Knechtes! Kinder Jakobs, seines erwählten! Er ist unser Gott und Herr, sein Recht geht durch die Ganze Welt. Gedenket in Ewigkeit seines Bundes, des Wortes, das er geboten für das tausendste Geschlecht; wie er mit Abraham (den Bund) geschlossen, und seinen Eid schwur dem Isak, den er für Jakob zum Gesetz hat aufgestellt für Israel zum Ewigen Bunde.

Da sprach er: „Dir gebe  
 ☩ das Land Kanaan, als

וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִזְכָּר  
 שְׁמֶךָ וְנִמְדִיקְךָ מִלְּבָנוּ  
 אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים.  
 מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי  
 עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה  
 יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבּוֹת:  
 הוֹדוּ לַיי קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ  
 הַוּדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילֹתַיו:  
 שִׁירוּ לוֹ זַמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל  
 נֶפֶלְאֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם  
 קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשׁוֹ  
 יי: הִרְשׁוּ יי וְעֹזוֹ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו  
 תָּמִיד: זְכְרוּ נֶפֶלְאֹתָיו אֲשֶׁר  
 עָשָׂה מִפְּתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ:  
 זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב  
 בְּחִירָיו: הוֹאֵא יי אֱלֹהֵינוּ  
 בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּנוֹ: זְכְרוּ  
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבָר צִוָּה  
 לְאַדְפָּה דְּדוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־  
 אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:  
 וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק  
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר  
 לֵךְ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבְל  
 נַחֲלַתְכֶם: בְּהֵיוֹתְכֶם אִמְתִּי



hätte ich es mit der Schnur dir als Erbe zugemessen, als ihr noch waret gering an Zahl, wenige und fremd darin." Und sie wanderten von Volk zu Volk und von einem Reiche und Volke zum andern; nicht ließ er zu, daß Einer sie bedrückt hätte, und züchtigte um ihretwillen Könige. „Rühret nicht an meinen Gesalbten! Thuet meinem Propheten nichts zu Leide!“

Singet dem Herrn, alle Welt! Verkündet von Tag auf Tag sein Heil! Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, und unter den Nationen von seinen Wundern! Denn groß ist Gott und gepriesen über Alles und furchtbar über alle Erdengötter; denn die Götter der Völker das sind Götzen; und Gott hat den Himmel gemacht. Pracht und Herrlichkeit zieht vor ihm her, Macht und Freudigkeit an der Stätte, wo er waltet.

Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker; gebet Gott die Macht und Ehre; gebet Gott die Ehre seines Namens! nehmet Gaben und tretet ein vor ihm; bückt euch vor Gott im heiligen Schmucke; zittert vor ihm alle Welt, steht auch der Erdball fest und wanke nicht. Es freuen sich die Himmel und jauchzet die Erde, wo sie sprechen unter den Völkern: Gott ist der Weltenherr! Es brauset das Meer und was es füllet; es frohlocket die

מִסְפָּר כַּמַּעַט וְגָרִים בָּהֶם.  
וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי  
וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר:  
לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשׂוֹתָם  
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם | מַלְכִים: אֵל  
תִּגְעוּ בַּמְשִׁיחִי וּבַנְּבִיאֵי אֱלֹהֵי  
תִרְעוּ: שִׁירוּ לִי כָּל־הָאָרֶץ  
בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֶל־יּוֹם יִשׁוּעַתּוֹ:  
סִפְרוּ בַּגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ  
בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי  
גָדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא  
הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים. כִּי כָּל־  
אֱלֹהֵי הָעַמִּים | אֱלִילִים. וַיְי  
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהִדְר  
לְפָנָיו עֵז וְחֵדוּהָ בַּמְקוֹמוֹ:  
הָבוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים  
הָבוּ לִי כְבוֹד וְעֵז: הָבוּ לִי  
כְבוֹד שָׁמוֹ שְׁאוֹ מִנְּחָהּ וּבְאוֹ  
לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲוּוּ לִי בַּהֲדַרְתָּ  
קִדְשׁ: חִירוּ מִלְּפָנָיו כָּל־  
הָאָרֶץ אֶף־תִּכּוֹן תִּבֵּל כָּל־  
תַּמּוּז: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל  
הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בַּגּוֹיִם יי  
מִלְּדָ: יִרְעוּ הַיָּם וּמִלְּאוֹ



Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde vor Gott, so er kommt zu richten die Welt.

Danket Gott, denn er ist gütig; ewig waltet seine Gnade. Saget: Gott des Heiles, sende uns dein Heil, sammle uns und rette uns vor den Völkern, daß wir danken deinem heiligen Namen, und uns rühmen mit deinem Lob und Preis.

Gelobt sei Gott, der Gott Israels von Ewigkeit in Ewigkeit — und es sprach alles Volk: Amen! Lob und Preis dem Herrn!

Erhebet Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor dem Schemmel seiner Füße; heilig ist er!

Erhebet Gott, unsern Herrn, und bücket euch vor seinem heiligen Berge; denn heilig ist Gott, unser Herr!

Er der Allerbarmende ver-söhnet die Schuld, und ver-derbet nicht; er wendet gar oft ab seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Du Gott wirst nicht abziehen dein Erbarmen von mir deine Gnade und Treue, die werden mich stets schützen. Gedenke, Gott deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die gewal-tet von Ewigkeit.

Gebet Gott die Macht! Ueber Israel strahlet seine Majestät, und seine Macht ist im Wolkenhimmel. Furchtbar bist du, Gott, von deinem

יעלץ השודה וכל אשר בו:  
אז ירננו עצי היער מלסני  
י כי בא לשפט את הארץ:  
הודו ליי כי טוב כי לעודם  
חסדו: ואמרו הושיענו יהי  
ישענו וקבצנו והצילנו מן  
הגוים להודות לשם קדשך  
להשתבח בתהלתך: ברוך  
י אלהי ישראל מן העולם  
ועד העולם ויאמרו כל העם  
אמן והלל ו ליי: רוממו י  
אלהינו והשתחו להדם  
רגליו קדוש הוא: רוממו י  
אלהינו והשתחו להר קדשו  
כי קדוש י אלהינו: והוא  
רחום יכפר עון ולא ישהות  
והרבה להשיב אפו ולא  
יעיר כל חמתו: אתה י לא  
תכלא רחמך ממני חסדך  
ואמתך תמיד יצרוני: זכר  
רחמך י נחמך כי מעולם  
המה: תנו עז לאלהים על-  
ישראל נאותו ועזו בשחקים:  
נורה אלהים ממקדשך



Heiligtume aus; der Gott Israels, der gibt die Macht und Stärke dem Volke; gelobt sei Gott! — Ein Gott der Vergeltung ist Gott; ein Gott der Vergeltung wo er auszieht in seinem Glanze. Erhebe dich, Richter der Welt, und vergilt den Uebermüthigen nach ihrer Schuld. Bei Gott ist das Heil dein Segen komme über dein Volk, Selah! — Gott Zebaoth ist mit uns; Jakobs Gott eine feste Burg uns! Selah! — Gott Zebaoth! Wohl dem Menschen, der dir vertrauet! Gott hilf! Der Weltenherr erhöre uns, wenn wir zu ihm rufen.

Hilf deinem Volke, und segne dein Erbe; sei du ihr Hirte, und leite sie und trage sie in Ewigkeit! — Unsere Seele hoffet auf Gott; unser Schutz und Schild ist er.

An ihm erfreuet sich unser Herz, auf seinen heiligen Namen vertrauen wir!

Möge deine Gnade Herr, walten über uns, wie wir hoffen und harren auf dich! Zeige uns deine Guld und Gnade und gewähre uns dein Heil und deine Hilfe! Steh auf zu unserer Hilfe und erlöse uns um deiner Gnade willen.

Ich bin dein Gott und Herr, der dich hat heraus geführt aus dem Lande Egypten; thue nur weit auf den Mund, ich fülle ihn dir. Wohl dem Volke, dem

אל ישראל הוא נותן עז  
 ותעצמות לעם ברוך  
 אלהים: אל-נקמות יי  
 נקמות הופיע: הנשא שפט  
 הארץ השב נמול על-נאים:  
 יי ה' שועה על-עמך  
 ברכתך סלה: יי צבאות  
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב  
 סלה: יי צבאות אשרי אדם  
 בושח בך: יי ה' שועה  
 המלך יעננו ביום קראנו:  
 ה' שועה | את-עמך וברך  
 את-נחלתך ורעם ונשיאם  
 עד-העולם: נפשנו חבתה  
 ליי עזרנו ומגננו הוא: כי  
 בו ישמח לבנו כי בשם  
 קדשו בטחנו: יהי-חסדך  
 יי עלינו כ' אשר יחלנו לך:  
 הר'אנו יי חסדך וישעך  
 תתן-לנו: קומה עזרתה  
 לנו וסדנו למען חסדך:  
 אנכי ו יי אלהיך המעלה  
 מארץ מצרים. הרחב-פך  
 ואמלאהו: אשרי העם



es so erget; wohl dem Volke,  
dessen Gott ist Gott der Herr.  
Auf deine Gnade vertraue ich,  
es frohloctet mein Herz ob  
deinem Heile, ich singe mitnem  
Gott ein Lied, denn er hat mir  
wohlgethan.

Der Meister, ein Psalm  
Davids. Die Himmel erzählen  
die Ehre Gottes, und von sei-  
ner Hände Werk prediget die  
Himmelveste. Von einem Tag  
zum andern strömt aus das  
Wort, und von einer Nacht  
zur andern die Lehre und Er-  
kenntniß. Keine Sprache, keine  
Worte, ohne daß man höret  
ihre Stimme, zieht sich eine  
Saite über die ganze Erde hin,  
und ihr Ton dringt bis an  
der Welten Enden. Dort hat  
er dem Sonnenstern sein Zelt  
gemacht, und wie ein Bräuti-  
gam geht er aus seiner Kam-  
mer, freuet sich wie ein Held  
zu durchlaufen seine Bahn.  
Von des Himmels Ende geht  
er aus, und im Kreislauf herum  
bis wieder an das Ende, und  
Keines birgt sich vor seiner  
Gluth.

Die Lehre Gottes ist voll-  
kommen, labt die Seele, das  
Zeugniß Gottes zuverlässig,  
macht den Einfältigen zum  
Weisen. Die Verordnungen Got-  
tes sind gerad und schlicht, er-  
erfreuen das Herz; das Gebot  
Gottes ist lauter wie unser Augen-  
licht. Die Furcht Gottes ist rein  
und ohne Fehl, bestehet ewiglich;

שִׁבְכָה לֹא. אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁי  
אֱלֹהֵיו : וְאֲנִי וּבְחֶסֶדְךָ  
בְּטַחְתִּי יִגְלוּ לִבִּי בִישׁוּעַתְךָ  
אֲשִׁירָה לִי כִי גָמַל עָלַי :  
יֵט לְמַנְצָה מִזְמוֹר לְדָוִד :  
הַשָּׁמַיִם וּמַסְפְּרִים כְּבוֹד-  
אֱלֹהֵיךָ. וּמַעֲשֵׂיךָ יְדֵי מַגִּיד  
הַרְקִיעַ : יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אִמְר  
וְלַיְלָה לְלַיְלָה יַחֲוֶה-דַּעַת :  
אֵין אִמְר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי  
נִשְׁמָע קוֹלָם : בְּכָל-הָאָרֶץ  
יֵצֵא קוֹל וּבִקְצֵה תִבֵּל  
מִלִּידָם. לְשִׁמְשׁ שָׁם אֲדַל  
בָּהֶם : וְהוּא כִּחְתָּן יֵצֵא  
מִחֶפְתּוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּחַ  
אֵירָח : מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם |  
מוֹצֵאוֹ. וְתִקּוּפְתּוֹ עַל-  
קְצוֹתָם וְאֵין וְנִסְתָּר מִחֶמְתּוֹ :  
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת  
נֶפֶשׁ. עֲדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה  
מַחְבִּימַת פִּתִּי : פְּקוּדֵי יְיָ  
יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֵי לֵב. מִצּוֹת  
יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם :  
יְרֵאת יְיָ וְשִׁדּוּרָה עֲמֻדַת



die Rechte Gottes sind die Wahrheit, allesamt gerecht. Köstlicher sind sie als Gold, als das reinste Gold in Menge; süßer als Honig, als der träufelnde Honigseim. Auch dein Knecht ist erleuchtet durch sie, und der sie beobachtet, der hat großen Lohn. Die unwissentlichen Sünden — wer erkennet die? von den geheimen stillen Sünden halte du mich rein und frei; auch vor den übermüthigen bewahre deinen Knecht, daß sie keine Gewalt haben über mich; da will ich vollkommen werden, und mich rein und frei halten von großer Schuld.

Wögen die Worte meines Mundes dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, mein Hort und mein Erlöser.

Son David — als er seinen Sinn verstellt hatte vor Abimelech, und der ihn fortgeschickt, und er wegging.

אברהם Ich lobe Gott alle Zeit, stets ist sein Ruhm in meinem Mund. In Gott hat meine Seele ihren Ruhm und Stolz; mögen die Demüthigen es hören und sich dessen freuen. Preiset Gott in seiner Größe mit mir; laffet uns erheben einmüthiglich seinen Namen. Ich verlangte nach Gott, und er erhörte mich, und rettete mich aus allen meinen Nengsten. Die auf ihn schauen, leuchten, und ihr Gesicht wird nicht roth vor Scham. Der Arme da, der rief, und Gott hörte und er-

לְעַד. מִשְׁפָּטֵי־יְיָ אֱמֶת צְדָקוֹ  
 יִחָדוּ: הַנְּחַמְדִים | מוֹהֵב  
 וּמִפּוֹ רֵב וּמִתּוֹקִים | מִדְּבֶשׁ  
 וְנִפְתַּת צוּפִים: גַּם עֲבָדֶךָ  
 נִזְהָר בָּהֶם. בְּשִׁמְרָם עֲקֹב  
 רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין  
 מִנְּסֻתָרוֹת נִקְנִי: גַּם | מוֹדִים  
 חֶשֶׁךְ עֲבָדֶךָ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי  
 אִז אֵיתָם וְנִקְתִי מִפֶּשַׁע רָב:  
 יִהְיוּ לְרִצּוֹן | אֲמַר־יִפִּי וְהִגִּיזוּן  
 לִבִּי קִפְנִיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:  
 לֹא לְדוֹד בְּשָׁנוֹתָו אֶת־מַעְמוֹ לִפְנֵי  
 אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרֶשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ:

אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת.  
 תָּמִיד יִתְהַלְּתוּ בְּפִי: בְּיְיָ  
 תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם  
 וַיִּשְׁמְחוּ: נִדְּלוּ לִי אֶת־יְיָ  
 וְנִרְוּ מָה שָׁמוּ יִחָדוּ:  
 דַּרְשֵׁתִי אֶת־יְיָ וְעֲנֵנִי וּמְכַל־  
 מְגוֹרוֹתַי הִצִּילֵנִי: הִבִּישׁוּ  
 אֱלֹוֹ וְנִהְרָו וּפְנִיהֶם אֵל־  
 יִחַפְּרוּ: זֶה עָנִי קָרָא יְיָ  
 שָׁמַע וּמְכַל צְרוּתִיו הוֹשִׁיעוּ:



Ißete ihn aus allen seinen Nö-  
 then. Es lagert ein Engel Gottes  
 um die Gottesfürchtigen herum,  
 der rettet sie. Prüfet und schauet,  
 wie Gott ist gütig; wohl dem  
 Manne, der ihm vertrauet.  
 Fürchtet Gott, ihr seine Heiligen,  
 denn die ihn fürchten,  
 denen geht nichts ab. Löwen  
 darben und hungern; die nach  
 Gott verlangen, denen geht  
 nichts von ihrem Glücke ab.  
 Kommet Kinder, höret mir zu;  
 die Furcht Gottes lehre ich  
 euch. Wer ist der Mann, der  
 das Leben will, und gern möchte  
 in seinen Tagen das Glück des  
 Lebens schauen? „Bewahre  
 deine Zunge vor allem Bösen,  
 deine Lippe vor trügerischem  
 Reden; meide das Böse und  
 thue das Gute; suche den  
 Frieden und laufe ihm nach.“  
 Das Auge Gottes ruht auf  
 den Gerechten, sein Ohr ist  
 offen für ihr Schreien. Das  
 Angesicht Gottes ist gegen die,  
 die Arges thun, daß er vertilge  
 aus dem Lande ihr Gedächtniß.  
 Die da schreien, die höret  
 Gott, und rettet sie aus allen  
 ihren Nöthen. Gott ist nahe  
 denen, die gebrochenen Herzens  
 sind, dem gedrückten Geiste hilft  
 er auf mit seinem Heile. Viel  
 Mißgeschick hat der Gerechte zu  
 überstehen, und aus allem rettet  
 ihn Gott. Er bewahret alle  
 seine Gebete, daß nicht eines  
 von ihnen gebrochen werde. Den  
 Sünder tödtet das eigene Laster;  
 die den Gerechten hassen, kom-

חנה מלאך יי סביב לראיו  
 ויחלצם: טעמו וראו כי טוב  
 יי אשרי הנקר יחסהבו:  
 יראו את יי קדושיו כי אין  
 מחסור לראיו: בפירים  
 רשו ורעבו. ורדשי יי לא  
 יחסרו כל-טוב: לכו בנים  
 שמעו-לי וראת יי אלמדכם:  
 מי האיש החפץ חיים אהב  
 ימים לראות טוב: נצר  
 לשונך מרע ושפתך מדבר  
 מרמה: סור מרע ועשה  
 טוב בקש שלום ורדפהו:  
 עיני יי אל-צדיקים ואזניו  
 אל שועתם: פני יי בעשי  
 רע להכרית מארץ זכרם:  
 צעקו ויי שמע ומכל-  
 צרותם הצילם: קרוב יי  
 לנשברי לב ואת-דבאי  
 רוח יושיע: רבות רעות  
 צדיק ומקלם יצילנו יי:  
 שמר כל-עצמתיו אחת  
 מהנה לא נשברה: תמותת  
 רשע רעה ושנאי צדיק



men um in ihrer Schuld. Gott erlöset die Seele seiner Diener; die ihm vertrauen, die trifft keine Schuld.

Ein Gebet Moses, dem Raune Gottes.

Gott! eine Zuflucht warst du uns von Zeit zu Zeit. Bevor die Berge sind geboren worden, und geschaffen ward die Erd' und Welt; von Ewigkeit in Ewigkeit bist du — Gott! Du bringst den Menschen bis zur Vernichtung, und sprichst dann; „Kehrt zurück ihr Menschenkinder!“ denn tausend Jahre sind in deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er vorüber ist; wie die Wache in der Nacht. Du reißt sie hin, als hätt' ein Regenguß sie weggeschwemmt, wie ein Schlaf sind sie hin. Am Morgen wie das Gras, das sprießt; am Morgen, wie die Blume die blüht und sprießt; am Abend dürr und welk; denn wir vergehen in deinem Zorne, vergehen in Schrecken vor deinem Grimme. Du stellst unsere Sünden vor dich hin, unsere geheimen Sünden vor dein leuchtend Angesicht. Denn alle unsere Tage ziehen vorüber vor dir in deinem Grimme, und es vergehen unsere Jahre wie ein Traum. Unsere Jahre und alle Tage darin — sechzig Jahre, und wenn es hoch kommt achtzig Jahre, und all ihr Ungeflüm ist Last und Pein; dann ist es schnell abgeschnitten, und wir schweben hin. Wer leunt die Macht deines Zornes,

יִאֲשָׁמוּ: פֶּדָה יי נַפְשׁ עַבְדֶּיךָ  
וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־הַחַסִּים בּוֹ:  
תַּפְּלָה לְמִשְׁחָה אִישׁ  
הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה  
הָיִיתָ לָנוּ בְּדָד וְדָד: בְּטָרְסוֹ  
הָדִים יִקְדוּ וְתַחֲוֹלֵל אֲרִיץ  
וְתִבֵּל וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם  
אֶתָּה אֵל: תֵּשֶׁב אֲנוֹשׁ עַד־  
דָּבָא וְתֹאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי  
אָדָם: כִּי אֶתָּה שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ  
כַּיּוֹם אֶתְמוֹד כִּי יַעֲבֹד  
וְאִשְׁמוֹרָה בְּלִילָה: וְרַמְתָּם  
שָׁנָה יִהְיוּ בְּבֶקֶר כְּחֶצִיר  
יִחַלְף: בְּבֶקֶר יִצִּיץ וְחֶלֶף  
לְעָרֵב יִמּוֹלֵד וְיִבֶּשׁ: כִּי  
כָדֵינוּ בְּאִפְסָךְ וּבַחֲמַתְךָ  
נִבְהַלְנוּ: שָׁתָה עֹנֵתֵינוּ  
לְנִגְדֶּךָ עֲלֵמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ:  
כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנּוּ בְּעַבְרַתְךָ  
כְּלֵינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הַנֶּהָה: יָמֵי  
שָׁנוֹתֵינוּ כָּהֵם שִׁבְעִים שָׁנָה  
וְאִם בְּנִבְרַת | שְׁמוֹנִים שָׁנָה  
וְרַהֲבָם עָמַל וְאֵין כִּי־נָו חַיִּשׁ  
וְנִעְפָּה: מִי־יִדְעַע עוֹ אִפְךָ



daß er dich fürchte nach deinem Grimme? Lehr' uns zählen unsere Tage, daß wir erlangen ein weises Herz.

Rehre wieder Herr! — ach! wie lange noch? und bedenke dich wegen deines Knechtes. Sättige uns am Morgen mit deiner Gnade, auf daß wir jubeln und uns freuen all' unsere Tage lang. Erfreue uns so viele Tage, als du uns geängstiget, so viele Jahre, als wir nichts als Leid gesehen. Laß deine Knechte sehen dein Wirken und dein Walten, und deine Majestät sichtbar werden an ihren Kindern.

Die Freundlichkeit Gottes, unseres Herrn, sei mit uns; und unserer Hände Werk möge uns gelingen, unserer Hände Werk möge er gelingen lassen.

Der da sitzet im Schirm des Allerhöchsten, im Schatten des Allmächtigen sich berget, der spricht zu Gott: „mein Schutz und meine feste Burg, mein Gott auf den ich traue!“ denn er wird dich erretten aus des Voglers Schlingen, aus der verhängnißvollen Pest. Mit seinen Schwingen deckt er dich, unter seinen Flügeln bist du geborgen, Schild und Panzer ist seine Treue. Du fürchtest dich nicht vor dem Pfeil, der schwirrt bei Tag, vor der Seuche, die im Finstern schleicht, vor der Pest, die am hellen Mittag wüthet. Ob Tausende fallen an

וּכִירְאַתְךָ עֲבָרְתֶךָ: לְמִנּוֹת  
יְמֵינוּ בֵּן הַדּוֹעַ וְנִבְיָא לְבָב  
חֲכָמָה: שׁוּבָה יי עַד־מָתִי  
וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ  
בַּבֶּקֶר חֲסֵדְךָ וְגִרְנָנְךָ  
וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יְמֵינוּ:  
שִׂמְחָנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ  
שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: יִרְאָה  
אֶל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּתְךָ וְהִדְרָתְךָ  
עַל־בְּנֵיהֶם:

וַיְהִי | נָעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ  
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כִּוְנָנָה  
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כִּוְנָנָהוּ:  
כִּי יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל  
שִׁדְי וְתִלְוֹנָן: אָמַר לִי  
מַחְסִי וּמְצֻדָתִי אֱלֹהֵי  
אֲבֹתָהֶם: כִּי הוּא יִצִּילֶךָ  
מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת:  
בְּאַבְרָתוֹ יִסֵּךְ לָךְ וְתַחַת  
כְּנָפָיו תִּחְסֶה צְנָה וְסִתְרָה  
אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד  
דְּיָלָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם:  
מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהִלֵּךְ מִקָּטָב  
יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ |



deiner Seite und Zehntausende zu deiner Rechten; dir tritt Keines je zu nahe. Nur schauest du es mit deinen Augen, und siehst, wie er's den Sündern vergilt, denn du sprichst „Gott ist meine Zuversicht.“ Du hast den höchsten zu deiner Zuflucht dir gemacht. Dir begegnet kein Unglück, keine Plage nahet deiner Hütte; denn er befiehlt seinen Engeln, daß sie dich wahren auf allen deinen Wegen; auf den Händen werden sie dich tragen, daß nicht stoße an einen Stein dein Fuß. Ueber Leu und Otter wirst du schreiten, Löw' und Drachen mit Füßen treten.

„Er hat an mir seine Lust, darum rette ich ihn, bringe ihn empor dieweil er kennet meinen Namen. Er ruft mich, ich erhöre ihn, bin mit ihm in jeder Noth; mach' ihn frei, und bring' ihn hoch in Ehren. Mit langem Leben sättige ich ihn, daß er schaue mein Heil und meine Hilfe!“

הללויה הַלְלוּ אֱלֹהֵינוּ! Lobet Gott den Herrn! Lobet den Namen Gottes! Lobet ihn, ihr Knechte Gottes! Die ihr stehet im Hause Gottes, in den Höfen vor dem Hause Gottes — lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott, denn er ist gütig, rührt das Saitenspiel bei seinem Namen, denn er ist

אֱלֹהֵי וְרַבָּה מִיְמִינֶךָ אֱדִיךָ  
 לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעֵינַיִךָ  
 תִּבְיֹט וְשִׁלַּמְתָּ רַשְׁעֵי  
 תִּרְאֶה: כִּי־אַתָּה יי מַחְסֵי  
 עֲלִיזוֹן שִׁמְתָּ מֵעוֹנֶךָ: לֹא־  
 תִּאֲנֶה אֱלֹהֵיךָ רָעָה וְנִגַּע  
 לֹא־יִקְרַב בְּאֲהֻלֶךָ: כִּי  
 מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה־לְךָ דְּשִׁמְרֶךָ  
 בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפְּיִם  
 יִשְׁאוּנֶךָ פִּן־תִּגּוֹף בְּאֲכָן  
 רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַד וּפְתָן  
 תִּדְרֹךְ תִּרְמַם כְּפִיר וְתַנִּין:  
 כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלִטֶהוּ  
 אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי־יִדַע שָׁמַי:  
 יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנַכִּי  
 בְּצָרָה אֲחַקְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ:  
 אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ  
 וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרַךְ יָמִים

אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

קִלָּה הַלְלוּיָהּ וְהִקְלוּ אֶת־  
 שֵׁם יי הַלְלוּ עַבְדֵי יי:  
 שְׁעוּמָדִים בְּבֵית יי בְּחִצְרוֹת  
 בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי־  
 טוֹב יי וְזָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נַעֲסִים:



freundlich; denn Jakob hat sich Gott erwählet, Israel zu seinem Eigenthume. Das weiß ich, daß Gott ist groß und unser Herr mehr als alle Götter. Was Gott will, das machet er im Himmel und auf Erden, in den Meeren und all den Tiefen. Er führt herauf die Wolken vom Ende der Erde, schaffet die Blitze für den Regen, und läßt heraus den Sturm aus seinen Behältern. Er schlug die Erstgeborenen Egyptens vom Menschen bis zum Viehe, schickte Zeichen und Wunder in deine Mitte, Egypten, über Pharao und alle seine Knechte. Er schlug große Völker, und schlug danieder mächtige Könige — Sichon, König von Amori, Og, König von Baschan und alle Reiche Kanaans — und gab ihr Land zum Erbe seinem Volke Israel!

Gott, dein Name ist ewig, dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten; denn Gott rechtet für sein Volk, und bedenket in Gnade seine Knechte. Die Götzen der Völker sind Silber und Gold, das Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie, und reden nicht; Augen haben sie und sehen nicht;

כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹו יְהוָה יִשְׂרָאֵל  
 לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי  
 גָדוֹל יְיָ וְאֲדַנִּינוּ מִכָּל־  
 אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־הִפִּיץ  
 יְיָ עָשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ  
 בַּיָּמִים וְכֹל תְּהוֹמוֹת: מֵעֵקֶדָה  
 נִשְׂאִים וּמִקְצֵה הָאָרֶץ  
 בְּרִקִּים לְמִטְרַע עָשָׂה מוֹצֵא  
 רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: שְׂהַבָּה  
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד  
 בְּהֵמָה: שְׁלַח אֶת־וֹת  
 וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם  
 בַּפֶּרַעַה וּבְכָל־עַבְדֵי־וֹ:  
 שְׂהַבָּה גוֹיִם רַבִּים וְהִרְג  
 מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחֹון  
 מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלַעֲזֹוג מֶלֶךְ  
 הַבְּשָׁן וְלִכְלֵם מֶלֶךְ כְּנַעַן:  
 וְנָתַן אֶרֶץ נַחֲלָה. נַחֲלָה  
 לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שִׁמְךָ  
 לְעוֹלָם יְיָ זְכָרְךָ לְדֹר־וֹדֹר:  
 כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עַבְדֵי־וֹ  
 יִתְנַחֵם: עֲצֵבִי הַגּוֹיִם כֶּסֶף  
 וְזָהָב. מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם:  
 פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם



Ohren haben sie und hören nichts; auch ist kein Lebensgeist und Odem in ihrem Munde. Wie sie sind, sind die, die sie machen, alle, die auf sie vertrauen.

Haus Israels! lobet Gott!

Haus Arons! lobet Gott!

Haus Levis! lobet Gott!

Ihr Gottesfürchtigen! lobet Gott!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Danket Gott, denn er ist gütig! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gotte der Götter! ewig währet seine Gnade!

Danket dem Herrn der Herren! ewig währet seine Gnade!

Dem, der große Wunder thut einzig und allein! ewig währet seine Gnade.

Der die Himmel hat geschaffen mit Verstand! ewig währet seine Gnade.

Der die Erde hat gewölbet auf den Wassern! ewig währet seine Gnade.

Der die großen Lichter hat geschaffen! ewig währet seine Gnade.

Die Sonne, daß sie herrschen soll am Tage! ewig währet seine Gnade.

Den Mond und die Gestirne! daß sie herrschen in der Nacht! ewig währet seine Gnade.

לָהֶם וְלֹא יֵדְאוּ: אֲזַנִּים קָהָם  
וְלֹא יֵאֲזִינוּ אֶף אֵין יִשְׁרֹוּחַ  
בְּפִיהֶם: כְּמוֹתֵהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם  
כֹּל אֲשֶׁר בִּטַּח בָּהֶם: בֵּית  
יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְיָ בֵּית  
אֱהֲרָן בָּרְכוּ אֶת־יְיָ: בֵּית  
הַלְוִי בָרְכוּ אֶת־יְיָ: יֵרְאוּ יְיָ  
בָרְכוּ אֶת־יְיָ: קִרְוֹךְ יְיָ מִצִּיּוֹן  
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

קלו הודו לְיְיָ בִּי־טוֹב

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאָדָמִים

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לַעֲשֵׂה נִסְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבָדוֹ

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִבְוֵנָה

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

לַעֲשֵׂה אֲזָרִים גְּדֹלִים

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

אֶת־הַשָּׁמֶשׁ לְמַמְשָׁלֶת בַּיּוֹם

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכְבֵים לְמַמְשָׁלוֹת

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

בַּלַּיְלָה



Der Egypten schlug in seinen Erstgeborenen! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte heraus aus ihrer Mitte! ewig währet seine Gnade.

Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme! ewig währet seine Gnade.

Der das Schilfmeer spaltete in Stücke! ewig währet seine Gnade.

Und Israel führte mitten durch! ewig währet seine Gnade.

Und Pharao und sein Heer versenkte ins Meer! ewig währet seine Gnade.

Der sein Volk geleitet durch die Wüste! ewig währet seine Gnade.

Und die großen Könige geschlagen! ewig währet seine Gnade.

Die gewaltigen Könige erschlagen! ewig währet seine Gnade.

Sichon den König von Memori! ewig währet seine Gnade.

Und Og den König von Baschan! ewig währet seine Gnade.

Und gab ihr Land zum Erbe! ewig währet seine Gnade.

Zum Erbe seinem Knechte Israel! ewig währet seine Gnade.

Der in unserer Erniedrigung stets unser hat gedacht! ewig währet seine Gnade.

למכה מצרים בכבוריהם  
כי לעולם תסדו:

ויצא ישראל מתוכם  
כי לעולם תסדו:

ביד חזקה ובזרוע נמייה  
כי לעולם תסדו:

לגזר ים-סוף לגזרים  
כי לעולם תסדו:

והעביר ישראל בתוכו  
כי לעולם תסדו:

ונער פרעה וחיילו בים-סוף  
כי לעולם תסדו:

למוליך עמו במדבר  
כי לעולם תסדו:

למכה מלכים גדלים  
כי לעולם תסדו:

ויהרג מלכים אדירים  
כי לעולם תסדו:

לסיחון מלך האמרי  
כי לעולם תסדו:

ולעוג מלך הבשן  
כי לעולם תסדו:

ונתן ארצם לנחלה  
כי לעולם תסדו:

נחלה לישראל עבדו  
כי לעולם תסדו:

שבשפלנו זכר-לנו  
כי לעולם תסדו:



Und uns gerettet hat von unsern Drängern! ewig währet seine Gnade.

Der Brod gibt allem Fleische! ewig währet seine Gnade.

Danket dem Gott des Himmels! ewig währet seine Gnade.

Frohlocket, ihr Gerechten, vor Gott! denen, die redlichen Herzens sind, steht des Herrn Lob wohl an. Danket Gott mit Zither und mit Harfen, auf der zehnsaitigen Harfe spielet auf vor ihm! Singet ihm ein neues Lied, spielet euer bestes Saitenspiel unter jubelndem Posaunenschall! Denn gerecht ist Gottes Wort, und all sein Thun in Treue. Er liebet Tugend und Gerechtigkeit, von Gottes Milde ist voll die Welt. Durch Gottes Wort sind die Himmel geschaffen, durch einen Hauch aus seinem Munde die Sternenheere alle. Er thürmet wie eine Mauer die Wasser des Weltmeeres, and gibt in Behälter die Fluthen. Es fürchtet sich vor Gott alle Welt, es fühlen eine heilige Scheu vor ihm Alle, die den Erdball bewohnen. Denn er sprach, und es ward; er gebot und es stand da! Er löset den Rathschlag der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Aber der Rathschluß Gottes bestehet, und die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. *Wahl dem Volke, dessen*

וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ:

נָתַן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ:

הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ:

לֵב רַנָּנוּ צַדִּיקִים בְּיַי

לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה: הוֹדוּ

לַיּוֹ בְכִנּוֹר בְּנֶבֶל עֵשׂוֹר

וּמְרוֹ-לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר

חֲדָשׁ הַיְטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוַעָה:

כִּי יִשָּׂר דְבַר־יְי וְכָל־מַעֲשָׂהוּ

בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה

וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְי מְלָאָה

הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְי שָׁמַיִם

נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל־צַבָּאָם:

כִּנֹּם בְּנֹד מִי הַיּוֹם נָתַן

בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ

מִי כָל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוֹרוּ

כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא

אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד:

יְי הַפִּיר עֵצַת נוֹיִם הַנִּיּוֹ

מִחֲשַׁבּוֹת עַמִּים: עֵצַת יְי

לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד מִחֲשַׁבּוֹת

לְבוֹ לְדֹר נֹדֵד: אֲשֶׁר־יִהְיֶה



Gott er ist; dem Volke, das er sich zum Erbe erkoren. Vom Himmel schauet Gott, und sieht alle Menschenkinder; von seinem festen Wohnsitz blickt er hinab auf alle Weltenbewohner. Der gebildet hat insgesamt ihr Herz, der achtet wohl auf all ihr Thun. Nicht ist dem König geholfen mit einem großen Heere, und der Starke rettet sich nicht mit seiner großen Kraft. Trüglisch ist das Roß zur Hilfe und mit seinem großen Heere rettet er sich nicht. Schau! Gottes Auge ist gerichtet auf die Gottesfürchtigen, die da hoffen auf seine Gnade, daß er rette aus dem Tode ihre Seele, und sie am Leben erhalte in der Hungersnoth. Darum hoffet unsere Seele auf Gott; er ist unsere Hilfe, unser Schutz und Schild. Sein erfreuet sich unser Herz, in seinem heiligen Namen ist unsere Zuversicht.

Wäge deine Gnade, Gott, so waltten über uns, wie wir auf dich hoffen und vertrauen.

Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag. Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Harter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich

אֲשֶׁר יי אֱלֹהֵי הָעָם | בָּחַר  
לְנַחֲלָה לּוֹ : מִשָּׁמַיִם הַבֵּיט  
יי רָאָה אֶת-כָּל-בְּנֵי הָאָדָם :  
מִמְבוֹן שַׁבְּתוֹ הַשְּׁנִיחַ אֶל  
כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הַיֵּצֵר יַחַד  
לְבָבָם הַמְּבִין אֶךְ כָּל-  
מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע  
בְּרֵב-חַיִל גְּבוּרָה לֹא יִנְצֵל  
בְּרֵב כַּח : שֶׁקֶר הַסּוֹם  
לְתַשׁוּעָה וּבְרֵב חַיִל לֹא  
יִמְלֵט : הִנֵּה עֵין יי אֶל-יִרְאִיו  
לְמִיחָלִים לְחַסְדּוֹ : לְהַצִּיל  
מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם  
בְּרָעַב : נַפְשֵׁנו חֲבָתָה לַיי  
עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא : כִּי בּוֹ  
יִשְׁמַח לְבַבְנוּ כִּי בְשֵׁם קְדֹשׁ  
בְּטַחְנוּ : יְהִי חַסְדְּךָ יי  
עֲדִינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :  
" מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם  
הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיי  
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵיוֹן : לְהַגִּיד  
בְּבִקְרַח חַסְדְּךָ וְאַמִּוּנָתְךָ  
בְּלִידוֹת : עַל-יַעֲשׂוֹר וְעַל-  
גִּבְלֵי עַלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר : כִּי



erfreuet, Gott, mit deinem Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unvorstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume, die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; — und du, Gott, bist erhaben in Ewigkeit derselbe! Denn schau' deine Feinde, Herr, schau deine Feinde sind verloren, in sich zerfallen Alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Baldstiers Horn und salbest mich mit frischem Oele. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Reibern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf den Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer marstig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

” Gott ist der Welten Herr!  
Er kleidet sich in seine Pracht,  
es kleidet sich Gott in seine  
Macht und gürtet sich; — da  
steht fest die Welt und wanket

שִׂמְחָתִי יְיָ בְּפַעֲלֶיךָ  
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֶּן: מַה־  
גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ מְאֹד עִמָּקוֹ  
מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא  
יָדַע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־  
זֹאת: בְּפִרְחָה רָשָׁעִים אֲכַמּוּ  
עָשָׂב וַיִּצְיָצוּ כָּד־פְּעָלֵי אֲוֶן  
לְהַשְׁמָדֵם עַד־עַד: וְאַתָּה  
מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה  
אֵיבֶיךָ יְיָ כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ  
יִאבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעָלֵי  
אֲוֶן: וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי  
בִּלְתִּי בְּשֶׁמֶן רֵעֲנֹן: וְתַבֵּשׂ  
עֵינֵי בְּשׁוּרֵי בְּקָמִים עָלַי  
מִרְעִים הַשְׁמַעְנָה אָזְנֵי:  
צִדִּיק כַּתְּמָר יִפְרַח כְּאֶרֶז  
בְּבִגְדֵי נֹזֵן יִשְׁגֶּה: שְׁתוּלִים  
בְּבַיִת יְיָ בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ  
יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה  
דְּשָׁנִים וְרֵעֲנָנִים יִהְיוּ:  
לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְיָ צוּרֵי וְלֹא  
עוֹלָתָה בּוֹ:

צ” מלך נאות לבש. לבש י  
עו התאמר. אף תבון תבל בל



nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme, Herr, es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltmeers. Mächtiger — Gott in seiner Höhe! dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott für alle Zeiten!

☞ Gottes Ruhm ist für die Ewigkeit; es freuet sich Gott seiner Schöpfungen. Der Name Gottes sei gelobt von nun an bis in Ewigkeit! Vom Sonnenaufgange bis zu ihrem Niedergange ist gepriesen der Name Gottes. Erhaben über alle Völker ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit. Gott, dein Name ist ewig dein Gedächtniß geht durch alle Zeiten. Gott hat seinen Thron im Himmel aufgestellt, und sein Reich und seine Waltung geht über Alles. Es freuen sich die Himmel, es frohlocket die Erde, und unter den Völkern sprechen sie: Gott regiert die Welt. Gott regiret, Gott hat regiret, Gott wird regieren in Ewigkeit. Gott ist der Welten König in Ewigkeit! Es gehen Völker unter in seinem Lande und Reiche; Gott löset den Rathschluß der Völker, und vereitelt die Gedanken der Nationen. Viele Gedanken sind in des Menschen Herzen, Gottes Rathschluß — der hat Bestand

תמוז: נכון בסוף מאז מעולם  
אפה: נשאו נהרות א. נשאו  
נהרות קולם ישאו נהרות דבים:  
מקלות א מים רבים. אדירים |  
משברי-ים אדיר במרום א:  
עדתיך ונאמנו מאד לביהך נאונה  
קדש א לארך ימים:

יהי כבוד א לעולם  
ישמח א במעשיו: יהי שם  
א מברך מעתה ועד-  
עולם: ממזרח שמש עד-  
מבוא מהלל שם א: רם  
על-כל-גוים א על השמים  
כבודו: א שמך לעולם א  
וכרך לרד ורד: א בשמים  
הכין כסאו ומלכותו בכל  
משלה: ישמחו השמים  
ותגל הארץ ויאמרו בגוים  
א מלך: א מלך א מלך א  
ימלך לעולם ועד: א מלך  
עולם ועד אבדו גוים |  
מארצו: א הפיר עצת גוים  
הניא מחשבות עמים:  
רבות מחשבות בלב-איש  
עצת א היא תקום: א



Gottes Rathschluß besteht in Ewigkeit, die Gedanken seines Herzens gehen durch alle Zeiten. Denn er sprach, und es ward; gebot und es stand da! So hat Gott Zion sich erwählet, es begehret zu seinem Sitz; so hat Gott Jakob sich erwählet, Israel zu einem Eigenthum; so wird auch Gott nicht verstoßen sein Volk, und sein Erbe nicht verlassen. Er der Allerbarmende wird verfühnen die Schuld und nicht verderben; er hat schon oft abgewendet seinen Zorn, daß nicht ausbreche sein ganzer Grimm.

Gott sende uns das Heil, Herr erhöre uns wenn wir dich rufen.

Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen! Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott, der Herr!

Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andere dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Macht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wunderbaren Werke sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderwerken reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angeben in deiner unendlichen Güte habet

י לְעוֹלָם תִּעַמַד מַחֲשָׁבוֹת  
לְבוֹ לְדָר וְדָר: כִּי הוּא  
אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמַד:  
כִּי־בָחַר יי בְּצִיּוֹן אֶת־הָאָרֶץ  
לְמוֹשָׁב לּוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר  
לּוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְנוֹתָו: כִּי  
לֹא־יִטַּשׁ יי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא  
יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם יַכְפִּיר  
עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה  
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־  
זַמְתּוֹ: יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ  
עֲנֵנוּ בְיוֹם קְרִיאָנוּ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד  
הַלְלוּךָ סִלָּה: אֲשֶׁר הָעַם  
שָׁבַח לְךָ. אֲשֶׁר הָעַם שִׁי  
אֱלֹהֵיוּ:

קמה תהלה לך וְזָמְמוּ אֱלֹהֵי  
הַמַּלְאָךְ וְאַבְרָכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:  
בְּכָל־יּוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶתְלַלְּךָ שִׁמְךָ  
לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יי וְמִהַלֵּל מְאֹד  
וְלִגְדֹלְתּוֹ אֵין תֵּקַר: הַיָּד קִדְדוֹ  
יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ תְּבַהֲרֶנּוּ עֵדוֹ  
הַיָּד כְּבוֹד חֲנֻךְ תִּדְבַר נִמְלֵאֲתֶךָ  
אֲשֶׁר־הָיָה: נַעֲמֵה נִרְאֵתֶךָ יִמְרֵהוּ  
עֲדֵלְתֶךָ אֲסַפְּרָה: וְכִי רַב מַעֲבָדֶיךָ



von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Guld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott, alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie, daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stüzet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebevoll in allen seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Freoler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit Hallelujah! lobet Gott den Herrn.

Hallelujah! lobet Gott den Herrn! Preise meine Seele den Herrn!

Ich preise Gott all mein Leben lang, singe mein Lied dem Herrn, dieweil ich bin. Verlasset euch nicht auf Fürsten, auf ein Menschenkind, bei dem kein Heil und keine Hilfe ist. Beht ihm aus der Lebenszeit.

יביעו ועדקתך ירננו: חנון ורחום  
 ארך אפים וגדל חסד: טוב  
 לבר ורחמיו על כל מעשיו: יהיה  
 כל מעשה וחסדך וברכותך:  
 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך  
 ידברו: להודיע לבני האדם  
 גבורתך וכבוד הדר מלכותך:  
 מלכותך מלכות כל עולמים  
 ומשלתך בכל דור ודור: סומך  
 לך הנפלים חזקה לך  
 חפופים: עיני כל ארץ ישברו  
 ואתה נתן להם את אכלם בעתו:  
 פותח את ידך ומשביע לכל חי  
 רצון: צדיק בכל דרכיו חסד  
 בכל מעשיו: קרוב לך קראו  
 לכל אשר יקראו באמת: רצון  
 ידעו יעשה ואת שונעתם ישמע  
 וישעם: שומר את כל אהבו  
 ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת  
 ידברפי וברך כל בשר שם  
 קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך  
 יה מעתה ועד עולם וגלויה:

ההללויה הללי נפשי את  
 יה: אהללה יה בחיי אומרה  
 לאלהי בעדי: אל תבטחו  
 בגריבים. בבן אדם שאין  
 לו תשועה: תצא רוחו



lehrt er zurück in seine Erbe,  
und an dem Tage sind verlo-  
ren alle seine Pläne. Darum  
wohl dem, dessen Heil und  
Hilfe ist Jakobs Gott, der  
seine Hoffnung setzt auf seinen  
Gott und Herrn! Der hat ge-  
macht Himmel und Erde, das  
Meer und Alles was darin ist.  
Der bewahret seine Treue in  
Ewigkeit. Der schafft das Recht  
dem Unterdrückten, gibt das  
Brot den Hungernden. Gott  
löset die Gebundenen. Gott  
macht sehend die Blinden. Gott  
richtet die Gebeugten auf, Gott  
liebet die Gerechten. Gott  
schirmt die Fremden; Waise  
und Witwe hält er aus; den  
Weg der Sünder krümmet er.  
Gott regieret in Ewigkeit, dein  
Gott, Zion, durch alle Zeiten.  
Halleluja! lobet Gott den  
Herrn!

הללוהו Halleluja! lobet Gott  
den Herrn. Gut ist es mit Sang  
und Saitenspiel den Herrn rüh-  
men, da ertönet schön und lieblich  
des Herrn Ruhm! Jerusalem  
erbauet Gott, die Verbannten  
Israels sammelt er. Er heilet  
die gebrochenen Herzen sind,  
und verbindet ihre Wunden.  
Er berechnet die Sterne nach  
ihrer Zahl, und nennet sie alle  
mit Namen. Groß ist unser  
Herr, unendlich seine Kraft,  
und sein Verstand hat kein

שוב לארמתו ביום ההוא  
תבדו עשתנתיו: אשרי  
שאל יעקב בעזרו שברו  
על-י אלהיו: עשה שמים  
וארץ את-הים ואת-כל  
אשר-בם השמר אמת  
לעולם: עשה משפט  
לעשוקים נתן להם קרעבים  
מתיר אסורים: פקח  
עורים זקף כפופים.  
אהב צדיקים: שמר  
את-גרים יתום ואלמנה  
יעודד ודרך רשעים יענית:  
ימדך לעולם אלהיך  
ציון לדר ודר הללויה:

קמו הללויה כי טוב זמרה  
אלהינו. כי נעים נאודה  
תהקה: בונה ירושלים.  
נדהי ישראל יבנם: הרומא  
שבורי לב. ומחבש  
לעצבותם: מונה מספר  
לכוכבים. לקלם שמורה  
יקרא: גדול אדונינו ורב  
כח. לתבנתו אין מספר:



Maß. Er hält aufrecht die  
 Bedemüthigten und erniedriget  
 bis zur Erde die Sünder.  
 Stimmet an ein Danklied dem  
 Herrn singet zur Pither vor  
 unserm Gott, der decket mit  
 Wolken die Himmel, und be-  
 reitet für die Erde den Regen,  
 und auf den Bergen läßt wach-  
 sen das Gras. Der dem Vieh  
 gibt sein Futter, und den Jun-  
 gen der Raben, wonach sie  
 schreien. Nicht an des Rosses  
 Kraft hat er sein Gefallen,  
 nicht an des Mannes Schen-  
 keln seine Lust. Er hat sein  
 Gefallen an den Gottesfürch-  
 tigen, die da hoffen auf seine  
 Gnade. Jerusalem, preise den  
 Herrn! Rühme, Zion, deinen  
 Gott, denn er festiget die Kiegel  
 deiner Thore, segnet deine Kin-  
 der in deiner Mitte. Er wah-  
 ret den Frieden an deiner  
 Grenze, und sättiget dich mit  
 dem Mark des Weizens. Er  
 schickt seinen Spruch auf die  
 Erde; — wie schnell läuft sein  
 Wort — da gibt er Schnee in  
 Flocken, und streut den Reif  
 wie Asche aus; wirft Eis in  
 Schollen; wer kann vor seinem  
 Frost bestehen? Und wieder  
 schickt er sein Wort, und thaut  
 sie auf, läßt wehen seinen Wind,  
 und die Wasser rinnen! So  
 verkündet er sein Wort in Ja-  
 l o h, sein Gesetz und Recht in Ja-

מְעוֹדָד עֲנוּיִם יי. מִשְׁפִּיל  
 רַשְׁעִים עַד־יְאָרֶץ: עֲנוּ  
 לַיי בְּתוֹדָה. זְמֵרוּ לֵאלֹהֵינוּ  
 בְּבִנְיָן: הַמִּכְסֶה שָׁמַיִם  
 בְּעָבִים הַמִּכִּין לְאֶרֶץ מָטָר.  
 הַמַּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר: נוֹתֵן  
 לְבַהֲמָה לַחֲמָה. לְבָנֵי עֵרֶב  
 אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: לֹא־בִנְבוֹרֹת  
 הַסּוּס יִחַפֵּן. לֹא־בְשׂוֹקֵי  
 הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּצֶה יי אֶת־  
 יִרְאָיו. אֶת הַמֵּיחֲלִים  
 לְחַסְדּוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם |  
 אֶת־יי. הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן:  
 בִּי חֲזֹק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ. בְּרֹךְ  
 בְּנֵיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ  
 שְׁלוֹם חֶלֶב חֲטִיִּם יִשְׂבִיעֶךָ:  
 הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ עַד מְהֵרָה  
 יְרוּיֵן דְּבָרוֹ: הַנּוֹתֵן שֶׁלֵּג  
 כְּצֶמֶר. כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפּוֹר:  
 מִשְׁלֵיךְ קָרְחוּ כְּפִתִּים.  
 לְפָנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֵד: וְשִׁלַּח  
 דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יֵשֶׁב רוּחוֹ וַיִּזְלוּ  
 מַיִם: מִגִּיד | דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב.  
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:



rael. Das that er noch für  
sein Volk, und seine Rechte  
die kennen sie nicht. Halle-  
lujah! lobet Gott den Herrn!

הללויה Halleluja! lobet  
Gott den Herrn!

הללויה Lobet Gott in den  
Himmeln! lobet ihn in den  
Höhen;

Lobet ihn alle seine Engel.  
lobet ihn alle seine Sternen-  
heere!

Lobet ihn, Sonn' und Mond,  
lobet ihn alle ihr Sterne des  
Lichtes!

Lobet ihn, ihr Himmel der  
Himmel, und ihr Wasser ober  
den Himmeln!

Lobet den Namen Gottes!  
denn er gebot, und sie wurden  
geschaffen, stellte sie hin für die  
Ewigkeit, gab ein Gesetz das  
seinem überschreitet.

Lobet Gott auf Erden, ihr  
Drachen und ihr Fluthen  
Blitz und Hagel, Schnee und  
Nebel, Sturmwind, der sein  
Wort vollzieht! Berg und Hü-  
gel, Fruchtbaum und Ceder!  
Thier und Wild, Wurm und  
Vogel mit den Schwingen!  
Erdenkönige und Nationen,  
Fürsten und Weltenrichter!  
Küngling und Jungfrau, Greis  
und Knabe! Lobet den Namen

לא עשה בן ו לכל נוי  
ומשפטים בל ידעום  
הללויה:

קסח הללויה. הללו את-י  
מן השמים הללוהו  
במרומים: הללוהו כל-  
מלאכיו הללוהו כל-צבאו:  
הללוהו שמש וירח. הללוהו  
כל כוכבי אור: הללוהו  
שמי השמים והמים אשר  
מעל השמים: יהללו את-  
שם יי כי הוא צוה ונבראו:  
ניעמידם לעד לעולם הק-  
נתן ולא יעבור: הללו את-  
יי מן הארץ תנינים וכל-  
תהמות: אש ובקרד שלג  
וקישור. רוח סערה עשה  
דברו: הדרים וכל גבעות  
עץ פרי וכל ארזים: החיה  
וכל בהמה רמש וצפור  
בנה מלכי ארץ וכל לאמים  
שרים וכל שפטי ארץ:  
בהורים וגם בתולות וקנים  
עם נערים: יהללו ו את-שם



Gottes! denn erhaben ist sein Name allein! Seine Majestät geht über Erd und Himmel!

Er erhebet seinem Volke das Horn; das ist der Frommen Stolz und Ruhm, der Ruhm der Kinder Israels, ein Volk das ihm das Nächste ist! Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Halleluja! Lobet Gott den Herrn! Singet Gott ein neues Lied, sein Lob in den Gemeinden der Frommen. Es freue sich Israel seines Schöpfers; die Töchter Zions jubeln vor ihrem Könige. Sie preisen seinen Namen in Reigen, mit Pauken und Zither stimmen sie an ihr Lied vor ihm. Denn es hat Gott sein Gefallen an seinem Volke, er verherrlicht die Gedehwilligsten mit seinem Heil. Nun freuen sich die Frommen des Ruhmes, und jubeln auf ihren Lagern. Gottes Lob im Munde, ein zweischneidig Schwert in ihrer Hand — über sie Raue an den Völkern und mächtigen die Nationen, binden in Ketten die Könige, und ihre Gefesselten in eiserne Bande; auf daß vollzogen werde das Urtheil, das geschrieben steht. Das ist der Frommen Ruhm und Stolz. Lobet Gott! Halleluja!

Halleluja! lobet Gott den Herrn!

Lobet Gott in seinem Heiligtume, lobet Gott in der Beste seiner Macht! Lobet ihn nach seiner Wunderkraft, lobet ihn nach seiner vollen Größe! Lobet ihn mit Posannenklang, lobet ihn mit Harf und Zither, lobet ihn mit Posaun und Reigen, lobet ihn mit Saiten und Schalmeien! Lobet ihn mit

י. כִּי־נִשְׁגַב שְׁמוֹ לְכַבוֹ.  
הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיִּרְם  
קִרְן לְעַמּוֹ. תְּהִלָּה לְכָל־  
חֲסִדָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם  
קְרוֹבוֹ הַלְלוּ־יָהּ:

קסס תְּהִלָּתָהּ | שִׁירָה לִי שִׁיר  
חֲדָשׁ תְּהַלְלֵנוּ בְּקִהְל חֲסִידִים:  
יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעַשְׂיוֹ פְּנֵי צִיּוֹן יִגְלוֹ  
בְּמִלְכָם: יִהְלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲזֵל בְּתֵף  
וּכְנֹר וַיִּמְרוּ־לוֹ: כִּי רוּצָה יִי בְּעַמּוֹ.  
וַיִּפְאַר עַגְוִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים  
בְּכָבוֹד יִדְגְּלוּ עַל־מִשְׁכַּבְתָּם:  
רוּמָמוֹת אֵל בְּנִחָנֶם וְחָרַב פִּי־סוֹת  
בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת גְּמָמָה בְּגוֹיִם  
תּוֹכַחַת בְּלֹא־מַיִם: לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם  
בְּזִקִים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרִזָּל:  
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם | מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר  
הוּא לְכָל־חֲסִדָיו הַלְלוּ־יָהּ:

ק תְּהִלָּתָהּ | הַלְלוּ־יָהּ  
בְּקִרְשׁוֹ הַלְלוּ־יָהּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ:  
הַלְלוּ־יָהּ בְּנִבְרֹתָיו הַלְלוּ־יָהּ  
בְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּ־יָהּ בְּתִקְעַ  
שׁוֹפָר הַלְלוּ־יָהּ בְּנִבְלָה  
וּכְנֹר: הַלְלוּ־יָהּ בְּתֵף  
וּמְחֹזֵל. הַלְלוּ־יָהּ בְּמִנִּים  
וְעִנְבִי: הַלְלוּ־יָהּ בְּצִלְצְלֵי־



Klingendem Gesänge; lobet ihn mit klingendem Schalle; Alles was nur Obem hat, das lobe Gott! Halleluja!

Alles was nur Obem hat, das lobe Gott, Halleluja!

ברוך Gelobt sei Gott in Ewigkeit Amen! Amen!

Gelobt sei Gott von Zion aus, der thronet in Jerusalem. Halleluja!

Gelobt sei Gott, Israels Gott, der Wunder thut einzig und allein; gelobt der Name seiner Herrlichkeit in Ewigkeit, und es werde seiner Herrlichkeit die ganze Erde voll — Amen! Amen!

David lobete Gott vor den Augen der ganzen Versammlung, und David sprach: Gelobt seist du Gott, Israels Gott, unser Vater, von Ewigkeit, in Ewigkeit, Dein Gott, ist die Größe die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und der Ruhm wie alles im Himmel und auf Erden; dein, Gott ist das Reich und die Erhabenheit, du von Allen das Haupt! Der Reichthum und die Ehre sind dein, und du schaltest über Alles; in deiner Hand ist die Kraft und Stärke, in deiner Hand ist es, groß zu machen und stark

שמע. הללוהו בצלצלי  
תרועה: כל הנשמה  
תהלל יה הללויה:  
כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ברוך יי לעולם אמן ו  
ואמן: ברוך יי מציון שכן  
ירושלם הללויה: ברוך ו  
יי אלהים אלהי ישראל.  
עשה נסאות לבדו:  
וברוך שם כבודו לעולם.  
ומלא כבודו את כל  
הארץ אמן ואמן:

ויברך הויד את יי לעיני  
כל הקהל ויאמר הויד  
ברוך אתה יי אלהי ישראל  
אבינו מעולם ועד עולם:  
לה יי הגדלה והגבורה  
והתפארת והנצח וההוד  
כי כל בשמים ובארץ לה  
יי הממלכה ומתנשא  
לכל א קדוש: והעשר  
והקבוד מלסניך ואתה  
מושר בכל ובידך כח  
וגבורה ובידך לגדל ולחזק



zu machen Jeden. Nun Gott, danken wir dir und preisen den Namen deiner Herrlichkeit!

Du bist Gott allein. Du hast den Himmel gemacht und der Himmel Himmel, und alle ihre Sterneneere, die Erde und was auf ihr ist, die Wasser und was in ihnen ist; du belebest sie alle, und die Heerschaaren des Himmels beugen sich vor dir. Du bist Gott, der Heer, der Abram hat gewählt und ihn hat geführt aus Ur den Chaldäer, und hast An Abraham genannt, dieweil du sein Herz treu gefunden vor dir.

Da schloffest du mit ihm den Bund, zu geben das Land des Aanaani, Chitti und Emori, Brisi, Jebusi und Sirgosi — es zu geben seinem Samen; und hast gehalten dein Wort, denn gerecht bist du. Du sahst den Jammer unserer Väter in Egypten und hörtest ihren Schrei am Schilfmeere, und hast Zeichen und Wunder an Pharaon und an allen seinen

לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים  
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַדְלִים לְשֵׁם  
תְּפִאֲרוֹתֶיךָ: אַתָּה הוּא יי  
לְבָרְךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־  
הַשָּׁמַיִם שְׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל־  
צְבָאָם הַיָּאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר  
עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר  
בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־  
כָּל־ם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ  
מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יי  
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ  
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר  
כַּשְׁדִּים וְשָׂמְתָּ שְׁמוֹ  
אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתָ אֶת לְבָבוֹ  
נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לְתַת  
אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי  
הַיִּזְמֵרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי  
וְהַגְּרִזִּי לְתַת לְזֶרְעוֹ וְהִתְקַם  
אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי־צִדִּיק אַתָּה:  
וְתָרָא | אֶת־עֲנֵי אֲבוֹתֵינוּ  
בְּמִצְרַיִם. וְאַתָּה־וְעַקְתָּם  
שָׁמַעְתָּ עֲלֵי־ם סוּף: וְהִתַּן  
אֶתוֹת וּמִפְתִּים בְּפָרְעוֹ



Knechten und an allem Volke in seinem Lande, dieweil du gewußt, daß sie frevelnd sich an ihnen vergangen, und hast dir einen Namen gemacht — bis auf den heutigen Tag. Du hast das Meer vor ihnen gespaltet, daß sie mitten durchs Meer gegangen wie auf trockenem Lande, und ihre Verfolger hast du geschleudert in die Tiefen, wie einen Stein in die gewaltigen Wasser.

וַיַּצֵּל אֱלֹהֵינוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם  
 An dem Tage erlösete Gott Israel aus den Hand der Egyptianer, und Israel sah die Egyptianer tobt am Ufer des Meeres. Und Israel sah die Hand des Herrn, die so groß an den Egyptianern gethan, da fürchtete alles Volk den Herrn, und sie glaubten an Gott und an Moses, seinen Knecht.

וַיִּשְׁרַח מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁיר הַזֶּה לַיהוָה  
 Da sangen Moses und die Kinder Israel dieses Lied dem Herrn, und sie sprachen:

Ich singe von Gott; denn erhaben, erhaben ist er; das Ross und seinen Reiter stürzt' er in's Meer. Mein Sieg ist Gott, mein Lied ist Gott, er ist mein Heil; er mein Gott den ich rühme, der Gott meines Vaters, den ich erhebe.

Gott ist ein Kriegermann,  
 Gott -- ist sein Name! die

וּבְכָל-עַבְדָּיו וּבְכָל-עַם  
 אֲרָצוֹ: כִּי יָדַעְתָּ כִּי הִזִּידוּ  
 עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ-לָךְ שֵׁם  
 כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהָיָה בְּקִעְתָּ  
 לַמַּיִם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם  
 כַּיַּבֶּשֶׁת. וְאֶת-רַדְפֵיהֶם  
 הִשְׁלַכְתָּ בַמַּצּוֹלֹת כַּמֵּן  
 אֶבֶן בְּמַיִם עֲזִים:

וַיַּשְׁעַתְּ יְהוָה בְּיָמָם הַהוּא אֶת-  
 יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּדָא יִשְׂרָאֵל  
 אֶת-מַצְלוֹת יְהוָה עַל-שַׁמַּת הַיָּם:  
 וַיֵּדָא יִשְׂרָאֵל אֶת-יַד יְהוָה הַגְּדוֹלָה  
 אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ  
 הָעָם אֶת-יְהוָה וַיֵּאֱמִינוּ בַיְהוָה  
 וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אֲנִי יִשְׂרָאֵל יִשִׁיר-מִשְׁחָה וּבְנֵי  
 יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת  
 לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר  
 אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-נָאָה נָאָה  
 סוּס וְרֶכֶב רָמָה בַיָּם: עַד  
 וַזְמַרְתָּ יְהוָה וַיִּדְוֶי-לִי לְיִשׁוּעָה  
 יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי אָבִי  
 וְאֶרְמָמְרוּ: יְהוָה אֱלֹהֵי  
 מִלְחָמָה יְהוָה שֵׁמוֹ:



Wagen Pharaos und sein Heer stürzt' er in's Meer; die Ausgewählten seiner Wagenlenker wurden versenkt in das Schilfmeer. Fluthen deckten sie, sie sanken in die Tiefe wie ein Stein.

Deine Rechte, Gott, ist mächtig in ihrer Kraft; deine Rechte Gott, zermalmet den Feind. In deiner erhabenen Größe trittst du nieder die Empörer; du lasset aus den glühenden Zorn, er frisst sie wie Stoppel. Und vor dem Hauche deiner Nase thürmen sich auf die Wasser, stehen wie eine Mauer die Strömungen, erstarren die Fluthen im Herzen des Meeres. Es sprach der Feind: „Ich verfolge, ich hole ein, ich theile aus die Beute, es sättiget sich meine Seele; ich zücke das Schwert, es tilgt sie aus meine Hand!“ da bliesest du sie an mit deinem Hauche, und es deckte sie das Meer; sie sanken wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der Wunder thut? — Du strecktest aus deine Rechte und es verschlang sie die Erde. Du führtest in deine Huld das Volk, das du erlöset, und geleitest es in deiner Macht in deine heilige Wohnung. Es hörten es die Völker, und hebeten, ein Bitteln ergriff die Bewohner von Beleseth. Da erschraden

מִרְכַבֹּת פָּדַעַה וְחִילֹו יָרָה  
 בַּיָּם וּמִבַּחַר שְׁלִישׁוֹ שִׁבְעוּ  
 בַּיָּם-סוּף: תַּהֲמַת יִכְסִּמוּ  
 יָרְדוּ בַמְצוּלָת כְּמוֹ-אֲבָזוּ:  
 יִמִּינֶךָ יְהוָה נִאֲדָרִי בַכַּחַ  
 יִמִּינֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיְבִי:  
 וּבָרַב גְּאוּנֶךָ תִּתְהַרֵם קִמִּיךָ  
 תִּשְׁלַח | תִּרְנֶךָ יִאֲכַלְמוּ  
 בַקֶּשׁ: וּבְרוּחַ אִפִּיךָ נִעְרַמוּ  
 מַיִם נִצְבּוּ כְמוֹ-נֶדַךְ נְזֻלִים  
 כַּפְּתוֹ תַהֲמַת בְּלִב-יָם:  
 אָמַר אֶמְצֵא אֶרְדֶּךָ אֲשֵׁית  
 אֶחְלַק שְׁלָל תַּמְלֵאמוּ נַפְשִׁי  
 אֶרְיֹק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדַי:  
 נִשְׁפַּת בְּרוּחֶךָ כַּסְּמוּ יָם  
 צָלְלוּ כַעֲוִפֹרֶת בַּמַּיִם  
 אֲדִירִים: מִי-כַמְכָּה בָּאֱלִים  
 יְהוָה מִי כַמְכָּה נִאֲדָר  
 בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה-  
 כְּלָא: נְשִׁית יִמִּינֶךָ תִּבְלַעְמוּ  
 אֶרֶץ: נְחִית בַּחֲסִדֶךָ עַם-נוֹ  
 גְּאֻלָּת נַהֲלֵת בְּעוֹזֶךָ אֶל-גְּוָה  
 קֹדֶשׁ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּ  
 חִיל אֲתוּ וְשָׁבִי פִלְשֵׁת: אֲזוּ



die Fürsten von Edom, die gewaltigen Moabs ergreift ein Beben, und verzagt sind die Bewohner Kanaans. Es fällt über sie die Furcht und Angst, vor der Größe deines Armes erstarren sie wie Stein — bis daß vorübergezogen dein Volk, Herr, bis daß vorübergezogen das Volk, daß du dir geeignet. Du führst sie und pflanzt sie ein auf dem Berg, der dein Erbe ist, in die Beste, die du zu deinem Sitze dir geschaffen, das Heiligthum, Herr, das deine Hände befestigte. Gott regieret in Ewigkeit! Gott regieret in Ewigkeit!

Dem Gott gehört das Reich, er waltet über die Völker. Es werden die Erlöser hinaufziehen auf den Berg Zion, um zu richten das Gebirge Esaus, da gehöret Gott allein das Reich!

Und es wird Gott Herr sein über die ganze Welt; an dem Tage ist Gott der Einzige, und sein Name der Einzige!

Und so steht es geschrieben in deiner Thora: Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger Gott!

Der Odem alles Lebenden lobe Gott den Herrn! der Geist alles Fleisches erhöhe und verherrliche deinen Namen,

גַּלְגַּלּוֹ אֱלוֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי  
 מוֹאָב יֶאֱחִזְמוּ רָעַד נִמְנוּ  
 כָּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן: תִּפֹּל  
 עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפְחָד בְּגִדְלָהּ  
 זְרוּעֶהָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עֵד-  
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד-יַעֲבֹר  
 עִם-זוֹ קִנְיֹתָ: תִּבְאֵמוּ  
 וְתִשְׁעֵמוּ בְּהַר נִחְלָתְךָ מִבְּחַן  
 דְּשִׁבְתְּךָ פְּעֵלְתָהּ יְהוָה  
 מִקֹּדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנְנֵנוּ יְדִידָהּ:  
 יְהוָה! יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי  
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי לִי  
 הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּנַפְשׁוֹתַי:  
 וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן  
 לְשִׁפּוֹט אֶת-הַר עֵשָׂו  
 וְהָיְתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה  
 יי דְּמִלְכָּךְ עַד-קְלֵדָה-אֲרָמַי  
 בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יי אֶחָד  
 וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

יְבַתְּוֹרְתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי  
 אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

נִשְׁמַת כָּל-חַי תִּתְבַּרְךָ  
 אֶת-שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ  
 כָּל-בֶּשֶׂר תִּתְמַד וְתִרְוַם



Herr und dein Gedächtniß immerfort. Von Ewigkeit in Ewigkeit bist du Gott, und außer dir ist Keiner Herr, der schützet, der helfet, der erlöset, der errettet, der ernähret, und sich erbarmet unser in jeder Zeit der Noth und Bedrängniß — Keiner, Herr, als du allein! Gott, der war beim Anbeginn; Gott, der ist beim End' der Dinge, Schöpfer aller Schöpfungen, Herr und Meister des Gewordenen und Werdenden, gepriesen und verherrlicht; sein die Fülle des Ruhmes und der Herrlichkeit. Er ist es, der die Welten lenket in seiner Huld und Milde, und seine Schöpfungen versteht und versorget in seiner Barmherzigkeit. Gott der schläft nicht und der schlummert nicht. Er weckt die Schlafenden, hält wach und munter die betäubt sind, und macht die Stummen reden; er löset die Gebundenen, er stützet die da fallen, und richtet auf, die gebeugt sind; dir Gott allein gebühret unsers Herzens Dank.

Und wäre unser Mund von Liedern voll, voll wie das Meer; und Wunten wir mit Zungen singen, und mit Lippen reden, daß es schalle so weit die Himmel reichen; und hätten wir Augen leuchtend wie die Sonne, wie der Mond in seinem Glanze, und Hände, die zu Gott sich heben wie der Adler sich auf zum Himmel schwingt, und Füße leicht und

זכרה מלכנו תמיד. מן  
העולם ועד-העולם אתה  
אל. ומבלעדך אין לנו מלך  
נואל ומושיע: פודה ומציל  
ומפרנס ומרחם בכל-עת  
צרה וצוקה. אין לנו מלך  
אלא אתה: יי אלהי הראשונים  
והאחרונים. אלוהי כל-  
בריות. אדון כל-תולדות  
המהלל ברוב התשבחות.  
המנהיג עולמו בקסד  
ובריותיו ברחמים: וי לא-  
ינום ולא-ישן. המעורר  
ישנים והמקיץ נרדמים.  
והמשיח אלמים. והמתיר  
אסורים. והפוסק נופלים.  
והזוקק כפוסים. לך לבדך  
אנחנו מודים. אלו פינו  
מלא שירה כים. ולשוננו  
רנה כהמזון נליו. ושפתותינו  
שבה כמרחבי רביע.  
ועינינו מאדות כשמש  
וכידה. וידינו פרושות  
כנשרי שמים. ורגלינו



schnell wie Hirsch und Reh, — es reichte nimmer aus die Kraft in uns, dir Gott unserm Herrn, dir, dem Gott unserer Väter, auch nur für eine einzige von den vielen tausenden und wieder tausenden Gnadenbezeugungen, die du unsern Vätern und uns bewiesen, nach Gebühr zu danken, und deines Namens Ruhm auf Erden zu verkünden.

Aus Egypten hast du uns erlöst, Gott unser Herr, vom Sklavenjoch uns frei gemacht; im Hunger hast du uns gespeiset, und uns gesättiget im Ueberfluß; vom Schwerte hast du uns gerettet, vor Pest und Seuche uns gewahret, von böser Krankheit und schwerem Leid uns stets befreiet, und wie wir auch darnieder lagen, uns auf und in die Höhe gebracht.

Bis hieher hast du uns geholfen in deiner Barmherzigkeit, uns nicht verlassen in deiner milden Huld; so verlaß uns und verwirf uns Gott auch nie und nimmermehr. Und jedes Glied an uns, das du an uns geschaffen, und Geist und Odem, die du uns hast eingehaucht, die Zunge, die du uns hast in den Mund gelegt — sei deinem Dienste geweiht. Sie sollen dich, den Weltherrn loben, rühmen, preisen deinen Namen, Herr, dein Reich erhöhen, heiligen und verherrlichen; denn jeder Mund

קלות באידות: אין אנהנו  
מספיקים להודות לך יי  
אלהינו ואלהי אבותינו.  
ולברך את שמה. על-  
אחת מאלה אלה אלפי  
אלפים ורבי רבבות  
פעמים הטובות שעשית  
עם אבותינו ועמנו.  
ממצרים גאלתנו יי אלהינו  
ומבית עבדים פדיתנו.  
ברעב זנתנו ובשבע  
כלכלתנו מחרב הצלתנו.  
ומדבר מלטתנו. ומחלים  
רעים ונאמנים דליתנו:  
עדהנה עזרנו רחמיה.  
ולא עזבונו חסדיה. ואל-  
תמשנו יי אלהינו לנצח:  
על-כן אברים שפלגת בנו.  
ורוח ונשמה שנפחת  
באפינו. ולשון אשר שמת  
בפינו: הן הם יודו ויברכו  
וישבחו ויפארו וירוממו  
ויעריצו ויקדישו וימליכו  
את שמה מלכנו: כי כל-



danke dir, jede Zunge schwört dir, jedes Knie beugt sich vor dir, und was stehet, das bücket sich vor dir. Dich ehret, fürchtet jedes Herz, Herz und Nieren lobsingen deinen Namen, wie geschrieben steht: Jedes Glied an mir spricht, Gott, wer ist wie du? Der den Armen rettet aus des Starken Hand, den Armen und den Dürftigen aus des Räubers Hand? Wer ist dir gleich? Wer ist dir ähnlich? Wer kommt nur irgend in Vergleich mit dir? Mit dir — dem großen, starken, furchtbaren Weltengott, dem allerhöchsten Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen. Dich loben wir und preisen wir und rühmen wir, und loben deinen heiligen Namen; wie David spricht: „Lobe, meine Seele, den Herrn, und was in mir ist, preise seinen heiligen Namen!“

Gott, du bist allmächtig — in der Allgewalt deiner Kraft, bist groß und hehr — in der Verherrlichung deines Namens; bist stark im Sieg, und furchtbar in deinen furchtbaren Werken.

פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל-לָשׁוֹן  
לְךָ תִּשָּׁבַע. וְכָל-בֶּרֶךְ לְךָ  
תִּכְרַע. וְכָל-קוֹמָה לְפָנֶיךָ  
תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל-לְבָבוֹת  
יִירְאוּךָ. וְכָל-קָרֵב וְכָל-יוֹת  
יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. בְּדָבָר  
שְׂכָתוֹב בְּדַעְצְמוֹתַי  
תֹּאמְרָנָה יי מִי כָמוֹךָ. מִצִּיל  
עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנֵי וְאַבְיוֹן  
מִנְּזוּלוֹ: מִי יִדְמֶה-לְךָ. וּמִי  
יִשׁוּהֶה-לְךָ. וּמִי יַעֲרֶךְ-לְךָ.  
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא  
אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם  
וְאָרֶץ: גְּהַלְלֶךָ וְנִשְׁבַּחֶךָ  
וְנִפְאָרֶךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם  
קְדֹשְׁךָ. בְּאִמּוֹר. לָדוֹד |  
בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת-יְיָ וְכָל-  
בְּרַכֵּי אֶת-שֵׁם קְדֹשׁוֹ:  
הָאֵל בְּתַעֲצוֹת עִזֶּךָ.  
הַגָּדוֹל בְּכַבוֹד שִׁמְךָ.  
הַגִּבּוֹר לְנִצָּח וְהַנּוֹרָא  
בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

חפלה לשׁיך סודמסת נאן נכרנב נסזורים סדמסמי נמסלמ סמסזור. כי סכר לסמסיק ססן



הַמֶּלֶךְ Der Weltenhert, sitzet  
auf seinem Throne hoch und  
erhaben.

וְעַתָּה Da thronet er in Ewigkeit,  
„der Erhabene und Heilige“  
ist sein Name! So steht geschrie-  
ben: Lobfinget, ihr Gerechten,  
Gott dem Herrn; denen, die  
redlichen Herzens sind, steht des  
Herrn Lob und Ruhm wohl an!

Der Redlichen Mund Dich preisen;  
Der Gerechten Worte Dich be-  
neiden;  
Der Frommen Zunge Dich er-  
heben, und

Der Heiligen Chor Dir huldigen.

וְכַתּוּב So wird in Chören,  
Herr, gepriesen und verherrlicht  
dein Name von Tausenden und  
wieder Tausenden aus deinem  
Volke und Hause Israel; so waltet  
dein Ruhm, Herr, durch die Zeit  
im süßlichen Lobgesang. Dazu  
hast du uns, Gott, geschaffen,  
dazu sind wir verpflichtet und  
berufen, daß wir dir, unserm  
Gott und Herrn, dir, dem Gott  
unserer Väter, Dank und Lob  
and Preis und Ruhm und Ehre  
geben, dich erhöhen und verherr-  
lichen in Wort und Spruch und  
Lied und Lobgesang, wie sie  
David, Baisais Sohn, dein Knecht  
und dein Gesalbter, zu deines  
Namens Ehre hat angestimmt.

וְעַתָּה Gepriesen und verherrlicht sei  
dein Name, Herr in Ewigkeit, allmächtiger  
Gott und Herr der groß und heilig  
ist im Himmel und auf Erden. Dir  
unserm Gott und Herrn, dir, dem  
Gott unserer Väter, gebühret Lob

## הַמֶּלֶךְ

יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַם וְנֹשֵׂא:  
שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ  
שְׁמוֹ. וְכַתּוּב רַנְנוּ צְדִיקִים  
בְּיְי לְיִשְׂרָאֵל נְאֻם תְּהִלָּה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַרְוֶמֶם:  
וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תְּתַבָּרַךְ:  
וּבְלִשׁוֹן חַסִּידִים תְּתַקְדֶּשׁ:  
וּבְקִרְבַּי הַרְדוּשִׁים תְּתַהַלֵּל:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת עַמֶּךָ  
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יִתְפָּאֵר  
שִׁמְךָ מִלְּכֵנוּ בְּכָר הַיּוֹר  
נְדוּר. שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל-  
הַיְצִוִּיִּם. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ  
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת  
לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם  
לְהַיָּדָר לְבָרַךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּם  
עַד כָּל-דְּבָרֵי שִׁירֹת  
וְתַשְׁבַּחוֹת הַיּוֹד בֶּן-יִשִׁי  
עֲבָדֶךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּכֵנוּ הָאֵל  
הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם  
וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נְאֻם יְיָ אֱלֹהֵינוּ  
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה



und Lob und Sang und Klang; denn dein ist die Macht und der Sieg und die Herrschaft, die Größe und die Stärke, der Ruhm und die Herrlichkeit; dein ist die Heiligkeit und dein ist das Reich; dir gebühret Lob und Dank in Ewigkeit! Gelobt seist du Gott, allmächtiger Weltenherr, der groß und herrlich ist in seinem Ruhme; Gott dem alles danket; Herr, der Wunder thut, der den Lobgesang sich hat erwählt zu seiner Verherrlichung — allwaltender und ewiglebender Weltengott und Herr!

הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבוות אל ההודאות ארון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל הי העולמים:

תפגל ויתקדש ושמך רבא בעלמא די-ברא כרעותה ומלך מלכותה בחיבון וביומכון ובחיי דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמך רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתחדד ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא סן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמרון בעלמא ואמרו אמן:

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das untenstehende (י.תכד.)  
B o r b. Lobet Gott den Allgelobten!  
G e m. Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.  
Borbetor ברכו את יי המברך:  
Gemeinde ברוך יי המברך לעולם ועד:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

ברוך געפriesen seist du Ewiger, unser Gott, Beherrscher der Welt, der uns die Pforten der Barm-

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. הפותח לנו

י.תכד. Gelobt und gepriesen und erhöht und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen, gelobt sei er, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt, nennt seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

י.תכד. וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו לרבב בערבות ביה שכו ועלו לפניו. ושמו שרמם על כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:



herzigkeit eröffnet und die Augen jener hoffnungsvoll erleuchtet, die seiner Vergebung entgegenharren. Bildner des Lichts! Schöpfer der Finsterniß! Erhalter der Eintracht und Erzeuger des All's!

Das Urlicht der Welt verblieb im Reiche der Unsterblichen; ein Dämmerlicht nur ist's, was auf des Herrn Geheiß entstand.

Verzeihe einem heiligen Volke, an diesem heiligen Tage, Erhabener und Heiliger!

Wir haben gesündigt, Dir unserem Schutz, vergieb uns unser Schöpfer!

Man schließt die heil. Lade — סגור הארון

Einst hast Du (den Moses) gelehrt am Versöhnungstage Dich erflehen, das Licht der Lehre und der Verzeihung gegeben dem Volke, das Du Dir erworben, hast verziehen die Sünden und das Vergehen der Gemeinde, und verheißten am Zehnten vertrauensvoll im Tempel sich einzufinden.

Die Sünden nahmen überhand, da trat ein Tag des Jahres heran, da fleheten sie in Gebeten zu dem Allversöhnenden, und näherten sich durch Buße wieder dem Schöpfer des Lichts, der Lehre und der Sühne.

Laß dieses Licht der Lehre auch jetzt gütig sein unserer Sühne, antworte auch jetzt und sprich: ich vergebe; erleuchte unsere Augen, übergehe die

שערי רחמים ומאיר עיני  
המחכים לסליחתו: יוצר  
אור ובורא חשך עשה  
שלום ובורא את-הכל:

אור עולם באוצר חיים.  
אורות מאפל אמר יהו:

סלה לגוי קדוש.  
ביום קדוש. מרום וקדוש:

הטאנו צורנו. סלה  
לנו יוצרנו:

Borbeter  
u. Gem.

Borbeter  
u. Gem.

ניוסד ע"ס א"ב כפול.

אז ביום כפיר סליחה  
הזרית. אור ומחילה לעם

זו קניית: בסלקך לעונות  
וחטאי עדה. בעשור

סמוכים בבית הועדה: סלה  
גברו הטאים באני ישנה.

גש יום אחד בימי שנה:  
הזבבו בתחנון למוהל

וסולת. הזפקי בתשובה  
ליוצר אור וסלה: הטאנו

המתק האור לסליחתי.  
העת תענה ותאמר סליחתי:

ותאיר עינינו ותעבור על



Verbrechen, und laß besonders die aus Versehen gesündigt, nicht ungebessert sterben.

Wir haben Muthwillen geübt, haben gefrevelt bei einem schlechten Wandel, Du bist gerecht, in allem, was uns betroffen. Wir haben gesündigt gegen Dich, König für Ewigkeiten, weihe uns wieder ein in Deine Lehre, damit wir nicht mit Schanden bestehen.

Allgütiger, Allvergebender, bei Dir nur ist Gnade; so reinige uns mit Deinem Quell, o Gnadenreicher! wir schütten beständig Herz und Seele vor Dir aus; laß das Licht der Versöhnung entgegen strahlen der gequälten Seele.

Wie Du nur gnädig nach unsern verborgenen Thaten suchst, so verzeihst Du erbarmungsvoll die Sünden Deiner Getreuen, damit wir im Lichte Deines Antlitzes wallen; o laß uns heute nicht leer von Dir gehen.

Laß weiß werden wie Schnee die Sünden Deines Volkes, Urquell des Lebens und der Gnade, Du! Wir kommen vor Dich, der Du des Bundes gedenkest; leite uns mit Deinem Lichte, wie jenem Geheimnißvollen (Elias) in Nachal Riß.

Herr, der Du Deiner Heerde verzeihst laß uns Schutz finden in deinem Lichte, wie ihn (Moses) der Deine göttliche Erscheinung gesehen; erhöere

פֶּשַׁע וְחַוְטָאֵי בְּשִׁנְגָה אֵל  
 נָא תָמִית בְּרָשָׁע: <sup>סלח</sup> וְדָנוּ  
 וְהִרְשַׁעְנוּ בְּרוּעַ מִעַלְלֵינוּ.  
 זֶה צָדִיק אֶתָּה עַל כָּל הַבָּא  
 עֲלֵינוּ: חָטָאנוּ לָךְ מֶלֶךְ  
 עוֹלָמִים. הִנֵּכְנוּ בְּאוֹרְךָ וְלֹא  
 נִצָּא נִכְלָמִים: <sup>חטאנו</sup> טוֹב  
 וְסָלַח לָךְ הוּא הַצְדָּקָה  
 שֶׁהָרַגוּ בְּמַעֲיַנְךָ לֹא־שָׁ  
 צָדָקָה: יוֹמָם וְלַיְלָה שָׁפַכְנוּ  
 לֵב וְנַפֶּשׁ. יִזְרַח לָנוּ אוֹר  
 בְּכַפּוּר עֲנֵנוּ נַפְשׁ: <sup>סלח</sup> כְּחַנּוּן  
 תַּחֲפֹשׁ | סִתְרֵי מַעֲשִׂים.  
 בְּרַחוּם תִּסְלַח עוֹנוֹת  
 עַמּוּסִים: לְמַעַן נִרְוֶן בְּאוֹר  
 פְּנִיָּךְ. לֹא נִצָּא הַיּוֹם רִיקִים  
 מִדְּפָנֶיךָ: <sup>חטאנו</sup> מִלְּבַיִן כִּשְׁלַג  
 חָטָאֵי עַמְּךָ. מְקוֹר חַיִּים  
 וְחֶסֶד עַמְּךָ: נְבוֹאָה עֲדִיךָ  
 זוֹכֵר הַבְּרִית. נְהַלְנוּ בְּאוֹרְךָ  
 כְּמוֹ נִסְתָּר בְּנַחַל כְּרִית:  
<sup>סלח</sup> שֶׁר הַמְּכַפֵּר בְּעַד צִאֵן  
 מִרְעִית. סוֹכְכֵנוּ בְּאוֹרְךָ  
 כְּסוֹכֵת מִרְאִית: עֲנֵנוּ אֲבִינוּ



unser Flehen aus der Tiefen, laß sie strahlen wie Morgenlicht die Rose (Israel) im Thale.

Deffne uns die Himmels- pforte, daß unser Gebet hinauf steige, Dich beten wir an, Throner in jener Höhe; halte uns rein von Sünden- flecken, daß das Laster uns nicht brandmarke, läutere uns wie Silber, siebenfach gereinigt.

Nähere uns Deinem Heile durch das Verdienst zweier großen Lichter (Moses und Ahron) die die Heiligkeit des Veröhnungstages verkündet; sei selber unser Hirt, wie vor- mals, daß sich unser Angesicht erheitere; Allerbarmer vernimm uns, handle für uns ohne Säumen.

Selbst die Hartherzigen schüt- ten ihr Herz aus vor Dir, der alle Herzen prüft, o laß das Frühroth der Sonne uns wieder leuchten, entsündige uns mit Thob, daß wir rein er- scheinen am Veröhnungstage erhöere unser Flehen und sprich: ich verzeihe.

ממעמקים. עזרר באור  
נונה שושנת העמקים:  
חמאנו פתח לנו שער ותעלה  
תפלה. פניך נחקה שוכן  
מעלה. צאתנו תנקה  
ובחשא לא נתנוק. צרפנו  
ככסף שבעתים מזקק: סח  
קרבונו לישעך באור שני  
עפרים. קוראי קדשת יום  
כפרים: רעינו בקדם  
ותוארנו יונהר: רהים  
הקשיבה ועשה אל תאחר:  
חמאנו שפכנו כמים אבני  
לבנות. שחר אור יגיה בוחן  
לבבות: תחשאנו באזוב  
ונטהר ביום סליחתני.  
תקשיב סלח נא ותאמר  
סלחתני:

סלח לגוי קדוש. ביזם קדוש. מרום וקדוש: Vorbeten  
u. Gem.

Wenn das Fest auf einen Sabbath fällt, wird das untenstehende הכל ירוך gesagt.

המאיר Er erleuchtet und verklä-  
ret die Welt und die da wandeln  
auf ihr — in seiner Barmher-

המאיר לארץ ולדברים  
עליה ברחמים. ובטובו

Für Sabbath.

הכל Alles lobet dich, Alles rühmet  
dich, Alles spricht von dir; es ist Keiner  
heilig, denn nur Gott allein! Alles

הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמר  
אין קדוש כני: הכל יודמוך סלה יוצר



zigkeit; in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung. Wie viele sind deine Werke, Gott, du hast sie alle in Weisheit geschaffen: die ganze Welt und ihre Fülle ist dein Besitz und Eigenthum. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem; gepriesen und verherrlicht und erhöht ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Allmächtiger Weltenherr! in deiner Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr unsere Kraft und Stärke; du ein Fels und unsere Feste, du ein Schild zu unserm Heil, und feste Wehr

מחדש בכל יום תמיד  
מעשה בראשית: מה רבו  
מעשיך יי. כלם בחכמה  
עשית. מלאה הארץ קנייניך:  
המלך המרום לבדו  
מאז המשבח והמפואר  
והמתנשא מימות עולם.  
יהו עולם ברחמיך הרבים  
רחם עלינו. ארון עזנו. צור  
משגבנו. מגן ישענו. משגב

Am Sabbath.

erhebet dich — Selah! den Schöpfer des Alls, den allmächtigen Gott, der Tag für Tag dem Morgenroth die Thüren und die Pforten öffnet, und die Himmelswölbung durchbricht, und dem Lichte Fenster mocht; der die Sonne führet aus von ihren Stand und den Mond von seinem Sitz, den er ihm hat festgenellt, und leuchten läßt ihr Licht über die ganze Welt und über Alle, die auf ihr wohnen, dieweil er sie geschaffen hat in seiner Barmherzigkeit. Er erleuchtet, er verkläret die Welt und die da wandeln auf ihr — in seiner Barmherzigkeit, und in seiner Güte erneuert er Tag für Tag und immer fort das Werk der Schöpfung. Der Weltenherr war einst erhaben ganz allein vor dem, gepriesen und verherrlicht und erhöht ist er seit den ersten Tagen der Welt.

Ewiger Weltengott, in deiner unendlichen Barmherzigkeit erbarme dich über uns! Du Herr, bist unsere Kraft und Stärke, du ein Fels und unsere Feste ein Schild zu unserem Heil, eine feste Wehr um uns herum. Es ist Keiner deines Gleichen, Keiner außer dir, nichts ohne dich. Wer könnte dir sich je vergleichen? Es ist Keiner deines Gleichen, Gott, unser Herr, in dieser Welt; Keiner außer dir Herr über uns im ewigen zukünftigen Leben; nichts ohne dich davon das Heil uns läme

הכל. האל הפותח בכל יום דלתות  
שערי מזרח. ובוקע חלוני רקיע: מוציא  
חפרה מסקומה ולבנה ממכון שבתה  
ומאיר לעולם בלו וליושביו. שברה  
במדת רחמים: הפאיר לארץ ולקדמים  
עליה ברחמים. ובטבו מחדש בכל יום  
תמיד מעשה בראשית: המלך המרום  
לבדו מאז המשבח והמפואר והמתנשא  
מימות עולם: יהו עולם ברחמיך הרבים  
רחם עלינו ארון עזנו צור משגבנו מגן  
ישענו משגב בעדנו: אין בערבך ואין  
זלחה. אפס בלחה ומי דומה לך: אין  
בערבך יי אלהינו בעולם הזה. ואין  
זלחה מלבנו לחיי העולם הבא: אפס



am uns herum. Gott — gelobt, groß an Sinn und an Verstand schuf er und richtete her der Sonnen Glanz und Gluth, in seiner Güte schuf er sie zu seines Namens Ehre. Er stellte auf die Richter ringsherum in seinem mächtigen Reiche; die Häupter seiner heiligen Heerschaaren, die erheben seine Allmacht immerfort verkünden sie die Ehre Gottes und seine Heiligkeit. Gelobt

בְּעֵדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ גָּדֹל-דָּעָה.  
הַכִּיֹן וּפְעַל וְהָרִי חֲמָה. טוֹב  
יָצַר כְּבוֹד לְשָׁמוֹ: מְאוֹרוֹת  
נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ. פְּנוֹתַי  
צָבְאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שָׁדַי.  
תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל  
וְקִדְשָׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

Für Sabbath.

in den Tagen des Messias und nichts dir gleich, dir unserem Erlöser in dem Reiche wo die Todten leben.

☞ Gott ist Herr über alle Schöpfungen, gelobt ist sein Name, gelobt im Munde alles Lebenden. Seine Größe, seine Güte füllet an die Welt. Verstand und Wissenschaft kreisen um ihn herum. Da thronet er in seiner Pracht über den heiligen Thiergestalten, verherrlicht in seiner Majestät auf dem Himmels throne, der Mercaba, Unschuld und Biederkeit die ziehen vor seinem Throne her, Liebe und Erbarmen gehen seiner Majestät voran.

Schön und herrlich sind die Richter, die gut geschaffen, er hat sie geformt mit Einsicht, Weisheit und Verstand und die Kraft und Stärke in sie hinein gegeben, daß sie schalten in dem weiten Weltenraume. Voll Glanz und Hebe spenden sie das Himmelslicht, und in ihrem Glanze verkläret sich die ganze Welt. Freudig gehen sie auf, und fröhlich gehen sie unter, und vollziehen in Furcht ihres Herrn Willen. Sie geben der Welt die Pracht und Herrlichkeit zu seines Namens Ehre, und Freudigkeit und Jubel, auf daß wir gedenken seines Reiches. Er rief die Sonne an, und sie strahlet aus ihr Licht, ein Blick von ihm gab dem Monde seine Form und Gestalt. Nun preisen ihn die himmlischen Heerschaaren, Seraphim und Ophanim und die heiligen Thiergestalten verkünden seine Größe und seine Herrlichkeit,

בְּלִתְךָ בְּאֵלֵינוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמְרָה  
לְךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לְחַיֵּית הַמַּתִּים:

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בְּרוּךְ  
וּמְבוֹרָךְ בְּפִי כָל נִשְׁמָה: גָּדֹלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא  
עוֹלָם. דַּעַת וְחֲבוּנָה מוֹבְבִים אֹתוֹ:  
הַמְּהַבֵּאתָ עַל חַיֹּת בְּקִדְשׁ. וְנִהְיָר בְּכָבוֹד  
עַל הַמְּרַבֵּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְּסֵאוֹ.  
חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים וּמְאוֹרוֹת  
שְׁפָרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינְהָ  
וּבְהַשְׁכֵּל: פֶּחַ וְגִבּוֹרָה נָתַן בָּהֶם. לְהַיִּית  
מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב הַכֵּל: מְלֵאִים זֵיו וּמְפִיקִים  
כֹּנֵה. נֶאֱדָה זֵיוֹם כָּל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים  
בְּצֵאתָם וְשֹׁשֵׁים בְּבֵאתָם. עֹשִׂים בְּאַיְמָה  
רְצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשָׁמוֹ.  
צְהִלָּה וְרִגְוָה לְזָכַר מְלִכּוֹתוֹ: קָרָא לְשִׁנְיַשׁ  
בְּזִרְחַ אֹר. רָאָה וְהִתְקַן צוּרַת הַלְּבָנָה:  
שָׁבַח נוֹתְנִים לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם. תִּפְאַרְתָּ  
וְגִדְלָה שְׂרָפִים וְאֹפַנִּים וְחַיֹּת הַקּוֹדֶשׁ:

und geben ihm die Ehre!



Seist du Gott unser Herr, ob des Ruhmes deiner Handwerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

Gelobt seist du unser Hort und Herr und Heil und Helfer, der die Heiligen geschaffen; gelobt dein Name, Herr in Ewigkeit! Er schuf sich die Boten seines Reiches, und die seine Boten sind, die stehen alle in den Himmelhöhen, und verkünden in heiliger Andacht einmüthig und einstimmig das Wort des lebendigen Gottes und des ewigen Weltenherrn. Alle seine

על שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יָדָיָהּ. וְעַל  
מְאֹרֵי אֹר שֶׁעָשִׂיתָ  
יִפְאָרוּךְ סֵלָה:

תִּתְבָרַךְ צִוְרֵנוּ מְלַבְּנוּ וְגַאֲלֵנוּ  
בִּזְרָא קְרוֹזִשִׁים יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד  
מְלַבְּנוּ יוֹצֵר מְשֻׁרְתִים וְאֲשֶׁר  
מְשַׁרְתֵּנוּ כָּלֵם עֲזֻמָּדִים בְּרוּם עֲוֹלָם  
מִשְׁמָעִים בִּירְאָה יְהוָה בְּקוֹל  
דְּבָרֵי אֱלֹהִים תִּיִם וּמְלֶךְ עֲוֹלָם:  
בְּלֵם אֱהוּבִים בְּלֵם בְּרוּרִים בְּלֵם

Für Sabbath.

„Ihm, dem allmächtigen Weltengott, der einst geruhet von seinem Schöpfungswerke. Am siebenten Tag der Schöpfung erhob er sich, und saß auf seinem Throne in seiner Majestät. Er hüllte sich in seine Pracht und Herrlichkeit für den Tag der Ruhe, und nannte den Sabbathtag — die Lust der Welt. Daß ist des Sabbath's Ruhm, daß an ihm hat Gott geruhet von allem seinem Werke, und darum verkündet auch der Sabbath Gottes Ruhm, und singt ein Sabbathlied dem Herrn, und spricht: „Gut und schön ist es, Gott zu danken.“

Darob loben und verherrlichen Gott alle seine Schöpfungen, geben ihm das Lob, die Würde und die Größe ihm, dem allmächtigen Weltengott, dem Schöpfer und Bildner des großen Alls, der seinem Volke Israel die Ruhe hat gegeben in seiner Heiligkeit am heiligen Sabbathtage. Darob werde geheiligt, Gott, dein Name; verherrlicht, Herr dein Angedenken im Himmel oben, und auf Erden unten! Gelobt seist du, unser Heil und Helfer, ob des Ruhmes deiner Handwerke, ob der leuchtenden Lichtgestalten, die du geschaffen zu deiner Verherrlichung — Selah!

לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַח מְכַל הַמַּעֲשִׂים. בְּיוֹם  
הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּהּ וַיֹּשֶׁב עַל כְּבוֹדוֹ:  
מִשְׁמַרְתָּ עָמָה לְיוֹם הַמְנוּחָה עֲנֵג קָרָא  
לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי: זֶה שִׁבְחָה שְׁלִיִם הַשְּׁבִיעִי  
עַם שִׁבְחָה אֵל מְכַל—מְלֹאכְתּוֹ: וְיוֹם  
הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבַּח וְאוֹמֵר. מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם  
הַשְּׁבִיעִי טוֹב לְהוֹדוֹת לֵי: לְפִיכָּה יִפְאָרוּ  
וַיִּתְבָּרוּ לְאֵל קָל יְצוּרָיו. שִׁבְחָה יָקָר וְגִדְלָה  
יִתֵּן לְאֵל מְלֶךְ יוֹצֵר כָּל הַמְּנוּחִיל מְנוּחָה  
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשׁוֹ בְּיוֹם שְׁבִיעִי קִדְשׁ:  
שִׁבְחָה: אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְחִבְרָה מְלַבְּנוּ  
יִתְבָּרַךְ. בְּשָׁמַיִם סַמְעֵל וְעַל הָאָרֶץ מִתְחַח:  
תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יָדָיָהּ  
וְעַל מְאֹרֵי אֹר שֶׁעָשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סֵלָה:



Treuen, Alle seine Erwählten,  
 Alle seine Starken, Alle vollziehen  
 Sie in Furcht und Grauen ihres  
 Herrn Willen. Alle öffnen sie den  
 Mund in Heiligkeit und Lauterkeit  
 zum Lied und Lobgesang, und  
 loben und preisen und rühmen und  
 verherrlichen und huldigen und  
 heiligen den Namen Gottes, des  
 allmächtigen Weltenherrn, der  
 groß und stark ist und furchtbar  
 — geheiligt sei er! Alle nehmen  
 sie über sich den Dienst und die  
 Verpflichtung des himmlischen  
 Reiches, und geben sich gegensei-  
 tig einander das Wort, daß sie  
 heiligen wollen ihren Schöpfer  
 und Meister in aller Seelenruhe  
 in lauterer Sprache, mit aller  
 Anmuth und Freundlichkeit und  
 Heiligkeit. Alle wie einer stim-  
 men sie ein, und sprechen es aus  
 im heiligen Schauer der Andacht.

קדוש! Heilig! heilig!  
 Heilig! ist Gott der Herrscharen  
 Herr, die ganze Welt ist voll  
 von seiner Herrlichkeit!

Man öffnet die heil. Lade. — מתחין הארון

ברוך Gebenedeiet sei der  
 Name Seines herrlichen Reichs.

Sein Reich ist in  
 der Versammlung meiner Ge-  
 meinde, Seine Herrlichkeit ist  
 mein Vertrauen. Zu Ihm  
 flehe ich um Vergebung meiner  
 Sünden, und der Versöhnungs-  
 tag ist auch angesetzt zu meiner  
 Sühne; Er wird mich erhören  
 und sprechen: ich vergeb!

גבורים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאִמָּה  
 וּבִירָאָה רְצוּן קוֹנֵם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים  
 אֶת פִּיהֶם בְּקֹדֶשׁהּ וּבְמַהֲרָה  
 בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה. וּמְבַרְכִים  
 וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים  
 וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים:

אֶת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ  
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ  
 הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם  
 עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה.  
 וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לְזֶה.  
 לְהַקְדִישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחַת  
 רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה  
 וּבְנִעִימָה. קֹדֶשׁהּ כֻּלָּם  
 כְּאַחַד עוֹנִים. וְאוֹמְרִים  
 בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת  
 מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חיון ברוך שם כבוד מלכותו:

מְלַכּוּתוֹ בְּקֹהֶל עַדְתִּי.  
 וּכְבוֹדוֹ הוּא אֱמוּנָתִי. אֱלֹו  
 בְּקִשְׁתִּי לְכַפֵּר עוֹן חַטָּאתִי.  
 וּבְיוֹם צוֹם כְּפוּר סְלִיחָתִי.  
 יַעֲנֵה וַיֹּאמֶר סְלִיחָתִי:



Der Heilige ist allmächtig  
in Seiner Höhe!

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er setzte ein die  
Buße zur Sühne.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er offenbarte Sein-  
nem Volke das Geheimniß Seiner  
Führung.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige! mit Freuden süht  
Er die Heerde Seiner Weide.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er verzeihet Seiner  
Nation.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige: Sein Volk verkündet  
Seine Allmacht.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er gedenkt Seiner  
Nation mit Liebe.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er hat Gefallen an  
der Demuth Seiner Frommen.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er reinigt mit  
Sprengwasser die Sünder.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er bleicht die Sün-  
den Seines Erbvolks weiß wie  
Schnee.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er vergießt die Ver-  
irrungen Seines Volkes Israel.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er setzte an einen  
Tag im Jahre zu Seiner Verflü-  
ndigung.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er vergießt und  
verzeihet Seiner geliebten Gemeinde.

Gebenedeiet sei der Name Seines  
herrlichen Reichs.

מיוסד ע"ס א"ב

מזמ

קדוש אדיר בעליתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו:

קדוש בתשובה שנת סליחתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו: מלכות

קדוש גלה לעמו סוד דתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו:

קדוש דין על בפרת צאן מרעיתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו: מלכות

קדוש הסולח לאימתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו:

קדוש ועמו ימללו גבורתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו: מלכות

קדוש זוכר אימה באהבתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו:

קדוש חפץ בענוי נפש תמתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו: מלכות

קדוש טהר טמאים במי זריקתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו:

קדוש ילבין כשלא חטאי סגלתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו: מלכות

קדוש כפר לעמך ישראל שגגתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו:

קדוש ליום אחד בשנה שנת

קריאתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו: מלכות

קדוש מוחל וסולח לעדתו:

ק' ברוך שם כבוד מלכותו:



Der Heilige! Er zeigte Seine Stellung (zur Nation) auf dem Gipfel des Berges.

Gebenedei sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Er ist gnädig und gütig denen die Seiner Ehrfurcht huldigen.

Gebenedei sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er vergiebt Missethat, läßt nicht aus Seinen ganzen Zorn.

Gebenedei sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige, Er übergeheth Verbrechen aus Gnade.

Gebenedei sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er berücksichtigt die Demuth Seiner Frommen.

Gebenedei sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er hält zusammen Seine geheiligte Gemeinde aus Barmherzigkeit.

Gebenedei sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er ist allgnädig, allbarmherzig, außer Ihm keiner.

Gebenedei sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Er bewohnt die Himmel, Seinen festen Thronstz.

Gebenedei sei der Name Seines herrlichen Reichs.

Der Heilige! Ueberirdische Wesen verkünden Seine Herrlichkeit.

Gebenedei sei der Name Seines herrlichen Reichs.

מְלִכּוּתוֹ בְּקֹהֵל עֲדָתוֹ. וּבְכֹדוֹ הִיא אֲמוּנָתִי. אֱלֹהֵי  
בְּקִשְׁתִּי לְכַפֵּר עוֹן חַטָּאתִי. וּבְיֹסֶם צוּם כְּפֹר סְלִיחָתִי יַעֲנֶה  
וַיֹּאמֶר סְלַחְתִּי: סוגרין הארון — <sup>Sorbeter</sup> <sup>und Gem.</sup>

Und die Chajoth besingen ihn, die Cherubim verherrlichen, die Seraphim stimmen Hymnen an, die Erechim beneidien, und Chajah, Daphan und Cherub wenden zu Einem Zwecke den Seraphim sich zu, und einen Kreis um sie bildend, loben sie und rufen:

קָדוֹשׁ נִרְאָה בְּהַר מְרוֹם הָרִים  
עֲמִידָתוֹ:

ק' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ: מַלְכוּתוֹ  
קָדוֹשׁ סוֹלַח לְסוֹכְלֵי עוֹל יִרְאֶתוּ:

ק' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ:  
קָדוֹשׁ עוֹן יִכַּפֵּר וְלֹא יַעִיר כָּל

חַמְתּוֹ:  
ק' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ: מַלְכוּתוֹ

קָדוֹשׁ פּוֹשֵׁעִים מַעֲבִיר בְּצַדִּיקָתוֹ:  
ק' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ:

קָדוֹשׁ צוּם הַקָּדוֹשׁ יִקַּבֵּל  
לְתַשׁוּבָתוֹ:

ק' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ: מַלְכוּתוֹ  
קָדוֹשׁ קְדוֹשִׁים יַעֲרִיצוּ קְדָשָׁתוֹ:

ק' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ:  
קָדוֹשׁ רַחוּם וְחַנּוּן וְאֵין זִוְלָתוֹ:

ק' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ: מַלְכוּתוֹ  
קָדוֹשׁ שׂוֹכֵן שְׁחָקִים בְּמִכּוֹן שְׁבָתוֹ:

ק' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ:  
קָדוֹשׁ תְּרִשִׁישִׁים יְגִידוּ תַפְאֲרָתוֹ:

ק' בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ: מַלְכוּתוֹ

וְהַחִיּוֹת יִשׁוֹרְרוּ וּבָרָבִים יִפְאָרוּ  
וּשְׂרָפִים יִרְנּוּ וְאַרְאֲלִים יִבְרָכוּ. פְּנֵי  
כָּל-חַיָּה וְאוֹפָן וּכְרוּב לְעַמַּת  
שְׂרָפִים לְעַמַּתְם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:



ברוך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

לאל Dem Allmächtigen — gelobt sei er — weihen sie die freundlichen Himmelsklänge, dem allmächtigen, ewiglebenden allbeständigen Weltenherrscher singen sie ihr Lied, und seinen Ruhm verkünden sie. Denn er ist's allein, der Großes wirkt, Neues schafft; er, des Sieges Herr im Kampfe; er der säet die Saat, daraus das Heil entspringet, der schafft Heilung und Genesung; furchtbar in seinem Ruhme, allwältend, wunderthätig! Er erneuert in seiner Güte Tag für Tag und immerfort das Werk der Schöpfung, wie geschrieben steht: „Dem der die großen Lichter hat geschaffen — Dank und Lob und Preis; denn seine Güte währet ewiglich.“

Laß ein neues Licht über Zion leuchten, und uns alle bald des Lichtes würdig und theilhaftig werden. Gelobt seist du Gott, der die Lichter geschaffen.

אדבה Mit unendlicher Liebe warst du, Gott unser Herr, uns stets zugethan; mit über großem Erbarmen hast du dich erbarmet über uns. Um unserer Väter willen, dieweil sie dir vertrauet, hast du sie, Herr und Vater, väterlich belehret und ihnen geoffenbaret das Gesetz des Lebens. So sei auch uns gnädig und belehre uns, Vater des Erbar-

ברוך כבוד יי ממקומו :  
לאל ברוך געימות יתנו.  
למדך אל חי וקים ומירות  
יאמרו ותשבחות ישמיעו.  
כי הוא קבדו פועל גבורות  
עושה חדשות. בעל  
מלחמות. זורע צדקות  
מצמיח ישועות. בורא  
רפואות. נורא תהלות  
אדון הנפלאות. המחדיש  
בשובו בכל יום תמיד  
מעשה בראשית: באמור  
לעשה אורים גדולים כי  
לעולם חסדו: אור חדש  
על ציון תאיר ונזכה כלנו  
מהרה לאורו: ברוך אתה  
יי יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי  
להינו המלה גדולה ויתרה  
חמלת עלינו: אבינו מלכנו  
בעבור אבותינו שבטחו  
בה. ותקדם חקי חיים. כן  
תחננו ורתלמדנו: אבינו  
האב הרחמן. המרחם



mens, erbarme dich über uns, und gib uns ins Herz die Einsicht und das Verständniß, daß wir hören, lernen und lehren, beobachten und befolgen, thun und halten jedes Wort in deiner Gotteslehre — in Freundlichkeit und Liebe. Erleuchte unser Aug' in deiner Lehre, mache fest und anhänglich unser Herz an deine Gebote, einige unsern Sinn und Geist in der Gottesfurcht und Liebe, auf daß wir nie und nimmer beschämt werden. Denn auf deinen heiligen Namen, der groß ist und furchtbar in der Welt, hoffen und vertrauen wir, in Freud' und Fröhlichkeit uns freuen deines Heiles. Bring' uns in Frieden, Herr zusammen von allen vier Enden und Ecken der Welt, und führe uns mit freiem Muthe ins Land des Heiles und des Segens. Denn du bist es, der schaffet und wirket das Heil; du hast uns erwählet und erkoren vor allen Zungen und Völkern, uns dir näher gestellt zur Verherrlichung deines Namens in der Wahrheit und Wahrhaftigkeit, daß wir dir huldigen und in deiner Einheit und Einigkeit dich anbeten und verehren in inniger Liebe und Anhänglichkeit. Gelobt seist du, Gott, der da erwählet sein Volk Israel in seiner Liebe!

רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ  
 לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמוּעַ  
 לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד. לְשִׁמוֹר  
 וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם | אֶת־כָּל־  
 דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ  
 בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ  
 בְּתוֹרַתְךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ  
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לִבֵּנוּ  
 לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ. וְלֹא  
 נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי בְשֵׁם  
 קְדֻשָּׁתְךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא  
 בְּטַחְנוּ נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה  
 בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם  
 מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.  
 וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמֵיֹת  
 דְּאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל  
 יְשׁוּעוֹת אֶתָּה. וּבְנוּ בְּחֵרֶת  
 מִכָּל־עַם וּלְשׁוֹן. וְקִרְבָּתֵנוּ  
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סְלָה בְּאַמֶּת.  
 לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיִחְדָּךָ  
 בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי  
 הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל  
 בְּאַהֲבָה:



☩ Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit  
וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל!

Gott unser Herr ist ein einiger,  
einzigter Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich  
und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

Du sollst lieben Gott deinen  
Herrn, mit deinem ganzen Herzen,  
mit deiner ganzen Seele und mit  
allem deinem Vermögen. Diese Worte,  
die ich dir da gebiete, sollst du stets  
auf deinem Herzen haben. Du sollst  
sie einschärfen deinen Kindern, sollst  
davon reden, wenn du sitzt in  
deinem Hause, wenn du gehst auf  
der Straße, wenn du dich nieder-  
legst und wenn du aufstehst. Du  
sollst sie knüpfen zum Zeichen um  
deine Hand, sie sollen sein ein Stirn-  
band zwischen deinen Augen, du sollst  
sie schreiben an die Pfosten deines  
Hauses und an deine Thore.

So ihr gehorchet meinen Ge-  
boten, die ich euch heute gebiete,  
daß ihr liebet Gott, euern Herrn,  
und ihm dienet mit euerm ganzen  
Herzen, und mit euerer ganzen  
Seele, so werde ich Regen geben  
euerm Lande, Frühregen und Spät-  
regen, jedes in der Zeit; du wirst  
sammeln dein Korn, dein Most und  
dein Del. Ich werde Kraut geben  
auf dem Felde deinem Viehe, und  
du wirst essen und wirst satt werden.  
Nehmet Euch wohl in Acht, daß  
nicht sich bethöre euer Herz, und ihr  
euch abwendet und dienet fremden  
Göttern und euch bildet vor ihnen.  
Da entbrennet der Zorn Gottes ge-  
gen euch, und er verschließet die  
Himmel, und es wird kein Regen  
sein, und die Erde wird nicht geben  
ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald  
verloren sein in dem schönen Lande,

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֵתְּרַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-

לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-

מַאֲדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר

אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עֲלֶיךָ לְבְרַךְ:

וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ

בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ

יְבָקִימָה: וְקִשְׂרָתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ

וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם

עַל-מַזְוֵזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֵל-

מְצוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְּכֶם

הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וְלָעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-

נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר-אֲרָצְכֶם

בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקּוֹשׁ וְאִסַּפְתָּ דְגָנְךָ

וְתִירֶשֶׁתָּ וְיִצְדָּדְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב

בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאָכְלֹתָ וְשִׁבַּעְתָּ:

הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פְּתִיפְתָה לְבַבְכֶם

וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים

וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף-

יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם

וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהִיאַדְמָה לֹא תִתֵּן

אֶת-זִבְוִלָּהּ וְאִכְדַּתֶּם מִיְּהוָה מֵעַל

הַפָּרָז הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן



Das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf euerem Herzen und auf eurer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um euere Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen eueren Augen. Lehret sie euere Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehst auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehst. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen eueren Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in jeder Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr solltet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und solltet nicht nachwalleu euere Herzen und euere Augen, denen ihr nachhuhlet; sondern solltet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und solltet heilig sein vor euere Gott.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführt hat aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

Und das Wort ist wahr und wahrhaftig steht fest und

לכם: ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאזות על ידכם והיו למטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקימך: וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ:

ויאמר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרתם אלהם ועשו להם ציצית על־כנפי בגדיהם לדורתם ונתנו על־ציצית הבגד פתיל תכלת: והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצוות יהוה ועשיתם אתם ולא־תתורו אחר ללבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצוותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

ס ללך אלהים לאמת סכן יתן ליום מעט סלל  
יבולע סלל

אמת ויצב ונכון וקיים



Reich, ist beglaubigt und gerechtfertigt und verbürgt, unsere innigste Ueberzeugung, unsere Lust und Liebe, unsere Furcht und unsere Hoffnung, unsere Lebenskraft und Stärke — in Ewigkeit!

Wahr ist es — der ewige Weltengott ist unser Herr, Jakobs Hort unser Schild und unser Heil! Er besteht durch alle Zeiten, sein Name bestehet, sein Thron fest und sicher, sein Reich besteht und seine Treue in Ewigkeit! Sein Wort besteht in ewiger Lebendigkeit, in aller Gläubigkeit und Freudigkeit bis in die ewige Ewigkeit — bei uns wie einst bei unseren Vätern, bei unseren Kindern und unserer dereinstigen Nachkommenschaft, wie bei allen Geschlechtern aus dem Stamme Israels, deines Knechtes.

Bei den Ersten wie bei den Letzten steht das Wort fest in Ewigkeit; es ist unser Schatz und Kleinod, unsere Wahrheit und Ueberzeugung, unsere Lebensregel, die wir nimmer übertreten.

Wahr ist es, daß du, Gott unser Herr, du, der Gott der Väter, bist unser Herr und unserer Väter Herr, unser Erlöser und der Erlöser unserer Väter, unser Schöpfer und Bildner, unser Hort und Heil, unser Helfer und Erretter —

יְיָ יֵשׁוּב וְנֶאֱמָן וְאֶהוּב וְחָבִיב  
וְנֶחְמַד וְנֶעִים וְנֹרָא וְאֲדִיר:  
וּמִתְקַן וּמִקְבָּל וְשׂוֹב וְיִפְה  
הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם  
וָעֵד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְכָּנוּ  
צוּר יַעֲקֹב מִגַּן יִשְׁעָנוּ. לְדוֹר  
וָדוֹר הוּא קַיָּם וְשְׁמוֹ קַיָּם  
וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וּמִלְכוּתוֹ  
יֶאֱמוּנָתוֹ לְעַד קִיּוּמָת:  
יְדִבְרֵיו חַיִּים וְקִיּוּמִים  
נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לְעַד  
וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: עַד  
אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ  
וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־  
דּוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל  
הָאַחֲרוֹנִים דְּבַר טוֹב וְקַיָּם  
לְעוֹלָם וָעֵד: אֱמֶת וְאֱמוּנָה  
חֹזֵק וְלֹא יַעֲבֹר: אֱמֶת שְׂאֵתָה  
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ  
מִלְכָּנוּ מִלְּךְ אֲבוֹתֵינוּ.  
נוֹאֵלֵנוּ נוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ.  
יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעַתֵנוּ.



das war von Ewigkeit her  
dein Name, außer dir ist kein  
Gott.

Der Väter Schutz und Bei-  
stand warst du von ewig her; ein  
Schild und Helfer ihren Kindern  
nach ihnen durch alle Zeiten. In  
den Weltenhöhen ist dein Sitz, und  
dein Recht und deine Milde die  
walten bis an der Welten Enden.  
Wohl dem Menschen, der da horchet  
auf dein Gebot, und dein Wort und  
deine Lehre sich zu Herzen nimmt.

Wahr ist es — du bist Herr in  
deinem Volke, ein gewaltiger Herr  
wo es gilt zu kämpfen ihren  
Kampf.

Wahr ist es — du warst vom  
Anbeginn, und bis ans Ende bist  
du mit uns und außer dir ist Keiner  
Herr, der helfen und retten könnte.  
Aus Egypten hast du uns, Gott und  
Herr, erlöst, und aus dem Sklaven-  
joch uns frei gemacht. Ihre Erst-  
geborenen hast du erschlagen, und  
Israel, deinen erstgeborenen Sohn  
erlöst. Das Schilfmeer hast du ge-  
spalten, die Freyler versenket deine  
Geliebten frei hindurch geführt, daß  
die Wasser bedeckten ihre Dränger,  
und nicht einer von ihnen übrig blieb.  
Deshalb priesen dich deine Geliebten  
und erheben dich als den Weltenherrn;  
bringen dir Lied und Lobgesang,  
Ruhm und Preis und Dank — dir,  
dem ewiglebenden, allbeständigen  
Weltengott und Herrn, — der hoch  
ist und erhaben, groß ist und furcht-  
bar, der da beuge die Hochmü-  
thigen, und erhöhet, die gebeugt sind,  
der da führet die Gefangenen aus  
ihrer Haft, und löset die Gedrückten  
und hilft den Armen, und erhöhet  
sein Volk, so oft sie zu ihm rufen.  
Ihr Lob und Ruhm, ihm dem Gott  
in der Höhe — gelobt sei er, gelobt!  
Moses und die Kinder Israels, die  
stimmten dir an den Lobgesang  
in aller Herzensfreudigkeit, da sangen  
sie einstimmig und stimmlich:

פודנו ומצילנו מעולם שמה.  
אין אלהים וולתה:

עזרת אבותינו אתה הוא  
מעולם. מגן ומושיע לבניהם  
אחריהם בכל דור ודור: ברום  
עולם | מושבך ומשפטיך וצדקתך  
עד אפסי ארץ: אשרי איש |  
שישמע למצותיך ותורתך ודברך  
ישים על לבו: אמת אתה הוא  
אדון לעמך ומלך גבור לריב  
ריבם: אמת אתה הוא ראשון  
ואתה הוא אחרון. ומבלעדיך אין  
לנו מלך גואל ומושיע: ממצרים  
גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים  
פדיתנו. כל בכוריהם הרגת ובכורך  
גאלת. וים סוף בקעת. וידיים טבעת.  
ידידים העברת. ויכסו מים צריהם  
אחר מהם לא נותר: על זאת  
שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו  
ידידים זמירות שירות ותשבחות  
ברכות והודאות למלך אל חי  
וקים: רם ונשא גדול ונורא.  
משפיל גאים. ומגביה שפלים.  
מוציא אסירים. ופודה עגויים.  
עוזר דלים. ועונה לעמו בעת  
שועם אליו: תהלות לאל עליון.  
גדול הוא ומבדך. משה ובני  
ישראל לק ענו שירה ושמחה  
דקה ואמרו כלם:



מ Wer ist wie du, Herr unter den Göttern? Wer ist wie du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme der solche Wunder thut?

י ע In neues Lied sangen die Erlöseten zu deines Namens Ehre am Meeresstrand; da brachten sie dir ihren Dank und ihre Huldigung, da sprachen sie einstimmig und einmüthig:

” Gott regieret in Ewigkeit!

יז Israels Hort! steh auf und hilf deinem Volke Israel, erlöse du Israel und Juda nach deiner göttlichen Verheißung: „Unser Erlöser ist Gott der Herr, der Herr der Heerschaaren ist sein Name, der Heilige Israels.“ Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

יח Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm!

יט Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Ists und Jakobs du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

כ Gedenke unser zum Leben, Herr, der du am Leben hast Gefallen; schreib' uns ein ins Buch des Lebens, um deinetwillen, Gott, des Lebens Quell!

כא Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

כב Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מי כמכה באלים יי מי כמכה  
גאדר פקדש נזרא תהלת עשרה  
פלא:

שירה חדשה שבהו גאולים  
לשמך על שפת הים יחד בקלם  
הודו והמליכו ואמרו:  
יי ימלך לעולם ועד:

צד ישראל. קומה בעזרת  
ישראל. ופרה כנאמך יהודה  
ישראל. גאלנו יי עבאורת שמו  
קדוש ישראל: ברוך אתה יי  
גאל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:  
ברוך אתה יי אלהינו ואלהי  
אבותינו אלהי אברהם אלהי  
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול  
הגבור והנורא אל עליון גומל  
חסדים טובים וקונה הכל וזוכר  
חסדי אבות ומביא גואל לבני  
בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים. מלך | הפין  
בחיים. וכתבנו בספר  
החיים למענה אלהים חיים:  
מלך עוזר ומושיע ומגן.  
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתנה  
מתים אתה רב להושיע:



מכלכל Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde und belebet, die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit: der stüzet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

י Wer ist wie du ein allerbarmender Vater, der in seiner Barmherzigkeit alle seine Schöpfungen zum Leben bedenket?

ו Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebet die Todten.

ז Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah!

ח Daß die Furcht vor dir, Gott unserm Herrn, komme über alle deine Werke, und eine heilige Scheu ergreife Alles was du geschaffen; auf daß dich fürchten alle deine Werke, und das Knie vor dir beugen alle deine Schöpfungen, und sie alle bilden einen einigen Bund, deinen Willen zu vollziehen mit einem einmüthigen Herzen; so wie wir erkennen, Gott unser Herr, daß alle Herrschaft ist bei dir, die Macht in deiner Hand, die Kraft in deiner Rechten, und dein Name gefürchtet bei Allem was du hast geschaffen.

ט Und so gib die Ehre, Gott, deinem Volke, und den

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים  
ברחמים רבים. סומך נופלים  
ורופא חולים ומתיר אסורים  
ומקים אמונתו לישני עפר. מי  
כמוך בעל גבורות ומי רומה לך.  
מלך ממית ומחיה ומצמיח  
ישועה:

י מי כמוך אב הרחמים.  
זכר יצוריו לחיים ברחמים:  
ונאמן אתה להחיות מתים.  
פרוך אתה יי מחיה המתים:

יא אתה קדוש ושםך קדוש  
וקדושים בכל יום יהללוך סלה:  
יב כן תן פחדך יי אלהינו  
על כל מעשיך ואימתך על  
כל מה שבראת ויראוך  
כל המעשים. וישתחוו  
לפניך כל הכרואים. ויעשו  
קלם אנדה אחת לעשות  
רצונך בלבב שלם כמו  
שידענו יי אלהינו שהשלטן  
לפניך עז בידך וגבורה  
בימינך ושםך נורא על-  
כל מה שבראת:

יג כן תן כבוד יי לעמך.



Ruhm denen, die dich verehren, und eine bleibende Hoffnung denen, die dich suchen, und das freie Wort Allen, die auf dich hoffen und vertrauen: auf daß Friede sei im ganzen Lande, und Fröhlichkeit in deiner Gottesstadt, und David dein Knecht, wieder auf und emporkomme, und dein Gesalbter, der Sprößling aus dem Stamme Sijajs, sein Licht wieder leuchten lasse bald und in unsern Tagen.

Und es mögen es schauen, die redlichen Herzens sind, ihre Lust daran haben und die Frommen jauchzen und jubeln, und das Laster — möge verstummen, und alle Sündenhaftigkeit wie ein Rauch vergehen, wo du bannest die Herrschaft der Sünde von der Erde.

Da registereſt du allein über alle deine Werke auf Zion, dem heiligen Berge, wo einst deine Herrlichkeit gethronet und gewaltet; in Jerusalem, der heiligen Gottesstadt; wie geschrieben steht in deinem göttlichen Worte. „Gott registereſt in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halleluja!“

Heilig bist du, und furchtbar ist dein Name, und kein Gott ist außer dir; wie geschrieben

תהלה ליראִיךָ . ותקוֹה  
לדור־שיִיךָ . ופֶתֶחֶזֶן פֶּה  
לְמִיחֵלִים לָךְ . שְׂמֵחָה  
לְאַרְצֶךָ . וּשְׂשׂוֹן לְעִירֶךָ .  
וּצְמִיחַת קָרְנֵי לְדָוִד עֲבָדֶךָ .  
וְעָרִיכֶת נֹר לְבֶן יִשִׁי מְשִׁיחֶךָ  
בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ :

וּבְכֹן צַדִּיקִים יִרְאוּ  
וְיִשְׂמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ .  
וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ .  
וְעוֹלָתָה תִקְפֹּץ־פִּיהָ . וְכָל־  
הָרִשְׁעָה כָּלָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה  
כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁקַת זָרוֹן מִן  
הָאָרֶץ :

וּתְמַלֹּךְ אֶתְּהָ יְיָ לְבָדֶךָ  
עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ . בְּהַר צִיּוֹן  
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם  
עִיר קֹדֶשְׁךָ . כִּכְתוּב בְּדַבְרֵי  
קֹדֶשְׁךָ : יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם  
אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר  
הַלְלוּיָהּ :

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ .  
וְאֵין אֱלוֹהִים מִבְּדֶעְדֶיךָ .



steht: „Der Gott Zebaoth ist erhaben im Gerichte, er, der heilige Gott, ist geheiligt in der Gerechtigkeit.“ Gelobt seist du Gott, heiliger Weltenherr.

אמח Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöht über alle Nationen, uns geheiligt durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

יהוה Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (diesen Sabbathtag zur Heiligung und Ruhe und) diesen Versöhnungstag zur Vergebung, Verzeihung und Sühnung, alle unsere Sünden uns zu vergeben (in deiner Liebe), zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Andenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein

כַּכְתוּב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת  
בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ  
נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה  
יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל  
הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ  
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל  
הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ  
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ  
לְעַבֹדְתֶךָ. וְשָׁמַךְ הַגְּדוֹל  
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְתַתִּין־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ  
בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (am Sabb.) הַשַּׁבָּת  
הַזֶּה לְקִדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ וְאֶת יוֹם  
הַכְּפוּרִים הַזֶּה. לְמַחִילָה  
וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֹל  
בוֹ אֶת־כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה)  
מִקְרָא־קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיצִיאַת  
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ  
יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיַּיַּע וַיִּרְאֶה  
וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר  
זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדֵינוּ. וְזָכְרוּן  
אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוּן מְשִׁיחַ בֶּן



ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade und Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen an diesem Tage der Versöhnung! Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr, der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter, vergib uns unsere Schuld (an diesem Sabbathtage und) an diesem Tage der Versöhnung! Lös' aus und tilge unsere Sünden und Vergehungen, vor deinen Augen wie geschrieben steht: „Ich, ich lösche aus deine Schuld, um meiner selber willen, und deiner Sünden gedenke ich nimmermehr.“ Und heißt da: „Ich tilge wie eine Wolke deine Schuld, wie einen Nebel deine Sünden; lehre zurück zu mir, ich erlöse dich!“ Und heißt da:

הַיּוֹד עֲבֹדָתְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם  
עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ  
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה  
לְשׁוּבָה לְחַן וּלְחֶסֶד  
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם  
בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְזָכַרְנוּ  
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְשׁוּבָה וּפְקֻדָּנוּ  
בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ  
לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה  
וּרְחֻמִּים חוּם וְחֶנּוּן. וּרְחַם  
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֵלֶיךָ  
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ וְחַנּוּן  
וּרְחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.  
מַחֵל לְעֹונֵתֵינוּ בְּיוֹם  
(am Sabb.) הַשְּׁבֻתָה הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים  
הַזֶּה. מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ  
וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.  
כְּאֲמֹר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא  
מַחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי  
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר  
מַחִיתִי כְעַב פְּשָׁעֶיךָ וּכְעַנֵּן  
חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי  
גֹאֲלֶתֶיךָ. וְנֹאמַר. כִּי בְּיוֹם



An dem Tage wird er euch verzeihen, daß er euch reinige und läutere von allen euren Sünden, vor Gott sollt ihr rein sein! (Unser Gott, Gott unserer Väter! habe Gefallen an unserer Ruhe) heilige uns in deinen Geboten und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns mit deinen Gütern und erfreue uns mit deinem Heile! (Laß uns theilhaftig werden, Gott, unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen, an ihm die Ruhe finden.) Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Freudigkeit und Wahrhaftigkeit. Denn du bist es, der da vergibt Israel, der Verzeihung und Gnade gewähret den Stämmen Jeschurun zu jeder Zeit; außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen und Gnade gewähren könnte wie du! Gelobt seist du, Gott, Herr, der da vergibt und verzeihet unsere Sünden und die Sünden seines Volkes Israel, und tilget und löschet aus die Schuld von Jahr zu Jahr; Herr über die ganze Welt, der da heiligt (den Sabbath) Israel und den Tag der Veröhnung!

☩ Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer

הַיּוֹם יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַחֲרָה  
אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם  
לִפְנֵי יי תְּמַחֲרוּ: (am Sabb.) אֱלֹהֵינוּ  
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחֵינוּ  
בְּקִדְשׁוֹ בְּמִצְוֹתָיִךָ. וְתֵן  
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂבַעֲנוּ  
מִטּוֹבֶךָ. וְשִׂמְחֵנוּ בִישׁוּעָתְךָ.  
וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבַת  
קִדְשֶׁךָ. וְיִנוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ.  
וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעַבְדֶּךָ בְּאֵמֶת.  
כִּי אַתָּה סֶלְחָן דִּישְׂרָאֵל  
וּמַחֲלִין לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־  
דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין  
לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֱלֹהֵי  
אַתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ  
מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנֵתֵינוּ  
וְלְעוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל  
וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל  
שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל  
הָאָרֶץ מִקִּדְשׁ (הַשְּׁבַת) יִשְׂרָאֵל  
יּוֹם הַכִּפּוּרִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל  
וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב אֶת־הָעֲבוּדָה  
לְדַבֵּר בֵּיתְךָ. וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל



Israels und sein Gebet empfangen du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefallt.

וְתוֹדוֹתֵינוּ מִיָּדְךָ מִיָּדְךָ מִיָּדְךָ  
Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehst in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

מִיָּדְךָ מִיָּדְךָ מִיָּדְךָ  
Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr in deiner Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmer! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי יְדְיָךְ וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי יְדְיָךְ  
Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöht und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי יְדְיָךְ וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי יְדְיָךְ  
Schreibe ein zum Leben und zum Glücke des Lebens Alle, die deinem Bunde anhängen in Treue.

וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי יְדְיָךְ וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי יְדְיָךְ  
Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis

וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי יְדְיָךְ וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי יְדְיָךְ  
Gib Frieden, Herr, Gütigkeit und Segen, und laß walten deine Gnade, Milde und Barmherzigkeit über uns und über dein ganzes Volk Israel. Segne uns, Vater, Alle wie Einen im Lichte deines Angesichtes; in dem Lichte deines Angesichtes gabst

וְתַפְלֵתְךָ בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן  
חַתְּחִי לְרִצּוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל  
עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן  
בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר  
שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא  
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם  
וָעֵד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה  
הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִזְדָּה לָךְ וְנִסְפָּר  
תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּכֻרָּים בְּיָדְךָ  
וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל  
נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל  
גְּסָלְאוֹתֶיךָ וְמוֹצוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת.  
עֲדָב וּבִקָּר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב בִּי-לֹא  
בָּלִו רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם בִּי-לֹא  
תִּמְנוּ חֲסְדֶיךָ מֵעוֹלָם. קִיֵּינוּ לָךְ:

וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי יְדְיָךְ וְעַל כָּל מַעֲשֵׂי יְדְיָךְ  
ועל כלם יתברך ויתרומם שמך  
מלפני תמיד לעולם ועד:  
וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל  
בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יִזְדְּקוּ סְלָה וַיְהִי לָלוּ  
אֵת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הָאֵל יִשְׁוּעַתְנוּ  
וְעִזְרַתְנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב  
שְׁמֶךָ וְלֹא גָאָה לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן  
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל  
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ בְּלָנוּ  
בְּאֵהָרַב בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. בִּי כְּאוֹר פְּנִיָּךְ



Du uns, Gott der Herr, die Gotteslehre, darin das Leben ist, und die Liebe und die Milde und die Rechtfertigung und der Segen und das Erbarmen und der wahrhafte Lebensfrieden. Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

Im Buche des Lebens, des Segens und des Friedens, der Ernährung und Verpflegung möge unser gedacht werden, unser Name eingeschrieben stehen vor dir; laß uns und dein ganzes Volk und Haus Israel zum Glück und Heil und Lebensfrieden bedacht sein! Gelobt seiest du, der den Frieden schaffest.

Unser Gott, Gott unserer Väter; Laß in Gnaden vor dich kommen unser Gebet, und unser Flehen und Bitten dir nicht entgehen. Wir sind nicht so übermüthig und hartnäckig, daß wir sagen sollten, Herr, wir sind gerecht und ohne Schuld und Sünde vor dir! Nein, wir haben gesündigt!

Vieles haben wir verschuldet! Wir haben wissentlich getrevelt; am heiligsten Gute uns vergriffen und lästerlich geredet. Wir haben aus Unwissenheit, Böswilligkeit, aus Uebermuth und Frevel gegen das Recht uns veranngen und gegen die Wahrheit! Wir haben Arges erjonnen, in Lug und Trug, Spott und Hohn, uns empöret gegen dein göttlich Wort; haben es verleugnet und verlästert, uns dagegen ausgelehnet, und sind darob der Schuld und Sünde verfallen. Wir haben Haß und Rache im Herzen geheget, hartnäckig und böswillig dem Verderbnisse, dem sündigen Gelüste, der Verirrung und Selbsttäuschung uns hingegeben.

נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים  
וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצַדִּיקָה וְנִרְכָּה  
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב  
בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל  
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:  
בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה  
וְשָׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה  
נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ  
וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל  
לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם:  
בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:  
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֵא  
לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְּעַלֵּם  
מִתְּהַדְּתֵנוּ שְׂאִין אָנוּ עֲזֵי פָנִים  
וְקָשִׁי עַרְף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ  
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ  
וְלֹא חַטָּאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ:  
אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גָּזַלְנוּ.  
דַּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ.  
וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמְסְנוּ.  
טָפְלְנוּ שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ רָע.  
בִּזְבְּנוּ. לָצְנוּ. מָרְדְּנוּ.  
נִאֲצְנוּ. סָרְרְנוּ. עֲוִינוּ.  
פָּשַׁעְנוּ. צָרְרְנוּ. קָשִׁינוּ עַרְף.  
רָשַׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבֵנוּ.  
תַּעֲזֵנוּ. תַּעֲתַעְנוּ:



סרנו Wir sind abgewichen von seinen Satzungen und deinen Rechten, die so wohlthuellend und wohlthuend sind, und haben sie nicht beachtet.

ואתה Du bist gerecht, was auch kommt über uns; denn was du thust, ist wahr und ist gerecht! wir — wir sind die Schuldigen;

מה Was könnten wir nun sagen oder reden vor dir, der du thronest in der Höhe? was dir noch erzählen, der du waltest in den Himmeln? Das Geheimste und Verborgenste, das weißt du wie das Offenbare.

אתה Du kennst alle Geheimnisse der Welt, und was sich birgt in der Seele alles Lebenden. Du erforschest die geheimsten Winkel und Falten darin, und prüfest Herz und Nieren. Da ist Keines, das vor dir zu verheimlichen wäre, das verborgen wäre vor deinem Blicke.

ובכן Darum möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß du versöhnest unsere Sünden, uns vergebest unsere Schuld, und uns verzeihest ~~unseres~~ Vergehen.

לך Die Sünden die wir begangen wissentlich und willig oder ohne unser Wissen und Willen.

Die Sünden, die wir begangen aus Herzenshärte; — — aus Unverstand und Mißverstand;

סרנו ממצותיך ומשפטיך הטובים ולא שוה לנו:

ואתה צדיק על כל־הבא עלינו. כי אמת עשית ואנהנו הרשענו:

מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנספרות והנגלות אתה יודע: אתה יודע רזי עולם.

ותעלומות | סתרי כל חי. אתה חופש כל חדרי בטן ובוהן כליות ולב: אין דבר נעקם | מפק ואין | נסתר מנגד עיניך:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתסלח לנו על כל חטאתינו ותמחול לנו על כל עונותינו. ותכפר לנו על כל פשעינו:

על חטא שהטאנו לפניך באונס וברצון:

ועל חטא שהטאנו לפניך באמוץ הלב:

על חטא שהטאנו לפניך בבגלי דעת:



— — dieweil wir leichtfertiger das Wort gegeben;

— — offenbar oder im Stillen und Geheimen.

Die Sünden die wir begangen durch Unzüchtigkeit;

— — durch Worte und Reden;

— — in Trug und Lüge;

— — durch sündige Gedanken.

Die Sünden die wir begangen durch Beeinträchtigung des Nächsten;

— — durch ein falsches Bekenntniß mit dem Munde;

— — durch ein buhlerisches Wesen;

— — aus frevelndem Uebermuthe oder aus leichtfertiger Uebereilung.

Die Sünden, die wir begangen durch Geringschätzung der Aeltern und Lehrer;

— — durch Gewaltthätigkeit;

וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּגִלּוּי וּבִסְתֵר:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּדַבּוּר פֶּה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּהִרְהוּר הַלֵּב:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּהוֹנָאת רֵעַ:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּוִדּוּי פֶה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּוַעֲדַת זְנוּת:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּזִדּוֹן וּבְשִׁגְגָה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּחִזּק יָד:



— — durch Entweihung  
des göttlichen Namens;

— — durch irres und  
läppisches Reden;

— — mit unzüchtigen  
Rippen;

— — aus bösem Her-  
zenstriebe;

— — wissentlich und  
vorsätzlich oder nicht.

Das Alles vergib uns, Gott  
der Vergebung, verzeihe uns  
und versöhne uns!

Die Sünden, die wir  
begangen durch Bestechung  
und Bestechlichkeit;

— — durch Lug und  
Trug;

— — durch Lästung  
und Verleumdung;

— — durch Spott und  
Hohn.

Die Sünden, die wir  
begangen im Handel und  
Wandel;

— — im Essen und  
Trinken;

וְעַל חַטָּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:

עַל חַטָּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּטַפְשׁוֹת פֶּה:

וְעַל חַטָּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּטַמְאַת שְׁפָתַיִם:

עַל חַטָּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּיִצְרַר הָרֵעַ:

וְעַל חַטָּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּיִזְדַּעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

וְעַל כָּל־אֵלֶּיךָ אֲלוֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח-  
לָנוּ. מְחַל | לָנוּ. פְּקֹד לָנוּ:

עַל חַטָּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּכַפַּת שַׁחַד:

וְעַל חַטָּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:

עַל חַטָּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּלִשׁוֹן הָרֵעַ:

וְעַל חַטָּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּלִצּוֹן:

עַל חַטָּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּמִשָּׁא וּבְמִתָּן:

וְעַל חַטָּאת שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּמֵאֵכֶל וּבְמִשְׁתֵּה:



— — im Geldverkehr,  
im Zins und Wucher;

Die Sünden, die wir  
begangen mit übermüthig  
ausgestrecktem Halse;

— — mit falschem blin-  
zelndem Auge;

— — mit geschwätzigen  
Lippen;

— — mit stolz erhobe-  
nen Blicken;

— — mit frecher, harter  
Stirn.

Das Alles vergib uns, Gott  
der Vergebung, verzeihe es  
uns, und verfühne uns!

Die Sünden, die wir  
begangen durch Auffässigkeit  
und Zügellosigkeit;

— — durch falsches Ur-  
theil und Vorurtheil;

— — indem wir dem  
Nächsten die Falle gelegt;

— — die wir begangen  
aus Mißgunst;

— — aus Leicht-  
fertigkeit:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּנִשְׁךָ וּבְמִרְבִּית:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּנִטְיַת גְּרוֹז:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּסִקּוֹר עֵינַי:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּשִׂיחַ שְׁפִתוֹתֵינוּ:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּעֵינַיִם רָמוֹת:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּעִזּוֹת מִצַּח:

וְעַל כָּל־אֵלֶּם וְאֵלֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח  
לָנוּ. מַחֵל וְלָנוּ. כִּפֹּר לָנוּ:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּפִרְיַקַת עוֹד:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּפִדְלוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּצַדִּית רַע:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּצָרוֹת עֵינַי:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּקִלּוֹת רֵאשׁ:



— — aus Eigensinn  
und Eigenwilligkeit;

— — aus Hang und  
Trieb zum Bösen;

— — durch Angeberei  
und Friedensstörung;

— — durch Meineid  
und falschen Eid;

— — durch unverschul-  
dete Gehässigkeit;

— — durch Bevorthei-  
lung und Veruntreuung;

— — durch Verstocktheit  
des Herzens.

Das Alles vergib uns, Gott  
der Vergebung; verzeihe es  
uns, und versöhne uns.

לוי Die Sünden, darauf  
wir ein Brandopfer schuldig  
wären;

Die Sünden darauf wir ein  
Sündenopfer schuldig wären;

Die Sünden, darauf wir  
schuldig wären ein Opfer nach  
Stand und Vermögen;

Die Sünden, darauf wir  
schuldig wären ein Schuldopfer,  
sei es nun wegen eines gewissen  
oder ungewissen Vergehens;

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּקִשּׁוֹת עֲרָף:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּרִיצַת רַגְלִים לְהִרְעֵ:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּרַכִּילוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּשִׁבוּעַת שְׁוֹא:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּשִׁנְאַת חֲנָם:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּתִשּׁוּמַת יָד:

וְעַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּתַמְהוֹן לִבָּב:

וְעַל כָּל־אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח  
לָנוּ סְחַל | לָנוּ. כְּפָר לָנוּ:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים  
עֲלֵיהֶם עוֹלָה:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים  
עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים  
עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיִזְרָד:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים  
עֲלֵיהֶם אִשָּׁם וְרֵא וְתִלְוִי:



Die Sünden, darauf wir  
Schuldig wären körperlicher  
Züchtigung;

Die Sünden, darauf wir  
Schuldig wären der vierzig  
Geißelstreiche!

Die Sünden, darauf wir  
Schuldig wären des Todes durch  
Gottes Hand;

Die Sünden, darauf wir  
Schuldig wären Ausrottung und  
Kinderlosigkeit;

Die Sünden, darauf wir  
Schuldig wären einer von den  
vier Todesstrafen des Gerichtes.

Steinigung, Verbren-  
nung, Enthauptung und Er-  
würgung; sei es, daß wir ein  
Gebot oder Verbot über-  
treten hätten, — dabei ein  
thätiges Verhalten vorgeschrie-  
ben wäre oder nicht; — was  
uns ist offenbar und was uns  
nicht ist offenbar. Was uns ist  
offenbar, das haben wir vor  
dir schon ausgesprochen und  
bekannt, was uns nicht ist  
offenbar, das ist bekannt und  
offenbar vor dir; wie geschrie-  
ben steht: „Das Geheime und  
Verborgene ist Gott vorbehal-

ועל חטאים שאנו חייבים  
עליהם | מכת מרדות:

ועל חטאים שאנו חייבים  
עליהם | מלקות ארבעים:

ועל חטאים שאנו חייבים  
עליהם | מיתה בידי  
שמים:

ועל חטאים שאנו חייבים  
עליהם כרת וערירי:

ועל חטאים שאנו חייבים  
עליהם ארבע מיתות  
בית דין:

סקילה. שרפה. הרג.  
והנק. על מצות עשה ועל  
מצות לא תעשה. בין שיש  
בה קום עשה. ובין שאין  
בה קום עשה. את שגדוים  
לנו. ואת שאינם גלויים  
לנו: את שגלויים לנו כבר  
אמרנום לפניך. והודינו  
לך עליהם. ואת שאינם  
גלויים לנו לפניך הם גלויים  
ודועים. כדבר שנאמר  
הגסתרות ליי אלהינו.



ten; was offenbar ist, das ist für uns und unsere Kinder bis in Ewigkeit, daß wir danach thun, und befolgen alle Worte dieser Gotteslehre." Denn du bist es, der vergibt Israel, und Gnade und Verzeihung gewähret allen Stämmen Jeschurun zu jeder Zeit, und außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen könnte wie du!

אלה Mein Gott! Bevor ich bin erschaffen worden, war ich Nichts, und nun, da ich bin erschaffen, bin ich nicht mehr als wäre ich nicht geschaffen. Staub bin ich im Leben, geschweige denn im Tode. Ich bin vor dir wie ein Geräth, voll Scham und Schmach! Möge es dein Wille sein, Gott mein Herr, Gott meiner Väter, mich zu wahren und zu schirmen, daß ich nimmer sündige, und was ich bereits versündigtet, das tilge und lösche aus, Herr, in deiner Barmherzigkeit; aber nicht durch Schmerz und Krankheit.

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästerern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit

והנגלות לנו ולבנינו עד  
עולם. לעשות את כל  
דברי התורה הזאת: כי  
אתה סלקן לישראל  
ומחלן לשבטי ישראל בכל  
דור ודור. ומבלעדך אין  
לנו מלך מוחל וסולח  
(אלא אתה:)

אלהי עד שלא נוצרת  
אני כדאי. ועכשיו שנוצרת  
באלו לא נוצרת. עפר אני  
בחי. קל וחומר במיתתי.  
הריני לפניך ככלי מלא  
בושה וכלימה. יהי רצון  
מלפניך יי אלהי ואלהי  
אבותי שלא אחטא עוד.  
ומה שחטאתי לפניך מרב  
ברחמיך הרבים אבל  
לא על ידי יסורים וחלים  
רעים:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי  
מנדבר מרמה ולמקללי נפשי  
תדום ונפשי בעפר לכל תהיה  
סתח לבי בתורתך ובמצותיך



und Willigkeit deinen Geboten nach-  
 gehet und die Böses sinnen wider  
 mich, keine Gewalt und Macht je  
 haben über mich. Zerstreue du, Herr,  
 ihren Rathschluß, und verderbe du  
 ihre Pläne und Entwürfe, — um  
 deines heiligen Namens willen, um  
 deiner starken Hand, um deines hei-  
 ligen Glaubens und der heiligen  
 Thova willen; — auf daß errettet  
 werden Alle, die dir anhänglich sind  
 in der Liebe und Treue, hilf mir,  
 Gott, und steh mir bei und erhöere  
 mein Gebet.

Mögen die Worte meines Mun-  
 des dir gefallen und die Gedanken  
 meines Herzens dir, Gott, meinem  
 Herr und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen  
 Höhen, der schaffet Frieden unter uns  
 und Frieden über Israel! Amen.

תִּרְדוּךָ נַפְשִׁי. וְכָל הַחֹשְׁכִים עָלַי  
 דָּעָה מִתְּרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקַל  
 מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךָ.  
 עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן  
 קִדְשֶׁתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ.  
 לְמַעַן יִחַלְצֵנִי יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעַה  
 יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי  
 פִּי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יי צוּרֵי  
 וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא  
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַר כָּל  
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

הָי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ  
 וְסֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם גְּעָרְךָ בְּיָרְאָה כִּי־י עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּה לְחַיֵּינוּ  
 גְּעָרְךָ לֵי מִנְחַת יְהוָה וְיִרוּשָׁלַיִם כִּי־י שְׁלֹם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּה לְחַיֵּינוּ:

### תפלה לשליח צבור בקול

Man öffnet die heil. Lade. — מותחין הארון

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָחָם  
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיָּן  
 גּוֹמֵל חַסְדִּים מְזֻכָּרִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא  
 גֹּאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה:

Wie es ziemt den Weisen  
 mit Verständigigen, wie es lehrt Ein-  
 sicht der Vernünftigen, will ich be-  
 ginnen mit Gebet und Bitte, zu  
 flehen und zu bitten den erbarmungs-  
 vollen König, der Sünden verzeiht  
 und vergibt.

מְסוּד חַכְמִים וְנְבוֹנִים. וּמְלַמֵּד |  
 דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתָּחָה פִּי בְּתַפְלָה  
 וּבַתְּחִנּוּתִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנּוּן פְּנֵי  
 מֶלֶךְ מְלֹא רַחֲמִים מוֹחֵל וְסוֹלַח  
 לְעוֹנִים:

מיוסד ע"ת א"ב וכו' מיוסד לרצונ' משולם.

דשות לשין.

Mich ergreifen Deine  
 Schreden, soll ich ordnen mein  
 Gebet, im Auftrage Deines

אמיה נשאתי חיון בערכי  
 במלאכות עמך ברך

Jan Kinar IV.



Volltes mein Knie Dir beugen.  
Schutz meiner Kindheit! erleuchte  
meine Finsterniß; leite mich in  
Deine Wahrheit, lehre mich  
mein Gebet im reinen und  
schönen Vortrage vor Dir aus-  
schütten; bringe mich näher  
Deinem Schutze, daß meine  
Klagen, aus dem Innern kom-  
mend, Dich erflehen, Deine  
Gnade sie aufnimmt. — All-  
sehender! Allerhabener! Lehre  
mich mein Gebet würdig vor-  
tragen, daß mein Flehen ohne  
Tadel erscheine, daß die, so ich  
vertrete, Milderung und Hilfe  
finden. Richte und ordne das  
Oeffnen meiner Lippen, daß  
die Spende meines Mundes  
Dir wohlgefällig sei, mein Ge-  
bet so angenehm wie Opfer.  
Befestige meine Schritte, daß  
ich nicht wankte, unterstütze sie  
mein Fels, daß ich nicht gleite.  
Halte mich aufrecht und stärke  
mich, daß ich nicht ermatte  
durch Unmacht. Verleihe mir  
Ausdruck, daß ich nicht stam-  
mele. Bewahre mich, wie den  
Apfel des Auges, vor Angst  
und Schrecken; schaue meine  
Erniederung und eile mir zu  
Hülfe; erbarme Dich des Ver-  
stößenen, wie Du durch Deine  
Propheten verheißest, sei gnädig  
der Sprosse, die Du eingesezt.

בְּכַרְכִּי: נֹחֵי מִכַּטַּן הַגִּיהַ  
חֲשֵׁבֵי. דְּבַר צְחוּת וּבִאֲמַתֶּךָ  
הַדְרִיכֵי: הוֹרְנֵי שְׁפוֹךְ שִׁיחַ  
עַרְב. וְלוֹנְנֵי בְּצַלֶּךָ אוֹתֵי  
לְקָרְב: וְעַק יוֹפֵק בְּכֹן  
קָרְב. חִלּוֹתֵי פָנֶיךָ וְצַדִּיקְתֶּךָ  
תִּקְרָב: טַהוֹר עֵינַיִם מֵאֵד  
נַעֲלָה. יִדְעֵנוּ בֵּין עַרְךָ תִּפְלָה.  
בָּדַת לְחַנּוּן בְּלִי תִפְלָה:  
לְהַמְצִיא לְשׁוֹלְחֵי אֶרֶץ  
וְתַעֲלָה: מִפֶּתַח שְׁפָתַי  
תִּבְרַר וְתִישֶׁר. נְדָבוֹת פִּי  
רָצָה וְהַכִּישֶׁר: סֵדֵר הַגִּינֵי  
כִשִׁי יִתְשֶׁר. עֵתֶר פְּצָחֵי  
בֹזֵלֵת חֶשֶׁר: פְּעָמֵי הַכֵּן  
פְּצוֹתֵי מִכְשָׁל. צוֹר תִּמּוֹךְ  
אֲשׁוּרֵי מֵהַנָּשֵׁל: קוֹמְמֵנוּ  
חֲזֻקְנוּ מֵרַפְיוֹן וְחֶשֶׁל. רְצוֹת  
אֲמַר וְלֹא אֶכְשָׁל: שְׁמַרְנֵי  
כְּאֲשׁוֹן מִפְּלֶק וּבַעֲתָה. שׁוֹר  
בְּשִׁפְלוֹתֵי וּלְכָה לִישׁוּעָתָה:  
תַּחֲזֹן דְּכֹאוֹתֵי כִלְחֻוֹךְ  
פְּצָת. הִרְחֵם עַל בֵּן אֲמִצַּת:



wenn Du hast den Zehnten  
 des siebenten Monats) eingefest,  
 um dein Volk zu stützen, von  
 seinen Sündenflecken es zu rei-  
 nigen; bleiche seine Schuld,  
 mache schwinden seine Sünden.  
 Laß klar erscheinen sein Recht,  
 bestimme die zum Leben, die sich  
 ängstigen vor dem Tage des Po-  
 saunen-Blasens. Nimm auf die  
 Worte von zerrissenen Herzen;  
 neige Dich zur Gnade, mein Gott!  
 daß die Lebenden Dir danken  
 Kinder und Greise, ermattet  
 von Bedrängniß. Siehe ihre  
 Stellung, sie harren und ver-  
 langen Dich zu verherrlichen in  
 Heiligkeit, wie die beschwingten  
 Seraphim. Schirm unserer  
 Ahnen! auf Dich vertrauen sie,  
 gestützt auf deren Frömmigkeit  
 suchen sie Deinen Schutz, leh-  
 nen sich auf den Bund jener  
 drei Verherrlichten, (Abraham,  
 Isaak und Jakob.) Halte sie  
 aufrecht, daß ihre Widersacher  
 schweigen. Wende Dich zur  
 Frömmigkeit dessen, der vom  
 Jenseits kam, wenn Du Deine  
 Heerde musterst; komm ihnen  
 mit Deinem Erbarmen zuvor,  
 übergehe Verbrechen ohne Här-  
 ten; reinige ihre Sündenflecken;

אִמְצַת עֲשׂוֹר לְכַפּוֹר Gem.  
 תִּמָּה. בּוֹ לְצַחְצַח צְאוּי  
 כַּתְּמָה. גְּהוּץ צַחְנָתָה עוֹוִיָּה  
 לְהַתְּמָה. דִּינָה לְהַאֲוִיר  
 לְתַחֵי לְהַתְּמָה: הוֹחַרְרָה  
 מִתְּקַע יוֹם תְּרוּעָה. וּדְבָרִים  
 קָחָה סִרְעָף לְקָרְעָה. זָה  
 אֵלֵי לְצַדִּק הַכְּרִיעָה. חֵי חֵי  
 יוֹדֵךְ בְּהִרְיָעָה: טַפְּיָה  
 וַיִּשְׁשִׂיָהּ בְּעַנְוֵי עֵיפִים.  
 יִצְיַנְתָּם שׂוֹר בִּיחַף יַחֲפִים.  
 כָּלָם צָנִים וְלוֹבֵן מוֹצְעָפִים.  
 לְאֲדָרְךָ בְּקֹדֶשׁ כְּשֶׁרָפִים  
 עָפִים: מִגֵּן עֲקָרְמוֹ בְּךָ  
 חוֹסִים. נִשְׁעָנִים בְּתַמָּם  
 וּבְצַלְךָ חוֹסִים. סְמוּכִים  
 בְּבֵרִית שְׁלֶשֶׁת יַחֲוִים.  
 עוֹדֵדֵם הַיּוֹת שׂוֹטְנֵימוֹ  
 חָסִים: פָּנָה בְּצַדִּקָּתְךָ אֶת  
 מַעֲבָר. צֹאנְךָ תַּחַת שֶׁבֶט  
 כְּהַעֲבֵר. קִדְמָם רַחֲמֶיךָ בְּלִי  
 הַתְּעַבֵּר. רַחוּם עַל פֶּשַׁע  
 עוֹבֵר: שֶׁמֶץ זָדוֹנָם תִּכְבֵּם



vernimm ihr Flehen ohne Rückhalt. Erleuchte das Antlitz derer, die sich Deines Schutzes erfreuen, sprich sie völlig von Sünden rein.

לאß klar wie Sonnenlicht unser Recht hervorgehen; beäufstige zu ihrem Wohle, die auf Dich hoffen. Stelle unsere Tugenden ins rechte Licht, laß uns Deines besonderen Schutzes uns rühmen.

וּתְטַהֵר. שׁוּעַם קָשׁוּב וְאֵל  
תְּאַחֵר. <sup>Borb.</sup> תְּמוּכֵי יְמִינֶךָ  
פְּנֵיהֶם נִהַר. תִּעֲתוּעַ חַטָּאִם  
תִּכְפֹּר לְטַהֵר:

<sup>Gem.</sup> כְּצַהֲרִים | מִשְׁפַּטְנוּ  
הָאֵר. חוֹכְמָה לְטִיב תִּשְׂאֵר:  
<sup>Borb.</sup> צְדִיקָנוּ תַחֲפֵשׁ וּתְבַאֵר.  
בְּמִנְיָךְ נִתְגַּוְּנֵן לְהַתְּפַאֵר:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלַךְ חַפִּץ בַּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ

בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשֵׁעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מִחַיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְבַלְבֵּל חַיִּים  
בְּחֶסֶד מִחַיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים  
וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישׁוּבֵי עֵפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וְטִי רוֹמֵה לְךָ. מְלַךְ  
מְמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

האוזף der Seele! zu  
Deinem Ruhme und Gedächtniß  
erwarme Dich derer, die Dein  
Andenken preisen, mit kindlicher  
Liebe, wie Israel! Dein Erst-  
geborener, geheißten. — Du hast  
die heilige Schaar von ihren  
eisernen Banden befreiet, sie  
erlöset von schwerer Arbeit;  
errette sie ferner, die Du von  
Kindheit auf gepflegt, stütze sie,  
daß ihnen nicht vergolten werde;  
sie, die den Bund der Väter  
an sich tragen, als Nachkommen

מְיוֹסֵד עַל חֶסֶד

תְּאֹרֵת נֶפֶשׁ לְשִׁמְךָ  
וּלְזַכְרֶךָ. שְׂקוֹד לְרַחֵם |  
מְבָרְכֵי וּזְכָרֶךָ. רְצוּנֵי אֱהָב  
כְּנִיעַר וְרָךְ. קְרוֹאִים וּנְקוּבִים  
בְּנֶךָ בְּכוֹרֶךָ: צְבָאוֹת קוֹדֵשׁ  
הוֹצֵאתָ מִכּוּר אֲוֹנִים.  
פְּדוּתָם | מִפְּרֶךְ הָהָלָה  
שְׂנֵאָנִים. עַמּוּסִים | מִבְּטָן  
פָּעַם | מִשְׁאֲוֵנִים. קַעֲדָם



des Urfelsen, von dem sie abstammen. O schaue auf diesen Bund, und reinige sie vor ihren Sünden, wasche ab ihre Flecken, daß sie glänzen in ihrem Lichte. Laß das Andenken des Einzigen (Isaak) vor Dich kommen, der zum Opfer bereit war wie des Opferers, (Abraham) die Deine Befehle verehrten. Befreie deren Nachkommen vor jeglicher Furcht, laß sie Sünden finden, in der Asche jenes Opferlammes. Und wenn sie in ihrem Wandel krumme Pfade betreten, Du, in Deinem Erbarmen hebst Dein Gesetz nicht auf. Die Fürsprache jenes Frommen (Abraham) gelte auch uns, Deine Schützlinge zu erhalten zu Gunsten seiner. Beachte das Flehen der Abkömmlinge Deines Geliebten; wende Dich zu ihren Gebeten, und reinige sie von Schuld; merk nicht auf das Vergehen Deiner Bittenden erhöre ihre Klagen, und beachte ihr Gebet.

נפש Verkünde Veröhnung der bedrängten Seele, errete sie vom Verderben; gieb unsere Widersacher der Verachtung preis, belebe uns mit Thau, des Glaubens, der die Gläubigen erquickt.

בלו למזוד פסאונים:  
נתונה בריתך חוק בשארם.  
ממחצבת צורם | מולדת  
שאורם. לברית הבט  
ותדיח כאורם. פבסם הרב  
ותבהיק אורם: יראה לפניך  
עקד מיוחד. טובח ומבוח  
מדברך פחד. תניטיו חלין  
מאימתה ופחד. זבוחו  
ודשונו לפניך יתיחד: ואם  
העוו אורח לסוף. הזכרו  
רחמיה חוק מלחלה.  
דרישת צדק מדין  
יאלף. גנוניה דחוק במגנת  
אלף. בדי ידירך הגינם  
בין. ביצורם תשע וחטא  
תלבין. <sup>Borb.</sup> און מתחנניה  
בלי תבין. אנה שמע ודחש  
הבין:

נפש נענה תבשר <sup>Sem.</sup>  
סליחה. פלטים | מעומק  
שוחה. <sup>Borb.</sup> מתקוממינו יהו  
פסוחה. החיינו בטל  
אמונתך לשוחחה:



עד Bis zu seinem Tode ist dem Menschen die Hoffnung durch Buße gelassen, um ihn dem Leben zu erhalten.

אנוש Wie will der Sterbliche sich rechtfertigen? sind selbst die Himmelschaaren nicht rein in Deinen Augen? Entzündet die Flamme saftreiche Stämme, wie viel mehr dürres Gras? Dir ist Finsterniß lichter Tag; Dein Blick durchforscht Alles. Du residirst im Verborgenen, doch sind Dir alle Geheimnisse offenkundig. Der alleinige Richter, Er ist eines Sinnes; Sein Entschluß unabänderlich. Ueber ganze Nationen, wie über jeden Einzelnen zieht Er gleiche Richtschnur, und Niemand kann widerstreben. Erwäge nur, o Mensch — dann werden die Neigungen dich nicht verleiten gegen den Schöpfer zu sündigen. — Deinen Ursprung; Dein Ende; Deine Rechenschaft vor dem Schöpfer. Der Mensch, unrein im Fleische, denkt unrein im Leben, ist unrein nach dem Tode. Eitel sind die Tage seines Lebens, leer seine Nächte, und all sein Thun Tand. Selbst sein Wachen ist nur Traum, Schreckbilder quälen ihn stets, er findet Nachts keine Ruhe, keine Erholung des Tages, bis er im Grabe entschläft. Wie will ein Mensch

עד יום | מותו תחכה לו  
לתשובה. להנמותו לתתיה:

פזמון ע"ס א"ב

אנוש מה יזכה. וצבא  
דוק לא זכו בעיניך: בלחים  
אם תבער האש. מה  
בהציר יבש: גלוי לך חשך  
כמו אור. משוטט כל בעיין:  
הירתך בסתר. וגלויות לך  
כל נסתרות: הדין יחידני.  
והוא באחד ומי ישיבנו:  
ועל גוי ועל אדם יחד ינטה  
קו. ואין מי ירשיע: זאת  
יבין כל יציר. ולא יתעו  
יצר. להטוא ליוצר: התלת  
בארו. חפירת בורו חשבון  
בוראו: טמא משארו.  
ומטמא בעודו. ומטמא  
במורתו: ימי חייו תודה.  
ולילותיו בודה. ועניניו הבל:  
בחלום | מהקיץ נדמה.  
בלהות יבעתוהו תמיד:  
לילה לא ישכב. יזמם לא  
ינח. עד ירדם בקבר: מה

Horbeter  
u. Grm.



im Leben sich beklagen? Genug, daß er noch lebt; er ist zur Mühe und zum Fleiße geboren wohl ihm, wenn sein Mühen auf rechtllichem Wege gewesen. Der Erfolg spricht für die Absicht; wozu also die Heuchelei? Nur das Ende krönt das Werk, wozu die Täuschung? Hat er fromme Thaten geübt; sie nur allein begleiten ihn nach seiner ewigen Wohnung. Hat er die Weisheit gepflegt! sie folgt ihm noch im Greisenalter. Hat er Lüge und Arglist gehegt! sie kürzen seine Tage. War sein Streben immer der Tugend gemäß! ein glückliches Alter ist die Frucht. Hat er sich einen guten Namen erworben! er wird unter seine Ehrentitel gezählt. Und weil dem also ist, sollte man des Menschen Sterbetag mehr als seinen Geburtstag feiern.

יְתֹאזְנֵן אָדָם חַי. דִּיזוֹ אֲשֶׁר  
 הוּא חַי: נוֹלַד לְעֵמֶל וּיְגִיעָה.  
 אֲשֶׁר יוֹ אִם יְהִי יִגְעוּ בְדַת  
 אֲמַת: סוֹפוֹ עַל רֵאשׁוֹ  
 מוֹכִיחַ. וְלָמָּה יַחְנִיק: עוֹד  
 חוֹתְמוֹ מְעִידוֹ עַל פְּעֻלוֹ.  
 יִמָּה יִגְנוֹב דַּעַת: פּוֹעַל  
 צְדָקוֹת אִם יְהִי. יִלוּדוֹ לְבֵית  
 עוֹלָמוֹ: צוֹפָה בְּחֻמָּה אִם  
 יְהִי. עֲמוֹ תִתְּלוֹנֵן בְּכַלְחוֹ:  
 קְצוֹף בְּדַמִּים וּבְמַרְמָה אִם  
 יְהִי. חֲרוֹצִים יָמוּ: רְצוֹנוֹ  
 וְחֻפְצוֹ בְּהִיּוֹת בְּמוֹסָר. יְנוֹב  
 בְּשִׁיבָה טוֹבָה: <sup>Vorb.</sup> שֵׁם  
 טוֹב אִם יִקְנֶה. מִשְׁמוֹת  
 גְּעִימִים אֲשֶׁר יִקְרָא: תַּחַת  
 בֶּן יוֹם הַמִּיתָה מִיּוֹם לִידָה  
 הַיּוֹטֵב:

עד יום | מותו תהכה לו לתשובה. להנצחתו לתקוה:  
 מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:  
 ונאמן אתה לנחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

Diesen einzigen Tag  
 im Jahre hast Du für Israel  
 zum Heil und Trost angesetzt.  
 Als Du noch zu Schalem (Je-

אחדת יום זה בשנה.  
 תרופה וצרי שמתו  
 לשושנה. בשלם בהיות |

Gemeinde  
 u. Vorb.



Jerusalem) Residenz hieltest, sahnest Du des Volkes Vergehen bei ihrem täglichen Gottesdienste; jetzt, da wir, fern von Deiner Wohnung, zerstreut sind umher, haben wir nur statt Opfer, Gesänge zu bringen. Heiliger! erachte des Volkes gebeugtes und zerbrochenes Gemüth, jenen dargebrachten Opfern gleich. Deiner Fromme, (Jakob) der von Kindheit in Einfalt lebte, sein Bildniß ist eingegraben an Deinem Throne, leuchtend, wie Sterne Glanz. O schöne seiner Nachkommen, die im Drangsal leben, Deinen Ruhm verbreiten und Deinen Namen rühmen. Dein Namen (אל) ist dem ihrigen (ישראל) einverleibt; wie einen Siegelring trägst Du die, so Dir anhangen. Laß Dein Unwille sie nicht verdammen; verzeichne sie ins Buch des Lebens. Der Sünden Last und Schuld senke in Tiefen, verwische gänzlich. Laß das Gebet des gebeugten und getretenen Volkes genehm Dir sein, als jene Opferspende zu Jerusalem. O gedenke Deiner Lieben frühern Liebe; nur der frühern Sünde und Schande nicht. Sei eingedenk Deines wertgehaltenen Sohnes, und um jenes Beters (Moyses) willen, gedenke Deiner Knechte.

קָדַךְ בְּרֵאשׁוֹנָה. שְׂרוּתוֹ  
 כִּפְרֵךְ לַפְּשָׁעִי יִשְׁנָה: נוֹלִים |  
 סַנְיָךְ זְרֵיִים | מִהֶלְאָה. רִזְן  
 מִפִּיקָם לְחַתֵּל תֵּלְאָה.  
 דִּבְאוֹת רוּחַ וְשִׁבְרֵי נֶהְלָאָה.  
 קָדוֹשׁ חֲשׁוֹב כּוֹבְחֵי  
 הַעֲלָאָה: הוֹתָמָם | מֵרַחֵם  
 יֵשֵׁב אֱהָלִים. צוֹרְתוֹ בְּכִסְאֶךָ  
 תִּקְתֶּה כְּהַלִּים. וְלִדְוֵי חוּן  
 בְּעוֹצֵר נִקְהָלִים. פְּאִירֶךָ  
 מִבְּיַעִים וְשִׁמְךָ מִהַלְלִים:  
 זָכַר שִׁמְךָ שְׂתַפֵּת בְּשָׁמַם.  
 עֲמוּתִים קָדְכָהוֹתָם לְשׁוֹמָם.  
 חֲשַׁכָם | מֵאֲנָף בְּרֵי  
 לְהַאֲשִׁימָם. סִפְרֵי חַיִּים וְהֵי  
 רֵשִׁימָם: מִזְרַח עוֹן וְכוֹבֵד  
 מִשָּׂא נֶעַר בְּצוֹל מְחֹזֵת  
 בְּהַמָּסָה. יַעֲרַב שִׁיחַ עֲנִיָּה  
 דְּמוֹסָה. מְנִיחֹחֵי כְּלִיר  
 בְּאֶבֶן מֵעַמָּסָה: כְּלוּקֵת  
 אֲהַבִּים אֲנָא זְכוּר: כְּלִימַת  
 נַעֲוִירִים עוֹד מְלֻזְבוּר.  
 לְבוֹ יִקְרָךְ זְכוּר תִּזְכוּר.  
 לְמַעַן חֲלֹךְ לַעֲבָדֶיךָ זְכוּר:



אלהך Der Herr regiert ewig-  
lich; Dein Gott, Zion! für alle  
Zeiten. Hallelujah.

ואתה Du Allerheiligster,  
thronst unter Lobgesängen Is-  
rael's.

ימלוך יי דעולם אלהיך  
ציון לדור ודר הללויה:  
ואתה קדוש יושב  
תהלות ישראל אל נא:

In einigen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

Man öffnet die heil. Lade. — סתחן הארון

אתה Du bist unser Gott, im Him-  
mel und auf Erden, allmächtig und  
erhaben.

Von Myriaden erhoben, Er sprach's  
und es ward; gebot, und es wurde  
geschaffen.

Sein Ruhm für ewig; das Leben  
aller Welten; durchforschenden Blis-  
ses. Er thront verborgen, Seine  
Krone ist Heil, Sein Gewand Ge-  
rechtigkeit. Mit Eifer umhüllet, mit  
Rache umgürtet, Gerechtfame zum  
Schilde. Sein Rath ist Treue, Sein  
Schaffen Wahrheit, allgerecht und  
geradfinnig.

Er ist nahe denen, die Ihn in  
Wahrheit anrufen, hoch erhaben, be-  
wohnt die Himmel, macht die Erde  
schweben auf nichts gestützt.

סגרו הארון

Man schließt die heil. Lade.

אנא סלה Verzeihe, o Gott,  
vergib Mißethat und Sünden,  
and zeige Dich erhaben in  
Deiner Allmacht, Allerheilig-  
ster!

אנא רחום רחום Vergib, Allbarm-  
herziger, die Sünden derer, die  
hier stehen Deinen Ruhm zu  
verklünden, verzeichne sie ins  
Buch des glücklichen Lebens,  
Allerheiligster.

אתה הוא אלהינו. בשמים ובארץ:  
גבור ונערץ. דגול מרבבה:  
הוא שח ויהי. וציה ונבראו:  
זכרו לנצח. חי עולמים:  
מהור עינים. יושב סתר:  
פתרו ישועה. לבושו צדקה:  
מעטהו קנאה. נאפד נקמה:  
סתרו יושר. עצתו אמונה:  
פעלתו אמת. צדיק וישר:  
קרוב לקוראיו באמת.  
רם ומתנשא:

שוכן שחקים. תולה ארץ על בלי מה:

חי וקים נזרא מרום וקדוש:

אנא סלחנא. פישע Borbeter u. Gem.  
ועון שא נא. וכהך יגדל  
נא. קדוש:

אנא רחום כפר. עון Borbeter u. Gem.  
צנים תהלתך לספר. ויחקו  
לחיים טובים בספר. קדוש:



מחוס כמול זכאטי הכרוזות  
 Du zeigst Irrenden die rechte  
 Bahn betreten, o lehre auch mich  
 den Weg, den ich betreten soll, und:  
 „Dich mein Gott und König,  
 will ich erheben.“

Früh und spät huld ich  
 Deiner Einheit, Du thronst in ewig  
 keit, nichts gleichet Dir:

„Alle Tage lobpreise ich  
 Dich.“

Meines Herzens Streben ist  
 Deinem Dienste mich zu weihen  
 Deine Heiligkeit zu verherrlichen  
 widme ich meine Aufmerksamkeit:

„Groß ist der Herr und hoch-  
 gerühmt.“

נא. וכחך יגדל נא. קדוש:

Auf Deine Gnade harren  
 die Nachkommen Deiner Pflegebe-  
 fohlenen; erfülle ihre Wünsche, daß  
 sich erfreuen, die Dir vertrauen:

„Ein Geschlecht rühmet dem  
 Andern Deine Wunderwerke.“

Mit Beten und Fasten nä-  
 hern sie sich Deinem Dienste, die  
 geschaffen sind zu Deinem Ruhme:

„Zur Verherrlichung Deiner  
 Majestät.“

Der Herrlichkeit Deines Reichs  
 huldigen sie ehrfurchtvoll, Deiner  
 Einheit; erkennen keine fremde Gott-  
 heit an:

„Und preisen die Allmacht Dei-  
 ner Wunderthaten.“

נא רחום בפר. עון צנים תהלתך  
 לספר. ויחקו לחיים טובים בפסר. קדוש:

Mit Sang und Gebet treten  
 sie viermal vor Dich; loben des  
 Tages siebenmal Dich:

„Und singen ein Denkmal  
 Deiner unendlichen Gnade.“

סס כמחנך משלם ברבי קלונמוס חוק  
 מורה חטאים סלול

להתהלך. מלמד להדריכי בדרך  
 אלה:

ארוממה אלהי המלה:

שחר ונשף איחד להמליכה.

שוכן עד ואין בערקה:

בכל יום אברכה:

לבי חרד עבודתך לתמוד.

להעריץ קדשתך במשמר אעמוד:

גדול יי ומהלל מאד:

אנא סלח נא. פשע ועון שא

מיחלים לחסדך זרע עמוסיה.

מלא משאלותם וישמחו חוסיה:

דור לדור ישבח

מעשיך:

בחלוי ועזם גשים לעבדך.

ברואים כי הם לכבודך:

הדר כבוד הודך:

יקר מלכותך ברעד יאמירו.

יחודך בזר לא ימירו:

ועזוז נוראותיה יאמרו:

אנא רחום בפר. עון צנים תהלתך

לספר. ויחקו לחיים טובים בפסר. קדוש:

רון פגיעה לפניך ירבעו.

נחש הלילה ביום ישבעו:

זכר רב טובך וביעו:



Morgens ordne ich mein Gebet vor Dir und Abends wollest Du meine Sünden vergeben:

„Allbarmherzig und allgnädig ist der Ewige.

Gott der allmächtige Bergeber der Allvermögende, unterdrückt unsere Sünden und alles ruft:

„Gütig ist der Ewige Allen.“

אָנא סלח נא. פֿשע ועון שא נא. וכחך יגדל נא. קדוש:

Einst wirst Du wieder aufbauen die Stadt Deiner Banne; empor heben die mit Heiligkeit geschmückten Steine:

„Dir huldigen Deine Geschöpfe alle.“

Deine Lewiten und Getreuen werden dann wieder liebliche Lieder singen und die Priester im Ornate ihre Specereien räuchern:

„Und besingen in Herrlichkeit Deines Reichs.“

Und die in Deinem Tempel sich hinpflanzen (das Volk) und in den Borhöfen emporblühen; sie werden grünen im Alter, gedeihen in ihren Pallästen:

„Zu verkünden den Menschenkindern Gottes Allmacht.“

אָנא רחום פֿפר. עון צנים תרלחה לְסַפֵּר. ויחקו לחיים טובים בפֿפֿר. קדוש:

Borbeter u. Gem.

Deine ewigen Siege werden sie besingen, die Frommen, Getreuen, wenn Du Deinen Thron aufschlagen wirst in jenem Tempel auf ewige Zeiten.

„Dein Reich ist aller Ewigkeiten Reich.“

Wirst einst Du Deine Erbsäten sammeln in Deine Residenz, sie werden Deine Allmacht schmücken, wie Jene, die über Meeresswogen schritten. (Israel durch's Schiffsmeer.)

בוקר ואַעֲרָךְ לָךְ חַבּוּנִי. בְּפָנוֹת עָרַב תִּמְחָה זְרוּנִי:

Borb

חַנּוּן וְרַחוּם יי:

Gem.

יְהִי צוּר כְּפָר אֲשֶׁפּוּל. יִכְבוֹשׁ

Borb.

עוֹוֵינּוּ וַיֹּאמְרוּ הַכֹּל:

טוֹב יי לְכֹל:

Gem.

אָנא סלח נא. פֿשע ועון שא נא.

Borbeter u. Gem

קוּמם אֵינִי קְרִית מִשׁוֹשָׁךְ:

Borb.

קְדַשֶׁת אֲבִנֵי נֶזֶר בְּנוֹסֶסָה:

יִוְדוּךָ יי כָּל מַעֲשֵׂיךָ:

Gem.

לְוִיָּה וְחַסְדֶּיהָ בְּנוֹעַם יִזְמְרוּ.

Borb.

לְבוּשֵׁי שָׂרָר רָקַח יִתְמַרוּ:

כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ:

Gem.

וְשִׂתוּלִים בְּנֹקֶה יִפְרִיחוּ

Borb.

בְּחִצְרוֹתָיו. וַיִּנּוּבּוּן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים

בְּמִירוֹתָיו:

לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם

Gem.

גְּבוּרוֹתָיו:

אָנא רחום פֿפר. עון צנים תרלחה לְסַפֵּר.

Borbeter u. Gem.

ויחקו לחיים טובים בפֿפֿר. קדוש:

נִצְחָה יִנְגְּנוּ תְּמִימִים

Borb.

וְשִׁלְמִים. נְשִׂאָה כְּסֵאָה בְּבֵית

עוֹלָמִים:

מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כֹּל

Gem.

עוֹלָמִים:

יַחַד בְּכִנְסָה לְשִׁכְנָה גְּאוּלִים.

Borb.

יִלְבִּישׁוּךָ עוֹז בְּעוֹבְרֵי גְּלִים:



Der Herr hält aufrecht alle Fallenden."

Deine Allgüte zu verkünden Haben sie im Vereine sich gesammelt, betrachte ihr Gebet gleich Opfer:

Aller Augen schauen auf Dich."

נא. וכחה. יגדל נא. קדוש:

Nimm ihre Bekenntnisse, wie Dir gebrachte Gaben auf, das Flehen der Gemeinde statt Opfer an:

Deffne allmilde Deine Hand."

Ja, Er wird gnädig herabsehen aus seinen Himmeln, nochmals einem Volke vergeben, das Er gesegnet;

Der Herr ist allgerecht auf allen Seinen Wegen."

Er wird das Gebet vernehmen eines Volkes, das Ihn anbetet, und gnädig erscheinen denen, die Seine Befehle vollziehen:

Gott ist nahe Allen, die Ihn anrufen."

נא רחום בפר. עין צנים תהלתך לספר.

ויחקו לחיים טובים בפר. קדוש:

Er ist mein Gott, der Wunderthäter; Er vernimmt unser Flehen, und hört keine Verläumdung an:

Er vollziehet den Willen Seiner Verehrer."

Er gewähret die Hoffnungen derer, die ganz Ihm vertrauen; der Heilige! Er bemäntelt mit Liebe unsere Vergehungen:

Gott schützet Alle, die Ihn lieben."

Bernimm mein Gebet, wie einstens zu Zion, der schönen Residenz; erhöre meine Stimme, und laß schwinden meine Sünden:

Des Ewigen Ruhm verkündet mein Mund."

סומך יי לכל הנופלים: Gem.

מביעי טובה בועד יתחברו. Verb.

מחים חשוב תחזן ידברו:

עיני כל אליך ישברו: Gem.

אנא סלה נא. פשע ועון שא

Verbeter u. Gem.

והיום ינוחח כשי עדיך. Verb.

וישלם פרים ארש עדיך:

פותר את ידך: Gem.

סלה ברחמי יציץ מתרכיו. Verb.

סלוח ירבה לעם מבורכיו:

צדיק יי בכל דרכיו: Gem.

חזן ישע מגוי מקוראיו. Verb.

חזן יחזן קוראי מקראיו:

קרוב יי לכל קוראיו: Gem.

אנא רחום בפר. עין צנים תהלתך לספר.

ויחקו לחיים טובים בפר. קדוש:

זה אלי פלא עושה. Verb.

זעקתינו ירץ ושומנינו יעסה:

רצון יראיו יעשה: Gem.

קווי יתן לנו משליך יהביו. Verb.

קדוש פשעינו יכסה באהביו:

שומר יי את כל אהביו: Gem.

קבל צקוני כבמכלל יופי. Verb.

קולי סאזן ותצליל יופי:

תהלת יי ידבר פי: Gem.



שחרית ליום כפור

אָמֵן סֵלַח נָא. פִּשַׁע וְעֵץ שָׂא נָא. וְכַחֵךְ יִגְדֵל נָא. קְדוֹשׁ: Borbeter u. Gem.

† König! Bewohner der Unendlichkeit! nur Du regierst in Ewigkeit, Allmächtiger, Heiliger!

† Erhörer der Gebete der Seinem Volke zu Hülfe eilt, Du bist furchtbar und heilig!

אֲדָר Die verherrlichte Majestät meines Gottes, wollte ich verkünden in meinem Gebete, besingen im Liede; rühmen durch Worte. Doch wer vermag Seine Allmacht auszusprechen? Seine Hoheit in Worten auszudrücken? Sein Dräuen erschüttert die Beste; in Seinem Geleite ist Sturm und Ungewitter; die brausende Fluthen verherrlichen Seinen Ruhm; Seine Majestät überstrahlt die Himmel; Seine Umgebung ist der Seraphim Chor, die aus Ehrfurcht zittern und beben. Der Allreine, der in den Himmeln Wohnung hält, Er erhört die Gebete der Busfertigen. Seine Wohnung ist in Dunkel gehüllt, undurchdringlich jedem Blicke. Der Allgütige! Er liebt Seine Verehrer! der Allreine! Er spricht Sein Volk frei von Schuld. Der Allerhöchste, der im Verborgenen thront, unsichtbar im Glanze Seiner Majestät, Er befestigt das Firmament mit Weisheit,

מֶלֶךְ שׁוֹכֵן עַד. לְבַדְּךָ מְלוֹךְ עַדִּי עַד. הָאֵל קְדוֹשׁ: Borbeter u. Gem.

מֶלֶךְ מְאֹזֵן שׁוֹעָה. לְעַמּוֹ מַחִישׁ יְשׁוּעָה. נוֹרָא וְקְדוֹשׁ: Borbeter u. Gem.

כ"ט א"ב כפול:

אָדָר יִקָּר אֵלֵי. אַחֲוָה בְּאֶרֶשׁ מְלוֹלֵי: בְּחֵף אֲנָעִים זָמַר. בְּנִיב אֲבִיעַ אֹמֵר: גְּבוּרֹתַי מִי יִמְלֵל. גָּדְלוֹ מִי יִפְלֵל: דּוֹק מְרוֹפֶף בְּגַעְרָה. דְּרָכָו סוֹפֵה וְסַעְרָה: הִנְאָדָר מְקוּלוֹת מַיִם. הוֹדוּ כִסֵּה שְׁמַיִם: וְסַבִּיבֵי שְׁרָפֵי אֱלֹהִים. וּמִפְתָּחֵי זַעִים וְחַלְיִים: זָךְ בְּשָׁמַי מְעוֹזִים. זַעֲקוּ קְשׁוּב מִמַּתְעַנִּים: חֲשֵׁרֶת סַבִּיב סָבוּ. חֲשָׁמֵר בְּלִי לְסוֹכֵי טוֹב יוֹדֵעַ חוֹסִיוֹ. מְהוֹר מְצַדִּיק עֲמוּסִיוֹ: יוֹשֵׁב בְּסֵתֵר עֲלִיוֹן יִקָּר עוֹז תְּבִיוֹן: טוֹנֵן שְׁחַק בְּתַבִּינָה קָדָה



and all Sein Thun ist Erue.  
Sein Gewand ist Majestät und  
Hoheit. Nur Ihm gebührt der  
Preis! Er beherrscht die Welt  
mit Allmacht; vergiebt die  
Sünde der Unschuldigen; Der  
Hochverherrlichte in Seiner  
Majestät, Er hat Nachsicht mit  
den Sünden Seiner Heerde,  
vernimmt ihre anmuthigen Ge-  
bete. Lobpreiset den, der in den  
Aether-Wüsten fährt, auf Che-  
rubim einher eilt, Sein Ihm  
verwandtes Volk zu erhören.  
Er bedenkt Seine Schaaren,  
und erlöst die Seele Seiner  
Diener. Seine Gerechtigkeit  
verkünden die höhern Wesen,  
und Wesen der niedern Welten  
stimmen mit ein. Der Heilige!  
Er thront unter Lobgesängen  
Seiner Geschöpfe und begnadigt  
sie Er, der hochverherrlicht  
Erhabene, Er schauet auf Nie-  
dere und Demüthige; thront  
in den unermesslichen Höhen,  
und schaltet bis in des Ab-  
grunds Tiefen. Er ist der Er-  
halter des Weltalls, allmächtig  
und Allen unbegreiflich.

מַעֲשָׂהוּ בְּאִמוּנָה: לֹבֵשׁ  
עֵז וְגִדְלָה. לֹו נְאוּה תְהִלָּה.  
מוֹשֵׁל עוֹלָם בְּגִבּוֹרָה. מַחֵה  
פְּשָׁעֵי בָרָה: נְאוּר וְאֲדִיר  
בְּהִדְרוֹ. נוֹשֵׂא עוֹזֵן עֲדָרוֹ:  
סוֹכֵת שִׁיחוֹת עֲרֵבוֹת.  
סוֹלֵו לָרֵכֵב בְּעֲרֵבוֹת: עָף  
עַל כְּרוֹבוֹ: עוֹנֶה לְעַם  
קְרוֹבוֹ: פּוֹקֵד צְבָאוֹת  
גְּדוּדָיו. פּוֹדֶה נַפְשׁ עַבְדָּיו:  
צַדִּיקוֹ עֲלִיוֹנִים וּמַגִּידִים. צָבָא  
תַּחְתּוֹנִים | מְזִדִּים: קָדוֹשׁ  
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. קִנְיֵו מִשִּׁיג  
מַחִילוֹת: רֵם וְנִשָּׂא וְנִאָּה.  
רוֹאֶה שְׁפָל וְנִכְאָה: שׁוֹכֵן  
בְּרוֹם עֲלִיוֹת. שְׁלִיט בְּדוּךְ  
תַּחְתּוֹת: <sup>Verb.</sup> תּוֹמֵךְ זְרוּעוֹת  
עוֹלָם. תִּקְוָה וּמַכֵּל נְעֻלָּם:

מִלֶּךְ שׁוֹכֵן עַד. לְבַדָּךְ מְלוֹךְ עַדִּי עַד. הָאֵל קְדִישׁ: Verbeter  
u. Gen.

So auch wollest du uns ver-  
zeihen nach deiner Allbarmsichtigkeit.

O Herr des Lebens! Be-  
stimme Deine Getreuen zum Leben,  
Du Urquell des Lebens; Auch uns  
wollest Du verzeichnen nach Dei-  
ner Allbarmsichtigkeit.

Wiebete mein Leben

וּבְכֵן וְאַתָּה כְּרַחוּם סִלַּח לָנוּ:

פיוסד פ"ס א"ב

אָנָּה אֱלֹהִים חַיִּים. תִּכְתּוֹב  
דְּבַקֶּיךָ לְחַיִּים. כִּי עִמָּךְ מְקוֹר  
חַיִּים: וְאַתָּה כְּרַחוּם סִלַּח לָנוּ:

בַּעַת רְצוֹן תַּעֲנֶה תַּחֲנִתִּי. שְׁמַעֲה



Snadenzeit; erhöre Gott die Unschuld.  
merk auf meine Klagen, wende Dich  
nicht ab von meinem Bitten, mein  
lautes Gebet. Auch uns u. s. w.

Die Klagen Deiner Anbeter im  
Morgen-Gebet, nimm sie wohlgefällig  
auf; bleiche ihre Sünden, wie  
Wolle weiß; vernimm es Herr!  
willfahre und zögere nicht. Auch  
uns u. s. w.

Du! der oft schon mich erhoben,  
mir Hilfe warst, Du wirst Deine  
Vertrauten nicht verurtheilen; Deine  
Verheißungen sind treu, unendlich  
im Helfen. Auch uns u. s. w.

Gedrängt stehen sie hier, Dich zu  
verehren, die geschaarte Heerde Dei-  
ner Weide; erzeuge uns, o Herr  
Deine Gnade. Auch uns u. s. w.

Durch all unsere Bitten und Fle-  
hen, durch unser leises Gebet, laß  
Dich ersuchen, Allmächtiger! Unbe-  
greiflicher! Auch uns u. s. w.

Erböre unsere Klagen und sprich  
uns frei; achte unsere Gebete, wie  
normalis die reinsten Räucherdüfte.  
Bei Dir, o Gott nur ist Gerechtigkeit.  
Auch uns u. s. w.

Entsündige uns mit Ijob, daß  
wir rein erscheinen, Du unsere Stütze,  
unser Schutz und Zuflucht; Wir  
sind ja nur Thon, Du bist unser  
Bildner. Auch uns u. s. w.

Allreiner! merk auf mein Flehen,  
reinige mich vom Schmutz der Sünde,  
Gott, Israels Hoffen! Auch uns  
u. s. w.

Laß Dein Erbarmen rege werden  
für uns; eile, komme uns mit Dei-  
ner Barmherzigkeit zuvor; Du,  
Gott, unser Vater. Auch uns u. s. w.

יִי צֶדֶק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי. אֵל  
תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעֵתַי:  
וְאַתָּה פְּרַחֵם סֶלַח לָנוּ:

נִצִּית קוֹרְאֶיךָ בַתְּפִלַּת שַׁחַר. רִצָּה  
וְהִלְבֵּן אֹרֶךְ כְּצַחַר. אֲדַנִּי  
הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאָחֵר:  
וְאַתָּה פְּרַחֵם סֶלַח לָנוּ:

דְּלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. קוּיָךְ בֵּל  
תְּרַשִׁיעַ. מְדַבֵּר בְּצִדְקָה רַב  
לְהוֹשִׁיעַ: וְאַתָּה פְּרַחֵם סֶלַח לָנוּ:

הַצְּפוּפִים יַחַד לְעַבְדְּךָ. צְבֹאוֹת  
צֹאן יָדָךְ. הִרְאֵנוּ יִי הַסִּדְּךָ:  
וְאַתָּה פְּרַחֵם סֶלַח לָנוּ:

וּמְרִבִּים תַּחֲזֵן וְעֵתֶךָ. פֶּלֶל לְחִשְׁנוֹ  
הָעֵתֶךָ. אַתָּה אֵל מַסְתַּתֵּר:  
וְאַתָּה פְּרַחֵם סֶלַח לָנוּ:

וַעֲקַנִּי שִׁיעָה אֹתָנוּ לְצִדְקָה. עַרְךָ  
שׁוֹעֲנֵנוּ בְּתַמּוֹר דָּקָה מִן הַדְּבָרָה  
לָךְ יִי הַצִּדְקָה:

וְאַתָּה פְּרַחֵם סֶלַח לָנוּ:  
חַטָּאנוּ בְּאֵזוֹב וּמַרְרָנוּ. סִמְכָנוּ  
סִתְּרָנוּ וּסְבָרָנוּ. אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר  
וְאַתָּה יוֹצֵרָנוּ:

וְאַתָּה פְּרַחֵם סֶלַח לָנוּ:  
מָהוֹר קָשׁוֹב חַנוּנִי. גִּקְנִי מִקְּתָם  
עֲוֹנִי. מִקְּוֵה יִשְׂרָאֵל יִי:

וְאַתָּה פְּרַחֵם סֶלַח לָנוּ:  
יְהִמוּ מֵעִידָךְ עָלֵינוּ. מִהַר רַחֲמֶיךָ  
יִקְדְּמוּנוּ. וְאַתָּה יִי אֲבִינוּ:

וְאַתָּה פְּרַחֵם סֶלַח לָנוּ:



Morgengebet.

Du verzeihst Sünden nach  
der Gnade, siehst nach die Sünden  
gegen Alle, übergiebst sie der Ver-  
gessenheit. Auch uns wollest Du ver-  
zeihen nach Deiner Allbarmherzigkeit.

Heute werden verzeichnet  
ins Buch des Andenkens die  
zum Leben oder Tode Verur-  
theilten. Auf denn Israel! er-  
wache! schicke Dich an zum  
Gebete! Bete anhaltend und  
standhaft für die Erhaltung  
der Seele, und flehe hinauf  
zum Himmelsthroner.

Der sich das Volk er-  
wählet, Er wird bleichen seine  
Sünden wie Wolle weiß, im  
Früh-Gebet; Der das Innere  
prüft, Er wird Seine Heerde  
mustern, zur Zeit des Morgen-  
Gebets; Der Regen giebt und  
Dürre, Er wolle unser Elend  
kürzen durch dieses Erst-Gebet.  
Heute u. s. w.

Die Freiheit zurück nicht  
halten, wonach wir schmachten  
im Früh-Gebet; der Alles  
durchschauet, Er wird den Ver-  
läumder schweigen machen zur  
Zeit des Morgen-Gebets;  
Dem kein Gedanke entgeht,  
Er fühlet unsern Schmerz bei  
diesem Erst-Gebet. Heute u. s. w.

Die Furcht umher, Er wird  
sie zur Ruhe bringen im Früh-  
Gebete. Halte werth Deine  
Sieben, zerstöre die Feinde, zur

שחרית ליום כפוד

ברחום תכפר עון. לכל תשא  
עון ואלו לעד תזכור עון:  
נא תה פרחים סלח לנו:

היום יפתכ. בספר  
הזכרונות. החיים והמות. אָנָּה  
בְּנֵה. עוֹרֵי נָא. הַתְּעוֹרְרֵי נָא.  
עַמְדֵי נָא. הַתִּיצְבֵי נָא. קוֹמֵי נָא.  
חֲלֵי נָא. בְּעַד הַנֶּפֶשׁ הַנִּי נָא.  
פְּנֵי דָר עֲלִיזָן.

מיוקר ע"ס א"ב

אִיוֹמָה בָּחַר יִלְבִּין בְּצִמֹר  
צַחַר. בַּתְּפִלַּת הַשַּׁחַר:  
בְּשׂוּחֹת חוֹקֵר. צֹאן עֲדָרוֹ  
יִבְקֵר. בְּעַת תְּמִיד הַבּוֹקֵר:  
צוֹשֵׁם וְעוֹצֵר. גְּלִיזֹתֵנוּ יִקְצֹר.  
בּוֹזֵאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: דְּרוֹר  
אֵל תֵּאָחֵר. כִּי גְרוּנְנוּ נִחַר.  
בַּתְּפִלַּת הַשַּׁחַר: הַבֵּל  
סוֹקֵר. הַמִּסְטִין יִבְחִישׁ  
וַיִּשְׁקֵר. בְּעַת תְּמִיד הַבּוֹקֵר:  
וּמִזְמָה לֹא יִבְצֹר. מִצְרוֹתֵינוּ  
יִצֹר. בּוֹזֵאת תְּפִלַּת יוֹצֵר:  
זְחוּל סַחֲרָחַר. יִרְכֵּץ וַיִּסְחֹר.  
בַּתְּפִלַּת הַשַּׁחַר: תִּתְּדֵךְ  
יִקֵּר. בְּנֵי שֵׁת לְקַרְמֵר. בְּעַת



Zeit des Morgen-Gebets; Der Allreine! Er wird Sein Volk zum Leben bestimmen noch während dieses Erst-Gebets. Heute u. s. w.

Den Lieben von Ehedem wird Er beistehen, ehe der Morgen erscheint, im Früh-Gebet; Der die Berge gipfelt und ebnet, Er wird Sein Volk zum Guten gedenken zur Zeit des Morgen-Gebets; Tempel, Altar und Vorhof richte und befestige bald, wir bitten dieses im Erst-Gebet. Heute u. s. w.

Halte frei die Sturmbewegten, Gebrechlichen (Israel) von Neckereien und Krieg, — dieß unser Früh-Gebet; — Den Götzendienst wird Er zerstören, Seine Getreuen in Seinen Tempel verpflanzen, zum Morgen-Gebet; o spende Früh- und Spätregen, belohne des Pflügers und Schnitters Fleiß: wir erbittens im Erst-Gebet. Heute u. s. w.

תָּמִיד הַבּוֹקֵר: טְהוֹר וְנוֹצֵר.  
 סָגַלְתוּ לַחַיִּים יַעֲצֵר. בּוֹאֵת  
 תַּפְּלַת יוֹצֵר: יָדִיד מֵרַחֵם |  
 מִשָּׁחַר. יוֹשִׁיעַ טָרָם | מֵחָר.  
 בַּתַּפְּלַת הַשָּׁחַר: כּוֹבֵשׁ  
 הָרִים וְעוֹבֵר. לְטוֹבָה עִמּוֹ  
 יִבְקֵר. בְּעֵת תָּמִיד הַבּוֹקֵר:  
 מִקֶּדֶשׁ וּמִזִּבְחַ וְהַחֲצֵר. נָא  
 בְּקוֹמְתָם תִּבְצֵר. בּוֹאֵת  
 תַּפְּלַת יוֹצֵר: סְעוּרָה  
 וְיִשְׁבּוּרָה כִּפְחָר. פְּצָה מְרִיב  
 וְחִרְחָר. בַּתַּפְּלַת הַשָּׁחַר:  
 בְּרִנּוֹת עֶשֶׂר יַעֲקֹר. שְׁתוּלִים  
 בְּבֵיתוֹ לְיִבְקֵר. בְּעֵת תָּמִיד  
 הַבּוֹקֵר. יוֹרָה וּמִדְּקוֹשׁ <sup>Borb.</sup>  
 הַפְּצֵר. סִפְק לְחֹזֵר שׁ וְקוֹצֵר.  
 בּוֹאֵת תַּפְּלַת יוֹצֵר:

הַיּוֹם יִפְתַּח בְּסֵפֶר הַזְּכוֹרוֹת. רַחֲמִים וְהַסּוֹת. אָנָּה <sup>Gemeinde u. Borb</sup>  
 בְּפָנָה. עוֹרֵי נָא. הַחֲעִירֵי נָא. עִמְדֵי נָא הַתִּצְבֵי נָא.  
 קוּמֵי נָא. חֲלֵי נָא. בְּעַד הַנֶּשֶׁשׁ חֲנִי נָא. פָּנֵי דַר עֲלִיּוֹן:

Du allein nur bist allgnädig und allbarmherzig.

Vor Dich nur kommen wir im Gebet:

Denn Du bist allbarmherzig!

Nur Deiner Huld vertrauen Deine Getreuen;

Denn Du bist allbarmherzig!

וּבְכֵן אֵד | חֲנּוּן אַתָּה וְרַחֲמוֹם <sup>Borbeter u. Gem.</sup>  
 לְכָל פּוֹעֵל:

אֵד אַתִּים בְּחִין לְפָנֶיךָ.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:

אֵד בּוֹשְׁתִים בְּחֶסֶדְךָ אֲמוּנֶיךָ.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:

Jon Kimar IV



Nur in Deinen Tempel drängen sie geräuschvoll sich;  
 Denn Du bist allbarmherzig.  
 Nur nach Deinem Wohnsitz heben sie ihre Augen auf.  
 Allgnädiger! Allbarmherziger!  
 Nur Dir geweihten Gebeten ist ihre Andacht bestimmt;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Nur Dir zu lobsfingen sind sie in Chören versammelt;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Nur Dir klagen sie einmüthig ihr Anliegen;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Nur von Deiner Allmacht hoffen sie Beistand;  
 Allgnädiger! Allbarmherziger!  
 Nur Dich zu erstehen haben sie in Reinheit sich vorbereitet;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Nur Deinem Namen huldigen Deine Kinder;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 So sühne denn auch Dein gläubiges Volk;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Nur Deinetwegen, wenn auch unsertwegen nicht;  
 Allgnädiger, Allbarmherziger!  
 Stürze die Feinde Deiner Schutzbefohlenen;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Erhebe die Nachkommen Deiner Geprüften;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Du vergiebst zum öftern Dein'n Büßfertigen;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Nur ihnen antwortest Du aus Deiner himmlischen Wohnung;  
 Allgnädiger! Allbarmherziger!

אָדָּה בְּיָעִים וּמְרַגְשִׁים שְׂכֵנְךָ.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה דָּלוּ עֵינֵיהֶם לְמַעוֹנֶיךָ.  
 חַנּוּן וְרַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה הַזְּגִים לְעֲנוֹת עֲגִיבֶיךָ:  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה וְעוֹדִים בְּנִצּוֹחַ לְנִגְנֶיךָ.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה זֹעֲקִים יַחַד הַמּוֹנֶיךָ.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה חוֹכִים יְשׁוּעוֹת חוֹסְנֶיךָ.  
 חַנּוּן וְרַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה מְבוֹלִים בְּמִזְחָר לְהַגְנֶיךָ.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה יוֹדוּ לְשִׁמְךָ בְּנֵיךָ.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה כַּפֵּר לְעַמְּךָ מֵאַמִּינֶיךָ.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה לֹא לָנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ.  
 חַנּוּן וְרַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה מִגֵּר מִתְקוֹמְמֵי צְפוֹנֶיךָ.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה נִשְׂאֵם זָרַע בְּחֻנֶּיךָ.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה סְלִיחָה תִּרְבֶּה לְמַתְעַנֶּיךָ.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אָדָּה עַגְמָה מִשָּׁמַיִם מְעוֹנֶיךָ.  
 חַנּוּן וְרַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:



Du rettetest sie aus brausenden  
 Fluthen;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Du sprichst frei Dein ver-  
 ständiges Volk;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Du hebst wieder empor  
 Deine vormal's Dich Erwor-  
 benen;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Ja, Du führst ihn wieder  
 auf Deinen verfallenen Tempel;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Das leise Gebet Deiner An-  
 beteter nur nimmst Du gütig auf;  
 Denn Du bist allbarmherzig!  
 Sie nur schüttest Du, für  
 sie hältst Du Deinen Unwillen  
 zurück;  
 Allgnädiger, Allbarmherziger!

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

So lobpreisest den Allmächtigen: wie furchtbar sind deine Thaten!

Lobpreisest Gott! Er ist langmüthig und großmächtig, hat die Berge gegründet durch Allmacht! Er ist weises Herzens und von überlegener Macht und verleiht dem Müden Kraft!

Darum wird Ihm der Preis. Groß ist unser Herr und allgewaltig!

Lobpreisest den Allmächtigen! Im Himmel hat Er Seinen hohen Wohnsitz errichtet, wässert Berge aus Seinen Söllern! Denkmale stiftet Er Seinen Wundern! Ihm ist aller Thaten Inhalt bekannt.

Darum wird Ihm der Preis: Er wölbet mit Wasser Seine Söllern

שחרית ליום כפון

אֵךְ פָּצַם | מִהַמַּיִת שְׁאוּנָה.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אֵךְ צִדֵּק גֹּי גְבוּרָה.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אֵךְ קוֹמֵם קָדָם קִנְיָה.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אֵךְ רוֹמֵם תֵּל אֲרֻמוֹתֶיךָ.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אֵךְ שְׁעָה לַחֵשׁ מִתְחַנְּנֶיךָ.  
 כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אֵךְ תִּמְכֶם וְחַשְׁבֶם | מִחֲרוֹנֶיךָ. <sup>Borb</sup>  
 חַנּוּן וְרַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
 אֵךְ חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכֹל <sup>Gemeinde  
n. Boll</sup>  
 פֹּעֵל:

וּבְכֵן אָמְרוּ לֵאלֹהִים  
 מַה גִּוְרָא מַעֲשֶׂיךָ:  
 מוֹסֵד עַ"פ א"ב  
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים.  
 אֵךְ אַפִּים וְגִדְל כַּח. מִכֵּין  
 הָרִים בְּכַח. חֲכֵם לֵבָב וְאַמִּיץ  
 כַּח. גִּוְתֵן לַיַּעַף כַּח:  
 לָכֵן יִתְנַאֵה גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב כַּח:  
 אָמְרוּ לֵאלֹהִים.  
 בּוֹנֵה בְּשָׁמַיִם | מַעֲלוֹתָיו. מִשְׁקָה  
 הָרִים | מַעֲלוֹתָיו. זָכַר עֲשֶׂה  
 לְגַפְלֵאוֹתָיו. וְלוֹ נִתְּבְנוּ עֲלִילוֹתָיו:  
 לָכֵן יִתְנַאֵה חֲסִידָה כַּפִּים עֲלִילוֹתָיו:



Lobpreiset den Herrn! Er ist hoch  
erhaben in jenen Himmelhöhen!  
Er umhüllet Licht wie ein Gewand,  
Sein ist Allgewalt und Größe,  
Sieg und Herrschaft.

Darum wird Ihm der Preis:  
Seine Herrschaft waltet über Alles.

Lobpreiset Gott! Erhaben von  
Myriaden Heiligen, ist Er verherr-  
licht durch Heiligkeit. Sein Wandel  
ist in Heiligkeit, und Alles betet  
Ihn an in heiligem Festgewande.

Darum wird Ihm der Preis:  
Die Führung meines Gottes und  
Königs ist in Heiligkeit.

Lobpreiset den Allmächtigen! Sein  
Glanz überstrahlet die Himmel;  
auf Wasser hat Er die Erde aus-  
gebreitet; es donnert vom Himmel  
herab, wenn Fluthen und Wasser  
im Aether sich mischen.

Darum wird Ihm der Preis: Er  
breitet aus wie einen Teppich die  
Himmel.

Lobpreiset den Herrn! Er hat der  
Erde Staub in einem Maße ge-  
messen; Seine Hand gründet den  
Erdball; Seine Rechte umspannt  
die unermesslichen Himmel, so steht  
sie fest in ihrem Gefüge.

Darum wird Ihm der Preis: Er  
thronet über den Kreis der Erde.

Lobpreiset Gott! Der Abglanz  
Seines Thrones sind strahlende  
Feuer; Seine Diener Feuerflamme;  
Feuer Gluthen und Feuer Blitze; vor  
Ihm her strömen Fluthen Feuers.

Darum wird Ihm der Preis:  
Ein Feuer verzehrendes Feuer!

Lobpreiset den Allmächtigen! Er  
ist das Leben aller Welten, der Er-

אָמְרוּ לַאֱלֹהִים.

נִאֲחַה וְגִבּוֹהַּ בְּשָׁמַי מֵעַלְהָ. עוֹמֵה  
אֹזֶר כְּשִׁמְלָהּ. לֹא הִגְבוֹרָה  
וְהִגְדֵּלָהּ. וְהַעֲזוּ וְהִמְמַשְׁלָהּ.  
לָכֵן יִתְנַאֲחַה וּמַלְכוּתוֹ בְּכֹל מַשְׁלָהּ:

אָמְרוּ לַאֱלֹהִים.

דָּגוּל מִרְבָּבוֹת קוֹדֶשׁ. וְנֶאֱדָר  
בְּקוֹדֶשׁ. דְּרָכּוֹ בְּקוֹדֶשׁ.  
וּמִשְׁתַּחֲוִים לֹא בְּהִדְרַת קוֹדֶשׁ.  
לָכֵן יִתְנַאֲחַה הַלִּיכוֹת אֵלַי מִלְכֵי בְּקֹדֶשׁ:

אָמְרוּ לַאֱלֹהִים.

הוֹדוּ כִּפְּהַ שָׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ  
עַל הַמַּיִם. יִרְעֵם אֶל מִשְׁמַיִם.  
לְקוֹל תַּתּוֹ הַמּוֹן מַיִם בְּשָׁמַיִם.  
לָכֵן יִתְנַאֲחַה הַנּוֹטָה כְּדוֹם שָׁמַיִם:

אָמְרוּ לַאֱלֹהִים.

וְכֹל בְּשָׁלִישׁ עֶפְר הָאָרֶץ. יְדוּ  
יְסֻדָּה אֶרֶץ. וַיְמִינוּ מִפַּחַה שָׁמַי  
עָרָץ. וְהַעֲמִידֵם בְּלֵי פָרָץ.  
לָכֵן יִתְנַאֲחַה הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ:

אָמְרוּ לַאֱלֹהִים.

זוֹהַר כִּסְאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ. מִשְׁרָתוֹ  
לוֹהֵטֵי אֵשׁ. נוֹגֵה לְאֵשׁ. וּמִבְּרִיַּה  
הָאֵשׁ. לְפָנָיו נִמְשָׁכִים נְהַרֵי אֵשׁ.  
לָכֵן יִתְנַאֲחַה אֵשׁ אֹכְלָה אֵשׁ:

אָמְרוּ לַאֱלֹהִים.

חַי עוֹלָמִים. צָר בְּיָה עוֹלָמִים.



halter aller Welten. Er hat den Tempel der Ewigkeit erkohren zu Seinem festen Thronsitze in Ewigkeit.

Darum wird Ihm der Preis: Der ewig Dauernde!

Lobpreiset den Herrn! Sein reines Auge ist allsehend, durchdringt was Ihn umgibt, Wasserfluthen, dickes Gewölk, mitternächtliche Fluthen, die Träger Seines Wagens, als wären sie durchsichtig voller Augen.

Darum wird Ihm der Preis: Lauter ist des Herrn Befehl erleuchtet die Augen!

Lobpreiset Gott! Er kennt, was im Finstern verborgen. Finsterniß verbunkelt Ihm Nichts, steckt ihr ein Ziel, und wandelt in Morgenlicht Todeschatten und Finsterniß.

Darum wird Ihm der Preis: Bildner des Lichts und Schöpfer der Finsterniß.

Lobpreiset den Allmächtigen! Er hat Seinen Thron errichtet zum Gericht; Seines Thrones Stützen sind Recht und Gerechtigkeit, ist Herr des Rechts und handhabt das Recht.

Darum wird Ihm der Preis: Got Zebaoth zeigt erhaben sich im Gericht

Lobpreiset den Herrn! Ihm allein gebührt das Reich; Er bewohnt die Unendlichkeit, ist mit dem Demüthigen; Er führt Sterbliche bis zur Verknirschung; dann spricht Er: lehret wieder in Demuth.

Darum wird Ihm der Preis: Nur des Ewigen ist das Reich!

Lobpreiset Gott! Er beherrscht das Weltall mit Allmacht, ist all-

## שחרית ליום כבוד

אֵיךָ בֵּית עוֹלָמִים. מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ  
עוֹלָמִים.

לְכֵן יִתְנַאֵה עִתִּיק יוֹמִין:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

מִהוֹר עֵינַיִם. סְכִיבוֹתָיו חֲשֵׁרֶת  
מִים. עֵבִי שְׁחָקִים חֲשַׁבְתָּ מִים.  
מִוֶּעֵנִי מִרְפַּבְּתוֹ גְּבוּתָם | מְלֵאוֹת  
עֵינַיִם.

לְכֵן יִתְנַאֵה מִצּוֹת " פָּרָה מְאִירֶת עֵינַיִם:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

יִוְדַע מֶה בְּסִתְרֵי חֲשָׁךְ. לֹא  
יִחְשֵׁךְ מִנּוֹ כֹּל חֲשָׁךְ. קִץ שָׁם  
לְחֲשָׁךְ. הוֹפֵךְ לְבוֹקֵר צִלְמוֹת  
וְחֲשָׁךְ.

לְכֵן יִתְנַאֵה יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֲשָׁךְ:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

כּוֹנֵן כְּסֵאוֹ לְמִשְׁפָּט. מְכוֹן כְּסֵאוֹ  
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט. אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט.  
תֵּאחֲזוּ יָדוֹ בַּמִּשְׁפָּט.

לְכֵן יִתְנַאֵה וַיִּגְבֶּה " צָבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

לוֹ יֵאָתֶה מְלוֹכָה. שׁוֹכֵן עַד וְאֶת  
דָּבָא. מְשִׁיב אֲנֹשׁ עַד | דָּבָא.  
וְאוֹמֵר שׁוֹבֵי בְרוּחַ גְּמוּכָה.

לְכֵן יִתְנַאֵה כִּי לִי הַמְּלוֹכָה:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

מוֹשֵׁל בְּגִבּוֹרָתוֹ עוֹלָם. הַכֹּל צְפוּי



wissend, dem nichts entgeht: dies ist Sein Ruhm für Ewigkeiten. Seine Güte von je, währet für alle Zeiten.

Darum wird Ihm der Preis: Gebenedeiet seiest Du, Ewiger, Gott Israels! von Ewigkeit in Ewigkeit.

Lobpreiset den Allmächtigen! Er beschützt die Tugend bis ins tausendste Geschlecht; bekämpft das Laster zu jeder Zeit; Er richtet auf die Hülfe Seines Gesalbten wieder, zur Aufrechthaltung. In Seinem Pallaste wohnt ewiges Licht.

Darum wird Ihm der Preis: Sein Andenken bleibt für ewige Zeiten.

Lobpreiset den Herrn! Er ist der Erhalter der höchsten und niedrigsten Wesen, erhört die Bedrängten, vernimmt das laute Gebet der Flehenden.

Darum wird Ihm der Preis: der Gott der Götter ist der Herr der Herren!

Lobpreiset Gott! Er ist allmächtig, siegreich, Herr des Krieges, eifert gegen Feinde und Tyrannen, reißt die Empörer auf durch Verwirrung, tobt wider sie schreckvoll.

Darum wird Ihm der Preis: Gott ist Herr des Krieges!

Lobpreiset den Allmächtigen! Er brachte hervor das All; In Seiner Gewalt steht es alles zu erheben und zu befestigen. Aller Augen sind auf Ihn gerichtet, und Seine Augen überschauen das All.

Darum wird Ihm der Preis: Er ist der Höchste über Alles.

Lobpreiset den Herrn! Er ist gerecht auf allen Seinen Wegen, und

ולא נעלם. זה שמו לעולם.  
חסדו מעולם ועד עולם.  
לכן יתנאה ברוב יי אלהי ישראל מהעולם  
ועד העולם:

אמרו לאלהים.

נצח חסד לאלף דור. לוחם  
קמיו מדור דור. מקים סבת  
משיחו לגדור. האור חונה עמו  
במדור.

לכן יתנאה זה זכרו לדור דור:

אמרו לאלהים.

סוכל עליונים ותחתונים. שומע  
אל אביונים. מאזין שיח חנונים.  
מקשיב שוע רננים.

לכן יתנאה יי אלהים ואדני הארצים:

אמרו לאלהים.

עוזו וגבור איש מלחמה. נזקם  
לצרו ובעל חמה. מכרית  
קמיו במהומה. נוהם עליהם  
בנהימה.

לכן יתנאה יי איש מלחמה:

אמרו לאלהים.

פעל ועשה הכל. בידו לגדל  
ולחזק לכל. אליו ישברו עיני  
כל. ועיני משוטטות בכל.

לכן יתנאה עליון על כל:

אמרו לאלהים.

צדיק בכל דרכיו. ישר מצעיו



auf den Gerechten ist gerichtet Sein Blick. Er hat Gefallen an einem Volke, daß Ihm huldigt, und die Ihn preisen werden besitzen das Land.

Darum wird Ihm der Preis: Benedicet den Ewigen Ihr, Seine Engel Alle!

Lobpreiset Gott! Er ruft die Geschlechter hervor von Anbeginn! Verflündet den Erfolg im Beginn. Er hat ein Volk sich erwählt, einzig von Zahl, Seine Allmacht täglich zu preisen.

Darum wird Ihm der Preis:

Der Hoherhabene ist das Oberhaupt über Alles! Lobpreiset den Allmächtigen.

Der Hoherhabene bewohnt die Unendlichkeit; Seine Vertrauten finden Schutz bei Ihm in Ewigkeit; Seine Herrlichkeit residirt im Chore Seiner Heiligen, auch unter einem Ihm heiligen Volke.

Darum wird Ihm der Preis: Er blicket auf die Erde; sie erzittert!

Lobpreiset den Herrn! Sein Pfad geht durch große Wasser, Seinen Himmeln entströmen Regengüsse; dem Namen Seiner Einheit wird gehuldigt früh und spät, in öffentlichen Versammlungen.

Darum wird Ihm der Preis: Der Ewige Zebaoth thronet auf Cherubim!

Lobpreiset Gott! Seines Ruhmes ist voll die Erde! Er führet vorüber Verderben und Unheil, besänftigt Seinen Unwillen und verderbenden Zorn, und zeigt sich wohlgefällig dem Flehen Seiner Anbeter.

Darum wird Ihm der Preis: Gott, unser Herr! wie ruhmvoll ist Dein Name auf Erden!

Wie ehrfurchtswerth auch sind deine Thaten!

Die Thaten unseres Gottes! dem in den Wolken nichts gleicht, unter

## שחרית ליום כפור

מְחַרְקֵינוּ. חֲפִיץ בְּעַם | מִמְּלִיכָיו.  
יִירָשׁוּ אֶרֶץ מְבוֹרָכָיו.

לָכֵן יִתְנַאֵה בְּרִכּוֹ " כָּל מְלֹאכָיו:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֵאשׁ. מְגִיד  
אַחֲרֵית מֵרֵאשׁ. בְּפֶה בְּאוֹם דְּלֵת  
רֵאשׁ. עֵזוּ יוֹם יוֹם לְדָרוֹשׁ.

לָכֵן יִתְנַאֵה הַמַּחְנֵשׂא לְכֹל | לְרֵאשׁ:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

רָם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן עַד. בְּמַחֲוֹ בּוֹ  
עַדֵי עַד. כְּבוֹדוֹ בְּסוֹד קְדוּשִׁים  
וְעַד. וְלַעַם קְדוּשׁוֹ נוֹעַד.

לָכֵן יִתְנַאֵה הַפְּבִישׁ לְאֶרֶץ וּתְרַעַד:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

שְׁבִילוֹ בְּמִים רַבִּים. שְׁמִי  
מְרַעִף רַבִּיבִים. שְׁמוֹ מִיַּחֲדִים  
שֶׁחַר וְעַרְבִים. בְּשַׁעַר בַּת רַבִּים.  
לָכֵן יִתְנַאֵה " עֲבֹאת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים:

אָמְרוּ לְאֱלֹהִים.

תְּהַלְתּוּ מְלֹאָה הָאָרֶץ. <sup>Verb.</sup>

מַעֲבִיר כְּלִיזוֹן וְחֶרֶץ. מְשִׁיב אֶף |

וְחֶרוֹן וְקֶרֶץ. שׁוֹעַ מְחַנְנֵנוּ יֵרֵץ:

לָכֵן יִתְנַאֵה " אֲדוֹנֵנוּ מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ

בְּכֹל הָאָרֶץ:

וּבְכֵן גְּדֹלִים מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ:

מיוסד ע"ס א"ב

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

אִין מִי בְּשַׁחַק יַעֲרַף לוֹ בְּבִנְיָ



den himmlischen Mächten keine ähnlich ist! Er hat sich die Höhen zu Seinem Sitze erhoben; von dort herab die Bewohner der Unterwelt wie Heuschrecken erscheinen. Darum wird Ihm der Preis: Der Schutz-Fels! Sein Thun ist ohne Fehl!

Die Thaten unseres Gottes! Ist furchtbar auch Seine Herrschaft, Er verzeihet oft und viel. Das Klagen und Flehen Seines Volkes erhört Er bald aus Seinen Höhen. Darum wird Ihm der Preis: der Herr Zebaoth ist sein Name!

Die Thaten unseres Gottes! Seinen Verehrern giebt Er Unterhalt, die Seiner Ehrfurcht Huldigung bringen. Die Chöre Seiner Himmelschaaren schauen nicht die Gestalt Seiner Majestät. Darum wird Ihm der Preis: Des Ewigen Auge schauet auf Seine Verehrer!

Die Thaten unseres Gottes! Er schaffet Geister zu Seinen Boten; wird geheiligt in Liedern und Gefängen. Er vernimmt die Klagen der Wehmuth; antwortet und schaffet Raum. Darum wird Ihm der Preis: Er ist der Gott der Geister!

Die Thaten unseres Gottes! Er errettet von Verderben Seine Schutzbefohlenen, und liebet die, so Ihm vertrauen. Der Heilige! Seine Wunderthaten sind unbegreiflich! ist gnädig den Gottesfürchtigen und den Lasterern.

Darum wird Ihm der Preis: Er erbarmt sich Seiner Geschöpfe Alle!

אֱלִים יִדְמָה לוֹ. גְבוּהִים עָלָה  
לְמוֹשֵׁב לוֹ. דְרֵי גֵיא פְּהַגְבִים  
לְמוֹלוֹ.

לְכֵן יִתְנַאֲהַר הַצִּוּר הַמִּים פָּעָלוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

הַמְשִׁל וּפָחַד עֲמוֹ. וְהִרְבֵּה פְרוֹת  
עֲמוֹ זַעַק וְלַחֲשׁ עֲמוֹ חֵשׁ וּמֵאֲזִין  
מִמְרוֹמוֹ

לְכֵן יִתְנַאֲהַר "צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

מִרְקָה גָּתָן לִירְאָיו. יוֹבִילוּ שִׁי  
לְמוֹרְאָיו. פִּתִּי גְדוּדֵי צְבָאָיו.  
לֹא יִשׁוּרוּ כְבוֹד מְרָאָיו.

לְכֵן יִתְנַאֲהַר הַנֶּהַ עֵין "אֵל יִרְאָיו:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

מִלְאָכָיו עוֹשֶׂה רוּחוֹת. נִקְדָּשׁ  
בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת. סוֹכֵת  
שְׁפִיכֵת שִׁיחוֹת. עוֹנֶה וּמַעֲמִיד  
רוּחוֹת.

לְכֵן יִתְנַאֲהַר אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ.

פּוֹדֶה מִשַּׁחַת עַמּוּסָיו. צוּר יוֹדֵעַ  
חוּסָיו. קָדוֹשׁ מִפְּלִיא נְסָיו. רַחוּם  
לְמִרְצָיו וּמַכְעִיסָיו:

לְכֵן יִתְנַאֲהַר וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:

ברוך ה' אלהינו ה' — רמב"ם



מעשה אנשי Die Thaten des Menschen? Seine Entwürfe sind trügerlich; sein Weilen auf Erden ist trügerisch, sein Ende ist das Grab und der Wurm. Was ist des Menschen Ruhm, der dem Nichts gleicht?

Man öffnet sofort wieder. — ומתחין הארון מיד

מעשה אלהינו Die Thaten unseres Gottes! Er erhört die Klagen; vernimmt die zu Ihm gerichteten Gebete; Seine Lehren sind erfreuend; Seine Verordnungen, ein Helm des Heils. Darum wird Ihm der Preis: Gott ist uns ein Gott des Heils.

So auch verherrlichen sie Ihn mit Ehrfurcht, den Ehrfurchtbaren.

So mächtig auch Dein Ruhm gepriesen wird von den himmlischen Mächten, die in verschiedenen Gestalten Deine Allmacht verkünden.

Die Deine Heiligkeit immer im Munde führen.

Dir gefällt dennoch das Lob der regsamten Gemeinden, die ihre Gebete Dir vortragen, um Erbarmung flehen, und auf Deine Gnade hoffen.

Dies ist Deine Verherrlichung!

So mächtig auch Dein Ruhm gepriesen wird von den sämtlichen Wesen, die in ihrer Reinheit Dich preisen.

Die Deine Heiligkeit immer im Munde führen.

Dir gefällt dennoch das Lob derer, die arm an Tagen und

מעשה אנשי. תהבולותיו  
מזמה. שבתו בתוך מרמה.  
רפידתו רמה. קבור בסעוף  
אדמה. ואיך יתנאה אדם להביל  
דמה:

אבל מעשה אלהינו.  
שומע שועות. שועה ערך.  
שועות. תורותיו משעשעות.  
תכסיו פובע ישועות.  
לכן יתנאה האל | לנו אל | למושעות:  
יבין לגורא עליהם באימה  
מיוסד ע"ס א"ב יעריצו:

אשר אומין תהלתך.  
באילי שחק. בקרני נוגה.  
בגדודי גובה. בדמומי רקה.  
וקדשתך בפיהם:  
ורצית שבת.

מהומי ברנש. ועורכי שוע.  
זועקי תחנה. חוכי חנינה. והיא  
כבודך:

אשר אומין תהלתך.  
במפסרי מוהר. בידדון ידדון.  
בברובי כבוד. בלגיוני להב.  
וקדשתך בפיהם:  
ורצית שבת.

ממעומי ימים. (כ"ט עמים) גשוי



an Glückseligkeit, voll Mühe und Kummer hinieden wandeln.

Dies ist Deine Verherrlichung.

So mächtig auch Dein Ruhm gepriesen wird von den unnennbaren, uralten Schaaren der Myriaden Heiligen;

Die Deine Heiligkeit immer im Munde führen.

Dir gefällt dennoch das Lob derer, die in die Thore Deiner Tempel eilen, ihr Gebet auszuschießen, um Vergebung zu bitten und nach Erlösung sich sehnen. Dies ist Deine Verherrlichung!

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

So auch erkennet die Allmacht des Herrn; Seine Erhabenheit in Israel!

In Israel ist Sein Glauben.

In Israel Sein Segen.

Israel erkennt Seine Erhabenheit.

In Israel lebt Seine Verheißung.

In Israel ist Seine Majestät.

In Israel ist Seine Residenz.

In Israel ist Sein Andenken.

In Israel Sein Erbarmen.

In Israel Seine Reinheit.

In Israel Seine Redlichkeit.

In Israel hat Er Seine Wohnung festgesetzt.

Israel ist Seine Nation.

In Israel ist Seine Herrschaft.

Israel erkennt Seine Anmuth.

מוֹקֵה. שְׁבִיעֵי רוּגֵזוֹ. עֲגוּמֵי נַפְשׁוֹ.  
וְהִיא כְּבוֹדְךָ:

אֲשֶׁר אוֹמֵן תְּהַלְתֶּךָ.  
בְּפִלְאֵי שָׁמוֹת. בְּצַבְאוֹת עִירִין.  
בְּקִדּוּשֵׁי קָדֶם. בְּרֻכְבֵּי רַבְתִּים.  
וּקְדָשְׁתֶּךָ בְּפִיהֶם:

וְרַצִּיתָ שְׁבַח.

מְשׁוֹקְרֵי דְלִתּוֹת. שׁוֹפְכֵי  
שֵׁיחַ. תּוֹכְעֵי סְלִיחָה. תְּאֲבִי  
בְּפָרְהָ. וְהִיא כְּבוֹדְךָ:

וּבְכֹן תִּגְוֹ עוֹז לְאֱלֹהִים עַל  
יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ:

- עַל יִשְׂרָאֵל אֲמִינָתוֹ.
- עַל יִשְׂרָאֵל בְּרַכְתּוֹ:
- עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ.
- עַל יִשְׂרָאֵל דְּבָרָתוֹ:
- עַל יִשְׂרָאֵל הַדְרָתוֹ.
- עַל יִשְׂרָאֵל וְעִידָתוֹ:
- עַל יִשְׂרָאֵל זְכִירָתוֹ.
- עַל יִשְׂרָאֵל חֶמְלָתוֹ:
- עַל יִשְׂרָאֵל טְהוֹרָתוֹ.
- עַל יִשְׂרָאֵל יִשְׁרָתוֹ:
- עַל יִשְׂרָאֵל כְּנֻתוֹ.
- עַל יִשְׂרָאֵל לְאֻמָּתוֹ:
- עַל יִשְׂרָאֵל מְלָכוּתוֹ.
- עַל יִשְׂרָאֵל גְּעִימָתוֹ:



Israel ist Sein Eigenthum.  
 Israel ist Seine Gemeinde.  
 Israel ist Sein Werk.  
 In Israel waltet Seine  
 Gerechtigkeit.  
 In Israel ist Seine Hei-  
 ligkeit.  
 In Israel Seine Erhabenheit.  
 In Israel ist Seine Ma-  
 jestät.  
 In Israel Seine Herrlichkeit.

So auch zeigt sich Seine  
 Allmacht in den Himmeln

In allen Enden der Erde  
 die auf Sein Geheiß entstanden  
 vereinen sie sich mit Ehrfurcht ihn  
 anzubeten; Er offenbart aus de  
 tiefsten Finsterniß die Verborgene  
 ten, bewährt die Verheißung Seine  
 Dieners. Er wirft Flammen und  
 Blitze; sie erleuchten die Welt und  
 erhellen sie. Er gedenket den Bund  
 mit den Stammvätern; Seine  
 Gnade ist höher als die Himmel.  
 Er ist wohlwollend und schützend  
 denen, die Ihm anhangen; Seine  
 Getreuen leben in Ihm. Sein  
 Hauch zersplittert Berge, Felsen und  
 Festes widersteht Seinem Zorne  
 nicht. Vor Seinem Drängen theilen  
 sie sich zu Tiefen, schmelzen wie  
 Wachs. Sturm und Wind umwölken  
 Seinen Weg, und hüllen Sein n  
 Gang in Nebel ein. Er sendet Er-  
 lösung einem Ihm geliebten Volke,  
 hält seinen Bund mit ihnen in  
 Ewigkeiten. Sie sind Sein Eigen-  
 thum, Er hält in Seiner Rechten  
 sie, die sich bestreben ihm treu an-  
 zuzuhängen. Er erhört das Flehen der  
 Rose im Thale, (Israel) und schafft  
 ihr glänzenden Sieg.

על ישראל סגלתו.  
 על ישראל עדתו:  
 על ישראל פעלתו.  
 על ישראל צדקתו:  
 על ישראל קדשתו.  
 על ישראל רוממותו:  
 על ישראל שכינתו. Verb.  
 על ישראל תפארתו:

וּבְכֵן יַעֲזֹז בְּשָׁחֲקִים:

ע"ס א"ב

אֶפְסֵי אֶרֶץ בְּדַבְרוֹ הַקִּים. בִּירְאָה  
 לְעַבְדוֹ מֵתְלֵהֶקִים. גּוֹלָה מִנֵּי חֲשָׁךְ  
 עֲמוּקִים. דָּבַר עַבְדוֹ מְקִים. הַחֹצֵב  
 לְהַבּוֹת וּבְרָקִים וְתַבֵּל מְאִירִים  
 וּמִבְּהִיקִים. זֹכֵר בְּרִית מְצוּקִים.  
 חֲסִדוֹ גְּדוֹל מֵעַל לְמוֹצָקִים. טוֹב  
 וּמַעֲזוֹ לְאֱלֹוֹ דְּבוּקִים. יְחִיו כָּל בּוֹ  
 דְּבָקִים. כִּי מְרוּחוֹ הָרִים מֵתְפָּרֵקִים.  
 לֹא יִבִּילוּ זַעֲמוֹ צוּרִים וְצוּקִים.  
 מִפְּחָדוֹ יִתְבַּקְּעוּ עֲמָקִים. נְמוּגִים  
 וְכִדְאוּגָּ נְמָקִים. סוּפָה וְסַעֲרָה  
 דָּרְכוּ נְאֻבָקִים. עֲנַן מְדַרְךָ רִגְלֵוֹ  
 בְּאֻבָקִים. פְּרוֹת שְׁלַח לְעַם לֹו  
 חֲשׂוּקִים. צוּרָה לְעַלְם בְּרִיתוֹ  
 לְנִשְׁוּקִים. קְנוּיִים לֹו וּבִימִינוֹ  
 נְהַבָּקִים. רָצִים וְאַחֲרֵיו נְדַבָּקִים.  
 שׁוּעַם שִׁיעַ מִמַּעַמְקִים. Verb.  
 תְּפָאֲרַת עֲזוֹ לְשׁוֹשְׁנַת הָעֲמָקִים:



Wer ist wie Du, Ewiger!  
 ב' Wer ist wie Du, allmächtig in jenen Höhen?  
 Wer ist wie Du, Schöpfer der Himmel und der Erden?  
 Wer ist wie Du, allgewaltig und hilffreich?  
 Wer ist wie Du, verheißest mit Gerechtigkeit unendliche Hilfe?  
 Wer ist wie Du, mit Majestät und Pracht gekleidet?  
 Wer ist wie Du, der Vergehung und Sünden unterdrückt?  
 Wer ist wie Du, der Allreinste in den Höhen?  
 Wer ist wie Du, allmächtig unter den Tausenden der Schinanim?  
 Wer ist wie Du, gütig und wohlwollend?  
 Wer ist wie Du, gerecht im Wohlthun?  
 Wer ist wie Du, der Meereswegen thürmt, wie eine Mauer?  
 Wer ist wie Du, Retter aus Meeres Tiefen?  
 Wer ist wie Du, der Gewässer trieft mit hohler Hand?  
 Wer ist wie Du, verherrlicht selbst im Losen der Fluthen?  
 Wer ist wie Du, der auf Wolken einherfährt?  
 Wer ist wie Du, der hilft und liebt, die Ihm vertrauen?  
 Wer ist wie Du, der alles Heil erwirkt?  
 Wer ist wie Du, der jedem Flehenden Hilfe leistet?  
 Wer ist wie Du, heilig und furchtbar im Ruhme?  
 Wer ist wie Du, der seinem Volke gewogen sich zeigt?  
 Wer ist wie Du, der da bewahrt den Bund und die Liebe.  
 Wer ist wie Du, erzeigst dem Jakob Treue, und Liebe dem Abraham.  
 ו'ב' Nichts gleichet Dir unter den Göttern. Herr!  
 Nichts gleichet deinen Thaten.  
 י'א Niemand gleichet Dir unter den Mächten der Oberwelt;  
 Nichts Deinen Thaten unter den Erwählten der Unterwelt.  
 Niemand gleichet Dir unter den Herren der Oberwelt!

וּבְכֵן יי מי כְמוֹךְ :

ע"פ א"ב ספר סיבות מי כמוך.

מי כְמוֹךְ אֲדִיר בְּמְרוֹמִים. מי  
 כְמוֹךְ בּוֹרָא כֶסֶם וְהַדּוֹמִים: מי כְמוֹךְ  
 גִּבּוֹר וּמוֹשִׁיעַ. מי כְמוֹךְ הַדָּבָר  
 בְּצַדִּיקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מי כְמוֹךְ  
 הוֹד וְהֶדְר לִוְבָשׁ. מי כְמוֹךְ וְחַטָּא  
 וְעוֹן כּוֹבֵשׁ: מי כְמוֹךְ זָךְ בְּעֵלְיוֹנִים.  
 מי כְמוֹךְ חָסִין בְּאַלְפֵי שְׂנֵאֲנִים:  
 מי כְמוֹךְ טוֹב וּמְטִיב. מי כְמוֹךְ  
 יִשְׂרָיִם לְהַטִּיב: מי כְמוֹךְ כַּנֶּסֶם  
 כִּנְד מִי הַיָּם. מי כְמוֹךְ לְהַשִּׁיב  
 מִמְּצִלּוֹת יָם: מי כְמוֹךְ מְדַד  
 בְּשַׁעֲלוֹ מַיִם. מי כְמוֹךְ נֶאֱדָר  
 מִקּוֹלוֹת מַיִם: מי כְמוֹךְ שֵׁם עֲבִים  
 רַכּוּבוֹ. מי כְמוֹךְ עוֹזֵר וְיוֹדֵעַ חוֹסֵי  
 נַו: מי כְמוֹךְ פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. מי  
 כְמוֹךְ צוֹעֲקֵי לְהַשְׁעוֹת: מי כְמוֹךְ  
 קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. מי כְמוֹךְ רוֹצֵה  
 בְּעַמּוֹ: <sup>Sorb.</sup> מי כְמוֹךְ שׁוֹמֵר הַבְּרִית  
 וְהַחֶסֶד. מי כְמוֹךְ תַּתֵּן אֲמָת  
 לְיַעֲקֹב וּלְאַבְרָהָם חֶסֶד:

וּבְכֵן אֵין כְמוֹךְ בְּאֱלֹהִים  
אֲדָנִי. וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךְ:

ע"פ א"ב נראה עמוקים נאותות סניות.

אֵין כְמוֹךְ בְּאֲדִירֵי מַעֲלָה.  
 וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךְ בְּבְרוּרֵי מַטָּה.  
 אֵין כְמוֹךְ בְּגִדְוֵי מַעֲלָה.



Nichts Deinen Thaten unter den  
 Bewohnern der Unterwelt.  
 Niemand gleichet Dir unter den  
 Hören der Oberwelt;  
 Nichts Deinen Thaten unter den  
 Vereinen der Oberwelt.  
 Niemand gleichet Dir unter den  
 Lautern der Oberwelt;  
 Nichts Deinen Thaten unter den  
 Schaaren der Unterwelt.  
 Niemand gleichet Dir unter den  
 Heinen der Oberwelt;  
 Nichts Deinen Thaten unter den  
 Würdigen der Unterwelt.  
 Niemand gleichet Dir unter den  
 Cherubim der Oberwelt;  
 Nichts Deinen Thaten unter den  
 Legionen der Unterwelt.  
 Niemand gleichet Dir unter den  
 Engeln der Oberwelt;  
 Nichts Deinen Thaten unter den  
 Vornehmen der Unterwelt.  
 Niemand gleichet Dir unter den  
 Seraphim der Oberwelt;  
 Nichts Deinen Thaten unter den  
 Mächtigen der Unterwelt.  
 Niemand gleichet Dir unter den  
 Unnennbaren der Oberwelt;  
 Nichts Deinen Thaten unter den  
 Innungen der Unterwelt.  
 Niemand gleichet Dir unter den  
 Heiligen der Oberwelt;  
 Nichts Deinen Thaten unter den  
 Großen der Unterwelt.  
 Niemand gleichet Dir unter den  
 Schinanim der Oberwelt;  
 Nichts Deinen Thaten unter den  
 Gewaltigen der Unterwelt.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

עיוסד ע"ס א"ב כפול. ויש לאמרו צניגון וצנעיותם וצכריעם, ויכין מחד צכל לצצו כי הוה  
 טיר סוללכיס, כך נאמר צספר סנככנ, ומכל טיבה וטיבה יולא טס טל קדוטה.

Wohlan, wir huldigen dir,  
 dem Ewiglebenden!

Die Herrlichkeit und Treue  
 sind dem Ewiglebenden!  
 Die Einsicht und der Segen dem  
 Ewiglebenden!  
 Die Hoheit und Erhabenheit dem  
 Ewiglebenden!  
 Die Kenntniß und die Rede dem  
 Ewiglebenden!  
 Der Glanz und die Pracht dem  
 Ewiglebenden!

ואין כמעשיך בדרי מטה.  
 אין כמותך בהמוני מעלה.  
 ואין כמעשיך בועודי מטה.  
 אין כמותך בזכי מעלה.  
 ואין כמעשיך בחילי מטה.  
 אין כמותך בטרוני מעלה.  
 ואין כמעשיך בפיירי מטה.  
 אין כמותך בכרוכי מעלה.  
 ואין כמעשיך בלגיוני מטה.  
 אין כמותך במלאכי מעלה.  
 ואין כמעשיך בנגידי מטה.  
 אין כמותך בשרפי מעלה.  
 ואין כמעשיך בעריצי מטה.  
 אין כמותך בפליאי מעלה.  
 ואין כמעשיך בצבאות מטה.  
 אין כמותך בקדושי מעלה.  
 ואין כמעשיך ברוזני מטה.  
 ואין כמעשיך בשנאני מעלה.  
 ואין כמעשיך בתקיפי מטה:

Worb. אין כמותך בשנאני מעלה.

ובכן נאדרך חי עולמים:

לחי עולמים:	האדרת והאמונה
לחי עולמים:	הבינה והברכה
לחי עולמים:	הנאוו והגדלה
לחי עולמים:	הדעה והדבור
לחי עולמים:	ההוד וההדר



Bestimmung und Geschiede dem Ewiglebenden!  
 Die Klarheit und die Lauterkeit dem Ewiglebenden!  
 Die Macht und die Stärke dem Ewiglebenden!  
 Die Ordnung und die Reinheit dem Ewiglebenden!  
 Die Einheit und die Ehrfurcht dem Ewiglebenden!  
 Die Krone und die Majestät dem Ewiglebenden!  
 Die Belehrung und Empfänglichkeit dem Ewiglebenden!  
 Das Reich und die Herrschaft dem Ewiglebenden!  
 Die Zierde und die Dauer dem Ewiglebenden!  
 Das Wachstum und Gedeihen dem Ewiglebenden!  
 Der Sieg und die Milde dem Ewiglebenden!  
 Die Befreiung und Verherrlichung dem Ewiglebenden!  
 Die Schönheit und die Tugend dem Ewiglebenden!  
 Die Berufung und die Heiligung dem Ewiglebenden!  
 Der Jubel und die Huldigung dem Ewiglebenden!  
 Der Gesang und der Preis dem Ewiglebenden!  
 Das Lob und der Ruhm dem Ewiglebenden!

לְחֵי עוֹלָמִים: הַוַּעַד וְהַנְּתִיקוֹת  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַזֹּרֵף וְהַזֹּהַר  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַחִיל וְהַחוּסִן  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַטָּבֵם וְהַטוֹהַר  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַיְחוּד וְהִירָאָה  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַקְּתָר וְהַכְּבוֹד  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַלְקָח וְהַלְבִּיב  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַמְּלוּכָה וְהַמְּשָׁלָה  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַנְּוִי וְהַנְּצַח  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַשְּׂגוּי וְהַשְּׂגָב  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הָעוֹז וְהָעֲנוּה  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַפְּדוּת וְהַפְּאָר  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַצְּבִי וְהַצְּדָק  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַקְּרִיאָה וְהַקְּדוּשָׁה  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הָרוֹן וְהָרוּמָמוֹת  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַשִּׁיר וְהַשְּׂבַח  
 לְחֵי עוֹלָמִים: הַתְּהִלָּה וְהַתְּפָאֶרֶת

סוגרין הארון — Man schließt die heil. Lade.

וּבְכֵן נִאֲמִירָךְ אֱלֹהֵינוּ בְּאִימָה:

נִאֲמִירָךְ בְּאִימָה. נִכְרַכְךָ בְּכִינָה: נִגְדְּלְךָ בְּגִדְלָה. נִדְרְשְׁךָ  
 בְּדַעַה: נִהַדְרְךָ בְּהוֹדְיָה. נִוְדְּךָ בְּעִידָה: נִזְבִּירְךָ בְּזִמְרָה. נִחֲסִנְךָ  
 בְּחִלָּה: נִמְעִימְךָ בְּטְהָרָה: נִיַּחֲדְךָ בְּיִרְאָה: נִכְבִּירְךָ בְּקְרִיעָה.  
 נִלְבַּכְךָ בְּלִמְיָה: נִמְלִיכְךָ בְּמְלוּכָה. נִנְצַחְךָ בְּנִעִימָה: נִשְׂגַבְךָ  
 בְּשׁוֹרְרָה. נִעֲרִיצְךָ בְּעֲנוּה: (כ"ט בענייה) נִפְאָרְךָ בְּפַצִּיחָה. נִצְלַצְלְךָ  
 בְּצַהֲלָה: נִקְדִּישְׁךָ בְּקְרִיאָה. נִרוּמְמְךָ בְּרִנְנָה: נִשׁוֹרְרְךָ  
 בְּשִׂבְחָה. נִתְמִידְךָ בְּתִהֲלָה:

Erhebet den Ewigen unsern Gott! betet an vor Seiner Füße Schemel: Er ist der Allerheiligste!

וּבְכֵן רוּמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׂתַּחֲוֶינֵהוּ לְהַרְם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא:



Erhebet Gott, den treuen König. Er ist heilig, gebenedeiet zu allen Zeiten. Erhebet Ihn, der Wohlthaten erzeigt. Er ist heilig, Seine Gesetze sind anmuthsvoll. Erhebet Ihn, der geheiligt ist durch Gerechtigkeit. Er ist heilig, und erhört das Flehen. Erhebet Ihn, der die Himmel ausgespannt; Er ist heilig, Seine Worte sind angenehm. Erhebet Ihn, der gütig ist gegen Alle! Er ist heilig, weiß Alles. Erhebet Ihn! In Seinem Pallaste spricht Alles Majestät; Er ist heilig, Alles heiligt, erhebet Ihn. Erhebet Ihn, Er hat die Zahl der Sterne bestimmt. Er ist heilig, steht in Chören von Cherubim. Erhebet Ihn, Er erhält durch Seine Allmacht die Welt. Er ist heilig, allmächtig und unbegreiflich. Erhebet Ihn, Er erlöset und begnadigt die Frommen. Er ist heilig, Seine Gerechtigkeit verkünden die Himmel. Erhebet Ihn, Er ist nahe Allen, die Ihn anbeten. Er ist heilig, hat Gefallen an Seinen Verehrern. Erhebet Ihn, Er erhört die Gebete; Er ist heilig, Sein Ruhm wird in den Gemeinden verherrlicht.

Erhebet den Ewigen unsern Gott betet an vor Seinem heiligen Berge; denn unser Gott, der Ewige, ist heilig!

Erhebet den Allmächtigen und Allfürchtbaren, Er ist heilig, Sein Hauch hat die Himmel erschaffen. Erhebet Seine Größe in frommen Gemeinden. Denn Er ist heilig, Er verheißet und verkündet was Recht ist und gerecht. Erhebet

ע"ס א"ב בכל פסוקים ספר מיצות טכיות:

רוֹמְמוּ אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן. קְדוֹשׁ  
הוּא בְרוּךְ בְּכָל זְמַן: רוֹמְמוּ גּוֹמֵל  
חַסְדִּים. קְדוֹשׁ הוּא דְתוֹתוֹ הַדְּרִים:  
רוֹמְמוּ הַנִּקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. קְדוֹשׁ  
הוּא וּמֵאֲזִין צְעָקָה: רוֹמְמוּ יְרֵת  
שְׁחָקִים. קְדוֹשׁ הוּא חָפוּ מִמַּתְקִים:  
רוֹמְמוּ טוֹב לְכָל. קְדוֹשׁ הוּא  
יֹדֵעַ הַכֹּל. רוֹמְמוּ כְבוֹד אוֹמֵר  
כָּלוּ בְהִיבְלוֹ. קְדוֹשׁ הוּא לְהַקְדִּישׁוּ  
וּלְעֵלוֹ: רוֹמְמוּ מוֹנֶה מִסְפָּר  
לְכוֹכְבִּים: קְדוֹשׁ הוּא נֹצֵב בְּעֵדֶת  
בְּרוּכִים: רוֹמְמוּ סוֹבֵל בְּזוֹרוּעוֹ  
עוֹלָם. קְדוֹשׁ הוּא עֲזוּז וּמְכַל  
גַּעְלָם: רוֹמְמוּ פוֹדֶה וְחוֹנֵן יְדִידִים.  
קְדוֹשׁ הוּא צְדָקָתוֹ שְׁמַיִם ו  
מַגִּידִים: רוֹמְמוּ קְרוֹב לְקוֹרְאָיו.  
קְדוֹשׁ הוּא רוֹצֵה יְרֵאָיו:  
רוֹמְמוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת. קְדוֹשׁ  
הוּא תִפְאֶרְתוֹ בְּמַקְהֵלוֹת:

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ  
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדִישׁוֹ כִּי  
קְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

ע"ס א"ב בכל פסוק טכיות וטליסיות:

רוֹמְמוּ אֱדִיר וְנוֹרָא. כִּי קְדוֹשׁ  
הוּא בְרוּחוֹ שְׁמַיִם שִׁפְרָה: רוֹמְמוּ  
גְדֻלָּתוֹ בְּקֵהל יִשְׂרָאֵל. כִּי קְדוֹשׁ  
הוּא דוֹבֵר צְדָקוֹת מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל.



Ihn, der verherrlicht wird durch Heiligkeit. Denn er ist heilig, Seine Führung ist heilig. Erhebet Ihn! Er denket den Bund mit den Vätern. Denn Er ist heilig, der Feuerstrahlende. Erhebet den Reinen, Er versendet die Blitze. Denn Er ist heilig Er gründete die Erden. Erhebet Ihn, Er hat Seinen Thron festgestellt zu den höchsten Höhen. Denn Er ist heilig, Er verfängt die Weisen in ihrer Klugheit. Erhebet Ihn! Er läßt Missethaten wie Wolken schwinden. Denn Er ist heilig, Er reichet Missethättern die Hand. Erhebet Ihn dessen Jahre bis in die Unendlichkeit reichen. Denn Er ist heilig, Er ergründet die Gedanken. Erhebet Ihn, Er erlöset die Seele Seiner Diener. Denn Er ist heilig, gerecht und wahr sind Seine Thaten. Erhebet den Schöpfer der Himmel und der Erden. Denn Er ist heilig, erhaben, überschauet der Erden Enden. Erhebet Ihn, Er bewohnt die Unendlichkeit, und Sein Name ist Heiliger. Denn Er ist heilig, Sein Ruhm stimmt mit Seinem Namen überein.

רוֹמְמוֹ הַנְּעֲרִין בְּקִדְשָׁהּ. כִּי קָדוֹשׁ  
 הוּא וְהַלּוּכוֹ בְּקִדְשָׁהּ: רוֹמְמוֹ  
 זִכְרֵ בְרִית אֲבוֹת. כִּי קָדוֹשׁ הוּא  
 חוֹצֵב לְהַבּוֹת: רוֹמְמוֹ טְהוֹר שׁוֹלַח  
 בְּרָקִים. כִּי קָדוֹשׁ הוּא יוֹסֵד  
 אֲרָקִים. רוֹמְמוֹ כִּסְאוֹ הַכִּין בְּשָׁמַי  
 רִימָה. כִּי קָדוֹשׁ הוּא לּוֹכֵד חַכְמִים  
 בְּעֶרְמָה: רוֹמְמוֹ מוֹתֵהוּ כְּעַב  
 פְּשָׁעִים. כִּי קָדוֹשׁ הוּא נוֹתֵן יָד  
 לְפּוֹשְׁעִים: רוֹמְמוֹ שְׂגִיָּא שְׁנָיו  
 לְאִין חֵקֵר. כִּי קָדוֹשׁ הוּא עֹשֶׂת אֲנוֹת  
 הוֹקֵר: רוֹמְמוֹ פּוֹדֵה נַפְשׁ עֲבָדָיו.  
 כִּי קָדוֹשׁ הוּא צְדִיק קוֹשֵׁט מֵעַבְדָיו:  
 רוֹמְמוֹ קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. כִּי  
 קָדוֹשׁ הוּא רֵם הַמְּבִיט לְקַצּוֹת  
 הָאָרֶץ: <sup>Borb.</sup> רוֹמְמוֹ שׁוֹכֵן עַד  
 וְקָדוֹשׁ אֶשְׁמוֹ. כִּי קָדוֹשׁ הוּא  
 תְּהַלְתּוּ כְּשִׁמּוֹ:

וּבְכֵן כִּי אֶתְהָ אֵל אֱמוּנָה:

כ"ט א"ב

אֱמוּנָתְךָ בְּעֲלִיּוֹנִים. בְּרִיתְךָ בְּתַחֲתוֹנִים: גְּדֻלַּתְךָ בְּעֲלִיּוֹנִים.  
 דְּתָךְ בְּתַחֲתוֹנִים: הוֹדְךָ בְּעֲלִיּוֹנִים. וַיַּעֲוֹדְךָ בְּתַחֲתוֹנִים: זְכוּלְךָ  
 בְּעֲלִיּוֹנִים. חֲנִיּוֹתְךָ בְּתַחֲתוֹנִים: שְׂהַרְתְּךָ בְּעֲלִיּוֹנִים. יִרְאַתְךָ  
 בְּתַחֲתוֹנִים: כְּבוֹדְךָ בְּעֲלִיּוֹנִים. לַמּוֹדְךָ בְּתַחֲתוֹנִים: מַעֲוֹנְךָ  
 בְּעֲלִיּוֹנִים. נִוְךָ בְּתַחֲתוֹנִים: סִפְתְּךָ בְּעֲלִיּוֹנִים. עֲדַתְךָ בְּתַחֲתוֹנִים:  
 שְׂאֵרְךָ בְּעֲלִיּוֹנִים. צְדָקָתְךָ בְּתַחֲתוֹנִים: קִדְשִׁתְךָ בְּעֲלִיּוֹנִים.  
 רוֹמְמוֹתְךָ בְּתַחֲתוֹנִים: <sup>Borb.</sup> שְׂכִינְתְךָ בְּעֲלִיּוֹנִים. תְּהַלְתְּךָ בְּתַחֲתוֹנִים:

וּבְכֵן תוֹעֲרִין וְתִקְדְּשׁ:

כ"ט א"ב

הַנְּעֲרִין בְּבִרְקִים קְלִים.

6



שחרית ליום כפוד

הַנְּקַדֵּשׁ בְּנֶעֱשׂ גְּלָגָלִים. הַנְּעַרְץ בְּדַהַרְת אֹפְנִים :  
 הַנְּקַדֵּשׁ בְּהַמְזִי עִירִין. הַנְּעַרְץ בְּוַעַד קַדִּישִׁין :  
 הַנְּקַדֵּשׁ בְּזָקִים זֹרְחִים. הַנְּעַרְץ בְּחֻצוֹבֵי לְהָבִים :  
 הַנְּקַדֵּשׁ בְּמַכֶּם מְהוֹרִים. הַנְּעַרְץ בִּיקָרִים יוֹקָדִים :  
 הַנְּקַדֵּשׁ בְּכַתִּי כְרוּבִים. הַנְּעַרְץ בְּלֶהֱקַת לֹוְהָטִים :  
 הַנְּקַדֵּשׁ בְּמַחְנֹזֹת מְלֶאכִים. הַנְּעַרְץ בְּנוֹעַם נוֹגְנִים :  
 הַנְּקַדֵּשׁ בְּשַׁרְפִים עֹזְמָדִים. הַנְּעַרְץ בְּעֹז אֶרְאָלִים :  
 הַנְּקַדֵּשׁ בְּפִרוּדֵי אֲנָפִים. הַנְּעַרְץ בְּצִלְצוֹל מְשִׁיקוֹת כְּנָפִים :  
 הַנְּקַדֵּשׁ בְּקוֹלָם בְּהַמְזִין. הַנְּעַרְץ בְּרַבּוּא רַבּוֹן :  
 הַנְּקַדֵּשׁ בְּשִׁקְט שְׁנֵאֲנִים. הַנְּעַרְץ בְּתוֹכָן תְּלַתְלִים :  
 יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת. לְרוֹכֵב עַרְבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :

ע"ס א"ב כפוד

אֵילֵי שֹׁמֵק. חֻצוֹבֵי לְהָבִים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :  
 אֲדִירֵי כָּל חֶפֶץ הַנְּאֲהָבִים. אֹמְרִים בְּרוּךְ :  
 בְּלוּלֵי קָרַח וְשִׁלְג וְשִׁלְהָבִים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :  
 בְּרֵי צֶדֶק גְּזֵי רְהָבִים. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :  
 לְיוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת. לְרוֹכֵב עַרְבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :  
 גּוֹבֵה לָהֶם וַיִּרְאֶה לָהֶם. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :  
 גְּבִרֵי כֹחַ בְּמַשְׁפְּנוֹת אֶהְלִיָּהֶם. אֹמְרִים בְּרוּךְ :  
 דְּאֵי בְּכַנְף מְכַסִּים פְּנֵיהֶם. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :  
 דּוֹרְשֵׁי דְתוֹת דְּבָקִים בְּאֱלֹהֵיהֶם. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :  
 לְיוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת. לְרוֹכֵב עַרְבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :  
 הַמְזִי עִירִין וְסוּד קַדִּישִׁין. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :  
 הַזִּי שְׁעִשׂוּעַ מִמַּע קְדוֹשִׁים. אֹמְרִים בְּרוּךְ :  
 וְעִידֵי מַעַל גּוֹתָם בְּתַרְשִׁישִׁים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :  
 וְחוֹלֵי אֶחָבָה סְמוּכֵי בְּאֲשִׁישִׁים. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :  
 לְיוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת. לְרוֹכֵב עַרְבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ :  
 זְכוּדֵי זוּהַר כְּעִין חֶשְׁמָלִים. אֹמְרִים קְדוֹשׁ :  
 זֹקְקֵי שְׁכַעְתִּים בְּרוּר מְלִים. אֹמְרִים בְּרוּךְ :



אומרים קדוש :	חוסן חילים רבבות אילים.
קדוש וברוך :	חגיטי כושר בני אלים.
אומרים קדוש :	ליושב תהלות. לרוכב ערבבות. קדוש וברוך :
אומרים קדוש :	מכוסי מזהר חדשי בקרים.
אומרים ברוך :	טעוני מוראך בצווי עקרים.
אומרים קדוש :	יהודון יהודון בחיל גזקרים.
קדוש וברוך :	יודעי בין מפנינים יקרים.
אומרים קדוש :	ליושב תהלות. לרוכב ערבבות. קדוש וברוך :
אומרים קדוש :	בסווי ארבע מרבעי פנים.
אומרים ברוך :	ברותי ברית פנים בפנים.
אומרים קדוש :	לובשי בדים זפים וחסים.
קדוש וברוך :	לובשי לבנים געימים ויפים.
אומרים קדוש :	ליושב תהלות. לרוכב ערבבות. קדוש וברוך :
אומרים קדוש :	משרתים געים רמים וגבוהים.
אומרים ברוך :	מלמדי חקים משיבי גבוהים.
אומרים קדוש :	גונגי נועם ספים מרופפים.
קדוש וברוך :	גאוו לחיים כעגור מצפצפים
אומרים קדוש :	ליושב תהלות. לרוכב ערבבות. קדוש וברוך :
אומרים קדוש :	סכוכי אברה פקלל נוצצים.
אומרים ברוך :	סגולי מעמים ביראה מעריצים.
אומרים קדוש :	עומדים ממעל בדברו נחוצים.
קדוש וברוך :	עורכי עוז ברעד שבוצים.
אומרים קדוש :	ליושב תהלות. לרוכב ערבבות. קדוש וברוך :
אומרים קדוש :	פנים ולא עורף נתאמים.
אומרים ברוך :	פרושים לך אחוים ומותאמים.
אומרים קדוש :	צבאות עליונים גאים ורמים.
קדוש וברוך :	צבאות תחתונים לרצותך מערימים.
אומרים קדוש :	ליושב תהלות. לרוכב ערבבות. קדוש וברוך :
אומרים קדוש :	קוראי בשלוש זר תפארה.



קוראי פעמים חטיבת אמירה.      אומרים ברוך:  
 תגליהם עמידת רגל ישראל.      אומרים קדוש:  
 רצוני שדי משוררי שירה.      קדוש וברוך:  
 ליושב תהלות. לרוכב ערכות. קדוש וברוך:  
 שנאני שקט שלום במחנם.      אומרים קדוש:  
 שוקדי דלתות בשיח מענם.      אומרים ברוך:  
 תלולי תעף בשפר הגיונם.      אומרים קדוש:  
 תמימי דרך לרבונם וקונם.      קדוש וברוך:  
 ליושב תהלות. לרוכב ערכות. קדוש וברוך:  
 ובכן שרפים עומדים ממעל לו:

זה אל זה שואלים. איה אל אלים. אנה שוכן  
 מעלים. וכלם מעריצים ומקדישים ומהללים:  
Sorbauer u. G. m.

ע"ס א"ב

אין מספר לגדודי צבא חילו. אומרים אימה אחוזים פחד  
 חלו. ברעד ורתת ורמט צגים לעלו:  
 שרפים עומדים ממעל לו:

גותם פתרשיש תהלה ישמיעו יחד. גובה וגאון עדיו יחודו  
 יחד. הוהרים גוהרים לאחד ושמו אחד:  
 שש כנפים שש כנפים לאחד:

הנאדר בקדש רב טוב מצפוניו. הוד והדר ועוז בחכיוני  
 גניו. וממנו יגורו בני אלים ויתחבאו מפניו:  
 בשמים יכסה פניו:

זרותי זוהר מרעיה גמפי אנגליו. ובי שמי טוהר תכני לרגליו.  
 חלים חתים חפוזים אימים נדגליו:  
 ובשמים יכסה רגליו:

טסים ודאים בדמיון אנשר מעופף: טיסתם כבזק סביב פס  
 לעופף. ישמיעו הגנו במשלחת קונם להתעופף:  
 ובשמים ישפף:



בסווי שש שש יעריצו בלאט מחנה. כביר ורכ פח ושפן  
יחנה. להעריצו בפחד גרשים זה מזה:  
וקרא זה אל זה:

מושל עולם בגבורה עש כל במאמר. מניעים אמות הספין  
קדשתו לומר. נוצצים נוגהים לפניו יגעומו מאמר:  
וקרא זה אל זה ואמר:

שרפי הזר יכתירו גזר לקדוש. סלו לרוכב בערכות מרום  
וקדוש. עונים כלם באחד שלוש קדוש:  
קדוש קדוש קדוש:

פליאי אלפי אלפים ורפי רבואות. פוצחים הלל ומר  
לא להי הצבאות. צור עולמים בתוך צבאו אות:  
” צבאות:

קורא הדורות דר בשמי ערץ. קלות סערה תעש דבר  
במרץ. רם ונשא דבר ויקרא ארץ:  
מלא כל הארץ:

Sorb. שכן עד וקדוש ונשגב לבדו. שמים ושמי שמים  
לא יכלכלו הזרז. תוקף תרשישים ואלים צר לכבודו:  
מלא כל הארץ כבודו:

זה אל זה שואלים. איה אל אלים. אנה שוכן  
שוכן מעלים. וכלם ומעריצים ומקדישים ומדללים:

Man öffnet die heil. Lade. — פתחין הארון

Dir allein nur hulbigt das All.	ובכן לה הפל יכתירו:
Dem Allmächtigen, der feststellt das Recht:	לאל עורף
Der alle Herzen prüft am Tage des Gerichts.	לבוחן לבבות
Der Geheimnisse aufdeckt beim Gericht;	לגולה עמוקות
Gerades Urtheil fällt am Tage des Gerichts.	לדובר משרים
Der die Ansichten überdenkt beim Gericht;	להונה דעות
Der Tugend und Milde übt am Tage des Gerichts.	לנתיק ועושה חסד

דין  
ביום דין  
בהין  
ביום דין  
בהין  
ביום דין



Der Seinen Bund gedenkt beim Recht;	בְּדֵינָי:	לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ
Der sich Seiner Geschöpfe erbarmt am Tage des Gerichts.	בְּיוֹם דֵּינָי:	לְחוֹמֵל מֵעֲשָׂו
Der Seine Vertrauten entschuldigt beim Recht;	בְּדֵינָי:	לְטַהַר חוֹסְיוֹ
Der Aller Gedanken kennt am Tage des Gerichts.	בְּיוֹם דֵּינָי:	לְיֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת
Der Seinen Unwillen unterdrückt beim Recht;	בְּדֵינָי:	לְכּוֹבֵשׁ כַּעֲסוֹ
Der sich mit Gerechtigkeit umgiebt am Tage des Gerichts.	בְּיוֹם דֵּינָי:	לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת
Der die Sünden vergiebt beim Recht;	בְּדֵינָי:	לְמוֹחַל עֲוֹנוֹת
Er, der furchtbar ist im Lobe am Tage des Gerichts.	בְּיוֹם דֵּינָי:	לְנֹרָא תְּהִלּוֹת
Der da verzeiht Seinen Schüligen beim Recht;	בְּדֵינָי:	לְסוֹלַח לְעַמּוּסָיו
Der da erhört, die zu ihm flehen am Tage des Gerichts.	בְּיוֹם דֵּינָי:	לְעֹנָה לְקוֹרְאָיו
Der Seine Barmherzigkeit walten läßt beim Recht;	בְּדֵינָי:	לְפוֹעֵל רַחֲמָיו
Der alle Verborgenen schauet am Tage des Gerichts.	בְּיוֹם דֵּינָי:	לְצוֹפֵה נְסֻתָרוֹת
Der sich Seiner Diener annimmt beim Recht;	בְּדֵינָי:	לְקוֹנֵה עַבְדָּיו
Der sich Seines Volkes erbarmt am Tage des Gerichts.	בְּיוֹם דֵּינָי:	לְרַחֵם עַמּוֹ
Der über Seine Lieben wacht beim Recht.	בְּדֵינָי:	לְשׁוֹמֵר אוֹהָבָיו
Der Seine Frommen schützt am Tage des Gerichts.	בְּיוֹם דֵּינָי:	לְתוֹמְךָ תְּמִימָיו

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

יִבְנֶן לְךָ תַעֲלֶה קִרְשָׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ מוֹחַל וְסוֹלַח:

מיוסד ע"ס תשר"ק מסולס וע"ס א"ב, ושור ע"ס תשר"ק כסול.

Wer kann nachrühmen Deinen unendlichen Ruhm?	מִי יִתְנֶה תּוֹכַף תְּהִלָּתְךָ.
Wer Dein Lob verkünden nach Gebühr? Wer vermag Deine unendliche Erhabenheit zu be-	מִי יִשְׁנֵן שִׁיעוֹר שְׁבַחְךָ. מִי יִרְנֵן רוֹב רוֹמְמוֹתְךָ. מִי



ingen? Wer kann für Deine Heiligkeit die rechte Benennung finden? Wer bezeichnet Deine Allgerechtigkeit? Wer kann Deine unbegreiflichen Wunder begreiflich machen? Wer für Deine Allmacht das Verhältniß angeben? Wer den Begriff für Deine Hoheit? Wer kann die Schöne Deiner Ewigkeit schauen? Wer erzählt Deine unvorstellbaren Thaten? Wer erlernt Deiner Lehre Unterricht? Wer umfaßt den Thron Deiner Majestät? Wer begreift Deine herrliche Schöne? Wer erklärt Deine gütigen Anordnungen? Wer enträthstelt Deine Geheimnisse? Welches Auge erträgt Deines Glanzes Strahlen? Wer weist nach Deine Gerechtigkeitspflege? Wer hat eine Vorstellung von Deiner Herrlichkeit Pracht? Wer erschöpft das Wissen Deiner Lehre? Wer verkündet die Größe Deiner Allmacht? Wer hat einen klaren Begriff von Deinem Alldurchdringenden Verstand? Wer kann Deine Allvermögenheit aussprechen?

Wie Dein Name unbegreiflich, ist auch Dein Ruhm! wie Dein Ruhm ist Deine Verehrung; wie Deine Verehrung ist Dein mächtiges Schaffen; wie Dein mächtiges Schaffen ist Deine Größe; wie Deine Größe ist Dein Wissen; wie Dein Wissen so Deine Führung; wie Deine Führung,

יִקְצוּב קְרִיאַת קְדְשֶׁךָ. מִי  
 יִצְפָּצַף צְבִי צְדָקוֹתֶיךָ. מִי  
 יִפְרֹשׁ פְּלֵאֵי פִאֲרֶךָ. מִי יַעֲרוֹךְ  
 עוֹצֵם עֲזוּבֶךָ. מִי יִשִּׁיחַ שְׁגָב  
 סְלִסְלֶיךָ: מִי יִמְלֵל מַעֲשֵׂי  
 מוֹרָאֶךָ. מִי יִלְהַג לְמַד  
 לְקַחֶךָ. מִי יִכִּיל כְּפִסְאֵי כְבוֹדֶךָ:  
 מִי יִידַע יוֹפֵי יִקְרֶךָ. מִי יִשִּׁיחַ  
 טוֹב טַעְמֶךָ. מִי יִתְוַה חֶקְךָ  
 חֲדוּתֶיךָ. מִי יִזִּין עִיאִיזִי יִזִּי  
 זְהִירֶךָ: מִי יִזְכֶּה וְעַד  
 וְתִיקוּתֶךָ. מִי יִהְיֶה רוּחַ  
 הַדְרָתֶךָ. מִי יִדְלֶה דַע  
 דְּתוֹרֶתֶךָ. מִי יִגִּיד גְּדוּלַת  
 גְּבוּרַתֶךָ. מִי יִבְרַר בְּרוּר  
 בִּינְתֶךָ. מִי יֵאמֶר אֱוֹמֵן  
 אִידוּתֶךָ: עֵט בִּי כְּשִׁמָּה בֵּן  
 תְּהִלָּתֶךָ. בְּתִהְלֶיךָ בֵּן  
 אִמְרַתֶךָ. אֵ"ב בְּאִמְרַתֶךָ בֵּן  
 בְּרִיתֶךָ. בְּבְרִיתֶךָ בֵּן  
 גְּדֻלָּתֶךָ. בְּגִדְלָתֶךָ בֵּן  
 דַּעְתֶּךָ. כְּדַעְתֶּךָ בֵּן  
 הִלְכֶתֶךָ. כְּהִלְכֶתֶךָ בֵּן  
 וְעִידוּתֶךָ. כְּוַעֲדוּתֶךָ בֵּן



so Deine Versuchung; wie Deine Versuchung, so Deine Klarheit und Reinheit; wie diese, so Deine Redlichkeit; wie Deine Redlichkeit, so Deine Barmherzigkeit; wie Deine Barmherzigkeit ist Dein Gewand, Deine Sitte; wie diese, ist Deine Anmuth; wie Deine Anmuth, so Deine Herrschaft. Wie Deine Herrschaft, ist Deine Demuth; wie Deine Demuth, ist Deine Eigenthümlichkeit; wie Deine Eigenthümlichkeit, ist Deine Gefittung. Wie Deine Gefittung, so Deine Heiligkeit; wie Deine Heiligkeit, ist Deine Erhabenheit; wie Deine Erhabenheit, ist Dein Lob; wie Dein Lob, ist Deine Herrlichkeit.

Dein Name ist erhaben über allen Segen und Preis, über alle Macht und Herrlichkeit; über alles Lob, allen Gesang, über Lieder und Dichtung, über alle Heiligung und Anbetung; erhaben über alle Jubellieder, alle Verherrlichung, über den Ruhm und Wetts- gesang, über alle Beschreibung

וְהִרְתָּךְ. כְּוִהֲרִתְךָ כִּן חֶפְתְּךָ.  
 כְּחֶפְתְּךָ כִּן טְהִירִתְךָ.  
 כְּטְהִירִתְךָ כִּן יִשְׁרָתְךָ.  
 כְּיִשְׁרָתְךָ כִּן כְּמִירִתְךָ.  
 כְּכְמִירִתְךָ כִּן לְבִישְׁתְּךָ.  
 כְּלְבִישְׁתְּךָ כִּן מְדִרְתְּךָ.  
 כְּמְדִרְתְּךָ כִּן נְעִימְתְּךָ.  
 כְּנְעִימְתְּךָ כִּן שְׁרָרוֹתְךָ.  
 כְּשְׁרָרוֹתְךָ כִּן עֲנוּתְנוּתְךָ.  
 כְּעֲנוּתְנוּתְךָ כִּן פְּרִישׁוֹתְךָ.  
 כְּפְרִישׁוֹתְךָ כִּן צְנִיעוּתְךָ.  
 כְּצְנִיעוּתְךָ כִּן קְדוּשָׁתְךָ.  
 כְּקְדוּשָׁתְךָ כִּן רוֹמְמוֹתְךָ.  
 כְּרוֹמְמוֹתְךָ כִּן שְׁבַחְךָ.  
 כְּשְׁבַחְךָ כִּן תְּפִאֲרוֹתְךָ:  
 וְשִׁמְךָ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה  
 וְתַהֲלָה. (חֲשִׁיק כְּסוּל) עַל כָּל  
 תּוֹקָה וְתִפְאָרָה. עַל כָּל  
 שְׁבַח וְשִׁירָה. עַל כָּל רִנָּן  
 וְרַחֲשָׁה. עַל כָּל קְדוּשָׁה  
 וְקְרִיאָה. עַל כָּל צְפִינָה  
 וְצִהְרָה. עַל כָּל פִּאֲרָה  
 וְפְצִיחָה. עַל כִּי עִזּוֹ וְעִנְיָה  
 עַל כָּל סְפּוֹר וְשִׁיחָה: עַל כָּל



and Rede; erhaben über alle Sangweise, über alle Schilderung und Beziehung, über alle einnehmende Schmeicheltrede, über alle Ehre und Ehrerbietung; erhaben über alle Einheit und Ehrfurcht, über alle Lauterkeit und alle Reinheit, über alle Kraft- und sinnbildliche Reden, über alle Wettgefänge, über alles Lob und alle Erhebung, über Preis und Dank, und Vortrag und Vorstellung; erhaben über alle Erhebung, allen Ausdruck, alle Segnung; erhaben über alle Worte und Begriffe.

Gott der Götter, Herr der Herren! König der Könige, Beherrscher aller Herrscher, Furchtbarer aller Schrecknisse, Erhabenster aller Erhabenen, Edelster aller Edlen, Allerhöchster der Höchsten, Du schauest herab auf Bedrängte und Gebeugte, auf Zerknirschte und Niedergeschlagene, zu beleben die zerknirschten Herzens, die gebeugt und gedehnmüthigt sind. Dadurch zeigst Du Dich groß, Herr, Gott! und erhaben über alle Götterwesen, keine Gottheit gleicht Dir.

נְצוּחַ וְנִגְיָנָה. עַל כָּל מַעַן  
וּמְלָה. עַל כָּל לְבוּב וְדַהֲוָה  
עַל כָּל כְּבוֹד וְכְרִיעָה. עַל  
כָּל יְחוּד וְיִרְאָה. עַל כָּל טַעַם  
וְשִׁהָרָה. עַל כָּל חוּסִין וְחִידָה.  
עַל כָּל זְמַר וְזִמְרָה: עַל כָּל  
וְהוּי וְתוֹדָה. עַל כָּל הַלֵּל  
וְהוֹדָיָה. עַל כָּל דְּבוּב וְדַעָה.  
עַל כָּל גּוֹדֵל וְגִאָוָה: עַל  
כָּל בְּטוּי וּבְרָכָה. עַל כָּל  
אוֹמֵר וְאִמְרָה: (ע"י) אֱלֹהֵי  
הָאֱלֹהִים וְאֲדָנֵי הָאֲדָנִים.  
מִדָּד עַל כָּל מְלָכִים. מוֹשֵׁל  
עַד כָּל מוֹשְׁלִים. אִיוֹם עַל  
כָּל אִימִים. נוֹרָא עַל כָּל  
נוֹרָאִים. רֵם עַל כָּל רָמִים.  
נִאָה עַל כָּל נְאִים. נִשְׂאָ עַד  
כָּל נִשְׂאִים. גְּבוּהָ עַל כָּל  
גְּבוּהִים. וּמְבִיט אֶד עֲנִיִּים  
וּנְכֹאִים. וְאֵת שְׁחִים וְדְכֹאִים.  
לְהַחֲיוֹת לֵב נְדְכֹאִים. רוּחַ  
שְׁפָלִים וְחִלְכֹאִים. עַל כֵּן  
גְּדִלָתָ יי אֱלֹהִים. וְנַעֲלִיתָ  
עַל כָּל אֱלֹהִים. כִּי אֵין כְּמוֹךָ



Außer Dir, Gott der Götter, ist nichts. Die Himmel und der Himmel Himmel erzählen Deine Ehre; aller Erden Enden bringen Dir Lieder; die heiligen Seraphim huldigen Deiner Heiligkeit; Die Ophanim preisen Deine Herrlichkeit; Die Morgensterne singen Dir, die Götterwesen Jubellieder. Die Meereswogen rühmen Deinen Namen; die hohen Gebirge, des Waldes Bäume, sie jubeln, und Ströme rauschen Beifall darin. Das Wild des Landes, und was im Felde sich regt ertönen Dir Gesänge; die Meeresungethüme und ihre Tiefen rühmen wie im Wettgesang und alle Geschöpfe der Welt singen den Preis Deines heiligen Namens, Allmächtiger!

Alles harret und hoffet auf Dich, daß Du ihnen Speise und Nahrung gewährest. Die Geschöpfe hinieden werden von Deiner allmilden Hand gespeiset und ernährt; und die höhern Wesen genießen in Fülle den Glanz Deiner Majestät;

בְּאֱלֹהִים וְאִין זִוְלָתָךְ  
 בַּתְּחִתּוֹנִים. וְאִין בְּלָתָךְ  
 אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. שָׁמַיִם וּשְׁמַיִ  
 שָׁמַיִם כְּבוֹדָךְ מִסְּפָרִים.  
 כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ וּמִירוֹת לָךְ  
 מִשְׁמִיעִים. שָׂרְפֵי הַקּוֹדֶשׁ  
 קִדְּשְׁתָּךְ מִקְדִּישִׁים. אוֹפְנֵי  
 הַמְּרַכְבָּה כְּבוֹדָךְ מְבָרְכִים.  
 בּוֹכְבֵי בִקְר יַחַד מְרַנְּנִים.  
 וַיְרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.  
 מִשְׁבְּרֵי יָם שִׁמְךָ מְאֲדָרִים;  
 הַרְרֵי גּוֹבַהּ וְעֵצֵי יַעַר מְרַנְּנִים.  
 נְהָרוֹת כָּף מִמַּחֲאִים. חִיתוֹ  
 אָרֶץ וְזִיו שְׂרָי שָׂרִים  
 כְּחוֹלָלִים. תַּנְּיִנִים וְכָל  
 תְּהוֹמוֹת מְהַלְלִים  
 כְּבַחֲלִילִים. וְכָל יְצוּרֵי  
 בְּרֵאשִׁית פּוֹצְחִים הַלּוּלִים.  
 לְשֵׁם קֹדֶשׁ אֱלֹהִים. וְכָל  
 אֱלֹהֵי מְשַׁבְּרִים וּמִיַּחֲלִים.  
 לְתַת לָהֶם צִיד מֵאֲבָלִים.  
 הַתְּחִתּוֹנִים מִפְּתִיחַת יָדָךְ  
 גְּזוֹנִים וּמֵת כָּל לֵב לֵיָם.  
 וְהַעֲלִיזוּ אִמְרוּ רֵוְדָךְ



denn die Himmel und die Erde  
sind voll Deiner Herrlichkeit.

Wo ist ein Volk, wie Is-  
rael? eine so einige Nation  
auf Erden? Sie erkennet Deine  
Herrschaft, huldiget Deiner  
Gottheit allein, sie preiset den  
Namen Deines herrlichen Reichs,  
sie verkündiget Dein Lob; sie  
ordnet Gebete an, Dich zu er-  
lehen, stimmt Gesänge an Dich  
zu erhöhen; sie ist liederreich  
in Dir zu gefallen, schüttet  
aus ihr Gebet, Dich zu ge-  
winnen. Israel ist Deine Na-  
tion, Dein Erbvolk, die Heerde  
Deiner Weide; Deine heilige  
Erstlingsfrucht, Dein Besitz  
und Eigenthum von je, Dein  
Antheil und schöne Habe:  
Israel sei Dein Schmuck, Je-  
schurun Dein erlesenes Gut.  
Sie halten fest an Deinem  
Glauben, besleißigen sich in Dei-  
nen Gesetzen, haben Verlangen  
nach Deiner Lehre, pflegen die  
Gottesfurcht, sind emsig in  
Deinen Diensten; sie sehnen  
sich nach den Vorhöfen Deines  
Hauses, haben Lust Dein Ant-  
litz im Heiligthume zu schauen  
und wünschen sich Dir zu

שְׁבַעִים וּמֵת מְלָאִים. כִּי  
כְבוֹדְךָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ מְלָאִים;  
וּמִי כַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד  
בְּאָרֶץ. הַמְּאִמִּירִים אֲדָנוּתְךָ.  
הַמְּיַחֲדִים אֱלֹהוֹתְךָ.  
מְבָרְכִים שֵׁם כְּבוֹד  
מְלְכוּתְךָ. הַמְּסַפְּרִים  
תְּהִלָּתְךָ. הַעוֹרְכִים תַּחַן  
לְחִלּוֹתְךָ. הַמְּנַעִימִים זְמַר  
לְעִלּוֹתְךָ. הַמְּאֲרִיכִים רוּז  
לְרִצּוֹתְךָ. הַשׁוֹפְכִים שֵׁיחַ  
לְפִתּוֹתְךָ וְהֵם עֲמֶךָ וְנִהְלִיתְךָ.  
צֹאֵן וְצֹאֵן מִרְעִיתְךָ. קִדְשׁ  
רֵאשִׁית תְּבוּאָתְךָ. קָדָם  
קִנְיֶנְךָ וּסְגֻלָּתְךָ. חֶלְקְךָ  
וְחֶבֶל שְׁפָרְתְךָ. יִשְׂרָאֵל  
תִּפְאֶרֶתְךָ. יִשְׂרוּן מִבְּחַר  
מְנַתְךָ. הַדְּבָקִים בְּאַמוֹנָתְךָ.  
הַהוֹגִים בְּדָתְךָ. הַחֹפְצִים  
בְּתוֹרָתְךָ. הַעוֹסְקִים  
בִּירְאָתְךָ. הַתְּמִידִים  
בְּעִבּוֹדְךָ. הַנִּכְסְפִים  
לְחִצְרוֹת בֵּיתְךָ. הַבְּמֵהִים  
בְּקוֹדֶשׁ חוֹזְתְךָ. הַתְּאֲבִים



nähern. Sie opfern sich ob  
Deiner Lehre, erdulden alle  
Todesqualen aus Liebe zu  
Deinen Gesetzen, und Deiner  
heiligen Einheit wegen. Sie  
heißen Deine Gemeinde, ein  
vorzüglicher Verein. Du All-  
mächtiger! bist groß in Deiner  
Erhabenheit, und Israel giebt  
Zeugniß, daß nichts ist außer  
Dir.

Freilich ist die Kraft des  
vom Weibe Gebornen, dessen  
Keim Verwesung ist, nur ge-  
ring, der sich nicht erühnen  
sollte, Deiner Allmacht nach-  
zuspüren, mit dem Munde  
Deinen Preis auszusprechen,  
Deine Ewigkeit mit Worten  
auszudrücken, Gebet, Anliegen  
und Andacht würdig vorzutra-  
gen. Schon sein bloßer Unter-  
halt fällt ihm schwer, sein Weg  
ist voll Krümmung, sein Pfad  
schlüpfrig und gleitend. Seine  
Sünden werden ihm verzeichnet,  
unverlöschlich eingegraben; schnell  
schwindet er dahin, vergehet  
und stirbt in seiner Ohnmacht.  
Sein Körper wird dann der  
Erde übergeben, der tiefen  
Gruft zur Verwesung; in

לְקַרְבָּתְךָ. הַנְּהַרְגִים עַל  
תּוֹרָתְךָ. הַנִּסְקָלִים עַל  
אֲהַבָּתְךָ. הַנְּשַׁרְפִים עַל  
עֲדוּתְךָ. הַנְּהַנְקִים וְנִטְבְּחִים  
וְנִטְבְּעִים וְנִתְלִים וְנִקְבְּרִים  
וְחַיִּים עַל יְהוּד קִדְשָׁתְךָ.  
הַקְרוּאִים עֲדָתְךָ. יְסוּד  
אֲנִידָתְךָ. וְאַתָּה אֵל גְּדוּל  
בְּגוֹדְלָתְךָ. וְהֵם עֲדִידָה כִּי  
אֵין בְּדָתְךָ: וּמָה יַעֲצוֹר כַּח  
יְלוּד אִשָּׁה. נוֹצֵר מִטְּפָה  
בְּאִשָּׁה. וּמָה יַעֲזוּ עֲוֹן  
לְדַרְשָׁה. שִׁבְחָה בְּפִה  
לְפָרְשָׁה. נִצְחָה בְּנִיב  
לְאַרְשָׁה. לְהַשִּׁיף צְקוּן  
וּלְחִישָׁה. לְהַפִּיל תַּחְנָה  
וּבְקִשָׁה. וּמְחִתּוֹ עָלָיו קִשָּׁה.  
וְדַרְכּוֹ מֵעַקְשָׁה. וְנִתִּיבָתוֹ  
נִתּוּסָה וְנִטְוִשָׁה. וְחִטָּאתוֹ  
עַל לִוַּח חֲרוּשָׁה. חֲקוּקָה  
וּמְפֹרְשָׁה. וְגוֹ וְעַף בְּחִישָׁה.  
וְגוֹעַ וּמֵת בְּחִלוּשָׁה. וְגוֹיָתוֹ  
בְּגִיא נְטוּשָׁה. בְּתַחְתִּית  
אֶרֶץ רְטוּשָׁה. בְּאִשׁוֹן חֶשֶׁךְ



Dieser Finsterniß eingehüllet, eingekerkert im Grabe, in Haft gehalten, verwelkt er und verdorrt, vermodert er und faulet und der dürre Nest ist scheußlich zum Anblick.

Was will ein solches Wesen im Gebete erwirken? in Wort und Klage vorbringen? Hast Du doch alles im Voraus schon gesehen, Deinen Augen bleibt nichts verborgen, vor Dir ist nichts versteckt gehalten. Dein Blick durchschauet Alles, Du weißt, daß ein irdisches Wesen eitel und nichtig ist: ein welkes Blatt, dürres Stroh, ein Scherben von Thon, ohne allen Werth. „Gebrechlichkeit“ ist sein Name; gebrechlich ist sein Wesen. „Erdensohn“ heißt er; der Erde gehört er an, ein „fleischliches Wesen,“ und endet wie Fleisch. In Sünden wird er empfangen, in Sünden geboren, und das Dichten seines Herzens ist böse von Jugend auf. Der böse Trieb (צד הרע) ist in seinem Innern, der stellt ihm nach im Verborgenen, ist wie eine lauernde Schlange im Versteck, wie eine Fliege in des Zimmers

כְּפוּשָׁה. בְּאֲשֵׁמֶנִים רְפוּשָׁה.  
בְּשִׁמּוֹן חֲבוּשָׁה. כְּמִשָּׂה  
וַיִּבְשָׂה. נִמְסָה וַעֲבָשָׁה.  
בַּיִבֶּשֶׁת מִיִּבְשָׁה. וְכִלּוֹ מָלֵא  
בוֹשָׁה. וּמָה יַעֲצִים עֵתֶר  
וְגִישָׁה. וַיִּשִׁיחַ וַיִּהְיֶמָּה  
בְּרִגְיִשָׁה: וּמֵאֵז הַכֹּל צָפוּי  
לְפָנֶיךָ. וְאַיִן דְּהִסְתֵּר מֵעֵינֶיךָ.  
וְאַיִן לְהַחֲבֹא מִפְּנֶיךָ. כִּי  
בְּכֹל מְשׁוּשְׁמוֹת עֵינֶיךָ: וְנִלְוִי  
לָךְ. כִּי יִצִיר חוֹמֶר הוּא.  
הַבֵּל הַבָּלִים הוּא. עֲלֵה  
נִדְף הוּא. קֶשׁ יִבֶּשׂ הוּא.  
חָרַשׁ אֶת חֲרָשֵׁי אֲדָמָה  
הוּא. וּבִמָּה נֶחֱשָׁב הוּא.  
אֲנוּשׁ אֲנוּשׁ הוּא. כִּי בְשִׁמּוֹ  
בֵּן הוּא. אֲדָם אֲפֹר דָּם |  
מָרָה הוּא. בְּשָׂר בּוֹשָׁה  
סְרוּחָה רָמָה הוּא. מִיּוֹחָם  
בְּחִטָּא הוּא. מְחֹלָל בְּעוֹן  
הוּא: וַיִּצֵר לְבוֹ רַע מִנְּעוּרָיו.  
חֹרֵשׁ רַע בְּמִגְוָרָיו. אֹרֵב  
לוֹ בְּמִסְתָּרָיו. מְקַנֵּן בְּנִחְשׁ  
בְּסִתְּרָיו. בְּזָבוּב בְּמִפְתַּחַי



Spalten, die mit ihrem Geifer den Teig verdirbt. Sein Streben ist, ihn vom rechten Pfade abzulenken, er ist ihm ein Widersacher, der erste seiner Feinde. Er quält ihn auf allen Wegen, lauert ihm auf auf allen Stegen, macht ihn reizbar, regt ihn auf durch Einflüsterungen, verleitet ihn durch Eingebungen zu Sünden, stellt ihm Fallen auf, sucht durch List ihn in Netzen zu verfassen; verstrickt, würde der Mensch auch unterliegen, wenn Du, o Gott, ihm nicht im Drange zu Hülfe kämest. Tagtäglich, erneuert er den Kampf gegen ihn, immer Neues ersinnend, wie ihm beizukommen, ihn zu überfallen, in seine Irrwege ihn zu ziehen, mit seinen Sünden ihn zu beflecken, und ihn zu vergiften mit seinen Taumeltränken. Für sein Heil sorgt er gar nicht, sucht nur seine Füße zu verstricken, spreitet Netze auf allen Wegen, legt Fallstricke in seine Steigen, gräbt Gruben

חדריו. מבאיש העיסה  
 בזהמות | שאוריו. מסיתו  
 להטות אשוריו. והנה לו  
 בעוקריו. חשוב לו כצרו.  
 והוא ראש לכל צורריו.  
 מצר לו בכל מצרו. צודה  
 לו בכל עבריו. מרגיו כל  
 איבריו. מעציבו בדבריו.  
 מחטיו ברוע הרהוריו.  
 מתנקש להפילו  
 במכמוריו. מתנכל  
 לדחותו במהמוריו. וצר  
 עליו במצוריו. לולי אתה  
 עוזר לו מצרו: ובכל יום  
 ויום מתחדש עליו. חושב  
 מחשבות עליו. להתגולל  
 ולהתנפל עליו. לעקשו  
 בארחות עקוליו. להאשימו  
 באשמת געוליו להלעינו  
 במסדתרעליו. ואיננו דורש  
 לשלום אליו. פחים טומן  
 לרגליו. רשת פורש ליד  
 מעגליו. מוקשים שת  
 במסלוליו. כורה שתת



in seine Bahnen, ihn einzuschüchtern und desto eher zu verderben; seine Streiche sind wie Hammerschläge, wie Kolben- und Keulenstoß.

Vom Menschen auch gilt das Gleichniß der Dichter: „Wehe dem Hause, das seine Zerstörung und seinen Untergang in sich trägt.“ Wie will ein Mensch dann in seinen Handlungen gerecht, in seinen Thaten schuldlos bleiben? wenn er mit einem, ihm überlegenen Räuber in seiner eigenen Behausung beständig zu kämpfen hat?

Darum hast Du dem Menschen vorsorgend Heilung und Balsam bereitet, zur Genesung der Schwachen und Kranken, und Heilmittel aller Art zur Hebung der Krankheit: hast diesen Tag zur Verzeihung und Vergebung eingesetzt, wenn sie in Deine Thore kommen mit Dank- und Lobgesängen, mit Bitten vor Dir erscheinen, und die Verdienste jener, in der Maspela Schlafenden (unserer Stammeltern) für sich in Erinnerung bringen. Zur Gnadenzeit erhörst Du die Gebete, übergehst Du die Schandthaten, und entfernest Laster und Schuld. Nur Tugenden und löbliche Handlungen hebst Du hervor, unterdrückest Deinen Unwillen und läßt Deinem Erbarmen vollen Lauf. Auf daß alle Hindernisse beseitigt, aller Anstoß weggeschafft,

בשביליו למזג לב ולהרבות  
מבשוליו. וכהולם פעם  
הולמו בכלפות ובשיליו.  
עד כן יאמרו מושלי  
משליו. אי לבית שמהרסיו  
ומחריביו משליו. ומה  
יצדק במפעליו. ומה יזכה  
במעליו. כי שודד בא  
בגבוליו. לשודדו ללוחמו  
ברוב תחבוליו: לכן  
הקדמת רפואה ותעלה.  
והעלית ארוכה לנהלאה  
ונחקה. והכנת צרי וחתול  
לדא חתלה. והנהת מזור  
להרשות מחלה. וקבעת  
יום זה לסליחה ולמחיקה.  
לבוא שעריך בתודה  
ובתהלה. לקדם פניך  
בחילה. להזכר בו רבוצי  
מכפלה. להעביר כל שמץ  
זתפלה. דהניא כל אין  
ותהלה. להצמיח צדקה  
ותהלה. להפר כעם  
ולהרבות חמלה. להרים



die Wege gereinigt und geebnet werden, daß die Bußfertigen gereinigt zurückkehren, und ihnen Raum und Rettung werde; ihre Sünden sinken in des Orceros Tiefen, Frevel und Laster werden mit Nachsicht vergeben.

Unter allen Tagen des Jahres hast Du diesen Tag geheiligt, hast ihn erhoben, ihn vorzugsweise erwählt; hast ihn für Dich geeignet, und seine Eigenschaft einem verständigen Zeitalter bekannt gemacht. An ihm verziehest Du Israels Vergehen beim goldenen Kalbe; an ihm übergabst Du dem Moses die Gesetztafeln; an ihm hast Du verheißt: „ich vergebe, wie Du vorgetragen,“ versöhntest Dich mit dem geschehenen Unrecht, erbarmtest Du Dich über Deine Kinder. So hoch der Himmel ist über der Erde, waltete Deine Güte über sie. So fern der Morgen ist vom Abend, entferntest Du ihre Missethaten. Du gedachtest ihnen die Verdienste der Urhäupter (unserer Stammeltern) warst ihnen zugethan, wie ein Vater dem Sohne. Du erhobst ihr Haupt über alle Nationen, und ihr Ansehen zu hohen Ehren; erhobst

מְכַשׁוֹל וּלְהַסֵּר תִּקְלָהּ.  
 לַפְּנוֹת דְּרָדָּךְ וּלְיִשָּׁר מַסְלָהּ.  
 לְתַתּ לְשׁוֹבְבִים מְהֵרָה  
 וּשְׂבִילָהּ. לְהַעֲמִיד רוּחַ  
 וְהַצְלָהּ. לְהַשְׁלִיךְ עוֹן בְּעַמְּקֵי  
 מְצִיּוֹקָהּ. לְשֵׂאת זְרוֹן וּמְעִילָהּ;  
 וּמִכָּל יָמִים יוֹם זֶה קִדְּשָׁתָּ.  
 וְעַל כָּךְ יָמִים אֲתוּ עֲלֵיתָ.  
 וּבֹו מִכָּל יוֹם בְּחֵרָתָּ.  
 וּמִיּוֹצְרוֹ אֲתוּ לְךָ אַחֲרָתָּ.  
 וּלְדוֹר דַּע כַּחוֹ יִדְעָתָּ. וְאוֹדֵם  
 דִּי זָהָב בּוֹ וּתְרָתָּ: וּמִכְּתָב  
 חֲרוּת לְעֵנֹו נְתַתָּ. וּסְלַחְתִּי  
 בְּדַבְּרֶךָ בְּשֵׁרָתָּ. וְעַל הַרְעָה  
 נְחַמְתָּ. וְעַל בְּנִיךָ רַחֲמָתָּ.  
 וּכְגִבוּתָּ שָׁמַיִם חֲסִדֶךָ לְמוֹ  
 הַיְגִבְרָתָּ. וּכְרַחוּק מְזִרְחָ  
 מִמַּעַרְב פִּשְׁעֵם הִרְחַקְתָּ.  
 וּזְכוּת הַדְּרִי קָדָם זְכוּרָתָּ.  
 וּכְאֵב אֶת בֶּן אוֹתָם רְצִיתָ.  
 וְעַל כָּל אוֹם רֵאשִׁים נִשְׂאָתָּ.  
 וּקְרָנָם בְּכַבוֹד רוּמְמָתָּ.  
 וּמִשְׁפַּל הַיְגִבְהוּתָּ מִן  
 וְהַתְּלַלְתָּ. וְאוֹת לְטוֹבָהּ



sie aus der Niedrigkeit zur höchsten Höhe und thatest ihnen zum Heile Wunderzeichen. Du zeigtest Allen Deine Freundschaft für sie und Deine Liebe vor Aller Augen; Du hattest Verlangen in ihrer Mitte zu wohnen, zeigtest Lust unter ihnen zu residiren, und gefiel es Dir in ihrer Versammlung zu weilen. Du erschienest ihnen so sichtbar dem Auge, Deine Majestät schien wie zwischen den Cherubim gelagert; Deine Herrlichkeit deckte wie eine Wolke den Vorhang, und eine Wolke von Räucherwerken verhüllte es heute auf Dein Geheiß.

Seit dem hast Du diesen Tag zur Versöhnung eingesetzt zur Vergebung ihn festgestellt, die Tagesbefehle in Deine Lehre verordnet, niedergeschrieben und zu dreien Malen wiederholt. Auch dessen Verbote hast Du deutlich verzeichnet, die Strafen für deren Uebertretung kund gethan; die Anzahl der Opfer hast Du bestimmt, die Weise des Tempeldienstes selbst angeordnet, die Anzahl der Sprengungen, der Räucherwerke, die Ordnung der

עֲמָהֶם עָשִׂיתָ. וְחַבְּתָם לְכָל  
הָרְאִיתָ. וְאַהֲבָתָם לְעֵינַי כָּל  
גְּלוֹיָתָ. וְלִשְׁכֹּון בְּתוֹכְכֶם  
תָּאֵבַת. וְלַחֲנוּת בֵּינֵיהֶם  
חָמַדְתָּ. וְלִשְׁבֹּת בְּוַעֲדֶם  
אָוִיתָ. וְעֵינַי בְּעֵינַי לָמוּ נִרְאִיתָ.  
וּבֵין קְרוּבִים כְּבוֹדְךָ  
צִמְצַמְתָּ. וְעַנְנֵי יְקָרְךָ עַל  
כַּפֹּרֶת הַצֵּעָה. וְעַנְנֵי הַקְּטָרֶת  
לְכַסּוֹתוֹ הַיּוֹם פָּקַדְתָּ. וּמֵאֵז  
לְסִלְיַחָה אֶתְּוֹ שִׁמְתָּ.  
וְלִכְפָּרָה אֶתְּוֹ יִסְדְּתָּ.  
וּמִצֹּתָיו בְּדַרְתְּךָ צִוִּיתָ.  
וּכְתַבְתָּ וּשְׁנִיתָ וּשְׁלֹשַׁתָּ.  
וְאַזְהַרְתָּו פִּרְשַׁתָּ. וְעוֹנֵשׁוֹ  
פִּלְשַׁתָּ. וְקָרַבְנוֹתָיו קִצַּבְתָּ.  
וְעַרְךָ עֲבוֹדוֹתָיו סִדַּרְתָּ.  
וְרִצִּי הַיְזִיזָיו סִפַּרְתָּ. וְרַקִּיחַ  
תִּמְרוֹתָיו הִעֲדַפְתָּ. וְסִדַּר  
מַעֲרְכוֹתָיו הוֹסַפְתָּ. וְשׁוֹהַר  
שְׁבִילוֹתָיו מְנִיתָ. וְקַדוּשׁ  
רְחִיצוֹתָיו חִשְׁבְתָּ.

מַעֲרֹכוֹת הַרְבִּיבוֹת, die Ordnung der  
die Reinigung durch Baden, das Heiligwerden durch Hände  
und Füße Waschen, die Art wie Dein heiliger Name ausgesprochen



sprechen sei, und wie oft das Sündenbekenntniß abgelegt werden solle; die Kasteiung hast Du als Befehl verzeichnet. Die Priester-Ornate, deren Farbe und Werth hast Du angegeben, so auch den öftern Wechsel derselben. Dieses alles hast Du Deinen Heiligen überliefert, ihnen in Lehren bekannt gemacht; alle Gesetze, Rechte, Bestimmungen, hast Du genau bestimmt, als Richtschnur festgesetzt in allen seinen Beziehungen. Darum hast Du diesen Tag als den besten Theil, sein Loos als den schönsten der Tage ausgezeichnet.

Du hast ihn angesetzt zur Freiheit der Sklaven, zur Erlösung der Gefangenen, zur Befreiung von Fesseln. Diesen zehnten Tag hast Du für Israel festgestellt, ihn den höchsten Sabbath genannt, für die, so ihn mit Freuden begehen, einen Tag der Versöhnung, für die, die für ihre Person die Lösung geben, um Sünden zu sühnen, Missethaten zu verwischen, Verbrechen zu tilgen, von Vergehungen zu befreien; Unreine zu reinigen,

וְאִזְכְּרוּתָיו בְּשֶׁכֶד סִימָתָּ.  
 וְתוֹדוֹתָיו וְוִדּוּי סַמְכָתָּ.  
 וְעֲנִיּוֹ בְּפֶקֶד רִשְׁמָתָּ. וְלוֹבֵן  
 עֲשׂוּתָיו חַוִּיתָּ. וּפְזוּי שְׂרָדָיו  
 הוֹרִיתָּ. וְעַלְיוֹ מַחְלָצוֹתָיו  
 בְּאַרְתָּ. וְשֵׁנוּי מַחְלָפוֹתָיו  
 לְמַדָּתָּ. וְלִקְדוּשָׁה אוֹתָם |  
 מְסַרְתָּ וְכָל תּוֹרוֹתָיו הוֹדַעְתָּ.  
 וְכָל דְּתוֹתָיו חִקְרָתָּ. וְכָל  
 מִשְׁפָּטָיו חִרְצָתָּ וְכָל חֻקוֹתָיו  
 חִבְּקָתָּ. וְכָל גְּזוּרוֹתָיו גְּזַרְתָּ.  
 וְכָל עֲנִיּוֹת חִרְטָתָּ. וְחִבְּלוּ  
 מִבַּל הִנְעַמְתָּ. וְחִלְשׁוֹ מִכָּל  
 הַשְּׁפָרָתָּ. חוֹפֵשׁ לְרִצּוֹצִים  
 אוֹתוֹ שׁוֹיִתָּ. דְּרוֹר לְשִׁבּוּיִם  
 אוֹתוֹ הִתְיוֹיִתָּ. פֶּקַח קוֹחַ  
 לְאַסִּירִים אוֹתוֹ תִּכְנַתָּ. יוֹם  
 עֲשׂוֹר לַעֲשִׂירִיָּה חִבְּקָתָּ.  
 יְשֵׁבֶת שְׁבַתוֹן לְשׁוֹבְתֵי עוֹנֵג  
 יִשְׁתָּה. יוֹם כְּפִיֹר לְנוֹתְנֵי  
 כּוֹפֵר תַּתָּה: לְכַפֵּר עוֹנוֹת  
 לְמַחֲוֹת זְרוֹנוֹת. לְכַלֵּה  
 פְּשָׁעִים. לְהַתֵּם חַטָּאִים.  
 לְטַהֵר טְמֵאִים. לְהַדְרִיחַ



die mit Laster und Sünden  
Beschmutzten zu waschen und  
säubern, daß sie rein  
werden wie Schnee und weiß  
wie Wolle. Die Sünden  
auszuwarzen, damit die Sün-  
der gereinigt werden. Die  
Schulden zu läutern damit  
die Schuldigen rein erscheinen,  
auf daß Erlass werde den  
verbrüdereten Vereinen, und  
Verzeihung den frommen  
Gemeinen!

An diesem Tage versam-  
melt sich Dein Volk ein-  
müthig, mit Gebet vor Dir  
zu erscheinen. Deine Herr-  
lichkeit ruht in ihrer Mitte,  
Einheitlichkeit und Eintracht  
herrscht unter ihnen, mit  
Ehrfurcht beten sie Dich an,  
angstvoll stehen sie da, in  
banger Erwartung, flehen  
schüchtern und bekennen ihre  
Sünden. Sie bücken und  
neigen sich, knieend, fuß-  
fällig, und hingestreckt zur  
Erde pochen sie an Deine  
Pforten, huldigen einmüthig  
Deiner Einheit, bezeugen sie  
Deine Heiligkeit, bewähren  
Deinen Glauben, verkünden  
Deine Gerechtigkeit, erzählen  
Deine Güte und Treue,  
tragen ihre Gebete Dir vor,

דְּמִים. לְצַחְצַח כְּתָמִים.  
לְהַרְחִיץ | צוֹאִים. דְּהַלְבִּין  
כְּשֶׁלֶג שָׁנִים. לְצַחַר כְּצֶמֶר  
אוֹדָמִים. לְמֶרֶק חוֹבִים.  
לְקִנּוֹת חֲבִים. לְזִכּוֹת  
אֲשָׁמִים. לְזִכּוֹךְ אֲשָׁמִים  
לְוִיתֵר לְגַת־אֲמִים. לְסִלוּחַ  
דְּכָל עֲדַת תְּמִימִים: וְעַמְּךָ  
בְּיוֹם זֶה יִחַד נְאֻגְדִים. וּבְחִין  
לְפָנֶיךָ נוֹעְדִים. וּשְׂכִינְתֶךָ  
אֲתָם | מוֹעֲדִים. וְנַעֲצְרִים  
וּמְתוֹעֲדִים. וּבִירְאָה אוֹתֶךָ  
עוֹבְדִים. וּבְאִמָּה עוֹמְדִים.  
וּבְגִילָה רוֹעְדִים. וּבְחִילָה  
מִסְקְדִים. וּפְשֵׁעֵיהֶם |  
מִתְנַדְּדִים. וּמְשִׁתְּחָוִים וּמוֹדִים.  
וּכּוֹרְעִים וּבּוֹרְכִים וְסוֹגְדִים.  
וְאַרְצָה לְךָ קוֹדִים. וְדֹלְתוֹתֶיךָ  
שׁוֹקְדִים. וּבְאַחַד נְאֻחְדִים.  
וְיַחֲוִידֶךָ מִיְחָדִים. וּבְקִרְשֶׁתֶךָ  
מְעִידִים וְאַמִּינְתֶךָ מְסַהְדִים.  
וְצִדְקֶתֶךָ מְגִידִים. וְחֶסֶדֶךָ  
וְאַמְתֶךָ לֹא מְכַחְדִים.  
וְעוֹרְכִים שׁוֹעֵ בְּמַעֲמָדִים.



und von Tages Anbruch bis Sonnenuntergang rühmen sie Deinen Preis. Fünf Gebetsformeln, nach Anzahl der sonst üblichen fünf Opferrdienste, haben sie angeordnet zwischen gestern und heute zu beten, Deinem Namen zu huldigen mit aller Kraft und ganzem Vermögen. Alle kasteien sich, fasten, Väter und Söhne, groß und klein, Jünglinge und Greise; sie Alle beten viel und Klagen und bringen Lieder und Gesänge vor Dir, Herr aller Herren, daß Du sie erlösest von ihrer Sündenlast, ihre Verbrechen schwinden machst wie Wolken; daß Du ihr lautes Flehen vernehmeest in Deinen Höhen, und ihre Klagen erhöhest. Denn sie sind arm und bedrängt, suchen Schutz unter Deinem Schatten und Schirm unter Deinen Flügeln. Nur unter Deinem Schilde sind sie geborgen, sie lehnen sich nur auf Dich.

Wie Knechte auf die Hand ihrer Herren, wie eine Magd auf den Wink ihrer Gebieterin schauet, so wenden sie ihr Auge auf Dich, daß Du sie völlig erlösest, sie reini-

וּמְזִיחָהּ וְעַד שְׁקִיעָהּ  
 שְׂבַחְךָ מִתְמִידִים. וּפְגִיעוֹת  
 חָמֵשׁ מֵאֲמֵשׁ מֵעֲתָדִים.  
 מוֹר עֲבוֹדוֹת הַמֵּשׁ  
 בְּעֲתוֹדִים. וְלִשְׁמֶךָ מֵהוֹדִים.  
 בְּכָל עֵזוֹ וּמְאֹדִים: וְכָלֵם  
 צְמִים וּמִתְעַנִּים יַחַד אָבוֹת  
 וּבָנִים. גְּדוֹלִים וְקַטְנִים.  
 בַּחֹרִים וּזְקֵנִים. וּמְרַבִּים  
 חַנוּנִים. וּמְדַבְּרִים תַּחֲנוּנִים.  
 וְעוֹרְכִים רִנָּנִים. וּמְרַנְנִים  
 וּמִתַּחֲנָנִים. לְפָנֶיךָ אֲדוֹנֵי  
 הָאֲדוֹנִים. לְפָדוֹתֵם מִכּוֹבֵד  
 עוֹנִים. וְלִמְחוֹת פְּשַׁעְמוֹ  
 בְּעֲנָנִים. לְשַׁעוֹת שׁוֹעֵם.  
 לְהֵאֱזִין מֵהֶם שִׁיחַ מְעַנִּים.  
 כִּי הֵם דְּלִים וְאֲבִיוֹנִים.  
 וּבְצַלְךָ מִתְדוֹנְנִים.  
 וּבְאַבְרָתְךָ מִתְגֹּזְנִים.  
 וּבְסִתְרְךָ נִצְפָּנִים. וּבְךָ  
 נִשְׁעָנִים. וּבְעֵינֵי עֲבָדִים אֵל  
 יְד אֲדוֹנִים. וּבְעֵינֵי שְׂפָתָהּ  
 אֵל יְד גְּבֻרָתָהּ קָדְ פּוֹנִים.  
 לְהַרְבוֹת לָמוֹ פְּדִיוֹנִים.



gest von ihren Sündenflecken, und ihre Verbrechen versenkest in den tiefsten Grund; daß Du ihre Gegner zum Schweigen bringest, ihre Verläumder verstummen machest. Die wider sie gefehrte Pfeile und Lanzen, mache sie zurückkehren in ihre Scheide. Kräftige die Fürsprecher, die Gutes von ihnen aussagen und mache schweigen die Verläumder, die mit ihnen rechten. Dieß wollen sie im Gebete Dir vortragen, durch wohlgefälligen Vortrag erzielen. Sie nehmen Deine dreizehn Eigenschaften für sich in Anspruch, die Du Deinem Getreuen (Moses) in jener Erscheinung offenbartest, als Deine Herrlichkeit vor ihm vorüberzog, und Du Dich mit ihm unterredetest. Diese sind der Wendepunkt, um welchen sie den ganzen Tag sich bewegen, wenn sie ihre Sünden bekennen, und Deine Gerechtigkeit rühmen; auch daß Du ihnen gedenkest die Tugenden der Stammväter und der heiligen Gesetzgebung, daß Du sie errettest vom Gifte der Ottern von den Qualen der Dränger; sie befreiest aus der Drachen Wohnung und den Würdengruben. Daß Du sie

לְכַבְּסֵם | מִצַּחַן הַפְּיוֹנִים.  
 לְדַצְלִיל בְּצוּר זִדּוֹנִים.  
 לְשַׁתֵּק בְּעֵלֵי דִינִים. לְאֱלִים |  
 מְלֻשָּׁנִים. לֹאֲשֵׁי חֲצִים  
 וּכְדוֹנִים. לְהָשִׁיב חֶרֶב  
 לְנִדְנִים. לְהַגְבִּיר מְלִיצֵי  
 יוֹשֵׁר וְזָכוֹנִים. וּלְהַחֲסִים  
 בְּטַגּוּרִים עִמָּהֶם | מְדִינִים.  
 וּסְדֵר סְלִיחָה מְכִינִים.  
 וְדַבְּרֵי רְצוֹי מְכוֹנִים. וּבְרִית  
 שְׁדֵשׁ עֲשֶׂרֶה מַדּוֹת אוֹפָנִים.  
 אֲשֶׁר אֵל פֶּתַח לְנֶאֱמָן  
 בְּחַזְיוֹנִים. בְּעֵבוֹר כְּבוֹדָךְ  
 עַל פָּנִים בְּדַבְּרָךְ עִם צִיר  
 פָּנִים אֶל פָּנִים. וְכֹל הַיּוֹם  
 בָּם מִתְנַלְנָלִים וְנֶאֱפָנִים.  
 וְעַרְךָ וְדַוֵּי מְשַׁנְּנִים.  
 וְצַדִּיקוֹתֶךָ מִתְנַגֵּים. לְזִכּוֹר  
 לְמוֹ שְׁדֵשֶׁת אֵיתָנִים. וְיוֹם  
 קְדוֹשׁ חֲתוּנִים. לְחֻלְצֵם |  
 מִרֹאשׁ שְׁתַּנִּים. לְהַדְרִירָם |  
 מִפֶּרֶךְ מְעַנִּים. לְדַלּוֹתָם |  
 מִדְּכוֹי תַנִּים. לְהַעֲלוֹתָם |

freiest aus der Drachen Wohnung und den Würdengruben. Daß Du sie



befreiest aus den Banden des Verführers, sie entziehst dem Spotte der Uebermüthigen und der Verachtung der Stolzen. Daß Du sie zurückführest nach ihrer Heimath, sie freisprechest von der Höllestrafe, von der flammenden Klinge des sich umwälzenden Schwertes, von Feuer und Scheiterhaufen.

Daß sie Deine Ewigkeit besingen wie auf Schauschaunim, auch die Myriaden Heiligen der himmlischen Chöre, wenn sie schauen werden, wie Du Deine Kinder freisprechest, die Du zu Deinen Diensten Dir angeeignet. Alle Engelschaaren und Heere werden einander anstaunen und ausrufen: Wer ist wie Du, o Gott! der Nachsicht hat mit den Sünden der Nachkommen jener Getreuen, der Verbrechen übergeheth bei den Abgestammten jener Lieb-linge! „Heil dem Volke, dem es so ergeheth,“ so stimmen sie an: „Heil dem Volke dessen Gott der Ewige ist,“ ist ihr Wettgesang. So heiligen Dich die höhern Wesen, so verherrlichen Dich

מבֹּר שְׁאוֹנִים. לְנִתְק מֵהֶם |  
מוֹסְרוֹת שׁוֹטְנִים. לְכַצּוֹתָם |  
מִלְעַג שְׂאֲנָנִים. לְהַצִּילָם |  
מִגְּאוֹנִים. לְהַשִּׁיב שְׁבוֹתָם |  
בְּיוֹנִים. לְמַלְטָם | מִתּוֹפֶת  
הָרְאוֹנִים. מִקְדַּח מִתְהַפֶּכֶת  
בְּדַמְיוֹנִים. רֶשֶׁפִי לְהַב  
וְעִשׂוֹנִים. מְדוֹרֵת אֵשׁ  
וְאוֹדִים עֹשִׂים. לְנִצְחֶךָ  
בְּשִׁיר כְּעַד שׁוֹטְנִים. וְרַבּוֹתֵי  
קוֹדֶשׁ צְבָא עֲלֵיוֹנִים.  
בְּשׁוֹרֵם כִּי תִצְדִּיק בְּנִים.  
אֲשֶׁר לְעַבְדִּים לְךָ נִקְנִים.  
יִתְמָהוּ זֶה לָזֶה בְּתַמְהוֹנִים.  
וְכִתִּי כִתִּים הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים.  
יִשְׁמִיעוּ וַיֹּאמְרוּ בְּאָרְשׁ |  
שְׁנוֹנִים. מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא  
עוֹן זֶרַע אֲמוֹנִים. וְעוֹבֵר עַל  
פֶּשַׁע נִטְעֵי נַעֲמָנִים. אֲשֶׁרִי  
הָעַם שִׁבְכָה לוֹ עוֹנִים.  
וְאֲשֶׁרִי הַגּוֹי שִׁי אֱלֹהֵי  
רוֹנְנִים. וַיִּקְרֵי שׁוֹךְ עֲלֵיוֹנִים.  
וַיַּעֲרִי צוֹף תְּהַתּוֹנִים.

die Wesen hienieden so singen Dir



Engel und himmlische Chöre  
Ihre verherrlichten Lieder und  
das „Dreimal heilig.“

ב'ס א"ב כסול. וְאֵן אֱלִים יִאֲדִירוּךָ.  
בְּרָקִים יְבָרְכוּךָ. גְּדוּדִים

יְגַדְלוּךָ. הוֹלְקִים יִדְרִשׁוּךָ. הַמּוֹלָה יִהְדְרוּךָ.  
וְתִיקִים יוֹדוּךָ. זָכִים יִזְכִּירוּךָ. תְּהִלִּים יַחְסִנוּךָ.  
טְהוּרִים יִטְעִימוּךָ. יִקְרִים יִיַּחַדוּךָ. כְּבִירִים יַכְתִּירוּךָ.  
לוֹהֲטִים יִלְבְּבוּךָ. מְלֵאכִים יַמְלִיכוּךָ נוֹגְגִים יַנְצְחוּךָ.  
שָׂרְפִים יַסְלְדוּךָ. עִירִין יַעֲלוּךָ. פְּלֵאִים יַפְאֲרוּךָ.  
צְבָאוֹת יַצְלְצְלוּךָ. קָלִים יַקְדִּישׁוּךָ. רַבְבוֹת <sup>Vorb.</sup>  
יְרוֹמְמוּךָ. שְׁנֵאֲנִים יַשְׁבְּחוּךָ. תְּרַשִּׁישִׁים יַתְמִידוּךָ.  
בְּרִשָׁה מְשֻׁלְשֶׁת:

Wie es durch Deine Prophe-  
ten niedergeschrieben steht:  
Und Einer rief dem Andern zu  
und sprach:

כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאֶיךָ וְקָרָא זֶה  
אֵל זֶה וְאָמַר:

Heilig, heilig, heilig, ist  
Gott der Heerschaaren Herr, die  
ganze Welt ist voll von seiner  
Herrlichkeit!

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ יי <sup>Vorbeter  
und Gem.</sup>  
צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ  
כְּבוֹדוֹ:

Seiner Herrlichkeit ist voll  
die Welt! Seine Diener die fragen  
Einer den Andern: Wo ist die Stätte  
seiner Herrlichkeit? Und die ihnen  
gegenüberstehen, die sprechen: Ge-  
lobt —

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו <sup>Gemeinde  
allein.</sup>  
שׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם  
כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

Im Bunde mächtig war  
die Allmacht und brachte den  
Sturm; ehe auf des Cherubs  
Rücken er einher kam, schwebte  
auf des Windes Fittige er, und  
gab Maasß und Gewicht dem  
Sturme und rüstete sich zur Er-  
füllung seines Wortes, der da  
harret nur seines Winkes, um  
seinem Gehäuse jählings zu ent-  
brausen. Das Meer, so unermes-  
lich an Tiefe und Breite es auch,  
der Sturm erschüttert's, sein

אֵל בְּרוּב עֲצוֹת תִּפְּנֵן אֶת <sup>ע"ס א"ב  
Gem.</sup>  
רוּחַ. טָרַם בְּכְרוּב טָם וַיֵּדָא עַל  
כְּנָפֵי רוּחַ. גַּם פָּלַם וּמִשְׁקַל שָׁם  
לְרוּחַ. טָרַם דְּבָרוֹ בְּזַרְיֹת תַעֲשֵׁ  
הָרוּחַ. הֵלֵא עַל סַעְרָה הָעַמִּיד  
הָרוּחַ. טָרַם וּמֵאֲצֵר יוֹצִיא אֶת  
הָרוּחַ. זֶה יָם הַגְּדוֹל יִשִּׁיל בּוֹ אֶת



שחרית ליום כסוד

Hauch nur ist's, der Fluthen thürmet zu Mauern. Da hält plötzlich ein Gottesgeheiß in seinem flüchtigen Fluge an den Wind; und hat sein mächtig Wehen sich gelegt, so träufelt Regen segenreich hernieder.

כן Er ist's, wahrhaftig, dem alle Macht der Geist vertrauend sich anheimstellt, bevor er auf immer zu ihm wiederkehrt. Dem in seinem Ebenbilde Geformten hauchte er ewigen Geist ein, ehe der Seele Heimkehr noch beschlossen ward, da pflanzte er den herrlichen Eden zur Erhöhung der Geister, ehe aus dem lieblichsten Thal den Geistbegabten er verstieß — da that er den Spruch: Nicht in den Abtrünnigen soll der edle Geist hadern, die da läugneten seine Allgegenwart — und vernichtet wurden im Hauch. Anerkannt ward er als Gott der Geister, ehe das All noch gewesen, ehe noch Wind und Wasserfläche war. Keinem Wesen gab er die Macht, des Windes Gewalt zu bändigen, dem da ertönt des Psalmisten begeistert Lob: „wohin mich flüchten vor dem göttlichem Geiste?“

כן Darum was der Beseelung sich erfreut und geistbegabt ist, erhebe in weihévoller Hingebung den Schöpfer der Geister, und stimme in der Chajoth liebliche Ehre ein.

הָרוּחַ. <sup>Borb.</sup> טָרַם חֵיל נֹזְלִים יַעֲרִים הָרוּחַ. מַעַם יִפּוּצֵץ אֵל וַיַּעֲמִיד הָרוּחַ. טָרַם יוֹלוּ מִים יָשִׁיב הָרוּחַ:

<sup>Borb.</sup> לָכֵן כָּל לַיִל בְּיָדוֹ תּוֹפֵקֵד כָּל רוּחַ. טָרַם לְאַצְלוֹ תְּשׁוּבַת הָרוּחַ. מְרַקֵם בְּצִלְמוֹ נִפְחָ בּוֹ נִשְׁמַת רוּחַ. טָרַם נִשְׁמָה אֵלָיו תִּתְאַסֵּף עִם רוּחַ. סְלוּל נֵן וְנִטַע מִתְהַלֵּךְ לָרוּחַ. טָרַם עַל פְּנֵי גֵיא הָעֵבִיר הָרוּחַ. פֶּיץ עֵבוּר מוֹרְדִים לֹא יִדּוֹן רוּחַ. טָרַם צָרְחוֹ סוּר וַיִּכְלוּ מֵרוּחַ. קָדַם כָּל נִקְרָא אֱלֹהֵי הָרוּחַ. <sup>Borb.</sup> טָרַם רַחֵף עַל פְּנֵי מִים רוּחַ. שְׁלִטוֹן לֹא שָׁם לִיצִיר לְכֹלֵא אֶת הָרוּחַ. טָרַם תִּנָּה מִנְגֵן אָנָּה אֵלֶיךָ מֵרוּחַ:

לָכֵן כָּרְ אֲשֶׁר בְּאַפְיוֹ <sup>Gemeinde u. Borb.</sup> נִשְׁמַת רוּחַ. אָבֵן בְּאַנּוּשׁ הִיא הָרוּחַ. יִסְלְדוּ יִסְלְסְלוּ לְאֵל בּוֹרֵא רוּחַ. בְּחִיָּה וְאוֹפֵן עֵת יָבוֹא קָם הָרוּחַ:

<sup>Borb.</sup> כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים זָח

לָזָה אֵינָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

ברוך „Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet“

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי <sup>Borbeten u. Gem.</sup> מִמְקוֹמוֹ:



אנכי וְקוֹמוּ An der Stätte, wo er wal-  
tet wendet er sich zu uns in seiner  
Barmherzigkeit, und begnadiget das  
Volk, die da einigen seinen Namen  
Abends, Morgens, alle Tage immer  
zweimal täglich sprechen sie mit In-  
nigkeit und Liebe: Höre —

תמיד In deiner Gewalt ist  
aller Lebenden Seele, die sämt-  
liche Vergehen in Demuth dir  
bekennet, daß Sühnung du ihr  
wohlgefällig spendest; wofür  
sie dich Allerheiligster, innig  
preiset. Du findest Gefallen an  
unserm Fasten und Kasteien,  
und nimmer frommt's dem  
Geiste, sieht er nicht sein Ver-  
gehen ein. Nimmer befriediget  
den Geist irdisches Mühen und  
Treiben; und geistiges Streben  
bezeichnet des Sterblichen Da-  
sein. Nimmer vernehmbar ist  
der scheidenden Seele Wehruf,  
den des Staubes Tod ihr ent-  
preßt, sühnend von Sünd' und  
Verschuldung.

לכן Wo nur ich im Drangi  
bin, ergießet vor dich sich mein  
Geist, auf daß wir entkommen  
wie das Vögelein der Schlinge,  
durch dich, der die gesammten  
Wesen du beachtest, und der  
deine Frommen von jeder Ent-  
weihung du schüttest. Und rein  
wird zur Stunde der Rechen-  
schaft befunden die Seele, so  
führtest in die Kreise ewigen  
Sein's, zu ew'gem Heile du sie  
ein, die da oblag dem Streben  
deiner heiligen Satzung. So  
wie der Frevler Geist du ewi-  
ger Vernichtung Preis gibst,  
du, mein Gott, zu dem ich  
gläubig meine Seele erhebe!

מִמְקוֹמוֹ הוּא יפֿן בְּרַחֲמִים <sup>Gem.</sup>  
וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עָרַב  
וַיִּבְקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעָמַיִם  
בְּאַהֲבָה שִׁמְעַת אֲזַמְרִים:

תמיד תתלונן בידך כר  
<sup>Gem.</sup>  
נפש. שגגות וזדונות לך תודה  
הנפש. רצית להמציא כופר  
לנפש. קדוש לבעבור תברכה  
כל נפש. צום אבחרהו קראת  
ענוי נפש. פשע בלא דעת לא  
טוב לנפש. עמל וכל פועל לא  
ימלאו נפש. <sup>Borb.</sup> סבוך אברים  
תמלא חית נפש. נעלם מכל  
נהם יציאת הפש. מיתה ממרקת  
עון הטאת נפש:

לכן בכל צרה אשפוך <sup>Gemeinde</sup>  
לך את הנפש. <sup>a. Borb.</sup> בצפור מפח למלט  
בנו נפש. יחד כל הנפשות לך  
באחת נפש. מהורף החדלת מכל  
טמא נפש: השבון ודין בעת  
תת כל נפש. זכה וטהורה בהיות  
הנפש. ושובי למנוחכי תאמר  
לנפש. הלא בצרור החיים תצטר  
הנפש. דורשי הגיון דת משיבת  
נפש <sup>Borb.</sup> נו רשעים בהעיפם  
נפש. בכף הקלע תקלע מהם  
הנפש. אליך אל באומן אש  
את הנפש:



D'rum will mit ganzem Herzen und von ganzer Seele deine Einheit früh und spät ich anerkennen, daß ich dir vollkommen an meines Daseins Ende die Seele zuführte.

ממקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

שמע „Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger, einziger Gott.“

Einig ist er, er unser Gott, er unser Vater, er unser Herr und König, er unser Heil und Helfer! Er läßt uns hören in seiner Barmherzigkeit zum zweiten Male vor den Augen alles Lebenden, daß er auch ist ein treuer Gott!

Dir nahet alles Fleischliche, der erhaben du im Wirken, der Gott aller Geister du bist. Ach, Verwufung ist des Fleisches Antheil, sündenbringend dessen Mund; darum gabst du Schonungsfrist dem bösen Geschlechte auch einst, das da in Schuld verfiel, dieweil es Fleisch; und immer, wenn ob der irdischen Schuld du zürnest, mögest eingedenk du sein, daß sie nur Fleisch!

Du laß in deine Hand mich nur fallen, nicht in Menschenhand, der du im Nichten doch erhaben bist! Du, der Geister Gott, gibst Nahrung und Erhaltung Allem, was da ist, was deine Meisterhand da irdisch hat gebildet, und dessen Gliederformen du Leben hast eingehaucht. Wohl ist Entweihung nahe hier dem Staube,

לכן בכל יום ובכל מאור ובכל נפש איחד זכרה תמיד נשף ושחר. עד אשלים לך את הנפש:

Gemeinde u. Vorb.

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

Gemeinde u. Vorb.

אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים:

Gem.

אלהיך ועדיך יבא כל בשר. תחת כי מעשיך לא כמעשה בשר. בידך תאסוף רוח כל בשר. שאתה הוא אלהי הרוחות לכל בשר: גם לרמה הוא רבוי בשר. רוע פה הוא המחטיא בשר. דור שטף בהשחית ועש זמת בשר. קצפת ונמת בשגם הוא בשר. הלא בקצפה על חטאת בשר. צור זכור תזכור כי המה בשר:

Gem.

Borb.

ולכן בידך אפול וקא בידי בשר. פקדת דינך לא כדיני בשר זה אתה הוא אלהי הרוחות לכל בשר. ערך ונתן לחם לכל בשר. סי לכל חיי קראת בשר. פקדת

Gem.



und mit dem Fleische, ach das  
Fleischliche verbunden Feindlich  
dem Geiste ist des Fleisches Bier,  
doch dein Erbarmen waltet  
über *alles, was da Fleisch,*  
und *was irdisch preiset* deines  
Namens Heiligthum, den als  
heilsamen Balsam deine Lehre  
du gespendet.

לכן D mögest deinen Geist  
über alles Fleisch du ergießen,  
und die Offenbarung deiner  
Herrlichkeit es schauen lassen,  
daß stumm die Menschheit  
deine Größe anstaune.

אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא  
ישמיענו ברחמי שנית לעיני בל-חי להיות לכם לאלהים:

אני „Ich bin Gott, euer Herr!“

אדיר מächtig ist Gott der Allmächt-  
tige! Gott unser Herr, wie mächtig  
ist dein Name in der ganzen Welt!  
Wo Gott wird Herr sein in der gan-  
zen Welt — an dem Tage ist Gott  
der Einige, und sein Name der Einige!

אליך Auf Dich schauen unsere  
Augen, Gott unser Herr! Gebene-  
deiter in den Vereinen Deines  
Volkes! wie mächtig ist Dein Na-  
men! Erlöse uns abermals von un-  
sern Qualen, Gott, unser Herr! Be-  
wohner jener Himmels Höhen! wie  
mächtig ist Dein Namen! Dich nur  
allein preisen wir, Gott unser Herr!  
Wo ist eine Nation, die so Deinen  
Ruhm erhöhet: wie mächtig ist Dein  
Namen! Gedanke des Bundes mit  
unsern Stammvätern, Gott unser  
Herr! Du bist ewig lebend, allein,  
kein Fremder ist mit Dir, wie mäch-  
tig ist Dein Namen! Alleiner! nimm  
uns als Eigenthum wieder, Deines  
Namens willen, Gott, unser Herr!  
Der Du allein das Weltall richtest,

גיד ועצם וארנת עור ובשר.  
טהרה תטמא קזית בשר. גא לכן  
אזי לבשר מפני בשר. יליל צרים  
שמענו וסמר בנו בשר. מעיה  
יהמו על כל בשר. כבוד שם  
קדשך יברך כל בשר. למוד דתך  
מרפא לכל בשר:

לכן לעת תשפוך רוחך  
על כל בשר. גלוי כבודך יראה  
כל בשר. ובהשמיעך שנית יהם  
כל בשר:

אני יי אלהיכם:

אדיר אדירנו יי אדונינו מה  
אדיר שמך בכל הארץ. והיה יי  
למלך על כל הארץ. ביום ההוא  
יהיה יי אהד ושמו אהד:

ע"ס א"ב

אלף תלויות עינינו. יי אדונינו.  
ברוך במקלות עמך. מה אדיר  
שמך: גאלנו שנית ממענינו. יי  
אדונינו. דר בשמי מרומך. מה  
אדיר שמך: הן לה האמרנו. יי  
אדונינו. חי פי אין זר עמך. מה  
אדיר שמך: טהור לשמך קננו.  
יי אדונינו. יחיד חדן בטלמך.



שחרית ליום כפור

wie mächtig ist Dein Namen! Zeige Dich erhaben in deiner Allmacht, unser König, Gott unser Herr! Wir dichten von Deiner Erhabenheit, wie mächtig ist Dein Name! Deine Allmacht hat uns aus Egypten befreiet, Gott unser Herr! Dich wollen wir rühmen wie die höhern Wesen; wie mächtig ist Dein Namen! Sei unser Beistand, unsere Stütze, Gott unser Herr! antworte uns, wir danken dann Deinem Namen: wie mächtig ist Dein Namen! Erlöse uns, sei uns gnädig! Gott unser Herr! Schöpfer aller Welten ist Dein Name: wie mächtig ist Dein Namen: Richte uns auf und erhalte uns, Gott unser Herr! Laß Deine Barmherzigkeit vorwalten Deinem Unwillen: wie mächtig ist Dein Namen; Erhöre unser Flehen, Gott unser Herr! Laß Dich erheben von einer Nation, von Dir geduldet mit Erbarmen: wie mächtig ist Dein Namen!

מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: כֹּחֶךָ יִגְדֹר מְלַבְּנוּ. יי אֲדוֹנֵינוּ. לִבְנוּ רַחֲשׁ לְרוֹמְמָךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: מְנוּף בְּזוּרְעַ גְּאֻלְתָּנוּ. יי אֲדוֹנֵינוּ. נְהַלְלֶךָ בְּאֵילֵי מְרוֹמְךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: סִעֲדָנוּ וְסַמְכָנוּ. יי אֲדוֹנֵינוּ. עֲנֵנוּ וְנוֹדֵה לְשְׁמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: פָּדָנוּ וְחַנְּנוּ. יי אֲדוֹנֵינוּ. צוּר עוֹלָמִים שְׁמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: קוֹמְמָנוּ וְהַקִּימָנוּ. יי אֲדוֹנֵינוּ. רַחֲמֶךָ יִקְדָּמוּ זַעֲמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ: שְׁמֶךָ: Borb. שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ. יי אֲדוֹנֵינוּ. תַּתְּרוּמָם מִנְּשׂוֹאֵי רַחֲמֶךָ. מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ:

שְׁמֶךָ אֵל לִבְבָּנוּ. יְחִידָה יְחִיד הַנְּעֻמָּנוּ: Gemeinde n. Borb.

Borb. אֲדִיר אֲדִירנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ: וְהָיָה יי לְמַלְךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשִׁכּוֹ אֶחָד:

Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben:

„Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott Zion durch alle Zeiten! *Salve!*“

Borb וּבְדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

יְמַלְךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ. Gemeinde u. Borb. צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּהָ:

Borb. לְדוֹר וְדוֹר גִּידֵךְ. וְלִנְצַח נִצְחִים קִדְשֶׁךָ גְּקַדֵּשׁ. וְשַׁבְּחֶךָ אֱלֹהֵינוּ

מִפִּינֵנוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. בִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֲתָה:

חַמּוּל עַל מַעֲשֵׂיךָ. וְתִשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ. וַיֹּאמְרוּ לָךְ חוֹסֵיךָ.

בְּצַדִּיקָה עֲמוּסֵיךָ. תִּיְקַדֵּשׁ אֲדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ:

כִּי מְקַדֵּשׁ בְּקַדוּשְׁתֶּךָ קִדְשְׁתָּ. נִאֶרָה לְקָדוֹשׁ פֶּאֶר



## שחרית ליום כפור

מקדושים: באין מליץ יושר. מול מגיד פשע. תגיד לי עקב  
דבר חזק ומשפט. וצדקנו במשפט המלך המשפט:

עוד יזכור לנו אהבת איתן אדוננו. ובין הנעקד ישבית  
מדינו. ובזכות התם יוציא איום לצדק דינו. כי קדוש היום  
לאדוננו: ובין יתקדש | שמך יי אלהינו. על ישראל עמך.  
ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך. ועל מלכות בית  
דוד משיחך. ועל מכונך והיכלך:

כ"ט א"ב

Er, der Allmächtige in  
den erhabenen Himmeln, Er  
prüft die innersten Gedanken.  
Der die Zukunft im Voraus  
verkündet, Er richtet die Ge-  
schöpfe nach Recht. Das Wesen,  
das vor Allem schon war, es  
ist, und wird in Ewigkeit ver-  
bleiben. Der da speiset und  
Allen Unterhalt bereitet, Er ist  
allgegenwärtig, hält die Him-  
melshöhen umspannt. Der auf-  
recht hält die Redlichen und  
Frommen, Er erhört das Ge-  
bet Seines Volkes in Geneigt-  
heit. Der zusammenhält die  
Verstoßenen in der Verbannung,  
Er wird die Zerstreuten sam-  
meln aus allen vier Enden.  
Der vernimmt das Flehen der  
Beter, Er antwortet denen, die  
Ihn anrufen. Der erlöset die  
Seelen Seiner Diener vom  
Verderben, Er ist der allge-  
rechte Schutz von unendlichen

האדיר בשמי עליות.  
הבוהן סרעה וכליות: הגד  
מראשית אותיות. הדין  
בצדק בריות: ההיה קדם  
לכל היות. ההיה ועתיד  
להיות: הון ומבין לכל  
מחיות. החונה על ארבע  
חיות: הטפח נבית לוליות.  
היסר רקועה על מיות:  
הכונן מישרים וזכיות.  
הלחש עמו מאוין בשעיות:  
המכנס נדחי נליות.  
הנפוצים | ממבין מארבע  
זויות. הסוכת פלל פיות.  
העונה לקראיו מתחתיות.  
הפודה נפש עבדיו  
משאיות. הצור צדיק ורב



Thatez. Der die Wasser des  
Vivere hervorgerufen und sie  
in Wellen ergießet, Er ist der  
Hoherhabene auf feurigem  
Throne Der friedlich unter  
Engel weilet, Er erhält, die  
da hoffen und ihre Augen auf  
Ihn richten.

התכן Der die Säulen der  
Welt aufrecht hält, Er  
sieht Alles, nichts bleibt Ihm  
verborgen. Der die gebroche-  
nen Herzen heilet und ihre  
Schmerzen mildert, Er be-  
stimmt die Geschlechter von  
Anfang und erhält sie. Der  
die ewigen Welten schuf und  
sie erhält, Er reicht die Hand  
den Bußfertigen und nimmt sie  
auf. Der da beistehet, die auf  
Ihn vertrauen, Er verwirft  
die Verirrten und Bilderdiener.  
Der durch mächtige Wasser  
Wege bahnt, Er hat Sonne  
und Mond in ihre Bahnen  
eingesetzt Er, dessen Gewand  
ist wie Schnee, um die Schuld  
Seiner Kinder zu bleichen; Er  
reinigt sie von ihren Sünden-  
flecken. Der Allgerechte, der  
Wissethäter belehrt zu ihrer  
Besserung, der Allgütige, Er  
zeigt Irrenden die Bahn, zu

על־ליות: הקורא למי הים  
ושפכם בְּדָבִיּוֹת. הָרָם  
וּנְשָׂא בְכֶם שְׁבִיבוֹת: <sup>Worb.</sup>  
הַשׁוֹכֵן בְּשֶׁקֶט הַצּוֹבֵי  
שְׁלֵהֲבִיּוֹת. הַתּוֹמֵךְ מִיַּחְדּוֹ  
וְעִינֵיהֶם לֹו תְלִיּוֹת:

ע"ס תשר"ק

הַתִּכֵּן מִתַּחַת וְזֹרְעוֹת  
עוֹלָם. הַשָּׂר כֹּל וּמִנּוּ לֹא  
נִעְלָם. הַרּוֹפֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב  
וּמַחֲתֵר מִחֶלֶם. הַקּוֹרֵא  
הַדּוֹרוֹת מֵרֵאשׁ וּמִכָּל־קָלָם:  
דָּצַר בָּיָה עוֹלָמִים וְסוּבָלָם.  
הַפּוֹשֵׁט יָד לְשִׁבִּים וּמִקְבָּלָם:  
הָעוֹזֵר לְשָׁמַיִם בּוֹ כֶּסֶף.  
הַסּוֹלֵה שׁוֹגִים נוֹשְׂאֵי עֵץ  
פֶּסֶלָם: הַנּוֹתֵן בְּעֵזִים נְתִיבָה  
לְהַסְלִילָם. הַמְכִּין מְאֹר  
וְשֶׁמֶשׁ בְּמִסְלוֹלָם: הַלְּבוֹשׁוֹ  
כְּשֶׁלֶג לְבָנָיו לְהַלְבִּין  
מֵעֵלָם. הַבְּצֹמֵר נָקִי שְׁעָרוֹ  
לְנִקְיוֹת גְּעוֹלָם: הַיּוֹשֵׁר  
וּמְלַמֵּד פּוֹשְׁעִים קְהוֹלָם.  
הַטּוֹב וּמִזְרֵה הַטָּאִים הַרְבֵּי



ihrer Zurechtweisung. Der Heilmittel bereitet seinem Volke zur Genesung, Er bleibt eingedenk des Bundes mit den Vorfahren. Er versenkt ihre Sünden in den tiefsten Grund um sie zu retten; stellt fest die Grenzen der Völker. Der aus Liebe und Erbarmen Israel erlöst, Er beschützt, rettet und duldet sie in Ewigkeit; Er schafft sie heute wieder (durch Sühne) zu einer neuen Schöpfung, Er der verheißen hat: Ich lebe ewiglich.

Der mit Meisterhand die Himmel gewölbet, ihr Maas bestimmt, Er hält sie umspannt, mit der Erde verbunden; Der der Erden Ende geschaffen, Er hat auch ihr Maas festgesetzt und ihre Säulen festgestellt. Der Licht und Finsterniß weichen macht nach bestimmter Richtschnur, Er stürmt auf die Meere und bricht ihr Toben. Der sie in einen bestimmten Raum eingengt, ihre Ufer gerundet, Er sammelt sie, hält,

הַשְׂכִּידִם: הַחֹבֵשׁ אֶרֶץ  
עֲמוּסָיו לְהַתְּעִילֵם. הַזּוֹכֵר  
בְּרִית רֵאשׁוֹנִים מִלְּגַעְלָם:  
הַיּוֹכֵחַ עֲוֹנוֹת מִצְּלִיל מִשְׁאוֹן  
לְהַעֲלֵם. הַהַצִּיב גְּבוּלוֹת  
עַמִּים לְמַסְפָּרָם לְעַלְמָם:  
הַדּוֹדֵם וְחֹשֶׁקֶם בְּאַהֲבָתוֹ  
וּבְחַמְלָתוֹ הוּא יְיָ אֱלֹהִים.  
הַגּוֹנְנִים וּמְצִילֵם לְנַפְלֵם  
וּלְנִשְׁאָם כִּימֵי עוֹלָם:

הַבּוֹרְאִים בְּרִיָּה הַדְּשָׁה <sup>Borb.</sup>  
עוֹשֶׂם וּבּוֹעֵלֵם. הָאוֹמֵר הִי  
אֲנֹכִי לְעוֹלָם:

ע"ס א"ת ב"ש

הָאֵמֶן כִּפִּי שְׁחָקִים  
וְהַקְּצִיבֶם. הַתְּגַנֵּם בְּיִרְתָּה  
וְעַם רָגַב הַשְּׁלִיבֶם: הַבּוֹרְא  
קְצוֹת הָאָרֶץ וְהַרְחִיבֶם.  
הַשֹּׁת מִמֶּדֶם וְעַמּוּדֵי  
מִחֲצֵבֶם: הַגּוֹלֵל אֹר וְחֹשֶׁךְ  
בְּנִתִּיבוֹת קָוִים. הַרוֹנֵעַ יַמִּים  
יִמְחִין רְהָבֶם: הַדְּבָאִם  
לְמָקוֹם יָסֵד וְחוּל הַסְּבִיבֶם.  
הַקָּוִים וּבְגָסֶם כְּגַד וְהַעֲמִיחַ



sie zusammen, wie eine Mauer  
 in Tiefen. Der sie mit Fischen  
 aller Art befruchtet, Er be-  
 reitet vorsorgend ihren Unter-  
 halt. Der die Berge und Hü-  
 gel befestigt und befruchtet, Er  
 schuf auch Thiere für ihre  
 fruchtbare Weide. Der, der  
 Erde Grenzen bereitet und fest-  
 gestellt, läßt auch ihre Hitze und  
 Kälte nach den Jahreszeiten  
 wechseln. Der Seine Vertrau-  
 ten beglückt, die ihr Geschick  
 Ihm befehlen, Er unterhält sie  
 zur Genüge, läßt sie zur Zeit  
 der Dürre selbst nicht darben.  
 Der Seinen Furchtigen Un-  
 terhalt gewährt, vor Mangel  
 sie schützet, Er gibt Frühregen  
 und Spätregen zur rechten  
 Zeit. Der den Bußfertigen bei  
 ihrer Rückkehr Vergebung ver-  
 heißen, Er reinigt sie mit  
 Sprengwasser, nimmt in Sei-  
 nen Schutz sie auf; Er bereitet  
 Seinen Thron zum Gericht,  
 die Völker zu richten; Darum  
 freuen Seiner Herrschaft sich  
 selbst entfernte Inselbewohner.

מְקוֹם: הַהֲשִׁיבֵם תַּנְיִינִים  
 וְעֵיט וְדָגָה הַרְבֵּם. הַצֹּ  
 וּמְכִין לָמוֹ צֶדֶק אֲפָם: הַיִּתֵּן  
 הָרִים וּגְבָעוֹת וְהַצְמִיחַ  
 תְּנוּבָם. הַפֹּעֵל יְצוּרִים  
 וְחַיּוֹת לְרֵאוֹת טוֹבָם: הַזְמַן  
 כָּל גְּבוּלוֹת אֶרֶץ וְהַצִּיבֵם.  
 הַעֲתוֹתַי קִיץ וְחֹרֶף הַקִּיִּם  
 וְהַסְבִּיבֵם: הַחֹזְקִי מֵאֲשֶׁר  
 מִשְׁלִיכִי עָלָיו יִהְיֶם.  
 הַסּוֹמְכֵם לְשֵׁבֶעַם  
 בְּצַחְצְחוֹת בְּלִי לְהַרְעִיבֵם:  
 הַטָּרֶף נָתַן לִירְאָיו טַעוּנֵי  
 לְשֹׁנָם. הַנּוֹרֵא יוֹרֵה  
 וּמִקּוֹשׁ בְּעֵתָם לְהַרְבִּיבֵם:  
 הַיָּמָן סְלוּחָה לְשׁוֹבְבִים  
 לְהַשִּׁיבֵם. הַמְטֵהֶם בְּזִרְיָת  
 מְהוּרִים בְּצֵלוֹ לְהוֹשִׁיבֵם:  
 הַכּוֹנֵן כֶּסֶף לְמִשְׁפַּט  
 לְאֲמִים לְיֹשְׁבֵם. לָכֵן בְּמַלְכוֹ  
 יִשְׂמְחוּ אֵיִם רַבִּים  
 בְּהַתְּיֹשְׁבֵם:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶה מַלְךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹךְ יֵאָתֶה כִּי בְּכָל חֲכָמֵי  
 הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם | מֵאִין קָמוּד:



יבִּכֵן מִי:

מי Wer ist allmächtig außer Dir? Wer außer Dir gebenedeiet? Wer ist allgewaltig wie Du? Wer erhoben, Dir gleich? Wer ist verherrlicht durch gleichen Preis. Wer ist so lauter als Du? Wer wie Du so gewaltig? Wer ist so rein in königlichem Gewande? was wird so gefürchtet, wie Deine Einheit? Wer ist so erbarmungsvoll? Wer ist erhaben außer Dir? Wer gerecht Dir gegenüber? Wer vergilt so nach Maaß? Wer ist so reich an umsichtsvollen Thaten? Wer schafft Deinem Wirken gleich? Wer schirmt gleich Deinem Schutze? Wo endet Deine Heiligkeit? Wer genügt Dir in Gefängen? Wer in angestimmten Liedern? Wer kann Deinen Ruhm zu Ende bringen?

מִי אֲדִיר אֶפְסָדָּהּ. מִי בָרוּךְ בְּלִתָּהּ: מִי גִבּוֹר כְּגִילָהּ. מִי דָגוּל כְּדַמוֹתָהּ: מִי הָדוּר כְּהַלְוִילָהּ. מִי וְדָאֵי כְּוַעוּדָהּ: מִי זָכָאֵי זוּלָתָהּ. מִי חָסִין חֲלוּפָהּ: מִי מְהוּר בְּטַבְּסִי־סִיָּהּ. מִי יָרֵאֵי בִּיחּוּדָהּ: מִי כּוֹבֵשׁ בְּכַמִּירָתָהּ. מִי לּוֹבֵשׁ בְּלִבְנָהּ: מִי מְרוֹם מְלַבְּדָהּ. מִי נָכוֹן אֲנוּכָהּ. מִי סוֹכֵן בְּסִאֲתָהּ. מִי עֵץ כְּעַלְלוֹתֶיהָ: מִי פּוֹעֵל כְּפִלְאֵיהָ. מִי צוֹאֵל בְּצַנְתָּהּ: מִי קִנֵּץ קֶדְשֶׁתָהּ. מִי רִוְיָה רִגְנוֹתֶיהָ: <sup>Borb.</sup> מִי

שָׁמַע שִׁירוֹתֶיהָ. מִי תַמָּם תַּכְּפֹּרְתָהּ:

ע"ס א"ת ב"ש יבִּכֵן מִי לֹא:

Du hast nichts verheißen, das nicht in Erfüllung ging. Stets wird Dein Ruhm von aller Mund gepriesen. „Ihr sollt mich nicht vergeblich suchen,“ hast du selbst verheißen. Eine feste Burg ist Dein Namen denen, die Schutz bei Dir suchen. Den Meereswogen

לֹא אֹמֵר אֲמַרְתָּ וְנִפְלָא דְבַר. תָּמִיד תִּהְיֶה לְתָהּ בְּפִי כָל תִּדְבָר. לֹא בִקְשׁוּנֵי תַהוּ הָיָה נוֹאֲמִיהָ. שָׁמָּה מִגְדֵּל עוֹז לְרָצִים לְעַמָּהּ: דֹּא גִבּוֹל שָׁמַת וּפְרָצוּ



Du eine nicht zu übertre-  
 e Grenze gegeben; sie wach-  
 sen und stürmen, strömen und  
 brechen sich nach Deinen Ge-  
 setzen. Nichts geringes ist's  
 Deinen Befehlen nachzustreben;  
 Deine getreue Verheißung steht  
 fest für Ewigkeit. Du wolltest  
 nicht verlöschen lassen die Na-  
 men Deiner Getreuen; Sie  
 sehnen sich nach Deiner Rech-  
 ten, die sie umfassen hält. Du  
 lässest nicht ungerochen das  
 vergossene Blut Deiner From-  
 men; Den Pflegern Deiner  
 Ehre hast Du friedliche Herr-  
 schaft versichert. Deine Ver-  
 heißungen hältst Du nicht ge-  
 ring, wie ein trüglicher Mensch.  
 Dein Zeugniß steht fest, wie  
 die Himmel umwandelbar. Du  
 hast kein Wohlgefallen am  
 Bösen; Dein Schutz ist eine  
 Zuflucht für ein ewiges Volk.  
 „Es ist nicht gut, Allein sein,“  
 hast Du ausgesprochen; Bei  
 Dir nur allein ist eine Einheit  
 denkbar. Keinem andern Volke  
 machtest Du so Dein gerechtes  
 Walten kund. Nur dieser Na-  
 tion ward bekannt, wie Du  
 Missethaten tilgest, und wie  
 Du nach Deiner Gerechtigkeit  
 mit uns nicht nach unsern  
 Sünden verfahrenst. O nimm  
 auf unser heutiges Flehen wie  
 ehemals erlebte Räucherdüfte.

אֲדִירִים. רָבִים וְנוֹעְשִׁים  
 וְלִשְׁבִירַת הַקֶּיֶךְ נִגְרָרִים:  
 לֹא דָבָר וְרַק עֲשׂוֹת  
 מִשְׁמֵרְתָּךְ. קַיִם סִלָּה וְעַד  
 קוֹשֵׁט אִמְרַתְךָ: לֹא הִגִּית  
 לְמַחֲוֹת שֵׁם דְּבִקְיָךְ. צְמָאָה  
 נַפְשָׁם לְנִעְיַמַת יְמִין חֲבוּקְיָךְ:  
 לֹא וּפְתָת לְשִׁפְיֹכַת דָּם  
 חֲסִידֶיךָ. פְּקִדַת שְׁלוֹם  
 הַבְּטַחָת לְיִוְדַעֵי סוּדְךָ: לֹא  
 וְלֹלֶת מֵאִמְרָךְ כְּאֲנוּשׁ  
 לְכֹזֵב. עֲדוּת דְּבָרְךָ בְּשָׁמַיִם  
 נִצָּב מִדְּכֹזֵב: לֹא חָפֵץ  
 רָשָׁע אֶתְּהָ מֵעוֹלָם. סִתְרָךְ  
 מְנוּס לְלוֹן עִם עוֹלָם: לֹא  
 טוֹב פְּצַת הַיּוֹת לְבַד. נֶאֱוָר  
 כִּי לָךְ הַשָּׁנֵב וְלְכָד: לֹא  
 יוֹשֵׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְכָל גּוֹי  
 הַיּוֹדְעָת. מִחֵית פֶּשַׁע לְעַם  
 זֶה יִדְעָת: <sup>Borb.</sup> לֹא כִחְטֵאֵינוּ  
 תַעֲשׂ לֹבֵשׁ צַדִּיקָה. לַחֲשֵׁנוּ  
 הַיּוֹם תַּשַּׁע כְּתַמּוֹר דְּקָה  
 מִן הַדְּקָה:



וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶךָ:

ע"ס א"ב

Herr! Dich fürchten alle Werke, die Du Deinetwegen geschaffen; durch Deine Schöpferkraft bist Du groß und unendlich erhaben. Dich fürchtet, Höchster, alles, was unter Dir ist, erhaben ist in den höchsten Höhen der Glanz Deiner Majestät. Dich fürchten der Engel Ehre, die Dich umgeben; sie stimmen an liebliche Gesänge, wenn sie sich erneuen im Glanze. Dich fürchten die Funkenprühenden (Engel) Ewiglebender! vor dessen Zorn Felsen zerspringen. Dich fürchten dahinschwebende Blitze, die leuchten auf Dein Geheiß; Du sendest sie, sie gehorchen Deinen Befehl zu vollziehen. Dich fürchten Cherub, Ophanim und die Tausende der Schinanim und die andern Engel. Dich fürchtet der gewölbte Himmel und die Erdschollen, und die hinfließenden Meere, die vor Deinem Dräuen fliehen. Dich fürchtet (Israel) Dein Eigenthum und schöner Theil, Dein Volk, das mit reinem Herzen sich anschickt vor Dir. Dich fürchten Befehlshaber, Fürsten und Richter, wenn Du heute Deine

יִרְאֶךָ אֲדוֹן פּוֹעֵל לְמַעַנְךָ  
פְּעֻלָּתְךָ. בְּכַח מַעֲשֵׂיךָ גְּדַלְתָּ  
וּמְאֹד גִּתְעַלִּיתָ: יִרְאֶךָ גְבוּהַ  
כָּל אֲשֶׁר תַּחְתֶּךָ. הַגּוֹד  
בְּמַרְזְמֵי רַמִּים הַיּוֹד  
תַּחֲנוּתְךָ: יִרְאֶךָ הַמּוֹן עִירֵין  
הַצְּגִים סְבִיבֶיךָ. וַיִּנְעִימוּ שִׁיר  
בְּהַתְחַדְּשָׁם בְּגִהַר שְׁבִיבֶיךָ:  
יִרְאֶךָ זֹהַר זְקִים וְגַלְגָּלֵי  
רַעְמָךָ. חַי הַצּוּרִים גִּתְצִו  
מִפְּנֵי זַעֲמָךָ: יִרְאֶךָ טִיף  
בְּרָקִים הַמְּבַרִּיקִים לְדַעְתְּךָ.  
יֹאמְרוּ הַנְּנוּ בְּהַשְׁתַּלְחָם  
עֲשׂוֹת מִשְׁמַעְתְּךָ: יִרְאֶךָ  
כְּרוֹב וְאוֹפֵן וְאַלְפֵי שְׁנֵי אַנְיָךָ.  
לְהַב חֲנִית וְאוֹר חַצֵּי  
שְׁנוּנִיךָ: יִרְאֶךָ מְלוֹן כַּפָּה  
וְדְבוּקַת רִגְבְּךָ. נְסִים  
מִגְּעַרְתְּךָ זֵיב מִשְׁק גְּבִיבֶיךָ:  
יִרְאֶךָ סָגֵל חֲבֻלָּה וְנַחֲלַת  
שִׁפְרָתְךָ. עֵמֶךָ בְּבַר לֵבָב  
יְבוֹז לְקַרְאֲתְךָ: יִרְאֶךָ פְּקִיד  
וְשַׂר וְכָל שׁוֹפֵט. צֵאן יְיָ



Heerde musterst. Dich fürchtet der Sklave und Herr, der Heerführer und sein Heer, Jünglinge und Jungfrauen, der Schwächling und der das Schwert ergreift. Dich fürchten alle Grenz- und Länderbewohner. In Ewigkeit seist Du erhaben, o König der Könige.

היום בְּהַשְׁפֵּט: יִרְאֶךָ קְנוּי וְקוֹנוֹ עוֹצֵר וְלִגְיוֹנוֹ. רוֹבָה וְעֵלְמָה חֶלֶשׁ וְתַפֵּשׁ פְּגִיזוֹנוֹ: יִרְאֶךָ שֶׁכֵּן | נַפּוֹת וְכָל פְּלָכִים. תִּתְרוֹמֵם לְעַד מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים:

וְכֵן מִי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ: ע"ס תשר"ק

ךָ König, der Du die geheimsten Verborgenheiten siehst, Dein Namen sei in Ewigkeit gepriesen. König, tausende sind die Schaar Deiner Heiligen, die Dir nahe sind sprechen: furchtbar ist Gott im Heiligtume. König, der Du zu Deinem Ruhme alle Geschöpfe erschaffen, Dein wunderbares Walten wurde denen bekannt, die Du hütetest wie den Apfel des Auges. Der König! der Allmächtige, Allgewaltige wird in Ewigkeit gerühmt, der König des Ruhmes ist groß und gepriesen. König! Allfurchtbarer! Seines Ruhmes ist voll die ganze Erde; der Erhabene und Heilige ist furchtbar den Königen der Erde. Der König, dessen Größe unerforschlich und unermesslich ist, Seinen Ruhm verkündet in Seinem Tempel Seine heilige Schaar. Der König, dessen Rechte erhaben, dessen Macht allgewaltig ist,

מֶלֶךְ תָּר כָּל סִתְרֵי גְנוּזִים. שִׁמְךָ יִתְפָּאֵר נִצַּח | הַכֹּס הַרְוִים: מֶלֶךְ רַבּוֹתֵי רֶכֶב מַחֲנֹת קְדוֹשֵׁיךָ. קְרוֹבֶיךָ יֹאמְרוּ נוֹרָא אֱלֹהִים | מִמֶּךָ שִׁיךָ: מֶלֶךְ צָר לְקַבּוֹדוֹ כָּל יְצוּרִים. פְּלִיאַת מַעֲשֵׂיךָ יוֹדְעִים כְּאִישׁוֹן | נְצוּרִים: מֶלֶךְ עֲזוּז וְגִבּוֹר לְעַד יִתְהַלֵּל. סֵלָה מֶלֶךְ הַקְּבוֹד גָּדוֹל וּמְהַלֵּל: מֶלֶךְ נוֹרָא תִּתְהַלְּתוּ מִלְּאָה הָאָרֶץ. מְרוֹם וְקְדוֹשׁ נוֹרָא לְמַלְכֵי אֶרֶץ: מֶלֶךְ לִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר וְקִצְבָה. כְּבוֹד בְּהִיכְלוֹ תִבְשָׁר צָבָא נִצְבָא: מֶלֶךְ יִמִּינוּ תְרוֹם יְדוֹ תַעֲזוּ.



die Reinen preisen: gütig ist der Ewige und eine feste Burg. König! allmächtiger Gott, verherrlicht durch Heiligkeit! Die Lautern beten zu Gott in heiligem Gewande. König! und Gott der Treue in Ewigkeit, Halleluja! Alles was Odem hat, lobe Gott auf zehnjaitigem Instrumente. König! Verkündiger der Gerechtigkeit, der da verheißt was Recht ist, Seine Verheißungen sind wahr und billig nach Recht. König! gepriesen durch den Mund jedes vergänglichlichen Wesens, Seines Ruhmes Glanz ist sichtbar im Himmel und auf Erden.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם:

Wie Nichtiges und Eiteltes sind die Heiden vor Dir geachtet.

Deine Geprüften sind absondert, werden unter sie nicht gerechnet.

Die Getreuen hängen am allmächtigen, lebendigen Gott.

Deine Frommen verbreiten Deine Einheit früh und spät.

Die vor Deinem Wort sich fürchten, sind stets bereit Dir in Ehrfurcht zu dienen.

Die Dich kennen, beugen schüchtern vor Dir das Knie.

Deine Erwählten setzen auf Deine Allmacht ihr Vertrauen.

Deine Schützlinge haben ein Verhül vor Schand' und Laster.

מְהוֹרִים יִאֲדִירוּ מִזֶּבֶן יי  
לְמַעֲזוֹ: מֶלֶךְ אֲחִסִּין יְהִי נֶאֱדָר  
בְּקִדְשׁ. וְכִים יִשְׁתַּחֲוֶה לִי  
בְהַדְרַת קִדְשׁ: מֶלֶךְ וְאַמֶּת  
יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ. הַקּוֹל  
עָשׂוֹר כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל  
יְהִי: מֶלֶךְ הַזֶּבֶר צֶדֶק מִגִּיד  
מִשְׁרִים. גְּזֹרֹתָיו תִּזְרֹת  
אַמֶּת וּמִשְׁפָּטִים יִשְׁרִים:  
מֶלֶךְ בָּרוּךְ בְּפִי כָל <sup>Sorb.</sup>  
גּוֹיִה. אֲדָרַת תִּפְאַרְתּוֹ  
בְּרוּם וּבְתַחַת חוֹוִיָּה:

הַגּוֹיִם. אָפֶס וְתִהְיֶה נֶגְדָה  
חֲשׂוּבִים: בְּחֹנֶיךָ בְּרוּדִים  
וְעַמָּם לֹא נֶחְשָׁבִים: דְּבִקְוֶה  
דְּבוּקִים בְּאֱלֹהִים חַיִּים:  
וְתִיקוּךָ בְּהַשְׁכֵּם וְהָעֶרֶב  
יְחֻדֶיךָ פּוֹרְשִׁים: תִּרְדֵי  
הַבְּרִיךְ בִּירְאָה לְעַבְדֶיךָ  
מוֹכְנִים: יְדוּעָה כּוֹרְעִים  
לְךָ בְּפִקּוּק חֲלִיּוֹתָם: לְקִוְיָה  
בְּחִבּוּן עֵזָה יְשִׁימוּ כַסְלָם:  
נִשְׁוֹאֵיךָ מִשְׁקָצִים יְחִים



Dein Volk ist Zeuge Deiner Herrschaft, Gott der Götter.

Heiliger! Du thronst unter Lobgesängen Deiner Schaaren.

Deine Freunde lehnen sich auf Dich, Du lehrst, was frommet.

Deine Frommen verkünden in ihren Versammlungen Deine wahrhaftige Treue.

## שחרית ליום כבוד

עָרוּהָ וְזָמְהָ: עִמָּךָ מַעֲיָדִים  
אֲדֹנֹתֶיךָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים:  
צָבְאֶיךָ קָרוֹשׁ אֶתָּה יוֹשֵׁב  
תְּהִלּוֹתָם: רְעִיךָ נִשְׁעָנִים <sup>Borb.</sup>  
בְּךָ מִלְּמַד לְהוֹעִיל: תְּמִימָךָ  
אֱוָמָן אֱמוּנָתֶךָ בְּוַעֲדָם  
יִנְאָמוּן:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם בִּי:

מיוקד ע"ס א"ב

Wenn Bekehrte ihr Bekenntniß vor Dir ablegen, ihr Herz vor Dir ausschütten, sie werden bald erhört. Denn Du bist erhoben über Alle zum Haupt. Heiliger! Deines Namens Ruhm ist Sündenvergeber. Deine Gerechtigkeit ist offenkundig wie jene Urgebirge, die Früchte tragen, Nahrung und Ausaat. Denn bei Dir ist Gnade und Vergebung zu finden. Du zeigst Sündern die Bahn zum ewigen Leben; Du siehst die Gebeugten und Demüthigen. Du siehst nicht mit fleischlichen Augen; Dein Blick durchschauet Alles. Heimliches und Verschlossenes ist Dir bekannt; Stets bietest Du

בִּי תוֹדָה יִתְּנוּ לְךָ שָׁבִים.  
שׁוֹפְכִים לֵב נִכְחָךְ מִיַּד  
נִקְשָׁבִים: כִּי רַם אֶתָּה לְכָל  
לְרֹאשׁ מִתְּנַשְׂא. קָרוֹשׁ  
תְּהִלּוֹת שְׁמֶךָ עֶז וְנוֹשָׂא:  
כִּי צַדִּיקוֹתֶיךָ כְּהַרְרֵי אֶרֶץ  
מוֹפְרָעִים. פְּרֵי נוֹשָׂאִים  
מִחַיִּת תְּנוּב וְזֶרְעִים: כִּי  
עִמָּךְ הַחֶסֶד וְהַסְּלִיחָה  
לְהִירָא. סְלוּל תִּי עַד  
לְחַטָּאִים תוֹרָה: כִּי נִכְה  
לְבָב וְשִׁפְל תִּרְאָה. מִדָּתֶךָ  
לֹא כְּבֶשֶׂר לְעֵינַיִם יִרְאָה:  
כִּי לְמַבְטֶךָ כָּל פּוֹעַל סְקוּר.  
כְּמוֹס וְגַם סְתוּם אֶתֶךָ



die Hand die Reuigen aufzunehmen; der Klagende wird erhört, bevor er noch zu Dir betet. Deine Güte ist höher als die Himmel; die für die Tugend säen, werden demnach ernten. In Deinem mächtigen Reich liebst Du Gerechtigkeit; so auch wirfst Du genannt, Gott der Gerechtigkeit. Deine Sitte ist's dem strengen Recht das Erbarmen zu verbinden. Erhabener! auf diese zwei Eigenschaften hast Du die Säulen der Welt gegründet. Dem Reuigen änderst Du das strenge Urtheil, nimmst zurück Deinen Grimm, die Dich erzürnt, zu trösten.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶה מַלְאָךְ הַגּוֹזִים כִּי לֵךְ:

† Dir geziemet Verherrlichung aus aller Mund; denn Dein Ruhm ist: allbarmherzig und veröhnlich. Dir singen die Frommen Gesang, denn von Dir heißt es: Du erkennst nicht das Ansehen der Gewaltigen. Dir nur geziemt es mit Herrlichkeit sich zu schmücken, mit Macht zu umgürten; denn Du richtest die Höhern mit Allmacht umgürtet. Dir gefällt das stille Lob zu Jerusalem, das Dreimal heilig, das

חֲקוּר: כִּי יִדָּךְ פְּשׁוּטָה  
תוֹהִים לְקַבֵּל. מָרָם יִקְרָא  
נִעְנָה לְךָ קוֹבֵל: כִּי חֲסִדְךָ  
גָּדוֹל מֵעַל הַזְּקִים. זוֹרְעֵי  
לְצַדִּיקָה לְפִי קַצוֹר וְקוֹקִים:  
כִּי וְעוֹז מַלְכוּתְךָ אֶהֱבֶה  
מִשְׁפֹּט. הָעַל כֵּן | נִקְרָאת  
אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפֹּט: כִּי יִדְרֹכְךָ  
לְשִׁתְּךָ רַחֲמִים בְּדִינְךָ. גָּדוֹל  
בְּשִׁתֵּי הַמִּדּוֹת הַטְּבֻעֵת  
אֲדִנְיָ: <sup>Sorb.</sup> כִּי בְהַכְנִיעַ עַל  
הָרָעָה תִּנְחַם. אַפְּךָ תִּשׁוּב  
אֲנוּפֵי קִצְפְּךָ לְנַחֵם:

מִיָּמֵד פ' ט' א' ח ב' ש' נכחטי פסוקי' נתיבות סכיום:

לֵךְ אֲדָר נָאָה מִכָּל פֶּה.  
כִּי תִהְלֶתְךָ רַחֲוִים אֶף כּוֹפֶה.  
לֵךְ בְּגִרְוֹן חֲסִידִים רוֹן  
יִתְאַמֵּר. כִּי שׁוֹעַ לֹא נִבְרַ  
בְּךָ נִתְאַמֵּר: לֵךְ גְּאוֹרֵת  
יִתְלַבֵּשׁ וְעוֹז יִתְאַזֵּר. כִּי  
רַמִּים תִּשְׁפּוֹט בְּגִבּוֹרָה  
נִתְאַזֵּר: לֵךְ הַיּוֹמִיָה תִהְלֶתְךָ  
בְּיוֹסֵי מִקְלָל. כִּי קִדְשִׁתְךָ



die Engel Dir bringen. Das Brausen der Meereswogen verherrlicht Deine Macht; Dein Befehl ist ihnen unübertretbares Gesetz. Die Säulen des Himmels erzittern vor Deinem Dräuen; die Seraphim verhbergen ihr Antlitz aus Furcht vor Dir. Von allen Enden der Erde werden Dir Gesänge gebracht, und Deine Augen überschauen sie allesammt. Mit jedem erneuerten Morgen bewährt Deine Treue sich mehr und mehr; die Cherubim eilen gehorsam Deinen Befehlen. Dein sind die Himmel und die Erden; die Ereim oben, und die Frommen hienieden bringen Dir liebliche Lieder. Dein ist das Licht des Tages, und die Finsterniß der Nacht, wie sie Dein Wille von je begrenzt. Dein ist die Macht und die Gewalt zu befehlen und zu erhöhen; so erhöht jede Zunge Deinen Ruhm.

גְּבוּלָם רוּחַךָ הַנְּשִׁיף: <sup>Borb</sup> לָךְ כֹּחַ וְגִבּוֹרָה לַחֹק  
וְלַגְּדָל. כִּי לְשִׁמְךָ כָּל לְשׁוֹן תִּגְדָּל:

וּבְכֹן מִי לֹא יִרְאֶךָ מִלֶּךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאֲתָה:

Es ziemet Lob und Preis dem, der im Heiligthume verherrlicht wird; wer will es jedoch wagen hinzutreten und Seine Größe zu preisen? Es ziemet Erhebung dem Allerhöchsten, dem durch Seine

מִשְׁלָשִׁים נוֹצְצֵי (כְּעֵיִן)  
קָלָד: לָךְ הַמַּיִת נֹצִים עֵז  
מְאֹדִים. כִּי צִוִּיתָם חֹק  
וְלֹא נִעְדְּרִים: לָךְ וְוֵי דוֹק  
מִנְעֶרְתְּךָ מִתְרוֹפְפִים. כִּי  
פָנִים | מְכֹסִים | מְאִימְתְּךָ  
שְׂרָפִים: לָךְ זְמִירוֹת מִבְּנֵי  
הָאָרֶץ פּוֹשְׁטִים. כִּי עֵינֶיךָ  
בְּכָל פְּנוֹתֶיהָ מְשׁוֹטְטִים:  
לָךְ חֲדָשֵׁי בְקָרִים אֲמוֹנָה  
מְרָבִים. כִּי סוּר לְמִשְׁמַעְתְּךָ  
חָשִׁים כְּרוּבִים: לָךְ טְפוּחַ |  
חֹזְקִים וְצַקַּת מוֹצְקִים. כִּי  
נוֹעַמְךָ פּוֹצְחִים אֲרָאֵלִים  
וּמְצוּקִים: לָךְ יַחֲדָק עֶצֶב  
וְאִישׁוֹן יִנְשִׁיף. כִּי מֵאֵז

יֵאֲתָה תִּהְלָה וְעֵז  
לְבַקְדָּשׁ נֶאֱדָר. וּמִי שְׂקוּל  
נֶשֶׁת (אֱלִיו) גָּדְלוֹ לֵאדָר:  
יֵאֲתָה רוּמְמוֹת לָרֵם בְּכַחוֹ

עיוסד ע"ס תשר"ק.



Allmacht Erhabenen; wer ist würdig jedoch Seinen Preis zu rühmen? Es ziemet Verherrlichung dem König des Ruhms; wer kommt jedoch mit Ehrfurcht in Seine Thore Ihn anzubeten? Es ziemet Dankfagung dem Gott der Treue; wer ist es werth jedoch die Pracht seiner Schöne zu bewahrheiten? Es ziemet ewiger Sieg und Herrschaft dem Leben aller Welten; wer will jedoch davon rühmen ohne beschämt zu schweigen? Es ziemet zu erzählen das Wirken dessen, der furchtbar ist im Lobe; wer ist jedoch Dir gleich, daß er in öffentlichen Versammlungen es mit Klarheit verkündet. Es ziemet die Einheit Deines verehrten Namens zu bezeugen; wer ist tüchtig jedoch Seine Pflichten auf sich zu nehmen? Es ziemet von der Allgüte des Urfels Erwähnung zu thun; wer ist lauter jedoch Seine Wege zu erkennen? Es ziemet Sein Dasein in Gesängen zu verherrlichen; wer ist würdig jedoch Sein kräftiges Lob zu singen? Es ziemet den Allgerechten jeder Zeit zu suchen; wer ist so rein jedoch einzudringen, wo Seine Majestät weilet? Es ziemet

ישָׁנִיב. וּמִי קָשׁוּט שְׁנוֹן  
 שְׁבַחוּ לְהַשְׁנִיב: יְאֹתָהּ  
 צְפִירָה וְתִפְאֶרֶת לְמֶלֶךְ  
 הַכְּבוֹד. וּמִי פִתְחוּ בְּאֵי  
 בִּירְאָה לְעַבְדְּךָ: יְאֹתָהּ  
 עֲנוּת תּוֹדָה לְאֵל הַנְּאֻמָּן.  
 וּמִי סְפוּן הַדָּר הַזֶּה  
 לְהַתְּאֵמָן: יְאֹתָהּ נְצַח  
 וּמִמְשָׁלָה לְחַי עוֹלָמִים. וּמִי  
 מְדַל וְלֹא הוֹחֵס בְּבִלּוּמִים  
 (כִּי בְּבִלּוּמִים) יְאֹתָהּ לְסַפֵּר  
 מְלֻאכוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת. וּמִי  
 כְּעֶרְכְּךָ בְּאוֹרָם בְּשֵׁר  
 בְּמִקְהֵלוֹת: יְאֹתָהּ יְחוּד  
 שֵׁם הַנִּכְבָּד לְהַעֲיִדָה. וּמִי  
 טָבוּס טָעוֹן עֲדוּ בְרַעְדָה:  
 יְאֹתָהּ חֲסֵדִי צִוֵּר סְלָה:  
 לְהַזְכִּיר. וּמִי זָךְ דְּבַק דְּרָכָיו  
 לְהַזְכִּיר: יְאֹתָהּ נִדְאִי וְתִיק  
 לְסִלֵּד בְּרִנְנָה. וּמִי הַגּוֹן  
 הַלֵּם הַלּוּלוּ לְנִרְנָה: יְאֹתָהּ  
 דְרוֹשׁ צְדִיק בְּכָל עוֹנָה. וּמִי  
 גְהוּיִן שִׁירוֹת שְׁכָנוּ  
 לְהַמְעִינָה: Borb. יְאֹתָהּ



mit Segnungen zu schmücken  
den unbegreiflichen Allgerechten;  
wer bin ich jedoch dazu zu ge-  
langen ?

בְּרִכּוֹת הַעֲשׂוֹת צְדִיק  
לְעִילּוּם. וּמִי אָנֹכִי בָּא עַד  
הַלּוּם:

וּבְבִן מִי לֹא יֵרָאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם בִּי לֵךְ יְאֹתָהּ כִּי:  
כִּי אֲרוּקִי אֵשׁ בְּאִמָּהּ יֵאֲפֹדֶהּ. כִּי בְרִיתִי בְּשֵׁר  
בְּבִרְכָה יִבְלַעְדוּהָ: כִּי גְדוּדֵי גּוֹבָהּ בְּגִהַר יִגִּידוּהָ.  
כִּי דְבִקִּי דְבָרְתָהּ בְּדִיצָה יְהוּדוּהָ: כִּי הוֹמִי הַמּוֹלָה  
בְּהֶגֶא יְהוּדוּהָ. כִּי וְהוֹגִי וְתִיקִיָּה בּוֹעֵדָם יוֹעֲדוּהָ:  
כִּי זָכִי זָכוּל בּוֹמְרָתָם יוֹבִידוּהָ. כִּי חָפִי חָלָד בְּחֶכְמָם  
יַחֲדוּהָ: כִּי טַפְסָרֵי מוֹהַר בְּטַעַמָם יִשִּׁידוּהָ. כִּי יוֹדְעֵי  
יֵרָאֲתָהּ בְּיַחְוֹלָם יִיַחֲדוּהָ: כִּי כִתִּי כְרוּבִים בְּכַנְפֵיהֶם  
יִבְבְּדוּהָ. כִּי לּוֹמְדֵי לְחֻקָּהּ בְּלֶהֱקָם יִלְבְּדוּהָ: כִּי  
מַחֲנֹת מַעוֹפְפִים בְּמַהֲלָלָם יִמְאִידוּהָ. כִּי נִשְׂוֵאֵי  
נִשְׂרִים בְּנוֹאֲמָם יִנְגִידוּהָ: כִּי סְכוּכֵי סֶךְ בְּסִלּוֹדָם  
יִסְגְּדוּהָ. כִּי עוֹמְסֵי עֵלְיָהּ בְּעוֹז יַעֲיִדוּהָ: כִּי פְלִיאֵי  
פֶלֶא בְּפֶלֶל יִפְחֲדוּהָ. כִּי צוֹעֵכֵי צָקוֹן בְּצָרְתָם  
יַצְעִידוּהָ: כִּי קְדוּחֵי קִדְחָהּ בְּקֶרְאָם יִקְדוּהָ: כִּי רוֹגְשֵׁי  
רַצְפָּתָהּ בְּרִטְט יִרְעִדוּהָ: <sup>Sorb.</sup> כִּי שְׁבִיבֵי שְׁלֵהֲבוֹת  
בְּשֶׁכֶל יִסְהַדוּהָ. כִּי תוֹמְכֵי תוֹם בְּתַהֲלָה יִתְמִידוּהָ:  
וּבְבִן מִי לֹא יֵרָאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם בִּי לֵךְ יְאֹתָהּ כִּי בְּכָל:

Mit ganzer Kraft  
will ich mich anstrengen Dich  
zu preisen; gebeneheiet sei, wer  
den Namen Deine: verherrlich-  
ten Größe verbreitet. Mit Leib

מיוסד ע"ס א"ב

בְּכָל אֶזֶן אוֹסִיָּה אוֹמִיָּן  
לְגִדְלָהּ. בְּרוּךְ בְּרוּךְ שֵׁם  
קְבוֹד גְּדֻלָּתָהּ: בְּכָל גּוֹף



und Seele werde Dein Ruhm erhöht; Dir bringen sie Benedeiungen Deine Tempelbewohner (Israel). Mit ganzem Vermögen und aus Liebe nehmen sie die Pflichten Deiner Herrschaft auf sich; „Preisgesang“ und „heilig“ beten Deine Verehrer Dich zu erheben. Aus allen Enden wird Dir geräuchert, nähern sie sich Dir; Deine Lieben bestreben sich Dir hundertmal ihr „Gebenedeiet“ zu bringen. Mit ganzem Herzen werde erwogen Dein mächtiger Schutz. „Gebenedeiet“ rufen die Pfleger Deiner herrlichen Lehre. In allen Gemeinden huldigen sie Deiner göttlichen Einheit, ihr „Gebenedeiet“ anzustimmen für Deine spendende Güte. Für Deine gemessene Huld und erwogene Güte, singen sie „Gebenedeiet“ und bitten von Dir gehört zu werden. Im leisen Geflüster so wohl, als im Sturme Deiner mit Weisheit gegründeten Himmel ist ein „Gebenedeiet“ vernehmlich, in schönem Vortrage. So oft Dein Namen von der großen Gemeinde im Tempel deutlich ausgesprochen wurde, ließen die Thürmer ihr „Gebenedeiet“ mit Jubel vernehmen, Deine Macht zu erhöhen. So oft Du zur Erhöhung Deines Ruhmes Wunder geschehen lässest, wird das „Gebenedeiet“ vernommen, wie bei

וּנְשָׂמָה יִשְׁנֹב הַלְלוּךָ. בְּרוּךְ  
 הַזֹּבְבִים לְךָ נִטְעֵי אֶהְלֶךָ:  
 בְּכָל הַזֶּזַן מִתְאַהֵב מִלְכוּת  
 עֲדָךָ. בְּרוּךְ וְקָרוֹשׁ פּוֹצְחִים  
 יִרְאֶיךָ לְעֶלְךָ: בְּכָל זְנוּזוֹת  
 מִקָּטָר וּמִגֹּשׁ קָךָ. בְּרוּךְ  
 חֲרָדִים לְהִמְאוֹת יְדוּעֵיךָ  
 בְּשִׁלְךָ: בְּכָל טוֹחַ יוֹעֵץ  
 חֲסִיוֹן צִלְךָ. בְּרוּךְ יֹאמְרוּ  
 מִשְׁעֵשְׂעֵי אֶמֶזֶן אֶצִּילְךָ:  
 בְּכָל כֶּסֶל יִיחָדוּ אֱלֹהוֹתֶיךָ  
 קִהְלֶךָ. בְּרוּךְ לְעֵנוֹת אַחַר  
 חֲטִיבַת חִילְךָ: בְּכָל מִדַּת  
 חֶסֶד וְקוֹ מִשְׁקוֹלְךָ. בְּרוּךְ  
 נוֹאֲמִים תְּאָבִי אֶזְוֶן לְקוֹלְךָ:  
 בְּכָל שִׁיחַ וְסַעַר שֶׁמִּי  
 שֶׁכִּלְךָ. בְּרוּךְ עֲנִיֹתָם  
 בְּאוֹמֵר יִפָּה כִלְךָ: בְּכָל  
 פְּתִיחַת מְפוֹרֵשׁ צְנִי  
 מִגְדְּלֶךָ. בְּרוּךְ צִהַל הַחֶלֶם  
 עֶזוֹ לְהַגְדֶּלְךָ: בְּכָל קֶן  
 הַפְּלֹאתָ נִסּוֹם לְגִדְלֶךָ.  
 בְּרוּךְ רַחֲשָׁם עַל הַצֵּת  
 חֲרוּלְךָ: <sup>Borb.</sup> בְּכָל שֶׁבֶן



der Zerstörung der Götzen. Aller Orten, wo Deine Güte sie erquickt mit den Früchten der Bäume, bringen die Frommen ihr „Gebenedeiet“ Dir dar.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶה מִלֶּדָּה רַגְזִים בִּי לָךְ יְיָ אֲתָהּ בִּי בְּכֹל חֲכָמִי:

Die Frommen, die da streben, ihren Wandel zu bessern, schicken früh sich an zum Gebete vor Dir. Die Schriftgelehrten mit redlichem Herzen, sie bücken sich, fallen nieder zur gefälligen Aufnahme ihrer Spenden. Die Weisen, die darnach trachten Deinen unbegreiflichen Namen zu enträthseln, streben eilend in Deinen Tempel dort zu verweilen. Die Weisen, die Zeugniß ablegen von der Wahrheit Deiner treuen Verheißung; stets haben sie Gottesfurcht vor Augen. Die Redner, die in Deiner Lehre sich eines schönen Vortrags befleißigen, sie beschwichtigen den Streit, der sich in den Lehrhäusern erhebt. Die Lehrer, die Unterricht ertheilen, wie Deine Gnade mit Erfolg zu erfliehen ist; sie verherrlichen Deinen Namen in Gebeten. Die Fürchtigen, die Gott, den Beherrscher und Allgerechten verehren, sie hoffen auf Deine Güte und baldige Gnade. Die Weisen, die den Schätzen der Weisheit und der Erkenntniß nachsuchen, sie ver-

בְּהַתְעַדְנָם מִמְּנֵדֵי אֲשֶׁרְךָ.  
בְּרוּךְ תְּמִימֶיךָ יִתְּנוּ לָךְ  
מִשְׁלָךְ:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶה מִלֶּדָּה רַגְזִים בִּי

מיוקד ע"ס תשר"ק

חֲכָמֵי תוֹם דָּרְךָ הַמְּאַחֲלִים  
לְכוּן. שֶׁחַר מְעוֹרְרִים  
לְקַרְאֲתָךְ הַכוּן: חֲכָמֵי רַבִּי  
תוֹרוֹת הַיִּשְׂרָאֵל בְּלִבּוֹתָם.  
קוֹדִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רְצוֹת  
נְדָבָתָם: חֲכָמֵי צִרוּף  
אוֹתִיּוֹת שֵׁם עֶלְוִמָּךְ. פּוֹקְדִים  
שְׁקוֹד סִפָּה אוֹלָמָךְ: חֲכָמֵי  
עֲדוֹת קוֹשֵׁט אֲמָרֵי אֱמֶתְךָ.  
סוֹקְדִים שִׁוּוֹת לְנִגְדָם  
אֱמֶתְךָ: חֲכָמֵי נְאֻם צוֹפִים  
וּפִיּוֹת מְדַבְּרָךְ. מְלַחֲמָה  
מְשִׁיבִים בְּשַׁעֲרֵי דְבִירְךָ:  
חֲכָמֵי לְמַד לְהוֹעִיל מִפִּיךָ  
חֲנוּן. כְּבוֹד שָׁמַיִם לְשִׁמְךָ  
בְּחֲנוּן: חֲכָמֵי יִרְאֵת אֱלֹהִים  
מוֹשֵׁד וְצַדִּיק. טוֹבֵךְ קוֹיִם  
קָרֵב וּמְצַדִּיק: חֲכָמֵי חֲפוּשׁ  
מִשְׁמוֹנֵי חֲבָמָה וְדַעַת.



einen sich, von Deiner erhabenen Weisheit zu singen. Die im Bekenntniß des heutigen Gottesdienstes Vergebung erwarten, sie flehen im Gebete um Erhörung und Verzeihung. Die ihre Worte wählen, um zu Dir zurückzukehren; sie flehen: o Herr! gedenke Deiner Diener! Die Gläubigen, die auf den Bund sich stützen Deiner unveränderlichen Eigenschaften; sie pochen an Deine Pforte, daß Du ihre Klagen erhörst.

זוֹקְקִים וְאֵת מוֹדַעַת:  
חֲכָמִי וְהִי בְעֲבוּדַת יוֹם  
הַסְּלִיחָה. הוֹמִים בְּתַחֲנוּן  
שְׁמָעָה וְסִלְחָה: חֲכָמִי  
דְּבָרִים קַחַת שׁוֹב עֲדִידָה.  
גּוֹעִים אָנָּה זְכוּר לְעַבְדֶּיךָ:  
חֲכָמִי בְּשִׁיחֵי בְּבְרִית <sup>Bohb.</sup>  
כְּרוּתָה לְמַהוּתֶיךָ. אֲנִקְתָּם  
אֲזוּזֵי הוֹפְקֵי דְלְתוּתֶיךָ:

סגורים שני כשמים.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶה מִלֵּךְ הַגּוֹיִם כִּי לֵךְ  
יֵאָתֶרָה כִּי בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל:

מיוסד ע"ס תשר"ק.

Allkräftig bewährt sich der Ruhm Deiner Allmacht, wenn Du den Frieden und die Sicherheit der Räuber zerstörest. Schöner noch zeigt Deine Treue sich bewährt, wenn Du das Ansehen der Frommen erhebst. Jeder Fuß hüpfet und springet Dir zu Ehren, wenn Du die Häupter der Frevler schwinden machst von der Erde. Aus allen Kräften werden Lieder zu Deiner Erhebung gesungen, wenn Du Deines Erbvolkes tiefe Wunden heilest. In allen Ländern werden Gesänge angestimmt, zu Deinem

וּבְכָל תּוֹקֶף יֵאֱמָן עוֹז  
הַלּוּלָךְ. שְׁלוֹת שׁוֹדְדִים  
וְשִׁאֲנָנוּתָם בְּהִילֵלְךָ: וּבְכָל  
רָגַשׁ יוֹמֶתֶק סוּד אַמּוּנֶיךָ.  
קַרְנוֹת צַדִּיקִים בְּרוּמָמָךְ  
בְּאַרְמוֹנֶיךָ: וּבְכָל צַעַד יִפְּזוּ  
וַיִּכְרְכּוּ לְכַבּוּדְךָ: פְּאֵתֵי  
בוֹגְדִים | מֵאַרְץ בְּאַבְרָהָה:  
וּבְכָל עוֹצֵם יוֹשֵׁר שִׁיר לְעַקְלָךְ.  
סְגִידֶיךָ מִמַּחֲזֵן מִכְתָּם  
בְּהַתְעִילְךָ: וּבְכָל נְפוֹת  
יִזְעַם וְאֵת לְגִדְלָךְ. מַלְכֵי



Ruhme, wenn Du das Ansehen der Erden-Könige Dir unterordnest. In allen Sprachen wird Dein Namen allein verherrlicht, wenn Du den Zweig, den Du gepflanzt, (Israel) sicher stellst. Ueberall wird deine Huldigung durch Jubel vernommen, wenn Du die Balläste der Sünder in ihrer Feste zerstörest, Deine Zerstreuten zu Tausenden wieder zurück führst. Aus allen Kräften huldigen sie der Herrschaft Deiner Einheit, wenn Du die Schaar der Uebermüthigen zur Vernichtung verdammt. Auf allen Wegen werden sie sich von Deiner Allmacht unterhalten, wenn Du Dein Volk erfreuest, nach ihrer Hoffnung. Durch alle Segnungen wird Dein heiliger Name erhöht werden, wenn Du die Jugend Deiner Gläubigen erneuest wie ein Adler.

אָרֶץ מִכְבוֹדָם בְּהַדִּילָךְ׃  
 וּבְכֹל לְשׁוֹן יוֹשֵׁב שְׂמֵךְ  
 לְבָדֶךָ. כִּנְתַת נִטְעֶךָ בְּטַח  
 בְּבִדְדֶךָ׃ וּבְכֹל יָד יְהוּיִד  
 שָׁמַע צִלְצוּרֶךָ. מִיִּרְתַּת  
 טַמְאִים | מַחוּסֵן בְּנִצְלֶךָ׃  
 וּבְכֹל חֲנָה וְסִיעַ קוֹמֶךָ  
 וְשׁוֹבֶךָ. זְרוּיִיד לְרַבְבוֹת  
 אֶלְפֵיהֶם בְּהַשִּׁיבֶךָ׃ וּבְכֹל  
 וְכֹל יִמְלִיכוּ אֲדָנוֹת יְחִידֶךָ.  
 הַמּוֹן עֲרִיצִים לְאַבְדוֹן  
 בְּהַכְחִידֶךָ׃ וּבְכֹל דְּרָךְ  
 יוֹשֵׁחַ עוֹצֵם חֵילֶךָ. גְּוִיֶךָ  
 בְּשִׁמְחֶךָ כִּיחַל וְלֶךָ׃  
 וּבְכֹל בְּרָכוֹת יִתְרוֹמַם שֵׁם  
 קֹדְשֶׁךָ. אֲמוֹנִיךָ נְעוּרֵימוֹ  
 כִּנְשָׁר בְּחֶדְשֶׁךָ׃

וּבְכֹן מִי לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֶךָ יֵאָתֶה

כִּי בְּכֹל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכֹל מַלְכוּתָם׃

Stelle Deine Herrschaft wieder her, o König der Könige. Himmel und Erde rühmen Deinen Preis. Von Deiner Erhabenheit Augen

מַלְכוּתָם תִּכְוֵן מַלְכוּתֶךָ  
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים׃ שָׁמַיִם  
 וָאָרֶץ שִׁבְחֶךָ יְהוּ מְבִיעִים׃  
 רוֹמְמוֹתֶךָ יִקְרְאוּ בְּגִירוֹן



Völker und Nationen. Deine Heiligkeit und Allmacht ist begründet im Lallen der Kinder. Deine Gerechtigkeit verkünden die Inselbewohner. Der Herrschaft Glanz werden erben die heiligen Zweige Deiner Pflanzung. Alle werden sie mit Liebe erzählen die Erhabenheit Deines herrlichen Namens, von Deinen Thaten sich mit Freudigkeit unterhalten, Deiner Ehre werden voll sein die Länder; alle Sterbliche werden anbeten vor Dir, Schöpfer des Lichts und der Finsterniß, wenn Du in Deinem Reiche die Bosheit schwinden machst von der Erde. Du regierst! — Darob freuen sich die Himmel, ist fröhlich die Erde.

הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים: קְדוֹשָׁה  
וְעוֹז תִּסְפֹּד כַּמְפִּי עוֹלָלִים:  
צְדָקוֹתֶיךָ יִגִּידוּ בְּאֵיִם אֵל  
אֱלֹהִים: פָּאֵר מְלוֹכָה יִנְחֲלוּ  
נִשְׁעֵי כִנֹּת קְדוֹשִׁים: עַלְוֵי  
כְבוֹד שְׁמֶךָ יִתְנֶנּוּ כֹל  
בְּאֵהָבִים: סְפֹר מַעֲשֶׂיךָ  
בְּרָנָה יִפְצְחוּ מֵאֲרִישִׁים:  
נֹעֵם דֵּעַ יִרְאֶתְךָ יִתְמַלְאוּ  
אֲרָקִים: מִשְׁתַּחֲוִיִּים כָּר  
בְּשֶׁר לְפָנֶיךָ עוֹשֶׂה שִׁחַר  
וְעִיפָהוּ: <sup>Borb.</sup> מְלִכּוֹתֶיךָ  
בְּכִלּוֹתֶיךָ לְנֶעַר אֲרִישִׁים מִן  
הָאָרֶץ: לָכֵן בְּמַלְכוֹתֶיךָ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרְאֶתְךָ מְלֶכֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יִאָּתֶה כִּי  
בְּכֹל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכֹל מְלִכּוֹתָם מֵאִין כְּמוֹךָ:

עיוסד ע"ס א"ב

נִחַיִּים מֵאִין כְּמוֹךָ בְּאֵהָבֶיךָ  
שָׁמַיִם וְשָׁמַיִם שָׁמַיִם. מֵאִין  
כְּמוֹךָ בְּכִלְלֶיךָ אֵשׁ וּמַיִם:  
מֵאִין כְּמוֹךָ בְּגִלְגֶּלֶךָ אִישׁוֹן  
חוֹשֶׁךְ וְאוֹפֵל. מֵאִין כְּמוֹךָ  
בְּדִלְקַתְּךָ אוֹר מִמֵּאֵפֶל: מֵאִין  
כְּמוֹךָ בְּהִבְדִּילֶיךָ רְקִיעַ

Nichts gleicht Dir!  
Du hast die Himmel und  
der Himmel Himmel be-  
festigt. Nichts gleicht Dir!  
der Du Feuer und Wasser  
untermischest. Nichts gleicht  
Dir! Du lässest Finsterniß  
und Nebel weichen. Nichts  
gleicht Dir! Du entzündest  
Licht an der Finsterniß.  
Nichts gleicht Dir! Du



hast die Himmel getheilet. Nichts gleicht Dir! Du erhältst in Reinheit die Reinen und Verehrten. Nichts gleicht Dir! Du kräftigst das Heer der Unnennbaren! Nichts gleicht Dir! Du rüstest die Erde zur Hervorbringung der Gräser und Saaten. Nichts gleicht Dir! Du hast den Garten bestellt zur Hervorbringung der Früchte. Nichts gleicht Dir! Du unterhältst die beiden großen Lichter. Nichts gleicht Dir! Du zündest an das Licht der Sterne. Nichts gleicht Dir! Du sprichst, daß die Wasser mit Leben sich regen. Nichts gleicht Dir! Du befehlst, daß die Lüfte sich beleben. Nichts gleicht Dir! Du lässest das Gewürm in der Erde Schoos gedeihen. Nichts gleicht Dir! Du giebst dem Viehe und Gewild das Leben. Nichts gleicht Dir! auf Dein Geheiß entstanden des Landes und des Meeres Ungethüm. Nichts gleicht Dir! Voll Weisheit hast Du ihre Gestalt gebildet. Nichts gleicht Dir! Du hast einen Tag unter den Tagen zum Ruhetag bestimmt.

בְּמַחֲצֵי. מַאִין כְּמוֹךָ בּוֹעֵדָךְ.  
 לְהַקְוֹת זְרוֹנֵי שַׁחֲן: מַאִין  
 כְּמוֹךָ בּוֹבֵךְ צְבָאוֹת אֲנָכִים  
 וְנוֹרָאִים. מַאִין כְּמוֹךָ בְּחַסְנְךָ  
 חֵילֵי פְלִיאִים: מַאִין כְּבוֹךְ  
 בְּטַבְּסֶךָ מוֹצֵא דְשִׁאוֹרְדִים.  
 מַאִין כְּמוֹךָ בְּיַצְבְּךָ גֵן  
 לְרַצְמֵיחַ מְגֵדִים: מַאִין כְּמוֹךָ  
 בְּכִלְקֶךָ גּוֹדֵל שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת.  
 מַאִין כְּמוֹךָ בְּלִהְבֶךָ עֵשׂ  
 כְּסִיל וְכִימָה וּמְזוֹרוֹת: מַאִין  
 כְּמוֹךָ בְּמִלְכֶךָ יִשְׂרָאֵל  
 אֲדִירִים. מַאִין כְּמוֹךָ בְּנוֹאֲמֶךָ  
 לְעוֹפֵף טְסֵי אוֹיִרִים: מַאִין  
 כְּמוֹךָ בְּשִׁנְבֶךָ רִמְשׁ מִמְּעֵי  
 צִיָּה. מַאִין כְּמוֹךָ בְּעַצְמֶךָ  
 נֶפֶשׁ בְּהֵמָה וְחַיָּה: מַאִין  
 כְּמוֹךָ בְּפִקְדֶךָ אֲבוֹס בְּהֵרְרֵי  
 אֵלֶךָ מְסֻבּוֹ: מַאִין כְּמוֹךָ  
 בְּצִוְתֶךָ לְוִיָּתוֹן זֶה יַצְרֵת  
 לְשִׁהָה בּוֹ: מַאִין כְּמוֹךָ  
 בְּקִבְצֶךָ עֶפֶר מְרֹנְבֵי אֲדָמָה.  
 מַאִין כְּמוֹךָ בְּרִקְמֶךָ חוֹתָם  
 תְּכֵנִית מְלֵא חֶקְמָה:



<sup>Borb.</sup> מאין כמוך בשבתך יום | מימים . מאין כמוך  
בתקנתך שכלול שני עולמים :

ובכן שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

מיוסד ע"פ א"ב מסול.

האזורים באהב אומרים יי אלהינו : הבאים  
בברית עונים יי אחד : הנאולים בגיל אומרים יי  
אלהינו . הדרושים בדע עונים יי אחד : ההומים  
בהגא אומרים יי אלהינו . הותיקים בועד עונים יי  
אחד : הזבדים בזבד אומרים יי אלהינו : החנונים  
בחיל עונים יי אחד : הטכוסים בטעם אומרים יי  
אלהינו . היחוסים ביחס עונים יי אחד : הכלולים  
בכתר אומרים יי אלהינו . הלכותיים לז קעם עונים  
יי אחד : המודים במתק אומרים יי אלהינו .  
הנשואים בנועם עונים יי אחד : הסגולים בסגל  
אומרים יי אלהינו : העמוסים בעוז עונים יי אחד :  
הפרוים בפאר אומרים יי אלהינו . הצנועים בצדק  
עונים יי אחד : הקרואים בקשב אומרים יי אלהינו .  
הרוגשים ברוז עונים יי אחד : <sup>Borb.</sup> השואגים  
בשקר אומרים יי אלהינו . התמוכים בתאב עונים  
יי אחד :

תשגב לכדך ותמלודך על כל ביחוד :

כפתוב על יד נביאך והיה יי למלך על כל

הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :

ובכן פן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על

כל מה שפראם . ויראך על המעשים וישתחו לנגד כל



הברואים ויעשו כלם אנדה אחרת לעשות רצונה בלכב שלם  
כמו שידענו יי אלהינו שהשלמן לפניך עזו בידך וגבורה  
בימינה ושמך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך. תהלה ליראיך. ותקנה לדורשיך.  
ופתחוקפה למיחלים לך. שמחה לארצך. וששון לעירך.  
וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריכת גר לבן ישי משיחך במנהג  
בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוו וחסידים  
ברנה יגילו. ועולתה תקפין פיה. וכל הרשעה פלה בעשן  
תכלה. כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ:

ותמלוד אלה יי לבדך על כל מעשיך. בהר ציון משכן  
כבודך. ובירושלים עיר קדשך. כפתוב בדברי קדשך. ימלוד  
יי לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הגלוייה:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדך כפתוב  
ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש גקדש בצדקה  
ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.  
ורזמתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו  
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (השבת חנה לקדשה  
ולמנוחה ואת יום) הכפורים הזה. למחילה ולסליחה ולכפרה  
ולמחול בו את כל עונותינו (באהבה) מקרא קדש. זכר ליציאת  
מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה  
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון  
משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל  
עמך בית ישראל. לפניך. לפלטה לשוכה. לחן ולחסד  
ולרחמים לחיים ולשלום ביום הכפורים הזה. זכרנו יי אלהינו  
בו לשוכה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר



ישועה ורחמים חום ורחמים עלינו. ורחמים עלינו. והושיענו כי אלקי  
 עינינו. כי אל מלך | חנון ורחום אתה:

סליחות לשחרית של יום כפור

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו. מחל לנו  
 מלכנו כי רבו עונינו:

מיוסד ע"ס א"ב כפול

צא סחורה

י אלהי הצבאות צג בין ההרסים. אמנם  
 ידענו כי אין בנו מעשים. בנפש חשיכה לך נסים.  
 בני ידידיך שלשת היחוסים: גם כי פסו בכל-  
 אפסים: גועים בתחנון תפלת פיוסים. דרכי טובך  
 לא תחזיל לעמוסים. הינם הצהר בצהרים  
 להשים. הלא לפניך גלויים המכסים. הלב עבדיך  
 לשמור נמוסים. ומי מעכב שאור שבעיסים. ועיר  
 קטנה ומלך גדול סובבה באוכלסים: זבובי מות  
 יבאיש עסיסים. ודונות ופשעים והרהורים תוססים.  
 חורש רע ואין כנוגשים. חרוב ומחריב והגנו  
 נתפסים: מהורים וזכים בגלליו גוססים. טנה  
 מזסיה בלי היוזת ששים. יחד שני מקדשים  
 עבוריו נהרסים. יודעי זבחים ולפנים נכנסים:  
 כדגים המשחים בדם הממרים. כלם כלו  
 ותפארת שביסים. לובש צדקות הפלא נסים.  
 לשחטו בחלפות לימים דכמוסים: מלט ממנו  
 בניה המעשים. מתח דינה הפר לעסומתביסים.  
 נצח ישראל תושיע מנגשים. גזופים דחופים



בְּשָׂרֵי מַסִּים: סַנְגוּרִים אִמִּץ אוֹתָם בְּלִי לְהַחֲסִים.  
 שָׁטָן וְקַטְגוֹר לְשֹׁתֵק וּלְהָסִים. עוֹנוֹת וּפְשָׁעִים אִם  
 פָּשָׂה פּוֹשִׁים. עֵינֵי עִמָּךְ לֵךְ תְּלוּיֹת וַיְרִיחֵם  
 פּוֹרְשִׁים: פּוֹנִים לְשׁוּב פָּנֵי מִקְדִּיחַ הַמָּסִים. פּוֹתְחִים  
 בַּחֲרָטָה מִמַּעֲשֵׂיהֶם הַמְּאֹסִים. צָמִים וּמִתְעַנִּים  
 וְדֹרְכֵיהֶם מִחֲפָשִׁים. צַל כְּנַפִּיךָ מִתְּלוֹנְנִים וְנַחֲסִים:  
 כִּבֵּל צָקוּנָם כְּקָרְבָן כְּבָשִׁים. קִיָּם דְּבָרְךָ וְהָיָה  
 לְבִקְעָה הַרְכָּסִים. רֵאָה עִמָּךְ בְּקָרֵב שׁוֹסִים. רַחוּם  
 כִּפּוּר רְצוֹן וְאוֹנָסִים: שִׁנְנוֹתֵינוּ אִם רַבּוּ גִזְלוֹת  
 וְחֲמָסִים. שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהִפֵּר כְּעֵסִים. תְּשׁוּבָה  
 וּמַעֲשֵׂה הַטּוֹב תִּמְיֵד מְגֻנִים כְּתֹרֵסִים. וְעַל־רַחֲמֶיךָ  
 הַרְבִּים אָנוּ חוֹסִים:

כי Auf deine grenzenlose Barm-  
 herzigkeit vertrauen wir, auf deine  
 rechtfertigende Gnade; und hoffen auf  
 deine Vergebung, und gewärtigen  
 von dir das Heil. Du bist der Wel-  
 tenherr, der an Guld und Milde  
 von jeher hat sein Gefallen; der  
 übergeheth die Schuld und Sünde  
 seines Volkes, und sühnet die Ver-  
 gehungen seiner Anbeter und Ber-  
 ehrer; der geschlossen hat seinen  
 Bund mit den Alten, und hält sei-  
 nen Schwur und Eid ihren spätesten  
 Nachkommen. Du bist es, der da ist  
 herabgestiegen in seiner Majestät in  
 einer Wolke auf die Höhen Sinai's;  
 du hast gezeigt deinem Knechte Mo-  
 ses das Walten deiner Güte; hast  
 ihm geoffenbaret die Wege deiner  
 Gnade, und ihm kund gethan: wie  
 du ein Gott bist, barmherzig und  
 gnädig, langmüthig, voller Guld  
 und unerschöpflich in Wohlthun  
 und Wohlthat; wie du leitest die  
 ganze Welt nach dem Maße der

פי על רחמך הרבים אָנוּ  
 בְּטוֹחִים. וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ אָנוּ  
 גִּשְׁעָנִים: וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים.  
 וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא  
 מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מְקַדֵּם. מַעֲבִיר  
 עוֹנוֹת עִמּוֹ וּמְסִיר חַטָּאת יִרְאִיו:  
 פּוֹרֵת בְּרִית לְרֵאשׁוֹנִים. וּמְקַיֵּם  
 שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא  
 שִׁיבֵדְתָּ בְּעַנְן כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינַי  
 וְהִרְאִיתָ דְרָכֶיךָ לְמֹשֶׁה עַבְדְּךָ:  
 וְאַרְחֹזֵת חֶסְדְּךָ גְּלוּת לּוֹ. וְהוֹדַעְתָּנוּ  
 כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן: אֲרָךְ  
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד וּמְרַבָּה לְהַטִּיב:  
 וּמְהִיג אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּמִדַּת



Barmherzigkeit. So steht geschrieben: Gott sprach: ich lasse hinziehen meine Sülte vor deinem Angesicht, und rufe aus vor dir den Namen Gottes, wie ich gnädig bin, wem ich gnädig bin und mich erbarme, weissen ich mich erbarme!

Der Gott der Langmuth, der bist du, der Herr des Erbarmens wardst du genannt, und den Weg der Buße und Belehrung, den hast du uns angezeigt. Gedenke heute und alle Tage in der ganzen Fülle deiner Barmherzigkeit und Gnade des Stammes, den du hast erkoren, wende in Erbarmen dich zu uns, dieweil du ein Herr bist des Erbarmens. Mit Gebet und Andacht treten wir hin vor dein Angesicht; darum, wie du verkündet hast (Moses) dem Demüthigen in alter Zeit, laß ab von deinem brennenden Grimm und Zorne, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre; laß uns im Schatten deiner Flügel Schutz und Schirm finden, wie an dem Tage, von dem es hieß: „und Gott stieg herab in einer Wolke.“ Uebergehe die Sünde, und lösch aus die Schuld, wie an dem Tage, von dem es heißt: „und er stand da bei ihm!“ Horch auf unsern Ruf, und merck auf unsern Spruch, wie an dem Tage von dem es hieß: „Und er rief aus den Namen Gottes! Und so steht da geschrieben:

Und es zog vorüber Gott vor seinem Angesichte und rief: „Gott ist der Ewige und Unendliche, allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Guld und Wahrheit. Er bewahret seine Guld den Tausenden, vergibt und macht rein und frei von Schuld und Sünde und Bergehen.“

Bergib uns unsere Schuld und Sünde, und nimm uns in Gnaden auf! Bergib uns Vater, was wir gesündigtet, verzeihe uns, Herr, was wir verschuldet; denn du bist gültig Herr, nachsichtig und veröhulisch, voller Guld und Milde gegen Alle, wie dich anzurufen!

הַרְחֵמֵם: וְכֵן כָּתוּב. וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבֵי עַל פְּנֵי וְקִרְאתִי בְשֵׁם יי לְפָנֶיךָ וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחָז וְרַחֲמֹתַי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ותרך תשובה הורית. גדלת רחמך וחסדיך תזפור היום ובכל יום לזרע ידידיך. תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים. בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לעניו מקדם. מחרון אפך שוב. כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיך נחסה ונתלונן. כמו תרד יי בענין. מעבוד על פשע ותמחה אשם. כיום יתיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב מני מאמר. כיום נקרא בשם יי ושם נאמר:

תעבד יי על פניו נקרא:

יי יי. אל רחום ותנון. ארך אפים. ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע. וחשאה. ונקה: וסלחת לעונינו ולהטאתנו ונחלתנו. סלח לנו אבנינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:



אלהינו בושנו במעשנו ונכלמנו בעוננו: אלהינו בשנו ונכלמנו  
 להרים אלהינו פנינו אליך: אן לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש: ידענו  
 כי חטאנו ואין מי יעמוד בעדנו: שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה: רחמיך  
 רבים יי במשפטיך חיינו: אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי:  
 ברחם אב על בנים בן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך  
 סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם  
 בוטח בך: יי הושיעה הפלך יעגנו ביום קראנו: כי לא על צדקותינו אנחנו  
 מפילים תחנונינו לפניך. כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה  
 אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי. כי שמך נקרא על עירך ועל  
 עמך:

סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך Borb.  
 וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם  
 נאמר:

ויאמר יי סלחתי כדברך: Gen. הטו וכו'

הטו אלהי אונך ושכע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא  
 שמך עליה. כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך  
 הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה  
 אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו

צ

מיוקד ע"ס א"ב ונסוף סתום סס סנסנכ אליהו בר שמעי הזק.

איכבה אפצה פה ואיך אשא עין. כי אין מעש ובידי זכות  
 אין. געיתי הייתי פאיש | שכור וכגבר עברו יין. דמיתי לגבור  
 שאין בידו כלי זיין: הוחרד לב דל וחדל ההוקם סרסור. ומה  
 יפער נבער מדעת ובין חסור. זדונו בחבו טמון וחובו בקרבו  
 אסור. חוטא ורב מרי ביד מנוול מסור: טרד לב גבוה הלזה  
 הבא לבקש. ישר העוה תוכחת קץ פתלתול ועקש. פושל  
 ברפיו אשמתו וצחנתו לו למוקש. לבו און חורש בשועל  
 כפיו נוקש: מען טען בפיצה להשיב מה אמצא. נתעבתי  
 ונאלחתי כי מלאתי דופי ושמצה. ספק מימי לא נאמנו פאכזב  
 מוצא. עצרותי און ומרמה וצומותי לריב ומצה: פשע מטה



ועון שא ואשם פפר. צעקתי מפאב לב נכלם בוש וחפר.  
 קצף שפף ורוגז הגיה וכעס הפר. רצה מרצה ומחבב וערבב  
 גומץ חוסר: שבמי פליטי ישראל הפוגו בלב נבר. תום החזיקו  
 ותחן הפיקו נשקו בר. את יי בהמצאו לדרשו חיל יוגבר. לא  
 בזה ולא שקץ ענות עני ונשפר: יום ישועה ועת רצון אמצא  
 לפניה. הגון וראוי ושלם אחשב בעיניך. בעמדי דהתפלל  
 ולבקש רחמים על פניה. רציתי אתכם השמיענו סלחתי  
 נתבשר ממעונתך: שקדו נא פני עליון והמולו קשורת. מכשול  
 הרימו פנו דרך וישרו מעקשות. עון עזבו והתודו ואל תוסיפו  
 להקשות. יודע ישוב ונחם ויקח דברי כבושים ובקשות:  
 הקשיבה אדון חנין האזינה ערך שועתי. זעקתי רצה והתרצה  
 והתפיים וקבל שועתי. קראתיך ממצר קרב אלי ולכה  
 לישועתי. חושה לעזרתי יי תשועתי:

אל מלך יושב על פסא רחמים. מתנהג בחסירות מוחל  
 עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים  
 וסליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא  
 כרעתם תגמול. אל הזרית לנו לומר שלש עשרה. זכור  
 לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. כמו  
 שבתוב וירד יי בענן ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי:  
 ויעבור יי על פניו ויקרא:

י ו יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצר  
 חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו  
 ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו פי הטאנו מחל לנו מלכנו  
 פי פשענו: פי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:  
 אל תסתר פניה מעבדיך פי צר לנו מהר עננו: אל תרחק ממנו  
 פי צרה קרובה פי אין עוזר: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך:  
 רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו.

פיוסד ע"ס א"ב ונסוף סתום טס סנפנכ שלמה:

אלהינו ואלהי אבותינו

אין מי יקרא בצרה. איש טוב גמשל פחדה. בקש רחמים



בְּעַד שְׁחֻקֵי הַדָּק. בְּשׁוֹם פָּנִים אֵין בְּדָק: גָּבַר תָּם וְגָבַר אָפֶס.  
 גָּמַר חֶסֶד וְצַדִּיק גִּרַּם. דּוֹר עָנִי בַּעֲוֹנוֹ גִּתְפֶס. דְּרָכָיו לְהַגִּיד  
 מִי יִחַפֵּשׁ: הוֹסֵפְנוּ בְּחַטָּאֵינוּ חֶמֶה לְהַבְעִיר. הַמִּתְנַדְּבִים בְּכַנֵּי  
 בַּיִת לְהַפְעִיר. וּמָה יַעֲצוֹר כַּח רַב וְצַעִיר. וְהוּי וּפְלִל לְקַדִּישׁ  
 וְעִיר: זַחֲלָתִי וְאִירָא בְּעַד מַחֲנֵי. זַעַק לַחַוֹּת לְחֻקָּר וּבִזְחֵן חֶסֶד  
 חֶסֶד וַיִּתּוֹר צַחֲנֵי. חֵן אִיךְ אֲמַצָּא בְּתַחֲנֵי: טוֹב לְקוֹרְאִיךְ בְּנַפְשׁ  
 דְּהַב טָרְחָם גָּשׁוּא וּלְכַלְכֵּל יִהְיֶה: יָקָר חֶסֶדְךָ עָלַי יְרַחֵם. יַעֲזֵן  
 קוּלִי לְהַאֲזִינֵי בְּאַהֲבָה: כְּהַגִּזֵן מַדּוּת וּבְתַפְקָה שְׁלָם. כְּזָקֵן וְרַגִּיל  
 וְלֹא כְּגוֹלָם. לְהַחֲשֵׁב נִגְדָּה דְּכָאֵי מְלַהֲבָלָם. לְרוּחֲתִי זָכְרָה  
 רַחֲמִיךָ מֵהַתְּעַלָּם: מְרַבִּים צָרְכֵינוּ וְאֵין לְהֵאמָר. מְקוֹצֵר דְּעָה  
 וּמְרוֹב מְמָר. נִגְדָּה דְּכָל יוֹצֵר חוֹמֵר. נוֹהֵג וְרוֹעֵה צֶל וְשׁוֹמֵר:  
 שׁוֹרְדֵנוּ כְּתוֹרֵן הַר בְּדוֹדֵינוּ. סָחִי וּמְאוֹם הוֹשֵׁם כְּבוֹדֵנוּ. עֲנֵנוּ  
 וְחַנּוּנוּ מַחֲיָה בְּשִׁעְבוֹדֵנוּ: עוֹד לְמַנְיָנְךָ בְּקֶשׁ אֲבוֹדֵינוּ: פְּגִיעַת  
 נִגְעֵי תוֹכְחוֹתֶיךָ שְׂבוּטִים. פְּזוּרִים פְּרוּדִים וּבְגוּזִים עֲבוּטִים. צָפְנִים  
 בְּסִפְךָ מְרִיב וּשְׂפָטִים. צָפִיתָ תַּפְאֲרֶתְךָ לָמוֹ מִבְּטִים: קוּל כְּחַךְ  
 לְהַב חוֹצֵב. קָצֵב טוֹב וְחַלּוּפוֹ קוֹצֵב. רַעִיךָ הוֹפְקִים בְּקוּל  
 עֲצֵב. רְצוּת נְדָבָתָם וּבְקַרְפָּה הַתִּיצֵב: שׁוֹקְדִים בְּצוּם לִבָּם  
 לְדַכְּנִיעַ. שְׂאוֹנָם וּמִזְעֵם בְּחֻרְרִיךָ תַּצְנִיעַ. תוֹכְעִים פְּלַחֵשׁ שְׂפָה  
 לְהַנִּיעַ. תַּאֲוֹתָם אֵל גָּא תַּמְנִיעַ: שְׂמֵךְ אֱלֹהִים חַיִּים וּמִתְפָּאֵר.  
 לְחַיִּים טוֹבִים וּמִמֶּךָ גִּשְׂאֵר. מְקוֹר חַיִּים עֲמִךָ מִתְבָּאֵר. הַבִּיטָה  
 וְעֲנֵנוּ וְעֵינֵינוּ הָאֵר: אל מלך. Seite 118.

הַאֲזִינָה " תַּפְלִתְנוּ רַקְשִׁיבָה לְקוּל תַּחְנוּנֵינוּ: הַקְשִׁיבָה לְקוּל  
 שׁוֹעֲתֵנוּ מִלִּבֵּנוּ וְאַלִּינֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל. תְּהִי גָא אֲזִיךְ קִשְׁבַת  
 וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹרָה לְשִׁמְעַ אֶל־תַּפְלִת עַבְדְּךָ וְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל:  
 רַחֲמֵיךָ רַבִּים. אֵל תְּבַא. רַחֵם אֲבִי לִי הַיְשׁוּעָה. " צְבֹאוֹת עֲמֵנוּ וְכֹר.

פיוקד ע"ס א"ב

אֲנֵא הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. סִלַּח גָּא לַעֲזֵן תַּהֲלִתְךָ לְסַפְרָה.  
 עֲצֹבֵר כְּבוֹד שְׂמֵךְ הַמָּה אֲנִיךָ. לְשִׁמוּעַ אֵל הַרְנָה וְאֵל הַתַּפְלָה  
 עֲשֵׂר עַבְדְּךָ מִתְפַּלֵּל וּלְפָנֶיךָ: גִּשְׂתִּי יוֹם זֶה לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ.



וְלִהְיֹתֶנּוּ עַל חַטָּאתַי וְעַל חַטָּאת עַמֶּךָ. דְּבַר תַּחֲנֻנְתִּי בְּהַפִּילִי  
 מִלְּאָרְזֵן בְּרִיתְךָ. אֲתָה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם | מְכוּן שְׁבֹתֶךָ: הֵן עֲמַדְתִּי  
 מִרְעִיד מִפְּנֵי כֹבֵד עֲוֹנוֹתַי. רַב־יָד פִּשְׁעֵי וְעֲצָמוֹ חַטָּאתַי. וְלִקְחַת  
 עִמִּי דְבָרִים שְׁחֹרֵת לְעֵצוֹ מִקֶּדֶם. בָּהֶם לְרַצוֹתֶךָ מְעֹנָה אֱלֹהֵי  
 קֶדֶם: זַעַק תַּחֲנֻנְתִּי תָבֵא נָא עֲדֶיךָ. וְאֵל תָּשֵׁב פְּנֵי קִמְצוֹ מִשְׁלוּחֵי  
 עֲבָדֶיךָ. חֲנִיץ תַּעֲנֶה לְקוֹל זַעֲקַת מְשֻׁעֵיךָ. תִּכְיֶן לִבָּם תִּקְשִׁיב  
 אָזְנְךָ: מִזֵּב דְרָכֵי רַחֲמֶיךָ אֵל תִּמְנַע מִמֶּנּוּ. כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ הִתְנַהֵג  
 עִמָּנוּ. יִחַשְׁבֶּה לְפָנֶיךָ כְּקָרְבַן צוּם תַּעֲנִיתֵנוּ. הַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל  
 חַטָּאתֵינוּ: כִּפֹּר נָא לְמַתּוּדִים לְפָנֶיךָ חַטָּאתָם. נֶקֶם וְטַהֲרֵם |  
 מִכָּל טְמֵאוֹתָם. לֹא יִשׁוּבוּ רִיקִם כָּל הַמְּפִילִים לְפָנֶיךָ תַּחֲנֻנְתָם.  
 וְשִׁמְעַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם אֵת תַּפְלֹתָם: מַחֵל נָא לְמַבְקָשֵׁי לְפָנֶיךָ  
 מְחִילָה. וְתִשְׁלֵךְ כָּל חַטָּאתָם בְּעַמְקֵי מְצוּלָה. נָא כְּאֵז מֵאִישׁ  
 חַמּוּדוֹת הַקְּשִׁיבָה שׁוֹעָה. בֵּן שׁוֹעֵתֵנוּ יִי שִׁמְעָה: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ  
 וְזַעֲמָךָ. עֲבוֹר יָדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם שְׁמָךָ. כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה.  
 חַטָּאת מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יִי סִלְחָה: פִּקֹּד נָא בְּרַחֲמִים עִם סִגְלֹתֶיךָ.  
 וְאֵל תִּבְזֶה וְאֵל תִּשְׁקֹץ עֲנֹת עֲנִי עֲדַתְךָ. צִיּוֹן תִּרְחַם וּבִירוֹשָׁלַיִם  
 עוֹד תִּבְחַר. יִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחָר: קִבֵּץ נָא נְפוּצוֹת  
 צִיאֲנֶיךָ. וּפְקוּדֵי גִפְּן זֹאת וּכְנָה אֲשֶׁר נִטְעָה יְמִינְךָ. רַחֵם חַיֵּשׁ נָא  
 יְשׁוּעוֹת כְּמֵהִים. לֹא לְמַעַנְנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים: שִׁמַּע נָא  
 לְקוֹל שׁוֹעֵתֵנוּ. וְהַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפְלֹתֵנוּ. תָּשׁוּב שְׁכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן  
 וְעַל עַמְּךָ יִהְיֶה רַחֲמֶיךָ. כִּי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

אל מלך. Seite 118.

שִׁמְעָה תַּפְלֹתֵנוּ יִי וְשׁוֹעֵתֵנוּ הַאֲזִינָה אֵל דַּמְעַתֵּנוּ אֵל תִּתְחַדֵּשׁ: שִׁמְעָה  
 יִי צַדִּיק הַקְּשִׁיבָה רַחֲמֵנוּ הַאֲזִינָה תַּפְלֹתֵנוּ בְּלֹא שִׁפְתֵי מְרַמָּה: אָנָּה  
 יִי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא תְּהִי נָא אָזְנְךָ קְשִׁיבָה וְעִינֶיךָ  
 פְּקוּחוֹת לְשִׁמּוֹעַ אֵל תַּפְלֹת עַבְדְּךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

חַמְדָּ רַבִּים. אֵל תֵּבֵא. טַחֵם אֵב. לִי הִישׁוּעָה. יִי צְבֹאוֹת עִמָּנוּ וְכוּ'.

מיוסד ע"פ א"ב.

זה

אָנָּה אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי. אֲשַׁפּוּךָ לְפָנֶיךָ מְרַד שִׁיחַתִּי. אָזְנְךָ  
 הִטָּה לְקוֹל פְּגִיעַתִּי. אֱלֹהִים אֲדַגִּי עֹז יְשׁוּעַתִּי: מִלְּדְבִיר קִדְשְׁךָ



מלכי בשועי. מתק מרד צחן רשעי. מחה ומחל בזכר פשעי.  
 " אזרי וישועי: בכרעי עדיך גוחי ומחוללי. בלתיפן בעקוש  
 געולי. בדר לבן אודם ומעלי. " בקר תשמע קולי: אתאנו  
 עדיך לבקש חסדיך. אבות ובנים בשוחים ברחמיך וחסדיך.  
 אמנם אם אפסו ופסו חסדיך. " גדול בשמים חסדיך: גישנו  
 גדולים וקטנים ברחמיך. גועים ותוהים על הרעה ושוב לנחמה.  
 גלגל מדתך עלינו לרחמה. " איש מלחמה: יום פפור מוחס  
 מיומים. יועיל ו לכפרת עמוסי מעים. יוקשים יוצללו בצול  
 תהומים. " דברך נצב בשמים: דפקנו דלתיך מאמירנו  
 דודינו. דלה והעלה שפל ירודנו. ידענו דרכיך ועורר רחמיך  
 לעודדנו. " ארחותיך למדנו: השיבנו אליך הקשיבה בקראנו.  
 היום ערוב רחשנו חסדיך להראנו. הננו אתאנו להסתופף בצלך  
 בוראנו. " הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: ובוחים בק  
 שטיחי כפמו לעמך. וביטה בשתיף שמם המשתף בשמך.  
 אספר החיים יפתכו ויחתמו ברשומיך. " ויכדו לשמך:  
 ובודיך צועקים היום הלולה לסדור. זועקים בלא לב ולב  
 גבורה בלי לעדור. זעקתם רצה פרצותמו לגדור. " זכרך  
 גדור ורור: חוקר דיין ומגלה עמקו. הקיר ו ריב ודין ימהר  
 לשחקו. חי אדיר דברו יחיש חטאם לנקו. " חפץ למען צדקו  
 מי אל כמות נשא עון וסולח סלה. מישר פושעים אורח  
 סלולה. מועיל ו ללמדם ומשוב לכסלה. ליי הושיעה על עמך  
 ברכתך סלה: מכנים בני אל חי לבות ברו. מעקמומית רחקו  
 גבהות לב שברו. מבשול הרימו ודרך ישר בחרו. מפל  
 חטאתיכם לפני " תטהרו. אשריכם ישראל ו לבות ברים.  
 ומי מטהר אתכם ולפני מי אתם ומטהרים: מקוה ישראל מקור  
 מים חיים ומטהרים. ביום ומחילת העון ובכפרת יום הכפרים:

אל מלך. Seite 118.

כי עמך הסליחה למען תנרא: כי עמך מקור חיים

באורך נראה אור: שמע " קולנו נקרא הננו ועננו:

רחמי רבים. אל תבא כרחם אב. ליי הושיעה. " צבאות עמנו וכו' :



סליחות לשחרית יום כבוד

מיוסד ע"פ מ"ב ונסוף סמוס סס סמסכ אליו בר שמעיה חי לעד :  
אלהינו ואלהי אבותינו

אָנָּא חַטָּא הָעַם הַזֶּה חַטָּאָה גְּדוֹלָה. פִּינָהּ וּבִינָם חוֹבוֹת  
בָּרָמוּ לְהַכְדִּילָהּ. גָּמַר מִשְׁבִּית חַמָּה וְרוּעַ הַגְּזֵרָה לְהַחְדִּילָהּ. דָּלְנוּ  
בְּעוֹמַד בֵּין הַחַיִּים וּבֵין הַמֵּתִים וּבְדָלָה דָּלָה: הָעֲמַדְתִּי מִפְּגִיעַ  
לְרִצּוֹת וּלְכַפֵּר פְּנֵיךָ הוֹדִי. וְרַף לִבִּי וַיִּרְאֵתִי מִן הָעֲבֻרוֹת  
שֶׁבִידִי: זְכוֹת חֲסָדְתִּי וּמְרַע לֹא סָרְתִי מֵעוֹדִי. חֵן אֵיךְ אֲמַצָּא  
וְחוֹתֵם יְדֵי מַעֲדִי: מוֹרְדְתִי תְרַדְתִּי בְּשׁוּמֵי זֹאת עַל לִבִּי. יַעֲנֶה  
גָּדַר פְּנֵי רִשְׁעֵי וְעֵיז חוֹבֵי. בְּעֵדִים צְדָקְתִי וּכְטָמֵא נֶחֱשַׁב סְבִי  
וְרָבִי. לְמַעַנְךָ תּוֹלַע לִבִּי וְהִצְהַר אוֹדֵם חוֹבֵי: מַה־יַּעֲנֶה מִלְּאֵךְ  
צָחוּן | נִתְעַב וְאֵלוֹת. גִּאוּץ גִּאָצָה אֵילָתוֹ קִשְׁיָה עַל לִוְחֵ.  
סָרְסוּר בְּעַד רַבִּים אֵיךְ יְהִי שְׁלוֹחַ. עֲצָתוֹ רְפוּסָה מִקּוֹרֵי יָבֵשׁ  
גִּשְׁחַת וְדָלוּחַ: פּוֹעֵל כְּמַדְתָּךְ עֲשֵׂה חֶסֶד עִם בֶּשֶׁר. צְלוּל זְדוּן  
וְהַעֲבֵר וּבְבוֹשׁ פְּרִיעַת מוֹסֵר. קָרַבֵן תִּפְלְתִי יִכּוֹן כְּשָׁלֵם וְלֹא  
כְּמַחְסֵר. רְצוּי לְרִצּוֹן מִקָּבֵל כְּפִטְנָא בְּפוּרֵי גְנוּסֵר: שׁוֹקֵדִיךְ  
וּמְבַקֶּשֶׁךְ בְּכוֹשֶׁת פְּגִים אֵל תְּכַלִּימֵם. תּוֹכְעֵי חֶפְצֵם שִׁפְתֵם  
תִּפְתַּח אֵל תֵּאֲלִימֵם. אֵל יְהוּ מְכַשְׁלִים לְפָנֶיךָ כְּבוֹעָרִים לְהַגְלִימֵם.  
בָּר יִחְשַׁב הוֹפִי יוֹרְחַק לְהַחֲלִימֵם: שִׁמְעֵה יְהוָה יוֹדְעֵיךְ  
הַשְׁלִיכוּ אֵךְ בָּךְ יְהִבֵם. יְהִי לְבָבְם לְעַד וְחִבּוֹשׁ שֶׁכָּר מְכַאוֹבֵם.  
הִצַּת סִלּוֹן מִמְּאִירֵם וְכִלְהָ קוֹץ מְכַאוֹבֵם. וַיִּדְעוּ הַכֹּל כִּי אַתָּה  
אֵל חַי בְּקִרְבָּם: אל סלך 118

תבא לפניה תפלתנו ועל תתעלם | מתחנתנו: תבא לפניה אל  
היכל קדשך. זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב. אל תפן  
אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:  
רחמך רבים. אל תבא. טרחם אב. ליי השועה. יי צנאות עמנו וכו'.

מיוסד ע"פ מ"ב ונסוף סמוס סס סמסכ אלעזר :

אָנָּא זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ. וְשֵׂא לְפִשְׁעֵי שָׂכִים בְּכָל  
לֵב עֲדִיךָ. בִּישָׁה נָא לְרַחֲמֵנוּ כְּרַב חֲסָדֶיךָ. זְכָר | רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסָדֶיךָ: גִּאָה  
וְגִבוּהַ הַיִּסְקִיפָה מִשְׁמֵי מְעוֹנִים. וְרֵאָה בְּלַחֵץ | צָנִים לְפָנֶיךָ בְּצִיב וּבְתַחֲנוּגִים.  
דְּרוֹשׁ נָא לְהַעֲבִיד חַטָּאתֵינוּ וּמַחָה פִשְׁעֵינוּ בְּעַנְיֵים. אֵל תִּזְכָּר לָנוּ עוֹנוֹחַ



ראשונים: הראנו נא ישע תוחלתנו. ומפח נפש אל תהי תקותנו. נשח  
 נא למענה ולמען ברית אבותינו. זכר אל תסר בריתך אתנו: זעק לבנו  
 אליך מרוב עלבון. עגמה נפשנו מאימת דין וחשבון. חטאנו נא וכבסנו  
 ומשגל גלבון. ואלו לעד תזכר עון: טעינו מדרך חיים שפשונו וסרחנו. לכן  
 אבדנו וכמת נשפחנו. יה ברוע מעללינו אל נא תוכיחנו. זכור כי עפר אנחנו  
 בעת שבנו על עונות אבותינו לעכור. מאז נתנו למשסה ביד איבים למכור.  
 לא חטשנו בעבור שמך הגדול ועומק דיננו אל תחקור. חטאת נעורינו  
 ופשעינו אל תזכור: משגבנו ומנוסנו מעולם היית. ועזרה בצרות למו נמצאת.  
 נא כמדת טובה אל תשפח עם זו יצרת. כחסדך זכר לנו אתה: שרידי  
 שבות ציון בצדקה תפדם. להר קדשך ולבית הפלתיך תחדם. עוד תוסיף  
 ידך שגית לקנותם בקדם. זכר עדתך קנית קדם: פנה נא ברצון אל הפלת  
 עבדיך. המעידים כי אין בלעדך. צפה מחרפי ומנאצי שם כבודך. זכור  
 אדני חרפת עבדיך: קומס נא בית שכינת אולמך. וכונן כס מושב הדומה.  
 דומם נא קרן עמך. זכרנו " ברצון עמך: שדי תודע ידך את עבדיך. וזעום  
 אויביך לוחצי ידך. תעשה עמנו תסוד ולמשיחה. גראה פעה אל עבדיך.  
 וקרה לחסדי דוד עבדך: אל מלך. Seite 118.

בקראנו עננו אלהי צדקנו בצר הרחבת לנו חננו ושמע הפלתנו.  
 עננו " כי טוב חסדך. כרב רחמיה פנה אלינו: כי לא בזה ולא  
 שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו מפנינו. ובשועו אליו שמע:  
 רחמך רבים. אל תבוא. כרחם אב. ל"י השועה. " צבאות עמנו וכו' :

מיוסד ע"פ א"ב

אנא אדון הרחמים. השקיפה מפרומים. ביטה במתהלך תמים. בצדק  
 שרית בתמים: גבור בחקרה כל המעשים. אשמים וגם פעמים. דגול יהמו  
 רחמיה על עמוסים. סלח ומחל ו לעם אשר בצלך חסים: הפותח בלחות  
 השובה. פתח לבת השוככה. ובכן שבנו בצלך לשובה. השיבנו " אליך  
 ונשובה: זעקנו היום בדלים. יחד קטנים וגדולים. חמל נא עלינו באבות  
 על עוללים. כי אתה סומך גופלים: טהור זרק עלינו מים טהורים.  
 טהרנו ביום טהרה וכפרים. ידעתנו קחו עפכם הברים רצה גדבות ו  
 טפתינו בשלום פרים: כי לא תשפח שבעת ימינה. וסליחה שעני חננה.  
 לא למעננו כי אם למענה סלח ומחל ו לכל קהל המונה: מכל ימות השנה.  
 נבחר יום זה לשושנה. נתן פעם אחת בשנה. לסלוח פשעי אום אני ישנה:  
 שחת בו לצום ולהתענות. מערב ועד ערב לשפוך תחנון. עת ופשע שא  
 נא אל אמונות. שבחך עדי עד לתנות: פתח לנו היום שער. ואל יספט



סער. צור פנה נא אל תפלת הערער. רצנו בהרצית גער: קמנו היום  
 בתחנון. פנה רחום ורחמן. רחם והסבת לקול שנון. תערב לפניך תפלתנו  
 בתנון: שערי רחמים. פתח לנו מפרומים. תקבל תחנונות מעטי עמים ואל  
 תבזה תפלתנו היום בזכות שלשת המימים: אל סלך. Seite 118.  
 אליך " שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: נפשנו נבהלה  
 מאד ואתה " עד מתי: כי עמך הסליחה למען תראה:  
 רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ל"י הישועה. " צבאות עמנו וכו'.

מיוסד ע"פ א"ב.

63

אנא אדון הסליחות והרחמים. ביטה משמי מרומים.  
 נשנו לפניך כרש בפתחי אולמים. הרוש לצדקנו מכל כתמים:  
 הזנו אתאנו עדיך. וכל תאותנו נגדך. זכר ורחמיה " וחסדיך.  
 חלין שאריתנו מתגרת ידיך: טפלנו באמרי פינו לשגות.  
 יעצנו להתלכלך בזרזנות ובשגגות. פלינו שנינו כמו הגנה  
 בתוגות. לכן עינינו נגרה מאין הפוגות. מאנקת אביונים הצנים  
 לעמך. נאור יתן תקנתם למען כבוד שמך. שא נא לפשע  
 עמך. ענותם כל תבזה למשפט בקומך: פנה אל תפלת  
 הערער. צפה לקבל תחן עם דופקי שער. קננים לחבל נחלתך  
 מנוער. רוח נפשותם לדין כל תער: שעה שועת אנוקים  
 ואנוחים. שמע ותשע כאשים וכניחוחים. תראה כי כה אנחנו  
 במיחים. תחפש זכותינו משמי מתווחים: אל סלך. Seite 118.

נקמם מקומם טועים כלן סליסס זו יסדס מוסר' אברהם זל מכלגס בן מוסל' אביגדור קרא ז"ל.

זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל  
 רשעו ואל חטאתו: שובנו אליהי ישענו והפר בעסק עמנו: שמעה  
 תפלתנו " ושועתנו האזינה אל המענתנו אל תחרש. כי עליך הורגנו  
 כל היום נחשבנו כצאן טבחה: עם עוננו ענו בנו " עשה למען שמך:  
 רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ל"י הישועה. " צבאות עמנו וכו'.

מיוסד ע"פ א"ב ופס סמסנר ספוס לנסוף אברהם בן מוסל' אביגדור חוק ואמץ.

אנא אלתי אברהם ואלתי יצחק ואלתי יעקב. מפנו אל תרחק. משנאינו  
 ידחקינו מסשכנתינו להרחק. אדני תלעג למו יושב בשמים תשחק: בך  
 בטחנו לבל הפשטנו ביד אויבנו למחות. המציאנו ישועה הצלה ותחנות. כי  
 סלאנו בהלות רבות ופגעות. תמך שנתנו יחסי לכפרה ולסליחות: וליש



## סליחות לשחרית יום כפור

מארצנו ומניחה לא מצאנו. לא נחנו ולא שלחנו ולא שקטנו. ויבא רגז פי  
פשענו. הישר העונו והרע בענין עשינו: דלתיך דפקנו לעורר חסדיך.  
לסלוח ולמחול ו לעון מיחדיך. אתה הפותח יד לקבל פאי עדיך. לאחיך  
לענין פתוח תפתח את ידיך: הנה עליה עשן באפה בקיטור. לקרוא לך אבי  
אלוקי נעורי שפה אפטור. התשמור לנצח אם לעולם הנטור. עשה בדבריך  
לא תקום ולא תשור: ואף אם רבו מחול ימים השאתינו. הלא ידעת יצרנו  
עשיתו בקרבנו. ואתה יי אל רחום וחנון בהודעתנו. וסלחות לעוננו ולחשאתנו  
אנחלתנו: זכור זאת אויביך חרף את שמך. משנאך נשאו ראש יערימו סוד  
על עמך. לשרפנו לגרשנו מארצנו ולבוז יתגבלו מתקומיך. ריבה יי את  
יריבי לחם את לוחמיך: חרפזם שמעת יי עלי כל מחשבותם. מעלילים עלילות  
ברשע ובתרמיתם. להכחידנו ולהשמידנו: כל עצתם. שבחם וקיסתם הביטור  
אני מננינתם: טוב יי לקונו לגפש תדרשנו. דרשנוך על כל שונא אשר הם  
במים ישפכנו. אמרת מיד איש אחיו נפש האדם אדרשנו. לא תחמול ולא  
תכסה עליו פי הרוג תהרגנו: יקנה יצפה על גלות יודעך. יארוך בארץ  
במסתרים על נושעך. רחם תרחמנו ויהנו עלינו מעיך. במצותיך לא תעמוד  
על דם רעך: בלה גרש יגרשו היה לב מחפאים במסתרים. לתהנו לתרב  
ולבזה בידי אכזרים. חרפה ישפיענו וירונו לענה ומרורים. השקמו מים  
המאירים והיה להם למרים: לא תראה צאנה נדחים והתעלמת מהם.  
איכה ירעו וירבצו בארץ לא להם. לא מאסתים ולא געלתים הכשתה להם.  
שלמה יהיו כעוטיה על עדרי חביריהם: מפל העמים הלא בחרת בהם  
ושמך הגדול מעולם נקרא עליהם. ובכבודך נגלית להושיעם תמיד מיד  
שונאיהם. ועתה כבודך לזרים ותהלתך לפסיליהם: נשא לבבנו אליך אל  
בשמים: נשפך לפניך שיחנו פמים. רק בך מחסנו ובטחוננו תלויים. יי אל  
רחום וחנון ארך אפים: ספך נא עלינו כנפי רחמים לחמול. אכזריות לב  
קמינו מעלינו קמול. תננו לרחמים ורחמנו וחסד לנו גמול: כי לא ידענו  
לפנות ימין ושמאל: עינינו לך לבד תלויזת עד שתחננו. כרחם אב על בנים  
בן תרחמנו. קומה יי וחסדיך להושיענו. פן ינברו צרינו יאמרו רמה ידנו:  
פרוש עלינו סבת שלומך. כי אנחנו נחלתך ועמך. בני אברהם יצחק ויעקב  
תמימך. לא תשלחנו ריקם ו מעמך: צפה והבט עניים רבים ואמללים  
בקרבנו. אם נרחיק גדוד איה איפה שלומינו וצידינו. ואף אם נלך לשלום  
העולם צר אצלנו. איזה בית אשר יבנה לנו ואיזה מקום ו מנוחתנו: קרבת  
מקדם ביום אקראך. אף כי פנו אל אלהי נכר להכעיסך. העמדת להם ו  
מושינום להושיע בשליחותך. אך כי אין לנו אלהים וזלתך: ראה פי עליך



סליחות לשחרית יום כפור

ותורתך כל היום הורגנו. ואם חוטאים אנחנו בקרב העמים ישבנו. הם לנו  
למוקש ברוב עונות בהם נוקשנו. לאדונים קשים זולתך אלהים גבעלנו:  
שפי תפול עליהם אימתה נפחד. לבל יערימי עוד סוד על עמך בכחד.  
בטודם אל תבא ובקהלם אל תחד. שמע ישראל " אלהינו " אחד: תשוב  
הרחמנו תשליך. חטאתינו במצולה. ואם חטאתינו בכדה רבה וגדלה. למה  
נפול בנפול בני עוזה. נפלה נא ביד " וביד אדם אל נפלה: תחיש תשלח  
נזאל תאמר קץ לגלותנו. שוב לירושלים עיר נחלת אבותינו. בנה בית  
קדשך בית תפארתנו. הביאנו אל הר קדשך ושפחנו בבית הפלתנו: אז  
בהביאך רעייתך הר מד סמים. יהגדל ויתקדש ו שמך וגודעת לעיני עמים.  
יבירו וידעו כי אתה " אחד לעולמים. רק חושה התהלך לפני על הר  
בשמים: בנין מפואר לעבדך בו בשמחה. מהר לבנותו להיות לך לבית מנוחה  
אבי גהור אותו ברחמים וברוח נחה. והיה לך ולבניך למשחה: חזק ואמץ  
לפדות בנה הבכור. ואת פי מחרפינו סתום וסכור. קנה עמך שנית ועוד לא  
תמבור. בריחה את יעקב ואת יצחק ואת אברהם תזכור: אל מלך. 118. Ecite

תבא לפניך הפלתנו. ואל תתעלם מתחנתנו: אז תחפץ זכחי צדק  
עולה וכליל. אז יעלו על מזבחה פרים: תשיב תרחמנו תכבדנו  
עונותינו. ותשליך במצולות ים כל חטאתינו. במקום אשר לא יזכרו  
ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם:

רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. " צבאות עמנו וכו'.

קא יום תשרי וכלל ירח אלהינו ואלהי אבותינו

תאבת ימות זה מכל ימות השנה. ששה שמו כפור והנחלתו  
לששנה. רוע זהו וחטאת צחנה. קלוע בעזפרת לבל תמצאנה:  
צרוף אם נצרף ונשקד עול פשעם. פנה והבט והסבת שיעם.  
ענייה בכואם לדינה אל תזעם. שימה בנאדה זלוג דמעם:  
נפשות כל חי מופקדות בידך. מלך שופט ודין אתה לבדך.  
לריב אם תחפזין דין אנוש בפקדה. בזה אין לכל בריה לעמוד  
נגדה: יבואנו רחמיך אשר מעולם. טובות וחסדים גמול ו  
לעם עולם. חקור ודרוש פושע מפעלם. זכותם היום ומלפניך  
בל תיעלם: ואם תשקלם בפלם ויכריעו חובות. דמה כף צדק  
ועשה רבות. דין הוצא בשמש סליחה להרבות. גהלת שביבך  
אל תתן לכבות: יעמוד מליץ יושר לספר. טרוד מסטין ויבוש



וַיִּחַפֵּר. חַמָּה עֲצוּר וְאַף הָפֵר. זָכַרְנוּ לְחַיִּים כְּתוּב בְּסֵפֶר: זָכַרְנוּ  
 לְטוֹבָה נוֹרָא עֲלֵיָהּ. חוֹן תְּהוֹן אוֹם סְגָלָה. חֲנּוּנִי וְעֲנֵנִי שִׁימַע  
 תְּפִלָּה. וְתִשְׁלַח חַטָּאתֵינוּ בְּעַמְּקֵי מְצוּלָה: בְּעַמְּלָנוּ הַבִּיטָה  
 וְשִׁכַּךְ זַעֲמִים. בְּרַגְזוֹ חֲמַתְךָ תִּזְכֹּר וְרַחֲמִים. אָנָּה הַמּוֹל עַל  
 גְּשׁוּאֵי רַחֲמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים אֵל מֶלֶךְ Seiv 118

רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. לי הישיעה. י צבאות עמנו וכו':  
 כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: שוב מחרון  
 אפך והנחם על הרעה לעמך: שמע י קולנו נקרא חננו ועננו:

Unser und unserer Väter Gott!  
 Wenn an diesem Tage  
 der Versöhnung, wo wir das  
 Herz veredeln und von der  
 Sünden Joch uns entfesseln,  
 du meine Gemeinde richtest,  
 erkläre, Allmächtiger! sie als  
 Schuldlos; denn kein Mensch  
 auf Erden ist so gerecht,  
 daß er nur Gutes thue  
 und niemals fehle.

An diesem Tage der Ver-  
 söhnung laß dich erflehen, dei-  
 nes Volkes Sünden wie durch  
 Natronlauge hinweg zu tilgen  
 und den betrübten Seelen auch  
 die geheime Sünde zu ver-  
 zeihen; denn kein Mensch u. s. w.

An diesem Tage der Ver-  
 söhnung hänge bloß von deiner  
 Gnade ich ab; selbst der Stolze  
 ist zerknirscht — O! daß du

אלהינו ואלהי אבותינו  
 חן יום כפרים זה. הובן  
 לברר ולקשטה. צחן אשר  
 עלה התר אגדות מוטה.  
 קהלי כי תריב אנא לצדק  
 שפטת.

קהל כי אדם אין צדיק בארץ  
 אשר יעשה טוב ת יחטא:  
 חן יום כפרים זה אל  
 שועתנו העתר. חטאת  
 עמך כבסם כבנתר קי"ח על  
 חטא שחטאנו לפניך  
 בסתר. אנא סלחה לנפש  
 נקטה:

קהל כי אדם אין צדיק בארץ  
 אשר יעשה טוב ולא יחטא:  
 חן יום כפרים זה. בשל  
 חסדך אני תלוי. טפוף  
 והולך כמו נרש וקלוי. קי"ח



nicht beachten und nicht sehen wolltest auch die Sünde, die wir frei begangen; denn kein Mensch u. s. w.

Wenn an diesem Tage der Versöhnung der Urtheilspruch geschieht, laß deine Verehrer sich wundervoll erheben, verzeih' die Sünde, die durch Zwang geschah, übergehe auch unsere Frevel, da nur böse Neigung sie herbeigeführt, und kein Mensch u. s. w.

Nach der Weise dieses Tages wird der Leichtsinn unterdrückt, von innen und von außen sollen rein wir uns umstalten; so mögest du auch die in Spott begangene Sünde tief versenken: denn kein Mensch u. s. w.

An diesem Tage der Versöhnung wird das Gute und das Böse verzeichnet für den Gerechten wie für den Bösewicht; wenn nun ob unserer Sünden wir zu Schuldopfer verpflichtet wären, so schütze du uns Wankende; denn kein Mensch u. s. w.

עַל חַטָּאת שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ  
בְּגִלְיֵי. אָנָּה עֹנֵינוּ אֵל  
תִּרְאֶה וְתִבְיֹטָה.

קַח לִּי אֶת אֲדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ  
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא:  
חַן יוֹם כְּפָרִים זֶה. גִּזְרֵי הָיִן  
בְּהַכְנִס. יִרְאֶיךָ לְהַתְנוּסָם  
תִּתֵּן לָנוּ נִסִּים קִיָּה עַד חַטָּאת  
שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹזְנֵים.  
אָנָּה פִּשְׁעֵנוּ עֲבוּר אֲשֶׁר  
נָטָה.

קַח לִּי אֶת אֲדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ  
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא:  
חַן יוֹם כְּפָרִים זֶה. הִרְכּוּ  
נַטוּשׁ לְצוֹן. כּוֹנֵן לְטַהֵר  
פְּנִימֵי וְחִיצוֹן. קִיָּה עַד חַטָּאת  
שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִצּוֹן.  
אָנָּה צְנֹעָה תַּחֲתֵית הַיּוֹטָא.

קַח לִּי אֶת אֲדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ  
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא:  
חַן יוֹם כְּפָרִים זֶה. הַטּוֹב  
וְהָרַע בּוֹ נִרְשָׁם. לְצַדִּיק  
וְלָרָשָׁע זֶעַר שָׁם. קִיָּה עַד  
חַטָּאת שְׁחִיבָנוּ עָלֵינוּ אֲשֶׁם.  
אָנָּה קַחָה בְּיָדֵינוּ כִּי מִטָּה.



An diesem Tage der Ver-  
söhnung wird der Leichtsin-  
nige und Widerspenstige gerichtet,  
und gefordert als Bürge für  
den Schuldner; wenn nun ver-  
schuldet, wir zu Opfern ver-  
pflichtet wären, so erbarme du  
dich, Allvater! des geretteten  
Ueberrestes; denn kein Mensch  
u. s. w.

An diesem Tage der Ver-  
söhnung suche, Allerbarmer!  
den Sterblichen ihr Verdienst  
hervor, die zu dir Flehenden  
beruhige in ihrer Angst; und  
wenn durch unsere Sünden  
wir auch den Tod verschuldet,  
so erleuchte du uns in unserer  
Finsterniß — denn kein Mensch  
u. s. w.

An diesem Tage der höchsten  
Feter und der Versöhnung hat  
normalt der Priester in seinem  
Dienste entündigt; jetzt o,  
Allvater! nimm die Regung  
unserer Lippen als Räucher-  
werk, und entfühne damit auch  
jene Sünden, wodurch Aus-  
rottung wir verschuldet; denn  
kein Mensch auf Erden ist so  
gerecht, daß er nur  
und nie sündige.

קח פי אדם אין צדיק בארץ  
אשר יעשה טוב ולא יחטא:  
היום יום כפרים זה. ובה  
הפכו וסרבנו. מעל תבוע  
במשאת ערבנו. קי"ח על חטא  
שחיבנו עליו קרבנו. אנא  
רחם שארית פלטה.

קח פי אדם אין צדיק בארץ  
אשר יעשה טוב ולא יחטא:  
היום יום כפרים זה. וכות  
תחפש רבני תמותה.  
נאקיה תשקט מפהד  
ואימתה. קי"ח על חטא  
שחיבנו עליו מיתה. אנא  
תגיה לשוכני עלטה.

קח פי אדם אין צדיק בארץ  
אשר יעשה טוב ולא יחטא:  
היום יום כפרים זה שבתון  
שבות משמרת. שגיאות  
ישא הכהן המשרת. קי"ח  
על חטא שחיבנו עליו כרת.  
אנא תכוז קטורת שפת  
מבטא:

קי"ח פי אדם אין צדיק בארץ  
אשר יעשה טוב ולא יחטא.

אל סלך 112

יום כיפור IV.



סליחות לשחרית יום כבוד

כח בצע פדמנו ברוחנו אל שחת. היודך עפר הניד אמתך: פ  
תבקש לעוננו ולחטאתנו חרוש ותפקדנו לבקרים ולרגעים תבחנונו  
רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי השועה. י צבאות עמנו וכו' :

פ שנה מיוסד פ"פ א"ב וס"טמט יצחק הכהן החבר חזק ואמץ.

אָדוֹן בְּפִקְדֵיךָ אֲנוֹשׁ לְבַקְרִים. בְּמִצְוֵי הַדִּין אֵל תִּמְתַּח: גּוֹף  
בְּשִׁמָּה אִם תִּרְיַבְּם. הוֹחוּ וְלֹא יִכְלוּ קוֹים: הַיּוֹכֵל גָּבֵר לְזִבּוֹת  
בְּמִשְׁפָּט. וְאִם אֵין בְּיָדוֹ מַעַשׂ לְהַצְטַדֵּק: זְרוּי יְחוּמוֹ. מִלְּחָה  
סְדוּחָה. חֲבִי אָרְבוּ בְקִרְבוֹ. מֵעַת הַיּוֹלְדוֹ: טָמוֹן בְּחִבּוֹ. פְּרִשֵׁת  
לְעִגְלָיו. יִסִּיתָהוּ בְכָל יוֹם. לְשַׁחַת לְהַפִּילוֹ: כַּח וּגְבוּרָה. בְּגוֹף  
אֵין. לְפָנָיו לְעַמּוֹד וּלְהַתִּיצֵב: מִיּוֹם עַמְדוֹ. עַל דַּעְתּוֹ. נִפְשׁוּ  
יָשִׁים בְּכַפּוֹ. לְהַבִּיא לְחַמוֹ: שְׁבַע פֶּל יָמָיו. כַּעַם וּמַכְאוּבוֹת.  
עַד שׁוּבוֹ לְעַפְרוֹ. לֹא יִשְׁקוּט: פְּנֵה אָדוֹן בְּעַצְכוֹן רוּחַ. צַפֵּה  
בְּשִׁכְרוֹן לֵב: קְרוֹב אֶתָּה לְרַחוּקִים. רוּצָה בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים:  
שְׂדֵי הַמֵּצֵא לְדוֹרְשֵׁיךָ. תֵּאמַר הַנְּנִי לְמַבְקְשֵׁיךָ: יִבְשֶׁר סִלְחָתִי  
קִדְרָאֵי בְשִׁמָּה: צַדִּיק בְּמִשְׁפָּט עִם מִיִּחְדָּךָ: חֶסֶם מְנוּחַל מִלְּהַרְשִׁיעַ.  
קִצְרָף בְּמַסְטִין מִלְּהַסְטִין. הֶקֶם לָנוּ מִלִּיץ יוֹשֵׁר. כּוֹפֵר מִצְּאֵתִי  
תִּשְׁמִיעַ לְשׁוֹכְבִים: הַשְׁלִכְנוּ עֲלֵיךָ יְהִבְנוּ. גָּא אֶתָּה תִּכְלַלְנוּ.  
הַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפְלֵתֵנוּ. תַּפְצְנוּ וּבִקְשֵׁתֵנוּ מִלֵּא בְּרַחֲמִים: בָּךְ  
תִּלְיֵנוּ בְּמַחֲוֵינֵנוּ מֵהַר וּרְחִמֵיךָ יִקְדְּמוּנֵנוּ: חֹזֵק וְאַמִּיץ שִׁמָּה לֹא  
שִׁכְחָנוּ. אֲנֵא לְנִצַּח אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ: אֵל סֹלֵךְ. Seite 118.

פּה אנוש פי תזכרנו. וכן אדם פי תפקדנו: ותפקדנו לבקרים.  
ולרגעים תבחנונו: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים  
תהלה: פי אדם אין צדיק בארץ. אשר יעשה טוב ולא יחטא:  
רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי השועה. י צבאות עמנו וכו' :

פ שלשה מיוסד פ"פ א"ב וכסוף סמוס סטנ"ס זבדיה חזק.

אָדוֹן הֵיִן אִם יִדְקָדֵק. בְּחֶקֶר פּוֹעַל אִם יִבְדֵּק. גָּבֵר לְפָנֶיךָ  
לֹא יִצְדֵּק: הוֹפִי תִתֵּן בְּצַבָּא מְעֵלָה. הֵן בְּמִלְּאֲכִיךָ תִשִּׁים תְּהִלָּה:  
וְאַף שׁוֹתָה כַּמִּים עוֹלָה: זְכוֹת וּצְדָקָה אֵין בְּנִי. חַטָּא וְרָשָׁע בְּלָנוּ.  
שׁוֹב אֵל תָּבֵא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ: יְהִמוּ מַעִיף עֲלֵינוּ. כְּרוֹב רַחֲמֵיךָ  
פְּנֵה אֲלֵינוּ. לְבִלְתִּי כְרוּעַ מְעַלְלֵינוּ. מְשׁוֹבוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלְּמַנּוֹת.



גחזיחים אינן וקרבתנו. סליחה מצוא לעונות: על צדקותינו אין  
אנו סמוכים. פשע ועון מלכלכים. צדקה מצוא תחן עורכים: קו  
אל תמתח באורחותינו. רמה ותולעה אחריתנו. שוא והכל  
שנותינו: תשוב על הרעה תנחם. זה דרכך הנם מרחם. ברחמיך  
הרבים עלינו רחם: דרכיך הודעת לענו להורות. ידעתו שלש  
עשרה סדורות. הבטחתו שאין ריקם חוזרות: חנון בם סדרנו  
לפניך. זעקו קשוב ממתחנניך. ואל תשיבנו ריקם מלפניך:

אל מלך. Seite 118.

למען שמך " וסלחת לעוננו כי רב הוא: כי אסלח לעונם. ולחטאתם לא  
אזכר עוד: ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עונתנו:  
רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. " צבאות עמנו וכו' :

שלמונית דיוסד ע"ס א"ב ונסוף חמוס מס סנסנר שלמה:

אב לרחם ורב סלוח חוללתנו. בני ברית קודש ולא  
חללתנו. גולים ואתה בקרבנו באשר יחלתנו. וסלחת לעוננו  
ולחטאתנו ונחלתנו: דם וגיאות תדיח ודין תאיר. החטא  
יועלם ובל ימצא להכעיר. ועון יבקש ואיננו פנמת להבאיר.  
כי אסלח לאשר אשאיר: זהם מרבה ופסק גיחוח ממלח.  
חציצת חפיפת לכלוף שרץ הלח. טבילת טהרת צנור מימיה  
יקלח. כי אתה יי טוב וסלח: יען סרחנו גדחנו ומשמן רזה.  
כי רבה הטומאה ואין מזה. למענה יי פאז ולפנים מזה. סלח  
נא לעון העם הזה: מפסר עצמו חסדי רוב גמולך. נהגת  
לעם בית מרי למולך. סבלם נא תשא במקדם גמולך. וסלחת  
לעמך אשר חטאו לך: עלינו מפרזם רוח קדשו יערה. פרוש  
והתקדש וחדש לנו יברא. צרוף ומרוק בלי יפורין תורה. כי  
עמך הסליחה למען תורא: קומם גפולך עוד מלהוסיף  
דאבוננו. רוח חן ריה שבע רעבוננו. שלמו תמו עת ריעוע  
בוגינו. למען שמך יי וסלחת לעוננו: שרים הגנו ומי כמוך  
נושא. לא על צדקותינו אות ננסה. מדת המון רחמיך גפיל  
מחסה. יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה: ביראתך  
ובתורתך הבן פעמינו לצעוד. ביד עוננו כי כשלנו למעוד.



נָא יֵאָמֶן דְּבָרְךָ הַטּוֹב לְסֻעוֹד. כִּי אֶסְלַח לְעוֹנָם וְלַחַטָּאתָם לֹא  
 אֶזְכֹּר עוֹד: יוֹדַע תַּעֲלוּם כָּל־דָּם וְלִחִים. חַטָּאתֵינוּ יִדְעוּם  
 וְאִתְּנוּ בְּכָל תַּחֲוִים: הִנֵּנוּ אֶתְּאֲנוּ לָךְ מִצָּא כּוֹפֵר וְתַנְחִימֵנוּ. וְאִתְּה  
 אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת חַגּוּן וְרַחֲוִים: אֵל מֶלֶךְ. Seite 118.

שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: שובך " חלצה נפשנו הושיענו  
 למען חסדך: לפה " תעמד ברחוק. תערים לעשות בצרה:  
 רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. לוי הישועה. " צבאות עמנו וכו':  
 מיוסד ע"ס א"ב וגם כעסנר שלמה.

Unser und unserer Väter Gott!

Dreizehn sind der Aus-  
 sprüche der göttlichen Gnade;  
 möge sich jeder Gnaden-Aus-  
 spruch bewähren, so oft ich zu  
 meinem Könige flehe, daß er  
 die verdienstliche Seite seiner  
 Auserkornen hervorsucht.

Und sie vor allem Unglück  
 schütze im kommenden Jahre.

Wenn ihre Schuld bis an  
 die Himmelhöhen reicht, möge  
 sich jener Gnaden-Ausspruch  
 bewähren, so oft ich um Er-  
 barmen für sie bitte, das Ver-  
 hängniß aufzuheben, das ihnen  
 Vernichtung drohet; —

Warum sollen die Heiden  
 sprechen: „Wo ist ihr Gott?"

Wenn mächtig und unzähl-  
 bar ihre Sünden sind, möge  
 sich jeder Gnaden-Ausspruch  
 bewähren, daß Gott darüber

אלהינו ואלהי אבותינו

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדֹּת <sup>Verb.</sup>  
 הָאֲמוּרוֹת בְּחִינָה. נָא כָּל  
 מִדָּה נְכוּנָה אֲחַלָּה פְּנֵי  
 מַלְכִי בְּתַחֲנָה. לְחַפְּשׁוּ  
 זְכוֹת בְּגוֹיִם קְרוֹאִים  
 שׁוֹשְׁנָה. <sup>Gen.</sup> מִלְּטָם מִכָּל רָעוֹת  
 בְּזֹאת הַשָּׁנָה:

אִם אֲשַׁמְתֶּם נְדָלָה <sup>Verb.</sup>  
 עַד שָׁמַי רוּם וְכוֹכְבֵיהֶם.  
 נָא כָּל מִדָּה נְכוּנָה אֲבַקֵּשׁ  
 רַחֲמִים עֲלֵיהֶם. בְּטַל מֵהֶם  
 כְּתוּב אֶמְרָתִי אֶפְאִדֵהֶם:  
 לָמָּה יֵאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ נָא  
 אֱלֹהֵיהֶם:

אִם גָּבְרוּ עוֹנוֹת וְעֲצָמוּ <sup>Verb.</sup>  
 מִלְּסַפְּרָה. נָא כָּל מִדָּה  
 נְכוּנָה דַחֵה אוֹתָם יי



wegblide, und durch eine mächtige Fürbitte die Drohung aufhebe, daß er sein Antlitz von uns wegwenden wolle.

Warum o Gott, stehst du von Fern, ziehest dich zurück zur Zeit der Noth?

Wenn sie frech und trotzig gegen ihren König gefrevelt, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, so oft ich laut für sie flehe, und sich meine Seele wie Wasser vor dem Glanzumstrahlten ergießt; —

Warum, o Gott! willst du sie auf ewig verlassen?

Wenn Uebermuth das thörichte und stolze Herz verleitet, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, und der Ewige sie von dieser Verwundung heilen; möge sich uns gar bald die Stimme des Heils verkündigen;

Warum soll ich von Drangsal gebeugt umhergehen? —

Wenn sie falschem, dir widrigen Bahn nachhingen, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, daß du deine Liebe zu jenen Gottesverehreru gedenket, und deine Barmherzigkeit über die Trümmer deines Volkes walten ließeest. —

Warum entbrennt dein Zorn über dein Volk?

Wenn sie, taub gegen alle Ermahnung, vom geraden Wege abgewichen sind, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, so oft ich für mein Volk ein Gebet

לְהַסְתִּירָהּ. דְּבוּבֵי עֲזוֹ  
בְּתַחֲזֵן לְבַטֵּל מֵהֶם כְּתוּב  
אֶסְתִּירָהּ.

לְמָה יי תַעֲמֹד בְּרַחֲוֹק

תַּעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה:

אִם הָעוֹן פְּנֵי מַלְכֶם

בְּעֻזוֹת פָּנִים וּמִצָּח. נָא כָּל

מִדָּה נְכוֹנָה אֶתְחַנֵּן לּוֹ

בְּפִצָּח. וְנִפְשֵׁי שִׁפְכֵי כַמּוֹם

לְבָד נִכַח אָדוֹם וְצָח.

לְמָה אֱלֹהִים זָנַחַת לְנִצָּח:

אִם זְדוֹנוֹת הַשִּׂיאוֹ לֵב

טָפַשׁ וְנִשְׁחַץ. נָא כָּל מִדָּה

נְכוֹנָה חֲלֵץ אוֹתָם יי מִמַּחֲץ.

חַיֵּשׁ וּבָא וְשָׂא קוֹל נַחֲץ:

לְמָה קוֹדֵר אֱלֹהֵי בְלַחֲץ:

אִם טָפְלוּ שִׁקְרָה בְּהִגָּה

וְהוֹת לְעַמֶּךָ. נָא כָּל מִדָּה

נְכוֹנָה יִדְיֹוֹת תִּזְכּוֹר

מִמְנַעֲיֶימָךְ. יִתְגַּדְּלוּ רַחֲמֶיךָ

עַל שְׂאֵרֵי עַמֶּךָ.

לְמָה יי יִתְרָה אַפֶּךָ בְּעַמֶּךָ:

אִם כְּבָדוֹ אֵזֵן לְסִקְרָה

מִנֵּי הַיָּדָדָךְ. נָא כָּל מִדָּה

נְכוֹנָה אֶלְחָשׁ עַל עַמִּי



ordne; ergiebt euch, mein Herz!  
meine Seele! vor eurem Schöpfer,  
eurem Felsen.

Warum reißest du ihren Zaun  
ein, daß jeder Wanderer sie  
pflichte?

Wenn ihre Frevel sie zum  
Ungehorsam gegen meinen Kö-  
nig, den Allerheiligsten, ver-  
leitete, möge sich jeder Gnaden-  
Auspruch bewähren, so oft ich  
für ihr Heil bete, flehentlich  
den Ehrfurchtbaren, Hoherha-  
benen und Allerheiligsten für  
sie ersuche.

Warum, o Herr! soll meine  
Seele des Friedens beraubt  
sein?

Wenn sie aus langer Ver-  
nachlässigung zügellos geworden  
sind, möge sich jeder Gnaden-  
Auspruch bewähren, so oft ich  
meine Augen zum Himmel er-  
hebe, und für mein Volk, der  
Völker kleinstes, laut bete.

Warum vergift du uns  
gänzlich, verlasset uns so lange  
Zeit?

Wenn uns're Frevel sich  
mächtig anhäuften, möge sich  
jeder Gnaden-Auspruch be-  
währen, so oft ich um wunder-  
bare Rettung meine seufzende  
Stimme hören lasse, dein ge-  
läutertes Wort für dieses Volk  
anrufe.

Warum ziehest du zurück  
deine Hand, deine Rechte von  
deinem Schooßkinde gänzlich  
ab? —

בְּעֵרְךָ. לֵב וְנַפְשׁ | שְׁפָכִי  
פָנֵי קוֹנֵךְ וְצוֹרְךָ.

לְמָה פָּרַצְתָּ גְדְרֶיהָ וְאֲרוֹנָהּ  
כָּל עֹזְבֵי דְרָךְ: <sup>Gem.</sup>

אִם | מְרֹדוֹ בְּרוֹב  
פְּשָׁעִים לְצוֹר מִלְּכֵי וְקִדּוּשֵׁי.  
נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה נוֹעֵם  
עָלֵי תִבְקָשִׁי. נוֹרָא מְרוֹם  
וְקִדּוּשׁ בְּעֵתָר אֱלֹוֹ תִדְרָשִׁי.

לְמָה יי תִּזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשֵׁי: <sup>Gem.</sup>

אִם סָרְרָנוּ כְּפָרָה <sup>Verb.</sup>  
מְרוֹב עֵתִים וַיָּמִים. נָא כָּל  
מִדָּה נְכוֹנָה עֵינֵי אִשָּׁא  
לְמְרוֹמִים. עַל עַמִּי אִפְצָה  
פֶּה מְעֵשֵׂי עַמִּים.

לְמָה לָּנֶצַח תִּשְׁכַּחַנוּ <sup>Gem.</sup>  
תַּעֲזֹבֵנוּ לְאֶרֶץ יָמִים:

אִם פְּשָׁעִים עֲצָמוּ <sup>Verb.</sup>  
וְנִבְרוּ מְאֹד בְּתִלָּא. נָא  
כָּל מִדָּה נְכוֹנָה אִצְפָּנָה  
קוֹל | לְהַפְלִיא. צְרוּפָה  
אִמְרָתְךָ לְחִלּוֹת עַל עַם  
אֲדָה:

לְמָה תִּשָּׁב יָדְךָ וַיִּמְיָנְךָ <sup>Gem.</sup>  
מִמְּרֹב סִיקָךָ כִּלְהָ:



Wenn sie frevel- und Lasterhafte Thaten begangen, möge sich jeder Gnaden-Ausspruch bewähren, so oft mein Herz nach Hilfe sehnt, und in nichtlichen Gebeten sich zum Gott der Hilfe erhebt.

Warum gleichest du einem besürzten, betäubten Manne, einem Helden, der nicht helfen kann?

Wenn sie nun Alle von ganzem Herzen zurückkehren, und dich anbeten, möge sich jeder Ausspruch der Gnade bewähren, und in ihrer Bitte um Verzeihung einwilligen; thue es, Herr! um deinetwillen, verzeihe. vergieb deiner Gemeinde.

kehre zurück, um deiner Rechte, der Stämme deines Erbtheils willen.

Man öffnet die heil.

☩ Führe uns nicht vor's Gericht, denn kein Lebender ist gerecht vor dir. Recht und Billigkeit sind deines Thrones Säulen, Guld und Treue stehen vor deinem Angesicht. Laß unsere Rechtsache von dir ausgehen, du stehst das Billige. ☩ richtet die Welt nach Gerechtigkeit, urtheilt über Völker nach Billigkeit. Groß ist deine Milde. Herr! erquicke uns nach

סליחות לשחרית יום כפור

אם קלקלו מעשים  
להיוד ולהרשיע. נא כל  
מדה נכונה רחש לבי  
להושיע. קומי רני בלילה  
לאל המושיע.

Forb.

למה תהיה כאיש נדרם  
קנבור לא יוכל להושיע:

Gem.

אם אמנם שבו כלם  
בלב ונפש לחלותך. נא  
כל מדה נכונה תסכים  
עמם במחילתך. תעשה  
אדון למענך מחל וסלח  
לעדתך.

Forb.

שוב למען עבדיך שבתי

Gem.

נחלתך: אל מלך. Seite 118.

סותחין הארון קודם ויעבור. —

אל תבוא במשפט  
עמנו. כי לא יצדק לפניך  
כל חי: צדק ומשפט מכון  
בסאתך. חסד ואמת יקדמו  
פניך: מלפניך משפטנו  
יצא. עיניך תהויה מישרים:  
הוא ישפוט ו תבל בצדק  
ידין לאומים במישרים:  
רחמיך רבים במשפטיך

Forb.  
u. Gem.



deiner Weise. Erhebe dich, Richter der Erde! Vergilt den Stolzen nach Verdienst. Denn der Herr ist unser Richter, der Herr unser Gesetzgeber, der Herr unser König, er wird uns beistehen. Es sei fern von dir, so dies zu thun, den Gerechten sammt dem Frebler zu tödten, daß der Fromme dem Frebler gleich sei! es sei fern von dir! Sollte der Richter aller Welt nicht Gerechtigkeit ausüben?

Der Richter aller Welt! der du sie durch Gerechtigkeit erhältst, o laß Leben und Gnade dem armen Volke zu Theil werden; möge das Morgengebet statt ganzer Opfer dienen.

Wie jenes Morgenopfer, das täglich in Feuer aufging.

Der du dich in Gerechtigkeit wie in ein Kleid hüllst dem allein Preis gebührt, haben wir keine Thaten aufzuweisen. Gedanke derer, die in Hebron ruhen, o daß sie stets vor dem Andenken des Herrn schweben; wie jenes u. s. w.

Der du zur Gnade (die Wage) neigst, den Menschen gerne beim Leben erhältst, zeige dich deinem Volke geneigt. verfare großmütbig

חינו: הנשא שפט הארץ.  
השב גמול על גאים: כי  
" שפטנו. " מחוקקנו. " מלכנו הוא יושיענו: הלילה  
לך מעשות כדבר הזה.  
להמית צדיק עם רשע  
היה כצדיק כרשע. הלילה  
לך השפט כל הארץ לא  
יעשה משפט:

מוסד ס' כחם שלמה חוק ואמץ.

שפט כל הארץ ואותה  
במשפט יעמיד. נא חיים  
וחסד על עם עני תצמיד.  
את תפלת השחר במקום  
עולה תעמיד. בעולת  
הבקר אשר לעולת התמיד:  
לזבש צדקה ומעטה.  
לך לבד היתרון. אם אין  
בנו מעשים. וברה ישני  
הברון. והם יעלו לזכרון.  
לפני " תמיד כעולה

מטה כלפי חסד. להטות  
איש לתתיה. עמך לחסד  
הזה. גמול נא עליו וחה.



mit ihm, daß es lebe; schreibe das Lebenszeichen stets auf seine Stirne; wie jenes u. s. w.

היכה Zeige dich wohlwollend gegen Zion, meine heilige Stadt, schenke Dauer und Ansehen deinem Hause, meinem Heiligthum, und ein strahlendes Licht dem Sohne Isaias; laß die ewige Lampe wieder brennen; wie jene u. s. w.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ Traue, mein Volk! mit größtem Vertrauen auf Gott, den mächtigen Beschützer. Wenn ihr seine Gesetze beobachtet, wird er Eins fürs Andere thun, wird euere Sünden vergeben, im Zorne gedenken seiner Barmherzigkeit. Betet an den Herrn und seine Allmacht, suchet ihn beständig u. s. w.

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון —

יְיָ אֱלֹהֵינוּ Gott gedenke seines Bundes mit Abram, Isaaß und Jakob. — Brod und Nahrung gibt er seinen Frommen, gedenket seines Bundes ewiglich. — Ich werde dich segnen, werde mehren deinen Samen gleich den Sternen am Himmel und dem Sand am Meere, und es soll be- zwingen dein Same die Thore seiner Feinde.

כָּתוּב תָּו הַיּוֹם. וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד. כעולת

הַשִּׁבָּה בְּרָצוֹנָה אֶת צִיּוֹן עִיר קְדוֹשֵׁי. וְנָתַתְּ יָד וְשֵׁם. בְּבֵיתְךָ לְמִקְוֵי־שֵׁי. וְעֵרִיכֶת נֹר לְבָן יִשְׂי. לְהַעֲלוֹת נֹר תָּמִיד. כעלת

חֲזִקוּ וְאַמְצוּ לְבַבְכֶם. עִמִּי בְּאֵל מְעֻז. וְעֲדוֹתַי כִּי תִנְצְרוּ. גַּם אֶת זֹו לְעַמַּת. זֹו. יִכְפֹּר בְּעַד חַטָּאתֵיכֶם. וְיִזְכֹּר. רַחֵם בְּרַגְזוֹ. דְּרִשׁוּ יְיָ וְעֻזוֹ בְּקִשׁוֹ פְּנֵי תָּמִיד. כְּעוֹלַת הַבּוֹקֵר אֲשֶׁר לְעוֹדַת הַתָּמִיד: אל סלך. Seite 118.

זָכֹור אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב: סָרַף גִּתָן לִירֵאָיו. זָכֹור לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: פִּי בִרְךָ אַבְרָהָם וְהִרְבָּה אֲרָבָה אֶת זְרַעַךְ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל שֵׁפֶת הַיָּם וַיִּרַשׁ זְרַעַךְ אֶת שַׁעַר אוֹיְבָיו:

הַחֵד רַבִּים. אֵל חַמָּא. כְּרַחֵם אַבִּי. הַיְשׁוּעָה. יְיָ צַבָאוֹת עִמָּנוּ וְזָכֹר.

סֶלַח נָא לְעוֹז הָעַם הַזֶּה כְּגוֹדֵל חֶסְדְּךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָ וְשֵׁם נִאֲמַר: נִיאֲמַר יְיָ סֶלַחְתִּי כְּדַבְרְךָ: הַמָּה אֱלֹהֵינוּ וְזָכֹר.



Mein Gott, mein Erlöser, mein Hort, mein Schirm und Schild, mein Hülfhorn und mein Heil, mein Schutz und meine Wehr am Tage der Angst und Noth! Früh steh' ich auf, dich, den großen Weltenherra anzubeten. Herr, ich rufe dich in früher Morgenstunde.

In der Morgenstunde wollest du dich mein erbarmen, mir gedenken die Liebe Abraham's, der meines Stammes Vater ist, den du erkoren hast und auserwählt, der an dich geglaubt hat, das Haupt war aller Gläubigen. Gedenke ihm den Bund und mach' mich frei von aller Schuld. Herr, Morgens wollest du mich hören, meine Stimme hören in der Morgenstund.

In der Morgenstund sprachst du mit ihm, prüfetest und versuchtest ihn, auf daß der volle Gotteslohn ihm werde; schloßest deinen Bund mit ihm, auf daß er ihn in Treue wahre. Du liebtest ihn und warst ihm wohlgenogen nahmst ihn gefällig und anädig auf, wie Weihrauch und Opferdust in der Morgenstund.

In der Morgenstund, da leuchtete sein Gestirn, wie dies dein Wille war zu zeigen, seine Gläubigkeit und Willigkeit in ihrer ganzen Fülle. Du prüfetest und versuchtest ihn zum zehnten Mal, und sprachst zu ihm: „Nimm dein Kind und schon' es nicht, auf einem der Berge, da bring es mir zum Opfer dar;“ das eine Lamm, daß sollst du opfern in der Morgenstund.

In der Morgenstund, da einigte und heiligte er deinen Namen, horchte wohl auf deinen Ruf, und bewährte seine Lieb' und Treue; freute sich vom ganzen Herzen zu thun nach deinem Gebote, hob auf aus reiner Gottesliebe die Ordnung der Natur, stand auf in seiner Freudigkeit, stand auf in früher Morgenstund.

In der Morgenstund, da waren beide willig und bereit, deinen Willen zu erfüllen und dein fürchtbar Gebot. Der Sohn, der nahm die Hölzer, der Vater nahm das Messer, zu opfern seinen Sohn, und dachte an keine Lösung. So gingen sie, wobin du sie berufen in Unschuld und in Frömmigkeit, und schauten

קח עקידה אלהינו ואלהי אבותינו

מַשְׁלֵטִי אֵלַי צוּרִי סִתְרִי וּמִגְנִי.  
וְקָרַן יִשְׁעֵי מִשְׁנֵבֵי בְּיּוֹם צָר לִי  
וְאוֹנִי. הִשְׁבַּמְתִּי לְחִלּוֹתֶךָ מֶלֶךְ  
רַב. וְאָנִי אֵלֶיךָ יי שׁוֹעֵתִי בְּבִקְרָ:  
בְּקָר וְרַחֵם תִּזְכֹּר חֶסֶד לְאַבְרָהָם  
אָב אֲבוֹתָנוּ. אֲשֶׁר בְּחַרְתָּו וְהֶאֱמִין  
בְּךָ רֵאשׁ לְמַאֲמֵינוּ. זְכוּר בְּרִיתוֹ  
וְהוֹשִׁיעֵנִי מִטּוֹמְאוֹתֵי אֲדָנִי. יי  
תִּשְׁמַע קוֹלִי בְּקָר: בְּקָר דְּבַרְתָּ עִמּוֹ  
וְנִסִּיתוֹ לְשֵׁלֶם לֹו מִשְׁבוֹרֶת. וְכָרוֹת  
עִמּוֹ הַבְּרִית לְהִיּוֹת לֹו לְמִשְׁמֶרֶת.  
אֲהַבְתָּו וּרְצִיתוֹ וּקְבַלְתָּו בְּקִשּׁוֹרֶת  
סָמִים בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ: בְּקָר בּוֹכְבֵי הָאָדָם  
בְּחִפְצָתָ לְהִרְאוֹת צִדְקָתוֹ הַגְּדוֹלָה.  
וְנִסִּיתוֹ בְּעֵשִׂירֵי וְתֹאמַר לֹו קַח אֶת  
בְּנֶךָ וְלֹא תִקְלָה. עַל אֶחָד הַהָרִים  
וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה. אֶת הַכֶּבֶשׂ  
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבִקְרָ: בְּקָר יֶחֱד  
שִׁמְךָ וְשָׁמַע לְקוֹלֶךָ וְהִרְאָה אֲהַבְתָּו.  
וְשֵׁשׁ בָּכָר וְלֹב עַל אִמְרֶתֶךָ  
לְעִשׂוֹתוֹ. הֲאֲהַבָּה קִלְקֵלָה הַשּׁוֹרָה  
וְיָקָם בְּשִׁמְחָתוֹ. וַיִּשְׁבֶּם אֲבָרָהָם  
בְּבִקְרָ: בְּקָר הַכִּינּוֹ לָבָם שְׁנֵיהֶם  
לְעִשׂוֹת רְצִינָה אִיּוֹם. הַבֵּן לָקַח  
עֲצִים וְהֵאָב לָקַח מֵאֲבָלֶת לְשַׁחוֹט  
בְּלֵי פְדִיּוֹם. קְרוּאִים וְהוֹלְכִים

in Unschuld und in Frömmigkeit, und schauten



deine Herrlichkeit — am dritten Tage in der Morgenstund.

In der Morgenstund rüstet er sich wie ein Held mit Kraft und Muth und band vor Allem auf dem Altar keinen Sohn; nahm das Messer, ihm den Todesstreich zu geben, und verleugnete jedes menschliche Gefühl. Er sprach: „Heute opfere ich mein Kind, ein Brandopfer dem Herrn; heute sprengte ich das Blut; ich säume nicht bis über Nacht, bis wieder kommt die Morgenstund.“

Und in der Morgenstund ward rege dein Erbarmen mit ihm und seinem einzigen Kind, und dein Gotteslicht, das leuchtete über ihn; und ein Engel Gottes rief ihm zu: „Leg an den Knaben nicht die Hand; nach Isaaq wird dein Stamm und Same einst genannt, und sein Gedächtniß geht durch alle Zeiten!“ Darum hiltet es, und haltet es in Ehren, bis wieder kommt die Morgenstund.

Und in der Morgenstund möge sein reiner, gerader, schlichter Sinn, seine Gläubigkeit und Frömmigkeit ein milder Engel sein für uns und für dein Volk, wo es vor dir steht; sein Staub und seine Asche die Lauge sein, die sie macht rein von aller Schuld. Gib ihnen, Herr, das Leben und die Seele frei auf ihr Gebet, dieweil sie sich nach dir gesehnet, am Abend sind gekommen und in der frühen Morgenstund.

In der Morgenstund höre ihre Stimme, sühne ihre Schuld, nimm ihr Gebet und ihre Andacht gleich dem Opfer an; ein freundlich Angedenken an die Gerechtigkeit der Väter, das ist ihr ganzer Schatz, das ist das Opfer, das sie bringen Tag für Tag in jeder Morgenstunde.

In der Morgenstund schau du auf uns, erbarm dich über uns; wirf in des Meeres Bluth die Sünden alle, daß ihrer nimmer werde gedacht, lösche aus die Schuld vor deinem Blick — auf daß nichts übrig sei, wenn wieder kommt die Morgenstund.

Sei Gedanke, Gott, deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die da

לתָּמָם וְרָאוּ כְבוֹדְךָ: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי  
בְּהִיוֹת הַבֶּקָר: בֶּקָר אֶזְרָא בְּנֶבֶר  
חֲלָצִיו וְלַעֲקוֹד בְּנוֹ קָדָם. וַיִּקַּח  
מֵאֲכֵלֶת לְשַׁחֲטוֹ וְלֹא חָשַׁב אָדָם.  
וַיֹּאמֶר הַיּוֹם אֶקְרִיב עוֹלָתִי וְאֶזְרוֹק.  
דָּם זָבַח לֹא יִלִּין עַד בֶּקָר: בֶּקָר  
רַחֲמֶיךָ נִכְמְרוּ עַל בֶּן יַחִיד וְעַלִּיו  
זָרְחוּ. וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי מִלְאָךְ יְיָ אֵל  
הַנֶּעַר יָדַיִם אֵל יִשְׁלָחוּ. כִּי כִי־צַחֵק  
יִקְרָא לְךָ זָרַע וְזָכְרוּ לְדוֹרוֹת הַבָּיִת.  
לָכֵן לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֶּקָר: בֶּקָר  
כָּשְׂרוּ וַיִּשְׂרוּ וַצַּדִּיקוֹ יִלִּין בְּעַד עַם  
אֱלֹהֵי קָרִיב. וְאַפְרוּ תָמִיד יִרְאֶה  
לְפָנֶיךָ לְכַבֵּסֵם הָרֶב. תִּנְתֵּן לָהֶם  
נַפְשָׁם בְּשִׂאֲלָתָם כִּי לְךָ נִכְסְפָה.  
בְּעֶרְבֵי הַיּוֹם בָּאָה וּבִבְקָר: בֶּקָר  
קוֹלָם שָׁמַע וַתִּכְפֹּר עוֹנוֹתֵיהֶם.  
וְעַרְךָ תִּפְלֹתָם תִּחְשַׁב כְּעַרְךָ  
קָרְבָנוֹתֵיהֶם. לְקַחְוּ וּבָאוּ בְּזִכְרוֹן  
צַדִּיקָת אֲבוֹתֵיהֶם. וְהֵם הֵבִיאוּ אֱלֹהֵי  
עוֹד נִדְבָה בִּבְקָר בִּבְקָר: בֶּקָר  
תִּפְּנֵן אֱלֵינוּ וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ יִכְמְרוּ.  
וַתִּשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כֹּל חַטָּאתֵינוּ  
וְלֹא יִזְכְּרוּ. צִוֵּר הִיעֵבֵר עוֹנֵינוּ  
מִלְּפָנֶיךָ. וְלֹא יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד  
בֶּקָר: אֵל מִלֵּךְ 118. סַעֵט

זָכוֹר וְרַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסִדֶיךָ כִּי  
מֵעוֹלָם הִמָּה: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עוֹנוֹת



waltet von Ewigkeit her. Gedenke uns nicht die Sünden der Vergangenheit, komm uns zuvor mit deiner Barmherzigkeit: wir sind gar arm und schwach. Gedenke unser, Herr, in Freundlichkeit, wie du deines Volkes stets gedacht, und suche uns heim mit deinem Heile. Gedenke der heiligen Gemeinde, die du gestiftet hast in alter Zeit; des Stammes, den du erlöset hast und zu deinem Erbe erkoren; der Zionshöhe, darauf du einst gethronet. Gedenke, Gott, in Liebe an Jerusalem, in Freundlichkeit an Zion, und vergiß es nie und nimmer. Gedenke, Herr, den Söhnen Edoms den Tag von Jerusalem wie sie gesprochen: „wühlet auf, wühlet auf bis auf den Grund!“ Steh auf und erbarme dich Zions, da die Zeit ist gekommen der Gnade, und die Frist vorüber ist. Gedenk an Abraham, Isak und Israel deinen Knecht, und wie du ihnen hast zugeschworen, und zu ihnen hast gesprochen: „Ich werde euch Kinder geben so viel als Sterne am Himmel sind, und das ganze Land, davon ich habe gesprochen, das will ich euren Kindern geben, und sie sollen es besitzen als ihr Erbe in Ewigkeit.“ Gedenke an deine Knechte, an Abraham, Isak und Jakob achte nicht auf die Hartnäckigkeit im Volke, auf seine Verschuldung und Versündigung.

אל רחנה uns nicht an die Schuld, was wir aus Unverstand verschuldet!

Wir haben gesündigt gegen dich, unser Schutz und Hort, vergib uns unser Schöpfer:

In den meisten Gemeinden wird gleich קול גדול Seit: 142 angefangen.

מיוסד ע"ס א"ב וס"כמס קלונימוס חוק.

אדברה תתנינים פרש ואנבה. בעשי נפש בעד קהלי אנבה. פי נקה כפרול סבבי.   
 ופי נעם כרבה גבה: גבה השבעני צדע קרני. לענה ורזיש הרני. הקדשתי נעם קימי רצי

ראשונים | מהר יקדמונו רחמיך  
 פי רלונו מאד: זכרנו יי ברצון  
 עמך פקדנו בישועתך: זכור עדתך  
 קניית קדם גאלת שכט גחלתך  
 הר ציון זה שכנת פו: זכור יי  
 חבת ירושלים אהבת ציון אל  
 תשכח לנצח: זכור יי לבני אדום  
 את יום ירושלים האומרים ערו  
 ערו עד היסוד בזה: אתה תקום  
 תרחם ציון פי עת לחננה פי כא  
 מועד: זכור לאברהם ליצחק  
 ולישׂראל עבדיך אשר נשבעת  
 להם בקד ותדבר אליהם ארבה את  
 זרעכם ככוכבי השמים. וכל הארץ  
 הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם  
 ונתחלו לעולם: זכור לעבדיך  
 לאברהם ליצחק וליעקב. אל תפן  
 אל קשי העם הזה ואל רשעו  
 ואל חטאתו:

אל נא תשח עלינו <sup>Borbeter u. Gem.</sup>  
 חטאת אשר נואלנו ואשר  
 חטאנו:

חטאנו צירנו. <sup>Borbeter u. Gem.</sup>  
 סלח לנו יוצרנו:



סליחות לשחרית יום כפור

געמי בקראי גיור דרני: סעלמי גרוני הנשית קרא ארוכה קנה נחת ודפה סרוכה: גדרת  
 בצפור גודד ודרני נמרה. ספני קשית דרוכה: דרוכה לשון סקניאי ורוכה. מצרבת פנים  
 קחשש להבה. נתקם ו ממצבם בהשלה וסחובה. ולהט אותם היום הבא: סעלמי הבא בארה  
 במארב לדור. והוצא צודה תתי למגור. כל דעתם לפניה תגור. ותק חנית ומגור: ומגור  
 סוצאם ומזבאם ודממו. בלע פלג לשונם ודממו. הרם שנימו בסימו וידממו. לקנת גפשי  
 זממו: סעלמי זממו לרוח בצואר אליה. נוצצו לקרות ברית עליה. הדיחו מפעוקה צבאות  
 חלה. עליה יעזוב חלה: חלה מתחבא מסחר קמבה. בה יוין להשתגב בהחטיבה. בשען  
 ענהקה ותרבה ותטיבה. מה רב טובה: סעלמי טובה יאבה שאר ישוב. מתנפל בהמצאה אליה  
 לשוב. קח דברי כבושים ושוב. מי ידע ישוב: ישוב חרונה ואל תכלט. כי שנינו בהנה  
 קלינו. בדרך זו גלה להשפילנו. הן כבט נא עשה קלנו: סעלמי וכלנו יחד נחלה פניו. נקוד  
 ברית יקרת פניו. בצדק להתחוננו אור פניו. יקימנו ונתנה לפניו: לפניו מצפצפת מעשר  
 להקטמו. עם ו מחרו בשכבו ובקומו. נצח מתגים ליום קומו. ברה כבוד ה' מסקומו: סעלמי  
 מסקומו יצח פחש רספוש. לפאר ימיר אפר כבושי. מעצב עבדה קשה להנפיש. כי  
 שבעה ברעות גפשי: גפשי תשתוחח לשמום ו מסלה. דדי סה לנה סלולה. משמעי שלום  
 משוב לכסלה. יכוננה ערעולם סלה: סעלמי סלה דרשתיה ולא נששתני. בהתפשטי בצל דך  
 כסתיני. מאש וממים לרנה הוצאתני. ומקרני ראמים עניתני: עניתני בכל עת בהתעפסי.  
 הושטתה ימנה באהב לגפסי. ועתה מושיע לא תרפי. תהלת ה' דבר פי: סעלמי פי יעד  
 תהלתך תקותנו. אל ימטמו לפניך תלאותנו. בגדל חסדה מלט משחיתותינו. כי לא על  
 צדקותינו: צדקותינו פלו ולמאד קצרו. עונו רבו והשוב עצרו. חסאי אבות לפנינו נאצרו.  
 דרו חסים וקוצים קצרו: סעלמי קצרו ירבי קמות אבי. דשו לתברית ישישי ורובי. קראתך  
 מעשך זדים לערבי. שפמני אלהים וריבה רבי: רבי בחפשה ישרי תבקר. צדקת הורים  
 לפניך תתקר. מאדיקי תקריב ומרשיעי יעקר. יסבר פי דוברי שקר: סעלמי שקר דובר לא יבא  
 לעד עניה כי תתעבו. שמרני רגל גאון מבא. ומשואת רשעים כי תבא: תבא לפניך אלתי  
 קדם. תפלת מתענים לפניך לקדם. תערב מנתחם בשנים מקדם. זכור עדתך קנית קדם: סעלמי  
 קדם מפעליך ה' אדני. עצת לכתוב כתבת נדני. בסת מרחוק תקף לפעמי. ברוך אתה ה'  
 לפדני: לפדני להועיל סמית ומתיה. צוית ויעמד אמתת נדנה. הורני דרבה ותמים אהיה.  
 עדותיה לעולם הביני ואתיה: סעלמי ואחיה תרעי לפניך יבן. ותפילתי כקפדה לפניך תבן.  
 געד עניה בבאי לרכון. נכון לבי אלהים נכון: נכון וקם אבותינו ספרו. עורף טובותיה  
 חסאינו ספרו. לבנם גם עתה וספרו. וספרם אל יספרו. סעלמי יספרו פני מבדני מעקנו.  
 לקשו בשת בהוצאת צדקנו. יבא ואל יחירש לצדקנו. ה' שפמני ה' מחוקקנו: מחוקקנו תדוש  
 לאום נישעה. השאיבה בשיוון כפעני תישועה. שפח גפשותינו בחקתך להשתעשעה.  
 ודאר פניה ונישעה: סעלמי ונישעה בשפכנו לפניך שיתה. העמד לנו ענות לסלחה. חפן פי  
 עשה הפליחה. ה' שמעה ה' סלחה: סלחה ולא מצא נחיים. ששעים יהו בעב סוהים. נחני  
 לאור באור נדנים. כי עשה מקור נחיים: סעלמי נחיים וחסד עלי זה. חפן שארית העם הנה.  
 נשים לתקדשך בקול זה. וצרא זה אל זה: זה יתוב ידו לקדוש. תה תיש לבקר יתוש.



## סליחות לשחרית יום כפור

מִיָּה וּמִיָּה שְׁלוֹשׁ קְדוּשׁ. וְאָמַר קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ: מִסֵּלֵנוּ קְדוּשׁ בָּבֵא אֵלָיו הַקּוֹל. בְּ  
שִׁבְלַת יְבָרַע לְשִׁקּוֹל. נִקּוֹת קוֹרְאֵיו בְּמַרְעֵי שֵׁי קוֹל. וְאִשְׁמַע אֶתְּרִי קוֹל:

קוֹל גְּדוֹל בְּהַשְׁמִיעַ לְרַחוּמִים. קְבִלֵנוּ  
מַלְכוּתֵי מִמְקוֹרֵי רַחֲמִים. יִזְכֹּר הַיּוֹם לְסָבִיב  
מִתְחַמִּים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:  
חֲטָאנוּ צוּרְנוּ: סִלְחֵלְנוּ יוֹצְרֵנוּ:

Bocheter  
u. Gem.

Gedenke uns den Bund mit unsern Vätern, wie du gesprochen hast: Ich werde gedenken an meinen Bund mit Jakob, und an meinen Bund mit Isak, und an meinen Bund mit Abraham werde ich gedenken, und das Land bedenken.

Gedenke uns den Bund der alten Zeit, wie du gesprochen hast: „Ich werde ihnen stets gedenken den Bund der alten Zeit, wie ich sie geführet habe aus dem Lande Egypten vor den Augen aller Völker, daß ich ihnen sei ein Gott, ich der Herr!“ Thue an uns, wie du es verheißen und versichert hast: „Auch dann noch, wenn sie sind in dem Lande ihrer Feinde, werde ich sie nicht verachten und verwerfen, daß ich sie untergehen ließe, und meinen Bund mit ihnen brech; denn ich bin und bleibe

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת בְּאִשֶּׁר  
אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתָּ אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב  
וְאֶת אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת בְּרִיתִי  
אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ אֲזָכֹר: \*  
זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים בְּאִשֶּׁר  
אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתָּ לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים  
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ  
מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיזוֹת לָהֶם  
לְאֱלֹהִים אֲנִי יי: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה  
שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאֶף גַּם זֹאת בְּהִיזוֹתָם  
בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאִסְתִּים וְלֹא  
נַעֲלֵתִים לְכַלּוֹתָם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם  
כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ

(\* כְּשֵׁם זָרִים מִלֵּפֶי לוֹמְרִים כֵּלָן סוּמוֹן זֶה נִפְתִּיחָם לְכוּן סְקוּדָה.

זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וְיִצְחָק. וְהֵשֵׁב שְׁבוּת אֶהְלִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו  
לְמַעַן שְׂמֵךְ: אוֹת בְּרִית בִּינִי וּבִינְךָ אֲבִינִי. לְמִי הַחֲזוֹתָמַת הַפְּרִי-נָא כִּי אִם בְּבִשְׂרֵנוּ.  
בְּרִית תּוֹחַלְתָּנוּ. זְכוֹר וְאַל-תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֶתְּנוּ. וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל-שְׂאֵרֵי  
יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֵךְ: רַחֲמִיךָ זְכוֹר לְהִלְבֵּן בְּשִׁלְגַ אֲדָם. הַבֵּט לְבְרִית  
בְּנִיךָ נָא חֲפָדָם. קוֹל יַעֲקֹב אִישׁ תָּם הַקָּדָם. זְכוֹר עֲדָתְךָ קְנִיַת קָדָם: וְהֵשֵׁב  
סִפְּיוֹ אֶתְּכִיךָ עַד בִּינְךָ וּבִין יְדִידְךָ. נָא הֲדָם לְאוֹת לְמַשְׁמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ. חֲזֹק  
דוֹרֵשׁ דָּמִים שְׂפָכוּ דְמֵי חֲסִידְךָ. זְכוֹר וְרַחֲמִיךָ יי וְחֲסִידְךָ: וְשׁוּב הוֹרֵשׁ דָּמִים  
דִּין דִּינְנוּ. הֵשֵׁב שְׁבָעִתִּים אֶל-חֵיק מַעֲנֵינוּ. חָנּוּם נִמְבָּרְנוּ וְלֹא בְּכִסְפָּה פָּדַנוּ. זֶס  
סַעֲדָתְךָ הַשְׂמַם לְעֵינֵינוּ. וְהֵשֵׁב שְׁבוּת אֶהְלִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֵךְ.



Gott ihr Herr!" Erbarme dich unser, und laß uns nicht zu Grunde gehen, wie geschrieben steht: „denn Gott, der Herr ist ein erbarmungsvoller Gott, er wird dich nicht verstoßen, nicht zu Grunde gehen lassen, nicht vergessen den Bund mit deinen Vätern den er ihnen hat geschworen.“ Bezwinde du das Herz, daß wir lieben, ehren und fürchten deinen Namen, wie geschrieben steht: „Und Gott wird dir das Herz bezwingen, dir und deinen Kindern, daß du liebest Gott den Herrn mit ganzem Herzen und ganzer Seele, auf daß du am Leben bleibest.“

Führe zurück unsere Verbannten, und erbarme dich unser, wie geschrieben steht: „Und Gott der Herr wird zurückführen deine Verbannten, und deiner sich erbarmen, und dich zusammenbringen von allen Völkern, dahin er dich zerstreuet hat.“ Sammle unsere Zerstreuten, wie geschrieben steht: „Und wärest du zerstreut bis an des Himmels Enden, so würde Gott der Herr von dort dich sammeln, und von dort euch nehmen!“ Laß dich finden, wo wir dich suchen, wie geschrieben steht: „Ihr werdet von dort aus suchen Gott deinen Herrn, und du wirst ihn finden, wo du nach ihm forschest mit ganzem Herzen und mit ganzer Seele.“ Lösche aus unsere Schuld um deiner selber willen, wie du gesprochen: „Ich, ich lösche aus deine Schuld um meiner selber willen, und gedenke deiner Sünden nicht.“ Lösche aus unsere Schuld wie Wolke und Rebel, wie du gesprochen: „Ich lösche aus wie die Wolke deine Schuld und wie Rebel deine Sünden; — lehre zu mir zu-erst, und ich erlöse dich.“ Mach uns rein von unseren Sünden, weiß wie Schnee und Wolle, wie geschrieben steht: „Kommt und laßt uns rechten. spricht Gott: ma

ואל תשחיתנו כְּמָה שְׁפָתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וּמֹל אֶת לִבְבָנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שְׁפָתוֹב. וּמֹל יי אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְבֶךָ וְאֶת לִבֵּב זְרַעֲךָ לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבֶךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הֲשִׁב שְׁבוּתֵנוּ וּרְחַמְנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב. וְשִׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְדַחַמְךָ. וְשִׁב וּקְבֹצָךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְיִצָךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה: קַבֵּץ נִדְחֵנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב. אִם יִהְיֶה גִדְחֶךָ בְּקִצָה הַשָּׁמַיִם | מִשָּׁם יִקְבֹּצֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ: הַמְצֵא לָנוּ בְּבִקְשׁוֹתֵנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב. וּבִקְשׁוֹתֵם | מִשָּׁם אֶת יי אֱלֹהֶיךָ וּמְצֵאתָ כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל לִבְבֶךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מַחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מַחֵה פְשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי. וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: מַחֵה פְשָׁעֵינוּ כְּעַב וּכְעֵנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מַחִיתִי כְּעַב פְּשָׁעֶיךָ וּכְעֵנָן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבֵה אֵלַי כִּי גִאֲלִתֶיךָ: הִלְבֵּן חַטָּאֵינוּ בְּשִׁלְג וּכְצֶמֶר כְּמָה שְׁפָתוֹב. לָכוּ נָא וּנְזַכְחָה יֹאמֶר יי אִם יִהְיֶה



euerer Sünden wären wie der Purpur, sie sollen weiß werden wie der Schnee, und so sie roth wären wie der Schariach, sie sollen werden wie die Wolle!“ Besprenge uns mit reinem Wasser und läutere uns, wie geschrieben steht: „Ich sprengte über euch die reinen Wasser, und ihr sollt rein werden, von allen eueren Unreinlichkeiten, von allen eueren Abscheulichkeiten mache ich euch rein und frei.“

Verfühne heute unsere Sünden, und mach uns rein und frei, wie geschrieben steht. „Denn an dem Tage wird er euch verfühnen, euch rein machen von allen eueren Sünden, vor Gott sollt ihr rein sein.“

Führe uns ein auf deinen heiligen Berg; erfreue uns in dem Hause der Andacht, wie geschrieben steht: „Ich bringe sie hin auf meinen heiligen Berg, und erfreue sie in meinem Hause, im Hause der Andacht, ihre Brand- und Freudenopfer nehme ich in Gnaden an auf meinem Altare; denn mein Haus soll genannt werden — ein Haus der Andacht für alle Völker.“

עַשׂוּ Erhöre unsere Stimme Gott unser Herr, sei mild und schonend, und erbarme dich über uns, und nimm in Gnaden und Erbarmen unsere Bitten an.

Führe du uns, Gott, zu dir zurück, auf daß wir zu dir wiederkehren, erneue uns wie ehemals!

אֲמַרְנוּ Wort, Herr, auf unser Wort, und achte wohl auf unser Flehen! Laß das Wort aus unserem Munde und der Gedanke unseres Herzens in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, unser Hort und Erlöser. Werf uns nicht, nimm deinen heiligen Geist nicht ab von uns! Werf uns nicht, wenn wir sind oft geworden, und wenn die Kraft

חַטָּאֵיכֶם בְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ.  
אִם יֵאָדְמוּ כִּתּוּלַע כְּצִמּוֹר יִהְיוּ:  
זָרוּק עָלֵינוּ מִיַּם מְהוֹרִים וּמְהַרְנוּ  
כְּמָה שְׁכָתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם  
מְהוֹרִים. וּמְהַרְתֶּם מִכָּל טַמְאֹתֵיכֶם  
וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהַר אֶתְכֶם:

כִּפּוּר חַטָּאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וּמְהַרְנוּ  
כְּמָה שְׁכָתוּב. כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפּוּר  
עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם וּמִכָּל  
חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יי תְּמַהְרוּ: תְּבִיאֵנוּ  
אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְשִׂמְחָנוּ בְּבֵית  
תְּפִלָּתְךָ כְּמָה שְׁכָתוּב. וְהִבִּיאֹתֵם  
אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמְחָתֵם בְּבֵית  
תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן  
עַל-זִבְחֵי כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה  
יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ  
חַוִּים וְדַחֵם וְעָלֵנוּ וְקַבֵּל  
בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת  
תְּפִלָּתֵנוּ: הִשִּׁיבֵנוּ יי אֵלֶיךָ  
וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדְמָם:

אֲמַרְנוּ האַזְיָנָה יי בִּינָה  
הַגִּינָנוּ. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרְי פִּינוּ.  
וְהִגִּינוּ לִפְנֵי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵנוּ  
וְנִגְאָלָנוּ: אֵל תְּשָׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ  
וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אֵל  
תְּשָׁלִיכֵנוּ לְעַת זְקֵנָה כְּבָלוֹת כִּתְנוּ



uns ausgeht — verlaß nur du uns nicht. Verlaß uns nicht, Gott unser Herr, entferne du dich nicht von uns! Gib uns ein Zeichen, Herr, zum Guten, daß unsere Feinde es schauen und sich schämen, wie du uns hilfst und uns tröstest, denn auf dich, Herr, hoffen wir, du wirst uns erheben, Gott unser Herr!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verlaß uns nicht, verstoß uns nicht, beschäm' uns nicht, brich nicht den Bund mit uns! Laß uns immer tiefer eindringen in deine Gotteslehre; belehre und unterweise uns in deinen heiligen Geboten; mache geneigt unser Herz, daß wir ehren und fürchten deinen Namen; bezwinge uns das Herz, daß wir dich lieben, zu dir wiederkehren in Wahrhaftigkeit mit ganzem ungetheiltem Herzen. Um deines großen Namens willen, vergib und verzeihe uns unsere Schuld wie geschrieben steht in deinem heiligen Worte: „Um deines Namens willen, Herr, vergib mir meine Schuld, wie groß sie auch immer ist.“

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verzeih uns, vergib uns, verfühne uns;

Denn wir sind dein Volk, und du bist unser Gott.

Wir sind die Kinder, und du bist der Vater.

Wir sind die Knechte, und du bist der Herr.

Wir sind die Gemeinde und du bist das Gemeindegut.

Wir sind die Erben, und du bist unser ganzes Loos.

אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו  
ואל תרחק ממנו: עשה עמנו  
אות לטובה ויראו שונאינו ויבשו  
כי אתה יי עזרתנו ונחמתנו: כי  
לך יי הוחלנו אתה תענה אדני  
אלהינו:

Borb. אלהינו ואלהי אבותינו:

אל תעזבנו. ואל תמשנו.  
ואל תכדימנו. ואל תפר  
בריתך אתנו. קרבונו  
לתורתך. למדנו מצותיך.  
הורנו דרכיך. הט לבנו  
ליראה את שמך. ומול את  
לבנו לאהבתך. ונשוב  
אליך באמת ובלב שלם.  
ולמען שמך הגדול תמחול  
ותסלה לעונינו פכרתוב  
בדברי קדשך. למען שמך  
יסלחת לעוני כי רב הוא:

Borb. אלהינו ואלהי אבותינו:

סלה לנו. מחל לנו. בפר לנו:

: כי אנו עמך. ואתה אלהינו  
: אנו בניך. ואתה אבינו  
: אנו עבדיך. ואתה אדנינו  
: אנו קהלתך. ואתה חלקנו  
: אנו נחלתך. ואתה גורלנו



Wir sind die Heerde, und du bist  
der Hirte.

Wir sind der Weinberg, und du  
bist der Hüther.

Wir sind das Werk, und du bist  
der Schöpfer.

Wir sind die Geliebte, und du bist  
der Freund.

Wir sind die Erkorenen, du bist  
es, der uns hat erkoren.

Wir sind das Volk, du bist der  
König.

Wir sind die Verlobten, du bist  
es, der sich uns verlobet.

Sind wir halbstarrig, du  
bist voller Huld und Barm-  
herzigkeit; sind wir hartnäckig,  
du bist voller Langmuth; sind  
wir voll Schuld und Sünde,  
du bist voll Erbarmen; gehen  
unsere Tage wie ein Schatten  
hin, du bist und bleibst der-  
selbe und deine Jahre gehen  
nie zu Ende.

אָנוּ צאנך. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ  
אָנוּ כַרְמֶךָ. וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ  
אָנוּ פְּעֻלָּתְךָ. וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ  
אָנוּ רְעִיָּתְךָ. וְאַתָּה רוֹדְנוּ  
אָנוּ סִגְלָתְךָ. וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ  
אָנוּ עַמְּךָ. וְאַתָּה מְלַכְנוּ  
אָנוּ מֵאַמִּירָךָ. וְאַתָּה מֵאַמִּירֵנוּ

אָנוּ עֵזִי פָּנִים וְאַתָּה  
רַחוּם וְחַנוּן. אָנוּ קִשֵׁי עוֹרְךָ  
וְאַתָּה אֶרֶץ אֲפִים: אָנוּ מְלֵאֵי  
עוֹן וְאַתָּה מְלֵא רַחֲמִים. אָנוּ  
יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא  
וְשָׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:

Gemeinde  
u. Borb.

אָנָּה תָּבֵא לְפָנֶיךָ תִּפְלֹתֵנוּ וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְּחַנְּתֵנוּ שְׂאִין  
אָנוּ עֵזִי פָּנִים וְקִשֵׁי עוֹרְךָ לֹאֲמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי  
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא הָטָאנוּ אֲכַל אֲנַחְנוּ הָטָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גְּזֻלְנוּ. דְּבַרְנוּ דוֹפִי. הֵעוּיֵנוּ.  
וְהִרְשַׁעְנוּ. זָרְנוּ. חֲמַסְנוּ. טִפְלֵנוּ שְׂקָר. יַעֲצֵנוּ רָע.  
כּוֹבְנוּ. לְצַנוּ. מְרֻדְנוּ. נֹאצְנוּ. סָרְדְנוּ. עוּיֵנוּ. פִּשְׁעֵנוּ.  
צָרְדְנוּ. קִשֵׁינוּ עוֹרְךָ. רִשְׁעֵנוּ. שַׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ.  
תַּעֲיֵנוּ תִּעַתְעֵנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצִּיתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַשִּׁיבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה  
צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עָשִׂיתָ וְאַנַּחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

In Schuld und Frevel sind  
wir verfallen, darum ist uns  
das Heil nicht worden. Gib

הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לָכֵן לֹא  
נוֹשַׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבְנוּ לְעוֹבֵר



uns ins Herz den Willen und die Kraft, daß wir verlassen den Weg der Sünde, und fördere du, Herr, uns das Heil, wie geschrieben steht bei deinen Propheten: „Es verlassse der Sünder seinen Weg und Wandel, und der Gottlose seine sündigen Gedanken, und lehre zurück zu Gott, daß er seiner sich erbarme, zurück zu unserem Herrn, der so Vieles uns vergibt.“

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verzeih und vergib uns unsere Schuld an diesem Tage der Versöhnung; gewähre uns was wir bitten und was wir beten; tilge und lösche aus unsere Sünden und Vergehungen; bezwinge jeden bösen Trieb in uns, daß wir uns dir unterwerfen; beuge du den starren Sinn in uns, daß wir zu dir wiederkehren; erneue Geist und Herz in uns, daß wir wahren dein Gebot, und bezwinge uns das Herz, daß wir lieben, ehren, fürchten deinen Namen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Und Gott wird dir das Herz bezwingen, dir und deinen Kindern, daß du liebest Gott den Herrn von ganzem Herzen, von ganzer Seele, und dabei am Leben bleibest.“

Die wissentlichen und geflissentlichen wie die unwissentlichen Sünden kennst du, den freien Willen und den Zwang und Drang; die offenbaren wie die geheimen Sünden sind dir bekannt und offenbar. Was sind wir, was ist unser Leben, unsere Liebe, unsere Frömmigkeit

דָּרַךְ רָשָׁע וְחַיֵּשׁ לָנוּ יֵשַׁע;  
כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ יַעֲזֹב  
רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֲוֹן  
מִחֲשַׁבּוֹתָיו וַיָּשֶׁב אֶל  
יְיָ וַיִּרְחַמֵּהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי  
יְרַבֵּה לְסִלּוּחַ:

אלהינו <sup>Borb</sup> ואלהי אבותינו.  
מחל וסלה לעונותינו ביום (הזה וביום) הכפורים הזה. והעתר לנו בתפלתנו. מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך. וכוף את יצרנו להשתעבד לך. והקנע ערפנו לשוב אליך: וחדש בליותינו לשמור פקודיך. ומזל את לבבנו לאהבה וליראה את שמך. ככתוב בתורתך ומל "אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את "אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען תיך:

הזדונות והשגגות אתה מפיר. הרצון והאונם. הגלויים והנסתרים. לפניה הם גלויים וידועים. מה אנו. מה חיינו. מה הסדנו. מה צדקותינו. מה ישועתנו. מה כחנו.



זע, unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was sollen wir sagen, was sollen wir reden, Gott und Herr, vor dir? die namhaftesten Männer, als wären sie nie gewesen, die Weisen ohne Erkenntniß, die Verständigen ohne Einsicht? All ihr Thun ist nichtig, alle ihre Lebenstage gehen flüchtig wie ein Schatten hin. Der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

מה נבֹרְתָנוּ. מה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָל הַגִּבּוֹרִים כְּאִין לְפָנֶיךָ. וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ. וְחַכְמַיִם כְּכֹלֵי מַדָּע. וְנִבְזוּנִים כְּכֹלֵי הַשְּׂפָל. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תּוֹהוּ. וַיְמִי חַיֵּיהֶם הֶכֵּל לְפָנֶיךָ. וּמֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין כִּי הֵכֵל הֶכֵּל:

מה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וְמֵה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגֻלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ:

In den Gemeinden, wo hier מבין אתה מביין אתה gesagt wird, siehe unter der Linie.

שׁוֹבֵן Das ist dein Name von ewig her — daß du hinweg gehst über unsere Schuld, darum höre heute unser Flehen, wo wir in Andacht vor dir stehen.

Bergib die Schuld dem Volke, das abläßt von seiner Schuld, lösche aus die Schuld vor deinem Auge.

שְׁמָךְ מֵעוֹלָם עוֹבֵר Gem. u. Vorbeter עַל פְּשָׁע. שׁוֹעֲתֵינוּ תִּאֲזִין בְּעַמְדָנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַפְלָה: תֵּעָבֹר עַל פְּשָׁע לַעַם שְׂבִי פְשָׁע. תִּמְחָה פְּשָׁעֵינוּ מִנְּגִד עֵינֶיךָ:

In vielen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

מיוסד ע"פ א"ב כפול.

אתה מבין תעלומות לב. אפס לך נגלות וגם נקטרות: כֹּאנִי בְּדַבְרִים לְפַתּוֹחַךְ בָּס. בְּרָשָׁעֵנוּ אַל תִּפֶּן וְלֹא בְּמַעַלְלָנוּ: גִּשְׁתָּנוּ בַיּוֹם זֶה כִּיֹּרָא וְחָרָד. בְּאֵה כְּרַחוּם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חֶסֶד: דִּין אַל תִּמְתַּח מוֹל עֵפֶר וְאָפֶר. דַּע אַחֲרֵיתָנוּ רַמָּה וְחוֹלְעָה: הָאֵם שְׂגַנְנוּ וְנִעְלָם מִפְּנֵי. הֲלֹא אֶתָּה לְבַד מִבֵּין שְׂגִיאוֹת. וְאַל תִּחְשׁוּב לָנוּ כְּעוֹשָׂה בְּזוּז. וְהוּי שְׂפַתֵינוּ שְׁעָה בַעַת רְצוֹן: זֶה כְּפָר לָנוּ הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע. זָדוֹן וְנִעְלָם עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה: חִלְצָנוּ מֵעַנֵּשׁ כְּרַת וּמִתָּה. חֲמוּל עַל חֵמֶר מַעֲשֵׂה עֲדִיק: מִפְּשָׁעֵנוּ בְּרוּעַ יַעַר אֲשֶׁר מִנְּשׁוּרָנוּ. טַכּוֹן בְּקַרְבְּנוּ כְּרַשָּׁח



אתה יודע דוד עולם. ותעלומות | סתרי כל חי: אתה  
חופש כל חדרי בזמן ובוהן כליות ולב: אין דבר נעלם | ממך.  
אין | גסתר מנגד עיניך:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתסלח  
לנו על כל חטאתינו. ותמחל לנו על כל עונותינו. ותכפר  
לנו על כל פשעינו:

- : על חטא שחטאנו לפניך באונם ובכרצון
- : ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב
- : על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת
- : ועל חטא שחטאנו לפניך בכטוי שפתים
- : על חטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתר
- : ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות
- : על חטא שחטאנו לפניך בדביר פה
- : ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה
- : על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב
- : ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע
- : על חטא שחטאנו לפניך בודהי פה
- : ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת | זנות
- : על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה
- : ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומורים

לפעמינו: יוצרנו ועושינו יודע יצרנו. יהמו רחמיה ואל תשחיתנו: כי מלפניך  
מי יסתר. כל גלוי לה כאור וכצהררים: לבית דין הורית ארבע מיתות. למענה  
עשה ומהם חלצנו: מאז יצרנו חקרתנו ותדע. מעשינו כי חמה עמל ואון:  
נצור נפשותינו כי בידך כל נפש. נא תיקר נפש ממעני לה נפש: סקילה  
שריפה הרג וחנוק. סודם גליתה ליודעי אמתה: על כל פשעינו אלוה בפר-  
לנו. על ידוע לנו ועל נעלם | מסנו: פשעינו הודינו לה חוקר לב. פדנו  
מחטא נקנו מעון: צור אל תסן באנוש חציר. צדקה עשה עמנו פעשית  
עם כל חי: קדמנו כנשף קרבנו בשוע. קרבנו אליך קשוב קריאתנו:  
רחמנו אל תסן לרשענו ונצטרקה. רחמיה יבואינו רחום וחנון:



על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם  
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת אשפתים  
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביזדעים ובלא יזדעים

ועל כלם. אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו :

על חטא שחטאנו לפניך בכפת שוחר  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב  
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון  
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן  
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה  
 על חטא שחטאנו לפניך בנשף ובמרבית  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון  
 על חטא שחטאנו לפניך בסקור עין  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשחית שפתותינו  
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח

ועל כלם. אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו :

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות  
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין  
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף  
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות



על חטא שהטאנו לפניך בשביעת שוא  
 ועל חטא שהטאנו לפניך בשנאת חנם  
 על חטא שהטאנו לפניך בתשומת יד  
 ועל חטא שהטאנו לפניך בתמהון לבב  
 ועל כלם אלוהי סליחות. סלח לנו. מחל-לנו. כפר-לנו:  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויזרד  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם ודאי ותלוי  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מכת מרהות  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם פרת וערירי  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין  
 סקילה. שריפה. הרג. והנק. על מצות עשה ועל מצות  
 לא תעשה. בין שיש בה קים עשה. ובין שאין בה קים עשה.  
 את שגלויים לנו. ואת שאינם גלויים לנו. את שגלויים לנו כפר  
 אמרנום לפניך. והודינו לה עליהם. ואת שאינם גלויים לנו  
 לפניך הם גלויים וידועים כדבר שנאמר הנסתרות ליי אלהינו.  
 והנגלות לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל דברי התורה  
 הזאת:

ודוד So hat auch Dein  
 Knecht David zu Dir gebetet:  
 „Wer bemerkt Irrthümer?  
 halte mich rein von heimlichen  
 Sünden.“ Halte mich rein,  
 Gott, unser Herr, von allen  
 Missethaten, reinige uns von  
 unsern unreinen Thaten, spreng  
 auf uns reine Wasser, und  
 kläre uns rein; wie geschrie  
 ben ist: „Und ich werde auf

ודוד עבדך אמר לפניך  
 שגיאות מי יבין מנסתרות  
 נקני. נקני יי אלהינו מכל  
 פשעינו וטהרנו מכל  
 שמאותינו וזרוק עלינו מים  
 טהורים וטהרנו. ככתוב על  
 יד גביאך וזרקתי עליכם |



euch sprengen reine Wasser, daß ihr rein werdet von allen euren unreinen Thaten, auch von allen euren Scheußlichkeiten werde ich euch frei sprechen."

אל תירא אל תירא  
kehret zurück. Abtrünnige! kehre zurück, o Israel!

Siehe, nicht schläft und nicht schlummert der Hüter Israels.

ככתוב So ist's geschrieben durch deine Propheten: „Kehre zurück, Israel, hin zum Ewigen, deinem Gott, denn du bist gestrauchelt in deiner Sünde; nehmet mit euch Worte und kehret zurück zum Ewigen; saget zu ihm: Ganz hebst du auf die Sünde, und nimm das Gute an, wir aber wollen ersetzen die Farren durch unsere Lippen.“

ואתה Du bist barmherzig, nimmst gern die Reuigen auf, hast uns von Anfang den Weg zur Rückkehr zugesichert, und auf diese Reue gestützt, sehen wir vertraut zu Dir.

Und aus Liebe, Ewiger, unser Gott, zu deinem Volke Israel, und um deines Erbarmens, König! mit den Kindern deines Bundes, hast du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, diesen Tag der Versöhnung zur Sündenvergebung und zur Schuldverzeihung und zur Sühne der Missethat.

Einem Tag, an welchem unsere Schuld versenkt werden möge und verloschen

מים מהזורים וטהרתם |  
מכל טמאותיכם ומכל  
גדוליכם אטהר אתכם:

אל תירא יעקב שובו  
שובבים. שובה ישראל.  
הנה לא ינום ולא ישן  
שומר ישראל:

כפתוב על יד גביאך שובה  
ישראל עד יי אלהיך כי בשלת  
בעוניך: ונאמר קחו עמכם דברים  
ושובו אל יי אפרו אליו כל  
תשא עון וקה טוב ונשלמה פרים  
שפתינו:

ואתה רחום | מקבל  
שבבים ועל התשובה מראש  
הבטחתנו ועל התשובה  
עינינו מיהלות לך:

ומאהבתך יי אלהינו שאהבת  
את ישראל עמך. ומחמלתך  
מלכנו שחמלת על בני בריתך  
נתת לנו יי אלהינו את יום השבת  
תנה ואת יום צום הכפרים הנה  
למחילת חטא ולסליחת עון  
ולכפרת פשע:

יום אשר אשמנו <sup>סרב.</sup>  
צלל ויסגר.



Heute vergib der ganzen Gemeinde Israel und den zu ihnen Gehörigen, wie geschrieben in deiner Lehre: „Und es wird vergeben der ganzen Gemeinde Israels und dem Fremdling, der bei ihnen weilt; denn von dem ganzen Volke war es ein Versehen.“

וי' Einen Tag, an dem du unsere Untreue aufheben wollest und verzeihen.

Heute bewähre sich dein Name, gütiger, verzeihender Gott, wie geschrieben in den Reden deines Heiligen (Davids): „Denn du, Herr, bist gütig und verzeihend und huldvoll denen, die dich anrufen.“

וי' Einen Tag, an dem du vergessen wollest und unbeachtet lassen, daß wir dein Gesetz verworfen.“

Heute erbarme dich unser, daß wir zurückkehren und den Weg des Frevlers verlassen, wie geschrieben ist durch deinen Propheten: „Es verlasse der Frevler seinen Weg, und der Mann der Unthat seine Gesinnungen, daß er zurückkehre zum Ewigen, und er sich sein erbarme, und zu unserem Gott; denn er übt in Menge Verzeihung.“

וי' Einen Tag, an welchem du unsern Schandfleck abnehmen mögest.

Heut' erhöre unser Flehen, und um unser Flehen willen, wie geschrieben ist in deiner

Lehre: „O vergib die Sünde dieses Volkes nach der Größe deiner Huld, und wie du verzeihen diesem Volke von Mizrajim bis her.“ Und dort heißt es: „Und es sprach der Ewige: ich habe verzeihen nach deinem

## שחרית ליום נפחד

היום תסלח לכל עדת בני ישראל ולגֵר הַגֵּר: כַּפְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ וְנִסְלַח לְכֹל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם כִּי לְכֹל הָעָם בְּשִׁגְגָה:

יום בּוֹגְדֵינוּ תִשָּׁחַ וְתִסְלַח. Borb.

היום שמך יאמן אל טוב וסלח: כפּתוב בדברי קדשך כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לך קוראיך:

יום גָּעַלְנוּ חֲקִיךָ שִׁכַּח וְעִזּוּב. Borb.

היום רחמנו ונשוב ודרךך רשע געזוב: כפּתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מהשבתיו וישב אל " וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

יום דְּפִינוּ אָנָּה שָׂא נָא. Borb.

היום קשוב תחנונינו וכתחנון סלח נא: כפּתוב בתורתך סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ושם נאמר: "ואמר " סלחתי בדברך: בעבור



Worte." (Um deines herrlichen Namens willen bewähre dich uns als verzeihend und vergehend, o vergib um deines Namens willen.)

יז Einen Tag, an welchem du gedenken mögest, wie dich der Fromme angefleht für uns.

Heute vergib uns unsere Schuld, und der Sünde gedenke nicht, wie geschrieben in den Reden deines Heiligen (Davids): „O gedenk' uns nicht der Sünden von früher her, eilends mög' uns entgegen kommen dein Erbarmen, denn wir sind sehr gesunken.“

יח Einen Tag, an welchem unser Vergehen umsonst gesucht werde.

Heute erfülle deine Verheißung, „gesucht wird die Schuld werden und sie ist nicht da,“ wie geschrieben ist durch deine Propheten: „In jenen Tagen und in jener Zeit“ ist Gottes Spruch, „wird gesucht werden Israels Sünde, und sie ist nicht da, und Jehuda's Vergehen, und es wird nicht zu finden sein, denn vergeben werd' ich, den ich übrig lasse.“

יט Einen Tag, an welchem ste dich suchen, der du läuterst und reinigst.

Heute reinige uns von all unseren Sünden, wie geschrieben ist in deiner Lehre! „Denn an diesem Tage wird er euch sühnen, euch zu reinigen von all euren Sünden; vor dem Ewigen sollt ihr rein sein.“

כ Einen Tag, an welchem

ich stehend spreche: O hebe ganz die Schuld auf.

כבוד שמך המצא לנו מוחל  
וסולח סלח נא למען שמך:

יום חנקך ענו בעדינו

תזכור.

היום סלח לעונינו וחסא

אל תזכור: פכתוב בדברי קדשך

אל תזכר לנו עונות ראשנים מהר

יקדמונו רחמך פי דלוננו מאד:

יום טעותנו יבקש

ואין.

היום נאם הקם יבקש עון

ואיננו: פכתוב על יד נביאך

בימים ההם ובעת ההיא נאם י

יבקש את עון ישראל ואיננו ואת

חטאת יהודה ולא תמצאינה פי

אסלח לאשר אשאר:

יום ידרשוך מצרף

ומטהר.

היום מכל חטאתינו אותנו

תטהר: פכתוב בתורתך פי כיום

הזה יכפר עליכם לטהר אתכם

מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו:

יום כל תשא עון

בתחנון אכטה.

היום לשועתנו און הטה:

פכתוב בדברי קדשך הטה אלהי



Teute neige unserem Flehen  
 dein Ohr, wie geschrieben in  
 den Reden deines Heiligen  
 (Davids): „Neige, mein Gott,  
 dein Ohr und höre, thue auf  
 dein Auge und schaue unsere  
 Trümmer, und die Stadt, über  
 welche dein Name genannt wird,  
 denn nicht um unsere Verdienste  
 schütten wir unser Gebet vor  
 dir aus, sondern um dein gro-  
 ßes Erbarmen. O Herr, erhöre,  
 o Herr, vergib, o Herr, ver-  
 nimm und thue und zögere  
 nicht, denn dein Name ist ge-  
 nannt über deine Stadt und  
 dein Volk.“ (Um deines herr-  
 lichen Namens willen gewäh-  
 re uns, da du Gebet erhörst, hör  
 unser Gebet, um deinen Na-  
 men).

Gott, wer gleichet dir  
 an Ruhmeszier! Deinen Ruhm  
 verkünd' ich laut, Schild, dem  
 Abraham vertraut! Aufersteh'n  
 läßt deine Macht, was da todt,  
 aus Grabesnacht; deine Hoheit  
 such' ich fort, heilig hehrer,  
 mächtiger Hort! Der das  
 sinn'ge Wort beachtet, und  
 Kenntniß gibt dem, der um-  
 achtet; der zur Menschheit  
 spricht: bereuet! und der Bei-  
 zerung sich freuet; der da gegen  
 Schuld und Sünden, mitleid sich  
 läßt versöhnlich finden; dem da  
 Ruhm und Dankbarkeit, Hym-  
 nen und Sang geweiht; segne,  
 Herr auf immerdar, deiner  
 frommen Väter Schaar! der  
 im Friedensitz du weißt, der  
 Frieden du ertheilst!

אָזְנֶךָ וּשְׁמָע פִּקֹּחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה  
 שְׁמַמְתֵּינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא  
 שְׁמֶךָ עָלֶיהָ: כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ  
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ  
 כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמָעָה  
 אֲדָנִי סִלַּח אֲדָנִי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה  
 אֵל תִּפְתָּח לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמָךְ  
 נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ: בַּעֲבוּר  
 כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַמְצַנֵּן לָנוּ שׁוֹמֵעַ  
 תְּפִלָּה שְׁמָע תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ:  
 מִי אֵל כְּמוֹךָ: Borb.

אֲהַלְלֶךָ בְּקוֹל רֶם. מְגֵן אֲבֹרָהּ.  
 מִי אֵל כְּמוֹךָ: Gem.  
 בְּיָדְךָ מַמְתִּים. מַתְּיָה הַמְתִּים.  
 מִי אֵל כְּמוֹךָ: Gem.  
 וְדַלְדַל אֲדָרוֹשׁ. הַמְלֶךְ הַקְּדוֹשׁ.  
 מִי אֵל כְּמוֹךָ: Gem.  
 דָּרַשׁ אֲמָרֵי דָוִד חֲזוֹן הַדַּעַת.  
 מִי אֵל כְּמוֹךָ: Gem.  
 הָאוֹמֵר שׁוּבָה. הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:  
 מִי אֵל כְּמוֹךָ: Gem.  
 וּמוֹתֵל וְסוֹלֵחַ. הַמְרַבֵּה לְסִלּוֹחַ.  
 מִי אֵל כְּמוֹךָ: Gem.  
 קוֹרֵ רַבָּה וְתוֹדוֹת. הַטּוֹב לָךְ  
 לְהוֹדוֹת. מִי אֵל כְּמוֹךָ: Gem.  
 רֶם בְּרַב קָהַל הַמּוֹנֵי. יְבָרְכֶךָ יי.  
 מִי אֵל כְּמוֹךָ: Gem.  
 שְׁכִינְתְּךָ שְׁלוֹם. עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם.  
 מִי אֵל כְּמוֹךָ: Gem.



Du nur übersiehst in Huld,  
reutigem Volke seine Schuld!

Wie es heißt: Wo ist ein  
Gott, wie du, der Schuld ver-  
zeiht, Sünde übersieht bei dem  
Neste seines Erbtes. Nicht für  
immer läßt dem Zorne er die  
Gewalt, dessen Walten Milde  
ist. — Er erbarmt unser sich  
wieder, hemmt die Folgen uns-  
rer Schuld und versenkt in  
des Meeres Fluth unser Ver-  
gehen. Und deines Hauses Is-  
raels Vergehen versenkt an  
einen Ort du, wo nimmer ihrer  
gedacht wird und erwähnt,  
und wo nimmer in den Sinn  
sie kommen. Du spendest Treue  
dem Jakob, Milde dem Abra-  
ham, wie unsern Ahnen in der  
Urzeit du es zugeschworen!

תעבור על פשע לעם שבי פשע:

בכתוב על יד נביאך.

מי אל כמוך נשא עון ועובר על  
פשע לשארית נחלתו לא החזיק  
לעד אפוא כי חפץ חסד הוא: ישוב  
ירחמנו יכבוש עונותינו. ותשליך  
במצולות ים כל המאטם: וכל  
חמאת עמך בית ישראל תשליך  
במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו  
ולא יעלו על לב לעולם: ונאמר  
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם  
אשר נשבעת לאבותינו מימי  
קדם:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל | לעונותינו ביום (Am Sabb.)  
השבת הזה וביום) הכפרים הזה מחה והעבר פשעינו וחטאתינו  
מנגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני  
וחטאתיך לא אזכר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן  
חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך. ונאמר כי ביום הזה יכפר  
עליכם לטהר אתכם | מפל חטאתיכם לפני יי תטהרו: (אלהינו  
ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך. והיו חלקנו  
בתורתך. שבענו משובך ושמחנו בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו  
באהבה וברצון שבת קדשך וינחונו בו ישראל מקדשי שמך). וטהר לבנו  
לעבדך באמת. כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל  
בכל דור ודור ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא  
אתה:) בריך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות  
עמו בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך  
על כל הארץ מחדש (השבת ו) ישראל ויום הכפרים:



רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

<sup>מודים דרבנן</sup>  
מודים אנחנו לך שאמרה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על-שהחיייתנו וקיימתנו בין החיים ותקיימנו ותאסוף גלויותינו לחצרות קדשך לשמור חקך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאמרה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מנן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל גשמותינו הפקודות לך. ועל נפיה שבכל-יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. המזב בירלא קלו רחמיה. והמרחם בירלא תמו חסדיך. מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:  
אבינו מלכנו זכור רחמיה וכבוש בעסק וכלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועוז ורעה ומגפה ופגע רע וכל-מחלה וכל-תקלה וכל-קטטה וכל-מיני פורעניות וכל-גזרה רעה ושנאת חנם מעלינו. ומעד כל-בני בריתך:

וכתוב לחיים טובים כל-בני בריתך:  
וכל החיים יזרוך סלה. ויהללו את שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי המזב שמך ולך נאה להודות:

In den Gemeinden, wo auch bei שחרית die כהנים zum דוכן gehen, ist es weiter bei סוכה zu finden.

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה הפסלשת בתורה ובתורה של



יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדְךָ הָאֲמִירָה כִּפֵּי אֶהְרֶץ וּבְנֵי כְהֻנִּים עִם קְדוֹשְׁךָ כְּאֲמִיר: יְבָרְכֵךָ  
 יי וְיִשְׁמְרֵךָ: יֵאָר יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיְחַנְּךָ: יִשָּׂא יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:  
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה הֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל  
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי בְאוֹר  
 פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וַיְצַדֵּקְךָ  
 וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמָּךְ  
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשְׁלוֹמָךְ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה גְּזוּר  
 וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל! הַחַיִּים  
 טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

Am Sabbath wird אבינו מלכנו nicht gesagt.  
 Man öffnet die heil. Lade. — סתחין הארון

Unser Herr und Vater, wir  
 haben gesündigt vor dir!

Vater, wir haben keinen  
 Herrn über uns, als dich allein.

Vater, laß deine Macht und  
 Milde walten über uns um  
 deines heiligen Namens willen.

Vater, erneue uns das Jahr  
 zum Glück und Heil.

Vater, halte ab von uns je-  
 des böse Weisheit und jedes  
 schwere Verhängniß.

— halte ab von uns des  
 Feindes Haß:

Vater halte ab des Gegners  
 Grimm und Tücke:

אָבִינוּ מְלַכְנוּ חָטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ:  
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ אֵין לָנוּ מִלָּךְ  
 אֱלֹהֵי אַתָּה  
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ  
 לְמַעַן שְׁמֶךָ  
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ  
 שָׁנָה טוֹבָה  
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ בַטֵּל מֵעָלֵינוּ  
 כָּל גְּזוּרוֹת קָשׁוֹת  
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ בַטֵּל  
 מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ  
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ הַפֵּר עֲצַת  
 אוֹיְבֵינוּ



— den Dränger und den  
Lästerer, Herr, halte ab von  
uns, und zerstöre seine Pläne.

Vater, schließe du dem Lästerer  
und dem Kläger den Mund.

Vater, halte ab von uns  
Pest und Schwert und Hunger;  
vor schwerer Haft, Verderbniß  
und Versündigung wahre uns  
und Alle, die treu sind deinem  
Bunde.

— halte jede Plage ab von  
deinem Erb' und Eigenthume.

Vater, vergib uns und ver-  
zeihe uns unsere Schuld;

— lösche aus jedes Vergehen,  
lösche aus alle unsere Sünden  
daß sie dir nimmer vor Augen  
kommen.

— tilge in deiner Barm-  
herzigkeit den Schuldbrief, der  
da zeuget wider uns;

Vater nimm uns in Gnaden  
auf, wo wir mit vollkommener  
Sinnesänderung uns zu dir  
befehren.

Vater, sende Heilung und Ge-  
nesung unsern Kranken!

Vater, zerreiße den bösen  
Urtheilsspruch, der über uns  
verhängt ist:

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כְּלֵה כָּל צָר  
וּמִשְׁטִין מֵעֲלֵינוּ

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ סְתוּם פִּיּוֹת  
מִשְׁטִינֵנוּ וּמִקְטָרֵיגָנוּ

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ כְּלֵה דְבַר  
וְחָרָב וְרָעָב וְשָׁבִי  
וּמִשְׁחִית וְעוֹז וּפְשַׁע  
מִבְּנֵי בְרִיתְךָ

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ מִנַּע מִגְּפָה  
מִנְחֻלָּתְךָ

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ סְלַח וּמַחֲל  
לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ מַחֲה וְהַעֲבֵר  
חַטָּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד

עֵינֶיךָ  
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ מְחֹק מְחֹק  
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל-

שְׁטָרֵי חֻבוֹתֵינוּ  
אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ הַחֲזִירֵנוּ  
בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָיֶיךָ

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה  
שְׁלֵמָה לְחֻלֵּי עַמְּךָ

אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ קַרְע וְרוּע  
נֹר הֵינָנוּ

נֹר הֵינָנוּ



Vater, gedenke unser in  
Freundlichkeit, auf daß wir zu  
allem Guten bedacht sein mögen.

Vater, schreibe uns ein in  
das Buch des Lebens und des  
heiteren Lebens!

Vater, schreibe uns ein in das  
Buch des Heiles und der Er-  
lösung!

Vater, schreibe uns ein in  
das Buch der Ernährung und  
Verpflegung!

Vater, schreibe uns ein in das  
Buch der Unschuld und des  
Verdienstes!

Vater, schreibe uns ein in das  
Buch der Vergebung und der  
Versöhnung!

Vater laß sprießen, Herr,  
das Heil für uns, bald und in  
unseren Tagen.

Herr, erhebe deinem Volke  
Israel das Haupt!

— erhebe deinem Gesalbten,  
Herr, das Haupt!

— fülle uns die Hand mit  
deinen Segnungen!

— fülle unsere Borrathskam-  
mern an mit Fülle und mit  
Ueberfluß!

— erhöre unsere Stimme, sei  
schonend, mild und barmherzig  
gegen uns!

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן  
טוֹב לְפָנֶיךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבֵנוּ בְּסֵפֶר  
חַיִּים טוֹבִים

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבֵנוּ בְּסֵפֶר  
גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבֵנוּ בְּסֵפֶר  
פְּרִנָּה וּכְלֻלָּה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבֵנוּ בְּסֵפֶר  
זְכוּיֹת

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבֵנוּ בְּסֵפֶר  
סְלִיחָה וּמְחִילָה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ  
יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרֵם קִרְן  
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרֵם קִרְן  
מְשִׁיחֶךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מְלֵא יְדֵינוּ  
מִבְּרָכוֹתֶיךָ

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מְלֵא אֶסְמֵינוּ  
שְׂבַע

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ  
יּוֹם וַרְחָם עָלֵינוּ



Unser Herr und Vater, nimm  
in Wohlwollen und Erbarmen  
unsere Bitten an;

— öffne du die Pforten deines  
Himmelreiches vor unserem Ge-  
bete!

— bedenke, daß wir Staub  
und Asche sind.

Vater, laß uns nicht leer  
weggehen von deinem Angesichte.

— laß diese Stunde eine  
gnadenreiche Stunde, eine Stunde  
des Erbarmens sein vor dir;

— hab Erbarmen mit uns,  
Erbarmen mit unsern unmün-  
digen Kindern!

— um der Erschlagenen wil-  
len, die in den Tod sind ge-  
gangen für das Bekenntniß  
deines heiligen Namens;

— um der Geopferten willen,  
die sich für deine Anerkennung  
deiner Einheit hingeopfert;

— um der Gläubigen willen,  
die ins Feuer und ins Wasser  
sind gegangen, auf daß dein  
Name geheiligt werde;

Unser Herr und Vater um  
deiner selber willen, wo nicht  
am unsern willen:

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קִבַּל בְּרַחֲמִים  
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ פִּתַח שַׁעֲרֵי  
שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עֶפְרָר  
אָנַחְנוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נָא אֵל תִּשׁוּבֵנוּ  
רִיקִם מִלִּפְנֵיךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תְהֵא הַשְׁעָה  
הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת  
רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַמּוּל עֲלֵינוּ  
וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּינוּ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן  
הַרוּגִים עַל שֵׁם קֹדֶשְׁךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן  
טְבוּחִים עַל יְחוּדֶךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן  
בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַד

קֹדֶשׁ שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ  
נְגֻמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּדֶיךָ :

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן  
אֵם לֹא לְמַעַנֵנוּ :



— um deiner selber willen  
— hilf uns, und steh uns bei!

— um deiner unendlichen  
Barmherzigkeit willen!

— um deines großen, wunder-  
thätigen und furchtbaren Namens  
willen, der über uns genannt  
ward!

Vater, sei uns gnädig und erhöre  
uns; denn an uns ist kein Verdienst;  
darum hab' Erbarmen und übe Guad'  
an uns; hilf uns mit deinem Heile!

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ  
וְהוֹשִׁיעֵנו  
אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן  
רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים  
אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן  
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר  
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ  
אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חַנּוּן וְעֲנּוּן כִּי אִין  
בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה  
וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנו

ססן אומר קדים שלם.

Keiner ist dir gleich unter den  
Göttern, Herr; Keiner dir gleich in  
deinen Werken Dein Reich ist ein  
Reich aller Welten; deine Herrschaft  
geht durch alle Zeiten. Gott regieret,  
Gott hat regieret — Gott wird re-  
gieren in Ewigkeit! Gott gibt seinem  
Volke die Macht, Gott segnet sein Volk  
mit seinem Gottesfrieden!

אב אלהים בן אלהים! Bedenke  
Zion zu allem Guten in deiner Gnade,  
baue auf die Mauern von Jerusalem;  
denn auf dich allein vertrauen wir  
— auf dich, den allmächtigen Wel-  
tenheirn, der hoch ist und erhaben,  
Herr durch alle Zeiten — alle Welten!

אִין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאִין  
כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּד  
עוֹלָמִים וּמַמְשֶׁלְתְּךָ בְּכָל הַיּוֹר  
וְדוֹר: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלּוּךָ  
לְעוֹלָם וָעֶד: יי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי  
יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אב הרחמים היטיבה ברצונך  
את ציון תבנה חומות ירושלים:  
כי בך לבר בטחנו מקדך אל רם  
ונשא ארון עולמים:

## סדר הוצאת ספר תורה

Beim Ausheben der Thora.

„Wenn sie zog die Bundes-  
lade, sprach Moses! Steh auf, Herr,  
daß zerstreuet werden deine Feinde,  
und fliehen deine Gegner vor deinem

פוספין ארון סקודס ומולאין ב' ס'ם וחומרים:  
יהי בנסע הארון ויאמר משה  
שומרה יי ויפצו אביה ויגסו



Angefichte.“ So geht die Thora aus von Zion, und Gottes Wort aus von Jerusalem!“

ברך Gelobt sei, der die Thora hat gegeben seinem Volke Israel in seiner Heiligkeit!

„Gott, Gott ist allmächtig, barmherzig und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld bis zum Tausendsten; er vergibt und macht rein von Schuld, Vergehen und Sünde.

אלמאכטער בעלעןהרר! לאָס אונס אין אַינער גואדענרײַכן שטונדע ערְהֹרֶנּוּג און ערְוֹהֶרֶנּוּג פֿינדן פֿאַר אונזער װאַנְשען, הֹפּפּען און בערְלֶאנגען, און גיב אונס װאס אונזער הֶרֶץ בעגֶהרֶט. פֿור אַללעם בעטען װיר אומ בערְגעבונג אונזערער שולד און סאַנדע פֿאַר אונס און אונזערע אַנגעהֹרִיגען, אומ אַינע אינִיגע בערְשֹׁהֶנּוּג אין דײַנער לִיבֶה און בארְמֶהרִיגֶקײַט. פֿאַרְטֶרע אונס פֿון אונזערען סאַנדען און בערְגעבונגען, און מאַך אונס רײַן און פֿרײ פֿון אַללען שולד, אַפּ דאַס אונזער אין פֿרײַנד־לִיכֶקײַט און צום גוטען פֿור דיר גע־דאַכט װערדע. בעדענֶע אונס מיט דײַנעם הֵילֶה און דײַנעם ערְבאַרְמען, צו אַינעם לאַנגען און גלִאַדלִיכען לעבֶען אין פֿרִיֶד' און רוֹהֶה; לאָס דײַנע פֿאַר־פֿאַכט װאַלדען אַיבער אונס, דאַס װיר ערְנאַהֶרֶט און װערפֿלֶעגֶט װערדען אַס דײַנער װוללען, אָפּפֶענען, מילדען הַאָנד, און דאַס ברוֹד, דאַס װיר עסען, און דאַס גע־װאַנד, דאַרין װיר אונס פֿלײדען, אונס רײַכִלִיך און אין אַעבער־פֿלּוּץ געװאַהֶרֶט פֿײַ און אין אַנֶשטאַנד און אין עֶהרֶען פֿאַר אונזער לעבֶען לאַנג; אַפּ דאַס װיר מיט פֿרײַעם, הײַטערעם גײַסטע און סִיננע און הֶרֶצען דײַנעם גוֹטֶעסװֹרֶטע נאַך־געהֶענדיג, און דאַראַבער פֿיננען און פֿור־שכֶּען און דײַנע געבוֹטע מיט אַללען אינִיגֶקײַט און װיללִיגֶקײַט האַלטען און בעפֿולֶגען. גיב אונס בערְשטאַנד און עינִפֿיכִט אימער טײַפֶּר עינצודרִינגען אין דאַס בערְשטאַנדיגֶס דײַנער הײַלִיגען גוֹטֶעס־לֶהרֶה, אַפּ דאַס אונס דײַן גוֹטֶלִיכֶס װֹרֶט אין אַללען סײַנען טײַפֶּען, אין סײַנעם אינֶר־מֶרֶשטען סִיננע װער־שטאַנדיגֶע װערדע. ענֶדע אונס הֵילונג און בענעפֿונג

## הוצאת ספר תורה

מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא  
תּוֹרָה וְדָבַר יי מִירוּשָׁלַיִם:  
בְּרוּךְ שָׁנַתָּז תּוֹרָה לְעַמּוֹ  
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

חַמְלֵה מִשְׁעָרֵי צִיּוֹן לִוְרֵךְ צִדְקָתְךָ כֹּלֵלֵת סִיח:  
יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם  
וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד  
וְאֱמֶת. נִצֵּר חֶסֶד לְאַדְפִּים  
נִשְׂא עֵז וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה  
וְנִקְיָה:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים | מִלֵּא  
מִשְׁאַלּוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְרַפָּק רְצוֹנֵנוּ  
וְתַן לָנוּ שְׂאֵלֹתֵנוּ וּבְחֹל עַל כָּל  
עוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עוֹנוֹת אַנְשֵׁי  
בְּתֵינוּ מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה  
בְּרַחֲמִים וְטֶהֱרַנּוּ מִחַטָּאֵינוּ  
מִעוֹנוֹתֵינוּ וּמִפֶּשַׁעֵינוּ. וְזָכְרֵנוּ  
בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֻדָּנוּ בְּפִקּוּדֹת  
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וְזָכְרֵנוּ לְהַיִּים  
טוֹבִים וְאַרְוָכִים וּלְשָׁלוֹם לְפָרְנֶסָה  
וּבְלִפְלָה. וְתַן לָנוּ לֶחֶם לְאֹכּוֹל  
וּבְגָד לְלִבָּשׁ וְעֶשֶׂר וּבְכּוֹד  
וְאַרְבֶּה יָמִים לְהַגְזוֹת  
בְּתוֹרָתְךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְשִׁכַּל  
וּבִנְיָה לְהַבִּין וּלְהַשְׁבִּיל עִמָּקִי  
סוּדוֹתֶיךָ וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל  
מִכְאוּבֵינוּ וְתִבְרַךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה



für jedes Leid und Weh, und segne uns in unserm Wirken und Schaffen; daß jedes freundliche Verhängniß bestehe und in Erfüllung gehe. Heil und Trost sei mit uns, und jedes harte und böse Geschick von uns genommen und verfallen sei. Mach' uns geneigt das Herz der Fürsten und der Könige und ihrer Rätthe, auf daß sie Gutes und freundliches stets beschließen über uns! Amen! Amen! Das sei Gottes Wille!

Möge mein Gebet in einer gnadenreichen Stunde vor Gott kommen! Gott, in deiner unendlichen Güte und Milde erhöre mich, und sende mir dein Heil und deine Wahrheit!

Gelobt sei der Name des Weltenherrn; gelobt die Krone deiner Herrlichkeit, die Stätte, an der du thronest. Möge deine Gnade walten über dein Volk Israel in Ewigkeit, daß deine rettende Hand sichtbar werde an deinem Volke in deinem heiligen Tempel; daß dein himmlisch Licht in seiner Klarheit und Milde uns zuströme, unser Gebet Erbarmen finde, und in Gnaden empfangen werde. Möge es dein Wille sein, uns das Leben zu erhalten, es zu segnen mit allen deinen Gütern; möge auch ich unter den Frommen und Gerechten bedacht sein vor dir, das du dich erbarmest über mich, mich schirmest und wahrest, mich und meine Angehörigen und Alle, die zu deinem Volke Israel gehören.

Du bist es, der Alles speiset und ernähret; du bist es, der da schaltet und waltet über Alles, der da schaltet über Könige und Fürsten; dein ist das Reich!

Da siehe ich als ein Knecht vor Gott dem Heiligen, gelobt sei sein Name, bereit und willig zu seinem Dienste, und beuge das Knie vor ihm und vor der heiligen Thora heute und immer. Nicht auf Menschen stütz' ich mich, nicht auf die, die sich für Götter halten, vertrau' ich und verlass' mich; auf Gott vertraue ich, auf Gott im Himmel; er ist Gott in Wahrheit, seine Thora — Wahrheit,

יְדִינֵנו וְתִגְזֹר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת מְזֻכָּרוֹת  
יְשׁוּעוֹת וְנִחְמֻת וְתִבְטַל מֵעָלֵינוּ  
כָּל גְּזֵרוֹת קְשׁוֹת וְתִטָּה לֵב  
הַמַּלְכוּת וְיִזְעַצֶּיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵינוּ  
לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רְצוֹן: יְהִי  
לְרְצוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ  
יְיָ צִוְרֵי וְגוֹאֲלֵי:

יְיָ נֶאֱמָר תְּפִלְתִּי לָךְ יְיָ עַת רְצוֹן אֱלֹהִים  
בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

בְּרִיךְ שְׁמֵה דְמֵרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ  
בְּתַרְךָ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעִיתְךָ עִם  
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם וּפְוִרְקוֹן יְמִינְךָ  
אֲחִזִּי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ  
וְלֵאמֹתוּיָא לָנָא מְטוֹב גְּרוּזְךָ  
וְלִקְבֵּל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא  
רְעוּנָא קְדָמְךָ דְתוֹרִיךָ לֵן חִיִּין  
בְּטִיבוּתָא. וְלֵהוּא אֲנָא פְקִידָא  
בְּגוֹ צְדִיקָא. לְמַרְחָם עָלֵי וְלִמְנַטְר  
יְתִי וְיִת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ  
יִשְׂרָאֵל. אֲנַת הוּא זֶן לְכֹלָא  
וּמְסַרְגָּם לְכֹלָא. אֲנַת הוּא שְׁלִיט  
עַל כֹּלָא. אֲנַת הוּא דְשְׁלִיט עַל  
מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הִיא. אֲנָא  
עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא  
דְסַגִּידְנָא בְּמָה וּמִקָּמָה דִּיקַר  
אוֹרִיתָה בְּכָל עֵדָן וְעֵדָן. לָא עַל  
אֲנָשׁ רְחִיצְנָא. וְלָא עַל בְּרַ אֱלֹהִין  
סְמִיכְנָא. אֵלָא בְּאֱלֹהָא דְשְׁמֵיָא.  
דְהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט וְאוֹרִיתָה



seine Propheten Wahrheit; er ist es, der Wohlthat und Wunder thut in Wahrheit! Auf ihn stütz' ich mich und vertraue ich, seinen heiligen Namen lobpreise und verehere ich mit Herz und Mund! Möge es dein Wille sein, daß du mir öffnest das Herz für deine Gotteslehre, und mir gewährest, was mein Herz begehret, mir und deinem ganzen Volke Israel, daß wir zum Leben, Glück und Frieden bedacht sein mögen. Amen.

**שמע ישראל! Gott unser Herr, ist ein einziger, einziger Gott!**

Einig ist unser Gott, groß ist unser Herr heilig und furchtbar sein Name!

**Worb.** Preiset mit mir die Größe Gottes, daß wir einmüthig erheben seinen Namen!

**Gem.** Dein, Gott, ist die Größe, die Macht und die Herrlichkeit, der Sieg und Ruhm, wie Alles im Himmel und auf Erden! Dein ist das Reich und die Erhabenheit du von Allem das Haupt.

Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor dem Schemel seiner Füße, denn heilig ist er!

Erhebet Gott unsern Herrn, und beuget euch vor seinem heiligen Berge, den heilig ist Gott, unser Herr;

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של  
 עליו מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שברא העולם הזה והעולם  
 הבא: ברכונו וברצונו יראו וברצונו כל בית ישראל: צור העולמים אדון כל  
 הבריות אלוה כל הנפשות: הושב במרחבי סרום השוכן בשמי שמי קדם:  
 קדשתו על החיות וקדשתו על כסא הכבוד: וככו תקדש שמו בך יי אלהינו

קשום. ונביאוהו קשום. ומסגא  
 למעבד טכון וקשום. בה אנא  
 רחיץ. ולשמה קדישה יקרא  
 אנא אמר תושבחן. יהא רעוא  
 קדמך דתפתח לבי באורייתא  
 ותשלים משאלין דלבי. ולבא  
 דכל עמך ישראל. לטב ולחיין  
 ולשלם:

**שמע ישראל יי אלהינו** Worbeter und Gem.  
**יי אחד:**

**אחד אלהינו גדול** Worbeter und Gem.  
**אדנינו קדוש ונורא שמו:**

**גדלו ליי אתי ונרוממה** Worb.  
**שמו יחדו:**

**לה יי בגדלה והגבורה** Gem.  
**והתפארת והנצח וההוד פי כל  
 בשמים ובארץ לה יי הממלכה  
 והמתנשא לכל לראש:**

**רוממו יי אלהינו והשתחוהו**  
**להדום רגליו קדוש הוא: רוממו  
 יי אלהינו והשתחוהו להר קדשו  
 פי קדוש יי אלהינו:**



לְעֵינַי כָּל חַי: וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חֹדֶשׁ בְּכַתוּב: שִׁירָו לֵאלֹהִים זַמְרוּ שְׁמוֹ סֵלוּ  
 לְרוֹכֵב בְּעֶרְכוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל גּוֹהוּ  
 בְּכַתוּב: כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יי צִיּוֹן: וְנֹאמַר וְנִגְלָה כְבוֹד יי וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר  
 יַחְדָּו כִּי פִי יי דִּבֶּר:

אֲב הַרְחַמִּים. הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים. וַיִּזְכֹּר בְּרִית אִיתָנִים.  
 וַיִּצִיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הַרְעוֹת וַיִּגְעַר בַּיָּצָר הָרַע מִן  
 הַנְּשׂוּאִים. וַיַּחֲזֵן אוֹתָנוּ לְפִלִּיטַת עוֹלָמִים וַיִּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ  
 בְּמִדָּה טוֹבָה יִשְׁעָה וְרַחֲמִים:

ומניסין ספ"ת על סנינא וסחזן לומך ויעזור ויגן וכו'.

וַיִּזְכֹּר וַיִּגֵּן וַיִּשְׁעַע לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבִו נִדְּל לֵאלֹהֵינוּ  
 וְתִנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה: כְּהֵן קָרַב. יַעֲמֹד (פ"ט הַבַּח) בְּרוּךְ שֶׁנֶּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ  
 יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יי נִאֲמָנָה מְחַבֵּטַת  
 שְׁתֵּי: פְּקוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל מְשַׁחֵי לֵב מִצְוֹת יי בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יי עַז לְעַמּוֹ  
 יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דְּרָכּוֹ אֲמֵרַת יי צְרוּפָה כְּגֵן הוּא  
 לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים בלבכם היום:

Vor dem Vorlesen:

העולה לתורה סבך:

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבַרֵּךְ:

וכעס עונים בְּרוּךְ יי הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וסוזכ סנצכך ב"ה'ל"ז:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר  
 בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה  
 יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

Nach dem Vorlesen:

אחר הקריאה סבך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן  
 לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ  
 אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:



## ברכת הגומל

לכנסה לריכין לכודות. יורדי סיס. וכולכי מדצרות. ומי טסה חולה צמכסה ונתרפס ומי טסה  
 מנוס צנית סלסורים וילס. ולכתמילה לריך לנכך מוך ג' ימים סלסונים. וכך לומר:  
 קרוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל לחיבים טובות שגמלני כל-טוב:  
 וקל מני מי שגמלה כל-טוב הוא יגמלה כל טוב סקה:

## סדר קריאת התורה לשחרית יום כפור

## Vorlesung aus der ersten Thorarolle:

וקורין צפ' אחרי מות ומתחלק לו' נצרי, ונצנת מתחלק לו'.  
 ונמוך מי שברך מוננים וכתבה ויחתמהו בספר סליחה וסחילה.

וידבר יהוה אל-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנותם  
 לפני-יהוה וימתו: ויאמר יהוה אל-משה דבר אל-אהרן אחיך  
 ואליכא בכל-עת אגיד-קדש מבית לפרכת אל-פני הפרכת  
 אשר על-הארץ ולא ימות פי בענין אראה על-הפרכת: כיאת  
 יבא אהרן אל-הקדש בפר זבדקר להטאת ואיל לעלה: (נצנת ג)  
 בתנת-בד קדש ילפש ומכנס-כד יהיו על-בשרו ובאכנס  
 בד חגור ובמצנפת בד יצנף בגדי-קדש הם ורחץ במים את-  
 בשרו ולבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני-שעירי עזים  
 דחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את-פר החטאת  
 אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: לוי (נצנת ג) ולקח את-שני  
 השערים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ונתן  
 אהרן על-שני השערים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד  
 לעזאזל: והקריב אהרן את-השעיר אשר עלה עליו הגורל  
 ליהוה ועשהו חטאת: ודשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל  
 יעמד-חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה:  
 והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד  
 ביתו ושחט את-פר החטאת אשר-לו: ישראל (נצנת ד) ולקח  
 מלא-דחמה גחלי-אש מעד המזבח מלפני יהוה ומלא  
 חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: ונתן את-  
 הקטרת על-האש לפני יהוה וכסהו ענן הקטרת את-הכפרת



אשר על-העדות ולא ימות: ולקח מדם הפר והזה באצבעו  
על-פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע-פעמים מן  
הדם באצבעו: ושחט את-שעיר החטאת אשר לעם והביא  
את-דמו אל-מבית לפרכת ועשה את-דמו כאשר עשה לדם  
הפר והזה אתו על-הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על-דקדוש  
מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל-חטאתם וכן יעשה  
לאהל מועד השכן אתם בתוך מטמאתם: וכל-אדם לא-יהיה  
באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד-צאתו וכפר בעדו ובעד  
ביתו ובעד כל-קהל ישראל: רביעי (כ"ט) ויצא אל-המזבח  
אשר לפני-יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן  
על-קרנות המזבח סביב: והזה עליו מן-הדם באצבעו שבע  
פעמים וטהרו וקדשו כטמאת בני ישראל: וכלה מכפר את-  
הקדש ואת-אהל מועד ואת-המזבח והקריב את-השעיר החי:  
וסמך אהרן את-שתי ידיו על-ראש השעיר החי והתודה עליו  
את-כל-עונות בני ישראל ואת-כל-פשעיהם לכל-חטאתם  
ונתן אתם על-ראש השעיר ושלה ביד-איש עתי המדברה:  
ונשא השעיר עליו את-כל-עונותם אל-ארץ גזרה ושלה את-  
השעיר במדבר: ובא אהרן אל-אהל מועד ופשט את-בגדיו  
היבד אשר לבש בכאז אל-הקדש והניחם שם: ורחץ את-  
בשרו במים במקום קדוש ולבש את-בגדיו ויצא ועשה את-  
עלתו ואת-עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: חמישי (ל"ו) את  
תלב החטאת יקטיר המזבחה: והמשלח את-השעיר לעזאזל  
יכבס בגדיו ורחץ את-בשרו במים ואחרי כן יבוא אל-המחנה:  
ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הויבא את-דמם  
לכפר בקדש יוציא אל-מחויץ למחנה ושרפו באש את-עודתם  
ואת-בשרם ואר-פרשם: והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את-  
בשרו במים ואחרי-כן יבוא אל-המחנה: והיתה לכם לרקת  
עולק בתדש השביעי בעשור לחדש תענו את-נפשתיכם וכל-  
מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם: כי כיום הזה



יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַחְרָא אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ :  
 ששי (גטנת ז') שֶׁבֶת שֶׁבֶתֹזן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם חֻקַּת  
 עוֹלָם: וּכְפָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת־יָדוֹ  
 לְכַהֵן תַּחַת אָבְיוֹ וּלְכַשׂ אֶת־בְּגְדֵי הַכֹּהֵן בְּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ: וּכְפָר אֶת־  
 מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יִכַּפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים  
 וְעַל־כָּל־עַם הַקָּהָל יִכַּפֵּר: וְהָיְתָה־זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר  
 עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטָּאתֶם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה  
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: חצי קריש

למספר קורין בפ"ש פנחס נספר מוכה שניים.

Vorlesung aus der zweiten Thorarolle.

וַיַּעֲשׂוּ לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם וְעֲנִיתֶם  
 אֶת־נַפְשֵׁיכֶם כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ לַיהוָה  
 בַּיּוֹם הַזֶּה פֶּר בֶּזֶקֶק אֶחָד אֵיל אֶחָד כַּכֹּשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה  
 תַּמִּימִם יְהִיו לָכֶם: וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה  
 עֶשְׂרֹנִים לִפְרֹשֵׁי שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל הָאֶחָד: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן  
 לְכַבֵּשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכַּכֹּשִׁים: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת  
 מִקְדָּשׁ חַטָּאת כַּכֹּפְרִים וְעֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבִּיהֶם:

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

זֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה:  
 עַץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכִיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נֵעַם וְכֹל נַחֲיבוּתֶיהָ  
 שְׁלוֹם: אֲדָרָה יָמִים בְּיַמִּינָהּ בְּשִׂמְלָהּ עֶשֶׂר וְכַבֹּד: יְיָ חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִיל  
 תּוֹרָה וְיִאֲדִיר:

### ברכות קודם ההפטרה

Vor der Haftorah wird dieses gesagt.

ברוך Gelobt seist du, Gott, unser  
 Herr, Herr der Welt, der erwählet  
 hat die Propheten, die reich begabten,  
 und sein Gefallen hat an ihren Wor-  
 ten die sie gesprochen in Wahrhaf-  
 tigkeit.

ברוך Gelobt seist du, Gott, der die  
 Thora hat erwählet und Moses.

ברוך אתה יי אלהינו מלך  
 העולם אשר בחר בנביאים טובים  
 ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:  
 ברוך אתה יי הבורח בתורה



seinen Knecht, und Israel, sein Volk, und die Propheten der Wahrheit und des Rechtes;

Und er sprach: Macht Bahn! macht Bahn! räumt auf den Weg! hebt meinem Volke jeden Anstoß aus dem Wege! Denn also spricht der Hohe und Erhabene, der ewig sitzt auf seinem Thron — „der Heilige“ ist sein Name! Hoch und heilig throne ich, und bin bei denen, die gebrochenen und gebengten Herzens sind, um zu beleben den Muth der Gebengten, um zu beleben den Muth der Gebrochenen. Nicht immer will ich rechten, nicht ewig will ich zürnen, wo nur der Geist sich vor mir in Demuth hüllet, und die Seelen, die ich geschaffen. Als es sich versündigt hat in seiner Eingeknicktheit, da zürnte ich, und schlug es, verbarg mich ihm, und zürnte; diemal es in seiner Abtrünnigkeit den Weg ging seines Herzens. Nun ich seine Wege sehe, heil' ich es, geleite es, vergelte ihm mit Tröstungen, ihm und seinen Trauernden. Der den Fluß der Sippen hat geschaffen, spricht: Friede, Friede! den Fernen und den Nahen Friede, spricht Gott, ich heile ihn! Die Sünder sind wie ein aufgewühltes Meer denn das kann nicht ruhen und seine Wasser wühlen auf —

וּבְמִשְׁרָה עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ  
וּבְנַבְיָאֵי הָאֱמֶת וְצַדִּיק:

הפטרה (ניסעי' סי' כ"ז מסוק י"ד).

(ז) וְאָמַר סְלוּ-סְלוּ פָנֶי-  
דָרְךָ הַרְיֵמוּ מִכְשׁוֹל מִדְרָךְ  
עַמִּי: (ח) כִּי כֹה אָמַר רַם  
וְנָשָׂא שִׁבּוּ עַר וְקָדוֹשׁ שָׁמַי  
מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשֶׁכְּוֹן וְאֶת-  
דַּכָּא וְשִׁפְלֵ-רוּחַ קְהָלֵי-חַיִּים  
רוּחַ שְׁפִלִים וְלִקְהָלֵי-לֵב  
גְּדַכָּאִים: (ט) כִּי לֹא לְעוֹדֶם  
אָרִיב וְלֹא לְנֹצַח אֶת-יְצוּרָה  
בִּי-רוּחַ מִקְפָּנִי יַעֲטוּרָה  
וְנִשְׁמֹת אֲנִי עֲשִׂיתִי: (י) בְּעֵינַי  
בָּצַעוּ קִצְצֵתִי וְאֶכְהוּ הַסֵּתֵר  
יֶאֱצֹף וַיִּדְךָ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ  
לְבוֹ: (יא) הֲרַבּוּ רַאֲיִתִּי  
וְאֶרְפְּאֵהוּ וְאֶגְהֵהוּ וְאֶשְׁלַם  
נַחֲמִים לוֹ וְלִאֲבָלָיו: (יב) בּוֹרָא  
גּוֹב שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם שְׁלוֹם |  
לְרַחוּק וּלְקָרוֹב אָמַר יְהוָה  
וְרַפְּאֵתִי: (יג) וְהִרְשָׁעִים בַּיָּם  
גִּגְרֵשׁ כִּי הִשְׁקֵף לֹא יוֹכֵל  
עֵינָיו מִיָּמִי רַפֵּשׁ וְטִיט:



Roth und Schlamm! Rein  
Friede — spricht mein Gott —  
den Sündern!

Predige aus voller Kehle,  
und schone nicht; wie Bosau-  
nenschall erhebe deine Stimme  
und verkünde meinem Volke  
ihr Vergehen, und dem Hause  
Jakob ihre Sünden. Da suchen  
sie mich Tag für Tag, wollen  
meine Wege kennen; als wären  
sie ein Volk, das nichts als  
Heil geschaffen, Gottes Recht  
nie hat verlassen. Sie fragen  
bei mir an nach Satzungen des  
Rechtes und des Heiles; die  
Annäherung an Gott die wollen  
sie! „Warum fasten wir? du  
siehst es nicht! Warum fasteten  
wir unsern Leib? du weißt es  
nicht!“ Ja wohl! An dem  
Tage, wo ihr fastet, treibt ihr  
ein Geschäft, und Alle, die euch  
frohnen, dränget ihr Ja wohl!  
zum Streit und Hader fastet  
ihr, dareinzuschlagen mit frevel-  
hafter Faust. Ihr fastet an  
dem Tage nicht, daß man im  
Himmel euere Stimme höre!  
Soll das das Fasten sein, da-  
ran ich mein Gefallen habe —  
ein Tag, wo der Mensch fastet  
seinen Leib? daß er krümmet  
wie ein Schilf sein Haupt, und  
sich auf Sack und Asche bettet?  
Das nennest du ein Fasten,  
einen Tag der Gnade vor  
Gott?! Nein, das ist ein Fa-  
sten daran ich mein Gefallen

הפסרה לשחרית יום כפוד

(כ) אֵין שְׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי  
לְרִשְׁעִים:

נח (ב) קרא בגרון אל--  
תחשך כשִׁפְרֵה הָרֵם קוֹלְךָ  
וְדַגְדַּג לְעַמִּי פְשָׁעִם וּדְבִית  
יַעֲקֹב חֲטָאתָם: (ג) וְאוֹתִי  
יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרַבִּי  
יִחַצְצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר--צִדְקָה  
עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהֵי לֹא  
עֹזב יִשְׁאַרְוֵנִי מִשְׁפַּט־צִדְקָה  
קִרְבַת אֱלֹהִים יִחַצְצוּן: (ד)  
לְמָה צָמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עֵינֵינוּ  
נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תִדְעֵהוּ בְיוֹם  
צַמְכֶם תִּמְצְאוּהֶם וְכִלְ--  
עַצְבֵיכֶם תִּנְגְּשׁוּ: הֲיֵן לְרִיב  
וּמִצָּה תִצְוֶמוּ וּלְהַכּוֹת  
בְּאִגְרוֹף רָשָׁע לֹא תִצְוֶמוּ  
כִּיֹּם לְהִשְׁמִיעַ בְּמָרוֹם  
קוֹלְכֶם: הַכּוֹה יִהְיֶה צוֹם  
אֲבַחְרֵהוּ יוֹם עֲנֹת אָדָם  
נַפְשׁוֹ הִלְכָה בְּאִגְמֵן רֹאשׁוֹ  
וְשָׁה וְאָפַר יִצִיעַ הַלְוָה  
תִּקְרָא צוֹם וְיוֹם רָצוֹן לַיהוָה:  
(ו) הַלּוֹא זֶה צוֹם אֲבַחְרֵהוּ



gabe: Öffne die Ketten des Frevels, löse die Bande des Joches, die Bedrückten die laß frei, und jedes Joch zerreiße! Rein, dein Brod brich dem Hungerigen; die Armen, die (heimathlos) umherirren, die bring in's Haus; wo du siehst einen Nackten, kleide ihn, verbirg dich nicht vor deinem Fleische. Da bricht an wie eine Morgenröthe dein Licht, und dein Heil das spricht gar schnell; es geht vor dir her deine Frömmigkeit, und Gottes Herrlichkeit die schließt den Zug. Da rufest du, und Gott antwortet; schreiest, und er spricht — hier bin ich! Wo du fortschaffest aus deiner Mitte Joch und Bedrückung, falsches Fingerpiel, heilloses Reden; wo du spendest deine Seele dem Hungernden, und die unglückliche Seele sättigest; da strahlet in der Finsterniß dein Licht, und das Dunkel um dich herum wie der helle Mittag, und es begleitet dich Gott immerfort, und sättiget in der Dürre deine Seele, kräftiget deine Knochen, und du wirst wie ein Garten sein, wohl getränkt, wie ein Wasserquell, dessen Wasser nie versiegen. Mit dir wird man aufbauen die Trümmer aus der Urzeit, die Grundsäulen kommender Geschlechter richtest du auf; man nennt dich — den, der säumt und dämmt

פְּתַח חֲרָצְבוֹת רָשָׁע הַתֵּר  
אֲגִדּוֹת מוֹטֵה וְשַׁלַּח רְצוּצִים  
חֲפָשִׁים וְכָל־מוֹטֵה תִּנְתְּקוּ:  
הֲלוֹא פָּרַם לָרֵעַב לַחֲמֶיךָ  
וְעֵנִיִּים מְרוּדִים תִּבְיֵא בֵּית  
בֵּית־תְּרַאֲהָ עָרֶם וּכְסוּתוֹ  
וּמִבְשָׂרָהּ לֹא תִתְעַדָּם: (א) אִז  
יִבְרַק־עַכְשָׁיו אֲוֶרְךָ וְיִאֲרַכְתָּהּ  
מִהֲרָה תִצְמַח וְהִלְךְ לְפָנֶיךָ  
צִדְקָה כְּבוֹד יְהוָה יֵאֱסֹף:  
(ב) אִז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה  
תִּשְׁוַע וַיֹּאמֶר הֲנִי אֲסִיתָסוּר  
מִתּוֹכָהּ מוֹטֵה שְׁלַח אֲצַבֵּעַ  
וְדַבַּר־אֲנִי: (ג) וְהִפַּק לָרֵעַב  
נַפְשֶׁךָ וְנַפֵּשׁ נִעְנֶה תִשְׁבִּיעַ  
וְזָרַח בְּחֹשֶׁךְ אֲוֶרְךָ וַיִּאֲפֹלְתָהּ  
כְּצִהָרִים: (ד) וְנִחַף יְהוָה  
תָּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצִהָצְחוֹת  
נַפְשֶׁךָ וְעֲצַמְתֶּיךָ יַחְקִיֵּץ  
וְהָיִיתָ כְּגִזְרֵהּ וּכְמוֹצֵהּ  
מִיֹּם אֲשֶׁר לֹא־יִכְזָבוּ מִיָּמָיו:  
(ה) וּבְנֵי מִמֶּךָ חֲרָבוֹת עוֹלָם  
מוֹסְדֵי דוֹר־וָדוֹר תִּקְוָמָם  
וּכְרָא לָהֶם נֶדֶר פְּרִיץ מְשׁוֹבֵב



der, Riß, der weg und wohnbar macht die Pfade.“ Wo du anhälest am Sabbath deinen Fuß, nicht verrichstest dein Geschäft an meinem heiligen Tage, und nennst den Sabbath eine Lust, dem heiligen Gott zu Ehren, und ehrest ihn und nicht deine Gänge machst, und dein Geschäft treibst und eitle Reden; da wirst du dich freuen über deinen Gott, und ich setze dich auf die Höhen der Erde, und du wirst zu genießen haben das Erbe deines Vaters Jakob — denn das spricht Gottes Mund!

הפטרה לשחרית יום כפור

גְּתִיבוֹת לְשַׁבַּת: (ג) אִם-  
תָּשִׁיב מִשַּׁבַּת רַגְלְךָ עֲשׂוֹת  
הַפֶּצֶד בַּיּוֹם קִדְשִׁי וְקִרְאתָ  
לְשַׁבַּת עֲנַג לְקָדוֹשׁ יְהוָה  
מִכְבֵּד וּכְבֹדָתוֹ מֵעֲשׂוֹת  
דְּרָכֶיךָ מִמִּצְוֵי הַפֶּצֶד וְדַבֵּר  
דְּבָר: (ד) אִז תִּתְעַנֵּג עַל-  
יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל-בְּמֹתַי  
אֶרֶץ וְהֵאֲבִילְתִּיךָ נַחֲלַת  
יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה  
דְּבָר: יתד ו

## ברכות אחר ההפטרה

Segensspruch nach der Haftorah.

ברך Gelobt seist du Gott, unser Herr. Herr der Welt, der ein Hort ist in alle Ewigkeiten, gerecht ist zu allen Zeiten; Gott der treu ist und wahrhaftig, spricht und thut, redet und den Spruch vollzieht; denn jedes Wort an ihm ist wahrhaft und gerecht.

תָּרַם Treu und wahrhaft bist du, Gott unser Herr; treu und wahrhaftig sind deine Worte, und nicht eines deiner Worte geht je leer aus und kehrt leer zurück; denn du bist, Gott und Herr, wahrhaft treu und allerbarmend. Gelobt seist du, Gott der treu ist in seinem Worte.

רחם Erbarme dich über Zion, das ist das Haus, darin wir leben

למח ההפטרה יצרך כנספיק ברכות אחרונות.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ  
הָעוֹלָם. צוּר כָּל-הָעוֹלָמִים. צַדִּיק  
בְּכָל-הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנְּאֻמָּן.  
הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם.  
שָׁפֵל דְּבָרָיו אָמֵת וְצַדִּיק:  
נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ  
וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד  
מִדְּבָרֶיךָ אֲחֹזֵר לֹא יָשׁוּב רִיקָם  
כִּי אֵל מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה.  
בָּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַנְּאֻמָּן בְּכָל  
דְּבָרָיו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו



die trübseligen Herzens ist, die tröste du mit deinem Heile bald in unsern Tagen. Gelobt seist du Gott, der Zion erfreuet mit ihren Kindern.

וְשִׂמְחֵנוּ שְׂמַח: Erfreue uns, Gott unser Herr, durch Elias den Propheten, deinen Knecht, durch das königliche Haus Davids, deines Gesalbten möge er kommen in Bälde, daß sich daran erfreue unser Herz. Auf seinem Throne soll kein Fremder sitzen, kein Anderer erben seine Ehre; denn mit deinem heiligen Namen hast du es ihm verbürgt und geschworen, daß nicht ausgehen und erlöschen werde sein Licht in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, Davids Schild.

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבוֹדָה וְעַל דְּנִבְיָאִים וְעַל יוֹם הַשְּׁפָטָה בְּיָוֵם (ועל יום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה שְׁנַתָּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (am Sabb.) לְקַדּוֹשָׁה וְלִמְנוּחָה) לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה לְכַבּוֹד וְלִתְפָּאֶרֶת. עַד הַפֶּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבַרְכִים אוֹתְךָ יְתַבָּרְךָ שְׂמֵךְ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְדַבְּרָךְ אֱמֶת וְקִים יְעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעֵינֹתֵינוּ וְלְעוֹנֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (am Sabb.) הַשְּׁפָטָה וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:)

Am Sabbath.

יְקוּם פּוֹרְקָן מִן שָׁמַיָא חֲנָא וְחַדְרָא וְרַחֲמֵי וְחַי אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וְסִיעָתָא דְשָׁמַיָא. וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְגַהוֹרָא מַעֲלִיא. זְרַעָא חֲנָא וְקִימָא. זְרַעָא דִּי לֹא יִפְסוֹק וְדִי לֹא יִכְטוֹל מִפְתַּחְגְּמֵי

וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה כְּיִמֵּינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמְחַ צִיּוֹן בְּבִקְיָה:

שְׂמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ דְרַנְבִּיא עַבְדְּךָ. וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךְ בְּמַהֲרָה יָבֵא וְיַגִּיל לָבְנוּ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבוֹדָה וְעַל דְּנִבְיָאִים וְעַל יוֹם הַשְּׁפָטָה בְּיָוֵם (ועל יום) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה שְׁנַתָּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (am Sabb.) לְקַדּוֹשָׁה וְלִמְנוּחָה) לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה לְכַבּוֹד וְלִתְפָּאֶרֶת. עַד הַפֶּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבַרְכִים אוֹתְךָ יְתַבָּרְךָ שְׂמֵךְ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְדַבְּרָךְ אֱמֶת וְקִים יְעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעֵינֹתֵינוּ וְלְעוֹנֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (am Sabb.) הַשְּׁפָטָה וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים:)



תפלה בעד שלום המלך ושריו

הנותו תשועה למלכים וממשלה לנסיכים.  
מלכותו מלכות כל עולמים. הפיצה את דוד  
עבדו מתרב רעה. הנותן בים דוד ובמים עזים  
נתיבה. הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם  
ויגדל וינשא למעלה את אדוננו

הקייזער פראנץ יאזעף הראשון

ירום הודו. מלך מלכי המלכים ברחמי יתייהו  
וישמרהו ומגל צרה ויגזו ונקק יצילהו. וידבר  
עמים תחת רגליו ויפיל שונאיו לפניו ובכל אשר  
יפנה יצליח: מלך מלכי המלכים ברחמי יתן  
בלבו ובלב כל יועציו ושריו רחמנות לעשות  
טובה עמו ועם כל ישראל. בימיו ובימינו תישע  
יהודה וישראל תשבון לבמת. ובא לציון גואל  
וכן יהי רצון ונאמר אמן:

Am Sabbath.

אוריתא. למרנן גרבנן חבורתא הדישתא. די בארעא דישראל.  
ודי בקבל. לרישי כלה. ולרישי גלותא. ולרישי מתיבתא.  
ולדני דבבא. לכל תלמידהון. ולכל תלמידי תלמידהון.  
ולכל מן דעסקין באוריתא. מלכא דעלמא יברך יתהון. ויש  
חיהון. ויסני ימיהון. וימו ארבא לשניהון. ויתפרדון וישחזבון  
מן כל עקא. ומן כל מרעין בישין. מרן די בשמיא יחא  
דסעדהון כל-ומן ועדן ונאמר אמן:

יקים פורקן מן-שמיא. חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי  
ומזוני רוחי. וסיעתא דשמיא. ובריות גופא. ונהורא מעליא.  
ערעא סיא ובקיא. גרעא די לא יסוק. ודי לא יבטול מפתגמי



## Gebet für den Landesvater.

Allmächtiger Gott und Weltenherr! Der du Könige und Fürsten hast erkoren und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben deiner Guld und Milde, daß sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk regieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schützen, und alle milden Gaben bringen, Jeder seinem Volke und Lande — verleihe deinen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, deinem Gesalbten, dem Kaiser

## Franz Josef dem Ersten,

für den wir zu dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Wahre seine Tage, und kröne ihn mit Sieg, Ruhm und Herrlichkeit. Segne Alle, die seinem Throne und Herzen die nächsten sind; und alle Angehörigen des erhabenen, glorreichen Fürstenstammes.

Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, daß wir des Segens theilhaftig werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthron! Amen!

Am Sabbath.

אֲנִי־תָא. לְכֹל־קְהֵלָא קְדִישָׁא הָדִין. רַבְרַבֵּיָא עִם זְעַרְיָא. שְׂפֵלָא  
וְגַשְׂיָא. מַלְכָּא דְעֵלְמָא יְבָרַךְ יְתִבּוֹן. יְפִישׁ תִּיבּוֹן. וַיִּסְגֵּא יוֹמֵיכּוֹן.  
וַיְתִיב אַרְכָּא לְשַׁגִּיבּוֹן. וְתַתְּפָרְקִין וְתַשְׁמֹזְבוֹן מִזְכָּל־עֵקָא וּמִן  
כָּל־מַרְעִין בִּישְׁתִּין. מָרְן דִּי־בִשְׁמֵיָא יְהֵא בְּסַעֲדִכּוֹן כָּל־זְמַן וְעַדְן.  
וַיִּנְאֵר אָמֵן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל הקדוש  
הנה עם כל קהלות המודש. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכך אשר להם.  
ומי שמתחיים בתי כנסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל. ומי שנותנים  
גר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים. וכך מי  
שעוסקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם. ויסיר  
מהם כל מחלה. וירפא לכל נפשם. ויסלח להם עוונם. וישלח ברכה  
והצלחה בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:



Segne das gesammte Vaterland, daß Eintracht und Friede selte Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Sib, o Gott, daß wir des Segens theilhaftig werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen, wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthron! Amen!

## סדר הזכרת נשמות

### Gebet für das Seelenheil der Hingeschiedenen

(Gebet für den Vater.)

Gott gedenke die Seele meines theuren dahingeshiedenen Vaters und lasse die Spende die ich feinetwillen zu geben hier gelobe, ihm zum Segen gereichen, daß seine Seele aufgenommen werde in die Gemeinschaft der Ewiglebenden, der Seelen des Abraham, Isaał und Jakob, der Sarah, Rebecca, Rahel und Lea, so wie in die aller dahingeshiedenen Frommen, die den Antheil der bessern Welt genießen; hierauf sprecht: Amen!

(Gebet für die Mutter.)

Gott gedenke der Seele meiner theuren dahingeshiedenen Mutter, laß die Spende, die ich ihretwillen zu geben hier gelobe, ihr zum Segen gereichen, daß ihre Seele aufgenommen werde in die Gemeinschaft der Ewiglebenden, der Seelen, des Abraham,

נעזר נשמת האב לומר:

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת  
אָבִי מִזְרִי (פכ"פ) שְׁהֶלֶךְ  
לְעוֹלָמוֹ בְּעִבּוֹר שְׁאֲנִי נוֹדֵר  
צְדָקָה בְּעֵדוֹ בְּשִׁכְרָה זָה  
תִּהְיֶה נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצִרוֹר  
הַחַיִּים עִם נִשְׁמַת אֲבֹתָם  
יִצְחָק וְיַעֲקֹב שָׂרָה רַבְּקָה  
רָחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר  
צְדִיקִים וְצְדִיקוֹת שְׂבִנֵּי עֵדֶן  
וְנֹאמֵר אָמֵן:

נעזר נשמת האם.

יִזְכֹּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת  
אִמִּי מִזְרֵתִי (פכ"פ) שְׁהֶלְכָה  
לְעוֹלָמָהּ בְּעִבּוֹר שְׁאֲנִי נוֹדֵר  
צְדָקָה בְּעֵדָהּ וּבְשִׁכְרָה זָה  
תִּהְיֶה נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בְּצִרוֹר  
הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אֲבֹתָם



Isaak und Jakob, der Sarah, Rebecca, Rahel und Lea, so wie in die aller dahingeschiedenen Frommen, die den Antheil der bessern Welt genießen; hierauf sprecht: Amen!

(Gebet für Großeltern, Brüder, Schwestern oder sonstige Anverwandte.)

Gott gedente der Seelen meiner dahingeschiedenen Großeltern, (Brüder, Schwestern und aller Anverwandten) und lasse die Spende, die ich ihrentwillen zu geben hier gelobe, ihnen zum Segen gereichen, daß ihre Seelen aufgenommen werden in die Gemeinschaft der Ewiglebenden, der Seelen des Abraham, Isaak und Jakob, der Sarah, Rebecca, Rahel und Lea, so wie in die aller dahingeschiedenen Frommen, die den Antheil der bessern Welt genießen; hierauf sprecht: Amen!

יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה  
רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר  
צְדִיקִים וְצַדִּיקוֹת שְׁבִינָן  
עַדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

נַעֲזֹר נְשָׁמַת אַב וְאִם סוֹקִינִים וְיַמֵּר סְקוּיִנִים.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת  
אָבִי וְאִמִּי וְקִנְיֹתַי הַיּוֹדִי  
וְדוֹרוֹתַי אַחִי וְאֶחְיוֹתַי בֵּין  
מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי  
שֶׁהָלַכְנוּ לְעוֹלָמָם בְּעֵבֹר  
שְׂאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעַדָּם  
וּבְשִׁכְרָה זֶה תִּהְיֶינָה  
נַפְשוֹתָם צְרוּרוֹת בְּצִרוּר  
הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם  
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה  
רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר  
צְדִיקִים וְצַדִּיקוֹת שְׁבִינָן  
עַדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

נַעֲזֹר נְשָׁמַת קְרוּיִים סְעוּמִים עַל קְדוּשַׁת כֶּסֶף.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (פ'כ"פ) וְנִשְׁמַת כָּל  
קְרוּבֵי וְקְרוּבוֹתַי הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי  
שֶׁהוֹמַתוּ הֵן שֶׁהָרְגוּ הֵן שֶׁנִּשְׁחָטוּ וְשֶׁנִּשְׂרָפוּ  
וְשֶׁנִּשְׂבְּעוּ וְשֶׁנִּחְנְקוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּעֵבֹר שְׂאֵתָן  
צְדָקָה בְּעַד הַזְּכָרָת נִשְׁמוֹתֵיהֶם וּבְשִׁכְרָה זֶה



תהיינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים עם  
נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה  
רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן  
עדן ונאמר אמן:

ססזן ונרן מי סכך לכז ולכל ססל.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה. הוא  
יברך את רבי (פב"ס) ואת כל הקהל הקדש הזה בעבור שגדרו צדקות בעד  
הנשמות שהזכירו היום לכבוד המקום ולכבוד התורה ולכבוד היום. בשכר  
זה הקדוש ברוך הוא ישמרים ויצילים ככל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה.  
ויקבצם ויחממם לחיים טובים בזה יום הדין. וישלה ברכה והצלחה בכל  
מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

אב Vater des Erbarmens, der Du  
in jenen Höhen thronst, sei einge-  
denkt mit Deiner Allbarmherzigkeit  
der Frommen, Rechtschaffenen und  
Redlichen der heiligen Gemeinden,  
die ihr Leben durch Belohnung zu  
Deinem heiligen Namen aufgeopfert  
haben, jener Geliebten und Lieben,  
die in der Stunde des Todes gleich  
geblieben sind; leichter als Adler,  
mächtiger als Löwen, wenn sie den  
Willen ihres Schöpfers und den  
Befehl ihres Bildners zu erfüllen  
hatten. Gedenke ihrer und aller  
Gerechten dieser Erde zum Wohle,  
und sühne vor unsern Augen das  
vergoßene Blut Deiner Knechte, wie  
es in der Lehre Moses, des gött-  
lichen Mannes niedergeschrieben ist:  
„Preiset glücklich ihr Heiden, Sein  
Volk! denn Er sühnt Seiner Diener  
Blut, übet Vergeltung an Seinen  
Segnern und ist dem Erdreiche und  
Seinem Volke veröhulich.“ Durch  
Deine Diener, die Propheten ist die  
Verheißung niedergeschrieben: „Ich  
werde sühnen das noch unveröhnte  
Blut, Ich, der Ewige! der zu Zion  
thront.“ Und in den heiligen Schrif-  
ten heißt es: „Warum sollen die  
Barbaren sprechen: Wo ist ihr

אב הרחמים. שכן מרומים.  
ברחמי העצומים. הוא יפקוד  
ברחמים. החסידים והישרים  
והתמימים. קהלות הקדש שמסרו  
נפשם על קדשת השם הנאהבים  
והנעימים בחייהם ובמותם לא  
נפרדו. מנשרים קלו ומאריזות  
גברו. לעשות רצון קונם וחפץ  
צורם. יזכרם אלהינו למוצה עם  
שאר צדיקי עולם וינקום לעינינו  
נקמת דם עבדיו השפוף: כפתוב  
בתורת משה איש האלהים הרנינו  
גוים עמו כי דם עבדיו יקום. ונקם  
ישיב לצריו. וכפר אדמתו עמו:  
ועל ידי עבדי הנביאים כתוב  
לאמר ונקיתי דמם לא נקיתי. ניי  
שוכן בציון ובכתבי הקדש נאמר.  
איה אמרו הגוים איה אלהיהם



Gott? O lasse es den Barbaren vor unsern Augen wissen: Du sähest Deiner Diener Blut." Ferner heißt es: "Der Blutschuldforderer hat ihrer gedacht, vergißt die Klagen der Unterdrückten nicht." Und an einer andern Stelle heißt es: "Er wird die Barbaren richten auf hochgehürmten Leichen, der das Haupt von Naba schlug, das jetzt schon aus dem Bache am Wege trinkt, und sonst sein Haupt so stolz erhob.

יָדַע בְּנֹזִים לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם  
עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּף: וְאוֹמֵר פִּי-דוֹרֵשׁ  
דְּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא-שָׁכַח צַעֲקַת  
עֲנֻיִם: וְאוֹמֵר יָדִין בְּנֹזִים מִלֵּא  
גְּוִיּוֹת. מִחֵץ רֹאשׁ עַל-אֶרֶץ רַבָּה:  
מִנַּחֲל בְּהַרְףּ יִשְׁתָּה עַל-כֶּן יָרִים  
רֹאשׁ:

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹזר יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁכְבָה לוֹ.  
אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂיֵי אֱלֹהֵיו:

קָמָה תְהַלֵּלָה לְדוֹד. אֲרוֹמְמָה אֱלֹהֵי הַמִּלְכָּה. וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-  
יוֹם אֶבְרַכְךָ. וְאֶחְלָלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל " וּמִהַלֵּל מְאֹד. וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין  
חֶקֶר: הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מִעֲשֵׂיךָ. וְגִבּוֹרְתֶיךָ עֲגִידוֹ: הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָה. וְדִבְרֵי  
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ. וְגִדְלֹתֶיךָ אִסְפְּרָנָה: זָכַר רַב טוֹבֶיךָ  
יִבְיְעוּ. וְצִדְקֹתֶיךָ יִרְפְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם ". אֶרֶץ אֲפִים וְגִדְלֵי-חֶסֶד: טוֹב " לְכָל  
וְרַחֲמֵיךָ עַל כָּל-מִעֲשָׂיֶיךָ: יוֹדֶה " כָּל-מִעֲשֵׂיךָ. וְחִסְדֵיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶיךָ  
יֹאמְרוּ. וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרְתֵינוּ. וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתֶיךָ:  
מַלְכוּתֶיךָ מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים. וּמִמְשַׁלְתֶיךָ בְּכָל-דוֹר וָדוֹד: סוֹמֵךְ " לְכָל הַנְּפֹלִים  
וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּסִים: עֵינֵי-כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:  
פּוֹתֵחַ אֶת-יַדְּךָ. וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רֵצוֹן: צִדִּיק " בְּכָל-דְּרָכָיו. וְחִסִּיד בְּכָל-  
מִעֲשָׂיֶיךָ: קְרוֹב " לְכָל קוֹרְאָיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רֵצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה  
יְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר " אֶת כָּל אוֹהֲבָיו. וְאַתָּה כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:  
תְּהַלֵּחַ " יִדְבֶּר-פִּי וּיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְיָ  
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַגְּלוּיָה:

Beim Zurücktragen der Thora spricht der Vorbeter:

Preiset den Namen Gottes!  
Wenn erhaben ist sein Name allein!  
Seine Majestät geht über  
Erde und Himmel. Er erhebet seinem  
Namen alle das Horn, das ist der Frommen  
Ruhm und Stolz, der Kinder  
Israels, ein Volk das  
das nächste ist! Halleln  
— lobet Gott den Herrn!

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁבָּח  
שְׁמוֹ לְבָהוּ:

וְיִשְׁבְּחוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁבָּח  
קָרַן לְעַמּוֹ תְהַלֵּלָה לְכָל חֲסִידֶיךָ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל  
עִם קְרוֹבוֹ הַגְּלוּיָה:

\*) Die Uebersetzung siehe im Morgengebet.







בְּעֵבֹר דָּוֶד עֲבָדְךָ אֵל תֵּשֶׁב פָּנַי מִשִּׁיחֶךָ: פִּי לֶקַח טוֹב נִתְּתִי  
 לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תִּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ  
 מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נֶעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנו יי  
 אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקֶרְבְּךָ: ס"ז סומך סני קדיש.

## תפלת מוסף

ספסל לשי"ן סנלל נחמלמ סנמזוכ.

וְעַתָּה יְגַדְלֵנָּה כַּח אֲדָנִי בְּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאָמֵר: זָכוּ בְּחַסְדֶּיךָ יי וְחַסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִשְׁמָה:  
 וְיִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי־בְרָא כְרַעוּתָהּ וְנִמְלִיךְ מְלְכוּתָהּ  
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְנ קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן:  
 יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:  
 וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ  
 דְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי מִן כָּל־בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא  
 וְנִתְמַתָּא דְאָמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

י שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

C אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי  
 יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל  
 חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל  
 לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלֶכֶךְ חֲפִיץ בְּחַיִּים וּכְתַבְנוּ  
 בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:  
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְתִיה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:  
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ  
 גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל  
 עֲפָר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶכֶךְ מְמִית וּמְתִיה  
 וּמְצַמִּיחַ וְשׁוֹעֵה:

7) Uebersetzung siehe oben im Morgengebete.



מי כמוך אב הרחמים. וזכר יצוריו לחיים ברחמים:  
 ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחה המתים:  
 אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללה סלה:  
 ובכז תז פחהך יי אלהינו על כל מעשיך.  
 ואימתך עד כל מה שבראת. ויראה כל  
 המעשים וישתחוו לפניך כדברואים. ויעשו כלם  
 אנדה אחת. לעשות רצונך בלבב שלם. כמו  
 שידענו יי אלהינו. שהשלטן לפניך עז בידך וגבורה  
 בימיך. ושמך נורא עד כל מה שבראת:

ובכז תז כבוד יי לעמך. תהלה ליראיך.  
 ותקוה לדורשיך. ופתחון פה למיחלים לך. שמחה  
 לארצך. וששון לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך.  
 ועריכת נר לבני ישי משיחך. במהרה בימינו:

ובכז צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוו  
 וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפין פיה. וכל  
 הרשעה בלה בעשן תכלה. כי תעביר ממעלת  
 דון מן הארץ:

ותמלך אתה יי לבדך על כל מעשיך בהר  
 ציון משכן כבודך. ובירושלים עיר קדשך. בכתוב  
 בדברי קדשך: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדוד  
 ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדך.  
 בכתוב ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש  
 גקדש בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:



אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.  
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו  
לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

נתתן לנו יי אלהינו באהבה את יום <sup>(am Sabbath)</sup> השבת הזה לקדשה ולמנוחה ואת יום <sup>(השבת הזה לקדשה ולמנוחה ואת יום)</sup> הכפרים הזה. למחילה  
ולסליחה ולכפרה. ולמחול בו את כל עונותינו  
(באהבה) מקרא קדש. וזכר ליציאת מצרים:

Aber um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserm Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Wäge es dein Wille sein, Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, allerbarmender Weltenherr, daß du wiederkehrest und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstelltest in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den

ומפני חטאינו נלינו  
מארצנו ונתרחקנו מעל  
אדמתנו. ואין אנחנו  
יכולים לעשות חובותינו  
בבית בחירתך בבית  
הגדול והקדוש שנקרא  
שמך עריו. מפני היר  
שנשתלחה במקדשך. יהי  
רצון מקדשך יי אלהינו  
ואלהי אבותינו מלך רחמן.  
שתשוב ותרחם עלינו ועל  
מקדשך ברחמיך הרבים  
ותבנהו מהרה ותגדל  
כבודו: אבינו מלכנו. גלה  
כבוד מלכותך עלינו מהרה  
והופע והנשא עלינו לעיני  
כל חי. וקרב פוורינו מבין



Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Jubel einziehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel zur ewigen Freudigkeit. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Mussaphopfer nach ihrer Regel. (Und das Mussaphopfer für diesen Sabbathtag) und das Mussaphopfer für diesen Tag der Versöhnung wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und geschrieben steht:

Am Sabbathtage zwei Schafe, einjährige, ganz ohne Fehl, und zwei Seuthel seines Mehl als Mehlgabe, eingerührt mit Del und das dazu gehörige Trankeopfer. Also das Sabbathopfer für den Sabbath außer dem täglichen Opfer mit seinem Trankeopfer. Das ist das Opfer für den Sabbath; das Opfer für den heutigen Tag ist — wie geschrieben steht:

Am zehnten Tage dieses siebenten Monates, da soll Verkündigung des Heiligen sein bei euch, ihr solltet kasteien euren Leib, keine Arbeit sollt ihr thun. Ihr sollt bringen ein

הגזים. ונפוצתינו פנים  
מירבתי ארץ. והביאנו  
לציון עירך ברנה ולירושלים  
בית מקדשך בשמחת  
עולם. ושם נעשה לפניך את  
קרנות חובותינו תמידים  
בסדרם ומוספים בהלכתם.  
ואת מוסף יום (am Sabb.) השבת  
הזה (ואת מוסף יום) הכפרים הזה.  
נעשה ונקריב לפניך  
באהבה. כמצות רצונך  
כמו שכתבת עלינו  
בתורתך על ידי משה  
עבדך. מפי כבודך כאמור:

(Für Sabbath.)

לשבת וביום השבת שני כבשים בגי' שנה  
תמימים. ושני עשרנים סלת מנחה בלולה  
בשמן ונספו: עלת שבת בשבתו על עלת  
התמיד ונספה: זה קרבן שבת וקרבן היום  
כאמור:

ובעשור לחדש השביעי  
הזה מקרא-קדש יהיה לכם  
ועניתם את-נפשתיכם כל-  
כל-מלאכה לא תעשו:  
והקרבתם עלה ל' ריח



gottgefälliges Opfer dem Herrn; einen Stier, junges Rind; einen Widder; Schafe, einjährige, sieben; ganz ohne Fehl sollen sie sein.

Dazu die Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehntheile für den Stier; zwei Zehntheile für den Widder; ein Zehntheil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer, zwei Böcke zur Versöhnung, und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

(Für Sabbath.)

יִשְׂמְחוּ Mögen sich erfreuen deines Reiches, die den Sabbath halten, und ihn nennen eine Lust. Möge dein Volk, mögen Alle, die da heiligen den siebenten Tag, sich sättigen und sich erfreuen deiner Güte; denn am siebenten Tage hast du, Herr, dein Gefallen, ihn hast du geheiligt, das Kleinod unter den Lebenstagen ihn genannt, zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

גִּיחַח פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד  
אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה  
שִׁבְעָה תְּמִימִים יְהִיוּ לָכֶם;  
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵי הֵם  
כַּמְדָּבָר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵים  
לֶפֶר. וּשְׁנַי עֶשְׂרֵים לְאֵיל.  
וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וַיִּזֵּן כְּנֶסֶכוֹ.  
וּשְׁנַי שְׁעִירִים לְכִפּוּר. וּשְׁנַי  
תְּמִידִים כֹּהֲלִכְתָּם:

(לשבת)

(יִשְׂמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת  
וְקוֹרְאֵי עוֹנְג עִם מְקַדְּשֵׁי שַׁבְּעֵי.  
כֻּלָּם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִשׁוֹבֵבְךָ  
וּבְשַׁבְּעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוֹ חֲמֻדַּת  
יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ זִכָּר לְמַעֲשֵׂה  
בְּרֵאשִׁית:)

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל וְלַעֲוֹנוֹתֵינוּ  
בְּיוֹם (am Sabbath.) הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. מַחֲה  
וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנְּגַד עֵינֶיךָ. כֹּה אָמַר  
אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מַחֲה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי וְחַטָּאתֶיךָ  
לֹא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר מְחִיתִי כַעֲב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲזֵן  
חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאלְתִּיךָ. וְנֹאמַר כִּי בְּיוֹם  
הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם  
לִפְנֵי יְיָ תִטְהַרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ)

\*) Uebersetzung siehe oben im Morgengebete.



קדשנו במצותיך. ותן הולקנו בתורתך. שבענו  
 משובך ושמחנו בישועתך. (הנהילנו יי אלהינו באהבה  
 וברצון שבת קדשך ויניחו בו ישראל מקדשי שמך.) וטהר  
 לבנו לעבדך באמת. כי אתה סלחן לישראל  
 ומחלן לשבטי ישראל בכל הזר ודור ומבלעדך  
 אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה:) ברוך  
 אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות  
 עמו בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה  
 ושנה. מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל  
 ייום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל וכתפלתם. והשב את  
 העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל  
 ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו  
 בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכנינתו לציון:  
 מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו  
 לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור. נודה  
 לך. ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו  
 הסקודות לך. ועל נפיה שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך  
 ומצותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. המושב כי לא כרו  
 נחמיה. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד:  
 וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:  
 וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. האל  
 ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי המושב שמך ולך נאה  
 להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל



כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרְכֵנוּ אֱבוֹתֵינוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר  
פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה  
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַרֵּךְ אֶת־עַמְּךָ  
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרֻגָּה מְזוּבָה גְּזוּרָה  
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְ  
חַיִּים מְזוּבִים וְלִשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל  
תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עֹזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרֻף לֹאֵמַר לְפָנֶיךָ  
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאוּנוּ אֶבֶל  
אֲנַחְנוּ חָטְאוּנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ.  
וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חָמְסְנוּ. מְפַלְנוּ שֶׁקֶר. יַעֲצֵנוּ  
רָע. כִּזְבְּנוּ. לִצְנוּ. מְרִדְנוּ. נֹאֲצֵנוּ. סָרְדְנוּ. עֹוִינוּ.  
פָּשַׁעְנוּ. צָרְדְנוּ. קָשִׁינוּ עֲרָף. רִשְׁעֵנוּ. שִׁחַתְנוּ.  
תַּעֲבֵנוּ. תַּעֲיֵנוּ. תַּעֲתַעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:  
יְאֹתָה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:  
מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וְמָה נְסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן  
שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנְּסֻתָרוֹת וְהַנְּגַלּוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חַי: אַתָּה  
חַפֵּשׁ כָּל־חַדְרֵי בָטָן וּבּוֹחֵן כְּקִיּוֹת וְלֵב: אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ.  
וְאֵין גִּסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר  
לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח  
לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:



על הטא שחטאנו לפניך באונס וברצון  
 ועל הטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב  
 על הטא שחטאנו לפניך בבלי דעת  
 ועל הטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים  
 על הטא שחטאנו לפניך בגלוי ובסתרי  
 ועל הטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות  
 על הטא שחטאנו לפניך בדבור פה  
 ועל הטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה  
 על הטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב  
 ועל הטא שחטאנו לפניך בהונאת רע  
 על הטא שחטאנו לפניך בודוי פה  
 ועל הטא שחטאנו לפניך בועידת זנות  
 על הטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה  
 ועל הטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים  
 על הטא שחטאנו לפניך בחזק יד  
 ועל הטא שחטאנו לפניך בחלול השם  
 על הטא שחטאנו לפניך בטפשות פה  
 ועל הטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים  
 על הטא שחטאנו לפניך ביצר הרע  
 ועל הטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים  
 ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:  
 על הטא שחטאנו לפניך בכפת שוחר  
 ועל הטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב  
 על הטא שחטאנו לפניך בלשון הרע  
 ועל הטא שחטאנו לפניך בלצון  
 על הטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן



ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה  
 על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון  
 על חטא שחטאנו לפניך בסקור עין  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו  
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח  
 ועל כלם אלוהי סליחות. סלח-לנו. מחל-לנו. פפר-לנו:  
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפדילות  
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין  
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות עורף  
 על חטא שחטאנו לפניך בקריצת רגלים להרע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות  
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם  
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב  
 ועל כלם אלוהי סליחות. סלח-לנו. מחל-לנו. פפר-לנו:  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד



ועל השמים שאנו חיבים עליהם אשם ונדאי ותלווי :  
 ועל השמים שאנו חיבים עליהם מכת מרדות :  
 ועל השמים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים :  
 ועל השמים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים :  
 ועל השמים שאנו חיבים עליהם כרת וערירי :  
 ועל השמים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות :  
 בית הין

סקילה. שריפה. הרג. וחנק. על מצות עשה ועל מצות  
 לא תעשה. בין שיש בה קום עשה. ובין שאין בה קום  
 עשה. את שגלויים לנו. ואת שאינם גלויים לנו. את שגלויים  
 לנו כבר אמרנום לפניך. והודינו לך עליהם. ואת שאינם  
 גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים כדבר שנאמר הנסתרות  
 ליי אלהינו. והנגלות לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל  
 דברי התורה הזאת :

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי. ועכשיו שנוצרתי  
 כאלו לא נוצרתי. עפר אני בחיי. כל והמר במיתתי. הריני  
 לפניך ככלי מלא בושה וכלימה. יהי רצון מלפניך יי אלהי  
 ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שהטאתי לפניך מרק  
 ברחמי הרבים. אכל ו לא על ידי יסורים ונחלים רעים :

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום.  
 ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל  
 החושבים עלי רעה. מהרה הרע עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך.  
 עשה למען ימינה. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון  
 ידיך. הושיעה ימינה וענני. יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי  
 וגאלי. עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

הי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש כמנהג בשר ודם  
 חלקנו בתורתך ושם נעבדך כמנהג בשר ודם וכל השנים קדמוניות : וערה לך מנחת יודעה  
 ורושלת בשר שלם וכל השנים קדמוניות :



# תפלה לשליח צבור בקול

Man öffnet die heil. Labe. — מתחיל הארון

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן פני מלך מלא רחמים

מוחל וסולח לעושים: סתיח הארון — Man schließt die heil. Labe.

עוסד ע"ס סינוח ד"ס שבת שבתך ואל פסכזים צמלי ג' חינוח וכן חזינו.

Die Rose des Thales, (Israel) ängstlich, den heiligsten der Ruhetage, nach Stamm und Aft (nach allen seinen Pflichten) sorglich zu halten, steht einmüthig fastend da. Seitdem die Grundfeste (des Tempels) sich senkte, vertraut sie auf die Pfeiler (desselben; die Urahnen) durch sie legt sie von neuem den Grund und stützt sich auf die in Kefel (in der Höhle zu Nachpela) Schlummernden. Sie verläßt sich auf die Thaten der Urväter, um deren Frömmigkeit willen Du die Welt geschaffen; gewähre Vinderung den Bedrängten, nur Frevler decke finstere Nacht. Die Abkömmlinge jener vier Mütter, die in vier Zeitabschnitten heute stehen, erhöere, wie Du jene Vier gehört, und laß sie Rechtfertigung finden. — Blicke auf den redlich Wandelnden (Abraham) der für die Tugend warm geeifert; seiner Frömmigkeit willen rei-

שושן עמק איומה. שבת  
שבתון לקימה. שורש  
וענף סימה. שיום יחד  
לצימה בעת ממויסדותיה.  
בטהה בחין מוסדותיה.  
בסתקעה יתדותיה בכפלה  
להשעין ידותיה: תמכה  
בפועל צורים. תמת המה  
היוצרים. תרופה תת  
לעצורים. תבל להאפיל  
לצורים: שתילי גבעות  
ארבע. שאג ספר המרבע.  
שוע פגיעות ארבע. שעה  
צדקם לתבע: ביטה  
במתהלך תמים: במוסר  
לחומו חתומים. בצדקו  
תריח בתמים. באקס



die Urim und Tumim (das versöhnende Brustschild des Priesters) uns fehlen. Statt der früheren Opferspenden, ~~ist~~ jetzt auf das vortragende Gebet derer, die am Neumond aus Schofar blasen, und laß ~~in~~ Versöhnung finden. Begünstige Deinen entbrannten Grimm und begünstige den ~~Leberrest~~ Deines Volkes; laß Deine Freundlichkeit über uns ~~wollen~~ befehle uns wieder durch Deine Lebensquelle, o Quelle des Lichts! Bei Dir nur ist ~~Vergebung~~, und stets bist Du ~~zur~~ Sühne bereit. Begünstige ~~den~~ Vortrag unseres Mundes, ~~schre~~ das Flehen und vergieb ~~uns~~.

אנחנו אנשתינו אנושתינו  
 Unsere Lippen reden durch jene Schlafenden, singen Dir wie jener Sänger auf Schofchamin. Wir Neueren und Alten alle stützen uns auf des Arvaters Schutz.

אורים ותומים: תמור  
 תשדומי פר. תבן הונג  
 המספר. תוקעי בחודש |  
 שופר. תלאובם בכפור  
 יכפר: ושכך. וקמת ועמך.  
 ותחזן שרידי עמך. ועלינו  
 יהי נעמך: ונחיה ממקור  
 עמך: נאור. עמך הסליחה.  
 נכון מחר לסלחה. <sup>Borb.</sup> ניב  
 שפתינו הצליחה. נאנך  
 שמעה וסלחה:

שפתינו מדובבות <sup>Gem.</sup>  
 ישנים. ינצחוך בעל  
 שושנים. <sup>Borb.</sup> חדשים וגם  
 ישנים. במגנת אב נשענים:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו  
 בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה פבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע: מכלכל חיים  
 בתוך מתיה מתים ברחמים רבים סומך נוסלים ורופא חולים ומתיר אסורים  
 ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמותך פעל נבורות ומי דומה לך. מלך מטיח  
 ימתיה ומצמיח ישועה:

אנחנו An diesem vorzüglichsten  
 der Tage, der als ein Tag der  
 Versöhnung gerühmt wird, er-  
 barme Dich, und schone Deine

עיוני ע"ס מיכום יום כפורים ד"ב.  
 יום | מימים הוהם. יום  
 כפור המיוהם. יודעיו חמול

Jam Kinner VI.



Berehrer; Deine Verächter aber bringe zum Schweigen. Es ist weislich an ihm gerathen, mit Bekenntniß und Gebet zu erscheinen, die im Grabe ruhenden (Urahn) zu wecken, von ihren großen Thaten zu erzählen: die Großthat des Binders (Abraham) und des Gebundenen (Isaac) ist uns von je zum Frommen gedacht; wie eine Geheimkraft wirkt ihre Erwähnung, jedes Hinderniß strafend zurückzuschrecken. Wie Du für jenes Opfer ewige Verzeihung verheißest dem kommenden Geschlecht, so auch wollest Du es den Schaaren bekräftigen, die heute Tag und Nacht im Gebete vor Dir liegen. Dein Schrecken ergreife die Verleumder, daß ihre Lügenmäuler verstummen, errette Deine Frommen von ihren falschen Zeugen. Und haben wir keine Thaten, keine Opfer aufzubringen; so gedenke es den Geschmäheten und Verachteten und wende ab von den Nachkommen die Schmach. Erhabener! schaue herab auf Deine Knechte, die in Wahrheit Dich anbeten, sie kommen als Freunde in Deine Tempel, das gedenke ihnen, Allerbarmer! senke ihre Missethaten in die Tiefen des Meeres, daß sie gesucht und nicht gefunden werden. Erhöre den, den Du einst Liebling nanntest, begünstige ihn durch gute Für-

וחם. יוקשו לכוּערת הם:  
 וכו בתחבולות יועצו. ודי  
 בתחן יאצו. ושוכני עפר  
 יקיצו. ומראש הרים יליצו:  
 מפעלות עוקד ועקוד. מאז  
 בידם פקוד. מופת הכמוס  
 לפקוד. מוקש להבעית  
 בסקוד: כהבטחת סביבת  
 איל. בפרו הנצור לחיל.  
 כן תעצם חיל. כורעיק  
 בעצם וליל: פחדו יחיל  
 שוטמים. פיותם היות  
 אטומים. פרחיו במשענותם  
 חתומים. פלטים | מרכר  
 פטומים: ואם אין מעשים.  
 חכה מבלי משים. וזכרה  
 לתבזים ומאוסים. ומנועם  
 הפר כעסים: רם קושט  
 מעבדיך. ראד תראה  
 עבדיך. רעים באי עדיך.  
 רחום זכור לעבדיך: יבקש  
 ען ואיננו. ימה במצולות  
 תגנו. יקד בשעשועיו תעננו.  
 אשר מליץ יהננו: מברק



ſprache, errete die, die im Gebet verweilen vor dem blinkenden ſchneidigen Schwert. Gewähre ihnen, was ſie im Gebete ſich erbitten, gnädiger, barmherziger König!

**נוס** Allverſöhnender Erlöſer! errete die Seelen derer vom Verderben, die, auf Dich hoffend, im Gebet und Demuth verharren, belebe ſie von Neuem wie erquickender Thau belebet.

**עו** So lange noch Odem im Erdengebilde haucht, hofft Gott auf ſeine Beſſerung, um ihn neu zu beleben, und ihm wohl zu thun an ſeinem Ende.

**אנוש** Wie will ein Menſch vor ſeinem Schöpfer gerecht beſtehen? alle Heimlichkeiten und Verborgeneiten liegen aufgedeckt vor Ihm! Nur wenn er Buße thut, bevor ſein Lebenslicht erliſcht, kann er Verſöhnung ſeiner Sünden und Heilung für ſeine Wunden finden. Keine Finſterniß iſt dunkel vor Gott, ſcheint auch Sein Antliß weggewendet, Er überſiehet dennoch Alles; auch zeugt des Menſchen Schande und Schlechtigkeit ſelber wider ihn; nur ein Vorzug iſt ihm geworden: wenn er bekennet an noch am Leben. Sind doch die Himmel ſelbſt nicht lauter in Seinen Augen, viel weniger noch der mit Sünd' und Schuld beſleckte Menſch. Warum überdenkt der Uebermüthige nicht, daß er ſeinem Tage und Verhängniß entgegen geht? **אל** ſetz Gold und ſeine Reichthüm-

**תָּרַב הַשָּׁנוּן. מַלֵּט מֵאֲרִיכֵי רִנּוֹן. מֵלֵא מִשְׁאֵלוֹתָם** <sup>Borb.</sup> **בְּתַחֲנוּן. מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן:** <sup>Gem.</sup> **כּוֹפֵר פְּדִיּוֹן וְנֶפֶשׁ.** <sup>Borb.</sup> **פָּדָה מִטְּבִיעַת רַפְּשׁ. מִיְּחֻלֵּי בְּעֵנָוִי וְכּוֹפֵשׁ. הַחַיִּים בְּטַלְלֵי נוֹפֵשׁ:**

<sup>Borb u. Gemeinde</sup> **עוֹד בּוֹ נִשְׁמָתוֹ. יִקּוּ תְּשׁוּבַת יִצִיר אֲדַמָּתוֹ. לְהַחְיֹתוֹ דְּהַטִּיב אַחֲרֵיתוֹ:** **אֲנוּשׁ אֵיךְ יִצְדַּק פְּנֵי יוֹצְרוֹ. וְהַכֹּל גָּדוֹי לוֹ תַעֲלוּמוֹ וְסִתְרוֹ. בּוֹאֵת יְכַפֵּר עוֹנֹו וְיִגְדֶּה מְזוֹרוֹ. אִם יִשׁוּב מָרָם יִקְבֶּה נִרוֹ: גַּם חוֹשֵׁךְ לֹא יִחְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ. אִם יִסְתִּיר פְּנָיו הוּא יִשׁוּרְנוֹ. דָּפְיוֹ וְרִשְׁעוֹ עַל פְּנָיו יַעֲנֶנּוּ. יִתְרַזַּן לוֹ אִם בְּתַיּוֹ יוֹדְנֵנוּ: הֵן שָׁמַיִם לֹא זָכוּ בְּעֵינָיו. אֶף כִּי נִתְעַב בְּאַשְׁמֵנוּ וּבְעוֹנֵינוּ. וְעַד לָמָּה לֹא יִבִּין בְּרַעְיוֹנָיו. הֲלֹא יוֹמוֹ וְאִידוֹ נֹזֶכֶת פְּנָיו: וְהָבֹו וְסִגְלַת אֲשֶׁרוֹ בְּלֹ**



mer können ihm nichts fruchten, ihm keine Erlösung erwirken am Tage des Unglücks. Nur wenn er nach Tugend und Gerechtigkeit sein Leben lang strebet, so gehen ihm diese voran, wenn er in das Reich Gottes eingehet. Wohl dem Manne, der die Pflichten der Thora auf sich nimmt, ihre Gebote mit Liebe befolgt, mit Ehrfurcht und Reinheit. Sie leitet ihn durch's ganze Leben die rechte Bahn; sie schützt ihn im Alter, verhilft ihm zum ewigen Leben, ist ihm eine stete Helferin. Allmächtiger! wir sind in Deiner Gewalt, Du willst, daß wir leben und nicht sterben und vernichtet werden, leite unsere Herzen in Deiner Gottesfurcht; erhalte uns am Leben, daß wir Dir in Ewigkeit danken und lob-singen.

יועילנו. לתת כפרו ביום  
עברה להועילנו. חסד  
יצדקה אם רדף בעודנו.  
לפניו יהלוד וכבוד בוראו  
יאספנו: טוב לגבר לשא  
עול תורה. לקים הקיה  
באהבה בראה ובטהרה.  
ימי תיו תנחנו מסלה  
ישרה תנצרונו לעזרה: שדי  
הננו בידך כיוצר חומר.  
רצונך להחיות ולא להמית  
ולגמר. <sup>Borb.</sup> תישר לבבנו  
ביראתך להחטיב ולהאמר  
קימנו לחיים ונודך לעולם  
וגומר:

עוד בו נשמטו. יקו תשובת יציר אדמתו. להחיותו <sup>Borbeter und Gem.</sup>  
להטיב אחריתו:

מי כמוך אב תרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:  
ונאמן אפה להחיות מתים: ברודך אפה "מחיה המתים:

צפה Schaue herab auf das  
Kind des Todes, das sich mit  
dem Fasten des Zehnten be-  
freundet, und hat es den Tod  
auch verschuldet, so halte es  
im Leben frei von Sklaverei.  
Tritt der Feind auch mit Ver-  
leumdung auf, von verderbten

מישך ע"ס מיצות צום העשור ד"ס.  
צפה בבת תמותה. צום  
העשור עמותה. צאן  
בהענשה מיתה. צדקה  
ממכר צמיתה: וכבוא סושן  
לנקוב. ולהשוה סרעה



Herzen zu sprechen, so laß es ihm nicht gelingen, ewig mit Jakob zu rechten, den Du Deinen Throne so nahe gestellt und daran eingezeichnet hast; errette seine Nachkommen, die sich nach Deinem Namen nennen, um Deines Namens willen. Gedanke ihnen sein No-madenleben, sein Ringen mit dem Engel; bewahre seiner Nachkommen Menge vor Schrecken, sie, die auf Heilung warten. Auf ihre Seelenpein, nicht auf ihre Verbrechen schaue. Antworte ihnen auf ihre gerechten Klagen mit Wahrheit und Treue Verzeihe denen, die von Sünden lassen und unterdrücke das Laster. Wende Dich zu ihren wohlgeordneten Gebeten und sende ihnen Erlösung zum Heile. Und haben sie menschlich gefehlt, sind sie auf ihren Wegen ungleichet und erschlaft; so übe Du, Schöpfer der Menschen, Gnade, sie aufrecht zu erhalten. O schaue auf ihr Fasten und nicht auf ihre Uebelthaten, verschmähe nicht das inbrünstige Gebet der Menge, wann sie zu Dir flehet: o vergieb die Missethaten dieses Volkes.

יְעֹקֵב. וְבַל יִרְשָׁה לְקֹוֹב.  
וְכִי תוֹלְדוֹת יַעֲקֹב: מִכּוֹן  
לְשִׁבְתָּךְ בְּשׁוֹמֵךְ מֵאֵז  
חֲקַקְתָּו בְּרִשׁוֹמְךָ. מוֹלְדוֹתָיו  
הַקְּדוּלִים בְּשִׁמְךָ מִלְטָם  
לְמַעַן שְׁמֶךָ: הַזְכֵּר יְשׁוּבַת  
אֲחִי. הַמֵּאֲבִיק לְשֵׁר נַחֵל.  
הַצִּילָהּ שְׁאוֹנָו מִבַּחֵל.  
הַצַּנִּים לְהִרְטוֹת מַחֵל: עֲנֵי  
נַפְשׁוֹ שׁוֹר. עֵז בְּלִי תִשׁוֹר.  
עֲזֹרְכִי שׁוֹעַ בִּישׁוֹר. עֲנֵם  
בְּאֵמֶת וְאִישׁוֹר: סֵלַח לְשִׁבִי  
פֶשַׁע: סֵלִיחָה תִכְרִיעַ  
רָשַׁע. סֶדֶר תִּפְלָה תִשַׁע.  
סֶכֶר פְּדוֹת לִישַׁע: וְאִם  
הִמָּה בְּאָדָם. וּמַעֲדָה וּמִטָּה  
יָדָם. וְאֵתָה נוֹצַר הָאָדָם.  
וְתִרְוֹן תִּנְהַל לְעוֹדָדָם: רַעֲבָם  
וְצִמְאָם חֲזָה. רַעֲתָם בְּלִי  
תִּחְזָה. <sup>Borb</sup> רַגְשׁ רַחֲשָׁם ו  
מִדְּבוּהָ. רוֹנְנִים סֵלַח נָא  
לְעֵז הָעַם הַזֶּה:

יְמַלֹּךְ יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:  
ואתה ברוש יושב תהלוח ישראל אל נא:



נחשב D halte uns werth gleich jenem (Oberpriester), der in Deines Tempels Hallen weilen durfte; laß es gelingen durch unser Gebet den Hinderer bekämpfen, und wir Dich heiligen am Sabbath der Ruhetage: Allerheiligster!

היום Sei gnädig heute, wo die verzeichneten Begebenheiten verlesen werden, einem Volke, das Deinen Namen verherrlicht, daß wir Dich heiligen am Veröhnungstage, Allerheiligster!

מסין D schlage in Fesseln den Hinderer, und verkünde worauf meine Gefangenen hoffen, daß wir Dich heiligen am Festtage des Zehnten, Allerheiligster!

ס'מ'ח אלעד ברבי קלד חמוס נרלמי סמרות.

אשא Ich lenke mein Wissen auf die Vorzeit, und stütze mich auf den, (Abraham) der von Ferne kam; durch seine Thaten wollest Du meinen Feind verdrängen.

Ich will es rühmen wie ein Gesetz, daß Er aus Seinem Schutze mich nicht verdrängt, und mich zum Leben verzeichnet

Den Feind wird er jählings stürzen, daß meine Widersacher mein nicht spotten, und ich voll Freude werde.

עקלתון. ונקדישך בשבת שבתון.

נחשב כצג באיתון. <sup>Borb. u. Gem.</sup>  
דהות בפלולי עקלתון.  
ונקדישך בשבת שבתון.  
קדוש:

היום בכפתהך ספרים. <sup>Borb. u. Gem.</sup>  
חון אום שמך מפארים.  
ונקדישך ביום הכפרים.  
קדוש:

מסשין בכבל אסור. <sup>Borb. u. Gem.</sup>  
ותקות אסירי בשור.  
ונקדישך בצום העשור.  
קדוש:

אשא דעי למרחוק. <sup>Borb.</sup>  
שעון באת מרחוק:  
בפעלו צרי דחוק: <sup>Gem.</sup>

אספרה אל חוק: <sup>Borb.</sup>  
מסבו בדי לרחוק:  
חיים לי לחוק: <sup>Gem.</sup>

לשוד כחתף ימחוק. <sup>Borb.</sup>  
לוחמי לבל ישחוק:  
וימלא פי שחוק: <sup>Gem.</sup>

נחשב כצג באיתון. דחוח בפלולי עקלתון. ונקדישך בשבת שבתון. <sup>Borb. u. Gem.</sup>  
קדוש:



לאß die Fülle der Gebete, die sie Dir flehend vortragen, Dir angenehm erscheinen, o Gott, und näher zu Deiner Einsicht gelangen.

Wird meine Bitte erhört, so wird die Sünde mir nicht fürder aufschauern, mir nicht nahe kommen.

Und eifert der Uebel denkende, die Gemeinde Gottes zu verachten, ich stehe im Schutze des Allgerechten und Nahen.

וְנִקְדִּישׁךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. חוֹן אֹם שְׂמֶךָ מִפְּאָרִים. וְנִקְדִּישׁךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. קְדוֹשׁ:

Hat das Laster mich überwunden, so gedenke meines Hirten (Moses) und befreunde Dich mir wieder durch seine Tugenden. Weide meine Heerde auf guter Trift, wo das Lebenslicht mich sonnet.

Habe ich die Bahn des Lasters betreten, hat es bei mir das Uebergewicht erhalten, so wollest Du es mir nicht entgelten lassen.

בְּשׂוֹר. וְנִקְדִּישׁךָ בְּצֹם הַעֲשׂוֹר. מִסְטִין בְּכָבֵל אֲסוּר. וְחֻקֹּת אֲסוּרֵי קְדוֹשׁ:

Ihr werdet vernehmen das „Rehret heim in die Burg“ die ihr vor die Lade hingetretet laute Psalmen anzustimmen.

מוֹסַף לְיוֹם כַּפּוּר

עֲזָרְכִי שְׁוֹעַ לְרוֹב. Borb

חֵין עֲרֻכָם יַעֲרוֹב:

פְּנֵי אֱלֹהִים מִקְרוֹב: Gem.

עֲתִירָתִי אִז תִּקְרוֹב. Borb

עֲבַרְתִּי לְבַל תִּאָרוֹב:

אֵלֵי לְבַל קְרוֹב: Gem.

זֹמַם אִם יִזְרוֹב. Borb

עֲדַת אֵל | לְחֵרוֹב:

אֲשַׁעַן בְּמִצְדִּיק וְקְרוֹב: Gem.

הַיּוֹם בְּפִתְחֶךָ סִסְרִים. חוֹן אֹם שְׂמֶךָ מִפְּאָרִים. וְנִקְדִּישׁךָ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. קְדוֹשׁ:

רָשַׁע אִם הִכְרִיעֵי. Borb

זְכוֹר לִי רוּעֵי:

בְּצַדְקוֹ עָתָה לְרוּעֵי: Gem.

רֵעָה צֵאן מֵרְעֵי. Borb

בְּמֵרְעָה טוֹב לְהִרְעֵי:

וּבְאֹר חַיִּים לְזֹרְעֵי: Gem.

בְּעֵץ אֹרֶחַ רִבְעֵי. Borb

וּבִקּוֹ נְטִיַת מְרֵעֵי:

נָא אֵל יִאֲרְעֵי: Gem.

מִסְטִין בְּכָבֵל אֲסוּר. וְחֻקֹּת אֲסוּרֵי קְדוֹשׁ:

יִסְבִּיתוּ שׁוֹבוֹ לְבִצְרוֹן. Borb

גְּשִׁים פְּנֵי אֲרוֹן:

לְהַעֲצִים אֲרֻשֶׁת רוּחַ: Gem.



Flehet an das einzige Wesen, daß Sein Unwillen und Zorn sich lege, wie es bei Aaron's Erscheinen geschah.

Rufet laut Ihr Väter, erwähnet derer, die in Hebron schlafen, daß ihr Verzeihung und Gnade findet.

ונקדישך בשבת שבתון. עקלתון. נחשב בצג באיתון. דחות בפלול

Wenn Er auf Seinem Richterstuhle sitzt, wird Er meine Widersacher richten, Gott, der das Recht verwaltet.

Die mich verachten wird Er vernichten, wie Er es ehedem gethan und mein Flehen vor sich gelangen lassen;

Nur meine Fürsprecher sollen vor Gericht gestellt werden und Gehör finden, daß mein Gebet von meinem Schöpfer wohl aufgenommen werde.

שמה מפארים. ונקדישך ביום הכפרים. קדוש:

Ich erhebe meine Stimme wie Posaunenschall, wie es bei der Gesetzgebung geschah, zu Ihm, der die Himmel geschmückt.

Die festgesetzte Zahl der Böcke und Farren will ich durch das Gebet meiner Lippen ersehen, daß der Feind zu Schanden werde.

Die einst den Sternen gleich gehalten wurden, und nun in

יחלו ראשון ואחרון.

Verb.

משבית אף וחרון:

בזאת יבא אהרן: Gen.

רוגשים קרוא בגרון.

Verb.

פדוש אשמי חברון:

מצוא מחילת ותרון: Gen.

נחשב בצג באיתון. דחות בפלול

Verb. Gen.

קדוש:

בשבתו בכם ריב.

Verb.

יריבי לעיני יריב:

יה נצב לריב: Gen.

בוזי חרוב יחריב.

Verb.

כמו קדמונים החריב:

ונאמי לפניו יקריב: Gen.

יצג אתי בריב.

Verb.

מליצי שי להקריב:

ושיחי לגוחי יעריב: Gen.

היום בפתח ספרים. חון אים

Verb. Gen.

הכפרים. קדוש:

קול ארים בשופר.

Verb.

במתן אמרי שפר:

לפני הזקים שפר: Gen.

קצב שעירים ופר.

Verb.

בניב שפתים יספר:

ובכן סוטן יחפר: Gen.

דפלוסים ככוכבי מספר.



den Staub sich beugen, Du  
verzeihst ihren Sünden und  
Bergehungen.

בְּשֹׂר. וְנִקְדִּישֶׁךָ בְּצוּם הָעֶשְׂוֹר.

Sie werden sich blei-  
hen wie Schnee die Sünden  
des ganzen Jahres, die alten  
und die jüngst begangenen.

Sie werden weiß werden die  
Flecken der Rose, und die ge-  
zückten Schwerter in die Scheide  
zurückkehren, durch die Gebete,  
die sie wiederholt verrichten.

Waschet, reinigt Euch des  
Unraths, daß ihr nie wieder  
Thorheiten begehet! dann könnt  
ihr auf Seinen Schutz euch  
stützen!

עֲקֹלְחֹנוֹן. וְנִקְדִּישֶׁךָ בְּשֶׁבֶת שְׁבָתוֹן.

Erhöre mein Gebet, nimm  
auf meine Klagen Allmächtiger,  
Allheiliger!

Gedenke Herr, beim  
Flehen Deines Volkes, Deines  
Erbarmens, Furchtbarer und  
Heiliger!

אֵין עֲרוּךְ אֵלֶיךָ. בֵּין עוֹצֵם מִפְּעֻלֶיךָ. נִישַׁת הַמִּזֶּן מִיְהִלֶיךָ.  
דְּרוֹשׁ לְגַבְרַת הַלֵּלֶיךָ: אַתְּ לַחֲשֵׁי הַזְּמַן הַמְּוִלַת קוֹדֶשׁ. וּמִהִלֵּים  
בְּהַדְרַת קוֹדֶשׁ. זָרַע תְּבוּאָת קוֹדֶשׁ. הַשׁוֹב בְּאֵילֵי קוֹדֶשׁ: אַחַד  
מִפְּסָרֵי מְרַבְּעֵי פָּנִים. יִשְׁיִירוּךָ עִם אֹפְנִים. כְּבִקְרָךְ כֹּל פָּנִים.  
לְבַלְתִּי נִשְׂוֹא פָּנִים: אַתְּ לַחֲשֵׁי מִתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. נוֹעֵץ אַחֲרִית  
מִרֹאשׁ. סִלְיָה לְשׁוֹבְבִים דְּרוֹשׁ. עוֹנָם לְשִׂאת בְּמִרְאֵשׁ: אַחַד

מִסֵּף לַיּוֹם כַּפּוֹד

וְשָׁחִים עַד עֶפְרָ:

בְּצַעַם וְעוֹנִים יִכְפֹּר:

מִסֵּטֵן בְּכַבֵּל אֲסוּר. וְחִקְנֹת אֲסִירֵי  
קְדוּשׁ:

וְיִשְׁלְגוּ אֹדְמֵי שָׁנִים.

שֶׁל כָּל יָמוֹת הַשָּׁנִים:

חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים:

וְיִלְבְּנוּ בְּתָמִי שׁוֹשָׁנִים.

וְיִוָּשְׁבוּ לְתַעְרָם שְׁנוֹנִים:

בְּבִלְלֵי אֲשֶׁר מִשְׁנָנִים:

רַחֲצוּ וְהִזְכּוּ מַעֲשׂוֹנִים.

לְאִילַת מֵהֵיוֹת שׁוֹנִים:

וְעַל מִבְּחִימוֹ שְׁעוֹנִים:

נִחְשָׁב כְּצֶנַח בְּאִיחֹנוֹן. דְּחוֹת בְּפִלְאֵלֵי  
קְדוּשׁ:

אַתְּ לַחֲשֵׁי עֲנָה נָא.

וְעַקֵּי רֵצָה נָא. הֵאֵל קְדוּשׁ:

אֲדוֹן לְקוֹדֶשׁ עֲמֶךָ.

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ. נוֹרָא וְקְדוּשׁ:

מ'ס א"ב



פְּרוּדֵי כֹנֶף רַגְנִים. צְדָקוֹתֶיךָ חַי מְרַגְנִים. קוֹל שְׂאֵג מְחַנְנִים.  
 דְּרָצָה בַּחַיִּין וּבַתְּחַנּוּגִים: אֵת לַחֲשֵׁי שִׁנְאֵן רַבְבוֹת אֱלֹפִים. שׁוֹאֲנִים  
 וְלִבְקָרִים נְחָלְפִים. <sup>Borb.</sup> תֹּקֶף יִשְׁיֵגוּ אֱלֹפִים. תּוֹדָה וְזִמְרָה  
 מֵאֱלֹפִים: <sup>Borbeter und Gem.</sup> אָדוֹן לְקוֹל עֲפָה. זְכוֹר רַחֲמֶיךָ. נוֹרָא וְקֹדֶשׁ:

So auch wollest Du uns nach Deiner großen Allbarmherzigkeit vergeben.

Gedenke uns nicht unsere Sünden, befreie uns von unsern Feinden und von all ihrem Ersinnen wider uns. Erhöre uns, wenn wir Deinen Namen anrufen, zerbrich unser drückend Joch und herrsche Du über uns. Laß uns inne werden Dein großes Erbarmen, Deinen Herrscherglanz auf uns strahlen, und sei unser Beistand wie vordem. Deine Verheißung steht fest für immer gedenke jener Stammväter und halte aufrecht Deinen Bund für Ewigkeiten. Sei uns so gnädig wie vordem, gib uns Kraft, daß wir Deiner Lehre uns befleißigen. Schau herab von Deinem heiligen Thronsiß, stelle Deinen Tempel wieder her, daß wir täglich Deine Heiligkeit verherrlichen. Gedenke der Tugenden unserer Vorfahren, vergieb uns, deren Nachkommen, und laß uns wieder heimisch werden. Erbarme Dich der Heerde Deiner Weide, segne Dein Volk und lehre sie Dein Gesetz wie vordem. Allreiner! zeige Deine Herrlichkeit, Deine Majestät unter uns, daß wir Deine Furchtbarkeit und Einheit

וּבְכֹן וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

עַל אֵיב

אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ. הַצִּילֵנוּ מִצָּרֵינוּ. כָּל אֲשֶׁר חָשְׁבוּ עָלֵינוּ: וְאַתָּה בְּרַחוּם סְלַח לָנוּ בְּשִׂמְךָ נִקְרָא וְתַעֲנֵנוּ. וְתִשְׁבֵּר אֶת עָלֵינוּ. וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ: וְאַתָּה גּוֹדֵל רַחֲמֶיךָ תּוֹדִיעַ. וּמַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ תּוֹפִיעַ. וּבְכֹן אֹתָנוּ תוֹשִׁיעַ: וְאַתָּה דִּבְרָךְ נִצַּב לְעוֹלָם. זְכוֹר נָא אֲבוֹת דְּעוֹלָם. וְהַקֵּם בְּרִיתְךָ לְעוֹלָם: וְאַתָּה הִרְצָה לָנוּ כַּמָּאֵן. וְתֵן לָנוּ עֵז. וְנִלְמַד נְחֻמִּים מִפִּי: וְאַתָּה וְהַשְׂקִיפָה מִמַּעוֹן קֹדֶשְׁךָ. וְקוּמִם אֶת מִקְדָּשְׁךָ. וְנַעֲרִיץ בְּכָל יוֹם קֹדֶשְׁךָ: וְאַתָּה זְכוֹר צְדָקַת רֵאשׁוּנִים. וְסַלַח נָא לְאַחֲרֹנִים. וְתוֹשִׁיבִם אֵל אֲרַבּוֹתֵיהֶם כִּיּוֹנִים: וְאַתָּה חוּסָה עַל צֹאן מְרִעִיתְךָ. וּבְרַךְ אֶת נְחֻלְתְּךָ. וְלַמַּדָּם כֹּאֵן דָּתְךָ: וְאַתָּה מְהוֹר תִּרְאֶה כְּבוֹדְךָ. וְתוֹדִיעַ בְּנוֹ הַיּוֹדֶה. וְנִסְבּוֹל עוֹל מוֹרְאֶה וְיַחֲוֶה:



anerkennen. Daß Deine Verehrer  
Dein sich freuen, Dich täglich  
anbeten und Volk und Reich  
Dir dienen. Thue an uns nach  
Deinem Erbarmen, wir rufen  
alle Tage zu Dir, Herr Zeba-  
oth sei mit uns. Du allein  
wirfst regieren wie ehemals, wirst  
auf Israel Dein Augenmerk  
richten, auf den Ort, wo Du  
vordem gethront. Zeige Deine  
Herrschaft uns, daß wir Deine  
Furchtbarkeit sehen und sie rüh-  
men, laß Dein Erbarmen von  
Zion aus sich kund thun. Leite  
uns in Deiner Wahrheit, er-  
freue uns durch Dein Heil,  
denn wir sind Dein Volk und  
Erbe. Laß uns ein Segen  
werden im Lande, stürze die  
Bosheit, daß wir sicher im  
Lande verbleiben. Erhöre uns  
nach Deiner treuen Verheißung,  
hilf uns nach Deiner Treue,  
denn wir sind die Heerde Dei-  
ner Weide. Laß Dein Antlitz  
leuchten zu Zion, herrsche über  
uns in deiner Herrlichkeit, laß  
schwinden aus Zion jede Unrein-  
heit. Gerecht bist Du in Allem,  
Dein Erbarmen ist erhaben  
über alles; alles kommt von  
Dir, das Dir allein gehört.  
Du bist nahe allen, die Dich  
anrufen, erbarme Dich derer,  
die Dir huldigen. sie sind Ge-  
schöpfe Deiner Hand. Aller-  
barmer, vergieb die Sünden,  
denn alle Menschen sind sünd-  
haft, Du aber bist allveröh-  
lich. Laß Deinen Namen unter  
uns erkannt werden und verlaß  
uns nicht, erhöre uns, wenn  
wir Dich anrufen, erleuchte unsere Augen für Deine Erkenntniß. Zeige

ואתה יראיך ישמחו בך. ובכל יום  
ישתחו לך. וגוי וממלכה יעבדו  
לך: ואתה ברחמיך עשה עמנו. כי  
בכל יום לך קראנו. יי צבאות  
עמנו: ואתה לבדך תמלוך  
במראשית. ותשית עיניך במראשית.  
במקום פוננת מראשית: ואתה  
מלכותך עלינו תגלה. נוראותיך  
נחזה ונתעלה. ומציון ברחמיך  
תגלה: ואתה נחמו באמתך. ושמחנו  
בישועתך. כי אנחנו עמך ונחלתך:  
ואתה שימנו ברכה בארץ. ותנער  
רשעים מארץ. ונשב לבטח  
בארץ: ואתה עננו בדבר אמתך.  
והושיענו באמונתך. כי אנחנו  
צאן מרעיתך: ואתה פניך הוא  
בציון. ומלוך עלינו בצביון. ותסיר  
טמאה מציון: ואתה צדיק אמת  
בכל. ורחמיך גדולים על כל. מידך  
הוא ולך הכל: ואתה קרוב אמת  
לכל קוראיך. רחם על ממליכה.  
כי הם מעשה ידיך: ואתה רחום  
סלח נא לעון. כי כל אדם מלא  
עון. ואמתה תכפר עון: ואתה שמך  
בנו נקרא ואל תגיהנו. נקראך  
ואתה תעננו. ולמענה האר עינינו:  
ואתה <sup>Sorb.</sup> תואר פניך תראנו.  
ובתורתך תחננו. ובמרעה טוב



aus Deinen Glanz, laß uns weise werden durch Deine Lehre und weide uns auf fetter Trift; vergieb uns nach Deiner großen Gnade.

Wahrlich! Du allein nur bist gnädig und erbarmungsvoll.

Dich nur beten sie voll Innigkeit an;

Denn Du bist allbarmherzig!

Vor Dich nur kommen sie, Dich nur beten sie an;

Denn Du bist allbarmherzig!

Dir nur nähern sie sich mit Gebet;

Denn Du bist allbarmherzig!

Nur in Deiner Lehre forschen sie Tag und Nacht;

Magnädiger! Allbarmherziger!

Dir nur singen sie Preis und Lobgesänge.

Denn Du bist allbarmherzig!

Dich bitten sie um Verzeihung ihrer Sünden;

Denn Du bist allbarmherzig!

Dir nur bringen sie ihre Klagen vor im Gebet.

Denn Du bist allbarmherzig!

Nur die Geheimnisse Deines Bundes erforschen sie; denn nichts ist außer Dir;

Magnädiger! Allbarmherziger!

Sie beten: Höre Israel! Keine Gottheit ist außer Dir.

Denn Du bist allbarmherzig!

Sie nur kennen Dein unbegreiflichen Namen, und verstehen ihn auszusprechen;

Denn Du bist allbarmherzig!

ושמן תרענו: ואתה כרחום סלח לנו:

ורבנו אף | חנון אתה ורחום לכל פועל:

Verbete  
u. Gem.

מיוסד ע"ס א"ב.

אף אומרים בחין לפניה. כי אתה רחום לכל פועל:

אף באים ומשתחיים לפניה. כי אתה רחום לכל פועל:

אף גשים בתפלה לפניה. כי אתה רחום לכל פועל:

אף הורשים בדתך יומם ולילה. חנון ורחום לכל פועל:

אף הזנים בהלל ותשבחות. כי אתה רחום לכל פועל:

אף ואומרים סלח נא לעונינו: כי אתה רחום לכל פועל:

אף זועקים בתפלה לפניה. כי אתה רחום לכל פועל:

אף חוקרים סוד בריתך. כי אין בלתך.

חנון ורחום לכל פועל:

אף מוענים שמע ישראל. כי אין כאל.

כי אתה רחום לכל פועל:

אף יודעים שם המפורש. ובפיהם יתקדש.

כי אתה רחום לכל פועל:



Den Engeln gleich ordnen  
sie heute ihr: „Heilig“ vor  
Dir!

Denn Du bist allbarmherzig!  
Sie alle in reinem Gewande  
fasten und kasteien sich sehr.  
Allgnädiger! Allbarmherzi-  
ger!

Sie nur bekennen ihre Thaten  
und gestehen ihre Sünden  
und bitten: o vergieb doch!

Denn Du bist allbarmherzig!  
Sie nur erwähnen heute  
Deine Verheißung: heute werde  
ich euch vergeben;

Denn Du bist allbarmherzig!  
Die Sünden derer, die zahl-  
los wie Sand am Meere ge-  
heißen, versenke in Meeres-  
grund;

Denn Du bist allbarmherzig!  
Sie nur beten viermal „das  
Heilig“ vor Dir, Herzensfor-  
scher, dem bekannt sind alle  
Heimlichkeiten.

Allgnädiger! Allbarmherzi-  
ger!

Bedenke sie zum glücklichen  
Leben, reinige sie durch Lebens-  
wasser; denn Du bist Quelle  
des Lebens!

Denn Du bist allbarmherzig!  
Sie flehen: vergieb doch All-  
mächtiger! verzeihe dem Volke  
die Sünden;

Denn Du bist allbarmherzig!  
Väter und Kinder rufen ein-  
müthig und laut das „Drei-  
mal heilig.“

Denn Du bist allbarmherzig!  
Du nur bist der Erste und  
der Letzte, so walte auch jetzt  
um Deinetwillen;

Denn Du bist allbarmherzig!

אֲדָּךְ כָּלֶם הַיּוֹם בְּמַלְאָכִים. קְדוּשָׁה  
לְפָנֶיךָ עוֹרְכִים.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:  
אֲדָּךְ לְבוֹשֵׁיהֶם גְּקִיִּים. וְכָלֶם צָמִים  
וּמְתַעֲנִים.

חֲנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:  
אֲדָּךְ מַעֲשֵׂיהֶם מַגִּידִים וְחַטָּאתֵיהֶם  
מְתַנִּים. סֵלַח גַּא עוֹנִים.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:  
אֲדָּךְ גִּקְרָאִים הַיּוֹם. וְסִלַּחְתִּי לְכֶם  
הַיּוֹם. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:

אֲדָּךְ סַפּוּרִים פְּחוּל הַיָּם. וְעוֹנוֹתֵיהֶם  
תִּשְׁלִיךְ בְּמַצּוֹלוֹת יָם.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:  
אֲדָּךְ עוֹנִים אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת. לְפָנֶיךָ  
חוֹקֵר כְּלִיּוֹת. וְיוֹדֵעַ כָּל גִּסְתָּרוֹת.  
חֲנּוּן וְרַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:

אֲדָּךְ פִּקְדֵם לַחַיִּים (מוֹכִיִּים). וּמְתַרֵּם  
בְּמַיִם חַיִּים. כִּי עַמְּךָ מִקּוֹר חַיִּים.  
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:

אֲדָּךְ צוֹעֲקִים אֲנָא אֵל גַּא. סֵלַח  
גַּא חַטָּאת לְמִי מִנָּה.  
כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:

אֲדָּךְ קוֹלֶם בְּרַעַשׁ מְרַעִישִׁים. קְדוּשׁ  
קְדוּשׁ קְדוּשׁ קוֹרְאִים אֲכוֹרֹת  
וּבְנִים. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:

אֲדָּךְ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אַתָּה. לְמַעַנְךָ  
עֲשֵׂה גַם עִתָּה.

כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פּוֹעֵל:



Erhöre unsere Gebete, ant-  
worte uns, wenn wir zu Dir  
sehen.

Denn Du bist allbarmherzig!

Auf Dich nur sind ihre  
Augen gerichtet; antworte, er-  
höre die Stimme ihrer Gebete,  
und verzeihe ihre Sünden, All-  
gnädiger, Allbarmherziger!

So lobpreiset Gott: wie  
fürchtbar sind die Deine Thaten!

Man öffnet die heil. Lade. — סוּחַחֵן הָאָרֶץ

פְּיוֹסֵד עַ"פ א"ב עד סוף י"ד, וכל ספרים נסיימין על לשון ספרים הודו ליי קראו בשמו  
וכו' כד"ס ח' סימן ע"ז.

Lobpreiset Gott: Der All-  
mächtige ist König der Welten, för-  
dert die Erlösung seines Volkes, zu  
erfüllen seine treue Verheißung,  
denn bei Ihm ist Vergebung. Dan-  
ket dem Herrn, ruft an Seinen Na-  
men!

Lobpreiset Gott! Er ist gebenedeiet  
und gepriesen in Seiner Erhaben-  
heit, läßt Seiner Gemeinde baldige  
Verzeihung werden, um Seine  
Größe zu zeigen, Er, der Wasser  
nißt mit Seiner Faust; Lobset  
Ihm lobpreiset Ihn.

Lobpreiset Gott! Er befreiet Sein  
heiliges Volk, durch Vergebung es  
zu heiligen; Er errichtet Seinen  
Tempel für Nachkommen Abrahams,  
Seines Heiligen; rühmt Seinen  
heiligen Namen!

Lobpreiset Gott! Der Erhabene  
ist gepriesen in Seiner Allmächtigkeit,  
vergibt diesem Volke an diesem  
Veröhnungstage nach Seiner treuen  
und schützenden Verheißung; darum  
suche schutzbefohlene Gemeinde den  
Herrn und Seinen Schutz.

אֲדָ שָׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ. בְּקִרְאָנוּ אֵלֶיךָ  
עֲנֵנוּ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:

אֲדָ תּוֹלִים לָךְ עֵינֵיהֶם. עֲנֵם.  
וְשָׁמַע בְּקוֹל תְּפִלּוֹתֵיהֶם. סָלַח  
נָא לְעוֹנוֹתֵיהֶם.

חַנּוּן וְרַחוּם לְכֹל פֹּעֵל:  
וּבְכֵן אָמְרוּ לֵאלֹהִים  
מָה גִדְּוָא מַעֲשֵׂיךָ:

אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ. מַחִישׁ פְּדוּת  
עַמּוֹ. לְקִים דְּבַר נְאֻמוֹ. כִּי סָלַחְהָ  
עַמּוֹ. הוֹדוּ לֵי קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ:

אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

בְּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרוּב גְּדֻלוֹ. מַחִישׁ  
סְלִיחָה לְקַהְלוֹ. לְהִרְאוֹת לְכֹל  
גְּדֻלוֹ. מְדַד מִים בְּשַׁעֲלוֹ. שִׁירוּ לוֹ  
זַמְרוּ לוֹ:

אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

גִּזְאוֹל עִם קְדוּשׁוֹ. בְּסְלִיחָה  
לְהַקְדִּישׁוֹ. וּמְכוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשׁוֹ.  
לְזַבַּע אֲבָרְהָם קְדוּשׁוֹ. הִתְהַלְּלוּ  
בְּשֵׁם קְדוּשׁוֹ:

אָמְרוּ לֵאלֹהִים.

דְּגוּל מְשַׁבַּח בְּרִקִיעַ עִזּוֹ. סוֹלַח  
לְעַם זֵו בָּזוֹ. בְּדַבַּר עִזּוֹ וּמַעֲזוֹ. לְכֵן  
עֲרַת מַעֲזוֹ. הִדְּשׁוּ יְיָ וְעִזּוֹ:



Lobpreiset Gott! Alles ist durch  
Wort entstanden, Er hat alles ge-  
schaffen; Er verzeihet dem Volke,  
deshalb vertraut es Ihm; gedenket  
Seiner Wunder, die Er gestiftet.

Lobpreiset Gott! Er erfüllet, was  
Er durch Seinen Diener verheißet,  
Seine Majestät ist über Himmel  
und Erde; Er vergibt dem Volke,  
das Seine Einheit erkennet, die ge-  
nannt werden: die Nachkommen  
Israels Seines Dieners.

Lobpreiset Gott! Er dehnte die  
Erde, thront über der Erde, ver-  
zeihet einem Volke so einzig auf  
Erden. Darum preiset den Gründer  
der Erde: Er ist der Ewige unser  
Gott, über der ganzen Erde.

Lobpreiset Gott! Er lebt in Ewig-  
keit in Seinem Wohnsitze, begnadigt  
und begünstigt Seine Gemeinde; da-  
rum gedenket, die ihr in Seinen  
Bund getreten, in Ewigkeit Seines  
Bundes.

Lobpreiset Gott! Den Nachkom-  
men Seines Ihm erbeigenthümlichen  
Volkes wird Er erfüllen Seine  
Verheißung, wie es in Seiner Thora  
verzeichnet ist, den Bund, den Er  
mit Abraham beschworen.

Lobpreiset Gott! Er hat es be-  
schlossen Seinen Frommen zum Ge-  
setz, Seine Verehrer zum Leben zu  
verzeichnen; Er vergibt, verwischt  
die Sünde wie Er es dem Moses  
vernehmlich hören ließ und es fest-  
setzt zum Gesetz für Jakob.

מוסף ליום כפור

אָמְרוּ לַאלֹהִים.

הַכֹּל בְּמֵאֲמַר עֲשָׂה. וְהוּא פָעַל  
וְעֲשָׂה. סוּלַח לְאוֹם עֲמוּסָה. לְבֵן  
עַם בּוֹ חֶסֶה. זְכָרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר  
עֲשָׂה.

אָמְרוּ לַאלֹהִים.

וּמְקוֹם דְּבַר עֲבָדוֹ. עַל אֶרֶץ  
וְשָׂמַיִם הוֹדוּ. סוּלַח לְעַם מִיַּחַדוֹ.  
אֲשֶׁר נִקְרְאוּ בְּדַבַּר סוּדוֹ. זָרַע  
יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ:

אָמְרוּ לַאלֹהִים.

זֶה רוֹקַע הָאָרֶץ. הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג  
הָאָרֶץ. סוּלַח לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ.  
לְבֵן אָמְרוּ לְיוֹסֵד אֶרֶץ. הוּא יי  
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל דָּאָרֶץ:  
אָמְרוּ לַאלֹהִים.

חַי בְּמַעֲוֹנָתוֹ. חַנּוּן וְחַנּוּן עֲדָתוֹ.  
יָשׁוּב בְּרַחֲמִים לְבֵיתוֹ. לְבֵן לְבָאִי  
בְּבְרִיתוֹ. זְכָרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ:  
אָמְרוּ לַאלֹהִים.

טָפִי נַחֲלָתוֹ. טָלְאֵי יְרֻשָׁתוֹ. יָמִים  
עֲלִימוֹ אָמְרָתוֹ. בְּחֻקֵּי בְּתוּרָתוֹ.  
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ:  
אָמְרוּ לַאלֹהִים.

יֹעֵץ מִיִּשְׂרָאֵל לְחֹזֶק. יְרֵאֵיו  
לְחַיִּים לְחֹזֶק. סוּלַח לְהֵטָא לְמַחֲזֹק.  
כְּנִשְׁמַע לְרוּעָה מִרְחֹק. וַיַּעֲמִידָהּ  
לְעַקֵּב לְחַוִּים:



Lobpreiset Gott! Der Allmächtige  
ist der Gott der Welt, Sein Wort  
steht ewig fest, ist allen unbegreiflich.  
Wir preisen Seinen Ruhm für  
Ewigkeit. Gebenedeiet sei der Ewige,  
der Gott Israels von Ewigkeit zu  
Ewigkeit.

Erhaben sind die Thaten  
unseres Gottes!

Die Thaten unseres Gottes!  
Er ist allmächtig in Seinen Ver-  
sammlungen, Seine Majestät ist im  
Himmel und auf Erden. Er offen-  
barte Seinem Diener Sein Licht,  
und wird erfüllen Seine Verheißung.  
Darum wird Ihm der Preis: es  
gibt keinen Gott außer Ihm!

Die Thaten unseres Gottes! Er  
kennt die ewigen Welten, bewacht  
sie in Ewigkeit; Er überschauet von  
Seinem Thronsitze hinab auf die  
Welt zu ihrer Erhaltung. Darum  
wird Ihm der Preis: Er schauet  
auf die Erde, und sie erzittert.

Die Thaten unseres Gottes! Er  
erhält Seine Welt, liebt Seine  
Erde, bestätigt Seine Verheißung,  
sie aufrecht zu erheben; darum wird  
Ihm der Preis: Der Ewige Zeba-  
oth ist Sein Name.

Die Thaten unseres Gottes! Er  
herrscht über Seine Werke, ist furcht-  
bar in Seinem Wohnsitze, Sein  
Ruhm gleicht Seiner Größe, Seine  
Macht Seiner Allgewalt; darum  
wird Ihm der Preis: Die Seraphim  
singen Ihm an.

אמרו לאלהים.

תקוף אלהי עולם. רבו  
נצב לעולם. והוא מפל געלים.  
ואנחנו מהללים שמו לעולם.  
ברוך יי אלהי ישראל מן העולם  
ועד העולם:

יבכז גדלים מעשה אלהינו:

מוסף ע"פ א"ב

מעשה אלהינו.

אדיר בועורו. פרום וכתרת  
הודו. גלה אור לעבדו. דבר  
מקים לעבדו. לכן יתנאה איז  
עוד מלכדו:

מעשה אלהינו.

המביר עולמי עד. וסופר ומונה  
עדי עד. זיו מושבו גועד. חלד  
צופה במסעד. לכן יתנאה  
המפיט לארץ ותדעד:

מעשה אלהינו.

מועז עולמו. יודע הדומו. כללו  
בנואמו. לעד להקימו. לכן  
יתנאה יי צבאות שמו:

מעשה אלהינו.

מושל במפעלו. נורא על זבולו  
סלודו בגדלו. עזו ברוב חילו.  
לכן יתנאה שרפים עומדים  
ממעל לו:



Die Thaten unseres Gottes! Seine Majestät ist in den Himmeln, Seinem Wohnstz, von dort schauet er herab; Sein Ruhm wird gepriesen in den Gemeinden, darum wird Ihm der Preis: Erhaben sind die Thaten unseres Gottes.

Man schließt die heil. Lede. — סוגרין הארון

Die Thaten des Menschen? Seine Entwürfe trügerisch; sein Weisen auf Erden ist verflüchtig, sein Ende ist das Grab und der Wurm. Was ist des Menschen Ruhm, der dem Nichts gleicht?

Man öffnet sofort wieder. — ומפתחין הארון מיד

Sedoch die Thaten unseres Gottes! der Allmächtige! Er dehnte die Erde auf Nichts, läßt keinen ihrer Bewohner zu Grunde gehen, gründete auf Wassern die Erde, Seinen mächtigen Namen zu erhöhen; darum wird Ihm der Preis: Er umhüllet das Licht wie ein Gewand.

Man schließt die heil. Lede. — סוגרין הארון

So verherrlichen sie alle den Allfurchtbaren!

Du bist schreckbar den getreuen Exelim, den gewaltigen Mächten (Engeln) den Wesen der Kälte, den Wesen der Hitze, die Deine Furchtbarkeit inne werden;

Doch hast Du Gefallen am Lobe von irdischen Geschöpfen, von Erdbewohnern, die arm sind an Thaten und Werken, und dich ist Dir Ruhm.

מעשה אלהינו.

פארו בשמי מעוני. צופה ומביט לעיני. קלום שמו בהמוני. וודה בקרב מוני. לכן יתנאה גדולים מעשי יי:

מעשה אנוש. תהבולותיו מזמה. שבתו בתוך מרמה. רפדתו רמה. קבור בסעיה אדמה. ואיך יתנאה אדם להכל דמה:

אבל מעשה אלהינו.

שדי רוקע הארץ על בלימה. שוכניה בלי היות לשמה. תפן על מים אדמה. תקוף שמו לזממה. לכן יתנאה עומה אור בשלמה:

יבבן לגורא עליהם באימה ע"א א"ב כסול יעריצו:

אשר אימתך:

בארצלי אומן. באבירי אומן. בבולגלי קרת. בבדנרי קרת. ומוראך עליהם: יאבית תהקלה.

מגלומי גוש. מגרי גיא. מדלולי פועל. מדלי טעש. והוא תהלקתך:



Du bist schreckbar den zahl-  
reichen Engeln, den Schaaren  
im Zuge, im Rath der Tau-  
senden und in der Versamm-  
lung der Myriaden, die Deine  
Furchtbarkeit fühlen;

Doch hast Du Gefallen am  
Lobe der Wesen, deren Glanz  
vergänglich, deren Schimmer  
verlöschbar, deren Verstand  
mangelhaft, deren Denken böse  
ist, und dieß ist Dir Ruhm.

Du bist schreckbar in den  
weit ausgespannten Himmels-  
wüsten, in Deinen nebelumhüll-  
ten Wohnungen und Deine  
Furcht durchdringt Alles.

Doch hast Du Gefallen am  
Lobe von sündenbefleckten We-  
sen, von verwirrten und abge-  
schwachten Sündern, und dieß  
ist Dir Ruhm.

Du bist schreckbar in den  
Steigen und dem Aufenthalt  
der glänzenden Höhen, in den  
ausgespannten Wüsten und  
im Zuge der Wolken; und  
Deine Furchtbarkeit ist über  
Allen.

Doch hast Du Gefallen am  
Lobe der Wesen, deren Thaten  
geschmachtet sind, die zorn-  
erfüllt, lügenhaft und gebrechlich  
sind, und dieß ist Dir Ruhm.

Du bist schreckbar denen, die  
die heiligen und benedeien,

אֲשֶׁר אֵימָתָךְ.

בְּהַמּוֹן מַלְאָכִים. בְּהַלּוֹךְ מַחְנֹת.  
בְּנוֹעַד (כ"ס וּבְאֵלֵי) מְאֻלָּמִים. בְּנוֹכַח  
(כ"ס וּדְבָבִי) רַקְבּוֹת. וּמִן רִאֲדָה עֲלֵיהֶם:

וְאָבִיּוֹת תְּהַלְּלָהּ.

מִזֵּיו שׁוֹנָה. מִזֹּהַר קָבָה. מִחֲסָרֵי  
שָׁקַל. מִחֻדְשֵׁי רָשָׁע. (כ"ס רַע)  
וְהִיא תְּהַלְּתֶךָ:

אֲשֶׁר אֵימָתָךְ.

בְּטַפְיָה עֲרֻבּוֹת. בְּטַכּוּסִים שְׁחָקִים.  
בְּיִשְׁרָת עֲרֻסָּל. בְּיִרְעוֹת מְעוֹנָה.  
וּמִן רִאֲדָה עֲלֵיהֶם:

וְאָבִיּוֹת תְּהַלְּלָהּ.

מִכְתּוּמֵי שְׁטֵיץ. מִכְמִיסֵי כְּתָם.  
מִלְכּוּדֵי סַח. מִלְעוּגֵי מַר. וְהִיא  
תְּהַלְּתֶךָ:

אֲשֶׁר אֵימָתָךְ

בְּטַסְלוּלֵי זָבוּל. בְּמַרוּמֵי שָׁפַר.  
בְּנִמְיַת דּוֹק. בְּנִחְתַּת עֵבִים.  
וּמִן רִאֲדָה עֲלֵיהֶם:

וְאָבִיּוֹת תְּהַלְּלָהּ.

מִסְרוּחֵי מַעַשׁ. (כ"ס מְשׁוּחְחֵי מַעַן)  
מִשְׁבְּעֵי רוּגוֹ. מִעֲדוּרֵי אֲמָת.  
מִעַמּוּסֵי קִסוֹ. וְהִיא תְּהַלְּתֶךָ:

אֲשֶׁר אֵימָתָךְ.

בְּמוֹתְחֵי קְרוֹשׁ. בְּמוֹצְחֵי קְרוֹךְ.



den Engeln in mannigfacher Gestalt und Deine Furchtbarkeit durchdringt sie.

Doch hast Du Gefallen am Lobe derer, die aus dem Nichts hervorgerufen sind, von verurufenen Heuchlern, unwahren und tugendleeren Wesen, und dieß ist Dir Ruhm.

Du bist schreckbar in Feuerkreisen, in Wasserrwogen; in Himmelsfesten und unermesslichen Höhen und Deine Furchtbarkeit durchdringt sie;

Doch hast Du Gefallen am Lobe der Wesen von Fleisch und Blut voll Eitelkeit und Leere gleich dürrem Grase, wandelndem Schatten, welkendem Laub, die ihre Seele aufgeben, ihren Geist verhauchen, ihr Leben ausathmen, ihr Lebenslicht verlöschen und ihr Gemüth ausströmen; die da gehört werden im Gericht, des Todes sterben durch Rechtspruch, wieder aufleben durch Erbarmen. Solche Wesen verherrlichen Dich, ewig lebendes Wesen und Deine Herrlichkeit erfüllt sie.

בְּצִדּוּדֵי אַרְבַּע. בְּצַנּוּפֵי שֵׁשׁ | שֵׁשׁ. וּמִזְרָאָךְ עֲלֵיהֶם:

וְאֲבִיתָ תְהַלְלָהּ.

מִקְרוֹאֵי אֵינן. מִקְרוֹאֵי בְּחִנָּף. מִרְחוֹקֵי אֲמָת. מִרִּיקֵי צֶדֶק. וְהִיא תְהַלְתָּךְ:

אֲשֶׁר אֵימָתָךְ.

בְּשִׁכְיֵי אֵשׁ. בְּשִׁכְיֵי מַיִם. בְּתַלְוֵי רוּם. בְּתַלְתְּלֵי גֹבְהָ. וּמִזְרָאָךְ עֲלֵיהֶם:

וְאֲבִיתָ תְהַלְלָהּ.

מִבְּשָׂר וְדָם. מִהֶבֶל וְתוֹהוּ מִהַצִּיר יָבֵשׁ. מִצֵּל עֹזֵבֵר. וּמִצִּיַּן נֹבֵל. מִמְשָׁלִימֵי נַפְשׁ. מִמְפְּרִיחֵי רוּחַ. וּמִמְעֹפְפֵי חַיָּה. וּמִחֲנִיטֵי נְשָׂמָה. וּמִזְצִיֵּי יְחִידָה. וּנְשָׁמָעִים בְּדִין. וּמִתִּים בְּמִשְׁפָּט. וְחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנוֹתְנִים לָךְ פֶּאֶר חַי עֹלָמִים. וְתַפְאֲרָתְךָ עֲלֵיהֶם:

לְיוֹשֵׁב תְהַלְלוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:

ע"פ א"ב כסול.

אֲמִיצֵי שְׁחָקִים מִמַּעַל. וְכֹל צָבָאֵי מַעַל.	אֲמִיצֵי שְׁחָקִים מִמַּעַל. וְכֹל צָבָאֵי מַעַל.
אֲמוּנֵי אֶהְבֶּה. וְצַמְחֵי רִבְבָה.	אֲמוּנֵי אֶהְבֶּה. וְצַמְחֵי רִבְבָה.
בְּקֵתֵי מְלָאָכִים. שְׂמוֹ מִמְּלִיכִים.	בְּקֵתֵי מְלָאָכִים. שְׂמוֹ מִמְּלִיכִים.
בְּנֵי בְּחֹנֵי בְרִית. לְזוֹכֵר הַבְּרִית.	בְּנֵי בְּחֹנֵי בְרִית. לְזוֹכֵר הַבְּרִית.
לְיוֹשֵׁב תְהַלְלוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:	לְיוֹשֵׁב תְהַלְלוֹת. לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. קְדוֹשׁ וּבְרוּךְ:
גְּבִרֵי כֹתֵל. לְאֲמִיצֵי וְשֹׁנֵי כֹתֵל.	גְּבִרֵי כֹתֵל. לְאֲמִיצֵי וְשֹׁנֵי כֹתֵל.



גדולי צדקה. לנקדש בצדקה. אומרים ברוך:  
 דמות ארבעה פנים. לכל צד פונים. אומרים קדוש:  
 הגלי נצורה. לעמם בצרה. קדוש וברוך:  
 ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך:  
 המון צבא מעלה. לשוכן מעלה. אומרים קדוש:  
 הזלבי דרך תמים. להצור תמים. אומרים ברוך:  
 ורצים ושבים. מעם צור מקשיבים. אומרים קדוש:  
 וקוי ישועות. וחזכי סליחות. קדוש וברוך:  
 ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך:  
 זמירות רבות. זכי שמי ערבות. אומרים קדוש:  
 זרע מטע אמת. לאלהים אמת. אומרים ברוך:  
 השמלים עזים. לעשה חזזים. אומרים קדוש:  
 חזנים ונוסעים. למעלה נשיאים. קדוש וברוך:  
 ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך:  
 מפקרי מרומים. לרם על רמים. אומרים קדוש:  
 מזכו אזהליו. יונקיו ועולליו. אומרים ברוך:  
 יהודון הזלכים. פורעים ובזרכים. אומרים קדוש:  
 יושבי אזהל ומשכן. לבתוכם שכן. קדוש וברוך:  
 ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך:  
 פתי המונים. עם חיות ואופנים. אומרים קדוש:  
 פתר נותנים. פני איתנים. אומרים ברוך:  
 להקת שכיבים. ואש להבים. אומרים קדוש:  
 למענו נוי אחר. לשם אל המיוחד. קדוש וברוך:  
 ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך:  
 מסוככים מרופפים. בכנפיהם מעופפים. אומרים קדוש:  
 מנצחים להתמיד. בכל יום תמיד. אומרים ברוך:  
 נוראים בגלאות. לצדק נוראות. אומרים קדוש:  
 גדיכי עמד. מסלסלים לשמד. קדוש וברוך:  
 ליושב תהלות. לרוכב ערבות. קדוש וברוך:



אומרים קדוש : שרפים עומדים משתחווים ומודים.  
 אומרים ברוך : זולתי בחילה. לנזרא עליה.  
 אומרים קדוש : עינים מלאים. פתשיש ממלאים.  
 קדוש וברוך : עונים במקלות. בלחש וקולות.  
 קדוש וברוך : ליושב תהלות. לרוכב ערכות. קדוש וברוך :  
 אומרים קדוש : שניהם בכרקים מאדים: ופז בנר פאורים.  
 אומרים ברוך : פדויי בזרוע חזק. לנזאלם חזק.  
 אומרים קדוש : עבדות שמים. לרוכב שמים.  
 קדוש וברוך : צאן גדשים. מטע קדושים.  
 קדוש וברוך : ליושב תהלות. לרוכב ערכות. קדוש וברוך :  
 אומרים קדוש : קלים לצורם. קוראים ליוצרים.  
 אומרים ברוך : קהלות יעקב. בלי לב עקוב.  
 אומרים קדוש : הגליהם בעגל. ואופן מתגלגל.  
 קדוש וברוך : דצוים לבזראם. לדם אשר ברואם.  
 קדוש וברוך : ליושב תהלות. לרוכב ערכות. קדוש וברוך :  
 אומרים קדוש : שוכני בעל שדי. שנותם אין די.  
 אומרים ברוך : ישמרים הקוקים. מצות וחקים.  
 אומרים קדוש : תורה תרשישים. במרום חשים.  
 קדוש וברוך : *Verb* תמימים ברכיהם. ובמעשה ידיהם.  
 קדוש וברוך : ליושב תהלות. לרוכב ערכות. קדוש וברוך :

ובכן שרפים עומדים ממעל לו:

אלו לאלו שואלים. אלו לאלו ממללים. *Verbeter u. Gem*  
 אנה שוכן מעלים. להעריצו להקדישו. בפאר  
 מסלסלים:

כ"ב א"ב

אלי מרום אומרים הלולו. אופן ונגלגל מביעים סלסולו.  
 באימה וביראה מכתירים שם גדלו. שרפים עומדים ממעל ו  
 לו: אלו גבורי כח ברעד ובפחד. גאה ונבוה ליתר לאחד. דבמה



דָּקָה דָּאִים בְּלִי כַחַד. שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד: אֵל  
הַיּוֹשֵׁב יְחִידִי עַל אֹפְנָיו. הַדּוֹכֵר דְּבָר דְּבָר עַל אֹפְנָיו. וְרִצּוֹא  
וְשׁוֹב כְּבִזְק לְפָנָיו. בְּשִׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו: אֵל זוֹהַר הַרְקִיעַ כְּעֵין  
חֲשֵׁמְלָיו. זוֹעֵף בָּיָם וְהֶמּוֹ גְּלָיו. חֵיל שָׂרָף אֵימָה עָלָיו. וּבְשִׁתִּים  
יִכְסֶה רַגְלָיו: אֵל מַפְסְרֵי קָלָל כְּעֵין נְחוֹשֶׁת יִצְפָּצֵף. מַהוֹר עֵינָיִם  
עֲלֵיהֶם יְחוֹפֵף. יְדוֹד יִכְסֶה פָּנָיו בְּלִי מִתְרוֹסֵף. וּבְשִׁתִּים יְעוֹפֵף:  
אֵל פְּבִיר כַּחַ הוּא אֵלֵי זֶה. כִּי לֹא כָזָה עֲנוּת עִם עֲנֵי וְנִבְזָה.  
לְהַקְדִּישׁוּ וּלְהַעֲרִיצוּ יַחַד גְּרָשִׁים זֶה מִזֶּה. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה: אֵל  
מֶלֶךְ מְהַלָּל בְּפִיהֶם גָּמַר. מוֹרָאוֹ עֲלֵיהֶם תְּמִיד לְהַשְׁמֵר. נִשְׂא  
וְנִעְלַם הַדְּוִלוֹ לֹאמַר. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: אֵל שָׂרָף מְכַנֶּה  
אֶחָד קְרוֹשׁ. סְלוֹד אֹמֵר לְכַרְוֵךְ וְקְרוֹשׁ. עוֹנִים בְּקִדְשָׁה לְאֵל  
הַקְרוֹשׁ. קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ: אֵל פֶּאֶר וְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַצְּבָאוֹת  
שׁוֹעֲחִים בְּרִנָּה מְלֹאכֵי צְבָאוֹת. צָבָא מְרוֹם גְּדֹלְתָם | מַצְבִּיאוֹת  
יִ צְבָאוֹת: אֵל קְרוֹשׁ וְנוֹרָא שׁוֹכֵן עֲלֵיהֶם בְּעָרֵן. קָלִים לְרוּץ  
עַד קִצָּה הָאָרֶץ. רֶם וְנִשְׂא יוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ. מְלֹא כָל  
הָאָרֶץ: אֵל שְׁמַיִם וְשְׁמַיִם שְׁמַיִם פֶּסֶה הוֹדוּ. שְׁחָקִים | מִמַּעַל  
שׁוֹעַל יְדוּ. תּוֹלָה תִּבְל בְּזוֹרַע יָד. מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:  
אֵל לְאֵל שׁוֹאֲלִים. אֵל לְאֵל מְמַלְלִים. אָנָּה שׁוֹכֵן מַעְלִים. לְהַעֲרִיצוּ  
לְהַקְדִּישׁוּ. בְּפֶאֶר מְסֻלָּסִים:

Soebeter und Gem.

Man öffnet die heil. Labe. — מרחין הארץ

Und nun erheben wir unsere Stimme zur Weihe und Heiligung deines Namens; denn du bist unser Gott der Weltenherr!

Wir verkünden die Würde und Weihe des Tages, der so furchtbar ist und schauwellig. Da erhebet sich dein Reich; da befestiget sich dein Thron, den du auf Liebe hast gegründet; und du sitzest darauf zu Gerichte in deiner Wahrhaftigkeit. Das ist wahr und gewiß, daß du bist der Richter und Kläger und der

יבְכֵן לָךְ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה  
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:  
וְנִתְנָה תִּקְוָה קְדֻשָּׁת  
הַיּוֹם. כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיּוֹם.  
וּבֹו תִנְשָׂא מְלְכוּתְךָ. וְיִכְוֵן  
בְּחֶסֶד כְּסֹאף. וְתִשָּׁב עָלָיו  
בְּאֵמֶת. אֵמֶת כִּי אַתָּה הוּא  
דִּין וּמוֹכִיחַ וַיּוֹדַע וְעַד.



da zeugt, der verzeichnet und der beschließt, der vorträgt und bestimmt; denn du denkst alles, was vergessen schon, du schlägst auf die Denkarolle, die laut dem Inhalt selbst verkündet, bestätigt von des Menschen eigener Hand. Da ertönt der Posaune starker Schall, und eine leise dumpfe Stimme gibt sich kund. — Die Engel werden aufgeregt; ergriffen von Angst und Beben verkünden sie: „Siehe da! der Tag des Gerichtes naht!“ Das himmlische Heer selbst wird zu Rechenschaft gezogen, denn vor deinem Richtersthule erscheinen auch sie nicht rein. — Und alle Erdenwässer werden dir, gleich einer Herde Schafe, vorgeführt; wie der Hirt seine Herde überschauet und unter seinem Stabe sie musternd führt, so musterst du, zählst und ordnest, verhängst über alle Seelen, bestimmst aller Wesen Lebensziel und verzeichnest ihr beschiedenes Geschick.

Am Neujahrstage wird verzeichnet und am Versöhnungstage wird beschlossen, wie viel vergehen und wie viel entstehen sollen, wer fortleben und wer sterben, wer sein Ziel erreichen und wer es nicht er-

וכותב וחותם וסופר ומונה.  
 ותזכור כל הנשכחות.  
 ותפתח את ספר הזכרונות.  
 ומאדיו יקרא וחותם יד  
 כל אדם בו: ובשופר גדול  
 יתקע. וקול דממה דקה  
 ישמע. ומלאכים יחפזון.  
 וחיל ורעדה יאחזון. ויאמרו  
 הנה יום הדין: לפקוד על  
 צבא מרום בדין. כי לא  
 יזכו בעיניך בדין. וכל באי  
 עולם יעברון לפניך כבני  
 מרון. <sup>Borb.</sup> כבקרת רועה  
 עדרו. מעביר צאנו תחת  
 שבטו. כן תעביר ותספור  
 ותמנה. ותפקוד נפש כל  
 חי. ותחתוך קצבה לכל  
 ברִיה ותקתוב את גִּזְרֵי  
 דינם:

בראש השנה יכתבון.  
 וביום צום כפור יחתמו.  
 כמה יעברון. וכמה יבראו.  
 מי יחיה. ומי ימות. מי  
 בקצו. ומי לא בקצו. מי



reichen, wer durch Wasser un-  
kommen, wer durch Feuer, wer  
durch Krieg, wer durch reißenden  
Gethier, wer durch Hun-  
gernoth, wer durch Ungewitter,  
wer durch Pest, wer erwürgt,  
und wer verschüttet werden soll,  
wer austrocknen, wer unstät  
herumschweifen, wer beruhigt  
bleiben, wer beunruhigt werden,  
wer froh sein und wer leiden  
soll, wer arm und wer reich,  
wer erniedrigt und wer erhöht  
werden soll.

Neue, Gebet und Wohl-  
thätigkeit entfernen das  
böse Verhängniß.

3 Denn wie dein Name, so dein  
Lob, schwer zu erzürnen, leicht zur  
Gnade; denn du verlangst nicht den  
Untergang des Todesschuldigen, son-  
dern, daß er seinen Wandel verlasse  
und fortbestehe — ja du wartest ihn  
sogar bis zu seinem Sterbetage; be-  
lehrt er sich, dann nimmst du ihn  
sogleich gnädig auf. — Wahrlich! du,  
der Menschen Schöpfer! du kennst  
ihre Triebe — sie sind ja Fleisch und  
Blut! Der Irdische entsteht aus Staub  
und wird zum Staube, in seiner  
Seele trägt er selbst den Kampf; er  
gleichet einem zerbrechlichen Scherben,

בַּמַּיִם. וּמִי בְּאֵשׁ. מִי בְּתֵרֵב.  
וּמִי בְּחַיָּה. מִי בְּרָעַב. וּמִי  
בְּצָמָא. מִי בְּרַעַשׁ. וּמִי  
בְּמַגֵּפָה. מִי בְּחַנִּיקָה. וּמִי  
בְּסִקִּילָה: מִי יְנוּחַ. וּמִי  
יְנוּעַ. מִי יִשְׁקַט. וּמִי יִפְרַח.  
מִי יִשְׁלוּ. וּמִי יִתִּיָּסֵר. מִי יַעֲנִי.  
וּמִי יַעֲשֶׂר. מִי יִשְׁמַל. וּמִי  
יְרוּם:

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וְיַצְדִּיקָה  
מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַנְּגִיעָה:

כִּי כִשְׁמֵךְ כֵּן תִּהְיֶה תְּהִלָּתְךָ.  
קוֹשֶׁה לְקַעוֹם וְנוֹחַ לְרַצוֹת.  
כִּי לֹא תִחַפּוּץ בְּמוֹת הַמֵּת.  
כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכּוֹ וְחַיָּה.  
וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִּחַבֶּה לוֹ.  
אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ:  
אֲמַת כִּי אַתָּה הוּא <sup>Berk</sup>  
יּוֹצֵרִם. וְאַתָּה יוֹדֵעַ יּוֹצֵרִם.  
כִּי הֵם בְּשָׂר וְדָם: אָדָם  
יְסוּדוֹ מֵעֶפֶר וְסוּפוֹ לְעֶפֶר.  
בְּנִפְשׁוֹ יָבִיא לַחֲמוֹ. מְשׁוּל  
כְּתָרִם הַנִּשְׁבָּר. כְּחֻצִיר



dem darrren Grafe, der weffen Blütthe,  
dem weichen Schatten, der schwin-  
benden Wolke, der Dauer eines  
Athemzuges, gleicht dem fliegenden  
Staube, einem flüchtigen Traume.  
Aber du, o König! bist  
ein allmächtiges, leben-  
diges und unvergessliches  
Wesen!

Ziellos sind deine Jahre,  
unendlich deiner Tage Dauer,  
unzählig das Gefolge deiner  
Majestät, unerforschlich der  
verborgene Sinn deines Na-  
mens; dein Name ist im herr-  
lichsten Einklange mit dir, so  
wie du mit deinem Namen;  
und auch uns legtest du deinen  
Namen bei.

וְיָ דַרְמִין תְּחַיֵּה עֲשֵׂה, Herr, um  
deines Namens willen, und heilige  
deinen Namen an Allen, die ihn hei-  
ligen, um der Herrlichkeit deines  
Namens willen, der gefürchtet und  
geheiligt ist im Rathe der heiligen  
Seraphim. Sie heiligen ihn in ihrer  
Heiligkeit vor Allen, die in den Hö-  
hen walten, und in den Tiefen wei-  
len. Alle rufen sie dreimal, dreimal:  
Heilig! In ihrer Heiligkeit! Wie ge-  
schrieben steht von der Hand bei es  
Propheten: Und Einer ruft dem An-  
der zu und spricht:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, Heilig, heilig, heilig, ist  
Gott der Meerhaaren Herr, die  
ganze Welt ist voll von seiner Herr-  
lichkeit!

כְּבוֹדוֹ, einer Herrlichkeit ist voll  
die Welt! Seine Diener die fragen  
Einer den Andern: Wo ist die Stätte  
seiner Herrlichkeit? Und die ihnen  
gegenüberstehen, die sprechen: Ge-  
heißt —

יְבֹשׁ. וּכְצִיץ נוֹבֵל. כְּצֵל  
עוֹבֵר. וּכְעֵנָן כָּלָה. וּכְרוּחַ  
נוֹשֶׁבֶת. וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ.  
וּכְחֵלוֹם יְעוּף:

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל הַיּוֹ  
וּקְרִים:

אֵין קִצְבָה לְשָׁנוֹתֶיהָ. וְאֵין  
קֵץ לְאַרְבֵּי יָמֶיהָ. וְאֵין לְשֵׁעַר  
מְרָבּוֹת כְּבוֹדָהּ. וְאֵין  
לְפָרֵשׁ עֲלוֹם שְׁמָהּ. שְׁמָהּ  
נִאֲהָ לָהּ. וְאַתָּה נִאֲהָ לְשְׁמָהּ.  
וְשִׁמְנוּ קָרְאתָ בְּשְׁמָהּ:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָהּ. וּקְדֵשׁ אֶת  
שְׁמָהּ. עַל סִקְדֵּי שֵׁי שְׁמָהּ. בְּעִבּוֹר  
כְּבוֹד שְׁמָהּ הַנְּעִרְמָן וְהַנְּקָדֵשׁ.  
בְּסוּד שֵׁי שְׁרָפֵי קֹדֶשׁ. הַמְקַדְּשִׁים  
שְׁמָהּ בְּקֹדֶשׁ. הָרִי סַעֲדָה עִם דְּרִי  
מִטָּה (קוֹרְאִים וּמְשַׁדְּשִׁים בְּשֵׁדוֹשׁ  
קֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ:) בְּכַתּוּב עַל יַד  
דָּבִיָּד וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, Borletex  
und Ge ...  
צְבֹאוֹת מְלֹא כְּרִי-הָאֲרָץ כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹדֵם מְשַׁרְתּוֹ  
שׁוֹאֲרִים זֶה לְזֶה אֵינָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ  
לְעִמָּתָם בְּרוּךְ יְאָמְרוּ:



מיוסד פ"ס א"ב כמול.

אז מלפני בראשית. דת וכם השית: אמנה  
 יום יום. אצולה אתו בחביון: בארה לשעשועים  
 בה לנקות חטא עם משועים: גמר בעצתה כל  
 באומר. גשה לחנן בעד כל יצירי חומר: דגלה  
 לפני מכון שבת. דרור ישע בעלה במחשבת:  
 הוכנה עד לא עולם. היות מליץ יושר לעם עולם:  
 ושני אלפי רבבות גדודים. וכמו הם כרובים  
 אז בם מתגודדים: זקוף למספרם מרבים. זיו  
 ספיר כם מרביבים: חשרת מים עם חשבת  
 מים. חבא במצילות מים. חטא שופכי לב כמים.  
 שזרח נושא ונראה נשא. מועז משא בקול כל  
 תשא: יתרעשו אופן ונלגל. יוקש עם זו להאפין  
 ולנלגל: <sup>Borb.</sup> כרוב וחיה רזפפים. בכנפי נשר  
 מעזפפים. כאב זו מרפים. ענות לעמת שרפים:

<sup>Borb.</sup> כבודו מלא עולם. משרתיו שואלים זה

לזה איה מקום כבודו לעשתם ברוד יאמר:

ברוך „Gelobt sei die Herrlich-  
 keit Gottes an der Stätte, wo  
 er waltet.“

מקומו An der Stätte, wo er wal-  
 tet wendet er sich zu uns in seiner  
 Barmherzigkeit, und begnadiget das  
 Volk, die da einigen seinen Namen  
 Abends, Morgens, alle Tage immer  
 zweimal täglich sprechen sie mit In-  
 nigkeit und Liebe: Höre —

ברוך כבוד יי

<sup>Borbeter  
 z. Geut.</sup>

מקומו:

מקומו הוא יפן ברחמים

ויהו עם המיחדים שמו ערב  
 ובקר בקל יום תמיד פעמים  
 באהבה שמע אומרים:

7 Dieser Bijuth, so wie die nachfolgenden beziehen sich auf eine Tradition, nach welcher sieben, nach Andern zehn Gegenstände noch vor der Welterschöpfung von Gott angeordnet waren.



אז מלפני בראשית. אבות ובנים השית:  
 לתת ארבה. להעלות ארוכה: מאז צפם. מחרוזת  
 קצפם: נועץ והבין נאצות להלבין: סקר עשות  
 נכוחה. סיום ליום תוכחה: עלה במחשבה יחד.  
 עתירתם למקטם | מפחד: פודם העלם | מקדם.  
 פשע לנקות מקנוית קדם: צפה בועד יום זה.  
 צועקים סלח נא לעון העם הזה: קורא דורות  
 מראש. קשט אב לבנים הכין לדרוש: רבו  
 רחמיו וחסדיו. רצות רחומיו וחסדיו: <sup>Borb.</sup> שהם  
 ידידיו. שכלול מעבדיו. תמיד מעידיו. כי אין  
 בלעדיו:

<sup>Borb.</sup> במקומו הוא יפן ברחמים. ויחון עם המיוחדים שמו שרב  
 ובקר בכל-יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

שמע „Höre Israel, Gott un-  
 ser Herr ist ein einziger, einziger  
 Gott.“

Einig ist er, er unser Gott, er  
 unser Vater, er unser Herr und Kö-  
 nig, er unser Heil und Helfer! Er  
 läßt uns hören in seiner Barmher-  
 zigkeit zum zweiten Male vor den  
 Augen alles Lebenden, daß er euch  
 ist ein treuer Gott!

<sup>Gemeinde u. Borb.</sup> שמע ישראל יי  
 אלהינו יי אחד:

<sup>Gem.</sup> אחד הוא אלהינו הוא  
 אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו.  
 והוא ישמיענו ברחמיו שגיה  
 לעיני כל חי להיות לכם לאלהים:

אז מלפני בראשית. נודה ויגזן השירת:  
 תלפיות מרום מראשון. תכז טרם כל עם ולשון:  
 שכנו עץ שת להשרות. שוגים להדריך בדרכי  
 ישראל: רשע אם האדים. רחצו והזכו הקדים:  
 קצף אם קצף באיומתו. קדוש לא יעיר כל  
 חמתו: צמתנו בבצענו עד עתה. צירנו עלינו



לא געתה: פנה מנו משיח צדקנו. פלצנו ואין  
 מי לצדקנו: עונותינו ועול פשענו. עומם והוא  
 מחולל מפשעינו: סובל על שקם חטאתינו.  
 סליחה מצוא לעונותינו: נרפא לנו בחבורתו.  
 נצח ברירה חדשה עת לבראתו: <sup>Borb.</sup> מחוג  
 העלהו. משעיר הדלהו. להשמיענו בחר הלכנו.  
 שנית ביד ינון:

<sup>Borb.</sup> אחד הוא אלחינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא משיענו. והוא  
 ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל-חי להחית לקם לא-הים:

אני „Ich bin Gott, euer Herr!“

אני יי אלהיכם: <sup>Gemeinde u. Borb.</sup>

<sup>אדיר</sup> Mächtig ist Gott der Allmächtige! Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name in der ganzen Welt! Wo Gott wird Herr sein in der ganzen Welt — an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der Einigel

<sup>Gem.</sup> אדיר אדירנו יי אדונינו מה  
 אדיר שמך בכל הארץ. והיה יי  
 למלך על כל הארץ. ביום ההוא  
 יהיה יי אחד ושמו אחד:

אז מלפני בראשית. שבעה אלה השית:  
 כונם מעת נולדו. כתורים בטרים הרים ילדו:  
 יצרו ואצלו כללו. יחד לפני גבעות חוללו:  
 טפל באבם תשובה. טבועה היא לבת השובבה:  
 חתלה צרי לחטאים. חובש לנטעי נטעים: ודונות  
 ושגנות בה לדחות. זעף ועברה בה למחות:  
 ומדפני עשור עשרה. ויעדה למרפא סוררה:  
 הננו אתאנו לק איום. הביטה וראה בשברון  
 לב היום: דליות שוקים. ומצב רגלים דריכת  
 מתנים. ומעד קרסלים: גשים יחפים. בענוי עיפים.  
 נישות מאלפים. בשירות מעופפים: <sup>Borb.</sup> בה



מתהדרים. בשמה נאדרים. אמצך מאדירים.  
אדיר באדירים. בקול אדירים:

Borb. אדיר אדירנו " אדירנו מה אדיר שמה בכל הארץ: והיה?  
למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה " אחד ושמו אחד:

Und in der heiligen Schrift  
da steht geschrieben:

Borb. ובדברי קדשה כתוב לאמר:

Der Herr regieret in Ewig-  
keit, denn Gott Zion durch alle Zeiten!  
Alleluja!

Gemeinde  
u. Borb. ימלך " לעולם אלהיך

ציון לדר ודר הללויה:

Borb. לדר ודר בגיד גדלה. ולגאח נצחים קדשה נקדיש. ושכחה אלחינו  
מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אמתה:

חמול על מעשיך. ותשמח במעשיך. ויאמרו לך חוסיך.  
בצדקה עמוסיך. תוקדש ארון על כל מעשיך:

כי מקדישה בקדושתך קדשתך. נארה לקדוש פאר  
מקדושים: ובכז יתקדש. שמה " אלהינו. על ישראל עמך.  
ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן בבורך. ועל מלכות בית  
דוד משיחה. ועל מכוניך והיכלך:

עוד יזכור לנו אהבת איתן אדירנו. ובכז הנעקד ישפית  
מדיננו. ובזכות התם יוציא איום לצדק דיננו. כי קדוש היום  
לאדירנו: באין מליץ יושר. מול מגיד פישע. תגיד ליעקב  
דבר חוק ומשפט. וצדקנו במשפט המלך המשפט:

Man öffnet die heil. Lade. — סתחן הארון

Der da faßt in seiner  
Hand den Maasstab der Gerech-  
tigkeit.

האוחז ביד מדת משפט:

וכל מאמינים שהוא

אל אמונה:

Daran glauben wir Alle, daß  
er ein Gott ist der Wahrheit  
und Wahrhaftigkeit.

הבוחר ובודק נגדו נסתרות:

וכל מאמינים שהוא

Der da prüfet und erforschet  
was geheim ist und verborgen.

בוחר בליות:

Daran glauben wir Alle,  
daß er prüfet Herz und Nieren.



Der da erlöset vom Tode,  
und rettet aus dem Grabe.

Daran glauben wir Alle, daß  
er ist ein starker Erlöser!

Der da richtet ganz allein  
Alle, die da ein- und ausgehen  
in der Welt.

Daran glauben wir Alle, daß  
er richtet nach Recht und Wahr-  
heit.

Der sich hat geoffenbaret als  
das Wesen alles Wesens, als  
das Sein alles Seins!

Daran glauben wir Alle, daß  
er ist und war und sein wird.

Der gewiß ist und verlässlich  
ist — daß ist sein Name, ist  
sein Ruhm.

Daran glauben wir Alle, daß  
er ist und Keines hat sein Da-  
sein außer ihm.

Der da gedenket mit Wohl-  
wollen derer, die seiner geden-  
ken;

Daran glauben wir Alle, daß  
er des Bundes stets gedenket.

Der ab- und zumißt das  
Leben allen Lebenden.

Daran glauben wir Alle, daß  
er ist lebendig und beständig.

Der gütig ist und Gutes  
thut den Bösen wie den Guten.

Daran glauben wir Alle, daß  
er ist gütig gegen Alle.

Der da weiß die innerste  
Beschaffenheit von allen Schöpf-  
ungen.

Daran glauben wir Alle,  
daß er sie geschaffen im Mutter-  
leibe.

הַגּוֹאֵל מִמָּוֶת וּפְדֵה מִשַּׁחַת:

וְכָל מְאֲמִינִים שְׁהוּא

גּוֹאֵל חֲזָק:

הַדֵּן יְחִידִי לְבָאֵי עוֹלָם:

וְכָל מְאֲמִינִים שְׁהוּא

דֵּין אֱמֶת:

הַדְּגוּי בְּאֵהָיָה אֲשֶׁר אֵהָיָה:

וְכָל מְאֲמִינִים שְׁהוּא

הָיָה הָיָה וַיְהִי־הָיָה:

הַיּוֹדֵאֵי שְׁמוֹ בֶּן תְּהַלְתּוּ:

וְכָל מְאֲמִינִים שְׁהוּא

וְאִין בְּלִתּוֹ:

הַזּוֹכֵר לְמַזְבְּרֵי טוֹבוֹת זְכוֹנוֹת:

וְכָל מְאֲמִינִים שְׁהוּא

זוֹכֵר הַבְּרִית:

הַחֹסֵף חַיִּים לְכָל חַי:

וְכָל מְאֲמִינִים שְׁהוּא

חַי וְקַיִם:

הַטּוֹב וְיָמֵיב לְרַעִים וְלַטּוֹבִים:

וְכָל מְאֲמִינִים שְׁהוּא

טוֹב לְכָל:

הַיּוֹדֵעַ יֵצֵר כָּל יְצוּרִים:

וְכָל מְאֲמִינִים שְׁהוּא

יּוֹצֵרם בְּבֶטֶן:



Der Alles vermögend ist, und  
Alles umfasset.

Daran glauben wir Alle, daß  
er Alles vermag.

Der sich berget im Schirm  
und Schatten seiner Allmacht.

Daran glauben wir Alle,  
daß er allein ist, was er ist.

Der macht die Könige zu  
Königen, und sein ist das  
Reich.

Daran glauben wir Alle,  
daß er ist König der Welt.

Der da lenket die Zeiten in  
seiner Huld.

Daran glauben wir Alle,  
daß er in Treue bewahret seine  
Huld.

Der duldsam ist und nach-  
sichtig gegen die, die sich gegen  
ihn vergangen.

Daran glauben wir Alle,  
daß er veröhnlich ist.

Der, so hoch er thronet, ru-  
hen läßt sein Auge auf denen,  
die ihn ehren.

Daran glauben wir Alle,  
daß er den leisesten Wunsch  
erhöret.

Der aufmacht die Himmels-  
pforten Allen, die mit reuigem  
Herzen angeklopft.

Daran glauben wir Alle,  
daß seine Hand stets offen ist,  
die Reuigen zu empfangen.

Der harret des Sünders,  
und will, daß er gerechtfertiget  
werde.

Daran glauben wir Alle,  
daß er gerade ist und ge-  
recht ist.

Der langmüthig ist und zür-  
net nur auf kurze Zeit.

מוספ ליום כפור

הכל יכול וכוללם יחד:  
וכל מאמינים שהוא

כל יכול:

הלן בסתר בצל שדי:

וכל מאמינים שהוא

לבהו הוא:

הממליך מלכים ולו המלוכה:

וכל מאמינים שהוא

מלך עולם:

הנוהג בחסדו קל דור:

וכל מאמינים שהוא

נוצר חסד:

הסובל ומעלים עין מסוררים:

וכל מאמינים שהוא

סולח סלה:

העליון ועינו אל-יראיו:

וכל מאמינים שהוא

עונה לחש:

הפותח שער לדוסקי בתשובה:

וכל מאמינים שהוא

פתוחה ידו:

הצופה לרשע ותפץ בהצדקו:

וכל מאמינים שהוא

צדיק וישר:

הקצר בזעם ומאריך אף:



Daran glauben wir Alle, daß er schwer ist zu erzürnen.

Der barmherzig ist, und sein Erbarmen läßt vorangehen vor dem Zorne.

Daran glauben wir Alle, daß er mild ist und leicht zu versöhnen.

Der sich selber immer gleich ist, und gleiches Recht hat für Klein und Groß.

Daran glauben wir Alle, daß er richtet in Gerechtigkeit.

Der ohne Fehl ist und Falsch, und grad und schlicht ist mit denen, die graden Herzens sind.

Daran glauben wir Alle, daß sein Wirken ist ohne Fehl und Fa'sch.

וְכָל מְאִמִּינִים שְׁהוּא

קָשָׁה לְכַעֲזוֹם:

הַרְחוּם וּמְקַדִּים רַחֲמִים לְרַגְזוֹ:

וְכָל מְאִמִּינִים שְׁהוּא

רַךְ לְרַצּוֹת:

הַשְׁוָה וּמְשׁוּה קָמוֹן וְגִדּוֹל:

וְכָל מְאִמִּינִים שְׁהוּא <sup>Borb.</sup>

שׁוֹפֵט צְדָק:

הַתָּם וּמִתָּמָם עִם תְּמִימִים:

וְכָל מְאִמִּינִים שְׁהוּא

תְּמִים פְּעֻלוֹ:

תִּשְׁבֹּב לְכַדָּךְ וּתְמַלּוּךְ עַל כָּל בְּיַחֲוֹד:

כְּפָתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְהָיָה יי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא

יְהִיָּה יי אֶחָד וְיִשְׁמוּ אֶחָד:

Man schließt die heil. Labe. — סוגרין הארון

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. וְאִמְתָּךְ עַל כָּל שֶׁהַשְׁפָּרָאָתְךָ. וְיִדְרֹאךָ כָּל הַפְּעֻשִׁים. וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַפְּרוֹאִים. וְיַעֲשׂוּ כָּלֵם אֲנָדָה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם. כְּמוֹ שִׁדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטָן לְפָנֶיךָ. עוֹן בְּיָדְךָ. וּגְבוּרָה בְּיַמִּינְךָ. וְשִׁמְךָ גוֹרָא עַל-כָּל-מַה-שֶׁשְׁפָּרָאָתְךָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַפְּךָ. תְּהַלְלָה לִירְאֵיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֵׁיךָ. וּפְתַחֲוֹן פֶּה לַפְּיִחֲלִים לְךָ. שִׁמְחָה לְאֶרְצְךָ. וְשִׁשׂוֹן לְעִירְךָ. וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ. וְעִרִיכַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָךָ. בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ. וְיִשְׂרִים יַעֲלוּזוּ. וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ פִּיהָ. וְכָל חַרְשָׁעָה בְּלָהָה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה. בִּי תַעֲבִיר מְשַׁלֵּת וְדוֹן מִן הָאָרֶץ:

ע"ס א"ב.

Sie alle werden kommen Dich anzubeten, den Namen Deiner Herrlichkeit zu preisen, Deine Gerechtigkeit in die fernen Inseln zu

וְיִאֲתִיבוּ כָל לְעַבְדְּךָ. וְיִכְרְבוּ <sup>Borb.</sup>

שֵׁם כְּבוֹדְךָ. וְיִגִּידוּ בְּאֵיִם צְדָקָה.



verfünden, selbst Völker, die Dich nie gekannt haben, werden Dich suchen, sie werden Dich preisen aus allen Enden der Erde, und rufen: Der Herr ist erhaben. Dann werden sie ihre Götzen zerstören, sich ihres Bilderdienstes schämen, und einmüthig sich hinneigen Deine Einheit zu verehren. Mit der Frühsonne schon werden Deine Verehrer Dich suchen Deine Herrschermacht anerkennen, den Irrenden werden sie Weisheit predigen, von deiner Größe sich unterhalten, Dich, den Allerhabenen erhöhen und mit Gebeten vor Dir erscheinen. Deiner Majestät werden sie Kränze winden, selbst Berge werden Gesänge anstimmen, entfernte Inseln Deiner Herrschaft huldigen, und Deine Herrscherpflichten willig auf sich nehmen. Dich werden sie rühmen in großen Versammlungen, daß es die Entfernten hören und herbeiströmen, und Deine Königs-trone anerkennen.

וְהַמְלוּךְ אֶתְּרָה יְיָ לְכַבֵּד עַל כָּל־מַעֲשֵׂיהָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ  
וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשָׁהּ. בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשָׁהּ. יְמַלֹּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן  
לְדֹד וְדָד הַלְלֶיהָ:

קְדוּשַׁת אֶתְּרָה וְנִזְרָא שְׁמָהּ. וְאִין אֱלוֹהִים מִבְּלַעְדֶּיהָ. בְּכַתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת  
בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְדוּשׁ נִקְדַּשׁ בְּצַדִּיקָהּ. בְּרוּךְ אֶתְּרָה יְיָ הַמְלִיךְ הַקְדוּשׁ:

אֶתְּרָה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.  
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיהָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ  
לְעַבְדֹתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוּשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וּתְפַדְּלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (am Sabbath) הַשַּׁבָּת הַזֶּה  
לְקִדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ וְאֵת יוֹם) הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה  
וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֹל בּוֹ אֵת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְשׁ  
אֲבִיר לִיציאת מצרים:

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל  
אֲדָמָתָנוּ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חַטּוֹתֵינוּ



בבית בחירתך. בבית הגדול והקדוש שנקרא  
 שמה עליו. מפני הַיָּד שְׁנֵשֶׁת־לָחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ: יהי  
 רצון מִקְפְּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן  
 שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ  
 הַרְבִּים. וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ  
 מִלְכֵנוּ נִלְהַ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה. וְהוֹפֵעַ  
 וְהַנְּשֹׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין  
 הַגּוֹזִים. וְנַפְיֻצוֹתֵינוּ כְּנֶסֶם מִיִּרְכְּתֵי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ  
 לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרְנָה. וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת  
 עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ  
 תְּמִידִים בְּסֹדֶרֶם וּמוֹסָפִים כְּהִלְכֹתָם: וְאֵת מוֹסֵף  
 יוֹם <sup>am Sabbath</sup> הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת מוֹסֵף יוֹם הַכַּפּוֹרִים הַזֶּה  
 נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ.  
 כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יַד מֹשֶׁה  
 עַבְדְּךָ. מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֹמֹר:

<sup>am Sabbath</sup> וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִכָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת  
 מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עוֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל עֹלֹת הַתְּמִידִי  
 וְנִסְכָּהּ: זֶה קֶרֶבֶן שַׁבָּת וְקֶרֶבֶן הַיּוֹם כְּאֹמֹר:  
 וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם  
 וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא־תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם  
 עֲלֵה לִי רֵיחַ נִיחַח פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד. אֵיל אֶחָד. בְּבָשִׂים בְּנֵי־  
 שָׁנָה שְׁבַע־הַ. תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כְּמִדְּבַר.  
 שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר. שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל. וְעֲשׂוֹרֹן לְכִבְשֵׁ.  
 חֵיזָן כְּנִסְכּוֹ. וְשְׁנֵי שְׁעִירִים לְבֹפֶר. וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכֹתָם:  
<sup>am Sabbath</sup> יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שְׁפָרָת וְקוֹדָאֵי עֲנָנ. עִם מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי.  
 כָּל־יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָה. וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ עוֹ וְקִבְּשָׁתוּ חֲמִינָה  
 יָשִׁים אוֹתוֹ קְרָאתָ. וְכִי לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:



מוסף ליום נספוד

Man öffnet die heilige Lade. — מתחין הארון

שמעתי כי כל המונס סוגרין. וכשמחשיל ואנחנו פוסקים.

Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerschaaren. — Wir beugen das Knie, wir bilden uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht ist in den höchsten Höhen!

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגווי הארצות ולא שמונו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל-המונם: ואנחנו פורעים ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים. כמעט. ושכינת עזו בגדרי קרומים.

Man schließt die heil. Lade. — סגורין הארון

כליטוד פוערים טול סלטיט ולס"כ ססון סחר נקול רס:

Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm. So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst.“

זוהי אלהינו אין עוד: אמת מלבנו אפס זולתו. בפרתוב בתורתו נידעת היום והשבת אל לבבך. כי " הוא האלהים בשמים. מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

שמע סלגור פוערים הוא אלהינו וכו' לומר ססן פסוקים סלו כלסס.

אמת הראת לדעת כי " הוא האלהים אין עוד מלבדו: וידעת היום והשבת אל לבבך כי " הוא האלהים בשמים. מפעל ועל-הארץ מתחת אין עוד: שמע ישראל " אלהינו " אחד: הן לי אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר-בה: כי " אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: כי שם " אקרא הבו גדל. לאלהינו: יהי שם " מברך פעמה ועד סולם:



היינו Gott und Herr unserer Väter! Sei du mit uns und mit Allen, die dein Volk Israel hat gesendet, daß sie sie vertreten, und für sie das Wort führen, und das Heil des Lebens ihnen von dir erbitten und erbeten. Lehre du sie, was und wie sie reden sollen, und verständige sie, wie sie zu sprechen haben; sei ihren Bitten und Wünschen stets geneigt, und gib selber ihnen das Verständniß ein, wie sie nach Gebühr dich rühmen und verherrlichen können. Im Lichte deines Angesichtes wallen sie und beugen willig das Knie vor dir; mit ihrem Munde segne sie dein Volk — möge es aus deinem Munde gesegnet sein mit deinen Segnungen. Sie führen dir vor dein Volk, und schreiten selber ihm voran; an ihnen hängt jedes Auge im Volke, und ihr Auge schauet und hoffet auf dich! In Furcht und Grauen treten sie hin vor die heilige Lade, und möchten stillen und beschwichtigen allen Zorn und Grimm; wie eine Mauer siehe dein Volk um sie herum; — o wollest du vom Himmel auf sie schauen, und ihrer dich erbarmen. Das Auge heben sie zum Himmel auf zu dir, das Herz schütten sie wie Wasser vor dir aus — o wollest du vom Himmel sie erhören. Laß sie nicht straucheln mit ihrer Zunge, sich selber nicht verstricken in ihren Worten und Reden, nicht zu Schanden werden an denen, auf die sie ihre Hoffnungen gesetzt, nicht Andere durch sie beschämt werden in ihrer Zuversicht; daß ihr Mund nicht ein Wort rede, das nicht nach deinem Willen wäre, das dir mißfallen könnte. Denn die du begnadigest, Gott, die, sind begnadiget, und wessen du dich erbarmest, der findet überall Erbarmen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Ich begnadige, den ich begnadige, und erbarme mich dessen, der des Erbarmens ist.“

Und so heißt es in der Schrift:

„Laß nicht zu Schanden werden an und durch mich, die auf dich hoffen und vertrauen, Gott Herr Be-

היינו ואלהי אבותינו  
 היה עם פיפיות שלוחי עמך בית  
 ישראל העומדים לבקש תפלה  
 ותחנונים | מלפניך על עמך בית  
 ישראל: הורם | מה שישאמרו.  
 הבינם | מה שידברו. השיכם |  
 מה שישאלו. ידעם איך יפארו:  
 באור פניך יהלכו. בקרך לקך  
 יברעון. עמך בפיהם יברכו.  
 ומברכות פיה כלם יתברכו: עמך  
 לפניך יעבירו. והם בתוך יעבורו:  
 עיני עמך פם תלויות. ועיניהם  
 רק מיחלורת: גשים מול ארון  
 הקדש באימה. לשכך בעם וחימה:  
 ועמך מסביבים אותם פחומה.  
 ואתה מן השמים תשגיח אותם  
 לרחמה: עין נושאים לק לשמים.  
 לב שופכים נכחה פמים. ואתה  
 תשמע מן השמים. שלא יכשלו  
 בלשונם. ולא ינקשו בשניגם.  
 ולא יבשו במשענם. ולא יכלמו  
 כם שאונם. ואל יאמר פיהם דבר  
 שלא כרצונך: כי תנוניך יי אלהינו  
 המה תנונים. ומרוחמיה המה  
 מרוחמים. במה שידענו יי אלהינו  
 את אשר תחון יוחן. ואת אשר  
 תרחם ירוחם: פכתוב בתורתך  
 וחתתי את אשר אחון. ורחמתי  
 את אשר ארחם: ונאמר אל יבשו



baath, daß sich meiner nicht zu schämen haben, die dich suchen, Gott Israels!

Man öffnet die heil. Lade. — סותחין הארון לשליח צבור

אויילה Ich hoffe zu Gott und bete ihn an, und erbitte mir von ihm die Gabe der Rede. Vor seinem versammelten Volke will ich singen von seiner Macht und Größe, und von meinen Lippen strömt sein Lob nach seinem Thun und Walten. Der Mensch der ordnet die Gedanken, das beredte Wort gibt ihm Gott dazu! Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm! Mögen die Worte meines Mundes in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, und die Gedanken meines Herzens in Gnaden, Herr, vor dich, meinen Hort und mein Erlöser;

מוסף ליום כפור  
 כי קניף אדני אלהים צבאות. אל  
 יקלמו כי מבקשיך אלהי ישראל:

אוחילה לאל. אחלה פניו.  
 אשאלה ממנו מענה לשון:  
 אשר בקהל עם. אשרה  
 ציון. אביעה רננות. בעד  
 כפעליו: לאדם מערכי לב.  
 ומי מענה לשון: יי שפתי  
 תפתח ופי יגיד | תהקתך:  
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון  
 לבי לפניך יי צורי וגואלי:

Man schließt die heil. Lade. — אגין הארון

**סדר עבודה**

אמ Allmächtiger Gott! Herr und Meister aller Kräfte, aller Geister! Wer ist, der solche Werke schafft, wie du in deiner Gotteskraft?

Deine mächtigen Söller hast du gewölbet auf den Wassern, und den Grund gelegt zum Weltenbau auf — Nichts! Da war die Welt voll Nacht und Finsterniß und Todesgrauen, und aus dem Lichte und Glanze, der dich umhüllet, fiel ein Lichtkahl in die Welt, und es lüchtete das erste Morgenroth. Dann theiltest du die wilden

אמיץ כח כביר ורב  
 אונים. אשר מי יעשה  
 כמעש גבורותיך. אמין  
 עליות קרית על קרים. אף  
 יסדת תבד על בלימה:  
 בהיות עולם חשך וצלמות  
 ועיפה. במעטה לבושך אור  
 בקר הגהת. בין ודונים  
 רגת בקרח הנורא. בצול



Wasser, und schufft den Wolkenhimmel, — schauerlich und eifrig kalt. Du sammeltest die Fluthen in den Tiefen, daß sie die Erde nicht wieder überschütten; es ward aufgedeckt das Angesicht der Erde, und es sprossete und blüthete die erste Frucht. Du pflanztest einen Garten in Osten zur Freud und Lust für die, dein Wort geschaffen, und segest die großen Lichter an das mächtige Gewölbe und das Himmelsheer und die Gestirne, hast du ihnen beigeßelt. Und aus den Fluthen ward geformt, was kriechet, schwimmt und fliegt, bis zum Leviathan, der für das Mahl im Paradies geschaffen war; und aus der festen Erd' und Scholle trat heraus, was athmet und auf Füßen geht, in Wäldern und in Sümpfen nistet, zum Mahl für deine Gäste. Bereitet war nun Speis und Trank, doch keiner da der esse. Da formtest du aus Thon den Menschenleib, in deinem Ebenbilde, und hauchtest in den Erdenstoff den reinen Himmelsgeist. Und als er schlief, da machtest du aus seiner Rippe ihm eine Helferin, und stelltest sie da vor ihn hin. Doch als du ihm geboten, daß er nicht koste von dem Baume der Erkenntniß, brach er aus Abergwitz dein göttlich Wort, weil ihn die Schlange verführt. Nun kam das Strafgericht: Er sollt' mit Schweiß auf seinem Angesicht essen Tag für Tag sein Brod; sie ihre Thorheit büßen in Kindesweh und Noth, und die Tüchtiche

הקוותם לבל יבסוץ חלד:  
 נדית פני נשי והניצה  
 תנוכה: גז מקדם טעת  
 לשעשוע מאמיריק. גודל  
 מאורות תתה ברקיע עוק.  
 גם צבא מזרות עם צוית:  
 די שחים ודאים | משעל  
 צרתה. דמיון בריח לכירת  
 יושבי גנים. דבוקת רגבים  
 הוציאה רזמים ושואפים.  
 דר קנה ובצה לארוחת  
 קרואיק: הכנת טבח ומסך  
 וסועד איז: הקרצת גולם.  
 מחמר בתבנית חותמך.  
 הפחת בהלדו טוהר נשם  
 מזבולך. הורדם ומצלעו  
 עור לו יעדתה: וצויתו בלי  
 לעז מעץ הדעת. והפר  
 צווי כפתי בהשאת זוהל.  
 וענש בועת אף דטרור  
 חקו. ואולת בצירים וערום  
 עפר להמו: ורוי רבעו  
 הקפית בבטן חומדת.  
 ורעה והולידה אפר ורועה



Ich im Staube krümmen, und  
 Ich suchen da ihr Brod. Und  
 als sie hatten gebüßet ihr Ge-  
 läste, ward gesegnet ihres Lei-  
 bes Frucht, das Weib gebar  
 erst Einen, der war ein Älter-  
 mann, und Einen, der war ein  
 Hirte. Die brachten dir ihr  
 Opfer und ihre Gaben beide an  
 dem Tage, und du sahst den  
 Ältern im Zorn an, und nahmst  
 von dem Jüngern die Gabe in  
 Gnaden an. Da brach aus der  
 Haß und Grimm, und er hörte  
 nicht auf Gottes Stimm und  
 was das eigene Herz gebot, und  
 schlug den Bruder todt. Und  
 doch gabst du, als er gesühnet  
 seine Schuld, ihm ein Zeichen  
 deiner Huld. Nun kam ein  
 drittes Menschenalter, da fing  
 man an in deinem Namen die  
 Söhnen anzubeten, und auf dein  
 Wort brach ein die Fluth, die  
 riß sie fort: und die in ihrem  
 Uebermuth und Frevel sich ver-  
 gangen, von dir sich hatten los-  
 gesagt, die kamen um im wilden  
 Strom, und büßten ihre Sin-  
 nengluth im heißen Schwall der  
 Höllefluth. Einer war, den trug  
 die Arche auf ihren Bohlen sicher  
 durch die Wogen, weil du sie  
 hast geschlossen hinter ihm; und  
 seine Kinder mehrten sich, und  
 füllten an die wüste Welt. Nun  
 kamen die, die sich vereinigten  
 im Bunde, den Himmel zu er-  
 klimmen, und sich selber fingen  
 in ihren Schlingen. Es brach ein Sturmwind aus, und trieb sie in die  
 Welt hinaus. Und Abraham kam, der Gottesheld, mit ihm ging auf das  
 Licht der Welt. Der gab sein einzig Kind, das ihm im Alter war geboren,  
 zum Opfer hin, als du es dir erkoren. Sein Sohn, der war der fromme  
 Mann, der still für sich in Hütten saß, und ging in deinen Wegen. Von  
 Ihn gingen aus die Stämme, die Sprossen seines Leibes, Männer in der

צאן. זכה ושי הנישו למולך  
 יחד. ועמת ברב ושעת  
 תשורת צעיר: חמל רחמיו  
 שחת וערף את. חלה פניך  
 ושמת לו אות. חלו  
 שלישים קרוא בשמה  
 לסמל. חיל נוזלים קראת  
 ושטפום ואבדו: טעו נאים  
 ופצו סור לנגדך. טורפו  
 בחום הזמים וזורבו  
 נצמתו. טעון נפר נושע  
 בסגרת בעדו. טפוליו  
 הפרית ומלאו פני ציה:  
 יעצו נאחדים לרום עד  
 לשחק. יקשו נפצו ברוח  
 סועה וסער. ידיד אתוי עבר  
 ידעך בעולם. יחום זקוניו  
 העלה לך לכליל: כשה  
 תמים בוחר איש תם.  
 כחשק ישיבת אהלים.  
 ונמשך אחריך. כשר חניטי



Kraft und Blüthe, Männer ohne Tadel, von wahrem Seelenadel. Unter ihnen hast du Einen dir erwählt, Levi, denn Mann des Glaubens und der Treue, daß er deinem Dienst sich weihe; daß aus seiner Mitte anferstehe — der Eine, der den Dienst verseehe in deinem innersten Heiligthum. Ihn schmücktest du mit Kron' und Diadem, und auf die Brust und in das Herz gabst du ihm, Herr, dein Licht und Recht.

Sieben Tage vor dem Feste saß der Hohepriester wie die Braut im Brautgemache, und die da hatten zu handhaben das Gesetz, die hielten ihn, das Priesterhaupt, die sieben Tage in strenger Abgeschlossenheit, gemäß alter Weihe-Vorschrift; besprengten ihn mit dem Wasser der Entsündigung, das kein Mackel an ihm sei, und er verrichtete den Tempeldienst, sprengte, räucherte und richtete den Leuchter her, um sich zu üben für das heilige Amt.

בְּתוֹב בְּתוֹרְתְךָ בְּאֲשֶׁר עָשָׂה בְּצִוְיִי לְעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:

Es kamen zu ihm die Berständigen, die Ältesten im Rathe, und redeten ihm zu, daß er lese im Gesetze was Ordnung sei und Recht. Und am neunten mit dem ersten Morgenroth stellten sie ihn hin an's Thor, das nach Osten ging, und führten ihm die Opfer vor, die schönsten für den Tag. Und wenn die Sonne sich geneigt zum Untergange, reicheten sie ihm das Mahl, knapp und spärlich, auf daß ihm in der Nacht nicht Menschliches begegne. Die Ältesten im Stamme belehrten ihn wie viel er vom Weihrauch zu nehmen habe, und be-

חַף הוֹצֵאתָהּ מִחֻלְצֵי. כָּלֹז  
וְרַע אַמְתָּ וְאִין דּוֹפִי:  
לְשֶׁרְתֶּךָ אֲוִיתָהּ לִי אִישׁ  
חֲסִידֶךָ. לְהַבְדִּיל מִגִּזְעוֹ  
מִקְדָּשׁ קִדְשׁ קִדְשִׁים.  
לְקַשׁוֹר גִּזְרֵי קִדְשׁ וְלַעֲמֹת  
אֲוָרִים. לִישֵׁב בְּכַבְדָּךָ  
פְּנִימָה יָמִים שִׁבְעָה: מִחֻזְיֹקִי  
אֲמָנָה שְׁבוּעַ קוֹדֶם לְעֵשׂוֹר.  
מִפְּרִי שִׁים כֹּהֵן הָרֹאשׁ  
בְּדַת הַמִּלְאִים. <sup>Borb.</sup> מִיָּוִם  
עָלְיוֹ מִי חֲטָאת לְמַהְרֹז. וּזְרַק  
מִקְטֹרֶת וּמִטִּיב לְהַתְרַגֵּל  
בְּעִבּוּדָה:

גְּמ. גְּלוֹיִם אֵלָיו נְבוֹנִים יְשִׁישֵׁי  
שַׁעַר. נוֹאֲמִים לוֹ קָרָא גָא בְּפִי.  
נוֹנָה תְּשִׁיעֵי יַעֲמִידוּדָהּ בְּשַׁעַר  
קָרִים. נוֹי וְכַח יוֹם לְפָנָיו יַעֲבִירוּ.  
סִמָּךְ בִּיאַת שְׁמֶשׁ צִידוֹ יִמְעִימוּ.  
סֵאב לֹבֵן פֶּן בְּרַדִּם יִקְרָהוּ. סְבִי  
שְׁבִמוֹ לְלַמֵּד חֲסֵן יוֹלִיכוּהוּ. סְמִים  
לְחַמֵּר בְּסָגִים אוֹתוֹ יִשְׁבִיעֵנו: סְמֵר  
בְּשִׁיר וְנִדְמִיעַ פִּי גִנְשֵׁר. סְרוֹ גַם



er drinnen wäre im innersten Heiligthume, den Rauch aufwallen lasse. Er bethenerte unter Schauern und Thränen seine unsträflichen Gedanken, und sie trennten weinend sich von ihm, nachdem sie bis um Mitternacht mit frommen und verständigen Lehren und Gesprächen aus mündlicher und schriftlicher Ueberlieferung ihn wach gehalten. Nun ging er freudig an das Werk. Es ward geloset. Das erste Los entschied, wer die Asche von dem Altare räume; ein zweites, wer den innern Altar räume und den Leuchter; ein drittes, wer da räuchere; das vierte, wer die Opferstücke ordne und sie schichte. Als wie der erste Morgenstrahl nun blühte, und der Wächter auf der Höhe hatte angezeigt, spannten sie einebyssusdecke vor ihm aus, die ihr berge; da legte er ab sein Gewand, badete und zog die goldenen Gewänder an, und wusch Hände und Füße. Nun trat er vor, schlachtete das tägliche Morgenopfer, trug einem Andern auf, die Schlachtung zu vollenden, fing auf das Blut und sprengte es; dann räucherte er, richtete den Leuchter her, opferte, und goß den Trank, und wenn er vollendet hatte das Opferwerk nach dem täglichen Gebrauch, zogen sie wieder wie vorhin die weiße Decke vor. Eine Kammer war im Heiligthume wo er badete, und zog sich aus und an, da ging er nun hinein, badete und legte die weißen Kleider an, vom feinsten und kostbarsten Linnen, würdig, daß er darin den Dienst verrichte vor dem Könige der Ehre. Dieweil stand schon sein Opferstier bereit zwischen Halle und Altar mit dem Angesichte nach Westen und dem Kopfe gekrümmt nach Süden hin, und er trat hin, und legte seine Hand ihm auf den Kopf, bekannte seine Schuld, und barg sie nicht in seiner Brust.

Und also sprach er: Ach, Herr ich habe mich versündigt und vergangen ich und mein Haus.

הם ובכה הגירו. שיח מדרש  
 פפה ובכתב הגיון. סביביו ישננו  
 לעזררו עד חצורת: עלצו תרום  
 דשן בפנים ראשון. עוד יפיו  
 לדישון פנימי ומנורה. עקב קמורת  
 פים חדשים ישלשו. ערוך נתחים  
 יחד פים הרביעי: עלה ברק  
 השחר כנס הצופה. עליו פרשו  
 זו כסד בויץ להצניע. עירה סותו  
 טבל ועט זהבים. עמד וקדש  
 וקרן תמיד השחר: פקד למרקו  
 והוא קבל וזרק. פירש הקטיר  
 והטיב והקריב ונסף. פאלת פליל  
 השלים ועש כפדה. פרשו סדין  
 לבן עוד ככראשונה: פרוה בקדש  
 שם קדש ופשט. פסע ומבל  
 לבנים עט וקדש. פלוסים ערנם  
 מגים שמונה עשר. פאורים  
 לשרת במ למלך הכבוד: פרו  
 מוצב בין אולם למזבה. פניו ימה  
 וראשו נגבה מעקם: פגש  
 וסמך ידו על ראשו. פשעיו הודה  
 ובחבו לא טמן:

ובך היה אומר. אנא  
 השם. חטאתי. עוונתי.  
 פשעתי קפניך אני וביתני.

Borbeter  
 u. Gem.



Ach Herr! vergieb du die Sünden, Schulden und Vergehungen, darin ich mich verfühndiget, verschuldet und vergangen habe gegen dich, ich und mein Haus — wie es geschrieben steht in der Thora Moses, deines Knechtes, und er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit: An dem Tage da wird er euch veröhnen, daß ihr rein seid von allen euren Sünden vor Gott —

Und die Priester und das Volk, die da standen in der Halle, wie sie hörten den Namen Gottes, den ehrwürdigen und furchtbaren, wie er ward ausgesprochen aus des Hohenpriesters Munde ihn Heiligkeit und Reinheit — da fielen sie auf's Knie, und bückten sich, und warfen sich auf's Angesicht, und sprachen: Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit!

Auch er war wohl beflissen, den Namen Gottes so zu sprechen, daß er zugleich ende mit denen, die den Segen sprechen und schloß dann: „sollt ihr rein sein.“ Du aber, Gott in deiner Güte, liebest walten dein Erbarmen, und vergabst dem Manne des Glaubens und der Treue.

Dann schritt er hin nach der östlichen Seite der Halle da waren zwei Böcke schon bereit, die wurden angeschafft aus dem Gemeindefchatze, ein gleiches Paar, gleich an Farbe und Gestalt und Größe; die standen bereit um Sühnopfer für das sün-

אָנָּה בְּשֵׁם. כִּפֹּר נָא.  
לְחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים.  
שְׁחַטְּאֵתִי. וְשַׁעֲוֵי־רַתִּי.  
וְשַׁפְּשַׁעְתֵּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי.  
כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ  
מִפִּי כְבוֹדְךָ. כִּי בְיוֹם הַזֶּה  
יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם  
מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לְפָנָי יי:

וְהִכְרִיחוּם וְהָעָם Gemeinde  
u. Volk  
הָעוֹמְדִים בְּעֹרָה: כְּשֶׁהָיוּ  
שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד  
וְהַנּוֹרָא מִפִּי יוֹצֵא מִפִּי  
כִּהְיוּ גָדוֹל בְּקֹדֶשׁ וּבְטַהֲרָה  
הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּיִּים  
וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם.  
וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד  
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֵף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְגַמֹּר  
אֶת הַשֵּׁם בְּנֶגֶד הַמִּבְרָכִים וְאוֹמֵר  
לָהֶם תִּטְהָרוּ: וְאֵתָּה בְּטִיבָה מְעוֹרֵר  
רַחֲמֶיךָ וְסוֹלַח לְאִישׁ חַסִּידְךָ:

צֶעֶד לִילָךְ לוֹ לְמִזְרַח עֹרָה.  
צֶמֶד שְׁעִירִים שֵׁם מֵהוּן עֹרָה  
צֶמֶדִים אַחֲוִים שְׁוִים בְּתוֹאֵר.  
וּבְקוֹמָה. צְנִים לְכַפֵּר עוֹן בַּת



dige Volk. Er zog die goldenen Loose aus der Büchse, warf rasch das Loos, welches Gott gehöre und welches für den Felsen, und rief dann mit lauter Stimme: „Das ist das Sündenopfer, Gott geweiht! Und die es hörten, die fielen ein, und lobten wieder den Namen Gottes. Dem andern, der zum Wegschicken bestimmt war, dem knüpfte er eine rothe Schnur um den Kopf, und ließ ihn hinstellen an das Thor der Versendung, und ging nun wieder hin zu seinem Opferstiere, und bekannte vor seinem Schöpfer und Herrn seine Schuld und die seines Stammes.

Und also sprach er: Ach Herr! ich habe mich versündigt, verschuldet und vergangen gegen dich, ich und mein Haus und die Söhne Ahrons, dein heiliger Stamm. Ach Herr! vergib du die Sünden, Schulden und Vergehungen, darin ich mich versündigt, verschuldet und vergangen habe gegen dich, ich und mein Haus und die Söhne Aharons, dein heiliger Stamm — wie geschrieben steht in der Thora Moses deines Knechtes, und er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit: „An dem Tage, da wird er euch veröhnen, daß ihr rein seid von allen euren Sünden vor Gott.“ —

Und die Priester und das Volk, die da standen in der Halle, wie sie hörten den Namen Gottes, den ehrwürdi-

השוכבה: צהוב הלשים טרף והעלה מקלפי. צנח והגריל לשם גבוה ולצוק. צעק בקול רם ליי השאת. צותתיו ענו לו וברכו את השם: צבע זהורית קשר בראש המשתלח. צנתו אמן נגד בית שליח. Worb. צלח ובא אצל פרו שנית. צחנתו ושלמטהו פני צור התודה:

Worbeter Gem. וכך היה אזמר. אנא השם. חטאתי. עוונתי. פשעתי לפניך אני וביתי. ובני אהרן עם קדושיך: אנא בשם. כפר נא לחטאים ולעונות. ודפשעים. שחטאתי. ושעונתי. ושפשעתי לפניך אני וביתי. ובני אהרן עם קדושיך. ככתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם | מכל חטאתיכם לפני יי:

והפהגים והעם Gemeinde u. Worb. העומדים בעזרה. בשחיו שומעים את השם הנקבד



gen und furchtbaren, wie er ward ausgesprochen aus des Hohenpriesters Munde in Heiligkeit und Reinheit — fielen sie auf's Knie und bückten sich und warfen sich auf's Angesicht, und sprachen: „Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit!“ in Ewigkeit!

ואף Und auch er war wohl be-  
stiffen, den Namen Gottes so zu  
sprechen, daß er zugleich ende mit  
denen, die den Segen sprachen; und  
schloß dann: „sollt ihr rein sein!“  
Und du in deiner Güte liebest wal-  
ten dein Erbarmen, und vergabst  
dem Stamme, den du zu deinem  
Dienste geweihest.

קח Ein scharfes Messer nahm er  
nun und schlachtete den Stier nach  
Sitte und Gebrauch, fing das Blut  
in einem Becken auf, und gab es  
Einem, der es umrührte und im  
Flusse halte, bis daß die Zeit sei  
zum Sprengen; denn wo es erstarrt  
und gerinne, da wäre gestört das  
Werk der Versöhnung. Dann nahm  
er vom Altar eine helle Gluth, und  
schürte sie in eine goldene Pfanne;  
die war leicht und dünn geformt  
mit einer langen Handhabe; da  
schüttete er die Kohlen, drei Kav,  
hinein, und man brachte ihm einen  
Löffel und Weihrauch in Fülle und  
vom feinsten, davon nahm er zwei  
Hände voll und schüttete sie in den  
Löffel. Nun ging er mit der Pfanne  
in der rechten und den Löffel in der  
linken Hand rasch auf den Vorhang  
zu mit schallenden Schritten, und  
trat vor bis zu den Stangen (an  
der Bundeslade.) Dazwischen stellte  
er die Rauchpfanne hin, that das  
Rauchwerk darauf und ließ den  
Rauch aufwallen und ging hinans.  
Da nahm er dem Knaben ab das  
Blut, das er inzwischen umgerührt  
und schritt nun wieder ins Allerhei-  
ligste hinein bis vor die Bundeslade, und richtete die Sprengungen nach Ordnung  
nach Beschl, bei jeder taucht er den Finger ein, nach oben eine. nach unten sieben.

והנזרה. מפורש יוצא מפי  
בהזנזול בקדשה ובטהרה.  
היו כורעים ומשתחיים  
ומודים ונופלים על פניהם.  
ואומרים ברוך שם כבוד  
מלכותו לעולם ועד:

ואף הוא היה מתכוין לגמור  
את השם כנגד המכרכים ואומר  
להם תטהרו: ואתה במזבחה מעורר  
רחמיך וסולח לשבט משדתיך:  
קח מאכלת חדה ושחטו כסדר.  
קבל דם במזרק ונתנו לממרים.  
קרישתו ימם עד עת הנה. קפוי  
פן יהי והתעדר סליחה: קוח  
לוחשות חת במחתת פרוים. קלה  
ונגדר בך וארוכת יד: קדר לתוכה  
שלשת קבין גתלים. קרכו לו כזך  
וגדושת דקה: קלט והפן והריק  
לתוך בזך. קפין מחתה בימין  
ובזך בשמאל. קיש צעדיו לפרכות  
וקרב לפדים. קמורת שם בינימו  
ועשן ויצא: רובה ממרם מני נטל  
דם. רצה ונגנס וקם בין שדים.  
רצוי היות טבל והצלף  
במנין. רום מעלה אחת ומטה  
שבע:

und richtete die Sprengungen nach Ordnung  
nach Beschl, bei jeder taucht er den Finger ein, nach oben eine. nach unten sieben.



Und also zählte er: Eines, Eines und Eines. Eines und Zwei. Eines und Drei. Eines und Vier. Eines und Fünf. Eines und Sechs. Eines und Sieben.

Das Becken ließ er auf einem Gestelle stehen, und ging nun schnell hin, und schlachtete den Bock, und empfing das Blut in geweihter Schale! stand gleich darauf wieder an derselben Stelle vor der Bundeslade und verrichtete nun wieder die Sprengungen, wie er's zuvor mit dem Blute vom Stiere gemacht.

Und also zählte er: Eines, Eines und Eines. Eines und Zwei. Eines und Drei. Eines und Vier. Eines und Fünf. Eines und Sechs. Eines und Sieben.

Auch das ließ er auf dem Gestelle stehen, und nahm dafür das Blut wieder von dem Stiere, stellte sich damit draußen vor der Scheidung, und sprengte vor den Vorhang, wie er zuvor den Deckel der Bundeslade besprengt, und wiederholte auch da dieselbe Sprengungen mit dem Blute von dem Bocke.

Dann mischte er sie zusammen, und entsündigte damit den goldenen Altar sieben Mal sprengte er auf den Altar und viermal auf die Ecken oder Hörner. Nun ging er zu dem zweiten Bocke, der noch am Leben war und bekannte da vor Gott des Volkes Schuld und Sünde die vorsetzliche und unvorsetzliche.

Und also sprach er: Ach, Herr! es haben sich versündigt und verschuldet und vergangen gegen dich dein Volk, das Haus Israels. Ach, Herr!

## מוסף ליום כפור

וּבְכַד הָיְהָ מִזְבֵּחַ אֶחָת. Gemeinde u. Borb.  
 אֶחָת וְאֶחָת. אֶחָת וְשְׁתַּיִם.  
 אֶחָת וְשָׁלֹשׁ. אֶחָת וְאַרְבַּע.  
 אֶחָת וְחָמֵשׁ. אֶחָת וְשֵׁשׁ.  
 אֶחָת וְשִׁבְעִי:

רָץ וְהִנִּיחוּ בִּפְנֵי וְשָׁחַט שְׂעִיר. רָצָה וְקָבַל דָּמוֹ בְּאֵזֶן קוֹדֶשׁ. Sem. Borb.  
 רָגַל וְעֵמֶד מְקוֹם וַיַּעֲוֹד אֲרוֹן. רָצָה הַיְזוֹת כְּמַעֲשֵׂה דָם פָּר:

וּבְכַד הָיְהָ מִזְבֵּחַ אֶחָת. Gemeinde und Borb.  
 אֶחָת וְאֶחָת. אֶחָת וְשְׁתַּיִם.  
 אֶחָת וְשָׁלֹשׁ. אֶחָת וְאַרְבַּע.  
 אֶחָת וְחָמֵשׁ. אֶחָת וְשֵׁשׁ.  
 אֶחָת וְשִׁבְעִי:

רָחַט וְהִנִּיחוּ וְדָם פָּר נָטַל. Sem.  
 רָגְלוֹ הַרְיִץ וְצָג חֹיץ לְבוֹדְלָתוֹ. Borb.  
 רָקְמֵי פְרוֹכֶת יוֹ כְּמִשְׁפַּט כַּפֹּרֶת. רָגַשׁ וְשָׁנָה וְהָרָה מְדָם שְׂעִיר:

שָׁב וּבָלְלָם וְחִטָּא מִזְבֵּחַ סְגוּר. שָׁבַע עַל מַהֲרוּ וּבְקָרְנָיו אַרְבַּע. Borb. שָׁקַד וּבָא אֶצֶל שְׂעִיר הַחַי. שָׁגִיזוֹן עִם וַיְדוֹנוּ יוֹדָה לְאֵל:  
 וּבְכַד הָיְהָ אוֹמֵר. אֲנָא הַשֵּׁם. חָטָא. עוֹו. פְּשָׁעוּ. לְפָנֶיךָ עֲמַד בֵּית יִשְׂרָאֵל:



Bergib du die Sünden, Schulden und Vergehungen, darin sie sich versündigt, verschuldet und vergangen haben gegen dich, dein Volk, und das Haus Israel, — wie geschrieben steht in der Thora Moses, deines Knechtes, wie er es gehört hat aus dem Munde deiner Herrlichkeit. An dem Tage wird er euch veröhnen, daß ihr rein seid von allen euren Sünden vor Gott —

Und die Priester und das Volk, die da standen in der Halle, wie sie hörten den Namen Gottes, den ehrwürdigen und furchtbaren, wie er ward gesprochen aus des Hohenpriesters Munde in Heiligkeit und Reinheit, — fielen sie auf's Knie und bückten sich und warfen sich auf's Angesicht, und sprachen: Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit!

Und auch er war wohl beflissen, den Namen Gottes so auszusprechen, daß er zugleich ende mit denen, die den Segen sprachen und schloß dann: „sollt ihr rein sein!“ Du aber, Herr, in deiner Güte liehest walten dein Erbarmen und vergabst der Gemeinde Jeschurun.

Dann schickte er durch einen Menschen, der schon bereit stand, den Sündenbock in die Wüste hinaus, daß er allen

אָנָה בְּשֵׁם. כִּפּוּר נָא.  
לְחַטָּאִים. וְלַעֲוֹנוֹת.  
וּלְפִשְׁעִים. שְׁחָטָאוּ. וְשָׁעוּ.  
וְשִׁפְשָׁעוּ לְפָנֶיךָ עֲמֵךְ בֵּית  
יִשְׂרָאֵל. כִּכְתוּב בְּתוֹרַת  
מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ.  
כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם  
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל  
חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יי:

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם Gem. Sora.  
הָעוֹמְדִים בְּעֹזְרָה. כְּשִׁדְּוֵי  
שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד  
וְהַנּוֹרָא. מִפּוֹרֵשׁ יוֹצֵא מִפִּי  
כְהוֹגֵדוֹל בְּקִדְשָׁהוּ וּבְטַהֲרָה.  
הָיוּ כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחִוּוּ  
וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם. וְאוֹמְרִים  
בְּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד מַלְכוּתוֹ  
לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֵף הוּא הָיָה מְתַכּוֹן לְגִמּוֹר אֶת  
הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְּכַרְכִּים וְאוֹמְרֵי לָהֶם  
תִּטְהָרוּ: וְאַתָּה בְּטוֹבֶךָ הַגְּדוֹל  
מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְעַדְת  
יִשְׂרָאֵל:

שִׁגְרוּ בְיַד אִישׁ עֲתִי Gem.  
לְמַדְבַּר עֵז: שִׁמְץ בְּתַמִּי זוֹ



Sündenschmutz und Flecken in die Bildniß trage. Da stürzte man ihn hinunter von einem scharfen zackigen Felsen, daß er rollend sich überschlug, und alle Glieder ihm zerschmetteret wurden, wie die Scherben von einem irdenen Geschirre. Die weil ergriff der Priester einen scharfen Stahl, und schlichte auf den Opfertier und Bock, nahm die Eingeweide heraus für die Opferung, und übergab die Leiber zum Verbrennen. Nun las er vor die Tagesordnung aus dem Gesetze (3 B. M. 17. f.), wusch Hände und Füße, legte ab sein Gewand, badete zum dritten Male, zog die goldenen Kleider an, und wusch wieder Hände und Füße. Nachdem er dann die Opfer für den Tag, einen Widder für sich und einen für das Volk, das Fett vom Sündenopfer und die Muffaphopfer, jedes hatte dargebracht nach Vorschrift und Gesetz, zog er die goldenen Gewänder aus, badete, wusch Hände und Füße, und ging in dem leinenen Gewande wieder in das Allerheiligste hinein, und holte da die heiligen Geräthe, die er bei der Räucherung zurückgelassen hatte. Nun legte er die weißen Gewänder wieder ab; die wurden für immer auf die Seite gelegt; badete zum fünften Male, und legte die goldenen Gewänder an, darin er den Abenddienst verrichtete, opferte und räucherte und die Lampen zündete. Nachdem der Dienst beendigt war,

שאת לגוֹרְדָה. שֵׁן סָדַע  
הָדָפוּ וְגוֹלְגֹל וְיִרְדָה. שְׁבָרוּ  
עֲצָמוֹ בְּנַפְיָן כְּלִי יוֹצֵר:  
שְׁחוּזָה אַחוּפְרִי וְשַׁעִיר קָרַע.  
שָׁלַף אֲמוּרִים וְגִוִּיּוֹת קָלַע.  
לְשָׁרוּף. שְׁאֵג סְדְרֵי יוֹם קָדֵשׁ  
וּפְשֵׁט. שְׁלַשׁ וּמָבֵל פְּוִים עֵט  
וְקָדֵשׁ: תָּבַף וְעֵשׂ אֵילוֹ וְאֵיל  
עָם. תָּרַב חֲטָאת וּמוֹסָפִין  
הַקָּרִיב כַּחוּק. תָּר וְקָדֵשׁ  
פְּשֵׁט מָבֵל וְקָדֵשׁ. תָּבַרִיךְ  
בְּדֵים עֵט וְנִכְנָם לְדַבִּיר:  
תְּכוּנַת כְּלִי קַמְדַת הוֹצִיא  
וְקָדֵשׁ. תֵּל בְּשֵׁת מִדִּין  
הַפְּשִׁיט וְגָנֹז נֶצַח. תִּרְגַּל  
וּמָבֵל חֲרוּצִים עֵט וְקָדֵשׁ.  
תָּמִיד הַסְּדִיר וְתָמַר וְגִרוֹת  
הַעֲלָה. תָּכַל עֲבוֹדַת יָד  
וְרָגַל קָדֵשׁ. תָּמַם מְבִילוֹת  
חֲמֵשׁ וְקַדוּשִׁים עֲשָׂרָה.  
תּוֹאֵר מְנַמְתּוֹ כְּצֵאת  
הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָה. תָּקַף וְדָן  
וְעָטָה בְּגִדֵי הוֹנֹז: תָּמַדָה  
תִּלְוָה צִיר נֶאֱמָן לְבֵית. תִּגַּל



wusch er wieder die Hände und Füße, — im Ganzen badete er fünf Mal, und wusch sich zehn Mal den Tag über; — legte ab den Priesterschmuck, und legte die eigenen Kleider an, und zog nun mit freudestrahlendem Gesichte, strahlend wie die Sonne auf ihrer Mittagshöhe, heim in sein Haus.

Und eine frohe Schaar geleitete den treuen Hirten jauchzend, ob der frohen Kunde, daß der Sündenfleck und Mackel, roth wie Blut, sich in Unschuld, weiß wie Schnee, verkehret. Und vor Freude und Jubel jauchzete nun das ganze Volk, und Gottes Recht war sein Gewand, und Heil und Friede sein Schmuck und Krone. Aus den Höhen rieselte des Himmels Thau, aus den Furchen quoll der Erde Frucht; und die die Saaten streueten, brachten ihren Dank; und die die Garben banden, sangen frohe Lieder zu Gottes Preis. In den Thälern und Niederungen erschallet Sang und Klang, und die Wanderer auf den Straßen stimmen an des Herrn Lob; denn ihre Hoffnung täuscht sie nicht, und wie Kühlung in des Sommers Hitze erfrischt der Glaube alle Herzen. Jeder Mackel ist getilgt, der Sündenfleck ist ausgelöscht; gesühnet und geläutert, heben sie die reine Hand zu Gott empor, und preisen Gott, der sie geläutert, Gott den ewigen Lebensquell, Israels Born, der nie verfliehet. Und in der Lauter-

בהתבשר הושלג אדם  
תולע. תעדה ישע תעטה  
מעיל צדקה: תפיק צהלה.  
תביע דיץ וחרוה: תלולי  
רום הרעיפו ורוף טלם.  
תלמי שדי רוי תת יבולם.  
תודה נתנו אוספי זרע  
שלום. תהלה בשרו נושאי  
אלמות ברנן: תחתיות  
ארץ צבי זמר שמעו. תנו  
צדקותיו חצץ הולבי  
גתיבות. תקנות שולחו  
אמון לא אכזב. תוחלתם  
בצנת שלג ביום קציר:  
מצואתם רוחצו ממנף  
צחנתם זכו: שלמים  
תמימים בבור בפיו זכו.  
להגיד כי מטהרם מקור  
מים חיים. מקנה ישראל  
מנקם מים נאמנו: בטוהר  
ובנקיון ינקו ויטהרו. יהדשו  
בחדשי בקרים | מפתם  
יצוהצחו. רוממות אל יהנו



leit des Herzens fühlen sie sich wie verjüngt, neugeboren und geschaffen wie der frische Tag, wenn Nacht und Nebel weichen; und aus jeder Brust ertönt des Herrn Lob, auf jeder Zunge schwebt ein neues Lied. Sie jauchzen und sie zittern, sie beten an in Furcht und Grauen — den Heiligen Israels, die heilig spricht was heilig ist. Ihm ertönt des Sängers Lied, ihm Paukenschall und Harfenklang, ihm der milde Herzens-ton, ihm der Flöten Zauber-klang. Auf Gottes Allmacht bauen sie, die hebt die Hand zum Sieg empor, auf Gottes Recht vertrauen sie, das preisen sie im vollen Chor; und hin zu seinen Pforten zieht es sie; da ziehen sie mit Jubel ein, und Freude zieht ins Herz hinein. Sein Name ist ihr Fest-gesang, und jeder Ton ein Jubelklang! Vor ihres Gottes Angesicht, da strahlet hell ihr Lebenslicht; wie Morgenroth nach finsterner Nacht, geht auf ihr Licht in seiner Pracht! und alle preisen sie aus voller Brust — Gott, der Welten Hort und Lust.

וְיֵשׁוּ בְּרוּךְ הוּא וְיֵשׁוּ בְּרוּךְ הוּא  
Wohl dem Volke, dem es so ergeht! Wohl dem Volke, das so Gott verehret!

וְיֵשׁוּ בְּרוּךְ הוּא וְיֵשׁוּ בְּרוּךְ הוּא  
Ein Fest feierte der Hohepriester mit seinen Freunden, wenn er glücklich ohne Mißgeschick ein- und ausging aus dem Heiligthume.

Und also lautete das Gebet des Hohenpriesters am Versöhnungstage, wenn er heraus-

בְּגֵרוֹנָם. בְּלִשׁוֹנָם רוּז בְּפִימוֹ  
שִׁיר הַדָּשׁ: יְגִידוּ בְּרַעַד  
יַעֲבֹדוּ בִירְאָה: קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל  
מִקְדָּשׁ קְדוּשִׁים. לְשֵׁנָן לְרִנָּן  
לְתוֹפֵף וּלְצִלְצֵל. וּלְנֹצֵחַ  
בְּנִגְיֹנוֹת וּלְהִנְעִים זָמֵר:  
נְחַבְּקִים בְּעוֹז יָמִין רִוּמָמָה.  
יַחַד נִתְמַכִּים בְּמִלְאָה צִדְקָה.  
מְשׁוּכִים לָבֵא שְׁעָרָיו  
בְּרִנְנָה. וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה  
יִשְׁנֹגוּ נֹצֵחַ: שְׁשִׁים וְגָלִים  
בְּשִׁמּוֹ כָּל הַיּוֹם: חֲדָיִם  
בְּשִׁמְחָה אֶת פָּנָיו. <sup>בִּרְבִּי</sup> זִיו  
אוֹרָם כְּשִׁחַר יִבְקַע. קוֹלָם  
יִשְׁאוּ וְיִרְוֹנוּ בְּגֵאוֹן צוּר  
עוֹלָמִים:

אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂכָבָה לוֹ  
אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁנֵי אֱלֹהָיו:

וְיֵשׁוּ בְּרוּךְ הוּא וְיֵשׁוּ בְּרוּךְ הוּא  
יום טוב היה עושה פהן גדול  
לכל אוהביו בשנבנם בשלום ויצא  
בשלום בלי פגע: וכך היתה  
תפלתו של פהן גדול ביום  
הפפירים. בצאתו מבית קדש  
הקדשים בשלום בלי פגע:



trat aus dem Allerheiligsten, ohne daß ihm ein Unfall war begegnet:

יְיָ „Möge es dein Wille sein Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, daß das Jahr, das da kommet, sei für uns und für dein ganzes Volk und Haus Israel“ —

שָׁנָה Ein Jahr, da du uns aufthust deinen Schatz; ein Jahr der Fülle, ein Jahr des Segens; ein Jahr der glücklichen Verhängnisse; ein Jahr reich an Korn, Most und Oehl. Ein Jahr, da Freiheit sei im Land und Glück und sicherer Bestand; da wir in Freuden wallen hin nach deinen Hallen; da nirgends Noth und Theuerung sei; Heil und Leben uns in Gnaden sei gegeben, Thau und Regen, Sonnenlicht und Wärme, und reife Frucht in Süßigkeit und Fülle. Ein Jahr, Herr, der Veröhnung für alle unsere Sünden, da du uns segnest unser Brod, uns segnest unser Wasser, uns segnest Arbeit, Handel und Verkehr. Ein Jahr, da wir freudig eingehen in dein Heiligthum und satt werden und uns freuen deiner milden Gaben! Ein Jahr, da des Leibes Frucht und der Erde Frucht uns gesegnet sei, unser Ausgang und unser Eingang uns gesegnet sei! Ein Jahr, da du zum Heile bedenkest alle unsere Gemeinden, dein innigstes Erbarmen laffest walten über uns, uns den Frieden schirmest

und die Ruhe, uns geleitest in das heilige Land! Ein Jahr, da Keines uns mißrathe und mißlinge, keine Frucht falle vor der Zeit, und wir in Freuden

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ  
וְיֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּהַרְא  
הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עֲלֵינוּ  
לְטוֹבָה וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית  
יִשְׂרָאֵל:

שָׁנַת אוֹצְרֶךָ הַטּוֹב תִּסְתַּח לָנוּ.  
שָׁנַת אוֹסֵס. שָׁנַת בְּרָכָה. שָׁנַת  
גִּזְרוֹת טוֹבוֹת מִלְּפָנֶיךָ. שָׁנַת דְּגָן  
תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר. שָׁנַת הַרְחֻקָּה  
וְהַצְּלָחָה וְקוֹמִים. שָׁנַת וַיעוֹד  
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ. שָׁנַת זוֹל. שָׁנַת חַיִּים  
טוֹבִים מִלְּפָנֶיךָ. שָׁנַת מְלוּלָה  
זָג שׁוּמָה אִם שְׁחִוְנָה. שָׁנַת  
יִמְתִּיקוּ מִגְדִּים אֶת תְּנוּכָתָם. שָׁנַת  
כִּפְרָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. שָׁנַת  
לְחַמְנוּ וּמִיָּמֵינוּ תִּכְרַךְ. שָׁנַת  
מִשָּׂא וּמִתָּן. שָׁנַת גְּבוּרָה לְבֵית  
מִקְדָּשְׁךָ. שָׁנַת שׁוֹבֵעַ. שָׁנַת עֲגָג.  
שָׁנַת סְרִי כִּטְנָנוּ וּסְרִי אֲדָמָתָנוּ  
תִּכְרַךְ. שָׁנָה צְאֵתָנוּ וּכְאָנוּ תִּכְרַךְ.  
שָׁנַת קְהָלֵנוּ תּוֹשִׁיעַ. שָׁנַת רַחֲמֶיךָ  
יִכְמְרוּ עָלֵינוּ. שָׁנַת שְׁלוֹם וְשִׁלוּהָ.  
שָׁנָה שְׁתּוֹלִיכָנוּ קוֹמְמֵיֹת לְאַרְצָנוּ.  
שָׁנָה שְׁלֵא תִפִּיל אִשָּׁה אֶת סְרִי  
בְמַנְהָ. שָׁנָה שְׁתַּעֲלֵנוּ שְׂמַחִים  
לְאַרְצָנוּ. שָׁנָה שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ



leit das Ziel erreichen! Ein Jahr da in deinem Volke Israel keiner je der Menschenhilfe bedürfe, nicht Einer des Andern und nicht Alle der fremden Hilfe, sondern dein Segen sei an Allem, was wir mit Händen schaffen.

Und für die Bewohner der Scharons-Thäler betete er noch: „Wöge es dein Wille sein, Gott unser Herr, sie zu schirmen, daß ihre Häuser nicht zu Gräbern für sie werden.“

כַּחַס Wie herrlich ward der Hohepriester anzuschauen, wenn er glücklich, ohne Mißgeschick heraustrat, aus dem Allerheiligsten.

Wie das Himmelszelt auf der Berge Gipfel —

war der Priester anzuschauen.

Wie die Gottesengel blitzend um den Himmelssthron —

war der Priester anzuschauen.

Wie das heitere Blau an allen Himmelsecken —

war der Priester anzuschauen.

Wie der Regenbogen in dem düstern Gewölke —

war der Priester anzuschauen.

Wie die Natur in ihrem Festgewande —

war der Priester anzuschauen.

Wie die Rose, die im Garten blühet —

war der Priester anzuschauen.

Wie die Krone auf des Königs Stern —

war der Priester anzuschauen.

Wie die Liebesgluth und Seligkeit im Angesicht des Bräutigams —

### מוסף ליום כפור

עֲמַךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל זֶה לָּךְ וְלֹא  
לְעַם אַחֵר בְּתַתָּךְ בְּרַכָּה בְּמַעֲשֵׂה  
יְדֵי־הֵם:

וְעַל אֲנָשֵׁי הַשָּׂרוּן הָיָה  
אוֹמֵר. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי  
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁלֹא  
יַעֲשׂוּ בְּתֵיהֶם קְבָרֵיהֶם:

אֵמֶת מֵה נִהְדָּר הָיָה בְּהֵן  
גְּדוֹל בְּצֵאתוֹ מִבַּיִת קֹדֶשִׁי  
הַקֹּדְשִׁים בְּשָׁלוֹם בְּלִי פָגַע:

כְּאֵהֵל הַנְּמַתַּח בְּדָרֵי מַעֲלָה.

מְרֵאָה כְּהֵן:

בְּכַרְקִים הַיּוֹצְאִים | מִזֵּי הַחַיּוֹת.

מְרֵאָה כְּהֵן:

בְּגוֹדֵל גְּדִילִים בְּאַרְבַּע מְצוּוֹת.

מְרֵאָה כְּהֵן:

קְדָמוֹת הַקֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הָעֵגֹן.

מְרֵאָה כְּהֵן:

כְּהוֹד אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ צוּר לִיצוּרִים.

מְרֵאָה כְּהֵן:

קְוֵרֵד הַנְּתוּן בְּתוֹךְ גִּנַּת חֶמֶד.

מְרֵאָה כְּהֵן:

קִזְר הַנְּתוּן עַל מִצַּח מִלֶּךְ.

מְרֵאָה כְּהֵן:

קְחָסֵד הַנְּתוּן עַל פְּנֵי חֶתָן.

מְרֵאָה כְּהֵן:



war der Priester anzuschauen.

Wie Diadem im reinen Bund —

war der Priester anzuschauen

Wie der Kämmerer, der des

Königs harret —

war der Priester anzuschauen.

Wie der Morgenstern in seinem

Glanze —

war der Priester anzuschauen.

כל Das war Alles so als

noch der Tempel stand auf

seinem Grunde, und das Hei-

ligthum in seiner Festigkeit, und

der Hohepriester stand vor

Gott und verwaltete sein Amt.

Die das erlebt und mit ange-

sehen, die hatten ihre Freude

daran.

אש Wohl dem Auge das

da Alles hat gesehen!

Nun da wir davon hören,

schmerzet uns das Herz.

אש Wohl dem Auge, das die

Hütten Israels hat gesehen

mit ihren frohen Schaaren!

Nun da wir davon hö-

ren, Schmerzet uns das Herz.

אש Wohl dem Auge das die

Fröhlichkeit hat gesehen und

die jubelnden Schaaren!

Nun, da wir davon hö-

ren, Schmerzet uns das Herz.

אש Wohl dem Auge, das die

Sänger hat gesehen und der

Lieder Chöre!

Nun, da wir davon hö-

ren, Schmerzet uns das Herz.

אש Wohl dem Auge, das die

drächtigen Hallen hat gese-

hen.

אש Wohl dem Auge das

da Alles hat gesehen!

Nun da wir davon hören,

schmerzet uns das Herz.

אש Wohl dem Auge, das die

drächtigen Hallen hat gese-

hen.

בְּמוֹתָהּ הִנָּתוּן בְּצַנִּיף טְהוֹרָה.

מֵרָאֵה כְּהֵן:

כִּי יוֹשֵׁב בְּסֹתֵר לְחִלּוֹת פְּנֵי מֶלֶךְ.

מֵרָאֵה כְּהֵן:

כְּכּוֹזֵב הַנּוֹגֵה בְּגִבּוֹל מִזְרָח.

מֵרָאֵה כְּהֵן:

כָּל אֱלֹהֵי בְהִיּוֹת הַהַיּוֹבֵל

עַל יְסוֹדוֹתָיו. וּמִקְדָּשׁ

הַקֹּדֶשׁ עַל מְכוֹנּוֹתָיו. וְכֵהֵן

גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְשַׁרֵּת. דּוֹרוֹ

רָאוּ וְשִׂמְחוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִיתָה כָּל אֱלֹהֵי

הָלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְנִי דָּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִיתָה אֲהַלֵּנוּ

בְּשִׂמְחַת קְהֵלֵנוּ.

הָלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְנִי דָּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִיתָה גִּילֵנוּ

וְהִיצַת קְהֵלֵנוּ.

הָלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְנִי דָּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִיתָה הַמְּשׁוֹרְרִים

וְכֹד מִיְּנֵי שִׁירִים.

הָלֹא לְמִשְׁמַע אֶזְנִי דָּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵינַי רָאִיתָה זְכוֹרֵי

הַמִּתְקֵן חַי בּוֹ שְׂכוֹ.



hen, darin einst der lebendige  
Gott gethronet!

Nun, da wir davon hö-  
ren, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das die  
Freude hat gesehen, wo sie  
das Wasser schöpften; da  
schöpften sie den heiligen  
Geist, den Geist der edlen  
Freimüthigkeit!

Nun, da wir davon hö-  
ren, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das den  
Hohenpriester in seiner An-  
dacht, in seiner Weihe hat  
gesehen, wie er mit aller  
Kraft der Seele den heili-  
gen Namen Gottes sprach!

Nun, da wir davon hö-  
ren, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das die  
heiligen Schaaren hat gese-  
hen in ihrem Schauer vor  
dem Allerheiligsten!

Nun, da wir davon hö-  
ren, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das da  
hat gesehen, wie das Sün-  
denband, roth wie Blut  
ward weiß wie Schnee!

Nun, da wir davon hö-  
ren, schmerzet uns das Herz.

Wohl dem Auge, das  
auch nur die Alltagsopfer  
hat gesehen am Thore im  
Bedränge der Menge!

Nun, da wir davon hören, schmerzet uns das Herz.

טַקָּף לִיזֵם כַּפּוֹד

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אָזְן דָּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵיַן רָאֲתָה שְׂמַחַת  
בֵּית הַשְּׂוֹאֵבָה. עַם  
שְׂוֹאֵבַת רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ רוּחַ  
נְדִיבָה.

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אָזְן דָּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵיַן רָאֲתָה פְּרִישַׁת  
כַּהֵן בְּרִשְׁם. צוּעַק אָנָּה  
הַשֵּׁם.

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אָזְן דָּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵיַן רָאֲתָה קַהֵל  
קְדוּשִׁים. רוֹגְשִׁים בְּבֵית  
קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים.

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אָזְן דָּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵיַן רָאֲתָה שְׁנֵי  
הַמְּלָכִין. מִשְׁעִיר הַקְּרָבָן.

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אָזְן דָּאָבָה נִפְשָׁנוּ:

אֲשֶׁרֵי עֵיַן רָאֲתָה תַּמִּידִים  
קְרָבִים. בְּשַׁעַר בֵּית רַבִּים.

הֲלֹא לְמִשְׁמַע אָזְן דָּאָבָה נִפְשָׁנוּ:



אבל Die Sünden unserer Väter haben den Tempel zerstört, und unsere Sünden entrücken uns vom Ziele; laß uns Vergebung finden durch das Erwähnen daran, uns versöhnen durch unsere Kasteiungen. Dieserhalb hat uns ja Dein unendliches Erbarmen den Versöhnungstag eingesetzt, einen Tag der Verzeihung der Missethaten, zur Vergebung der Sünden und zur Sühne der Verbrechen; einen Tag, an welchem Speise, Trank, Waschen, Salben, häusliche und gesellige Freuden verboten sind; einen Tag, an dem man Meid und Eifer lassen, einen Tag, an dem Du uns von unseren Sünden befreien willst, zumal in unserer jetzigen mißlichen Zeit, wo wir keinen Führer haben, wie in der Vorzeit, keinen Oberpriester, keinen Altar, um darauf zu opfern.

אָבֵל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ  
הִחְרִיבוּ נֹוֹה וְחַטֹּאתֵינוּ  
הִאַרִיכוּ קִצּוֹ. אָבֵל זְכוּרֹן  
דְּבָרִים תְּהֵא סְלִיחַתֵנוּ.  
וְעֲנֹוֵי נַפְשֵנוּ תְהֵא כִפְרַתֵנוּ.  
עַל כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים  
נָתַתָּ לָנוּ אֶת יוֹם הַכְּפוּרִים  
הַזֶּה. וְאֶת יוֹם מַחִילַת הָעוֹן  
הַזֶּה לְסְלִיחַת עוֹן וּלְכִפְרַת  
פְּשָׁע. יוֹם אֲסוּר בְּאֲכִילָה.  
יוֹם אֲסוּר בְּשִׁתְיָה. יוֹם אֲסוּר  
בְּרַחֲצָה. יוֹם אֲסוּר בְּסִיכָה.  
יוֹם אֲסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמַּטָּה.  
יוֹם אֲסוּר בְּנַעֲוִילַת הַסֵּדֶל.

יוֹם שִׁימַת אֲהָבָה וְרַעוּת. יוֹם עֲזִיבַת קִנְיָה  
וְתַחֲרוּת. יוֹם שְׁתַּמְחוּל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ: וּבְעֵת  
וּבְעֹנָה הַזֹּאת גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ וּלְפָנֵי כָסֵף  
כְּבוֹדֶךָ. שְׂאִין לָנוּ לֹא מְנַהֵל כִּימִים הָרָאשׁוֹנִים לֹא  
כֹהֵן גָּדוֹל לְהַקְרִיב קָרְבָּן. וְלֹא מִזְבֵּחַ לְהַעֲלוֹת  
עָלָיו קָלִיל:

וּמְרֹוב עֲוֹנֵינוּ.

אִין לָנוּ לֹא אֲשִׁים. וְלֹא אֲשָׁם. לֹא בָדִים. וְלֹא בְלוּלוֹת.  
לֹא גֹזֵרֵךְ. וְלֹא גַחְלֵי אֵשׁ. לֹא דְבִירֵךְ. וְלֹא בָקָה. לֹא הֵיכָל. וְלֹא  
הַזְּנֵה. לֹא וְהִי. וְלֹא פֶר חַטָּאת. לֹא זָבַח. וְלֹא זְרִיקָה. לֹא  
חַטָּאת. וְלֹא סְלָבִים. לֹא שְׂבִילָה. וְלֹא טַהֲרָה. לֹא יְרוּשָׁלַיִם.







umsonst die Kräfte vergehend, der größte Fleiß war nicht lohnend. Fluch traf alle, Einer verdrängte den Andern, die hilfreichsten Hände zogen ermüdet sich zurück. Der Reiche begünstigte nicht den Armen, das Land wurde durch Unholde verkauft, die Menge konnte ihren Unterhalt nicht finden. Gottes Tempel liegt wüste, alle eingeschlagenen Wege wollten kein Heil bringen, häusliche Freuden wurden gestört, das Herz jedem Vergnügen unzugänglich; der Familienvater brodlos, die Familie darbt, der Hausherr — ein Fremder in der Herberge. Wo nun endlich Ruhe finden?

Seitdem der heilige Tempel ist zerstört, sind die Leiden nicht zu zählen, jeder Tag brachte neues Unglück. Reich an Seufzern beweinen wir die untergegangene Herrlichkeit. Die Scheelsüchtigen nahmen zu an Gewalt, Lügenbrut stieg empor. Tugendhafte sind verschwunden, Uneigenmütige nicht zu finden. Vernichtet standen wir da, wie nutzloses Geräthe, von allem entblößt. Ohne Profeten, ohne Weissagung, tappten wir wie Blinde herum. Tagtäglich

עמל בכשרון. ירדה ואין מי  
 יחזיק. טלטלנו מים ועד ים.  
 מרפם לא מצאו ספק: (ל"ה מרפם  
 לא ספק למו): חשכה לעין  
 משתפר. חשב שקרו למפה:  
 זועמו מלוח ולוח. זה בזה שלחו  
 מעתה: ונלאו ידי ממצאי יד.  
 ועשיר לא חונן רש: הן ארץ  
 נמכרה ביד רעים. המון ביה לא  
 מצאו רוח: דכיר בית אלהינו  
 שמים. דרכינו מאנו להצליח:  
 גיל גוה שבת. גילה ללכנו מה  
 געל: באין ארחת אב תמיד. בכך  
 בטן בנים תחסר: אדון בית  
 כאורח במלון. איפא נמצא מנוח:  
 ומשחרב בית מקדשנו:

תנות צרות<sup>פ"ט תשר"ק</sup> לא נוכל.  
 שבר בכל יום ואנחה:  
 רבתה בנו חלחה. קרן  
 ירדה עד עפר: צרי עין  
 מצאו יד. פועלי שקר חיד  
 עשו: עשי צדקה לא נראו.  
 שונאי בצע לא עמדו:  
 נדמינו ככלי ריק. מכל  
 נשארנו ערימים: לא נביא  
 ולא הוון בנו. בעורים נגשש



sprachen wir bange: was wird das Ende werden? und zogen den Tod dem Leben vor; ein Leben, welches ohnehin nur schwankend ist. Fremde standen oben, wir auf der untersten Stufe. Was zu thun? Unsere Sünden brachten dies herbei, unser Sein ist wahrlich als wären wir gar nicht; verachtet, erniedrigt und verschmäht, von Fremden beherrscht. Wir hielten uns für verloren. — O Herr! erleichtere unser Joch und sende Heil zu erlösen uns.

וַיִּלֶךְ. יוֹם יוֹם נֹאמַר מָה  
בְּסוֹפֵנוּ. שׁוֹב מוֹת מַחֲיִים  
אָמַרְנוּ: חַיֵּינוּ תְלוּיִם | מִנְּגֵד.  
זָרִים לְרֹאשׁ וְאַנְחָנוּ קִזְנָב.  
וּמָה נַעֲשֶׂה וְחַטָּאֵינוּ עָשׂוּ.  
הֵן אָנוּ כְּלֹא חַיֵּינוּ. דְּלִים  
נְבוֹזִים וְשִׁפְלִים. גְּעוּדִים!  
מְאוּסִים וּבְזוּיִם: בְּנֵי נֶכֶר  
מְשָׁלוּ בָנוּ. אָמַרְנוּ נִגְזַרְנוּ  
אֲבָדְנוּ: אֲדוֹן הַקֵּל עָלֵנוּ.  
וְשִׁלַּח יֵשַׁע לְנַאֲלָנוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

ע"ס א"ת ב"ש.

אֶל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה. תֵּאֲחִזוּ יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט. כְּבוֹא תֹכַח:  
לְנִגְדֶּךָ. שְׁמֵנוּ מִסְפָּרְךָ אֶל־תִּמַּח: גִּשְׁתָּךְ לַחַתוֹם | מוֹסֵר. רַחֲמֶיךָ  
יִקְדְּמוּ רַגְלֶךָ. דְּלֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ קָרַב צֶדֶק מֵאֵלֶיךָ: הוֹרְנוּ  
מֵה־שֶׁנֶּצַּעַק לְפָנֶיךָ. צִוָּה יִשׁוּעָתָנוּ בְּמִסְפָּיֶע: וְתָשִׁיב שְׁבוֹת  
אֲהֲלֵי תָם. פִּתְחֵיו רְאָה כִּי שָׁמְמוּ: זְכוֹר שַׁחֲתָה לֹא תִשָּׁבַח.  
עֲדוֹת מִפִּי זָרְעוּ: חוֹתָם תַּעֲוֹדָה תִּתִּיר. סוֹדְךָ שִׁים בְּלִמּוּדָה:  
שְׁבִיר אֲנִי הַסֵּהר. גָּא אֶל־יַחֲסוּ הַמְּזִג: דַּע אֶת־אֲשֶׁר יִדְעוּךָ.  
מִגֵּר עִם לֹא יִדְעוּךָ. כִּי תָשִׁיב לְכַצְרוֹן לְכוֹדִים אֲסִירֵי הַתְּקִנָּה:

וְהֵן אָנוּ עֲתָה.

ע"ס תשר"ק

כְּתוּעִים וְאִין לְבַקֵּשׁ. כְּשִׁבוּיִם וְאִין לְשׁוֹבֵב: כְּרַעֲכִים וְאִין  
לְהֶאֱכִיל. כְּקִנּוּיִם וְאִין לְקַנּוֹת: כְּצִמְאִים וְאִין לְהִשְׁקוֹת כְּפִתְאִים  
וְאִין לְלַמֵּד: כְּעֹפִים וְאִין לְהִשִּׁיב. כְּשִׁנְיָאִים וְאִין לְאֶהוּב:  
כְּנִהְדָּסִים וְאִין לְקַרֵּב: כְּמַגִּדִים וְאִין לְהִתִּיר: כְּלִקְוִחִים וְאִין  
אֲדוּנִים. כְּכַסּוּפִים וְאִין לְזַקּוּף: בִּיתוּמִים וְאִין לְהֵם אֵב.



בטמאים ואין לטהר: פחסרים ואין למלאות. פזנוחים ואין  
 לזכור: פהימים ואין להם מנוחה. פדלים ואין להננם: פגרים  
 ואין לקבל. פכזוים ואין לכבד: פאבלים ואין למנחם. פאנוסים  
 ואין מנום.

אלהינו ואלהי אבותינו

פ"ט תשר"ק

אם תעינו לא תתענו. אם שגגנו לא תשלנו: אם רחקנו  
 קרב נא. אם קרבנו לא תרחק: אם צעקנו לא תעלים. אם  
 פשענו לא תפרע: אם עוינו לא תשור. אם סרנו לא תסור:  
 אם נקמנו לא תלקחם. אם מרינו לא תמרנו: אם לצנו לא  
 תלחץ. אם פחשנו לא תכלה: אם ירדנו לא תטביע. אם  
 טעינו לא תטאטאנו: אם חבלנו לא תחבול. אם זדנו לא  
 תזכור: אם ופחנו לא תזכית. אם הרשענו לא תהדוף: אם  
 דפקנו לא תדחה. אם געלנו לא תגעל: אם באנו לא תמאם  
 אם אשמנו לא תאבד:

ומרוב עוינו:

תאות לב לא השגנו.

שקט קוינו ויבא רוגז. רים  
 קרן והנה שפלה. קרבה  
 ישועה אמרנו ונתרחקה:  
 צפינו לטובה וברחה ממנו.  
 פח נפש בא באסמינו.  
 עצבון במשלה ידינו.  
 שמחה ערבה מארץ:  
 נאדרו יבולי שדה. מעט  
 מהרבה נביא: לחמה לרוזן  
 ולא לשיבע. כוחה לא

תאות Das Streben unseres  
 Herzens haben wir nicht er-  
 reicht; wir heßten Ruhe und  
 fanden Ungemach, statt des  
 Glückes Höhe ward sein Sturz;  
 wir jubelten: Unser Heil ist  
 nah! und es zog sich weit zu-  
 rück — wir sahen der Wohl-  
 fahrt entgegen, aber ach! sie  
 ist von uns entflohen. Ver-  
 derben kam in unsere Speicher,  
 Kummer in unsere Unterneh-  
 mungen, Freude ward unserem  
 Erdreich fremd, Fluch traf ihres  
 Segens Keim! Aus reicher  
 Saat erzielten wir so wenig,  
 ihr Ertrag brachte Noth statt  
 Ueberfluß; ach! sie wollte nicht  
 mehr spenden ihre Kraft, die







nimm wieder auf von Dir  
unserer Opfer, führe heim die  
Zerstreuten aus allen Enden,  
sei unsere Stütze und schließe  
uns wie einen Gürtel fest  
an dich.

Unser und unserer Väter  
Gott!

אירך Beleuchte mit Dei-  
neinem Lichte die im Finstern  
wandeln, aus großem Er-  
barmen wende Dich wieder  
zu ihnen, laß sie wissen den  
Tag, an welchem Du Ver-  
geltung übest, vollziehe Deine  
Verheißung zu unserem  
Heile.

Laß uns Dein Antlitz  
leuchten und vergiß uns nicht  
für immer. Gedenke das  
Verdienst der Vorfahren,  
doch der frühern Sünden  
nicht. Entferne von uns  
jede Unreinheit, und vergiß  
Deiner Freunde nicht. Ge-  
denke unserer Jugendliebe,  
als wir Dir in der Wüste  
nachfolgten und Du uns  
nach Dir gezogen. Leite und  
führe uns in deine Steige,  
sei Stütze und Hülfe uns,  
laß uns Deine Stimme  
wieder vernehmen. Errette  
uns vom Toben der Wellen  
schütte deinen Grimm auf  
die Stolzen. Erhebe in Dei-  
ner Macht die Niedrigen,  
zerbrich des Frevlers Ge-

תְּרַצְרֵה רֵיחַ גִּיחֹחִינוּ: תְּשׁוּבָה  
מִקְצוֹת נְדַחִינוּ. תִּתְמַכְּנוּ וְכֹאזֹר  
תִּדְבִיקֵנוּ:

אלהינו ואלהי אבותינו  
ע"פ א"ב נכסטי פסוקים.

אֲזַרְךָ תִּזְרִיחַ לַחֲשֶׁכָה.  
בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תִּשׁוּב  
אֵלֶיךָ: גְּלֵה לָהּ יוֹם נֶקֶם  
בְּלֵב. דְּבַרְךָ תִּשְׁרַח  
וְתִרְפְּאֵנוּ: הָאֵר פְּנֵיךָ אֵלֵינוּ.  
וְאַל תִּשְׁכַּחֵנוּ לְנֹצַח: זְכוֹת  
הִרְרִי קָדָם זְכוֹר. הַטְּאֵת  
נְעוּרִים אֶל תִּזְכּוֹר: טְמֵאָה  
מֵעַלֵינוּ תִסִּיר. יְדִידוֹת  
נַפְשֶׁךָ אֶל תִּשְׁכַּח: כְּלוּלוֹת  
אֲהַבְתָּנוּ תִזְכּוֹר. לְכַתְּנוּ  
אֲחֵרֶיךָ בְּמִדְבָר: מִשְׁכְּנוּ  
וְנָרוּץ אֲחֵרֶיךָ. נַחֲנוּ וְהִבִּיאֵנוּ  
אֶל חֲדָרֶיךָ: סַעֲדֵנוּ וְסִמְכְּנוּ  
וְנַחֲיָה. עַתָּה כִּי תִשְׁמִיעֵנוּ  
קוֹדֶיךָ: פָּצֵנוּ מִשְׁאוֹן גְּלִים.  
צוֹקָה תִחַרֵּיב בְּאַפֶּךָ: קוּמָה  
בְּחֲרוֹנֶךָ עַל גְּאִים. רוּמָה  
עֵזֶךָ וְרוּמָם שְׁפָלִים: שְׁבוֹר  
זְרוּעַ רָשָׁע. תִּמְלוֹךְ לְבָרְךָ



walt und beherrsche allein die Deinen Namen anrufen.

Laß es kund werden vor allen Völkern, daß es keinen Gott giebt außer Dir, bringe uns nach Deinem heiligen Berge und erfreue uns in Deinem Heiligthume.

Unser und unserer Väter Gott!

אֲדַבֵּר Erheitere die betrübte Witwe, verwische ihr düsternes Weinen, führe der Einsamen Freude herbei, bringe ihren Thränenstrom zum Schweigen; verherrliche jenen öden Berg, lehre wieder in Deinem Glanze zu ihm. Laß den Abglanz Deines Tempels wieder leuchten, erneuere Deiner Hallen Pracht, reinige sie von aller Unreine; befestige für immer ihre seltene Schönheit, stelle sie wieder her, die herrliche Pracht. Verleihe auch andern Nationen von ihrem Lichte, erfülle sie mit Deiner Majestät, o König, erhalte sie auf ewige Zeiten, sättige sie mit Deiner Freudenfülle, umgieb sie wie vordem mit Wolken der Rauchwerke, schmücke ihre Thore, laß die Tugend der Frommen wieder aufblühen, *vertränge die Widersacher ihrer*

מוסף ליום כבוד

בְּקוֹרְאֵי שְׁמֶךָ: תוֹדִיעַ לְעֵין כָּל אַמִּים. כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּלִעְדֶיךָ: כִּי תִבְיָאנוּ לְהַר קֹדֶשְׁךָ. וְתִשְׁמַחְנוּ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו

פ"ט א"ב משולם.

אֲזַפֵּל אֶלְמָנָה תְּאִיר. כוֹהֵן בּוֹכֶיהָ תִּבְהִיק: גִּיל גְּלִמּוּדָהּ תִּנְיֵשׁ. דְּקָלָה דְּמַעַתָּה תִּדְמִים: הַר הַשָּׁמַיִם תִּתְהַדֵּר. וְתִשׁוּב וְאֵלֶיךָ תִּתְפַּעַע: זוֹהַר זְבוּלָךָ תִּזְרִית. חֲדָר חִפְתֶּךָ תִּחַדֶּשׁ: טָנָף טָמְאָתָה תִּטְהַר. יוֹפִי יִקְרַת תִּיִסְדָּהּ: כְּדָכוֹד כְּבוֹדָהּ תִּכְוֶנְנָה לְאוֹרָה לְאַמִּים תִּלְוֶדָהּ: מִקְדָּךְ מִכְּבוֹדֶךָ תִּמְלֶאכֶהּ: נֶצַח נֶצְחִים תִּנּוֹסְסֶהּ: שׁוֹבַע שְׂמַחוֹת תִּשְׂבִּיעֶנָּה. עֲנַן עֶשֶׂן תִּעֲטֶרנָהּ: פִּנְתַּי פִּתְחוּהָ: תִּפְאָרַת צְדָקָתֵינוּ תִּצְמִיחַ: רָגִישׁ קָמִי קְהִלִּיהָ תִּקְיֵא. רָגִישׁ



Gemeinden, stelle wieder her die rege Wallfahrten, nimm Dich wieder an der ver-gessenen Stämme, rufe sie zusammen, führe sie hinauf nach Deinem heiligen Berge und erfreue sie in Deinem Bethause.

Unser und unserer Väter Gott! Gewähre Deinem Volke ein glückliches Ende, führe den Tempel wieder auf in unserer Mitte, auf die Anhöhe der ho-hen Gebirge, stelle wieder her das gesunkene Ansehen.

Strahle Licht auf Zions Dunkel, laß sie glänzen, die einsam Wohnende, schmücke sie mit Deiner Alleinherrschaft, thue ab die Schande dieser Stadt, entferne Barbaren aus Deiner Wohnung, laß sie ge-recht erscheinen, Deine Gemeinde, liebe Israel wieder, errichte von Neuem mit ihr den Bund, laß sie Dir wieder werth sein, reinige sie mit reinen Wassern, residire wieder in der Residenz Davids, richte auf Israels Stellung, zeige Allen Deine Liebe für uns, und wandle wieder unter uns.

Erlöse uns aus dem Elend, laß es kund werden das Ziel unserer Wiederaufnahme, er-barne Dich unser baldigst, laß uns Dir wieder zusagen, und uns Deine Verheißung werden.

Durch unserer Sünden Menge sind wir auf Irrwegen von Dir abgewichen, haben wir leicht genommen mit Deinen

רנלים תריץ: שכטים  
שכחת תשובב. תקרא  
תשרוק ותתקע: כי תביאם  
להר קדשך. ותשמחם  
בבית הפקדתך:

אלהינו ואלהי אבותינו  
פ"ס תשרק נלומים סניות.

תתן אחרית לעמך. תשיב  
מקדש לתוכנו: תרומם הר מרום  
הרים. תקומם קרן גדועה: תצהיר  
מחשבי אויבי. תפאר יושבת בדר:  
תעטה בה מלוכה לבדך. תסיר  
חרפה מעיר: תנער זרים מזבולך.  
תמציא צדקה לעדתך: תלבב  
את בעיתך. תרזות לה ברית  
חדשה: תיקר גפשה בעיניך.  
תטהרנה במים טהורים: תחנה  
בעיר חנה דוד. תזקוף קומת  
תמרה: תודיע לכל אהבתנו.  
תהלך בקרב מחנותינו. תדרוש  
גאלה לגלותנו. תגלה קץ לקנותנו:  
תבא מהרה לרחמינו. תאמירנו  
לך ונאמירך לנו:

ומרוב עוננו:

פ"ס תשריק.

תעינו מאחרך. שגגנו  
ממצותיך: רחמנו מבית



Geboten und wurden so entfernt vom Hause unseres Lebens, haben wir uns unsern Wandel verdorben; unsere Schritte waren nicht gerade, wir haben gefrevelt an Deinem heiligen Namen, Deine Lehre verlassen, sind abgewichen von den Worten Deines Mundes; wir haben Dich erzürnt durch unsere Handlungen; wir waren ungehorsam und treulos und haben Deinen Propheten kein Gehör gegeben; wir haben Deinen Unwillen erregt, Dich nicht aufgesucht, die Gottesfurcht vergessen; wir haben das Reine veunreinigt durch unsere Thaten, gegen Dich gesündigt, Ewiger unser Gott, und Dich erzürnt durch unsere Sündenmenge; wir waren verstockt und halsstarrig.

Deine Worte haben wir hinter uns geworfen, Deine Größe nicht gepriesen, unsere Sünden haben Deinen Tempel zerstört, Deine Wohnung wurde verheert unserer Vergehungen willen.

Was sollen wir sagen? Wo mit uns rechtfertigen? Was erwidern wir, das vor Ihm als Erwiderung gälte? Wir haben Deine Wohlthaten mit Bösem vergolten. Was verbleiben uns noch für Tugenden vorzubringen vor unserm Könige?

חיינו. קלקלנו ארחות עולם:  
צַעֲדֵינוּ לֹא יִשְׁרְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ  
לְשֵׁם קֹדֶשׁךָ: עֲוֹבְנוֹת וְרַתָּךְ.  
סָרְנוּ מֵאִמְרֵי פִיךָ: נֶאֱצַנְךָ  
בְּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ. מָרִינוּ  
וּמְרַדְנוּ בְּךָ: לֹא הִקְשַׁבְנוּ  
קִדְבְּרֵי נְבִיאֶךָ. בַּעֲסִנְךָ  
וְלֹא בִקְשָׁנוּךָ. יִרְאָתְךָ מִלֵּב  
שָׁכַחְנוּ. טְהַרְתָּךְ בְּמַעֲשֵׂה  
יָדֵינוּ טִמְאַנוּ: חָטְאנוּ לָךְ  
יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְעַמְנוּךָ בְּרוּב  
עֲוִיָנוּ: וְאִמְצָנוּ אֶת לִבֵּינוּ.  
הִקְשִׁינוּ אֶת עַרְפָּנוּ: דִּבְרִיךָ  
אֶחָזֵר הַשְׁלַכְנוּ. נִדְלַתָּךְ  
לֹא הִגִּדְנוּ: בֵּיתְךָ נִהַרַם  
בְּעֲוִיָנוּ. אֶבְוִיךָ גַּתִּי  
בַּחֲטָאֵינוּ:

מַה נִּדְבַר וּמַה נִּצְטַדֵּק.  
וּמַה נִּעַנֶה לְמִמְנוּ מַעֲנֶה:  
נִמְלָנוּ טוֹבוֹת וְשִׁלְמָנוּהָ  
רְעוֹת. וּמַה יֵּשׁ לָנוּ עוֹד  
צְדָקָה וְלוֹעֶזֶק פָּנֵי הַמֶּלֶךְ:



## סליחות למוסף יום כפור

סלח לנו אֱבִינוּ. כִּי בָרוּךְ אַוְלָתֵנוּ שְׁגִינוּ מַחֲלֵלֵנוּ מְלַכְנוּ כִּי  
רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

קט פתחה מיוסד ע"ס א"ב וסס"נפ סמוס לכסוף אמרים בר יקר.

אִין פָּה לְהָשִׁיב וּלְשֹׂא פָּנִים. בְּבוֹשֶׁת עֲלוּמֵי  
פָּנֵי לְבָנִים. גָּבְרוּ דְבָרֵי עֲוֹנוֹת רֵאשׁוּנִים. דּוּפִי  
נִתַּן עִם אַחֲרוּנִים: הִנֵּה פָּסוּ מְשׁוּחִים כְּהָנִים.  
וּשְׁבַעָה פּוֹרְשִׁים לְיוֹם זֶה נְכוּנִים: זְרִיוִים הָיוּ אַחַר  
מִתְקָנִים. חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן בְּגֵי הַסָּנִים: טְבִילוֹת חֲמֵשׁ  
וְעֶשֶׂר הַנְּמָנִים. יָדָיו לְקַדֵּשׁ כְּתֻבֵי רוֹזְנִים. כְּבִשְׂנֵים  
עֶשֶׂר וּשְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה מָנִים לְבוֹשֵׁי שָׂרָד בְּגָדִים  
שׁוֹנִים: מִזֶּה בֵּין מִזֶּה יֵשִׁים קְטוֹרֵה לְפָנִים. נִגְשׁ  
לְהַגְרִיל עַד שְׁעִירִים מְזֻמָּנִים. סָמַךְ וְהַתְּנִידָה שְׁנָנוֹת  
וּזְרוּנִים. עָרַךְ עָרְכּוּ לְאֲדָנִי הָאֲדָנִים: פְּשָׁעִים כִּפְר  
בְּעַד שׁוֹמֵר אֲמוּנִים. צָדֵק יִלְוֶנָה דֵּר מְעוֹנִים. קָשֶׁר  
לְשׁוֹן וְחֹשֶׁת הַשָּׁנִים. רַחֲוִים מְלַבֵּין מְרוֹב אוֹנִים: יִשְׁמָה  
הָיוּ כָלָם פּוֹנִים. תּוֹרָה זֹבַחִים בְּקוֹל הוֹרֵו עוֹנִים.  
אָהָה אֲנִי בָּא בְּבַהַל רַעֲיוֹנִים. פָּנֵי כְּבִשְׂתֵי וְהַנֵּם  
מִשְׁתַּנָּם: רִיקְנִית בִּיאָה שְׁלַחֲנוּנֵי הַמוֹנִים. יַחֲוֹרוּ  
פָּנֵי לְכַמָּה גּוֹנִים: מָה טוֹבֵי וּמָה יִפְיֵי וְאִם כִּחֵי  
אֲבָנִים. בְּרַחֲמִים לְבָא בְּכִי וּבְתַחֲנוּנִים: רַחֲמֵךְ  
רַבִּים וְחֲסָדֵי קִטְנִים. יְבוֹאוּנוּ חֲסָדֵךְ וְצַדִּיקָתְךָ  
אִיתָנִים: קוֹרְאִים רַחֲמֵךְ וְעַל חֲסָדֵךְ גְּדוּלָּתִים.  
חִיָּהֶם בְּיָדֵךְ וְעַל צַדִּיקוֹתֵיךְ מְסוּרִים וּגְתוּנִים:  
כִּי עַל רַחֲמֵיךְ נִרְפִים אָנוּ בְּטַחֲוִים. וְעַל צַדִּיקוֹתֵיךְ אָנוּ



גשענים: ולסליחותיך אנו מקוים. ולישועתך אנו מצפים: אתה  
הוא מלך אוהב צדקות מקדם. מעביר עונות עמו ומסיר  
חטאת יראיו: כורת ברית לראשונים. ומקים שבועה לאחרונים:  
אתה הוא שירדת בענן כבודך על הר סיני והראית דרכי  
טובך למשה עבדך: וארחות חסדך גלית לו. והודעתו פי אתה  
אל רחום וחנון: ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב: ומנהיג  
את כל העולם בלוי במדת הרחמים: וכן כתוב. ויאמר אני  
אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחסותי את  
אשר אחזן ורחמתי את אשר ארחם:

אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה  
הורית. גדלת רחמיה וחסדיה תזכור היום ויכל יום לזרע  
ידידי. תפן אלינו ברחמים. פי אתה הוא בעל הרחמים.  
בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לעניו מקדם. מחרון  
אפך שוב. כמו בתורתך כתוב. ובצל כנפיך נחסה ונתלונן.  
רמו וירד יי בענן. תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום  
ותיצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב קונו מאמר. כיום  
יקרא בשם יי. ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי ו יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצור  
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה: וסלחת לעוננו  
ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו פי חטאנו מחל לנו מלכנו  
פי פשענו: פי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:  
מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שובן שחקים: מה נאמר  
לפניך יי אלתינו. מה נדבר ומה נצטדק. ואתה אלוה סליחות חנון ורחום  
ארך אפים ורב חסד:

רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו ובר:

סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך ובאשר  
נשאת לעם תהוה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:



ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה וכו'

הטה אלהי אונק ושקע פקח עיניך וראה שמטתינו והעיר אשר נקרא  
שמה עליה. כי לא על צדקתינו אנחנו בפילים תחנננו לפניה כי על רחמיך  
הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענה  
אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

אלהינו ואלהי אבותינו

פ"פ א"ב כפול ונסוף חמים טס כמסנך שמעון חזק:

פ

איך אשא ראש וארים פנים. אבדו חסדי גשואי פנים.  
ברי לבב יקרים מפנינים. בדמי כפרה נבנסים לפנים: גדולי  
כהנה משוחי מרקחים. גבורי כח מלמדי לקחים. דבירה פנימה  
נפרשים נלקחים. דתי היום לערוך מפקחים: האיר העשור  
והבריק השחר. הקטר מהר מאחים נבחר. והלכות התמיד  
לא אחר. ובטלו הפיסות בצום המוכחר: זכח השעיר לשם  
עולה. זהום השמאה מגין ותולה. חטאו בסוף שונג יעלה.  
חיכוז נודע ביוקר ועולה: טעה בתחלה ונודע בסופה. מריתו  
חיצין וכפור לתרופה. יודע כפרתו נכונה וצרופה. ישוה לנכנס  
לפנים פרופה: פהני נכזה אינם מתכפרים. כפרת מטאה  
כדמי צפירים. לבד סליחתם ביזם הכפורים. לדמי הפר בהיות  
מספרים: מרד הזר ונכנס בשמאה. מקום מתרה ופרישות  
ויראה. נתכפר לו בשעיר ובהרצאה. נמחל זדונו בדמי הזאה:  
סולח ומוחל פשעי יראיו. סליחה ימן לעמוסי מקוראיו. עת  
משפלה נדחף לאחוריו. עינות נמחלים לבני בחוריו: פיפיות  
קרב חץ נחוי. פולט ומפריש | שקת חוי. צרי ומזור קלקולו  
רחוי. צובר דבירה פנימה וחוי: קדוש עשיות בדים לבנים.  
קשומם כפרת אבות וקנים. רצוי עבודתם בהם מתלבנים:  
רשע ועוז וחטא סרכנים: שערוריה מיום השמה עירו. שבת  
משושי וגשתק שירי. תשורות חדלו מאהבי לוצרי. תרופה  
במה אמצא וצרי: שתדנה מלך בנפשות נענות. מצפצפים  
ומתודים שנגזת וזדונות. ענו כנתרצות וסלקת לעונות. יום



סליחות למוסף יום כפור

הלֹהּ הַזֵּרִיָּה חַנּוּת. גַּת־בֶּשֶׂר מִלְּפָנֶיךָ בְּאִשֶּׁר הוֹחֲנָן. חֶסֶד  
הַבְּטַחְתָּנוּ וּבְרִית שְׁנָן. זָכַרְנוּ הַיּוֹם מַדּוֹת בְּתַקְוִינָן. קְרִיאָתְנוּ רָצָה  
בְּיוֹם דְּרַתְךָ בְּעֵנָן:

אֵל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת מִזְחַל  
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מִעֲבִיר וְרֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים  
וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא  
בְּרַעְתָּם תִּגְמֹל. אֵל הַזֵּרִיָּה לָנוּ לֹא־מֵר שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ  
הַיּוֹם בְּרִית שֶׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה. בְּמִו שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנּוּ מִקֶּדֶם. בְּמִו  
שֶׁתּוֹב וַיִּרְדּוּ יְיָ בְּעֵנָן וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹד יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת נִצֵּר  
חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵז וְפִשֵׁעַ וְחַטָּאָה וְנִקְהָה: וְסִלַּחְתָּ לְעֵינֵינוּ  
וְלַחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאתֵנוּ מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ  
כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אָתָּה יְיָ טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹדְאִיךָ:

לְמַעַן שִׂמְךָ יְיָ וְסִלַּחְתָּ לְעֵינֵינוּ כִּי רַב הוּא: כִּי אֶסְלַח לְעוֹנֵם. וְלַחַטָּאתֵם לֹא אֶזְכֹּר  
עוֹד: וְאָתָּה אֱלֹהֵי סִלִּיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲנִבְתָּנוּ:  
רַחֲמֵךְ רַבִּים. אֵל תְּבֹא. טַרְחַם אֵב. לִי הַיְשׁוּעָה. יְיָ צַבֹּאוֹת עִמָּנוּ וְכו':

עיוסד ע"פ א"ב ושס סמסנכ בניסין.

קא

אלהינו ואלהי אבותינו

אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאִים וְאִשְׁמִים. בְּפֶה יִתְפַּאֲרוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ הַעֲצוּמִים. גִּלְהָה  
מִמָּנוּ כְּבוֹד מִפִּית תִּפְאָרְתָּה. מֵאִז אֵין לָנוּ סִלִּיחָה וְלֹא כִפּוּרָה: דִּיבַת הַקֹּדֶשׁ  
בְּנִבְנָה עַל מְכוּנָה. הַחוּטָא מִבִּיא קֶרֶבֶן וְנִסְלַח לְעוֹנוֹ. וְאִם לֹא הַשִּׁיב בְּמִרְבֵּה  
תִּקְנָתוֹ בְּמִיַּעַט. כִּי אֵין לִי מַעֲצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בְּמַעַט: זְמַנְתָּ שְׂמוֹנֵה עֲדִים  
לְכַהֵן גְּדוֹל הַסִּכְפָּר: חַטָּאי עֲמִיךָ בְּמִו לְהַתְּכַפֵּר: מוֹחֵר הַכֶּתוּבָת אַרְוֵגָה פִּשְׁתִּים  
וְצִמֵּר. חַטָּא זְרִיעַת כְּלָאִים לְכַלּוֹת וּלְגַמֵּר: יוֹפִי מִכְּנִסִּי בַד מִפְּתָנִים וְעַד יְרֵכִים.  
בִּפְר לְגַלּוּי עֲרִיזוֹת חַמוּקֵי יְרֵכִים. לְבוּדָה וְנִתְוֵגָה מְצַנְפֶת בְּרֵאשׁ. לְגַסוֹת הַרוּחַ  
גְּדִלְה לְמַעַלְה רֵאשׁ: מְלֹאכֶת הָאֲבָנִט אַרְוֵג וְחִלּוּל כְּלוֹ. נְקוֹת עַל גּוֹנֵב וּמִחֲבִיא  
אֵעֵלוּ: סְדוּר עַל לְבוֹ חֲשָׁן הַמִּשְׁפָּט. לְכַפֵּר וּלְהַפֵּר עוֹוֹת דִּין וּמִשְׁפָּט: עֵינֵי  
הָאִפּוֹד בְּשֵׁנֵי וְשֵׁשׁ מִשְׁוֹר. בְּפִרְהָ עַל פִּשֵׁעַ עֲבוּדַת זָר: פִּעַמוּנֵי פִּזוּ וְרֵי  
אֲרָמָן. אֲחֻצוֹת רִשֵׁעַ מְלִשְׁנֵי בָּם יִטְבַּע וַיִּשְׁמָן: קְבוּעַ וְעַל מִצְחוֹ צִיץ



מליחות למוסר יום כפור

מקפח בשם. רצוי מליחה לחלול השם: שחתנו דרך ואבדנו אלה וכאלה:  
 חמנו ונשארגו רקים ונעורים מאלה ומאלה: תקיף תומך שפלים נקרא שמך  
 מעולם. ביטה בשפלותנו ובמצר אל תתעלם: נפשנו חלצה פי שחה לעפר.  
 יה הקימנו ונערגנו מן העפר: מרת המון רחמיך יהיה לנו היום לעזרה. יושר  
 להליץ ומליחה לבשרה: נייב שפתינו יקבל בקרבן לפניך. גא אל תשיבנו  
 ריקם | מלפניך: אל מלך. Seite 259.

קוד עסקם דברים ושובו אלי. אמרו אליו כל-תשא עון: מי ידע ישוב ונתם האלהים  
 וישב סדרון אפו ולא נאכזר: וגם ענה נאם " שובו עדי בכל לבבכם בצום ובכבי ובמסערה:  
 רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. " צבאות עמנו וכו':

מיוסד ע"פ א"ב

קב

אלהינו ואלהי אבותינו

אכפרה פני מלך רב הנה בדברי יואל. אף אשלמה שפה בעד קרבנות  
 קרבים הררי אל. בכל יום כפור בעוד עמנו אל. בקרות הנכר נתמלאה  
 עזרה מישראל: גדול כהנה כל עבודת היום עליו. לטבילת חול משפים  
 ולבש וקדש ידיו ורגליו. די קרני אילת כהפציל גם הצופה מליו. רץ וקרץ  
 התמיד ולקח הדם אליו: השיב וזרק והקטיר והעלה וקדש ופשט פסים. ירד  
 וטבל בקדש וקדש ועט פלוסים. ובא אצל פרו ופרט עליו מעשים. וכפר  
 בעדו ובעד ביתו באנא השם ובפיוסים: זורז אצל שעירי עם כפור חלוטו.  
 עלה בימין הנבה אמר סגן לאשו. חטאת לשם צרח בכתבו ופרושו. חזר  
 לפרו וכפר על בני אהרן קדושו. טס ושחטו וקבל הדם אהרן הוא בעצמו.  
 זמנו לפמרים בו שלא יקרש דמו. ירוץ במחפת פרוים קלה למזבח לרוממו.  
 יחטה לוחשות במעזבו והוריד עמו. כף קלה וארבת יד אליו הוציאו. רצוף  
 לה מחטה דקה מן הדקה המציאו. לתוכה קדר וחסן וכמדתה הביאו. לבח  
 נתן והשמאל והימין האש והובאו: מהלך בין הפרכות עד בואו לדביר. בין  
 בדי ארון מחפת האש החביר. נתן את הקטרת וחוצה לו הצביר. התפלל  
 קצרה בצאתו מן הדביר: סר אל הממרים ונטל דם הפר. רגש ושנה בדביר  
 וכמצליף שמנה ספר: עד השעיר בא ושחטו וקבל דמו בכפר. על עמדו  
 יסד וחטאו בראשון וכפר: פרוכת יז כמשפט כפורת ועשיותיו: בא למזבח  
 סגור טהרו וכלל קרנותיו. צת החלבים והסי הטעין שנגת עם ועונותיו. ציה  
 לעתי לעשות לו כל חקותיו: קרא סרשה בכתב ובעשור בעל פה. וקדש  
 ופשט וטבל ושמנה לבש למוספי. רחץ וטבל וקדש ועם בהגדיון להתיפה.  
 רץ למצנע ובלי קטרת הוציא למרפה: שלח מדיו בקדש והגניזם נצח. נחץ  
 וטבל וקדש וציץ נתן על המצח. שחט התמיד ואכריו הקטיר והעלה לצת.



סליחות למוסף יום כבוד

שלם עבודתו וקדש ופשט ובגדי חול צחצה. תמתי לפרט בפה עבודת יום  
כפרה. תהא אזכרתם כהקרבתם בבית הבחירה. תשא חטאינו בשלג וכצמר  
תציהרה. כאז על יד שלוח ביד איש עתי המדברה: תרנו למצוא כפרה  
ואן בפה להתפטר. נתפטלו קרבנות ופסו מכשיר ומכפר. תמציאנו כופר  
וטהרנו בכל הכתוב בפסוק. כי ביום הזה יכפר: אל מלך. Seite 259

אל תתן לחיית נפש תורה. חית ענייה אל תשבח לנצח: למען שמך יי תחיינו:  
בצדקתך תוציא מצרה נפשנו: ואל תסתר פניך מעבדיך. כי צר לנו מהר עננו:  
רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צנאות עמנו וכי:

מיוסד ע"פ א"ב.

קג שניה

אלהינו ואלהי אבותינו

אך כמתח דיין ומרוץ חבל. בגי אמוניה אל תחבל: גלוי הריב להם  
נטוש דרוש עלבונם ואל תפוש: הואלת לעשותם לה לעם. ואל תשלחם  
ביד פשעים: זדונות חשוב בשגנות. חשוף מזדים נפשות לה עורגות: טנה  
טהר ותדיח כתמים: יוצלל בצלול כובד אשמים: בלה אל תעש ונחרצה.  
לקוניה לקח מיד הנטייה ועצה תיעוצה: מועד בתקח לשפוט מישרים. גזוף  
במסמין מללמד קטגורים: ספר זכרונות לפניה ברחמול. עין עקבים לא  
יסובב לבעמים ו מתבולל: פשר הדין ותבצע השורה. צרוף כבוד סינים ומהר  
בדיל ו להסירה: קפוי ומיתוך ובדונג נמסה. רגע יצועש אם במשפט עליו  
תפשא: שלם לו במעשה החסד ולא כגמולו. תכריע הכף לזכותו ולא לחבלו:  
תפשוט יד ותקבלו. תחננו בכור שחת מלהטבילו: אל מלך. Seite 259

כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר לו: כי היית מחסה לנו מגדל עוז מפני אויב:  
כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו. ובשועו אליו שמע:  
רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צנאות עמנו וכי:

מיוסד ע"פ א"ב

קד שניה

אלהינו ואלהי אבותינו

אך בך לדל מעוז. בצר לו מצוא סתר: גויז חטא נועל רשע. דין לזכות  
מחפש צדק: הכל ו לה מפורש שכל. ובל תחפז התבונן און: זאת דעתנו  
כי כן הרבה. חסות בצלה הנה באנו: טוב חנם תושיט לנו. ימין סעד פרוסת  
פתח: כהקיש רש ו שואל חסד. לו קח טוב תען: מדתך כי כן השבח  
נעור נבק מחזיר מלא: סמוך נופל ו לא חבנה. ענות עני קרבות תרץ: פנקס  
חוב ימקו חסד. צו סופר כתוב השובר. קול הקל יחליף קשה. רצון יוצר  
תבוף יצר: שנה לבף שית הקרב. שלוף שרץ טבילה תעל: תבער ו געה  
תעביר טמא. תת שחור לכת תסקיה: אל מלך. Seite 259



סליחות למוסף יום כבוד

מה אנוש כי יזכה. וכי יצדק ילוד אשה: הן בעבדיו לא יאמן  
ובמלאכיו ישים תהלה: כי הוא ידע יצרו זכור כי עפר אנהנו:  
רחמך רבים. אל תבא טרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו' :

קסו שנייה מוסד ע"ס א"ת ב"ש וט"מט סמוס לנסוף אלעזר בר שמעיה חזק.

אדון בשפתך אנוש רמה. תזכור ברנך חנות רחם: בערנך  
דין אשמים לזכות. שונה ופתי זכה והצדק: גמול חסד וטובה.  
לחייבים. ריב אל תמתח למצוי: דלי מעש וריקי כשרון. קראים  
אליך למז להמצא: הננו לפניך באשמה רבה. צפצוף מען  
בושנו לפוצץ: ואם | מאלזה אנוש היצדק. פני עשהו גבר  
היטהר: זרון בקבו און בקרבנו. עון מלא ופשע רב: השבון  
דין למלך מלכי המלכים. סופו לתן בבא חליפתו: טבע חותם  
בכפו גחלת. גדר פניו רשעו יענה: יורה כפים מעץ ויגיד.  
מקור און תזעק ותקרא: פובש פניו גדון ונגלם. לאין חשוב  
בעמדו לפניך: אנה למעשה ידיך הרצה. בשכרון ראה שמוז  
מדחי: עבדיך ימצאו היום חנינה. זכום קרבתיך הפוזן  
קבראשונה. ובשלב ובצמר הלבן חטאי שושנה: אל סלך. Seite 259.

אדם ילוד אשה. קצר ימים ושבע רונו: אדם להכל דמה. ימו  
בצל עובר: ברחוק מנח מפערב. תרחיק ממני את פשעני:  
רחמך רבים. אל תבא טרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו' :

קסו שנייה מוסד ע"ס א"ב. אלהינו ואלהי אבותינו

Wie will der Mensch noch  
rein sein, wo ihn der Tod mit je-  
dem Tag bedroht? Was will das  
Fleisch noch reden, wo es mit jedem  
Schritt dem Grabe näher tritt? Der  
Leib, der ist dem Grabe verfallen,  
in Finsterniß und Grauen — wird  
man sein Haus ihm bauen. Sein  
Bild ist wie ein Schatten, und gleich  
dem Thier in seiner Nacht, vergehet  
der Mensch in seiner Pracht. Die  
Tage sind nur gering an Zahl, und  
um so größer ist die Qual; und all  
sein Thun das trägt, — die Spur  
der Schuld, die er gehegt. Nur  
Eines ist für ihn das Heil, daß er

אדם איך יזכה. בכל יום למות  
מחכה: בשר מה ידבר. והוא  
מובל | לקבר: גיוו לבור נופל.  
למקום חושך ואופל: דמיונו  
להכל דמה. ונמשל כבהמה  
נדמה: הלא כל ימיו מעט ורעים.  
וקל מעשיו עונות ופשעים.  
ובלבבו יבין ושב. ורפא לו לקולו







קח מזקד ע"פ א"ב כפול ונקוף סתום עם סעמנך דוד בידבי משלם הקטן חזק

אלהים אל דמי לדמי. אל תחרש ואל תשקט למתקוממי.  
 בקשהו דרשהו מיד מחרימי. בל תכסהו ארץ בכל מקומי:  
 גזל יגלה לפניה ישפך ויזלה. גם בפרפרך מלא גויות יגלה.  
 דון ידון שופך חלה בחלה. דמי ענייה הנשפכים פשגרי ארץ:  
 התיעצו יחד סוף מסך רעל. הלזת הלזת פני כל הארץ להעל.  
 ולא יקר שם ישראל המועל. ולכת אחרי התוהו משקן  
 ומוגעל: זרע קדש בנים לא ישקרו. זה אלי ואנוהו צעקו  
 ושוררו. חבל נחלתנו הוא ובו נתאמרו. חית יחידתם בצרור  
 החיים צררו: טף ונשים השלימו יחד לעקד. מלאים המבוקרים  
 בלשפת בית המוקד. יחיד ונשא עליך גהרג ונשחט. יחורו  
 גיחור לו לבד ראש ליקד: כבשים בני שנה תמימים. ככשו  
 בזבחי אימורי שלמים. לאמותם אומרים לא תכמרו רחמים.  
 דקרבן אשה ליי נתבקשנו ממרומים: מפרפרים הילדים וזה  
 על זה מפרכסים. ממהרים שחוט אחרים וכדמיהם מתבוססים.  
 נתון על רובד היקדך ואף לממרים. נגד עיניך לעד יהו  
 תוססים: סדרו לפניה מערכה גדולה. סוכב וגם היסוד קטון  
 מהכילה. עוללים ויונקים הנזכחים כליל לעולה. עולתך  
 ידשנה יזכר כל מנחתך סלה: פגזות ועזרות מלאו זבחים.  
 פדרים ואיברים הראש והרגל והגתחים. צרידי מנחות פמה  
 עשורני מוחים. צדקניות קניהם המה עוללי טפוחים: קיץ  
 למזבח הם בני בי רב. קרבן העם לכפר תלמיד עם צורב.  
 רחש מרבה זה מזה מאז לא נתקרב. ריח גיחח מנחת יהודה  
 תערב. שרתי כהנה פשרו נשים באנשים. שחיטה זריקה  
 וקבלה מקריבים ומגישים. תקרובת מנחה מהורה נפשורת  
 בקרושים. תנופת חנה ושוק ולתני הראשים: דמעורת מפח  
 ימפה גזבעים ומקלחים. שודמים ונשחטים אלו על אלו  
 גזנחים. דמי אבות ובנים גזעיים וסופחים. ברכת הזבח שמע  
 ישראל צורחים: יראה יראה פעלת פגזות בנחות. בהם היום



ערומוזת לשמש נשטחות. יפה בנשים | מביקעי כרם נמתחות  
 מבין רגליה שליא ולד מפריחות: שמוע אם נשמע או אם  
 נראה. להאמין מי יאמין גדולה פליאה. מוליכין בניהם לטבח  
 בלחפה נאה. העל אלה תתאפק רם נאה נאה: קדם נשעננו  
 ותעמוד עקרת הר מור. שמון לישע בכל דור ודור לשמור.  
 נתוספו אלה וכאלה עד בלתי לאמר. חי זכונך קום תשמור  
 וצרותינו תגמור: אל מלך. Seite 259.

נשא לכבנו אל פפים. אל אל בשמים: עזרנו מעם יי עשה  
 שמים וארץ: תחטאנו באזוב ונטהר. תכבסנו ומשלב גלבין:  
 רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי חישועה. יי צנאות עמנו וכו':

אלהינו ואלהי אבותינו

ניוסד ע"פ א"ב כפול ונסוף סתום טס סונמכ אפיים חוק.

קח

אני אני המדבר. בקרבי משתפר. ואת מלין אחר. ולב עם פה השוה:  
 בנששו המשכן. ולא הושב על פני. בכזן באתי ריקן. וכל לבב דוה: גדול  
 אחים ורב. ביום זה נתקרב. ולגשת ערב. ודם חטאת יובא: דמי פיו מזה.  
 פני שדי יחזה. וכוז ביום הזה. יכפר את אשר העוה: הלא פלוס מהו.  
 לבושו לפי כבודו. והפמים בידו. וגחלי אש להבה: וישים הקטורה. באסף  
 השורה. בחקת התורה. ולא חפר מצוה: זדונו הנאלח. וכל חטאת נסלח.  
 בשעיר המשלח. לצוק הר חרבה: חטאי נמחקים. בדם נזקים. ועתה  
 נחנקים. ואין למו קצבה: טלאי ממכלה. גוזרים עד תכלה. והייתי לאכלה.  
 פפי מדהבה: יפה נוף לשאינה. ונקתה שתיה. ואין עולת ראיה. ולא עולת  
 חובה: כבודי ההורק. באפס דם נזרק. והחטא לא נמרק. לבת חשיבכה:  
 לשפך הדמים. לשמך מהדמים. חטאי מאדמים. סלח לנו מאהבה: מיחדך  
 בנפשם. להרג הקדישם. מונב התישם. הדפנו באיבה: נגפנו עוצרים.  
 בדינו בוצרים. ביום קראו נוצרים. למען ספוט הרזה: סכבנוי בחבלם.  
 להדיח בהבלם. לנשוא את סבלם. מעשה עבדים תועבה: עניףך לחצו.  
 בדימים רחצו. חצו וגם נאצו. ענקתמו נאנה: פלטיף סגרו. לפי חרב סגרו.  
 דמיהם נגרו. ושמינו עיה: צכאי אמללו. לטבח יוכלו. בשמך חבלו. לך  
 נפשם ערבה. קטנים עם זקנים. ואבות עם בנים. להרג רב נמנים. ונר  
 אלהים פכה: רמוסים נגללו. בדימים נבללו. ובלולים יעלו. מסלה בערבה:







ולביזות. אשר מעשי קפחתי: מאד פרו עיני. והכבדתי אזני. וצדיק הוא יי.  
 פי פיהו טריתי: גלויים אהבתי. וצדק שנאתי. ומעשי קלקלתי. הרעותי אשר  
 עשיתי: סלח נא לעונות. אלהים מפעונות. ראה נפשות געונות. והנה נא  
 זקנתי: עשה נא נפלאות. אלהי הצבאות. ענני נוראות ואל תחרש לדמעתי:  
 פתח יד הרמה. לאום לא רוחמה. בלא שפתי מרמה. האזינה תפילתי: צפה  
 אל עלבונני. ואל נא לעוני. עשה אל דין עני. ואל אראה ברעתי: קראתיך  
 גוחי. ודברתי שחי. בהתעטף רוחי. את יי זכרתי: ראה גאלי מכיי. שמע  
 קול בכיי. וגם תדרוש דכיי. ואל תדרוש לחטאתי: שמע קול נאמי. ותדרוש  
 את שלומי. ומה בצע בדמי. אלי שחת ברדתי: תהלתך אספר. וחטאתי  
 כפר. דברי אל תפר. ותקם נא אלקתי: בנגד נמבר גאלו. וברך את חילו.  
 ומתי האמר לו. ידעתי בני ידעתי: ראיתיך סיבל. בצרות מתחבל. שמעתיך  
 קובל. ונאלתי והצלתי: ועתה גאלי שור. בשלשלאות קשור. ובקש החסור.  
 כשה אוכד תעיתי: פלילת תפארה. נפולה ושבורה. ומני געדרה. ניצא  
 האחד מאתי: בריחי הן שבר. ועלי התעפר. ודודי חמק עבר. וכערער  
 נשארתי: שערי גם טבעו. ונדלתותי רעו. וגדו גם נעו. ובושתי וגם נכלמתי:  
 מליצי נאלמו. מנאצי הורמו. והעלם עלימי. מנוחתי וטובתי: אלהים יי  
 חילי. אזון שמע קולי. ענני נאמור לי. קח נא את ברכותי: חנה את שפלותי.  
 ורחם על עדתי. ונפשי יחידתי. טוב אותה לך תתי: קנה שנית בנגד. ראה  
 ופקח עיניך. ואל תעלם אזנך. לרוחתי לשועתי: אל סלך. Seite 259.

שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יי. ענו ליי בתודה: זמרו  
 לאלהינו בכבוד: עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר:

רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו':

עיוסד ע"כ א"ב וס"טעס סמוס לכמוף אפרים.

קב

אלהי העברים. נקרא בכל דברים. בלבנות נשברים. לכו נא הנברים:  
 בתודה לו עבדו. והודו והתנודו. חכמים יגידו. ויורו הפזורים: גבורות  
 הזוכחים. אשר יצדם טובחים. ומודים ומשבחים. הפה הנפזורים: דברים  
 תקחו. עונות ישתבחו. בלחותיו פתחו. ועברו בשערים: תלא אם יראה.  
 לב נשבר וגדבה. והטאתו תראה. על פני נשרים: ואם נפש תחטא. ואם  
 לבי נפתה. שעה סני מבטא. עם חלב כרים: ודוני לגיוני. מחוק עם שגיוני.



סליחות למוסף יום כפור

זָכַר לִי בְהַגְיוֹנִי בְרִית בֵּין הַבְּתָרִים: חֲסִדִים רֵאשׁוֹנִים. נִצּוֹר לִבִּי בָנִים.  
 מְשׁוּלִים בַּיּוֹנִים. וּבְנֵי הַתּוֹרִים: מְרוֹפִים בְּכָל פְּיֹת. וּבְשָׁנֵי אֲרֻזֹת. וְעִינֵיהֶם  
 תְּלוּיֹת. לְפִנְקַח עוֹרִים: יִצְפָּצֵפוּ מִצִּוֹת. וּמִכָּל הַקּוֹרוֹת. אֲשֶׁר עָלֵיהֶם עוֹבְרוֹת.  
 חֲדָשִׁים לַבְּקָרִים: כְּלִיֹּת מִתְּפִלְחִים. לַחֲצִים מִשְׁתַּלְּחִים. וְעִינֵיהֶם מִזְלָחִים.  
 כְּפִים הַנְּנָרִים: לְכָבִי הַהוֹרֵק. בְּעֵז עוֹל שָׂרָק. וְהֵן שִׁטָּף וּמִירָק. בְּמִים  
 הַפְּאָרָרִים: מְעִילַת הַנְּשָׁמָה. אֲשֶׁר נִפְשֵׁי אֲשָׁמָה. וְשָׁכַנְתִּי נִשְׁמָה. וּבְתִי  
 הַחֲצָרִים: נְפִיגוֹתֵי שְׁחוֹחַ. וְטוֹבִי עָלֵי חוֹחַ. וְאִפְסֵי נִחוּחַ. מִזְבָּחִים וּמִקְטָרִים:  
 סְלִיחָה בְּנִיב שְׁפָה. לְךָ אֱלֹהִים יְפָה. בַּעֲשִׂירֵית הָאֵפָה. וּכְחֶלֶב וְדָם פְּרִים:  
 עוֹנוֹת אֵל הַזָּכוֹר. וְאֵל תְּשַׁחִית לַעֲקוֹר. צַעֲדִים אֵל תַּחֲקוֹר. כְּדָרְךָ הָאֲתָרִים:  
 פָּדָה עַמְּךָ וְהִצַּל. אֲשֶׁר יְמִיהֶם כְּצֹל. בְּנֵי מִקַּל פָּצַל. וְהִמָּה הַיּוֹצֵרִים: צַפָּה  
 לְגַבֵּי חוֹרְשִׁים. וּנְחַלְתִּי יוֹרְשִׁים. וְצָרִינוּ לְרֵאשִׁים. תְּשִׁיתֵמוּ לְשָׂרִים: קְדוֹשֵׁי  
 בְּיָדֶם. מְעַנִּים עַד שִׁפְךָ דָם. וְאִין אֱלֹהִים לְנִגְדָם. לְאֲרוֹב בְּמִסְתָּרִים: רְצוּצִים  
 בְּפִרְךָ. וּבְלִבְכֶם מוֹרְךָ. לְךָ בּוֹרְעִים בְּרָךְ. מִתִּיר אֲסוּרִים: שְׁלַח לָנוּ יֵשַׁע.  
 וְכִלְא הַפֶּשַׁע. וְהוֹדִי תִשַׁע. כְּעַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים: תְּרוֹמֵם וּמִתְּלָאָה. נְחַלְתֶּךָ  
 גְּלָאָה. וְהִתֵּם חֲטָאָה. מִיִּלְדֵי הָעִבְרִים: אֲזַנְךָ לִי הִשָּׂה. וְנִקָּה כָּל חוֹשָׂא. כְּכֹאזוֹב  
 יִתְחַטָּא. וּבְמִים טְהוֹרִים: פְּקוֹד אֱלֹהִים צֹאנְךָ. וְהוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ. עָלֵיהֶם שִׁים  
 עֵינֶיךָ. וְלִבְךָ לַעֲדָרִים: רַעַה עַמְּךָ בְּשִׁבְטֵי. וְדִי מִחֲסוֹר הַעֲבֹט. וְאֵת חֲקֵם  
 הַצֶּבֶט. וְלֶחֶם אֲבִירִים: יַעֲזְרוּ מִחֲבֻרוֹן. וְיַעֲלוּ לְזַבְרוֹן. וְכֹל מַעֲשֵׂה כֶּשֶׁד:  
 הָאֶחָד וְעֲשָׂרִים: מְלֵא רַחֲמִים. נָא הֲפֵר זַעֲמִים. וְיִוֹדֶךָ עַמִּים. אֱלֹהִים אֲדִירִים:

אל מלך. Seite 259.

אֱלֹהִים בְּאֲזַנְנוּ שָׁמַעְנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ לָנוּ פִּזְעַל פְּעֻלָּתָהּ  
 בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֶדֶם: אֵף זְנַחְתָּנוּ וְתִכְלִימְנוּ. וְלֹא תִצָּא  
 בְּצַבְאוֹתֵינוּ: וְאֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְכוֹאֲבִים. יִשׁוּעָתֶךָ אֱלֹהִים תִּשְׁגָּבְנוּ:

חַמֵּד רַבִּים. אֵל תְּבֹא. כִּרְחֵם אֲבִי. לִי הַיּוֹשֻׁעָה. יי צבאות עֲמָנוּ וְכוּ:

קבא שלישיה אלהינו ואלהי אבותינו

סס כמסנכ בנימן הקטן חוק:

בְּרִית בְּרוּחָהּ מִלְּשִׁבּוֹת. תִּשִּׁי נִתְּשַׁבַּח שְׁכוֹחַ. תִּרְיָב מִי יַעֲזוֹר כַּח: נִדְחוּ  
 הָאֲשִׁבְלוֹת וּכְסֵל זִיו הַחֲכָמָה. פָּנָה בּוֹחַל וְצִמֵּל אֲנוּנָה וְעִנּוּמָה. אֲזִלָּה וְנִזְלָה  
 וְרִבְתָּה הַכְּנִימָה: יְרֵאֵי חֲטָא נִמְאָסוּ וְנִפְסְקוּ הָעוֹבֵן. נִבְזוּ חַנּוּיֹת מְזִינֹת וְאִין  
 מְנִין. פְּרַחֵי וְרִבֵּי בֵּיד צָרִים מְנִין: מִקּוֹל חֲמוֹן יִשְׁמַעְאֵל נִפְלְדָה שְׁלֵחַבְרַת.  
 בְּאַרְצוֹם יִשְׂרָאֵל בּוֹלְשֵׁת וּמִנְבֵּת. מַה יַּעֲשֵׂוּ אֲזוֹבֵי קִיר אֵל בֵּית: נַחַל שׁוֹשֶׁף  
 לְבֵית שְׁלָחִים וְאִפִּים. לְוִיָּתָן בְּחַפָּה הָעֵלָה מִמֵּים רַבִּים. וְמַה יַּעֲשֵׂוּ דְגֵי רִקַּק  
 יַעֲנִי נְבִים: הֵן בּוֹ בָּיִם יִשְׁבּוּ בְּחִיקוֹ. וְעַפְּסֵם סִפְרֵם מִלְּחָמוֹת וְנִטְוִקוֹ. מְדַקְדֵּק



סליחות למוסף יום כפור

עם סביביו לתאבון חשקו: קפור וקאת גם נאספו לקרבה. לראות בשוד  
 ושכר הבא. על החכמה מפארה בעולם חשיבה: טעם אדר וסודני נזבח.  
 לה יה בחור ובתולה מזבח. מאת זוכתי הזבח: נפשי קצה על פתי קידש  
 תרומיה. מזרחים לאמותם בום לעולה רצויה. אבל בישאל פכהנה ובלויה:  
 במדות תרומות מתרומות הפרשנו. הפורש כנפרש מחיים בשנת תתני. הן  
 גענו אבדנו בלנו: רזי גזרות הרשעה ופסקיה כמסת. חפרו ונתחכמו  
 למחות שם בהמסה. מוסרותי הנחק ויהיו למשפה: כי למקש בזוו בלום  
 אוצר. מקדש מעט סיד וכיד שקדו לקצר. מלאו לבו אויב וצר: ידו  
 הדוים ויספרו. על פי חלל לארץ גזר העדו. איך נסלו גפורים ויאבדו:  
 יראת חטא וענה במלה. פסקו חסידים ואנשי מעשה. פנולה פלה. ארץ  
 אמללה ואבלה: חדשה ברית פרות לחדש. למקדושים עצמם שמך לקדש.  
 יברכה " נוה צדק הר הקודש: יחבבו עושי צביונה ומצפים תפארת.  
 כמספר ועולה מקשר קטורת. בעל חנם לא יפיר פנסו לעטרת: ידי שילפי  
 הצצה במחבא בחדה מבוא. מסלול הרך יקרא למו לעבור בו. הגדה  
 איהיכם נקם יבא: אנא לדור יתום שלום שלום תשלום. לאנשי הגבול  
 הפיכים מעיר לעיר מהקלים. זה יבא ושפל רוח להחיות רוח שפלים:  
 חזה קרן פנאים ומצינים בדם הגואל. לנקום דם שבדיך השפוף הואל.  
 ושמצת אל תחנת עבדיך ועמך ישראל: אל מלך. Seite 259.

אלהים מלכי מקדם. פועל ישועות בקרב הארץ: תשוב תרחמינו  
 ותכפוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו: ואנחנו  
 שפך וצאן מרעיתך נודה לה לעולם לדור ודור נספר תהלתך:  
 רחמיך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. " צבאות עמנו וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו

קב שלמוניות טימם מרדכי ברבי יעקב אערוך סופר יח חוק ואמין.  
 מלכי מקדם פועל ישועות בקרב המוני. נצר חסד לאלפים ונשא פשעי  
 נעוני. פסה חטאי וברחמיך הרבים חנני " כי אליך אקרא כל היום: היום  
 רפא משובותינו פי אתאנו לה ותננו. שבנו אליך אלהינו ובחסדך חנני. הרך  
 רשע עזבנו והנה איננו. פה עמנו היום: היום נת עמך פדים מקרבו ותרחיק  
 צאתו. וזרוק עליו מים טהורים לטהרו משמאתו. מקנה ישראל " ובו בחר  
 לשרתו. ולקברך בשמו כל היום: היום פפר לעמך ישראל ותפלתו תקשב.  
 וישועתו תאזין ואותו אליך השב. וזכור צדקת אב המון ישוב. פתח האהל  
 פחום היום: היום יחשב דם הרוני ושרופי בדם זכתי. נקום נקמתם מפסמיני  
 ומפסמיני. קרבי יעקב לגאול אסי גרמי. סי סי הוא יודך במני היום: היום



סליחות למוסף יום כפור

יגדל נא כח יי וכעונותינו אל תגמול. כרחם אב על בנים רחם עלינו ותמול.  
 רחמיך נחסידיך פנה אלינו בתמול. שלשום גם תמול גם היום: היום הזה  
 צוית לעשות לבפר פשע וקשר. בדם פרים ושעירים הנזרקים במזבח בושך.  
 צורי באפס אלה צדקנו בצדק אבות אשר. ישנו פה עמני היום: היום הזה  
 אף וחימה יופרו וי לא יזעם. בצרה יחלצנו ויעננו בסתר רעם. כי רוא אלהינו  
 ונאנחנו עם. מרעיתו וצאן ירו היום: היום רשענו תסיר ובספר החיים אותנו  
 תחוק. ביום קראנו אליך קרב ואל תעמוד מרחוק. ביום הזה סליחה ובפרה  
 שמתו לחוק. ולמשפט לישראל עד היום: היום והוי עפף רצה וקבל את  
 נזבו. ומליץ יושר יעמוד לפניך לצדקו מחובו. וראה צומו ונפשו כי רוח  
 אין בו. כי לא אכל לחם כל היום: היום בפיו יפרוש אליך וגבורותיך ימלל.  
 בצדק יחזה פניך ובשיריך אותך יהלל. עונו מודה ועוזב יבקש מחילה ותפלה.  
 בעדו תמיד כל היום: היום סמוך ותמוך עם אשר דלתיך דופקים. ותיקר  
 נא נפשם כי עליך מתרפקים. פרוש ידך להם וקבלם ובשרם ואתם הדבקים  
 ביי אלהיכם חיים בלכם היום: היום יערב לפניך שיחי כפנתה בשמן בלולה.  
 חשוב נא שלום שפתי בפרים ואילי עולתה. יי הטה אזנה אל הרגה ואל  
 התפלה. אשר עבדיך מתפללים לפניך היום: היום הוק ואמיץ ליי לריב  
 יריבי. ארם וישמעאל מהרסי ומחריבי. חרפם מעטה לטבח בתדק טובי. כי  
 עליך הורגנו כל היום: היום פנה נא לצדקנו בזכות איתני. קדוש נקנו  
 וטהרנו מכל זדוני. פתח שערי רחמים ויעלו תחנוני. התיצבו וראו את  
 ישועת יי אשר יעשה לכם היום: אל מלך. Seite 259.

Man öffnet die heil. Lade. — פתוחין הארון

כב פוסח טס כמחכר אפרים הקטן.

So oft wir seinem Namen durch Gottesdienst huldigen, und in Ermanglung der Genesopfer, unsere Hände betend aufheben, möge der Herr die Stimme seines Volkes statt Opfergaben erhören.

Und den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel täglich genügen.

Dahin sind die Einnehmer der Beiträge für den heil.

אם יוספים אנחנו לעמוד לשרת בשמו. וכפים שטחנו באפס אשה לחמו. שמע יי קול עמו. אשר חלף ובחמו:

לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו:

פסו שומרי הטה. בדלתי



ligen Tempel, Opfer und Tempeldienst sind nicht mehr, und uns erwartet ein strenges Gericht; allein damit werden die Sünden Jakobs vergeben, wenn es durch Fasten sich entschündigt.

Und den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel täglich genügen.

*ראה* Siehe, die Schätzungsgelder haben aufgehört, warum soll meine Seele verstoßen sein? O lobet den Herrn, so wird er sich wegen seiner Diener bedenken, wenn er sein Volk richtet.

Und den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel täglich genügen.

*אז* Ein Vergebungstag ist bestimmt, worin wir Buße thun; ist gleich dein Tisch leer (d. h. ohne Opfer); so thun wir durch Fasten unsre Pflicht. Auch unsere Väter vertrauten auf dich, und dieses Vertrauen rettete sie.

Und den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel täglich genügen.

*מני* Wegen der Hand, die schwer auf seiner Wohnung und seinen Städten liegt, haben wir keine Schlacht- und Mehl-opfer mehr. Seit der Zerstörung des Tempels, schwur er Rache seinen Gegnern, und er wird seinem Lande und seinem Volke Versöhnung verschaffen.

Und den Wünschen seiner Diener und seines Volkes Israel täglich genügen.

סליחות למוסף יום כפור

אָרֹזֶן לְקֹב. אִין קָרְבֵן וְאִין מוֹסֵף. וְהִדִּין הָדָר יִקֹּב. בְּזֹאת יִכַּפֵּר עֹז יַעֲקֹב. הָסֵר חַטָּאתוֹ בְּצוּמוֹ:

לְעֹשֹׂת מִשְׁפַּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:

רְאֵה כִּי אָזַלְתָּ בְּקַע. בְּסֵף נַפְשׁוֹת עַרְבֵי. לָמָּה נַפְשֵׁי תִקַּע. אֵךְ אֵת יְיָ בְּרַבֵּי. עַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם כִּי יִדִּין יְיָ עַמּוֹ:

לְעֹשֹׂת מִשְׁפַּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:

יוֹם סְלִיחָה הֵן הַקָּם. לְעֹשֹׂת תְּשׁוּבוֹתֵינוּ. אִם שְׁלַחְנָךְ רִיקָם. עֲנֵנוּ נַפְשׁ חוֹבוֹתֵינוּ. בְּךָ בְּטַחֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ. בְּטַחֵנוּ וְתַפְלֵטְמוֹ:

לְעֹשֹׂת מִשְׁפַּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:

מִפְּנֵי יָד שְׁנַשְׁתְּ לַחְדָּה. בְּמִשְׁכְּנוֹתָיו וּבְעָרָיו. אִין זָבַח וְאִין מִנְחָה. מֵעַתָּה מִקְדֵּשׁ חָרָב. נֶקֶם יֵשִׁיב לְצָרָיו. וּבְכָפֵר אֲדַמָּתוֹ עַמּוֹ:

לְעֹשֹׂת מִשְׁפַּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:



הקטורת מִיָּגֶה מֵעַיִן מִלְּפָנֶיךָ  
wie Weihrauch vor dir duften;  
das Gebet des Betrübten und  
Armen sei dir wie jene Schale  
voll Wohlgeruchs geachtet, daß  
er nicht in Dürftigkeit dahin  
sterbe.

Und den Wünschen seiner  
Diener und seines Volkes Is-  
rael täglich genügen.

נצרה Bewahre jede Oeffnung  
meines Mundes, daß sie dem  
gleich aufgenommen werde, der  
mit vollen Händen Weihrauch  
gestreuet. — Der Herr erzeigere  
sich für sein Land. Erbarme  
sich seines Volkes, und genüge  
täglich den Wünschen seiner  
Diener und seines Volkes Is-  
rael.

הַקְטֹרֶת לְפָנֶיךָ תִּטְוֶה  
מִלְּתֵי כְּמִרְקַחַת. תִּפְלֶה  
לְעֵינַי כִּי יַעֲטֹף. תִּחְשׁוּב  
מִלֵּא כֶּף נֶחֱת. וְלֹא יָמוּת  
לְשַׁחַת. וְלֹא יִחְסַר לְחֶמּוֹ:  
לְעֹשֵׂה מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ  
יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:

נצרה על דל שפתי.  
בנרצה במלא קמצו.  
ממקום תפלת אבותי. ינער  
שואל בעצו. יקנא יי לארצו  
ויחמול על עמו: לעשות  
משפט עבדו ומשפט עמו  
ישראל דבר יום ביומו:

אל טלך. Seite 259.

חבא לפניך אנקה אסיר כגודל זרועך הותר בני תמוחה:  
לשכנע אנקה אסיר. לפתח בני תמוחה: אל הנאץ למען  
שטף אל הנפל פסא כבודך. זור אל הפר בריהך אהנו:  
וחמך רבים. אל חבא. טחם אב. ליי וישועת. י צבאות עמנו וכו'.

סליח נא לעיני העם הזה כגודל חסדך וכאשר  
נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:  
ויאמר יי סלוחתי כדברך: הנה אלו וכו'.

קב עקדה מוסר ע"ס אלב"ם וט"סמס סמוס לנכוק סאיר ברבי יצחק.  
אלהינו ואלהי אבותינו

את הברית ואת החסד  
ואת השבועה לאבותם  
Unser Gott, Gott unserer Väter!  
Der Bund und die Treue  
und der Schwur, den du un-  
serm Vater Abraham hast ge-



schworen auf dem Berge Morjah — die sind unsere Zuversicht; darauf stützen wir und stellen wir heute und immer wieder unsere Bitte um Vergebung und Veröhnung.

Ein Sprößling aus dem heiligen Stamme gar lieblich anzuschauen der war geweiht dem Altar, ein Opfer der Gottesfurcht und innigsten Hingebung!

Des Königs und des Herrn Wort, höret staunend an der alte Mann, und gibt mit seiner Treue dem alten Bund die Weihe. Dafür ward' ihm die Priesterkron' und Königskron' und noch dazu der Gotteslohn, daß Gottes eigene Gloria ihn krönt und schirmt auf Moriah! Dafür, daß er sich beugt, und seinem Gott sich willig zeigt, wird ihm der Lohn der Gläubigkeit; er lehret heim in Freudigkeit.

„Den Knaben nimm“ — rief Gottes Stimm' — „das Opfer ist bereit, dem Kind geschieht kein Leid!“ Der Altar ist gerichtet, die Hölzer sind geschlichtet; das Kiab liegt da als Opferlamm; der Vater band ihm Fuß und Hand; das Messer ist ihm schon am Hals, als Gottes Bot' im schnellen

אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה קְבוּעָה.  
בְּהָ אָנוּ נְאוֹתִים וּמְחֻזְרִים  
לְתַבְעָה. מְחִילָה וּסְלִיחָה  
בְּתַפְלַת הַיּוֹם רְבוּעָה: גִּזְע  
הַלְלוּלִים | מֵאֵד נִחְמַד  
לְמִרְאָה. נִכְשָׁד לְגַבֵּי הַמִּזְבֵּחַ  
לְהַעֲלוֹתוֹ בִּירְאָה. דְּבַר מֶלֶךְ  
שְׁדִטְזוֹן וְקוֹן מִשְׁתַּאֲה. סָגַל  
מִצְוֹתוֹ שְׁנִיָּה מִרְאֲשׁוֹנָה  
לְהַתְנַאֲחָ: הִנֵּה לְכַהוֹנָה  
וּמִקְבוֹת וּלְשִׁתִּיחָן זָכָה.  
עוֹדֵף עֲלֵיהֶם שְׂכָר קִימָה  
וְהַלִּיכָה. וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי  
מִשְׁלֵשׁ בְּזִכּוֹת | זָכָה. פֶּאֶר  
הַשְּׂכִינָה מְקוֹם | מְרוֹת |  
סוֹכְכָה: זְכוּת הַשְּׁתַּחֲוִיָּה  
עַד כֹּה פִּשְׁטָה. צָבִי לְצַדִּיק  
חֲזֹרְתוֹ לְשָׁלוֹם לְקִשְׁטָה.  
חֲמוּדוֹ כְּהַשְׁעִין קְרִיאָתוֹ  
לְרַחֵם הוֹשִׁיטָה. קָרַב  
חֲדוּפָיו וְלֹא מִחֲדַפַּת הַשְּׁטָה:  
טָהוֹר בָּנָה מִזְבֵּחַ וּמַעֲרֵכָה  
הָעַמִּיד. רָגַל וַיֵּד עַקְדוֹ  
בְּטִלָה הַתְּמִיד. יָד לְצִנְאָר



Flug die Botschaft ihm vom Himmel trug: „Exprobt ist deine Treue! Wie du hast deinem Gott getraut, hat Gott im Himmel angeschaut. Seit Ewigkeit ist schon bereit das Osterlamm für deinen Stamm!“ Und wie die Stimm' vom Himmel schallt, steht er den Widder in dem Wald; den opfert er und sprengt das Blut; es kommet ihm zu Gute, als ob sein Sohn ihm blute.

Die Stätte, die hat Gott geweiht, für Ewigkeit und alle Zeit. Wo Isak lag als Opferbrand, da Gottes Haus und Tempel stand; von da ging Gottes Name aus, von einem heiligen Gotteshaus.

D'rum halten wir auf unsern Ahn, und rühmen seine Treue, und wallen froh auf gleicher Bahn, wie auch die Welt uns dräue.

Wohl uns, die Gott in seiner Huld, geläutert hat von jeder Schuld. Er ist ein Born und Gnadenquell, ein Schutz und Hort für Israel; und was das Herz begehret, das ist von Gott gewähret.

בְּמַכְשֶׁרֶת אֹכְלִין כְּהַצְמִיד.  
שְׁלִיחַ בְּזַרְיוֹת לְשׁוֹן חֶבֶה  
הַחֲמִיד: כְּגִבְחֵן צַדִּיק  
בְּצַדְקוֹ מִשְׁמַיִם נִשְׁקָה.  
כָּפְרוּ מִבֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת  
בְּסִבְבַּ מוֹקֶה. תַּמְוִרֶת יְחִידוֹ  
הִתְקַרֵּב בְּטִלְוֵתוֹ תִּקָּה.  
תַּחֲתֵיו דָּמּוֹ זָרַק וְאַמְוִרֵיו  
זָקָה: מְקוֹם גְּבוּהוֹת לְהַזְרוֹת  
חַיֵּי עֶרֶךְ. אֲנֵי הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד  
וְהַמְבֹרָךְ. יִרְאֶה יִרְאֶה  
בְּרֵאשׁ בֵּית הַדֶּרֶךְ. יִצְחָק  
יְחִידוֹ אָפְרוּ צְבוּר וּמִיִּחְרָךְ:  
מִזְשִׁיטִים לְשֵׁב זָקִים  
וּמִתְפָּאֲרִים בְּאַבוֹתָם.  
אֲשֶׁרֵיהֶם וּמִי מִטְהַרֶם  
וּמֵעֵבִיר חוֹבוֹתָם. יוֹצֵרם  
שֶׁבְשָׁמַיִם | מְקוֹה יִשְׂרָאֵל  
וְגֵאוֹתָם. רְצוֹנָם יִפְיֵק  
לְמִדְאוֹת לְטוֹבָה תֵּאוֹתָם:

Seite 259. אל טלך

זְכוּר וְרַחֲמֵיךָ יי וְחַסְדֵיךָ כִּי מַעֲזֵלִים הֵמָּה: אַל תִּזְכֹּר לָנוּ  
עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים | מַהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֵיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: זְכַרְנוּ יי  
בְּרֵצוֹן עִמָּךְ שִׁקְדְּנוּ בִישׁוּעָתֶךָ: זְכוּר עֲדַתְךָ קְנִיֶתָהּ קָדָם גְּאֻלְתָּהּ

Die Uebersetzung siehe oben bei שו"ת Seite 138.



שָׁבַט נִחַלְתָּהּ הַר צִיּוֹן זֶה שְׁבַגְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יי חַבַּת יְרוּשָׁלַיִם  
 אֶהְבֵּת צִיּוֹן אֵל תִּשְׁפַח לְנֶצַח: זְכוֹר יי לִבְנֵי אָדָם אֵת יוֹם  
 יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ: אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם  
 צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק  
 וְלִישָׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר גִּשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּדָבָר וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבָּה  
 אֵת זְרַעְכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲפֹן  
 לְזַרְעֲכֶם וְנָחְלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב.  
 אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ:

אֵל נָא תִשָּׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ Borbeter u. Gem.  
 וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ:

חַטָּאנוּ צִוְרָנוּ. סָלַח לָנוּ יוֹצְרָנוּ: Borbeter u. Gem.

מיוסד ע"פ א"ב וס"טנס יהודה חזק.

אֵלֶּה אֲזַכָּרָה וְנִפְשִׁי עָלַי אֲשַׁפְּכָה. כִּי בִלְעֵוֵנוּ זָדִים פְּעוּגָה  
 בְּלִי דַפּוּכָה. כִּי בִימֵי הַשָּׁר לֹא עָלְתָה אַרְוֶכָה. לַעֲשֻׂרָה הַרְוִיגִי  
 מְלוּכָה: בְּלִמְדוֹ סֵפֶר מִפִּי מְשׁוּלֵי עֲרֻמַּת. וְהַכִּיָּן וְדַקְדַּק בְּדַת  
 רְשׁוּמַת. וּפְתַח בּוֹאֲלֵה הַמְשַׁפְּטִים וְחָשַׁב מְזַמַּת. וְגוֹגֵב אִישׁ  
 וּמְכַרֵּוּ וְנִמְצָא בְּיָדוֹ מוֹת יוֹמַת: (חטאנו) גָּבַהּ לֵב בְּגִדוּלִים. וְצִיָּה  
 לְמַלְאוֹת פְּלִטְיוֹ נְעֻלִים. וְקָרָא לַעֲשֻׂרָה חֲכָמִים גְּדוּלִים. מְבִיגִי  
 דַת וְטַעֲמִיָּה בְּפִלְפוּלִים: דִּינֵנוּ מִשְׁפָּט זֶה לֹא שָׁרוּ. וְאֵל תַּעֲיִתוּהוּ  
 בְּקִזָּב לְאָמְרוֹ. כִּי אִם הוֹצִיאֻהוּ לְאִמְתּוֹ וּלְאֹרֹו. כִּי יִמְצָא אִישׁ  
 גּוֹגֵב נֶפֶשׁ מֵאֲחִיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמַּר בּוֹ וּמְכַרֵּוּ: (חטאנו) הֵם  
 פְּעֵנוּ לוֹ וּמַת הַנֶּגֶב הַהוּא. גַּם אֵיָּה אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אֲחִיָּהֶם  
 מְכַרְוֵהוּ. לְאַרְחַת יִשְׁמַעְאֵלִים סְתְרוּהוּ. וּבְעַד נְעֻלִים גְּתָנוּהוּ:  
 וְאַתֶּם קִבְּלוּ דִין שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם. כִּי מִימֵי אֲבוֹתֵיכֶם לֹא נִמְצָא  
 בָּכֶם. וְאִם הָיוּ בְּתַיִם הָיִיתִי דָגָם לִפְנֵיכֶם. וְאַתֶּם תִּשְׁאוּ עוֹן  
 אֲבוֹתֵיכֶם: (חטאנו) זְמַן תִּנְּה לָנוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים. עַד שְׁנַדַּע אִם  
 נִגְזַר הַדְּבָר מִמְרוֹמִים. אִם אָנֹכִי חַיִּים וְאֲשֻׁמִּים. נִסְבּוּל גְּזַרְת  
 מִלֵּא רַחֲמִים: חֲלוּ נַעֲוֵנוּ וְנִמְוּ בְּלִמּוֹ. עַל רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל כֹּהֵן גְּדוֹל



נתנו עינינו. להזכיר את השם לעלות לאדונינו. קדעת אם  
 יצאה הגזרה מאת אלהינו: (חסאנו) מהר רבי ישמעאל עצמו  
 והזכיר את השם בסלודים. ועלה למרום ושאל מאת האיש  
 לבוש הבדים. וגם לו קבלו עליכם צדיקים וידידים. פי שמעתי  
 מאחורי הפרגוד פי בזאת אתם נלפדים: ירד והגיד לחבריו  
 מאמר אל. וצוה בליעל. להרגם בכח ולא: ושנים מהם  
 הוציאו תחלה שהם גדולי ישראל. רבי ישמעאל כהן גדול ורבו  
 שמעון בן גמליאל נשיא ישראל: (חסאנו) פרות ראשו תחלה  
 הרפה לבעון. וגם הרגני תחלה ואל אראה במיתת משרת לדר  
 במעון. ולהפיל גדלות צוה צפעון. ונפל הגורל על רבן שמעון:  
 לשפוך דמו מהר כשור פר. וכשנחתך ראשו נטלו וצרח עליו  
 קול מר כשופר. אי הלשון הממהרת להורות באמרי שפר.  
 ואיך עתה לוחכת את העפר: (חסאנו) מה מאד בכה עליו בחרדה.  
 בת בליעל. לקול בכיתו של רבי ישמעאל עמדה. תאר יפיו  
 בלבה חמדה: ושאלה מאת אביה היתו להעמידה: נאץ בליעל  
 דבר זה לעשותו. להפשיט עורו מעל פניו שאלה מאתו. ולא  
 עכב דבר זה לעשותו. וכשהגיע למקום תפלין צרח בקול  
 מר ליצור נשכתו: (חסאנו) שרפי מעלה צעקי במרה. זו תורה  
 וזו שברה. עושה בשלמה אורה. אויב מנאץ שמך הגדול והנורא.  
 ומחרף ומגדף על דברי תורה: ענתה בת קול משמים. אם  
 אשמע קול אחר אהפוך את העולם למים. לתהו ובהו: אשית  
 הדומים. גזרה היא מלפני כבלוה משעשעי דת יומים: (חסאנו)  
 פקידים נהרגו מאחרי שבת בתי כנסיות. מלאי מצות פרמון  
 וכוונות. והוציאו את רבי עקיבא דורש פתרי אותיות. וסרקו  
 בשרו במסרקות פפיות: צוה להוציא רבי חנניא בן תרדיון  
 מבית אולמו. ובחבילי זמורות. שרפו גולמו. וספוגין של צמר  
 שמו על לבו לעכב עצמו. וכשנסתלקו מיד נשרף וספר תורה  
 עמו: (חסאנו) כוננו עם לא אלמן. פי על דבר מועט נשפך דמן.  
 לגדש שם שמים. מסרו עצמן. בהריגת רבי הוצפית המתרגמן



העדה תאחוז כל שומע שמוע. ותזל כל עין דמוע. ונהפך  
 לאכל כל שעשוע. על הריגת רבי אליעזר בן שמוע: (חסאנו)  
 שחתוני צוררי ומעני. ומלאו פרסם ומעדני. והשקיני מי ויש  
 ולעני. בהריגת רבי חנינא בן חכנאי: תקפו עלינו צרות מצות  
 להפר. ומאנו לקחת הזן וכופר. פי אם נפשות ההוגות אמרי  
 שפר. כמורבי ישכב הסופר: (חסאנו) יחתונו בני ערינה השוממה.  
 הרעו לנו מכל מלכי ארמה. והרגו מנו כמה וכמה. בהריגת  
 רבי יהודה בן דמאי: דברת בית יעקב אש ובית יוסף להכה.  
 הז עתה קש אורם ככה. חי זעקי קשוב וקרב בעור יום הבא.  
 פי כמה הסבימו להרוג עשרה צדיקים עם רבי יהודה בן  
 בכא: (חסאנו) זאת קראתנו וספרנו בשנון. ושפכנו לב שפול  
 ואנון ממרום. הסבת תחנון. יי וי אל רחום וחנון: חנון הביטה  
 ממרומים. תשפוכת דם הצדיקים ותמצית דמים. תראה  
 בפרגודך והעבר כתמים. אל מלך יושב על פסא רחמים:  
 זכור לנו ברית אבות פאשר אמרת. וזכרתי את בריתי  
 יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ  
 אזכור: זכור לנו ברית ראשונים פאשר אמרת. וזכרתי להם  
 ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים  
 להיות להם לאלהים אני יי: עשה עמנו כמה שהבטחתנו.  
 ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים  
 לכלתם להפר בריתי אתם פי אני יי אלהיהם: רחם עלינו  
 ואל תשחיתנו כמה שכתוב. פי אל רחום יי אלהיה לא ירפך  
 ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיה אשר נשבע להם:  
 ומול את לבבנו לאהבה וליראה את שמך כמה שכתוב. ומל  
 יי אלהיה את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיה  
 בכל ולבבך ובכל נפשך למען חיה: השב שבותנו ורחמנו  
 כמה שכתוב. וישב יי אלהיה את שבותך ורחמך. ושב וקבצך  
 מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיה שמה: קבץ נדחנו כמה  
 שכתוב. אם יהיה נדחך בקצה השמים ומשם יקבצך יי אלהיה



ומשם יקחך: המצא לנו בבקשתנו כמה שפתיב. ובקשתם ו  
 משם את יי אלהיך ומצאת פי תדרשנו בכל ללבך ובכל  
 נפשך: מחה פשעינו למענך באשר אמרת. אנכי אנכי הוא  
 מחה פשעיך למעני. וחטאתיך לא אזכור: מחה פשעינו כעב  
 וכענן באשר אמרת. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה  
 אלי פי גאלתיך: הלפן חטאינו בשלג וכצמר כמה שפתיב.  
 לכו נא ונזכרה יאמר יי אם יהיו חטאיכם בשנים בשלג ילבינו.  
 אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו  
 כמה שפתיב. וזנקתי עליכם מים טהורים. וטהרתם ומכל  
 טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם:

כפר חטאינו ביזם הזה וטהרנו כמה שפתיב. פי ביזם  
 הזה יכפר עליכם לטהר אתכם ומכל חטאתיכם לפני יי  
 תטהרו: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה  
 שפתיב. והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלת  
 עולותיהם וזבחהם דרצון על-מזבחי פי ביתי בית תפלה יקרא  
 לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו <sup>Borb.</sup>  
 וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי  
 אליך וגשובה חדש ימינו בקרבם:

אמרינו האזינה יי בינה דגנינו. יהיו לרצון אמרי פינו. <sup>Gem.</sup>  
 והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגאלנו: אל תשליכנו מלפניך  
 ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה בכלות  
 פחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו ואל תרחק ממנו:  
 עשה עמנו אורת למזכה ויראו שונאינו ויבשו כי אתה יי  
 עזרתנו ונחמתנו: פי לך יי הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:

<sup>Borb.</sup> אלהינו נאלהי אבותינו:

אל תעזבנו. ואל תפשינו. ואל תכלימנו. ואל



תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֶתְנוּ. קָרַבְנוּ לְתוֹרַתְךָ. לְמַדְנוּ  
 מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ. הַט לִבְנוּ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ.  
 וּמוֹל אֶת לִבְכֵנו לְאַהֲבַתְךָ. וּנְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת  
 וּבְלֵב שָׁלֵם. וְלִמְעַז שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח  
 לְעוֹנֵינוּ כִּכְתוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ. לְמַעַן שְׁמֶךָ יי  
 וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא:

Borb. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: סִלַּח לָנוּ. מְחַל וְלָנוּ. כִּפּוּר לָנוּ:

- : אָנוּ עֲמָךְ. וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ: אָנוּ בְּנֶיךָ. וְאַתָּה אָבִינוּ:
- : אָנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה אֱדֹנָינוּ: אָנוּ קְדוֹלֶיךָ. וְאַתָּה חֹלְקֵנוּ:
- : אָנוּ גְּחֻלְתְּךָ. וְאַתָּה גּוֹרְלֵנוּ: אָנוּ צְאֻנְךָ. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ:
- : אָנוּ פְּרֻמָּךְ. וְאַתָּה נוֹטְרָנוּ: אָנוּ פְּעֻלְתְּךָ. וְאַתָּה יוֹצְרָנוּ:
- : אָנוּ רְעִיתְךָ. וְאַתָּה דוֹדְנוּ: אָנוּ סִגְלְתְּךָ. וְאַתָּה קְרוֹבְנוּ:
- : אָנוּ עֲמָךְ. וְאַתָּה מַלְפָּנוּ: אָנוּ מְאֻמְרְךָ. וְאַתָּה מְאֻמְרָנוּ:

Gemeinde u. Borb.

אָנוּ עֵינֵי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן. אָנוּ קָשִׁי  
 עוֹרְךָ וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם: אָנוּ מְלֵאֵי עֵינַי וְאַתָּה מְלֵא  
 רַחֲמִים. אָנוּ יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר. וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתֶיךָ  
 לֹא יִתְמוּ:

אָנָּה תִּבְא לְפָנֶיךָ תִּפְלֹתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְּחַנְּתֵנוּ שְׂאִין  
 אָנוּ עֵינֵי פָנִים וְקָשִׁי עֵרְךָ לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי  
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ אֲכַל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דוֹפִי. הִעוּיְנוּ.  
 וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. שִׁפְלָנוּ שָׁקַר. יַעֲצָנוּ רָע.  
 כּוֹזְבָנוּ. לָצָנוּ. מְרַדְנוּ. גֵּאֲצָנוּ. סָרְדְנוּ. עוּיְנוּ. פִּשְׁעָנוּ.  
 צָרְדְנוּ. קָשִׁינוּ עוֹרְךָ. רִשְׁעָנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ.  
 תַּעֲוִינוּ תַּעֲתָעָנוּ:



סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַמְּזוּכָּרִים וְלֹא שָׁנָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ: הִרְשַׁעְנוּ וּפְשַׁעְנוּ לְכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבְנוּ לְעִזּוֹב הַרְדָּךְ רָשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יִשַׁע: כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזוֹב רָשַׁע וְרָכּוּ וְאִישׁ אִין מִחֲשֻׁבוֹתָיו וַיֵּשֶׁב אֵל יי וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְכָּה לְסִלּוּחַ:

**Sorb.** אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. סִלַּח וּמַחֵל לְעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (am Sabb.) הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. וְהַעֲתֵר לָנוּ בְּתַפְלִתָנוּ. מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכוּף אֶת יִצְרָנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֵד לָךְ. וְהַכְנַע עַרְפְּנוּ לְשׁוּב אֵלֶיךָ: וְחַדֵּשׁ כְּלִיּוֹתֵינוּ לְשִׁמּוֹר פְּקוּדֶיךָ. וּמֹזֵל אֶת לִבְכָנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ וּמָל יי אֱלֹהֶיךָ אֶת לִבְכָךְ וְאֶת לִבְכָּךְ זָרַעָה לְאַהֲבָה אֶת יי אֱלֹהֶיךָ כָּכֵל לִבְכָךְ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הַזְרוּנוֹת וְהַשְׁגָּנוֹת אֶתָּה מִפִּיר. הַרְצוֹן וְהַאֲוִגִים. הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וַיְדוּעִים. מָה אָנוּ. מָה חַיֵּינוּ. מָה חֲסִדָנוּ. מָה צְדָקוֹתֵינוּ. מָה יְשׁוּעָתָנוּ. מָה פָּחַנוּ. מָה גְבוּרָתָנוּ. מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ. וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלָא הִיוּ. וְחַכְמִים כִּכְלֵי מַדָּע. וְגִבּוֹרִים כִּכְלֵי הַשִּׁבְל. כִּי רוּכ מַעֲשִׂיהֶם תּוֹהוּ. וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ. וּמֹזֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין כִּי הַבֵּל הִבֵּל:

מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמָה נִסְפָר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁתַּקִּים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַגְּלוּת אֶתָּה יוֹדֵעַ:

In den Gemeinden, wo hier טבין אתה gefagt wird, siehe unter der Linie.

In vielen Gemeinden wird dieses nicht gefagt.

מיוסד ע"ס א"ב כסול.

אֶתָּה טבין תַּעֲלוּמוֹת לִבְךָ. אֶפְסָ לָךְ נְגִלוּת וְגַם נִכְתָּרוֹת: כָּאִין בְּדַבְרִים לְשִׁחֻתְךָ בָּס. בְּרִשְׁעָנוּ אֵל תִּסָּן וְלֹא כִּמְעַלְלָנוּ: נִשְׁתַּנּוּ בְּיוֹם זֶה כִּיִּרְא וְחִרָה. וְעַתָּה גְּרוּחִים לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה חֶסֶד: דִּין אֵל תִּכְתַּח כִּיֵּל עֲסַר וְאֶפְרַיִם. דַּע אַחֲרֵיתָנוּ



Scm. 2. Bordeter

שְׁמָהּ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פִּשְׁעוֹ. שׁוֹעֲתֵינוּ  
תִּאֲזִין בְּעַמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַפְלָה: תַּעֲבֹר עַל פִּשְׁעוֹ  
לְעַם שְׁבִי פִשְׁעוֹ. תִּמְחָה פִּשְׁעֵינוּ מִנְּגִיד עֵינֶיךָ:

אֲתָה יוֹדֵעַ רְזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת אֶסְתְּרִי כָּל חַי: אֲתָה  
חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בְטֵן וּבוֹחֵן כְּלִיזוֹת וְלֵב: אִיזֵן דְּבָר גַּעְלָם אֶמְסֶךָ.  
וְאִיזֵן גַּם סֶתֶר מִנְּגִיד עֵינֶיךָ:

וּבִכְזֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַּסְּלַח  
לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכַּפֵּר  
לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ:

- : על חטא שהטאנו לפניה באזנים ובכרצון
- : ועל חטא שהטאנו לפניה באמוץ הלב
- : על חטא שהטאנו לפניה בבלי דעת
- : ועל חטא שהטאנו לפניה בכטוי שפתים
- : על חטא שהטאנו לפניה בגלוי ובסתר
- : ועל חטא שהטאנו לפניה בגלוי עריות
- : על חטא שהטאנו לפניה בדבור פה

רַמָּה וְחוֹלְעָה: הָאֵם שִׁנְגָנוּ וְנִעְלָם אֶמְסֶנּוּ. הֲלֹא אֲתָה לְבַד מְכִין שְׁנֵי אֲזוֹת. וְאֵל  
תַּחֲשׁוּב לָנוּ כְּעוֹשֶׂה בְּזֶדוֹן. וְהוּי שִׁפְתֵינוּ שֶׁעָה בַּעַת רְצוֹן: זֶה כִּפֹּר לָנוּ הוֹדַע  
וְלֹא הוֹדַע. זֶדוֹן וְנִעְלָם עֲשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה: חֲלַצְנוּ מֵעַנֵּשׁ כְּרַת וּמִתָּה. חֲמוּל  
עַל חֲטָא מַעֲשֶׂה יְדִיד: מִפִּשְׁעֵנוּ בְּרָדַע יֵצֵר אֲשֶׁר מִנְּעוּרֵנוּ. טָמוֹן כְּקִרְבָּנוּ כְּרַשֵּׁת  
לְפָעֵמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יֵצְרֵנוּ. יְהִי רַחֲמֶיךָ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ  
מִי יִסְתַּר. כָּל גְּלוֹי לֵךְ כְּאוֹר וּכְצִהָרִים: לְבֵית דִּין הוֹרִית אֶרְבַּע מִיתוֹת. לְמַעַנְךָ  
עֲשֶׂה וּמָהֵם חֲלַצְנוּ: מֵאִז יֵצְרָנוּ תִקְרָתֵנוּ וְתוֹדַע. מַעֲשֵׂינוּ כִּי הִמָּה עָמַל וְאִזֵּן:  
נִצּוֹר נִפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בִידֶךָ כָּד נִפְשׁוּ. גַּא תִּינֵן צוֹחַ מִפְּעֵנִי לֵךְ נִפְשׁוּ: סְקִילָה  
שְׂרִיפָה הֶרֶג וְחֲנֵק. סוֹדֵם גְּלִיתָה לְיוֹדְעֵי אִמְתָּה: עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ אֱלֹהֵי צָדִיק  
לָנוּ. עַל יְדוּעַ לָנוּ גַּעַל גַּעְלָם אֶמְסֶנּוּ: פִּשְׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לֵךְ חוֹקֵר לֵב. פִּדְנוּ  
מִחַטָּא נִקְנוּ מַעוֹן: צוֹר אֵל תִּפְסֵן בְּאֵנוֹשׁ חֲצִיר. צְדָקָה עֲשֶׂה עִפְנוּ כְּעֵשִׂיךָ  
עִם כָּל חַי: קִדְמָנוּ בְּנִשְׁפָּה קִרְבָּנוּ בְּשׁוֹעַ. קִרְבָּנוּ אֵלֶיךָ קָשׁוּב קִרְיָתֵנוּ  
רַחֲמֵנוּ אֵל תִּפְסֵן לְרַשְׁעֵנוּ וְנִצְטַדְּקָה. רַחֲמֶיךָ יְבוֹאֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן:



ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה  
 על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהזנאת רע  
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות  
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומזרים  
 על חטא שחטאנו לפניך בהזק יד  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם  
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים  
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים  
 ועל כלם. אלה סליחות. סלח לנו. סחל-לנו. בפר-לנו:  
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שוחד  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב  
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון  
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן  
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה  
 על חטא שחטאנו לפניך בנשף ובמרבית  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון  
 על חטא שחטאנו לפניך בסקור עין  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו  
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח  
 ועל כלם אלה סליחות. סלח לנו. סחל-לנו. בפר-לנו:  
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילית



## מוסף ליום כפור

ועל חטא שחטאנו לפניך בצדית רע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים לקרע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשכועת שוא  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב  
 ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. פפר לנו:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם והאי ותלוי  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מפת מרדות  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם פרת וערירי  
 ועל חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין

סקילה. שריפה. הרג. ותנק. על מצות עשה ועל מצות  
 לא תעשה. בין שיש בה קום עשה. ובין שאין בה קום עשה.  
 את שגלויים לנו. ואת שאינם גלויים לנו. את שגלויים לנו בכר  
 אמרנום לפניך. והודינו לה עליהם. ואת שאינם גלויים לנו  
 לפניך הם גלויים וידועים כדבר שנאמר הנסתרות לני אלהינו.  
 והנגלות לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל דברי התורה  
 הזאת:

ודוד עבדך אמר לפניך שגיאאות מי יבין מנסתרות



נִקְנִי. נִקְנִי יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פִּשְׁעֵינוּ וּמִהָרְנוּ מִכָּל  
מִמְאֹתֵינוּ וְזָרוּק עָלֵינוּ מִיָּמֵי מַהֲזָרִים וּמִהָרְנוּ. כִּכְתוּב  
עַל יַד נְבִיאָהּ וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיָּמֵי מַהֲזָרִים וּמִהָרְתֶם  
מִכָּל מִמְאֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲמַהֵר אֶתְכֶם:

אֵל תִּירָא יַעֲקֹב שׁוֹכֵי שׁוֹבְבִים. שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל.  
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יי אֱלֹהֵיהָ כִּי  
כִשְׁלַת בְּעוֹנֵיהָ: וְנֹאמַר קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוֹבֵי אֵל יי אֲמַרו  
אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עוֹן וְקַח טוֹב וְגַשְׁלֵמָה פָּרִים שְׁפִתֵינוּ:

וְאַתָּה רַחוּם מִקְבֵּל שָׂבִים כִּי עַל הַתִּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ  
הַכְּטָחָתָנוּ. וְלִתְשׁוּבָה עֵינֵינוּ מִיַּחְלוּת לָךְ: מְנוּיָה וְגַמְוָה.  
בְּסוֹר חֲכָמֵי תוֹרָה. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלֹּא נִבְרָא:

וּמֵאַהֲבָתָה יי אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵהֲבָתָ אֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּמִחֲמַלְתָּךְ  
מִלִּפְנֵי שְׂחַמְלַת עַל בְּנֵי בְרִיתָהּ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם  
(am Sabbath השַׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) צוֹם הַכֹּפָרִים הַזֶּה לְמַחִילַת חַטָּא  
וְלִסְלִיחַת עוֹן וְלִכְפָּרַת פִּשְׁעֵי:

יּוֹם אֶתָּא לְכַפֵּר פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל. *Sorb.*

*Gem.* הַיּוֹם בִּיאָתוֹ אַחַת בְּשָׁנָה:

כִּכְתוּב בְּתוֹרָתָהּ וְהִיָּתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת  
עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתָם:

יּוֹם זֶה נָתַן תְּעוּדָה לְעַם זֶה: *Sorb.*

*Gem.* הַיּוֹם חַל בּוֹ צִיר סְלַח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה:

כִּכְתוּב בְּתוֹרָתָהּ סְלַח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה כַּגְּדֹל חֲסִדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה  
לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָה. וְשֵׁם נֹאמַר: וַיֹּאמֶר יי סְלַחְתִּי כַּדְבָרָה:

בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֵךְ הַמִּצְוָה לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ סְלַח נָא  
*Sorbeta*  
*Gem.* לְמַעַן יִשְׁמָע:



יום | מחילה בשרת לציר ברשם: Verb

היום נתיצבת עמו וקראת בשם:

כפתוב כחורתך וירד " בענן ויציב עמו שם ויקרא בשם ":

בעבור כבוד שמה המצא לנו. רחום ורחמי רחם נא Verbetes u. Sem.  
למען שמה:

יום שוממות הויכלך הביטה: Verb.

היום תחזן הטה לנו להביטה: Sem.

כפתוב בדברי קדשה כטה אלהי אונק ושמע פקח עיניך וראה

שממתינו והעיר אשר נקרא שמה עליה: כי לא על צדקתינו

אנחנו כפילים תחנינינו לפניה פי על רחמי הרבים:

בעבור כבוד שמה המצא לנו שומע תפלה שמע Gemeinde u. Verb.  
תפלתנו למען שמה:

Gott, wer ist dir:

Der wunderbar in seiner Kraft,  
die Himmel und die Erde schafft.

Gott, wer ist dir gleich?

Der das Geheime offenbaret, das  
Recht im Rechte wahret.

Gott, wer ist dir gleich?

Der Wunder thut in seiner Macht,  
wie Keiner sie hat je vollbracht.

Gott, wer ist dir gleich?

Der richtet auf die Armen, sie  
speiset in Erbarmen.

Gott, wer ist dir gleich?

Der seinen Thron im Himmel  
baut, von da aus in die Herzen  
schaut.

Gott, wer ist dir gleich?

Der thronet in der Wolke ein  
Schirm ist seinem Bolle.

Gott, wer ist dir gleich?

Der tilget unsere Sünden, daß  
sie nicht sind zu finden.

Gott, wer ist dir gleich?

מי אל כמותך: Verb.

אדיר ונאור. בורא דוק וחלד.

מי אל כמותך: Sem.

בולה עמוקות. דובר צדקות.

מי אל כמותך: Sem.

הדור בלבבושו. ואין זולתו.

מי אל כמותך: Sem.

זוקק בפופים. חונן רלים.

מי אל כמותך: Sem.

טהור עינים. יושב שמים.

מי אל כמותך: Sem.

שזבן שתקים. תומך תמימים.

מי אל כמותך: Sem.

נושא עון. ועובר על פשע.

מי אל כמותך: Sem.



בכתוב על יד נביא:

מי אל כמוך נשוא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא  
החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו.  
ותשליך במצולות ים כל בטאתם: וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך  
במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם: ונאמר תתן  
אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל | לעינותינו ביום (Am Sabb.)  
השבת הנה וביום) הכפרים הנה מחה והעבר פשעינו וחטאתינו  
מנגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני  
וחטאתיך לא אזכר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן  
חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך. ונאמר כי ביום הנה יכפר  
עליכם לטהר אתכם | מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: (אלהינו  
ואלהי אבותינו רצה כמנוחתנו) קדשנו במצותיך. ורחן חלקנו  
בתורתך. שבענו משובך ושמחנו בישועתך. (ותנחילנו יי אלהינו  
באהבה וברצון שפת קדשך וינחהו בו ישראל מקדשי שםך). וטהר לבנו  
לעבדך באמת. כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשכמי ישראל  
בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא  
אתה:) ברוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות  
עמו בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך  
על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר  
ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברצון. ותחי לרצון תמיד  
עבודת ישראל עמך:

סס לין סס ככאים ס"ס ותערב כק ותחינה כמו נסמרים.

Wöge unser Gebet dir wohl-  
gefallen, wie einst das Opfer auf  
deinen Altären. Ach, Allerbarmen-  
der, in deiner vollen Barmherzigkeit  
leg deine Gerechtigkeit wieder ein-  
setzen in Zion, und stelle her den

וּתְעַרְב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנו  
בְּעוֹלָה וּבְקָרְבָן. אָנָּה רַחוּם.  
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הֲשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ

Gemeinde  
u. Borb.



מוסף ליום כפור

Gottesdienst in seiner Weihe in Jerusalem. Laß es uns mit Augen schauen, wenn du wiederkehrst nach Zion in deiner Barimherzigkeit; da wollen wir dir dienen, Herr, in aller Gottesfurcht, wie in den alten Tagen und den hingeschiedenen Jahren.

לְצִיּוֹן וְסֵדֶר הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם.  
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבָה לְצִיּוֹן  
בְּרַחֲמִים וְשֵׁם גַּעְבֻּדָּה בִּירְאָה כִּימֵי  
עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת: ע"כ קטל.

ברוך אתה יי שאתה לבדה ביראה געבוד:  
Der Vorbeter schließt:

מִדִּים דְּרַבְּנָן  
מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה  
הִיא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ  
אֱלֹהֵי כָּל כֶּסֶף יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר  
בְּרֵאשִׁית פְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת  
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתַקְדּוֹשׁ עַל-  
שְׁתַּחֲוִיתֵנוּ וְקִיסָתֵנוּ בֵּן תַּחֲזִינֵנוּ  
וְתַקְיֵמֵנוּ וְתַאֲסוֹף בְּלִיֹּרֵתֵנוּ  
לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשִׁמּוֹר  
חֻקֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָה  
בְּלֶבֶב שָׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מִדִּים  
לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי  
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוֹר  
חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנָה. אֵתָה הוּא לְדוֹר  
וָדוֹר. גּוֹדֵה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתָּה עַל  
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל גְּשָׁמוֹתֵינוּ  
הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל גְּסִיָּה שֶׁבְּכָל-  
יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל גַּפְלֵאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ  
שֶׁבְּכָל-עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַטּוֹב  
כִּי לֹא כָּלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא  
תִּמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

ועל פלם יתברך ויתרוםם שמך סלפנו תמיד לעולם ועד:

אֲבִינוּ מְלַכְנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כַּעֲסֶךָ  
וּכְלָה דָבָר וְחָרַב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן וְרָעָה  
וּמִגָּפָה וּפָגַע רָע וְכָל-מַחְלָה וְכָל-תְּקָלָה וְכָל-  
קִשְׁטָה וְכָל-מִינֵי פוֹרְעָנוּיּוֹת וְכָל-גְּזֵרָה רָעָה וְשִׁנְאוֹת  
חֲנָם מֵעֲלֵינוּ. וּמַעַל כָּל-בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּכְתוּב לְחַיִּים שׁוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת-שִׁמְךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל  
יִשְׁעֵתֵנוּ וְעִזְרֵתֵנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׂמִיךָ וְלָךְ גְּאֹהַ  
לְהוֹדוֹת:



Während der Vorbeter וכל החיים sagt, sagen die Priester leise diesen וידו רצון

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הפרכה הזאת

Die Gemeinde sagt dieses:

שצויתנו לברכנו

ועון מעתה ועד עולם:

Die Priester sagen dieses:

שצויתנו לברך את עמך ישראל

ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול

Segne uns, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, segne uns mit dem dreifachen Segen, der geschrieben steht in deiner Thora durch Moses deinen Knecht, und gesprochen ward von Aharon und seinen Söhnen, den Priestern, deinem geheiligten Stamme, daß er in allen seinen Aussprüchen in Erfüllung gehe.

Borb. אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה התוקרה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו סס"ז בקול כהנים וסעס עונס נלסס עם קדושיך באמור:

כשאוור סס"ז כהנים לוונרים סכסכים נככה ז:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns geweiht und geheiliget hat durch die Weihe und Heiligkeit Ahrons, und uns geboten hat, zu segnen sein Volk Israel in Liebe.

Der Vorbeter sagt folgenden Segen theilweise vor und die Priester sprechen ihn nach.

יברך Es segne dich — Es segne dich von Zion aus Gott, der Himmel und Erde hat geschaffen.

יברכה. יברכה יי מציון עושה שמים וארץ:

” Gott — Gott unser Herr! wie mächtig ist dein Name in aller Welt!

יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ:

וישמך Und behüte dich! Behüte mich, Gott; denn ich vertraue auf dich.

וישמרה. שמרני אל כי חסיתי בך:

Während die Priester die Worte וישמך ויחך fingen, betet die Gemeinde folgenden רבונו של עולם.

רבונו של עולם אני שלך וכלומותי שלך חלום חלמתי זאיני יודע מה הוא. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי



שִׁיחִיו כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל | לְטוֹבָה בֵּין שְׁחַלְמֹתַי  
 עַל עֲצָמַי וּבֵין שְׁחַלְמֹתַי עַל אַחֲרַיִם וּבֵין שְׁחַלְמוֹ אַחֲרַיִם עָלַי  
 אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקִם וְאַמְצָם וַיִּתְקַיְמוּ בִי וּבָהֶם כְּחַלּוּמוֹת יוֹסֵף  
 הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רַפְּאֵם כְּחַזְקִיהוּ מִלֶּךָ יְהוּדָה מְחַלְיוֹ  
 וּבְמַרְסֵי הַנְּבִיאָה מְצַרְעֶתָהּ וּבְנִגְעֶמֶן מְצַרְעֶתוֹ וּבְכַמֵּי מָרָה עַל יְדֵי  
 מֹשֶׁה רַבְּנוֹ וּבְכַמֵּי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלֹהֵי שָׁע. וּבְשֵׁם שְׁהַפְּכֵת אֶת  
 קָלֶלֶת בַּלְעָם הַרְשָׁע מִקְלָלָה לְבָרְכָהּ בֶּן תַּהַפֵּךְ כָּל חַלּוּמוֹתַי  
 עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצַנְנֵנִי: אָמֵן

יאר	Es lasse leuchten — Gott sei uns gnädig und segne uns, er lasse leuchten über uns sein Angesicht, Selah!	יאר. אֱלֹהִים יִחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סֵלָה:
"	Gott — Gott, der Ewige und Unendliche ist allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Guld und Treue.	י. י. י. אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
פניו	Sein Angesicht — Wende du dich, Herr, zu mir, und sei mir gnädig; denn arm bin ich und verlassen.	פניו. פנה אלי וחנוני כי יחיד ועני אני:
אלך	Wende dich — Zu dir, Gott, erhebe ich meine Seele.	אליה. אליה יי נפשי אשא:
ויתכך	Und sei dir gnädig! Wie der Knecht das Aug' zu seinem Herrn, wie die Magd das Aug' zu ihrer Herrin, heben wir das Aug' zu Gott empor, bis daß er uns begnadiget.	ויתכך. הנה בעיני עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפחה אל יד גברתה בן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו: רבשע
ישא	Es wende. — Dem wendet sich der Segen Gottes zu, und die Gnade und das Heil von Gott. Du findest Gnade und Wohlwollen in Gottes und der Menschen Augen.	ישא. ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:
"	Gott — Gott, sei uns gnädig, auf dich hoffen wir! Sei du unser Beistand mit jedem Morgen, unser Heil in der Zeit der Noth.	יי. יי חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה:
בני	Sein Angesicht — Berdine nicht dein Angesicht vor	פניו. אל תסתר פניך ממני



mir am Tage der Noth,  
neige mir zu dein Ohr  
am Tage, wenn ich rufe,  
und erhöre mich gar bald.

אלה  
Du dir — Zu dir hebe  
ich mein Aug empor, der  
du thronest in dem Him-  
mel!

ויש  
Und bringe — Sie sollen  
bringen den Kindern Is-  
raels meinen Namen, und  
ich werde sie segnen.

ל  
Dir — Dein, Herr, ist  
die Größe und die Macht  
und die Herrlichkeit und der  
Sieg und der Ruhm, sowie  
Alles im Himmel und auf  
Erden; dein Herr, ist das  
Reich und die Erhabenheit,  
über Jegliches bist du das  
Haupt.

שלו  
Den Frieden — Friede!  
Friede! den Fernen und  
den Nahen, Friede, spricht  
Gott, ich heile ihn!

ביום צר לי הטה אלי אזנך  
ביום אקרא מהר ענני:

אליך אליך נשאתי את עיני  
הי בי בשמים:

וייב ושמו את-שמי על בני  
שראל ואני אברכם:

לך לך הנהדרה והגבורה  
והתפארת והנצח וההוד כי  
כל בשמים ובארץ לך  
הממלכה והמתנשא לכל  
לראש:

שלום. שלום שלום לרחוק  
ולקרוב אמר יי וירפאתיו:

Beim Schlusse des Priestersegens wird von der Gemeinde dieses gebetet.

יהי מוגע es dein Wille sein, all-  
mächtiger Gott, Gott meiner Väter,  
um deiner heiligen Gnade willen,  
die da waltet über uns; um deiner  
unendlichen Barmherzigkeit willen,  
die sich weit und breit erstreckt  
über alles Lebende; um deines  
lautern heiligen Namens wil-  
len, der so stark und mächtig,  
wunderthätig ist in seiner Kraft, den  
deine Priester, Aharon und seine  
Söhne segnend einst gesprochen über  
uns — mir stets nahe zu sein und  
gegenwärtig, wo und wann ich dich  
anrufe. Höre, Gott, mein Bitten  
und Beten, mein Seufzen und Klä-  
gen, wie du Jakob erhört hast, den  
die Schrift genannt den Frommen.  
Gib mir und Allen, die meinem  
Hause angehören, Brot und Nahrung  
Gott in Ueberfluß und nicht in Karg-

יהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי  
אבותי שתעשה למען קדשת  
חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים  
ולמען טהרת שמך הגדול הגבור  
והנורא בן עשרים ושתים אותיות  
היוצאים מהפסיקים של ברכת  
בדגים האמורה מפי אהרן ובניו  
עם קדושה שתהיה קרוב לי  
בקראי לך ותשמע תפילתי נאקתי  
ואנקתי תמיד בשם ששמעת  
אנקת יעקב תמימה הנקרא איש  
תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי  
מזונותינו וסרגסתנו ברנה ולא



sichleit; in Rechtlichkeit und ohne Schuld und Sünde; in Freud' und Ehren, und ohne Schmach und Sorgen; gib es uns aus deiner vollen, offenen Hand, wie du unserm Erzvater Jakob, den die Schrift den Frommen nennt, hast gegeben Brot zur Speise und ein Gewand zur Kleidung! Gib, daß wir Liebe, Wohlwollen und Erbarmen finden, Gott, in deinen Augen, in der Menschen Augen, bei Allen, die uns sehen, auf daß unser Wort Gehör und Beachtung finde, wo wir in deinem Dienste zu reden und zu wirken uns berufen fühlen; wie du Joseph den Gerechten, hast Gnade, Wohlwollen und Erbarmen finden lassen in deinen Augen und in den Augen Aller, die ihn gesehen. Thue Wunder, Herr, an mir, und gib mir stets ein Zeichen deiner Guld und Milde; gib mir Glück und Segen auf allen meinen Wegen; gib mir Einsicht und Verstand, jedes Wort in deiner heiligen Gotteslehre zu fassen und zu halten, es in und nach seinem innersten Sinne und Geiste zu fassen und zu halten; wahre mich vor allen Irrungen und Täuschungen; läutere meine innersten Gedanken, Ansichten und Absichten, auf daß ich stets bereit und willig sei zu deinem Dienste! und gib mir langes Leben (bei meinem Weibe und meinen Kindern) in Heil und Kraft und Frieden! Amen! Selah!

Du bist mächtig und gewaltig, Herr, in den Himmelshöhen, und thronest und waldest da in deiner Kraft und Stärke. Bei dir ist Friede und mit deinem Namen Friede; Verhänge und verheiße über uns und über dein ganzes Volk Israel Leben, Herr, und Segen und einen dauernden Gottesfrieden. Amen! Selah!

Während der Vorbeter *שלום* sagt, beten die Vorleser leise:

רבון העולם עשינו מה שצוית עלינו אף אתה עשה עמנו באשר הבטחתנו. השקפה מעשן גדשך מן השמים וברך את עמך ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

בצמצום. בהתר ולא באסור. פנחת ולא בצער מתחת ידך הרהבה פשם שנתת להם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתננו לאהבה לחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו ויהיו דברי נשמעים לעבודתך פשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שהלבישו אביו פתת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה עמי נפלאות ונפים ולמוזה אות ותצליחני בדרךני. ותן בלבי בינה להבין ולהשפיל ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיה ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך ותאריך ימי (וימי אבי ואמי) (וימי אשתי ובני ובנותי) ברב עוז ושלום אמן סלה:

ויסין נמים עם סכנים כדי שיענו סקל סמן. אדיר במקום שוכן בגבורה. אתה שלום ושמך שלום. יהי רצון שתשים עלינו ועל כל-עמך בית ישראל חיים וברכה למשקרת שלום:

מלך  
יש  
ל  
שלום  
יה  
מא  
um  
die  
unend  
die  
aber  
lauter  
len,  
wunde  
deine  
Söhne  
uns  
gegen  
anrufe  
und  
gen,  
die  
Gib  
Hause  
Herr



שפסגיה יזכרו נבצילם מעוליהם עלם יגשו גם כדס. ולס נגפו יסזרו ליסול יריסס.  
 שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו ועל כל ישראל  
 עמך. תרבונו אבינו בלנו באחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו  
 הורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך  
 לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלוםך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר  
 ונכתב לפניך אנהנו וכל עמך בית ישראל לחיים  
 טובים ולשלום:

Wie es steht geschrieben:  
 „Durch mich mehren sich deine Tage,  
 und vervielfältigen sich die Jahre deines Lebens.“  
 Zu einem glücklichen Leben schreibe uns ein!  
 Ins Buch des Lebens schreibe uns ein!  
 Wie geschrieben steht: „Ihr, die ihr anhänget Gott dem Herrn, ihr lebet Alle — heute!“

ונאמר כי בי ידפו ימך וחסיון  
 לך שנות חיים. לחיים טובים  
 תכתבנו: אלהים חיים כתבנו  
 בספר החיים. פכתוב ואתם  
 הדבקים בני אלהיכם חיים בלכם  
 היום:

Man öffnet die heil. Lade. — שומעין חרות

Heute stärke uns!  
 Amen.  
 Heute segne uns!  
 Amen.  
 Heute mache uns groß!  
 Amen.  
 Heute bedenke uns zum Guten!  
 Amen.  
 Heute höre du unser Rufen!  
 Amen.  
 Heute empfangе in Wohlwollen und Erbarmen unser Gebet!  
 Amen.  
 Heute stärke uns mit deinem Heil, mit deiner siegenden Kraft!  
 Amen.

היום הנאמצנו: אמן  
 היום תברכנו: אמן  
 היום התגדלנו: אמן  
 היום תגדרשנו לטובה: אמן  
 היום תכתבנו לחיים טובים: אמן  
 היום הנשמע שועתנו: אמן  
 היום תקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: אמן  
 היום תתקבנו בימין צדקה: אמן

Man schließt die heil. Lade. — שומעין חרות



führe uns froh und  
freudig, Herr, in deinen heiligen  
Tempel; wie geschrieben steht:  
"Ich bringe sie auf meinen  
heiligen Berg, nehme sie in  
Freuden auf in den Tempel  
meiner Andacht, ihre Brand-  
und Freuden-Opfer in Gnaden  
auf, auf meinen heiligen Altar;  
denn mein Haus soll genannt  
werden ein Haus der Andacht  
für alle Völker!" und so heißt  
es: "Gott hat uns geboten,  
daß wir halten alle diese Sag-  
ungen und fürchten Gott den  
Herrn, auf daß es uns wohl-  
gehe alle Tage, und wir am  
Leben bleiben und es uns stets  
ergehe wie heute!" Und heißt  
da: "Das soll unsere Recht-  
fertigung sein, wo wir beobachten  
und halten alle Gebote vor  
Gott dem Herrn, wie er es uns  
geboten hat." So komme Heil  
und Segen, Leben und Erbar-  
men, Friede über uns und ganz  
Israel! Gelobt seist du Gott,  
der den Frieden schaffet.

**מוסף ליום כפור**  
 ששים <sup>Gemeinde</sup> ושמחים <sup>und Bort.</sup> בבנין שלם.  
 כַּתּוּב עַל יַד נְבִיאָךָ וְהִבִּיאֹתִים  
 אֶל הַר קְדְשִׁי. וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית  
 תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן  
 עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה  
 יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: וְנֹאמַר וַיִּצְוֵנוּ  
 "לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה  
 לִירְאָה אֶת " אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ  
 כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה.  
 וְנֹאמַר וַיְצַדֵּקָהּ תִּהְיֶה לָנוּ כִּי  
 נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה  
 הַזֹּאת לִפְנֵי " אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר  
 צִוֵּינוּ: וַיְצַדֵּקָהּ וּבִרְכָהּ וּרְחַמִּים  
 וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל  
 יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם: <sup>der Vorbeter schließt</sup>  
 בְּרוּךְ אַתָּה " עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

ססזן טוונק קדים טלס.

**סדר הוצאת ספר תורה**

Beim Ausheben der Thora.

וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה " וַיַּפְצוּ אֲבִיבָהּ וַיָּנֶס:  
 מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדַבַּר " מִירוּשָׁלַיִם:  
 בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדְשָׁתוֹ:

בְּרוּךְ שְׁמַתָּה דְמַרְאָה עֲלֵמָא בְּרוּךְ כְּתוּבָהּ וְאַתְרָהּ. יְהֵא רַעוּתָךְ עִם עַמְּךָ  
 יִשְׂרָאֵל וְלַעֲלָם. וּפְרִיקָן יְמִינָךְ אַחְוֵי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִסְכְּדֵשְׁךָ וְלְאַמְטוּי לָנָא כַּפּוּב  
 נְהוּרָךְ וְלִקְבַל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵין יְהֵא רַעוּא קַדְשָׁךְ דְּהוּרִיךָ לָן חִיּוֹן בְּטִיבוּחָא  
 וְלִהְוֵא אָנָּא פְּקִידָא בְּנוּ צְדִיקָא. לְמַרְחָם עָלֵי וְלְמַנְטֵר יְתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְיַת  
 לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אֲנִתָּה הוּא זֶן דְּכָלְא וּמְסַרְנָס לְכָלְא. אֲנִתָּה הוּא שְׁלֵט עַל כָּלְא



אנתה הוא השליט על מלכיא ומלכותא דילך היא. אנתא שבדא דקודשא ברין  
 הוא דסגידנתא קפה ומקפא דיקר אורייתה בכל ערין וערין: לא על אנת  
 רחיצנא. ולא על בר אלהין סמכנא. אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא  
 קשום. ואורייתה קשום. ונביאוהי קשום. ומסגא למעבר טבון וקשום. בה  
 אנת רחיק. ולשמה קדישא יקרא אנת אמר השבחון. יהא רעוא קדמך  
 דהפתח לבי באורייתא ותשלים. משאלין דלבי ולבא דכל עסך ישראל לטב  
 ולחין ולשלם:

**גדלו ליי אתי וגרוממה שמו יחיו:**

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פי כל  
 בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל  
 לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוו להרום רגליו קדוש הוא:  
 רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו פי קדוש יי אלהינו:  
 אב הרחמים, הוא ירחם עם עמוסים, ויזכור ברית איתנים,  
 ויציל נפשותינו מן השעות הרעות, ויגער ביצר הרע  
 מן הנשואים ויחזן אותנו לפלטת עולמים, וימלא משאלותינו  
 במדה טובה ישועה ורחמים:

**סדר קריאת התורה למנחה יום כפור**

וקורין ג' גברי כמכתב אתרי מות.

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת  
 אליהם אני יהוה אלהיכם: כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם-  
 בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם  
 שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: את-משפטי תעשו  
 ואת-חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: ושמרתם  
 את-חקתי ואת-משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני  
 יהוה: ם לוי איש איש אל-כל שאר בשרו לא תקרבו לנגדות  
 ערוה אני יהוה: ם ערות אביה וערות אמה לא תגלה אמה  
 הוא לא תגלה ערותה: ם ערות אשת-אביה לא תגלה ערות  
 אביה הוא: ם ערות אחותך בת-אביך או בת-אמה מולדת  
 בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן: ם ערות פת-בנה או



קריאת התורה למנחה יום כסוד

בת-פתך לא תגלה ערותו כי ערותך הגה: ם ערות בת-אשת  
 אביך מולכת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה: ם ערות  
 אחות-אביך לא תגלה שאר אביך הוא: ם ערות אחות-אמך  
 לא תגלה פי-שאר אמך הוא: ם ערות אחר-אביך לא תגלה  
 אל-אשתו לא תקרב דדתך היא: ם ערות פלגתך לא תגלה  
 אשת בנה הוא לא תגלה ערותה: ם ערנה אשת-אחך לא  
 תגלה ערות אחיך הוא: ם ערות אשה ובתה לא תגלה את-  
 בת-בנה ואת-בת-פתה לא תקח לגלות ערותה שארה הגה  
 ומה הוא: ואשה אל-אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה  
 עליה בחייה: ואל-אשה בנדת שמאיתה לא תקרב לגלות  
 ערותה: ואל-אשת עמיתך לא-תתן שכבתך לזרע לשמאה  
 בה: ומזרעה לא-תתן להעביר למלך ולא תחקל את-שם  
 אלהיך אני יהוה: מסוד ואת-זכר לא תשכב משכבי אשה  
 תועבה הוא: ובכל-בהמה לא-תתן שכבתך לשמאה-בה  
 ואשה לא-תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: אל-תשמאו  
 בכל-אלה פי בכל-אלה נשמאו הגוים אשר-אני משבח  
 מפניכם: ותשמאו הארץ ואפקד עינה עליה ותקיא הארץ את-  
 ישביה: ושמרתם אתם את-הקתי ואת-משפטי ולא תעשו  
 מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם: פי את-כל  
 התועבת האל עשו אנשי-הארץ אשר לפניכם ותשמאו הארץ:  
 ולא-תקיא הארץ אתכם בשמאכם אתה כאשר קאה את-הגוי  
 אשר לפניכם: פי כל-אשר יעשה מכל התועבת האלה  
 ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם: ושמרתם את-משמרתיו  
 לבלתי עשות מתקות התועבת אשר געשו לפניכם ולא  
 תשמאו בהם אני יהוה אלהיכם:

סין לווערס טני קדיש

Beim Aufheben und Vorzeigen der Thora.

וזאת התורה אשר שם | משה לפני בני ישראל על פי ם ביד משה:  
 עין חיים היא לפחזקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה  
 שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: ם קפץ למען אדק גביל  
 תורה ויאריך:



ברכות קודם הדפטרדה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר פתח בנביאים  
 טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:  
 ברוך אתה יי הנותן בתורה ובמשה עבדו ובִישׂרָאֵל  
 עמו ובנביאי האמת וצדק:

Das Wort Gottes ward dem Jona, dem Sohne des Amitaj, er sprach: Auf, gehe hin nach Ninweh, der großen Stadt und rufe „wehe“ über sie; denn ihre Schlechtigkeit ist herauf zu mir gekommen. Jona aber machte sich auf, um vor dem Angesichte Gottes zu entfliehen nach — Tarsis. Er ging hinab nach Tassa fand da ein Schiff, das nach Tarsis ging, gab den Fahrlohn und stieg ein, um mit Ihnen nach Tarsis zu gehen, hinweg aus dem Angesichte Gottes. Und Gott ließ ziehen einen starken Wind über das Meer, und es ward ein großer Sturm auf dem Meere, und das Schiff drohete zertrümmert zu werden. Da fürchteten sich die Schiffsleute, und schrien jeder zu seinem Gotte, warfen das Gepäck, das im Schiffe war, in die See, um es zu erleichtern; aber Jona ging hinab in den Schiffsraum, legte sich nieder, und schlief ein. Da kam zu ihm der Steuermann, und sprach zu ihm: „Was schläfst du? steh' auf, rufe zu deinem

(b) וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל־יוֹנָה  
 בְּנֶאֱמָתִי לֵאמֹר: (3) קוּם לֵךְ  
 אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה  
 וְקֹרֵא עָלֶיהָ כִּי־עֲלֹתָהּ רָעַתָּם  
 לִפְנֵי: (ג) וַיִּקְּם יוֹנָה לְבָרָחַ  
 תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יי וַיֵּרֶד יָפוֹ  
 וַיִּמְצָא אֲנִיָּה | בָּאָה תַרְשִׁישִׁי  
 וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא  
 עִמָּהֶם תַרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי  
 יְהוָה: (ד) וַיְהוֶה הַטִּיל רוּחַ־  
 גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סֹעַר־  
 גְּדוֹל בַּיָּם וְהָאֲנִיָּה חֲשָׁבָה  
 לְהִשָּׁבֵר: (e) וַיִּירָאוּ הַמִּלְּחָמִים  
 וַיִּזְעְקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ  
 אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בְּאֲנִיָּה אֶל־  
 הַיָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיּוֹנָה  
 יָרַד אֶל־יַרְדֵּיתִי הַסְּפִינָה  
 וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדֶם: (ו) וַיִּקְרַב אֵלָיו  
 רַב הַחִבְלִים וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־קָּדָךְ  
 נַרְדָּם קוּם קֹרֵא אֶל־אֱלֹהֶיךָ



Gotte, vielleicht bedenkt sich Gott für uns, daß wir nicht zu Grunde gehen." Und sie sprachen Einer zum Andern: „Kommt, laßt uns Loose werfen, damit wir wissen, um wen das Unglück ist über uns gekommen.“ Sie warfen die Loose und, es fiel auf Zona! Da sprachen sie zu ihm: „Sage uns doch, du um den uns das Unglück betroffen: Was ist dein Geschäft? von wannen kommst du? welches ist dein Vaterland, von welchem Volke bist du?“ Und er sprach zu ihnen: „Ich bin ein Ebräer; Gott, den Herrn des Himmels, den fürchte ich, der das Meer hat geschaffen und das trockene Land.“ Da hatten die Männer gar große Furcht, und sprachen zu ihm: „Was hast du gethan?“ denn es wußten nun die Männer, daß er vor Gott sich geflüchtet, denn er sagte es ihnen. — Und sie sprachen zu ihm: „Was sollen wir mit dir machen, daß das Meer stille werde vor uns?“ denn das Meer ging immer stürmischer. Und er sprach zu ihnen: „nehmet mich und werfet mich in's Meer und es wird stille werden das Meer vor euch; denn ich weiß, daß um

אֱלֹהֵי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ  
 וְלֹא נֶאֱבָד: (א) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ  
 אֶל־יָרֵעֵהוּ לְכוּ וְנִפְּיֵלָה  
 גִּירָלוֹת וְנִדְעָה בְּשִׁלְמֵי  
 הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ  
 גִּירָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵד עַל־יוֹנָה:  
 (ב) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּירָה־נָּא  
 לָנוּ בְּאֲשֶׁר לְמִי־הָרָעָה הַזֹּאת  
 לָנוּ מִה־מְלֶאכֶתְךָ וּמֵאֵיִן  
 תָּבוֹא מִה אֶרֶץ וְאִי־מֵיָה  
 עִם אֶתָּה: (ג) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם  
 עֲבָרִי אֲנֹכִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי  
 הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר־עָשָׂה  
 אֶת־הַיָּם וְאֶת־דַּיְבָשָׁה: (ד)  
 וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרָאָה גְדוֹלָה  
 וַיֹּאמְרוּ אִדּוּ מִה־זֹּאת עֲשִׂיתָ  
 כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלְפָּנֶי  
 יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד  
 לָהֶם: (ה) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה־  
 נַעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם  
 מֵעַלְיָנוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וּסְעָר:  
 (ו) וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי  
 וְהִטִּילְנִי אֶל־הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם  
 מֵעַלְיָהֶם כִּי יוֹדַע אֲנִי כִּי



mich dieser große Sturm ist gekommen über euch." Und es ruderten die Männer, um es an's Land zu bringen, aber sie konnten nicht; denn das Meer ging immer stürmischer gegen sie an. Da riefen sie zu Gott, und sprachen: Laß uns nicht untergehen um die Seele dieses Mannes, und bring nicht über uns unschuldiges Blut; denn du Gott was du willst, das thust du." Und sie nahmen den Jona und warfen ihn in's Meer, und es stillte sich das Meer in seinem Toben. Die Männer die fürchteten Gott in großer Furcht, opferten Gott Opfer, und gelobten Gelöbniße.

Gott ließ kommen einen großen Fisch, daß er den Jona verschlinge, und Jona war im Leibe des Fisches drei Tage und drei Nächte. Und Jona betete zu Gott, seinem Herrn, in dem Leibe des Fisches, und sprach: „Ich habe gerufen als mir Angst war, zu Gott und er erhörte mich; aus dem Schlunde der Hölle habe ich geschrieen, und du hörtest meine Stimme. Du warfst mich in die Tiefe, in das Herz der Meere, die Strömung umringte mich, alle

בשלי הסער הגדול הזה עליכם: (א) ויחתרו האנשים להשיב אל-היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסוער עליהם: (ב) ויקראו אל-הוה ויאמרו אנה יהוה אל-ננו נאבדה בנפש האיש הזה ואד-תתן עדינו דם נקיא כי אתה יהוה כאשר הפצת עשית: (ג) וישאו את-יונה ויטלהו אל-הים ויעמד הים מועפו: (ד) וייראו האנשים יראה גדולה את-יהוה ויזבחו-זבח ליהוה ויודרו נדרים: (ה) וימן יהוה דג גדול לבלוע את-יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות: (ו) ויתפלל יונה אל-יהוה אלהיו ממעי הדגה: (ז) ויאמר קראתי מצרה לי אל-יהוה ויענני מבטן שאול שיעתי שמעת קולי: (ח) ותשליכני מצודה בלבב ימים ונהר יסובכני



deine Brandungen und Wogen gingen über mich hin. Ich dachte, ich wäre verstoßen vor deinen Augen, doch werde ich wieder schauen nach deinem heiligen Tempel. Es drangen mir die Wasser bis an die Seele; die Fluthen umringten mich; Schilf war die Binde um mein Haupt. Bis auf den Grund der Berge kam ich hinab; die Erde hatte ihre Riegel mir vorgeschoben auf ewig; -- du zogest mich lebend aus der Gruft du, mein Gott und Herr! Als sich verdunkelt meine Seele in mir, da gedachte ich an Gott, und es kam vor dich mein Gebet in deinem heiligen Tempel.

Die da wahren das, was nichtig ist und trüglisch ist, die geben auf ihr Heil. Ich bringe dir mein Opfer in der Stimme des Dankes; was ich gelobet, das zahle ich. Bei Gott ist Heil und Hilfe!"

Und Gott sprach zu dem Fische, er spie den Zona auf das Land. Es ward Gotteswort dem Zona zum zweiten Male, er sprach: Auf! geh hin nach Ni. weh, der großen Stadt, und laß ergehen an sie den Aufruf, den ich dir sagen werde. Und

בְּדִמְשָׁבְרִיךָ וּנְלִיךָ עָלַי  
עֲבְרוּ: (א) וְאֲנִי אֲמַרְתִּי  
נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּנֶד עֵינֶיךָ אֶדָּ  
אוֹסִיף לְהִבִּישׁ אֶל־הַיִּבֵּל  
קִדְשֶׁךָ: (ב) אֲפִינִי מִיָּם  
עַד־נֶפֶשׁ תִּהְיוּ יָסוּבְבֵנִי  
סוּף חֲבוּשׁ לְרֹאשִׁי: (ג)  
לְקַצְבֵי הָרִים יִרְדְּתִי הָאָרֶץ  
בְּרַחֲמֶיךָ בְּעֵדֵי לְעוֹלָם וְתַעֲד  
מִשְׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהֵי:  
(ד) בְּדַתְעֻשָׁךְ עָלַי נִפְשִׁי  
אֶת־יְהוָה זָכַרְתִּי וְתָבוֹא  
אֵלַיךָ תִּפְלְתִי אֶל־הַיִּבֵּל  
קִדְשֶׁךָ: (ה) מִשְׁמָרִים הַבְּלִי  
שׁוֹא חֶסֶד יַעֲזוּבוּ: (ו) וְאֲנִי  
בְּקוֹל תּוֹדָה אֲבַחֶה־לְךָ  
אֲשֶׁר נִדְרַתִּי אֲשַׁלְּמָה  
וְשׁוּעָתָה לִיהוָה: (ז) וַיֹּאמֶר  
יְהוָה לְגַג וַיִּקַּא אֶת־יְזוּנָה  
אֶל־הַיִּבְשָׁה: (ח) וַיְהִי דְבַר־  
יְהוָה אֶל־יְזוּנָה שְׁנִית לֵאמֹר:  
(ט) קוּם לֵךְ אֶל נִינּוּה הָעִיר  
הַגְּדוֹלָה וְקִרְא אֵלֶיהָ אֶת־  
הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי דוֹבֵר



Jona machte sich auf, und ging nach Ninweh, wie Gott gesprochen. Ninweh, war eine große Stadt Gottes, drei Tage Weges groß. Jona fing an durch die Stadt zu gehen einen Tag Weges, und rief und sprach: „Noch vierzig Tage — und Ninweh ist zerstört!“ Die Leute von Ninweh glaubten an Gott, und riefen aus ein Fasten, kleideten sich in Säcke von Groß bis Klein. Es kam die Sache bis vor den König von Ninweh, er stand auf von seinem Throne, legte seinen Mantel von sich ab, hüllte sich in einen Sack, und setzte sich in Asche. Er ließ ausrufen und sagen in Ninweh: Auf Befehl des Königs und seiner Großen ergeht das Wort: „Mensch und Rind und Schaf sollen nicht das Geringste kosten, nicht weiden und kein Wasser trinken. Sie sollen sich in Säcke hüllen, Mensch und Vieh; sollen rufen zu Gott mit aller Kraft, sollen jeglicher umkehren von seinem bösen Weg und Wandel, und lassen von dem was sie gewaltthätig haben in ihren Händen. Wer was weiß, der lehre

אליך: (ג) ויקם יונה וילך אל-נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר-גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים: (ד) ויחד יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת: (ה) ויאמינו אנשי נינוה באהים ויקראו-צום וילבשו שקים מגדולם ועד-קטנם: (ו) וינע הדבר אל-מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אהרתו מעליו ויבס שק וישב על-האפר: (ז) ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל-יטעמו מאימה אל-ירעו ומים אל-ישתו: (ח) ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל-אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן-החמס אשר בכפיהם: (ט) מי-יודע



um, daß Gott sich bedenke, und ablasse von seinem glühenden Zorne, das wir nicht untergehen!" Als Gott sah ihr Thun, daß sie umkehren von ihrem bösen Weg und Wandel da bedachte sich Gott wegen des Bösen das er gesagt hatte, daß er ihnen thun werde, und that es nicht.

Es that das dem Jona sehr weh, es verdroß ihn. Und er betete zu Gott, und sprach: „Ach, Gott, das war ja mein Reden, als ich noch war in meinem Lande; darum wollt ich dem zuvorkommen, und fliehen nach Tarfis; denn ich wußte, daß du bist ein gnädiger und barmherziger Gott, voller Guld, der sich bedenket ob des Bösen. Nun, Gott, nimm auch meine Seele hin; denn mir ist der Tod besser als mein Leben.“ Und Gott sprach: „Verdriest dich das mit Recht?“ — Jona ging aus der Stadt hinaus, und setzte sich nieder in Osten der Stadt, und machte sich eine Hütte, unter der er saß im Schatten, bis daß er sehe, was noch jaust werde in der Stadt. Gott ließ wachsen einen (Wunderbaum) Killojon, der

יָשׁוּב וְנָחַם הָאֱלֹהִים וְשָׁב  
מִתְרוֹן אָפּוֹ וְלֹא נֶאֱבָר: (1)  
וַיֵּרֶא הָאֱלֹהִים אֶת-מַעֲשֵׂיהֶם  
בִּי-שָׁבוּ מִדְּרָכָם הַרְעָה  
וַיִּנְחָם הָאֱלֹהִים עַל-הַרְעָה  
אֲשֶׁר-דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת-לָהֶם  
וְלֹא עָשָׂה: ד (6) וַיִּרַע אֱלֹ-  
הִים רָעָה גְדוֹלָה וַיַּחַר לוֹ:  
(3) וַיִּתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר  
אֲנִי יְהוָה הֵלֹא-אֲנִי דִבַּרְתִּי  
עַד-הַיּוֹתָי עַד-אֲדָמְתִי עַל-  
בֶּן קַהֲמָתִי לְבָרַח תִּרְשִׁישָׁה  
כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי-חַנּוּן  
וְרַחֲמִים אַרְךָ אַפְיִם וְרַב-  
חֶסֶד וְנָחַם עַל-הַרְעָה: (2)  
וַעֲתָה יְהוָה קַח-נָא אֶת-  
נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי  
מֵחַיִּי: (7) וַיֹּאמֶר יְהוָה  
הֲהִיטָב תֵּרָה לָךְ: (5) וַיֵּצֵא  
יֹנָה מִן-הָעִיר וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם  
לָעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שֵׁם סִכָּה  
וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצֶלַע עֵד  
אֲשֶׁר יִרְאֶה מֵהַיְהוּדָה בְּעִיר:  
(1) וַיִּמָּן יְהוָה אֱלֹהִים בְּיָמָיו



wuchs empor über Jona, daß Schatten sei über seinem Haupte, und er ihm Schutz gewähre gegen sein Uebel. Jona freuete sich über den Kijojon, und hatte große Freude daran. Und Gott ließ kommen einen Wurm, als aufging die Morgenröthe am Tage darauf, der stach den Kijojon, und er verdorrte. Und als nun die Sonne strahlte, da ließ Gott kommen einen Ostwind, einen schwülen, und die Sonne stach Jona auf das Haupt, daß er verschmachtete, und sich wünschte den Tod. Er sprach: „mir ist der Tod besser als das Leben.“ Und Gott sprach zu Jona: Verdrießt es dich so sehr um den Kijojon? und er sprach: „Ja wohl verdrießt es mich, bis auf den Tod!“ Und Gott sprach: „Du hast Erbarmen mit dem Kijojon, um den du dich nicht bemühet hast, den du nicht hast groß gezogen, der in einer Nacht entstanden, und in einer Nacht verschwand; und ich soll kein Erbarmen haben mit Ninweh, der großen Stadt in der mehr sind als zwölf Mal zehntausend Menschen, die nicht wissen zu unterscheiden zwischen der Rechten und Lin-

וַיַּעַל מֵעַל לְיוֹנָה לְהַיּוֹת צֶלַעַל-עַל-רֹאשׁוֹ לְהַצִּיר לוֹ מִרְעָתוֹ וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל-הַקִּיּוֹן שִׂמְחָה גְדוֹלָה: (א) וַיִּמַּן הָאֱלֹהִים תּוֹלְעַת בַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר לְמַחַרְתָּ וַתִּךְ אֶת-הַקִּיּוֹן וַיִּבֶשׁ: (ב) וַיְהִי כְּזֶרַח הַשָּׁמֶשׁ וַיִּמַּן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית וַתִּךְ הַשָּׁמֶשׁ עַל-רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַקֵּף וַיִּשְׂאֵל אֶת-נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי: (ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲדֹיּוֹנָה הֲהִיטֵב חָרָה-לְךָ עַל-הַקִּיּוֹן וַיֹּאמֶר הִיטֵב חָרָה-לִּי עַד-מוֹת: (ד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אַתָּה חֹסֵת עַל-הַקִּיּוֹן אֲשֶׁר לֹא-עֲמֵלָתָ בּוֹ וְלֹא גִדַּתָּו שְׁבִין-לַיְלָה הֲיִהּ וּבִין-לַיְלָה אָבָד: (ה) וַאֲנִי לֹא אֲחִים עַד-נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר-יֹשְׁבֶיהָ הֲרַבָּה מִשְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה רְבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע בֵּין-יְמִינוֹ



sen — und noch dazu so vieles  
Bieh?"

Gott, wer ist dir gleich, der  
da vergibt die Schuld, und  
übergehet jegliches Vergehen an  
dem, was übrig ist von seinem  
Volke und Erbe? und läßt  
nicht walten seinen Zorn  
ewiglich; denn an Guld und  
Milde hat er sein Gefallen.  
Er wird sich unser wieder er-  
barmen, schlägt nieder unsere  
Schuld. Du wirfst in die Tiefe  
des Meeres all ihre Sünden;  
gib, Jakob die Wahrheit, und  
Abraham deine Liebe, wie du  
sie zugeschworen hast unseren  
Vätern in uralter Zeit.

הפטרה למנחה יום כפור

לשמאלו ובהמה רבה:  
מי-אל כסוף נשא עון  
ועובר על-פשע לשארית  
גחלתו לא-החזיק לעד אפו  
כי-הפין חסד הוא: ישוב  
ירחמנו יקבוש עונותינו  
ותשליך במצולות ים כל-  
חטאתם: תתן אמת ליעקב  
חסד לאברהם אשר-  
נשבעת לאבותינו מימי  
קדם:

### ברכות אחר ההפטרה

Segensspruch nach der Haftorah.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל-העולמים.  
צדיק בכל-הדורות. האל הנאמן האומר ועושה. המדבר  
ומקים. שכל דבריו אמת וצדק:  
נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריו ודבר אחד  
מדבריו אחור לא ישוב ריקם כי אל מלך נאמן ורחמן אתה:  
ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:  
רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלוכת נפש תושיע  
במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בכניה:  
שמחנו יי אלהינו באלהיו הנביא עבדך ובמלכות בית  
דוד משיחך. במהרה יבא ויגל לבנו. על פסאו לא ישב זר.  
ולא-ינחלו עוד אחרים את-כבודו כי בשם קדשך נשבעת לו  
שלא יקבה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:



## סדר הכנסת ספר תורה

Beim Zuricktragen der Thora.

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי גִשְׁבַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ: Borbeter

הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וְיָרֵם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּה Gemeinde  
לְכָל חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

כִּי לָדוֹד מִזְמוֹר לִיהוָה הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּכַּל וַיִּשְׁבֵי בָהּ: כִּי  
הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ. וְעַל־גְּהָרוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה: מִי־יַעֲלֶה בְּהַר יְיָ. וּמִי  
יָקוּם בְּמִקּוֹם קִדְשׁוֹ: גָּקִי כַפַּיִם וּבִרְלֻכְבִּי אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא  
נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי  
יִשְׁעוֹ: זֶה הוֹר הַדָּשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פְנֵיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים  
רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ  
הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים  
רְאשֵׁיכֶם וְשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה  
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heilige Lade.

וּבְנַחַח יֹאמֶר שׁוּבָה יְיָ רַבְּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה  
לְמַנּוּחֶתְךָ אַתָּה נֶאֱרוֹן עֲזָךְ: כַּהֲנִיף יִלְבָּשׁוּ צַדִּיק וְחֲסִידֶיךָ יִרְנְנוּ:  
בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב גַּתְתִּי  
לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ  
מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נֶעֱם וְכָל גַּתִּיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנו יְיָ  
אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: ס"ז סוּמַר סַלֵי קָדִים.

## תפלת מנחה

תפלה לשליח צבור תמלא בתפלת סנסוזכ.

כִּי שֵׁם יְיָ אֲקַרָּא הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ:

° אֲדַבְּרֵי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ נֹאֱלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ  
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיז



מנחה ליום כבוד

גומל חסדים טובים וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות ומביא  
גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:  
וזכרנו לחיים. מלך. חפץ בחיים. וכתבנו בספר  
החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:  
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:  
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך  
ישראלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקיים אמונתו לישני  
עמו. מי כמוך בעל גבורות ומי רומה לך. מלך ממית ומחיה  
ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:  
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:  
אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:  
ובכן תן פתחך יי אלהינו על כל מעשיך  
ואימתך על כל מה שבראת. וייראוך כל המעשים  
וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם אנדה  
אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי  
אלהינו. שהשלטן לפניך עז בידך וגבורה בימנך.  
ושמך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך. תהלה ליראיך. ותקנה  
לדורשיך. ופתחון פה למיחלים לך. שמחה  
לארצה. וששון לעירך. וצמיחת קרן קדוד עבדך.  
ועריכת נר לבן ישי משיחך. במהרה בימינו:  
ובכן צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלו.  
ונחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה. וכל



הַרְשָׁעָה בְּלֵה בְּעֵשֶׂן תִּכְלָה. כִּי תֵעָבִיר מִמִּשְׁלַת  
וְדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וּתְמַלֹּךְ אֶתְהָ יְיָ לְבִדְךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר  
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ.  
כִּכְתוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ  
צִיּוֹן לְדָד וְדָד הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ.  
כִּכְתוּב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ  
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.  
וְחִמַּמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּכָנוּ  
לְעַבְדֶּתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם <sup>am Sabbath</sup>  
שַׁבְּתֶיךָ מִנָּח לְקֹדֶשׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת־יוֹם (יום)  
הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. לְמַחִילָה  
וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה. וְלִמְחֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ  
(עֲוֹנוֹתֵינוּ) מִקְרָא קֹדֶשׁ. וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבֵּא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה  
וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁקַד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וּפְקוּדוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן  
מַעֲשֵׂיךָ קִדְדוֹד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־  
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד  
וְלִדְחָמִים לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְזָכַרנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ  
בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקוּדוֹתֵינוּ בּוֹ לְכַרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבְרֵי  
יִשׁוּעָה וְדְחָמִים חַיִּים וְחַנּוּנִים. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ  
עִינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל וְלְעֲוֹנוֹתֵינוּ



ביום (am Sabbath.) השבת הזה וכיום) הכפרים הזה. מחה  
 והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך. כאמור  
 אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך  
 לא אזכר: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן  
 חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך. ונאמר כי ביום  
 הזה יכפר עליכם לטהר אתכם ומכל חטאתיכם  
 לפני יי תטהרו: (אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו)  
 קדשנו במצותיך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו  
 משובך ושמחנו בישועתך. (והגחילנו יי אלהינו באהבה  
 וברצון שבת קדשך ויניחו בו ישראל מקדשי שמך.) וטהר  
 לבנו לעבדך באמת. כי אתה סלחן לישראל  
 ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור ומבלעדך  
 אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה:) ברוך  
 אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות  
 עמו בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה  
 ושנה. מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל  
 ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל וכתפלתם. והשכ אה  
 העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל  
 ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותתזינה עינינו  
 בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכנתו לציון:  
 מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו  
 לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור. גודה  
 לך. ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו  
 המסודות לך. ועל נפיש שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך



וּמְזֻבְזוּתֵךְ שֶׁבְכָל-עֵת עָרַב וּבִקְרָר וְצָהָרִים. הַמֵּזִיב פִּי לֹא כָלוּ  
רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם פִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קְוִינוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְפָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלִּבְנֵי תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:  
וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת. הַצֵּל  
יְשׁוּעַתֵּנוּ וְעֲזָרְתֵנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נִאֲמָר  
לְהוֹדוֹת:

שִׁים שְׁלוֹם מְזֻבָּה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל  
כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ פִּי בְּאוֹר  
פְּנֵיךָ גִּתָּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה  
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמְּךָ  
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִיגָה טוֹבָה נִזְכָּר  
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל ו  
קְחִיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְּׁדוּם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל  
תִּחַעַלֵם מִתְּחִנָּתֵנוּ שְׂאִין אָנוּ עֵזוּ פָּנִים וְקָשִׁי עֲרָף לֹאֲמַר לְפָנֶיךָ  
י אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֶכָּל  
אֲנַחְנוּ חֲטָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגָדֵנוּ. גְּזֻלָּנוּ. דְּבַרְנוּ דוּפִי. הַעֲוִינוּ.  
וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חֲמַסְנוּ. שְׂפָלָנוּ יִשְׁקָר. יַעֲצָנוּ  
רַע. כּוֹזְבָנוּ. לְצָנוּ. מְרַדְנוּ. נֹאֲצָנוּ. סָרְדָנוּ. עֲוִינוּ.  
פִּישַׁעְנוּ. צָרְדָנוּ. קָשִׁינוּ עֲרָף. רִשְׁעָנוּ. שַׁחַתְנוּ.  
תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ. תַּעֲתָעָנוּ:

סְרַנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שְׁוָה לָנוּ:  
וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ פִּי אַמֶּת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:



מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך יושב  
 שחקים. הלא כל-הנסתרות והנגלות אתה יודע:  
 אתה יודע רזי עולם. ותעלומות וסתרי כל חי: אתה תופש כל  
 תהרי בטן ובוהן כליות ולב: אין דבר נעלם מספק. ואיך נסתר מנגד עיניך:  
 ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח לנו על כל  
 חטאתינו. ותמחל לנו על כל-עונותינו. ותכפר לנו על כל פשעינו:

: על חטא שחטאנו לפניך באונם וברצון  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך באמוץ הלב  
 : על חטא שחטאנו לפניך בבדי דעת  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בכפוי שפתים  
 : על חטא שחטאנו לפניך בגדוי ובסתר  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות  
 : על חטא שחטאנו לפניך בדבור פה  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמדרמה  
 : על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בהונאת רע  
 : על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך פועידת זנות  
 : על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים:  
 : על חטא שחטאנו לפניך בחזוק יד  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם  
 : על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים  
 : על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע



ועל חטא שחטאנו לפניך ביוזעים ובלא יודעים:

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. פפר לנו:

על חטא שחטאנו לפניך בכפת שוחר

ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב

על חטא שחטאנו לפניך בדשון הרע

ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון

על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן

ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה

על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית

ועל חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון

על חטא שחטאנו לפניך בסקיר עין

ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו

על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות

ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. פפר לנו:

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול

ועל חטא שחטאנו לפניך בפדילות

על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע

ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין

על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש

ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות עורף

על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע

ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות

על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא



ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב  
 ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. פסר לנו:  
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה  
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת  
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד  
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם נדאי ותלוי  
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מכת מרדות  
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים  
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים  
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת וערירי  
 ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות

בית דין

סקילה. שריפה. הרג. וחקק. על מצות עשה ועל מצות  
 לא תעשה. בין שיש בה קום עשה. ובין שאין בה קום  
 עשה. את שגלויים לנו. ואת שאינם גלויים לנו. את שגלויים  
 לנו כבר אמרנום לפניך. והודינו לך עליהם. ואת שאינם  
 גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים כדבר שנאמר הנסתרות  
 ליי אלהינו. והנגלות לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל  
 דברי התורה הזאת:

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי. ועכשיו שנוצרתי  
 כאלו לא נוצרתי. עפר אני בחיי. קל וחמר במיתתי. הריני  
 לפניך ככלי מלא בושה וכלימה. יהי רצון מקדשך יי אלהי  
 ואלהי אבותי שלא אהטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מדק  
 ברחמיך הרבים. אכל. לא על ידי יסורים ותוליד רעים:



אלהי בעור לשוני מרע. ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום.  
 ונפשי כעסר לכל תהנה. פתח לפי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל  
 החושבים עלי רעה. סהרה הפר עצתם וקלסל מחשבתם. עשה למען שמך.  
 עשה למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון  
 ירדך. חושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לפי לפניה י צורי  
 וגאלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:  
 מי רצון מלפניך ה אלהי ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ומן  
 מלגט בתורתך: ושם נעקד קראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה לך סגרת דתך.  
 והשלים קפי שלם ובשנים קדמוניות:

### תפלה לשליח צבור בקול

מתחין הארון — Man öffnet die heil. Lade.

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם  
 אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא אל עליון  
 נוטל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא  
 גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

Wie es ziemt den Weisen und Verständigen, wie es lehrt Einsicht der Vernünftigen, will ich beginnen mit Gebet und Bitte, zu stehen und zu bitten den erbarmungsvollen König, der Sünden verzeiht und vergibt.

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד ו  
 דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה  
 ובתחנונים. לחלות ולחנן פני  
 מלך מלא רחמים מוחל וסולח  
 לצנים:

Der Biedermann (Abraham) hat Deinen Glauben zur Erkenntniß gebracht, in einem Zeitalter, wo Niemand noch wußte, Dir zu Willen zu sein. Er freuete sich Dein, und verbreitete die Gottesverehrung, und fand Freude daran, Deine Herrlichkeit überall zu bekunden. Verirrte führte er in Deine Wege zurück und wurde Vater der Gläubigen genannt. Er war beflissen, Deine Befehle

איתן הכיר אמונתך.  
 ברור לא ידעו לרצותך.  
 גיזן בקד וידע יראתך. הי  
 להודיע לכל הדרתך:  
 הדרוך תועים בנתיבותך.  
 ונקרא אב לאמתך. ויהר  
 לעשות דברתך. תסמ



zu vollziehen, suchte Schutz nur im Schatten Deiner Majestät. Den Pilgern brachte er Geschmack bei an Deiner Seelenspeise, lehrte die Wanderer, daß alles nichtig sei außer Dir. An Dich nur hat er geglaubt, Dich nur angebetet. Er hat einen Eischel (Baum) gepflanzt und darunter Deine Allmacht gepredigt.

צדקה D laß dessen Tugend uns zugerechnet werden, vergib uns des Vaters Frömmigkeit willen; verfare nicht mit uns nach unsern Sünden, denn auf Dich nur, unser Schutz, setzen wir unser Vertrauen.

לחסות בצל שכנתך.  
שעם לעזברים כלכלתך.  
ידע לשבים כי אין בלתך.  
כי האמין בקך לחקותך.  
למע אשר ולהזכיר  
גבורתך:

צדקה תחשב לנו.  
בצדק אב סלח לנו.  
לא כחטאינו תעשה לנו.  
מגננו כי לך יחלנו:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו

בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. סחיה מתים אתה רב להושיע: מכלכל חיים  
בחסד סחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים. ומתיר אסורים  
ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך  
ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

Der Geliebte und Einzige seiner Mutter (Isaak) ließ sich freiwillig zum Opfer finden. Die Seraphim schriean aus den Höhen, flehten Gott um Schonung an für seinen Liebling und Er erbarmte sich seiner, der Erlöser und Erretter. Auf seinen Befehl kam in Widder an seine Stelle. Eine Stimme ließ sich vernehmen. Du sollst des Sohnes Blut nicht vergießen. Die Waage Gottes umschwebte ihn,

מואהב ויחיד לאמו.  
נפשו לטבח בהשלימו.  
שרפים צעקו ממרומו.  
עונים חוסה לאל מרחמו:  
פודה ומציל רחמו. צנה  
שה תמורה במקומו. קשב  
אל תשפוך דמו. רחפו  
רחום לדומי: שפרו



sein Ansehen zu erhöhen, und bestätigte seinen Ruhm für immer. Sein Bildniß glänzt wie Licht des Tages. O ziehe heute in Betracht dessen Nische, die Du aufbewahrst, gedenke dessen Opferung und begnadige sein Volk.

Ja, wir werden vor ihm erhalten werden und leben, leben um der Tugenden des Vaters willen. Der Ewige tödtet und belebt auch wieder, so wird er die Schlummernden einst durch seinen Thau beleben.

וְקִימוֹ לְשֵׁמוֹ. שֶׁפָּר תִּאָּרוֹ  
כְּנוֹגָה יוֹמוֹ. <sup>Borb.</sup> תִּרְאֶהוּ  
הַיּוֹם בְּשָׂרוֹף בְּאֵילָמוֹ.  
תִּזְכּוֹר עֲקֵדְתּוֹ וְתַחֲוֹן  
(כִּי וְתַעֲזוֹר) עַמּוֹ:

לְפָנָיו יְקִימוֹנוּ וְנַחֲיָה. <sup>sem.</sup>  
בְּצַדֵּק אָב נַחֲיָה. <sup>Borb.</sup> יי  
מִמִּית וּמַחֲיָה. בְּטִלְלוֹ  
רְדוּמִים יַחֲיָה:

מי כבודך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אפיה להחיות מתים. ברוך אתה "מחיה המתים:

Die Exilim huldigen dem König aller Könige mit dem bezeichnenden Namen des Frommen (Jakob), sie kommen sein schönes Bild zu schauen am Throne Gottes. Seine Nachkommen stehen heute wie die Engel, zur Heiligung und Anbetung. An diesem Tage streifen sie jede Uneinigkeit ab und segnen einmüthig mit dem Namen ihres Vaters, den Allerhöchsten zu besänftigen in gewählten Worten. Um der Tugend des Frommen (Jakob) willen, wird Er herabschauen aus seinen Himmeln, der Allmächtige, und erleuchten die Augen der im Finsternen Wandelnden. Es steht der König in der Gemeinde der Gesegneten, zeigt Gefallen an Sei-

עס סמכנר סמוס אליה ברבי מרדכי.

אַרְאֵלִים בְּשֵׁם תָּם |  
מַמְלִיכִים. לְמֶלֶךְ מַלְכֵי  
הַמְּלָכִים. יִפְיוּ לְשׁוֹר בְּכֶם  
הַזֹּלְכִים. יִקְדְּיוּ הַיּוֹם צְנִים  
בְּמִלְאָכִים: הַמְּקַדְּשִׁים  
וְתַחַן עוֹרְכִים. בְּיוֹם זֶה  
אֵיבָה מִשְׁלִיכִים. יַחַד בְּשֵׁם  
אֲבִיהֶם | מְבָרְכִים. רָם  
לְרִצּוֹת בְּדַבָּרִים רְכִים:  
בְּזִכּוֹת הַתָּם יִצִּיץ מִחֲרָכִים.  
זֶה יֵאָדָר עֵינֵי הַשְּׂכִים.  
מֶלֶךְ נֶאֱבָב בְּעֵצָת פְּרוֹכִים.



nem Volke und krönt die Unterdrückten. Nach seiner Allgüte und Veröhnlichkeit ist Er zu Willen denen, die sich früh anschicken mit ihrem Gebet; Er läßt hören die Bedrängten: ihr werdet nicht zu Schanden werden! also wird es verkündet werden der Familie des Hofenden.

Der Herr regiert ewiglich; Dein Gott, Zion! für alle Zeiten. Halleluja.

Du Allerheiligster, thronst unter Lobgesängen Israels.

Das Volk, das hält am Glauben fest, das wahre du im kleinsten Rest; was ehem die Opferweih, das sei dir nun des Herzens Schrei — Heiliger!

Bergib uns, weil wir dir vertraut, und auf dein Gnadenthum gebaut — Furchtbarer, Heiliger!

Der Andacht Stimm im Himmel, Herr, vernimm! Laß sie das Opfer sein, das wir dir weih'n, Heiliger Gott! —

Zur Rechten preiset Michael!

Zur Linken rühmet Gabriel!

Wer ist wie Gott im Himmel,

Auf Erden wer wie Israel?

ובכו שרפים עומדים | ממעל לו:

יָצָה בְּעֵמּוֹ יִפְאֵר נְמוּכִים;  
יִפְקִים בְּתַפְלָה לְהַשְׁבִּים.  
יָשׁוּב וְסִלַּח עִמָּם יִסְכִּים.  
יִשְׁמִיעַ לֹא תִבוֹשׁוּ דְבָרִים.  
אָמַר לְכֹן לְבֵית הַמַּחֲכִים:

יְמַלֹּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ  
יִזְוֶן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב  
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אֲמוּנַת אֹם נוֹטְרַת. Sorbeter u. Gem.  
מַעַנְךָ עֶזְרָה לְנַשְׂאָרַת.  
עֲקָה רָצָה נָא בְּקַטְרַת.

יְכַפֵּר וְיִסְלַח. אֵל  
יָשׁוּב וְסִלַּח. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

תְּפִלָּתֵנוּ מִמְּעוֹנוֹת Sorgeter u. Gem.  
קִבַּל בְּקַרְבָּנוֹת. הָאֵל

מִי כָאֵל מִיָּמִין Sorbeter u. Gem.  
וְגַבְרִיאֵל מִשְׁמַנֵּי

בְּשָׁמַיִם אֵין כָּאֵל.  
בְּאֶרֶץ מִי כְעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל:



מיוסד ע"ס א"ב

אֲרָאֵלִי רוֹד פּוֹצְחִים  
הִדּוּלוּ. בָּרַתְתָּ וַיֵּעַ מִפְּאֵרִים  
סִלְסוּלוּ. נָשִׁים וּבָאִים בְּשִׁנּוּן  
פִּדְלוּ. שָׂרְפִים עֹזְמָדִים |  
מִמַּעַר וְלוֹ: <sup>מִכָּאֵל</sup> דָּגוּל  
מִרְבָּבָה הוּא בְּלִי כַחַד.  
הַמְבִיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד  
וְתִפְחַד. וְעַמּוֹ צָבָא הַמְשַׁל  
וְפִחַד. שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ  
כְּנָפִים לְאַחַד: <sup>מִכָּאֵל</sup> זְקִים  
וּבְרָקִים מְרַעֲדִים לְפָנָיו.  
חֲרָדִים לְהִרְעִיד בְּכָל פָּנָיו.  
טָסִים בְּאַרְבַּע פְּנוֹת  
מִצְפוֹנָיו. (כ"ט מַצִּינִי) בְּשֵׁתִים  
יִכְסֶה פָּנָיו: <sup>מִכָּאֵל</sup> יִרְאִים  
וְחֲרָדִים גְּדוּדֵי חֵילָיו. כָּל  
מְלֹאכָיו וְחֵילֵי רַגְלָיו. לְמוֹלוּ  
יְרוּצוּ לְגַדְלוֹ בְּשִׁכְלוֹתָיו.  
וּבְשֵׁתִים יִכְסֶה רַגְלָיו: <sup>מִכָּאֵל</sup>  
מִיָּם וְעַד יָם בְּרַנֵּעַ מְצוּפָה.  
נוֹרָא בְּלִי יְכוּלִים לְשׁוֹר  
וְלְצוּפָה. סְבִיבוֹת. כֶּסֶף

י' ו' וקביכו סוסה וקערה ופחד.

Die glanzumstrahl-  
ten Himmlischen beginnen  
ein Lob, preisend seinen  
Nuhm mit Bittern und Be-  
sen, sie nah'n, treten hervor  
mit flehenden Worten, ihm  
seh'n Seraphim zur Seite.  
Ragend über Myriaden, ist  
er der Unendliche — an-  
blickend die Erde wankt sie  
und bebt, wenn im Gefolge  
Windsbraut ist und Sturm  
und Schreck, sechs Fittiche,  
sechs Fittiche um Jeden.  
Meteore und Blitze sind er-  
schüttert vor ihm, sie eilen,  
zu setzen alle Enden in  
Angst, durchtausend vier glän-  
zende Säume der Welt,  
deren Gesichtskreis ein Flü-  
gelpaar deckt, Ehrfurcht und  
Scheu erfasset die himmlische  
Schaar, die Engel und die  
hochragenden Heere all' tosen  
heran, ihn zu preisen im  
ätherischen Tempel; ein Flü-  
gelpaar umhüllet die Schritte.  
Sie schweben im Momente  
von Meer zu Meer; ohn-  
mächtig den Allfurchtbaren  
zu erblicken, zu schauen, um-  
kreisen sie den allmächtigen  
Thron, mit zwei Flügeln



amflattern sie ihn. Sie schildern in Sprüchen seiner Allmacht Beweis; im Glanze des Vortrags schließt ein Gebet — welsch' Töne wahrer Begeisterung — wie es dort heißt: Und Einer ruft dem Andern zu das Lob der Heiligung — laut rufen sie: Heilig! — Die tausend Myriaden vollaugiger Engel huldigen dem Weltenbeherrscher zum Schlusse: „Heilig, heilig, heilig ist Zebaoth der Herr! Und mächtigere Schaaren verherrlichen sein Lob, Heere über Heere ihn zu preisen erstehen, die Welt und, was sie belebt, heiligen seine Majestät; die ganze Erde ist seiner Herrlichkeit voll.

תחופה ובשתים ועופה:  
 עורכים ענין עזויו לומר  
 אך פקוד פלל | לגמר.  
 בצויה צהל צדק בנאמר.  
 דא זה אל זה ואמר: <sup>מיכאל</sup>  
 ליום קדשות קדוש  
 וראות. רבוא רבון עינים  
 לאות. שוכן עד מעריצים  
 ציאות. קדוש קדוש  
 דוש יי צבאות: <sup>מיכאל</sup> תקוף  
 רבבה מפארים לסלדו.  
 לוי תלים עומדים לבקדו  
 בל וכל דריה מקדישים  
 ודו. מלא כל הארץ  
 בודו:

מיכאל מימין מדלל. ונבריא אל משמאל ממלל.  
 בשמים אין כאל. ובארץ מי בעמך ישראל:  
 זבן ולקך תעדה קדשה כי אתה אלהינו מלך  
 מוחל וסולח:

Sein Walten ist in den Himmelswüsten, Seine Allmacht in den Wolken, Seine Allgewalt in den Himmeln, Seine Heiligkeit in Seiner Wohnung, Sein Schrecken im Rebel, Seine

כי רכובו בערבות. ועזו שחקים וזרועו במעונד.  
 קדושו בזבור. ואימתו ערפל. ומוראו בשמי  
 מים. וקשתו בשמים.

Sorbetet u. Gem.

אל  
 in H  
 an L  
 Ruhm  
 ben, sie  
 mit fleh  
 fleh'n  
 Ragend  
 der  
 lückend  
 and beb  
 Windsb  
 and Sch  
 sechs  
 Meteore  
 schüttert  
 zu setz  
 Angst, d  
 gende  
 deren G  
 gelpaar  
 Scheu e  
 Schaar,  
 hochragen  
 heran,  
 ätherische  
 gelpaar u  
 Sie sch  
 von Me  
 mächtig  
 zu erblick  
 kreisen si  
 Thron,



וקולו על המים. ומושב  
 ברום. ומבטו בתחת.  
 ממעלה קדוש. וממטה  
 ברוך. ממים אדיר ומנהרות  
 קול. ומארץ זמר. ומעצים  
 רנן. ומהרים רקד. ומנבעות  
 שיר. ומכל בריה תוקף.  
 ומכל ראש כסף. ומכל  
 עין רמז. ומכל אוזן שמע.  
 ומכל פה הודיה. ומכל  
 לשון שבח. ומכל נרזן  
 רזן. ומכל לב רחש. ומכל  
 קרב הניזון. ומכל ברך  
 בריעה. ומכל קומה  
 השתחווה. ומזקנים כבוד  
 ומאנשים ונשים שיר:  
 ומבחרים ובתולות הלל  
 ומעוללים ויונקים עוז. ומדור  
 לדור גבורה. ומעולם ועד  
 עולם ברכה: כי כלם  
 בראת למענה. יקראו זה  
 קורא. גוש עושו חושו.  
 ונעריץ למלך הכבוד. האל  
 הנערץ והנקדש בקודש:

rechtbarkeit in der Himmel  
 Himmel, Sein Bogen am  
 ornament, Seine Stimme  
 den Wassern, Sein  
 tronsitz in den Höhen,  
 eine Vorsehung hienieden.  
 ligung wird Ihm in den  
 en, Segnungen hienieden,  
 herrlichung wird Ihm  
 den Meeren, Anrufung  
 den Strömen, Gesang  
 Erden, Lieder in Wäl-  
 , hüpfende Tänze von  
 Bergen, Preislied von  
 geln, Huldigung von  
 dem Geschöpfe, Gehorsam  
 jedem Auge und Ohre,  
 allen Lippen Dank, von  
 der Zunge Preis, von  
 der Kehle Gesang, Andacht  
 jedem Herzen und In-  
 , jedes Knie beugt sich  
 , Ehrfurcht von Grei-  
 , von Männern, Frauen,  
 ingslingen und Säuglingen,  
 reis und Ruhm und Ber-  
 erlichung, von Geschlecht  
 Geschlecht bis in Ewig-  
 Segnungen! Denn Alles  
 Du Deinetwegen ge-  
 affen. Einer regt den  
 dern an, ruft ihn auf  
 gemeinschaftlichen Ber-  
 erlichung des Königs des  
 hms, des Allmächtigen,  
 geheiligt und verherrlicht  
 ed im Heiligthume.



כפתוב על יד גביאך וקרא זה אל זה ואמר:  
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל  
הארץ כבודו:

Gemeinde  
u. Borb.

Borb. כבודו מלא עולם. משרתיו שואלים זה לזה ציון מקום כבוד

לעמדתם ברוך יאמרו:

ברוך כבוד יי ממקומו:

Gemeinde  
u. Borb.

Borb. ממקומו הוא יפן ברחמים ורחון עם המיחדים שמו ערב וקשר

בכל-יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

Gemeinde  
u. Borb.

Borb. אחד הוא אלהינו. הוא אבינו. הוא מלכנו. הוא מושיענו. והוא

ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל-חי להיות לכם לאלהים:

אני יי אלהיכם:

Gemeinde  
u. Borb.

Borb. אני אדונינו יי אדונינו מה אדיר שמך בכל-הארץ. והיה יי

למלך על-כל-הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

Borb. ובדברי קדשה כתוב לאמר:

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

Gemeinde  
u. Borb.

Borb. לדור ודור נגיד גדלה. ולנצח נצחים קדשה נקדיש. ושכחה

אלהינו מפנינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

חמול על מעשיך. ותשמח במעשיך. ויאמרו לך חוסיך.

צדקה עמוסיך. תוקדש אדון על כל-מעשיך:

כי מקדישה בקדושתך קדשתך. נאה לקדוש שאר

מקדושים: באין מליץ יושר. מול מגיד פישע. תגיד לעקב

דבר חוק ומשפט. וצדקנו במשפט המלך המשפט:

עוד יזכור לנו אהבת איתן אדוננו. ובפן הנעקד ישבית

מדיננו. ובזכות התם יוציא איום לצדק דיננו. כי קדוש היום

לאדוננו: ובכן יתקדש שמך יי אלהינו. על ישראל עמך.

ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך. ועל מלכות בית

דוד משיחך. ועל מכונת ותיבלך:



וּבְכֵן מִן שְׁחָדָה יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. וְאִי־מִתְּךָ עַל  
כָּל־מַה־שֶּׁבְרָאתָ. וַיִּרְאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֵיךָ כָּל  
הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כָּל־אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְךָ שְׁלֵם  
כְּמוֹ שִׁדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵמָן לִפְנֵיךָ עִוֹן בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה  
בְּיָמִינְךָ. וְשָׂמָּה נֹרָא עַל כָּל־מַה־שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ. תְּהַלֵּה לִירְאֵיךָ. וְתִקְוֶה לְדוֹרְשֵׁיךָ.  
וּפְתַחֲדוּפָה לְמִי־חַלִּים לָךְ. שְׂמַחָה לְאַרְצֶךָ. וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ.  
וַיִּצְמִיחַת קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶיךָ. וְעַרְיֵכֶת גֵּר לְבְנוֹי־יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָךָ בְּמַהֲרָה  
כִּי־יִמְנֶנּוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים  
בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה תִקְפֹּץ פִּיהָ. וְכָל־הַרְשָׁעָה בְּלֶה בְּעֵשֶׂן  
תִּבְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבָדָד עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבֵּן  
כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ  
יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַקְּלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנֹרָא שְׂמָךְ. וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכַתוּב  
וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ גִּקְדוֹשׁ בְּצַדִּיקָה.  
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.  
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּכָנוּ  
לְעַבֹדְתֶךָ וְשָׂמָּה הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקִדְשָׁה  
וּלְמִנוּחָה (וְאֵת יוֹם) הַכַּפּוּרִים הַזֶּה. לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה  
וְלִמְחֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְּרָא קִדְשׁ. זְכַר לִיצִיאַת  
לְצִרִים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבֵּא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה  
וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁקַד וַיִּזְכֵּר זְכוֹרֵנוּ וּסְקוּדוֹנֵנוּ וְזָכוֹרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכוֹרֵנוּ  
מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדֶיךָ. וְזָכוֹרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזָכוֹרֵנוּ כָּל־  
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךָ. לְסַלְמָה. לְמוֹזְבֵּר. לְחֵן וּלְתַסּוּד



וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיָמֵי הַכַּפָּרִים הַזֶּה. זְכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ  
 בּוֹ לְמוֹצָא. וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר  
 יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חַיִּים וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהִי  
 עֲנֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

סליחות למנחה של יום כפור

סלח לנו אבינו כי ברוב אולתנו שגינו. מחל לט  
 מלפנו כי רבו עינינו:

יי אלהי הצבאות יושב הכרובים. במית שובו  
 בנים שובבים. גשו נא אלי בדברים ערבים.  
 הרשוני וחיו ימים רבים: הלא דבריה לעולם  
 נצבים. וכם אנו נשענים ונקראים. זכרנו לחיים  
 טובים. חננו כחסדיה המרבים: טוב אתה לרעים  
 ולטובים. ימינה פשוטה לקבל שבים. כי לא  
 תחפוץ במיתת חייבים: לכן אנו משכימים  
 ומעריבים: מלך מהלל במחנות כרובים. נקנו  
 מהטא ומחויבים. סלח לנו כי פשענו רבים. עננו  
 למען צורים החצויים: פתחי תשובה לבל יהו  
 נשדלים. צעקותינו לפניך יהו מקורבים. קרבנו  
 אליך חוצב דהבים. רצנו כעולת פרים וכשבים:  
 שבנו אליך גערים ושבים. תמוכים וכטוחים על  
 רחמיך הרבים:

כי על רחמיך הרבים אנו במיחים. ועל צדקותיך אנו  
 נשענים: ולסליחותיך אנו מקוים. ולישועתך אנו מצפים: אתה  
 הוא מלך אוהב צדקות מקדם. מעביר עונות עמו ומסיר  
 חטאת יראיו: פורת ברית לראשונים. ומקים שכועה לאחרונים:



מלחות למנחה יום כבוד

אתה הויה שירדת בענן כבודך על הר סיני והראית דרכי  
טיבך למשה עבדך: וארחות חסדך גלית לנו. והודעתו כי אתה  
אל רחום וחנון: ארך אפים ורב חסד ומרבה להטיב: ומנהיג  
את כל העולם בלוי במדת הרחמים: וכן כתוב. ויאמר אני  
אעביר כל טיבי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחנותי את  
אשר אחוז ורחמתי את אשר ארחם:

אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה  
הזריחה. גדלת רחמיה וחסדך תזכור היום. ובכל יום לזרע  
ידידך. תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים.  
בתחנון ובתפלה פניך נקדם. פהודעת לעניו מקדם. מחרון  
אפה שוב. כמו בתורתך כתוב. ובצל פנפיה נחסה ונתלונן.  
כמו וירד יי בענן. תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום  
תתיצב עמו שם. תאזן שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום  
תקרא בשם יי. ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא:

י' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נצור  
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעינינו  
ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפניו  
כי שפענו: כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל יקר איה:  
הושיעה את עמך וברך את נחלתך. ורעם ונשאם עד העולם:  
הושע יי את עמך את שארית ישראל: השקיפה מפעון קדשך  
מן השמים וברך את עמך את ישראל: תזכור להם בריחה  
והנחם פרוב חסדיך אשר ברת את אברהם ושביעתו ליצחק:  
חסדך רבים. אל תבא. טרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו'.

סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר  
נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר:  
ויאמר יי סלחתי כדברך: חסה וכו'

חסה אלתי אונך וסקע פקח עיניך וראה שפמתינו והסיר אשר נקרא



סליחות למנחה יום כבוד

שָׁמַךְ עָלֶיךָ. בִּי לֹא עַל-צַדִּיקָתִי אֲנַחֲנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ בִּי עַל רַחֲמֶיךָ  
הַרְבִּים: אֲדֹנָי שְׁמֵעָה אֲדֹנָי סִלַּח אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחַר לְמַעַן  
אֱלֹהֵי בִי שְׁמַךְ נִקְרָא עַל עֵינֶיךָ וְעַל עַצְּךָ:

קבו מצד ע"פ א"ב ונסוף סמוס סס סממנכ סנחפ סרבי מאיד.

אֶחְלָה אֶת פָּנָי יי אֲוִלִי אֶכְפֹּרָה. בְּעַד חַטָּאוֹת וְעֲבֹרוֹת  
עֲצָמוֹ מִלְּסַפְּרָה. גָּבְרוּ וְעֲבָרוּ רֹאשׁ פָּנֵינוּ לְהַחֲפִירָה. דִּשְׁנֵי כָם  
בְּהַתֵּר חֻקִּים לְדַפְּרָה: הָרֹחַ אֶת רַצְּמָה לְהַגְדִּיל יִסְפָּנָה וְשִׁרִיר  
לְכַבֹּרַת וְתוֹר עֵינַיִם כָּסֵפָנָה. זְלִזְלָנוּ בְּעוֹמְדִים בְּרוּחַ עוֹלָם  
וְכַסְפָּנָה. חֲלַלְנוּ כְבוֹד וְחֶסֶד סָפָנוּ אִסְפָּנוּ: טוֹרְפָנוּ מִקֶּרְבָנוּ  
וְנִנְחַם עַל הַמַּרְדּוֹת. יָדַעְנוּ רִשְׁעֵנוּ וְנִכְנַם בְּלִבֵּנוּ מַרְדּוֹת. כּוֹנְנוּ  
לְשִׁיב לְאֵל כְּרָגֶשׁ וְחֲרָדוֹת. לְמַעַל גְּמֻלַת מִרְדַּת בּוֹר וְדוֹרַת:  
מִדָּה הַיִּשְׁנָה תִּפְשׁוּ עִם סְפוּרִים. גֹּאֲזֵק מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה  
שְׁלוֹם פָּרִים. סִמְכוּ בְּכַח הַתְּשִׁיבָה וּבְיוֹם הַבְּפָרִים. עֲתֵד לְסִלִּיחָה  
וּמְחִילָה לְחוֹטְאִים וּלְכוֹפְרִים: פְּגִיעָה וְעֵנִי הֵן הֵם זְכָחֵי אִיּוֹם.  
צִיר הַזְּכִיחָה וּמִנְחָה הַגִּישׁ בְּתִיּוֹם. קָרָא וּנְעָנָה הֲלֹא מִצָּא  
פְּדִיּוֹם. רָדַתוּ הוֹרִיד לְחַזֵּת הָאֲחֻרֹנִים כְּהַיּוֹם: שְׁמַעְנוּ שׁוֹפֵר  
בַּפֶּסֶה וְהַזְהַרְנוּ חֲרָדִים. שָׁכַח בְּצוּם בִּינְתִים יְחִידִים שְׁרִידִים.  
תִּמְמוּ הַיּוֹם יַחַד הוֹרִים וְיִלְדִים. תִּקְפוּ בְּמִקְרָא עֲצָרָה לְמַעַט  
שְׁלָדִים. מִיָּנִי סָמִי קְטוֹרַת רִיחַן עָרְב. חֲלַבְנָה צְרוּפָה בִּינָם  
עִמָּם לְהַתְּעָרְב. מִפָּאֵן לְשׁוֹכְכִים אֲשֶׁר בְּעַמִּים בְּקָרְב. בְּרַבִּים  
בְּהִיּוֹת עִמָּם יִכְבְּלוּ לְהַתְּקָרְב: מִצָּרָף וּמִטְהַר יִנְקָנוּ וְיִזְכְּנוּ  
כְּבַוְרִית. פּוֹפֵי יִרְנָנוּ מְעִידִית וְלֹא מַזְבּוֹרִית. יוֹשֵׁר יָדִיד יִזְכּוֹר  
לְבַת עֲבָרִית. רִץ וְהַטֵּף כְּהַיּוֹם דָּם בְּרִית:

אֵל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל  
עֵינֹת עָמוֹ. מְעַבִּיר וְרֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן. מְרַבָּה מְחִילָה לְחַטָּאִים  
וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא  
כָרַעְתָּם תַּגְּמוּל. אֵל הוֹרִית לָנוּ לֹאמַר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זְכוֹר לָנוּ  
הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כִּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנֵי מִקְרָם. כִּמוֹ  
שֶׁקָּתוּב וַיְרִי יי בְּעֵזְרוֹ וַיִּתְּצַכ עָמוֹ שָׁם וַיִּקְרָא כִּשְׁם יי:



סליחות למגהה יום כסוד

ועבוד יי על פניו ויקרא:

י' א' אל רחום ורחמן ארך אפים ורב חסד ואמת נצור  
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה: וסלחת לעוננו  
ולחטאתנו ונתת לנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפניו  
כי פשענו: כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קדאיך:

זכחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדברה אלהים  
לא תבנה: הטיבה ברצונך את ציון. תבנה חומות  
ירושלים: כי שומע אל אבינו יי. ואת אסריו לא כנה:  
חסדך רבים. אל תבוא. טרחם אב. ליי הישועה. י צנאות עמנו וכו'.

מזמור ע"פ א"ב.

קכ

אלהינו ואלהי אבותינו

אפסו אשים וקטלו קרבנות. פשה נקדם שוכן מעונות. נבר הגון  
בקרבנו אין לרצוהך בתחנות. דרוש רחמים בעדנו למצוא חנינות: הלא  
מקדם בשנו הזרים לפניך. ונאי השאת ואשם ומכפרים פניך: זכה ומנחה  
סלקו ונתתם בית מעונה. חלות פניך לא נוכל ולהשיב חרונך: טנה שמצתנו  
בפה נדיח ונכפר פשע. יחד קרב ומקריב קצת מלשע. בפשה אם אין ומאן  
ישע. למלכלכים בכל יום בחטא ועון ורשע: משוננתנו אהנו תלין באפס  
המיד מנחת ערב. נוחחי שחר גם הם פשו המצדיקים שגנת ערב. סרחונות  
יום יום נוסף ולא נגרע בקרב. עונות רבו ונברו הרב: פפי כל אלה ונשארנו  
רקים. צום צמנו היום למעט דם וחלב תמיר דמים הנזרקים. קומה נפוף  
בתחן שמים תמיר עקדת בכש בשני סרקים. ראש נשוח וציאר נפשוט בעד  
קריצה ומליקה וקבול דם במזרקים: שדי שור במערימים כל זאת לרצוהך.  
שושנתם שעה ותרבה למו מחילהך. תראה לעפק ישעך ואהבתך. תחת כי  
הם עפק ונתלתך: אל סוף. Ecclie 323.

אם עונות השמר יה אדני מי יעמד: כי עפק הסליחה למען  
תברא: כי אין לנו פה להשיב. ולא מצח להרים ראש:  
חסדך רבים. אל תבוא. טרחם אב. ליי הישועה. י צנאות עמנו וכו':  
אלהינו ואלהי אבותינו

מזמור ע"פ א"ב ונסוף סמוס טס סנסנכ זכרה חוק:

קכ

אפס נבח ועולה. פשה נמצא לפניך מחילה. נבר חטא ועולה. דלוש  
סרקריב קרבן מעילה: הקרב סלון השכינה. ואף נמצא לפניך חנינה. זלול  
יש כבוד הגדולה. חסדו ונכגשו אנשי אבינה: מורדו עומדים בחומות



יודעים לעתה ולהשיב חמת. בפרה עתה בפה. למלאי הוד און וקרמח: מי  
 יעמוד לפניך בשעת זעמך. נאוק בעד עם עני ומך. סלח נא למען שסך.  
 עבור כי הסליחה עמך: שנינו אליך בושנו להרים. צדקה אין לנו להרפות  
 דברים. קרבנו אליך בושים וחורים. רחמים וישע מפך מספרים: שוקדים  
 דלתיך בשיח תחנונים. תובעים צדקה בעניים ואבונים. זעקים לך על  
 תיהם מתחננים. בטהים על רחמיה ועל צדקותיה נשענים: רבוב שפטינו  
 רצה נא בפריים. יערב תחנונונו בהקרבות דם ואמורים. תקל עול בלא הון  
 מכורים. חופש קרא וקבץ פורים: חנקר לב עמנו בדין אל תשב. זעם  
 מעמך העבר ואל תשב. קבל שיחנו וקול שועתינו תקשב. אל סלף על  
 כפא רחמים יושב: אל סלך. Seite 323.

הושיעה יי כי נטר חסיד. כי פשו אמונים סבני אדם:  
 הושיעה את עמך וברך את נחלתך. ורעם וגשאים  
 עד העולם: הושע יי את עמך את שארית ישראל:  
 דהמך רבים. אל תנא. טחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו'.  
 אלהינו ואלהי אבותינו

קכט מיוסד ע"ס א"כ וסס סמנר עמוס לנפיק שבעון כד יצחק חוק  
 אפס מזוח סחבב ומכפר. במלו חסיד ערב וצפר. גחלים לוחשורת  
 עמנו להחפר. דמים ואמורים במלו מלכפר: המשיח פס וכגדים קרבת.  
 ואין מרצה ותפלה מרבה. נדונות ושננות עצמו להרבה. תפלה רוחנו  
 מאורנו ככה. שירת מקדשנו מעת הרבה. יום על יום הומפנו חובה. כשל  
 פוחנו משמוע דבת. לולי רחמיה ותורתה הרחבה: ספירת פידינו סימות  
 אבות: נהוג לפניך בסחן להרבות. שיחות לשפיה ותחנות ערבות. עצרה  
 לקרוא ואותכם נדבוח: פלל להסדיר ברגיל ושלם. צום לקבוע שפמים  
 לשלם קדם לקראתך חפון להיחלם. רוחה להקציא יונת אלם: אשר  
 פתוח הכנת לשכים. מבניית יד מתחת לפרובים: שבת עדיך נגרים ושכים.  
 מקנים לחמין רחמיה הרבים: עינינו בלו לישע צדקותיה. ואף רוחנו בקרבנו  
 לבאותה. נגדה תאוננו ודמעתנו בספרתה. בך סכסחנו ושעשושינו תורתה.  
 רצה הסלחנו באזרח קוסין. יערב שיחנו לנסתר משמך. צדקט וקף נתהלל  
 והאפיך. השאנו באזוב ונוסיף אימך. קנינו אל יי חטן וסבתם. חבוש  
 סכאובנו אכלנו לנחם. זעקתנו קשוב מרעה דהנחם. אשר בך ירום: סתגרנו:

אל סלך. Seite 23.

הושיעה יי כי נטר חסיד כי פשו אמונים סבני אדם:  
 כי אדם אין צדיק בארץ אשר יצרה טוב ולא  
 יחסי: הושע יי את עמך את שארית ישראל.



חמד רבים. אל תבא. כרחם אב. ל" הישועה. " צבאות עמנו ופר.  
אלהינו ואלהי אבותינו

Die Glaubenshelden sind nicht mehr!

Nicht einer da, der im Gebete  
Sein Volk vor dir vertritt;  
Wie Abraham, der Glaubensheld,  
Für Sodoma hat sich gestellt.  
Er bat, daß ihm vergeben sei,  
So Zehne sind von Sünden  
frei —

Und Gott sprach: nun ich tilg sie  
nicht.

So Zehne sind — frei im Gericht.

Die Glaubenshelden sind nicht mehr!

Nicht Einer, der mit Kraft und  
Muth

Dir ganz so deinem Willen that,  
Wie Moses, der Demüthige,  
Mit Worten dich begütigte.

Er sprach: vergib den Bundes-  
bruch,

Wo nicht, so lös' mich aus dem  
Buch —

Und Gott sprach: ich verzeih',  
was sie verbrochen.

Es sei wie du gesprochen.

Die Glaubenshelden sind nicht mehr!

Nicht einer der's verstände,  
Daß er das Heil uns finde —

Wie Ahron der das Priesterthum  
Verwaltet hat zu deinem Ruhm.

Da, als die Pest gewüthet,  
Hat er das Volk gehütet

Und vor den Lebenden und Leichen,  
Hieß er die Pest nun weichen.

Die Glaubenshelden sind nicht mehr!

Nicht Einer, der so keusch und  
rein

Was Finchs war, uns könnte  
sein

מִיָּסֵד פִּי אֲב.

קל

אָנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ <sup>Borb.</sup>

וְאִין עוֹמֵד לְפָנֶיךָ בְּעֵתִיךָ.

כְּאַבְרָהָם אִשְׁרַח לָהּ פָּנֶיךָ

בְּאַמְרָהּ. בְּקֶשׁ לְמַעַט

מִחַמְשִׁים עַד עֲשָׂרָה.

וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֵת בְּעִבּוֹר הָעֲשָׂרָה:

אָנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ <sup>Borb.</sup>

וְאִין גְּבוּר לַעֲשׂוֹת אֲמָרֶיךָ.

כְּמֹשֶׁה בֶּן עַמְרֵם אִשְׁרַח הָיָה

עִנּוּ בְּחִצְרֶךָ. דְּבַר וְעֵתֶךָ

אִם תִּשָּׂא הַטָּאֲתָם וְאִם

אִין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרֶךָ.

וַיֹּאמֶר " סִלְחָתִי בְּדַבְּרֶךָ:

אָנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ <sup>Borb.</sup>

וְאִין הַגִּיף לְהַכְצִיא תְרוּפָה.

כְּאַהֲרֹן אִשְׁרַח כְּהֵן לְפָנֶיךָ

לְהַנִּיפָהּ. וּבַעַת הַחַל הַנִּנְקָה

בְּעַם | מִדָּר לְהַתְרוּפָה.

וַיַּעֲמֵד בֵּין הַפְּתִיחַ וּבֵין הַחַיִּים

וַתַּעֲזַר הַפְּנִפָּה:

אָנְשֵׁי אֱמוּנָה אָבְדוּ <sup>Borb.</sup>

יִאִין זָךְ לְעַמּוּד לְצַפְצַפָּה.

בְּסַנְחֵם אִשְׁרַח קָנָא וַיִּכְפַּר



Der in des Eifers Feuergluth  
 Gefühnet hat den Uebermuth.  
 Er traf in Sünden Mann und  
 Weib,  
 Und stieß den Speiß in ihren  
 Leib.

Er betet, daß sie weiche,  
 Und aus war schon die Seuche.

Die Glaubenshelden sind nicht  
 mehr!

Nicht Einer, der uns so vertritt,  
 Wie David, der vom Zebusit  
 Das Heiligthum errungen,  
 Darin er dich besungen.  
 Er büßte hart für seine Schuld,  
 Gewann damit die Gnadenhuld,  
 Daß, als die Flamm' zum Him-  
 mel stieg,

Da war die Pest auch schon be-  
 legt.

Die Glaubenshelden sind nicht  
 mehr!

Nicht Einer, der dir wär' im  
 Willen,

Der wüßte deinen Horn zu stillen,  
 Wie Salomo, den als den Weisen  
 Die Welten alle preisen.

Wie er den Tempel hat gebaut,  
 Hast du ihn gnädig angeschaut:  
 Vom Himmel fiel die Feuer-  
 flamm

Und zehrte auf das Opferlamm.

Die Glaubenshelden sind nicht  
 mehr!

Nicht Einer, der so lähn und frei.  
 So felsenfest im Glauben sei.

Wie Elias auf Carmels Höh'.  
 Die Feuerprob' vor dir besch'

Er schirmte den alten Bund,  
 Und als da kam die Abendstund.

Sing Holz und Opfer auf im  
 Dult,

Das Wasser ward zu Feuerluft.

עלי יפה. חרד ולקח רמח  
 וידקור מנאף ומנאפה:

Gem. ויעמוד פינחס ופילל ותעצר הפנפה:

אנשי אמונה אבדו

ואין טהור לצעצף בשפתים.

בדוד אשר מיבוסו קנה

מקום | מקדש בירושלים.

ימן לפניך אנכי הטאתי

והנז בפלים:

Gem. ויגדו " באש מן השמים:

אנשי אמונה אבדו

ואין כובש כעסף להדמים.

בשלמה אשר חכמתו מכל

יצורי הדומים. לעת בנה

זביל עניתו ברדת האש

ממרומים.

Gem. ותאכל העולה והשלמים:

אנשי אמונה אבדו

ואין מאמין בך להבטיחה.

באלהו אשר עמד בחר

הכרמל להבטיחה. גודמנה

לו אש ותאכל את העולה

והעצים והמים לחכה.

Gem. ויהי בעלות הפנפה:



Die Glaubenshelden sind nicht mehr!

Nicht Einer, der so in Geduld,  
Alles trage unverschuldt,  
Wie Daniel, den deine Treu!  
Gerettet hat vom wilden Leu,  
Du schirmtest ihn in seiner Haft,  
Und zeigtest deine Wunderkraft,  
Und Gott, der schickt den Engel  
aus,  
Daß er des Löwen Mund ver-  
schloß!

Die Glaubenshelden sind nicht mehr!

Nicht Einer, der nach dir verlangt,  
Nach deinem Wort so sehulich  
bangt,  
Wie Jonas, der auf seiner Flucht  
Sich beugte, Herr, in deiner Zucht.  
Als ihn der Fisch verschlungen;  
Hat er nach Trost gerungen;  
Und an den Fisch ging Gottes  
Wort,

Daß er du trage in den Port.

Die Glaubenshelden sind nicht mehr!

Nicht Einer, der wie Chananjah  
Und Mischael und Asarjah  
Dir je so nah  
Sein Herz hätt' ausgeschüttet,  
Sie rühmten dich in Flamm' und  
Stuth

Du nahmst sie Herr, in deine  
Hut,

Sie blieben unversehret,  
Dieweil sie dich geehret.

Und Fürsten und Satrapen sah'n  
Was du für Wunder hast gethan.

Die Glaubenshelden sind nicht mehr!

Nicht Einer, der ein treuer Knecht,  
In deinem Hause wär gerecht;  
Wie Moses in den Himmel dringe.

אָנְשֵׁי אֱמוּנָה אֶבְדוּ  
וְאִין סוֹבֵל כָּל כְּלָא עוֹלָתָהּ.  
בְּדַנְיָאֵל אִישׁ חֲמוּדוֹת אוֹתוֹ  
הִצִּילָתָּ. עֲנִיתוּ בְּגוֹב אַרְיוֹת  
גַּם לְהַרְאוֹתָהּ.

וְאֵלֹהֵי שְׁלַח מִלְאָכָה וְסַגְרָם אֶרְיוֹתָא:

אָנְשֵׁי אֱמוּנָה אֶבְדוּ  
וְאִין פּוֹנֶה אֱלֹהֵי לְדַרְשָׁהּ.  
כִּיּוֹנָה אֲשֶׁר בָּרַח לְלֶבֶת  
תְּרִישִׁישָׁהּ. צִעַק מִמַּעַי  
הַדְּגָה וְעֲנִיתוּ בְּקוֹרְשָׁהּ.

וַיֹּאמֶר יי לְדַג בְּקֶא אֵת יוֹנָה אֵל  
הַיָּבֵשָׁה:

אָנְשֵׁי אֱמוּנָה אֶבְדוּ  
וְאִין קְרוֹב אֱלֹהֵי נַפְשׁ  
לְשִׁפְכָהּ. כַּחֲנָנִיָּה מִשְׁאֵל  
וְעוֹרִידָה אֲשֶׁר חֲמַתְךָ בָּם  
שָׁכְכָה. רוּמְמוֹךְ וְהִצִּילָתָם  
וְלֹא נִמְצְאָה בָּהֶם מִכָּל־

וְסַחֲפִנְשֵׁין אַחַשְׁדּוּרְפִינִיָּה סְבָנִיָּה  
וּפְסוּחָא וְהַדְּבָרֵי מִלְכָּא:

אִישֵׁי אֱמוּנָה אֶבְדוּ  
שׁוֹפֵךְ עֲדִיק תַּחֲנוּן.  
בֵּיתָךְ אֲשֶׁר עֲמַד



Und deinen Zorn bezwinge.  
 So walte, Gott, der Gnadenspruch,  
 Der da geschrieben steht im Buch:  
 „Gott ist allmächtig, gütig,  
 Berühmend und langmüthig.“

והרבה חנוּן. תרחם עלינו  
 באשר נאמת בשנוּן.  
 Gem. " אל רחום וחנוּן :

אל מלך. Seite 323.

הפלה לעני פי יעטוף. ולפני " ישפוף שידו: נשפוף לפני  
 שחנוּן. וצווחינו לפניו נגיד: כי לא בזה ולא שמן עטר  
 עני ולא הסתיר פניו מפניו. ובשועו אליו שבע:  
 רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. לי הישועה. " צבאות עמנו וכו' :

אלהינו ואלהי אבותינו

עוסד ע"ס תשרק וסס סתפנכ פמוס לנמוק מאד.

קלא

תמור עבודת מוּן. שועת עני תאזין. רוחתו תמציא ותפיק. קביעת  
 צדקיו תספיק: צמצומו תרוּם בנקיאת. פדהו מדקדוקי עניות. עלבונו וצרת  
 נאכינו. סליחה כצא לעונו: נודו וטלטול צעדו. מכפרים יהיו בשדו. לבעבור  
 תפקדש חרב. כפחת דברים מקרב: יען תטאתו ועולתו. מורדו מלכפר  
 מעילתו. וחשוב בכיו ואנחתו. וכו' נסכו ומנחתו: ודי תאמר ליסוריו. העביטנו  
 כי מחסיריו. פלי בלות מניפה. גמרה עשירית האיפה: במנחת אביוך תחנה.  
 אל תשקן ותכנה. מכטאו אליך ישפר. רם אשכול הכופר: אל מלך. Seite 323.

אנא " אלהי השמים תפון הפלתנו קטורת לפניה: ותוצא כאור צדקנו  
 ומשפטנו בצחקים: אמרינו האזנה " בינה הגיגני: בקראנו ענו אלהי צדקנו:  
 רחמך רבים. אל תבוא. כרחם אב. לי הישועה. " צבאות עמנו וכו' .  
 אלהינו ואלהי אבותינו

סס סתפנכ פמוס נלכטי סמכוזום מרדכי בר שבתי.

קלב

משאת כפי מנחת ערב רצה נא כבושר. תפון תפלת  
 קטרת לפניך בתום וביושר. בקראי ענני צורי היום יפנה.  
 Gem. באשר יביאו בני ישראל את הפנחה:

רית גיהח אמרי פי לפניך צור עולמים. חלבי ודמי  
 הנמעט בצומי תמור חלבים ודמים. קבל הגיון לבי אשר  
 ערכתי זה עשרת הימים.  
 Gem. כנפאת באשם וכפנחה:

הרוש נא ביום זה הורשיך והדרש להם קניכ שפתים.  
 שעה למעמדם וטהרם כפסף מזקק שכעתים. ורצה שיתתם  
 קשה אחת מן הצאן מן המאתים.  
 Gem. במשקה ישראל לפניך:







סליחות למנחה יום כבוד

סס סמסנכ אליעזר ברבי יצחק.

קל

Borb. אלהי בשר עמך מפחדך סמר. ומאז עלות השחר  
יעמוד על משמר. עד מנחת ערב.

Gem. כי אמר אכפרה פניו בפנחה:

Borb. להקשיב למסטינו מאן תמאן. סאנו ברעש אל-  
נא תהי סואן. ואם עונות תשמור הלא רבו.

Gem. מאן. עוד פנות אל הפנחה:

Borb. ישראל עמך אשר בך מאמין. אם בשמאל דהיתו  
קרבהו בימין. בא לשחר פניך.

Gem. ויקח מן הפא בידו מנחה:

Borb. עורכי שוע משלמי פדים שפתותם. רצה והשלך  
במצולות ים כל חטאתם. יערב לפניך שיהתם ורנתם.

Gem. כרפאת וכעולה וכמנחה:

Borb. זכר פור פנים ושעיר פנימי והיצון. יהיו נא אמרינו  
לפניך לרצון. ותערב מנחתנו בשה אחת מן הצאן. מן המאתים.

Gem. כפשקה ישראל לפנחה:

Borb. ראוי כי אזלת יד ויושבי מרום שחוי. פסו אמונים  
וזבן לקחוי. כבוד פה וערל שפה.

Gem. וישלחו בני ישראל בידו מנחה:

Borb. ברר גיב יצפתי פשחר פרום. ענני ורפא מזבחה  
ההרום. חלקת לשוני תערב בשמן לרום.

Gem. את העולה ואת הפנחה:

Borb. בית תפלתם מקום צקון לחשם. חשוב בכמקום אשר  
יבשלו שם הפהגים. את החטאת ואת האשם.

Gem. ואשר יאפו את הפנחה:

Borb. יצנה יי חסדו קוזמיות השיבני לגוי. לפאר מקום  
מקדשי לתודש הבר זוי. וישב מצרף וטהר את בני לוי.

Gem. והיו לוי מבישי סנחה:



סליחות למנחת יום כבוד

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים. צדקה עשה עמנו למען שמך :  
אל תבא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חי. למען תחלצנו ידידיך  
הושיעה ימינה ועננו:

רחמך רבים אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צנאות עמנו וכד.

אלהינו ואלהי אבותינו

עוסד ע"ס א"ב ונסוף סמוס סס סנסנר משה:

קד

אבינו מלך אנקח עמך ישראל ושועתו. ראה מפרום להסבית ההנהגתו.  
בפני הגיונו יערב במנחת קדמתו. וישע יי אל הכל ואל מנחתו: אבינו מלך  
גמול חסדך להולך שחות. ראה שפלותו ותחליף פת. דמו תחלבו חשוב  
בקרבן נח. וברח יי את ריח הפיחות: אבינו מלך העלה הורד לארצות מעני.  
ראה ההולכים ומכבידים עול אבינו. וזכור שכפת זרעו בעפר במנני. ויכן  
שם מזבח ליי: אבינו מלך זרעו דנת במלכות לעמול. ראה בקקום והשחיתים  
ומי יחמול. חקותיך שטר זכרה וחסד גמול. בעצם היום הזה גמול: אבינו  
מלך שהר חוסיה נלחצים. ראה רודים בהם עושי שקיצים. יען יחידו עקר  
בתמידים קרוצים. השם אותו על המזבח ממעל לעצים: אבינו מלך פפר  
ותעבר זרון ומעילה. ראה חרב בית קדשני וחסרנו חמלה. לך עינינו לכפרה  
תלולה. וקח את האיל ויעלהו לעלרה: אבינו מלך מנע מעשה חרון  
מלהבעתו. ראה סכום נסקיו בשנות גלותו. נסך איש הם להסתיק עבודתו  
מצב יעקב מצכה בפקום אשר דבר אתו: אבינו מלך סבל עצת אויבינו  
להרחק. ראה דווי עמך שעבוד ודוחק. עקב בכורך חקוק בכסא שחק.  
ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: אבינו מלך פנו משחת ומזעם. ראה אובר  
ונדח ברזח גפעם. צחן שהר פיום לכהן הונעב. ויקרב את קרבן העם: אבינו  
מלך קפין נדחי עמך מטביעתם. ראה יושבי שלנה בשחץ שרתם. וחוסיה  
חטא מכל טמאתם. ונשא השעיר עליו את כל עונותם: אבינו מלך שעה  
מיחדיך בלבם ובסיהם. ראה חנין וצום טפס ועוליהם. תקבל בזבחי היום  
וחפאת כפריהם. ועולת התמיד ומנחתם ונספיהם: אבינו מלך מנע כגפה  
ועוני ומחלות. ראה זרזים ושכנים בארצות ונכולות. שפז רחמיה פאו פיד  
סודר תהלות. ויכן שם דוד מזבח ליי ועל עלות: אבינו מלך השב נקם  
לצדיך עובדי אגילות. ראה קדוש מעדיך הנשחחים לשאיות. כך נדבקו  
יחד ובכורך הודיעו למלכות. ידין בפני מלא גויות: אבינו מלך מלכותך  
חדש וכנס גליות. ראה שומטה לכבוד פה לחיות. ויכל שקלל לעבדך  
בעליה. כימי עולם וכשנים סדמוניות: אל סוד. Seite 223.

קלה  
הרש  
דגש  
עיני  
כאו  
ויצי  
קד  
לפ  
פג  
וד  
צו  
צל  
רש  
ע  
נק  
ל  
ע  
ל



סליחות למנהג יום כפור

זכחי אלהים רוח נשברה. לב נשבר ונדבה אלהים  
לא תכזה: ידוה עמים אלהים. ידוה עמים כלם: יהוה  
לרצון אמרי פינו ודגיון לבנו לפניך יי ציננו ונואלנו:  
חסד רבים. אל הנא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וטר.

אלהינו ואלהי אבותינו

עם כנסנו מירכי.

קלה

כאתה תהלתי שומע עתירה ושועת. ובך תקחתי להעביר מעשה  
הרעה. ברחמיך תשפוט עם חננה. בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב:  
רגש ארבע הפלות שעה ותטה אונה. וצדק נחלק עליו הלילה זכור ופקח  
עיניך. תפון הפלתי קטרת לפניך. משאת נפי מנחת ערב: ערב דיני ויצא  
כאור יושב בשחק. שמצה ונאצה הסר ותורה בשחק. ותוצה שיתחי ביס  
ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב: ערב כמה לה בשרי ולפי להלק  
קדם. ולקראת הסדיף בצימו יצא ולא רדם. ביזמו הפן שכרו ויצא אדם.  
לפעלו ולעבודתו עדי ערב: ערב יום ואישון לילה נשא עסק עינו ונחץ.  
פגיעתו בפגיעת תמה קבל ורפא הפחץ. בבא השמש זרוק עליו מים טהורים  
ורחץ במים וטהר בערב: ערב היה כטל לישראל ויפרח כשושנה. וראה  
צומו אשר צם ונפשו ענה. חתום אותו בספר החיים כי פנה. היום כי יצו  
צללי ערב: ערב סליחותיך מקנה וברחמיך יונעם. תנה לו חקתו והעבר  
דשע וזעם. אתה קדוש יושב תהלות וכל העם נצב עליך מן בזקר עד ערב:  
ערב ובקר וצהרים אשיחה לפניך שובן מעוני רחשי ולחשי יערב בקטרת  
נקטר לפניך ולפני. עשה עמי אמת לשוכה וידע יי. לא יום ולא לילה והיה  
לעת ערב: ערב ניכ שפתי רצה. ושם אקרא תחי נמצא. לשנות ולפנות  
ערב תזה ועלה מן הרחצה. שער סליחה פתח לנו ונקי וצדיק יצא. והעשר  
לא יסגר עד הערב: אל סלך. © 323

אנא האל הגדול הגבור והנורא שטר הגרית ותחסד  
לאורכו ולשמרי מצותיו תהי נא אונה קשבת  
ועיניך פתוחות לשמוע אל הפלתי עבדך ושפך ישראל:

חסד רבים. אל הנא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וטר

אלהינו ואלהי אבותינו

פיוסד ע"פ א"ב.

קלה

אנא הואל סלוח לעבדיך. באים בכפיפת ראש עדיך. נאה חלצם  
כתגרת ידך. הפוקם שעה בעולת מוקדיך: הפם אבות ובנים פנטיי פרן.  
יסרבים תהנה ופלל לשכף חרות. זכרה לנו חסד אמומי חברון. תייסו מצוא



בעדם | מחלה ויתרון: שנה שמצתנו בפה יתכפר. יחד מגיש ונגיש פסח  
מלכפר. כפיר כח פנותה לחתים ספר. לפדית הבט ואל הפר: מראת פנים  
בושנו להרים. נפשנו ארחות אשר ונעשינו סוררים. שחנו כזב מחסנו ובשקר  
נסתרים. עוננו גברו עד שמי אורים: פגיעה בכז דקנו להשיב חרונה. צמינות  
אגליות להתודות לפניך. קולנו שמעה משמי מעוניך. רם קשבות ההינה  
אזנה: שמור לנו הבריה והחסד. שדי הנקרא רב חסד. הגמול למענה עפנו  
חסד. תחת פי עמך בסליחה והחסד: אל סלך. Seite 524.

תפלה לעני פי יעשיך ולפני יי ישיף שיחי: נשפך לפניו שחנו  
וצרותינו לפניו נגיד: שובה ישראל עד יי אלהיך. פי כשלת בעוניך:

רחמך רבים. אל תבא. כחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו' :

אלהינו ואלהי אבותינו

מיוסד ע"ס א"ב ונסוף סמום סכמ"ח גרשם בן יהודה.

קל

אשפוך שיחי לפניך צורי. בלב נשפר ולא כאילם ברא. גם צרתי  
אגיד וצערי: בעד פשעי לפניך אודה. גם חטאת עמי אחידה. דגיל רחמנו  
בעזב ומרחה: גופני מרעיד ונפשנו נכהלה. דיאנים על חטאה פי גדלה:  
הפנו לפניך באשמה גדולה: הברנו עושק וסרה. הלכנו אורח לא ישרה.  
וקלקלנו דרך פקלה בקרה: הן עונינו כפי מאד גברו. וכבדו כמשא כבוד  
לראשינו עברו. זנחנו מצותיך אשר נבחרו: ובפה נקדשך אל כפיר. זדונות  
לכפר ושגנות להעביר. חטא להרחיק וחסד להגביר: זכחים ומנחות כסלקים  
דטאות ואשמות נפסקים. טפי דמים לכפר לא נזקים: חרב בית קדשה.  
שבנו שערי מקדשה. ישבה בדרך עיר קדושה. שכחת ושלחת מעל פניך.  
יצאו דחופים | מלפניך. בנהים מקריבי קרבנה: זמנו לפני ורוחנו לשפרה:  
פי זכתיך רוח נשפרה. לב נשפר ונדפה לא חכה נזרא. פוננו לפני לצד  
דתשובה. לקחנו דברים עדיך לשובה. מכטא שפתינו ישלם פרים נדבה:  
לפניך עמדנו צמאים ורעבים. ממעטים בצום דמים וחלבם. נא רצם פעל  
מזבחך קרבים: כמעמקי הלב קראוהו אלי זה. נאור תשלחני לא חכה. סלח  
נא לעון העם הזה: נואצינו אם מקטרנים ונאמים. סנזורים אם שוחקים  
דזממים. עמוד מפסא הדין ושב על פסא רחמים: סליחותיך הרבה והפרם.  
עונותינו מחה ופזרם. פשעינו אהה תכפרם: עפה אנו מנת חיקך. פנה נא  
סבל עסקיך. צא כנפור ליש: חשוקיך: פוזרים לארבע רוחות. צועקים  
וכתאנקים אנהות. קובלים על צרות דסתוחות: צרות רבות וכציקות. קרבות  
יבאות ודחוקות. ראשונות פקודות ושניות דזכיות: קולנו שמעה בחסדך.  
צור רחמיה וחסדיך. שומר הברית והחסד לעבדיך: ריבה רבנו וגאלנו.



שבעתים השב לחק מענינו. תדדוף באי ותשמדם מחוללנו: שנת שלום  
 לריב ציון. תקרא אל אלהים עליון. גאים תכניע בחורב בציון: תישע ציון  
 ותיסדה. גם תבנה ערי יודה רחם יושבת שכינה ונלמדה: שביח אהלי  
 יעקב רחם. משכנותיו תרחם ותישב. בנורה שלום עמך הושב: יה אלהי  
 גלית את רבי. ודברתי עד הפה שחי יכאבי. אמרי האזינה יי בינה ניבי:  
 ידעת שלש עשרה מדות לנאמנה. רבטחת שאין חזרות ריכם כלפיה.  
 דכה יאמן נא לבנה: זעקתנו שעה ספעונה. ביטה פנינו בכה ואל  
 תש בנו ריכם וכלפניה: דרשניה בחין ושועה. יה הרצה לנו בזו השעה.  
 תתנונינו יי שמעה: אל מלך. Seite 323

אירח חיים פן תפלים. געו מעג זכיה לא מדע: יהי מסדה יי עלינו באשר  
 יח לנו לך: עזרנו מעם יי עשה שמים וארץ: חנני יי חנני פי רב שבענו בזו:  
 רחמך רבים. אל תבא. כרחם אב. ליי הישועה. יי צבאות עמנו וכו':  
 אלהינו ואלהי אבותינו

מיוסד ע"ס א"ב כסול וס"סנת סחיס לנסוף שלמה.

קלח

אירח צדקה ועלמות נחית דברה. אפין להעצים עשות רצונה נדברה.  
 ברזני. רחם הזבור יח תני סברה. במשפט אל תבא והאחו דברה: גזר נמר  
 ובינוני נגדה סתוח. גול אלה פינת שער פתוח. הירשי קרבנה פלב קרוש  
 ורתוח. דינם הצהר צדק קבל פנתוח: הן כפיר ושניא כחה. חנני אתאנו  
 לך לקדם נוכחה. ואי רחום מספיר קבל בורחיה. ומי כסך מורה חטאים  
 ואורחה: זכיתי לפי מי בעל דברים. וך זוכה ומזכה לחטא נכרים. חובות  
 חבילות ונגשים כפל עברים. חסד יגדל לרפאות מוסת שקרים סף העיקר  
 סיוח ומתוכו מתליע. טגף תכלין שאיר שבעסה מבליע. ינקש למישור ועין  
 וחטא להקליע. יקר לזול בכל תושיה להגליע: פישל הנדון ונחיו פרקליטו  
 יושר. פכוש פכוס גזר כלסכת העושר. למורה או להבא תשר. לכן רב  
 הפגר ואפיץ הקשר. געת הוסר התמד עולת זכחה. מפיכי לב מנחת  
 וניתוחים משפחה. נזופים פרא אילם משפוש ושבחה. נשפיר סתח  
 הוכשרו בקדשי זכחה: סלקו סנגור עמך דורש יקרוכם. סמיכים לעד  
 קרוכה בך קרכם. עשוקים פי תפה בנוסס ומערכם. ערפת טוב והצלה  
 דהיות ערכם: פגע שיח מעמד אימנות קדמונית. פי תולעת יעקב תחת  
 אדמונית. צעקתנו שלש עשרה משוב ריקנית. צורתת קול ערב יונה שתקנית:  
 קוממיות קדם הלכנו ועתה קדורנית. קרן נכוארה ומלכות לנה ואחרנית.  
 רומס צדקתם וזכור פרוח ראשונית. ראשונית גדלה ובידוריה מגן אחרנית:  
 שוכה נאני עד פיסת השוכתנו. שכך כעסה השיכנו ושוב שכינתנו. תשוב  
 תרחמנו ותכפוש חובותינו. תמן אסת לעקב ססד לאצרום אשר נסב



לאבותינו: שמרה כל שפתינו ובקרפנו תשבון. למקד ש מעט חשוכ במחובנו  
 משבון. מקשר ומגש מנחה וקמורת מתבון. הערב נא תפלגנו ולפניך תפין:

אל מלך. Seite 323.

קלם חזון ייוסד ע"פ תשר"ק כפול ונסוף סמוס סס סמחנר שלמה.

† Herr! Gerechtigkeit ist  
 dein Gewand, treulich dein  
 Verfahren, uns aber deckt  
 Schande. Wir haben gefrevelt  
 — unser Mund selbst bekennt es.

Wir haben Thorheiten be-  
 gangen, gesündigt; o, rechne es  
 uns nicht an.

Wir sind der leidenschaft-  
 lichen Begierde blindlings ge-  
 folgt, haben die Lehre des  
 Schöpfers verwirrt, sind der  
 Verführung nicht widerstanden,  
 die Morgens und Abends auf  
 uns lauert. — Wir haben  
 Thorheiten begangen ꝛ.

Wir hingen üblen Gewohn-  
 heiten nach, vernachlässigten den  
 Weg der Gerechtigkeit, ver-  
 schworen uns gegen jene Fahne  
 der Liebe, haben es mit dem  
 verdorben, der unser böses  
 Gestirn besiegt. — Wir haben  
 Thorheiten begangen ꝛ.

Wir haben zu jener befruch-  
 tenden Quelle einen versiegen-  
 den Brunnen zugefesselt, haben  
 das Böse gut genannt, und  
 das Joch der Gesetze lieblos  
 abgeschüttelt.

Wir haben Thorheiten be-  
 gangen ꝛ.

Der schänden Wollust wegen  
 haben wir den jugendlichen  
 Freund verlassen, daher brauen  
 Stürme uns weg, und daher  
 traf uns peinlicher Schmerz.

Wir haben Thorheiten be-  
 gangen ꝛ.

לך יי הצדקה תלבושת.

כי אמת עשית וְלָנוּ

הבושת. ואנחנו הרישענו

ובסני ארשת.

נואלנו חטאנו נא לני אל תשת:

תעינו אחר יצר. תעתענו

דין יוצר. שלוח לא עוצר.

שחר וערב נוצר:

נואלנו חטאנו נא לני אל תשת:

רצנו רוע הרגל. רישענו

צדק מעגל. קשרנו אהב

הדגל. קלקלנו קמט גלגל:

נואלנו חטאנו נא לני אל תשת:

צרפנו מקור ור טוב.

צמאון לא קורטוב. פצנו

רע לטוב. פרקנו עזל

מקחטוב:

נואלנו חטאנו נא לני אל תשת:

על עסק בעורים. עובנו

אלוה נעורים. סוחים כבן

סעורים. סגוף עוני וצעורים:

נואלנו חטאנו נא לני אל תשת:



Angehorsam und treulos verzichteten wir auf das himmlische Heil; daher verabscheuete der Herr unsere Widerspenstigkeit, und verschloß für uns die Pforten der Barmherzigkeit.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛ.

Nicht durch unsere Tugenden und Verdienste können wir uns mit dir ausgleichen, nur deine Allkraft, deine Allweißheit, o, Allmächtiger! laß zu unserer Ausgleichung walten.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛ.

Der du das Meer wie eine Brücke für uns machtest. Du, Hoffnung Israels! laß Reinigungswasser auf uns fließen und verscheuche die Unreinheit von uns weg.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛ.

Laß unsere Schuld verschwinden, laß sie allmählig weniger werden, entziehe deinen Forscherblick unseren bösen Thaten, laß Gnade stets vor Recht uns finden, und wirf unsere Schulden weg, daß sie nicht bestraft werden.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛ.

Der du dich zu unserm Gebet so oft wendest und huldreich unsern Wunsch erhörtest, wende dich auch heute zu diesem armen und leidenden Volk, gewähre ihm deine Huld.

Wir haben Thorheiten begangen ꝛ.

נחננו בקָרָד וּבְמַעַל.  
נוֹאֲשָׁנוּ יֵשַׁע מִמַּעַל. מְרִינוּ  
מָאֵם וְגַעַל. מִדַּת רַחֲמִים  
גַּעַל:

נוֹאֲלָנוּ חָטָאנוּ גָּא לָנוּ אֵל תְּשֻׁת:  
לֹא בְצַדִּיק וּבִיוֹשֶׁר. לָנוּ  
נִגְדָדָה פֶּשַׁר. כַּח וַיִּתְרוֹן  
הַבֶּשֶׁר. כַּבִּיר תֵּן לַפֶּשֶׁר:

נוֹאֲלָנוּ חָטָאנוּ גָּא לָנוּ אֵל תְּשֻׁת:  
יָם שָׁם לַגֶּשֶׁר. יִשְׂרָאֵל  
מִקְוֵה כּוֹשֶׁר. מִדְּרָה תִזְרוֹק  
וּתְחַשֶׁר. טַמְאָה תִשְׁלִיךְ  
וּתְנִיֶשֶׁר:

נוֹאֲלָנוּ חָטָאנוּ גָּא לָנוּ אֵל תְּשֻׁת:  
חֶבֶא חֶטָא וַיִּגְרַע. חֲזוֹר  
אֲחֹר מִרַע. זְקִיזַת כַּף  
הַכֶּרַע. זְרוֹת חֹזְבוֹת  
מִקְדָּה־פָרַע:

נוֹאֲלָנוּ חָטָאנוּ גָּא לָנוּ אֵל תְּשֻׁת:  
וְאַתָּה בּוֹא פּוֹנָה. וְלֹא  
בוֹזָה וְעוֹנָה. הָעַם עֲנִי  
יִמְעַנָּה. הַיּוֹם לְטוֹבָה תִּפְנָה:  
אֲלָנוּ חָטָאנוּ גָּא לָנוּ אֵל תְּשֻׁת:

Joan Kasper IV.



Die etüst so stolz einherge-  
gangen, pochen heute gebeugt  
an deiner Thür. O, entdecke  
ihr die Erlösungszeit und schütze  
sie, denn dies steht in deiner  
Macht.

Wir haben Thorheiten be-  
gangen 2c.

Suche heute gnadenvoll Die-  
jenigen auf, die einst unter vier  
Fahnen eingetheilt waren, sie  
treten betend zu dir und flehen  
um unverdiente Wohlthaten.

Wir haben Thorheiten be-  
gangen 2c.

Fälle ein günstiges Urtheil  
über Diejenigen, die heute ein  
viermaliges Gebet verrichten,  
und drei verschiedene Abschnitte  
in der heiligen Schrift lesen.  
Mögen sie nun, nachdem sie  
deine Vorschrift heute befolgt,  
befriedigt und wohlgemuth ihr  
Wahl genießen.

Wir haben Thorheiten be-  
gangen 2c.

Mache dem Gewande der  
Treulosigkeit ein Ende. Wenn  
einst der Erlöser kommt, sammle  
die Unglücklichen, daß sie sich  
mit ihren Brüdern, wie Engel  
wieder vereinigen.

Wir haben Thorheiten be-  
gangen 2c.

Allmächtiger, der du über  
den Wolken thronest, erhalte  
dir die Gemeinden, welche ver-  
folgt werden.

Wir haben Thorheiten be-  
gangen 2c.

הַלַּת רֵאשׁ הַלַּת הָ.  
הַיּוֹם הַיּוֹם הַלַּת הָ.  
גְּלִי לָהּ גְּלִי לָהּ. וְגִזְגִּי  
בְּגִזְגִּי הָ:

נִזְעַלְנוּ חֲטָאנוּ נָא לָנוּ אֵל תְּשִׁת׃

הַרוּשׁ הַיּוֹם חֲנָם. הַגְּלִי

רוּבַע מִחֲנָם. גְּיִשׁוֹת עֲדִיךָ

וְחֲנוּנִים. גְּמֹול חֶסֶד חֲנָם:

נִזְעַלְנוּ חֲטָאנוּ נָא לָנוּ אֵל תְּשִׁת׃

בְּרַבּוּעַ תְּשִׁיב בְּמִצּוֹי.

בְּמִקְרָא מִשְׁקֵשׁ בְּפִצּוֹי.

אַחַר גְּמֹר מִצּוֹי. אֲכֹל דְּצוֹי

וְרִצּוֹי:

נִזְעַלְנוּ חֲטָאנוּ נָא לָנוּ אֵל תְּשִׁת׃

בַּלַּע בְּגֹד בּוֹגְדִים. בְּבוֹא

חֲמוּץ בְּגֹדִים. אִסּוּף

אוֹבְדִים אֲנֹדִים. אֶתֶר

אַחִיהֶם אֲנֹדִים:

נִזְעַלְנוּ חֲטָאנוּ נָא לָנוּ אֵל תְּשִׁת׃

שְׁדֵי שׁוֹכֵן שְׁחֻקִים. שׁוֹר

שְׁנַיִם שְׁחֻקִים. דָּךְ לְבַד

לְהַקִּים. לְהוֹבִים בְּקוֹקִים

בְּקוֹקִים:

נִזְעַלְנוּ חֲטָאנוּ נָא לָנוּ אֵל תְּשִׁת׃



Durch bittere Leiden hat Israel schon längst abgebüßt; eile, streiche seine Vergehungen aus. Mögen sie dein Bündniß und deine heilige Lehre wieder festhalten; mögen sie sich erinnern, daß dein ist die Thora, und von dir die darin enthaltenen Gesetze.

Wir haben Thorheiten begangen ic.

מְרַדְמוּ מְרִימוּ מְרוֹקִים.  
מֵהַר מַחֵה מַחֲוֹקִים. הַבְּרִית  
וְהַתּוֹרָה הַקִּים. הַזְכֵּר  
הַעֲדוֹת וְהַחֲקִים;

נִלְאָנוּ חָטְאנוּ גָא לָנוּ אַל תִּשָּׁת:

אל סלך. Seite 323.

אל תבא במשפט עמנו פי לא יצדק לפניה כל חי: יהי  
" אלהינו עמנו באשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל  
יששנו " לאורך ימים: יהי כבוד " לעולם ישמח " במעשיו:

רחמך רבים. אל תבא. טרחם אב. ליי הישועה. " צבאות עמנו וכו'.

סֶלַח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה כַּגְּדֹל חַסְדֶּךָ. וּבְאִשֶׁר  
נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָ. וְשֵׁם נֶאֱמַר:  
וַיֹּאמֶר " סֶלַחְתִּי כְדִבְרֶךָ: הַסֵּה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו

קט עקדה

Die Gläubigen, die Kinder der Gläubigen, die treu und gläubig sind in deinem Bunde, treten ein in deine Hallen und beugen sich und bücken sich an der Schwelle. Unter Weinen und Jammern beten sie, und werfen sich hin auf ihre Knie; sie klopfen an, an deine Pforten, und rufen: „Herr, erhöre uns!“ Das Abendopfer, daß sie bringen ist ein gebrochenes Herz; der Opferbrand — des glühenden Herzens Gluth; das Opferlamm das Gedächtniß an den, der auf Moriah vor dir gebunden lag; und ihr eigenes Fleisch und Blut die Fest- und Opfergabe, mit der sie vor dir erscheinen. Sie gedenken, Herr, vor dir, wie er selbst die Hölzer trug für den Altar, und der Vater trug den Feuerbrand und das Messer in

אֲמוּנִים בְּנֵי מְאֻמִּינִים הַנְּאֻמִּים  
בְּבְרִיתֶךָ. בָּאִים לְקוֹד וּלְקַוֶּעַ  
בְּסָפֵי חֲצוֹתֶיךָ. גּוֹעִים בַּתְּפִלָּה  
וּמִתְפַּלְקִים בְּבְרִיעֶה: רוֹפְקִים  
שְׁעָרֶיךָ וְאוֹמְרִים " שְׁמַעֶה:  
הַמְּקַרִּיבִים תְּקַרוּבַת מִנְחָה רוּחַ  
נִשְׁפָּרָה. דְּבָאוֹת רוּחַ תַּחַת עוֹלָה  
תְּמוּדָה. זָבַח כָּלִיל הַמִּזְבֵּירִים  
עֲקֵרַת מוֹדֶיָה. חֲלָבֵי אֲשִׁים  
בְּעוֹלַת רְאִיָּה: טְעִינַת עֲצִים אֲשֶׁר  
עַל הַמִּזְבֵּחַ נִעְמָסָה. יְקוֹד אִישׁ  
וּמִנְעֵלָת אֲשֶׁר אָב גִּשָׁא. בְּסִיפַת

Die et  
gangen,  
an deiner  
ihr die Erl  
sie, denn  
Macht.  
Wir ha  
gangen ic.  
Suche h  
jeningen au  
Fahnen ei  
treten beten  
um unverb  
Wir ha  
gangen ic.  
Fälle et  
über Diejer  
viermaliges  
und drei ve  
in der hei  
Mögen sie  
deine Vorj  
befriedigt u  
Wahl genie  
Wir hab  
gangen ic.  
Mache i  
Treulosigkeit  
einst der Erl  
die Unglück  
mit ihren B  
wieder verei  
Wir hab  
gangen ic.  
Allmächtig  
den Wolken  
dir die Gem  
folgt werden  
Wir habe  
gangen ic.



der Hand. An Füssen und an Hän-  
den lag er gebunden auf dem Holz-  
stoß: schon ist gewetzt der blitzende  
Stahl, scharf gewetzt die Klinge;  
der Vater faßt das Messer, der Sohn  
wält hin den Hals; er legt die Hand  
ihm auf das Haupt, und ist bereit  
ihm den Tod zu geben. Der Vater  
strennt sich der Opferung, als wäre  
es ein Freudenmahl für seinen Sohn,  
und der Sohn, der freut sich daran,  
als ginge er zur Hochzeit ein in's  
bräutliche Gemach. Was sie gethan  
in ihrer Frömmigkeit, das gedenken  
ihre Kinder heut vor dir. Gib ihnen,  
Herr, den Gotteslohn und schirme  
sie in deiner Gnad' mit deinem  
Schild und Schirm. Der Widder,  
der sich selbst verfang im Walde,  
und der für ihn die Lösung war,  
der möge auch für uns, dein heilig  
Volk die Sühne sein. Du nahnst  
ihn an in Lust und Liebe, und  
schwurst den Patriarchen zu: zu  
mehreren seinen Stamm und Samen,  
daß er bezwinde und besitze die  
Thore seiner Feinde; auf dem Berge  
werde Gott erscheinen, und seinen  
Kindern sein ein Schutz und Schirm.  
Danach ward nun der Ort genannt,  
nach dem was da geschehen: „der  
Berg, auf dem uns Gott erscheint!“  
Die er geliebt, die stehen nun heut  
in Angst und Noth vor dir gebeugt  
der Leib, gekrümmt das Knie und  
schlaff die Hand — erheben sie ihr  
Aug' und Herz empor zu dir; ach,  
nimm das Wort, des Herzens Fluß,  
als Opfer dir gefällig an, und kräf-  
tige sie in ihrer Schwäche. Ihre  
Zerstreuten sammle du, und die  
Zerfallenen die einige; die verloren  
sind, die suche auf, und führ sie ein  
in ihre Hütten. Da bringe sie zur  
Ruhe; daß sie in Fried' und Ein-  
tracht wohnen auf den Bergen, auf  
den Höhen Israels, und du bist  
König über sie, du allein in Ewig-  
keit! Sie sind dir ein treues Volk,  
und du ihr Gott in Ewigkeit.

יָדַי וְרַגְלָי אֲשֶׁר עַל הַמַּעְרָכָה  
נִעְקְדָה. לֵהָב בְּרוּל וְקוֹפֵץ מְרוּטָה  
וְחֶדְדָה: מֵאַבְלֵת לְקִיחָה וְצוּאָר  
לְשִׁחִיטָה פֶּשֶׁט. נִתְכַּפֶּה סְמִיכָה  
וְלִקְרִץ אֶבֶב קֶשֶׁט. שְׂמַח הָאֵב  
בְּזִבְחֵתוֹ. בַּעַל מִשְׁתָּה בְּנוֹ. עֲלֵךְ  
הַבֵּן בְּקֶרְבְּנוּ בְּכַחַתְנֹת אֶפְרַיִמוֹ:  
פָּעַלְתָּ צְדָקָתָם בְּנֵיהֶם בְּהִזְכִּירָם  
לְפָנֶיךָ. צַפּוֹן לָהֶם תּוֹשִׁיָתָם  
וּבְמִגְדָּף תִּגְן הַנְּיָיִף. קִרְנֵי סִבִּיכַת  
אֵיל הַנְּאֻחֹז בַּחֹרְשִׁים. רָצָה לְדַגְתָּן  
בְּזֶפֶר לְעַם קְדוֹשִׁים: שְׁעַת גִּיחוּחוֹ  
וְנִשְׁבַּעְתָּ לוֹ. תוֹלְדוֹתָיו לְהַרְבּוֹת  
וְשַׁעַר אֲוִיבָיו לְהַנְחִילוֹ. בָּהָר יי  
יֵרָאָה וּלְכִנּוֹי יְהִי מַחְסֵה. נִקְרָא  
שֵׁם הַמָּקוֹם הַר יי יֵרָאָה עַל שֵׁם  
הַמַּעֲשֵׂה: יִדְּיוֹ הַיּוֹם בְּצַר לִי  
וּבְמִצּוֹן בְּעַמְדָם. מְעוֹדֵי מְתַנִּים  
וּכְשׁוּלֵי בְרָפִים וְרַפּוֹת יָדַם. נוֹשְׂאֵי  
לֵךְ עֵינַיִם בָּרַר לֵב מַעְגָּם. זְכוֹר ו  
רִיחַ גִּיחוּחַ וְחִזְק רַפְיוֹנָם:  
וְנִפְיֹצוֹתֵיהֶם תִּכְנַם וְנִדְחֵיהֶם  
תִּאֶסֶף. וְאַבְנֵיהֶם תִּבְקַשׁ וְנֵיגֵיהֶם  
תִּישָׁב: וְתוֹשִׁיבָם בְּמַח וְתִשְׁכַּנֵּם  
בְּאֶרֶץ עֲבָרָה מִרוֹם יִשְׂרָאֵל. וְחַמְלוּךְ  
עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם לְכַבֵּד. הִמָּה יְהִי  
לֵךְ לְעַם וְאַתָּה תִּהְיֶה לָהֶם  
לְאֱלֹהִים: אֵל סֵלֶךְ



עונות ראשונים | מהר יקדמונו רחמיה פי דלנו מאד: זכרנו יי  
 כרצון עמך סקדנו בישועתך: זכור ערתך קגית קדם קאלת  
 שכט גחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יי חבת ירושלים  
 אהבת ציון אל תשפח לנצח: זכור יי לבני אדום את יום  
 ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד פה: אתה תקום ורחם  
 ציון פי עת להננה פי בא מועד: זכור לאברהם קליצחק  
 ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם כד ותדבר אליהם ארפה  
 את זרעכם ככוכבי השמים. וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן  
 לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב.  
 אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:  
 אל נא תשט עלינו חטאת אשר נואלנו  
 ואל אשר חטאנו:

Borbeter u. Gem.

חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

Borbeter u. Gem.

זכור לנו ברית אבות באשר אמרתי. וזכרתי את בריתי  
 יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ  
 אזכור: זכור לנו ברית ראשונים באשר אמרתי. וזכרתי להם  
 ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים  
 להיות להם לאלהים אני יי: עשה עמנו כמה שהבטחתנו.  
 ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים  
 לכלתם להפר בריתי אתם פי אני יי אלהיהם: רחם עלינו  
 ואל תשחיתנו כמה שכתוב. פי אל רחום יי אלהיה לא ירפה  
 ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבותיה אשר נשבע להם:  
 ומול את לבבנו לאהבה וליראה את שמך כמה שכתוב. ומל  
 יי אלהיה את לבבך ואת לבב זרעה לאהבה את יי אלהיה  
 בכל | לבבך ובכל נפשך למען תיר: השב שכוחנו ורחמנו  
 כמה שכתוב. ושב יי אלהיה את שבותך ורחמך. ושב וקבצך  
 מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיה שמה: קבץ נדחגנו כמה  
 שכתוב. אם יהיה נדחה בקצה השמים | משם יקבצך יי אלהיה

der S  
 den I  
 floß:  
 Stahl,  
 der Ba  
 hält hi  
 ihm an  
 ihm der  
 stenet  
 es ein S  
 und der  
 als gin  
 bräutlich  
 in ihrer  
 ihre Kin  
 Herr, d  
 sie in  
 Schild  
 der sich  
 und der  
 der möge  
 Volk die  
 ihn an  
 schwurft  
 mehren se  
 daß er  
 Thore sein  
 werde Ge  
 Kindern se  
 Danach w  
 nach dem  
 Berg, auf  
 Die er gel  
 in Angst u  
 der Leib,  
 schläft die  
 'Aug' und  
 nimm das  
 als Opfer  
 tige sie in  
 Berstreuten  
 Berfallenen  
 sind, die suc  
 in ihre Hüt  
 Ruhe; daß  
 tracht wohne  
 en Höhen  
 König über  
 eit! Sie fi  
 und du ihr



ומשם יקחך: המצא לנו בבקשתנו כמה שפכתוב. ובקשתם |  
 משם את יי אלהיך ומצאת פי תדרשנו בכל | לכבדך ובכל  
 גפשיך: מחה פשעינו למענה כאשר אמרת. אנכי אנכי הוא  
 מחה פשעיך למעני. וחטאתיך לא אזכור: מחה פשעינו כעב  
 וכענן כאשר אמרת. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה  
 אלי פי גאלתיך: הלבן חטאינו בשלג וכצמר כמה שפכתוב.  
 לכו נא ונזכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם פשנים בשלג ילבינו.  
 אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרונו  
 כמה שפכתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים. וטהרתם | מפל  
 טמאותיכם ומפל גלוליכם אטהר אתכם:

כפר חטאינו ביום הזה וטהרונו כמה שפכתוב. פי ביום  
 הזה יכפר עליכם לטהר אתכם | מפל חטאתיכם לפני יי  
 תטהרו: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה  
 שפכתוב. והביאותים אל הר קדשי ושפחתים בבית תפלתי  
 עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי פי ביתי בית תפלה יקרא  
 לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם | עלינו  
 וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי  
 אדניך וגשובה חדש ימינו בקדש:

אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו. יהיו לרצון אמרי פינו.  
 והגיון לבנו לפניה יי צורנו וגאלנו: אל תשליכנו מלפניה  
 ורוח קדשך אל תפקה ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה ככלות  
 פחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו ואל תרחק ממנו:  
 עשה עמנו אורת לטובה ויראו שונאינו ויבשו פי אתה יי  
 עזרתנו ונחמתנו פי לך יי הוחרלנו אתה תענה אדני אלהינו:  
 אלהינו נאלחי אבותינו:

אל תעזבנו. ואל תטשנו. ואל תקלימנו. ואל



תפּר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ. קָרַבְנוּ לְתוֹרַתְךָ. לְמַדְנוּ  
 מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרְנוּ דַרְכֶיךָ. הֵט לִבְנוּ לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ.  
 וּמֹל אֶת לִבְבָנוּ לְאַהֲבָתְךָ. וּנְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֵמֶת  
 וּבְלֵב שָׁלֵם. וְלִמְעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל תִּמְחֹזַל וְתִסְלַח  
 לְעוֹנֵינוּ כִּכְתוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁךָ. לְמַעַן שְׁמֶךָ יי  
 וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא:

Borb. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: סָלַח לָנוּ. מָחַל וּלְנוּ. כִּפֵּר לָנוּ:

- : אָנוּ אֶמְךָ. וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ : אָנוּ בְּנֶיךָ. וְאַתָּה אָבִינוּ :
- : אָנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה אֲדֹנָינוּ : אָנוּ קְהִלָּה. וְאַתָּה חֲלֻקְנוּ :
- : אָנוּ נִחְלָתְךָ. וְאַתָּה גּוֹרְלָנוּ : אָנוּ צִאֲנֶךָ. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ :
- : אָנוּ פְּרִמָּה. וְאַתָּה נוֹטְרָנוּ : אָנוּ פְּעֻלָּתְךָ. וְאַתָּה יוֹצְרָנוּ :
- : אָנוּ רַעֲיָתְךָ. וְאַתָּה דוֹדְנוּ : אָנוּ סִגְלָתְךָ. וְאַתָּה קְרוֹבְנוּ :
- : אָנוּ עֲמֶךָ. וְאַתָּה מְלַכְנוּ : אָנוּ מְאֻמְרָךָ. וְאַתָּה מְאֻמְרָנוּ:

Gemeinde u. Borb. אָנוּ עֲזוּי פְּנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן. אָנוּ קָשִׁי  
 עוֹרָה וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפִּים: אָנוּ מְלֵאֵי עוֹן וְאַתָּה מְדַא  
 רַחֲמִים. אָנוּ יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר. וְאַתָּה הוּא וְשִׁנוֹתֶיךָ  
 לֹא יִתָּמוּ:

אָנָּה תִּבְאֵ לְפָנֶיךָ תִּפְלָתְנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתְּנוּ שְׂאִין  
 אָנוּ עֲזוּי פְּנִים וְקָשִׁי עֹרָה לֹאֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי  
 אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאֵנוּ אֲכָל אֲנַחְנוּ חַטָּאֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגָדְנוּ. גְּזֻלְנוּ. דְּבָרְנוּ דוֹפִי. הֵעוּיְנוּ.  
 וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חֲמָסְנוּ. טְפִלְנוּ שְׂקָר. יַעֲצֵנוּ רָע.  
 כּוֹזְבָנוּ. לְצָנוּ. מְרִדְנוּ. גֵּאֲצָנוּ. סָרְדְנוּ. עוּיְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ.  
 צָרְדְנוּ. קָשִׁינוּ עוֹרָה. רִשְׁעֵנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ.  
 תַּעֲוִינוּ תַּעֲתַעְנוּ:



סדנו ממצותיך וממשפטך המזכים ולא שנה לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואגחנו הרשענו: הרשענו ופשענו לכן לא נושענו. ותן בלבנו לעזוב הרך רשע וחיש לנו ישע: ככתוב על יד נביאך יעזב רשע הרבו ואיש אין מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אדהינו כי ירבה לסלוח:

Sorb. אלהינו ואלהי אבותינו. סלח ומחל לעונותינו ביום am Sabb.) השבת הזה וכיום) הפפורים הזה. והעתר לנו בתפלתנו. מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך. וכוף את יצרנו להשתעבד לך. והכנע ערפנו לשוב אליך: וחדש פליותינו לשמור פקודיך. ומול את לבבנו לאהבה וליראה את שמך. ככתוב בתורתך ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: הדרונות והשגגות אתה מכיר. הרצון והאונם. הגלויים והנסתרים. לפניה הם גלויים וידועים. מה אנו. מה חיינו. מה חסדנו. מה צדקותינו. מה ישועתנו. מה כחנו. מה גבורתנו. מה נאמר לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו. הלא כל הגבורים כאין לפניה. ואנשי השם כלא היו. וחקמים ככלי מדע. ונבונים ככלי השכל. כי רוב מעשיהם תוהו. וימי חייהם הכל לפניה. ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל:

מה נאמר לפניה יושב מרום. ומה נספר לפניה שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

In den Gemeinden, wo hier אלה מבין א"ב כפול. gefagt wird, siehe unter der Linie.

In vielen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

מיוסד ע"פ א"ב כפול.

אתה מכין תעלומות לב. אפס לך נגלות וגם נסתרות: באנו בדברים לפתותך בס. ברשענו אל תפן ולא במעללנו: גשמתנו ביום זה כירא וחרד. נאה ברחם למענה עשה חסד: דין אל תסתח מול עפר ואפר. דע אחרותיך



Gen. 2  
Borbeten

שמך מעולם עובר על פשע. שזעתנו  
תאזין בעמדתנו לפניך בתפלה: תעבור על פשע  
לעם שבי פשע. תמחה פשעינו מנגד עיניך:

אתה יודע רזי עולם. ותעלומות סתרי כל חי: אתה  
הופיט כל חדרי בטן ובוהן בליות ולב: אין דבר געלם ומקף.  
ואין נסתר מנגד עיניך:

יבכך יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתסלח  
לנו על כל המאיתנו. ותמחל לנו על כל עונותינו. ותכפר  
לנו על כל פשעינו:

- : על חטא שהטאנו לפניך באונם ובכרצון
- : ועל חטא שהטאנו לפניך באמוץ הלב
- : על חטא שהטאנו לפניך בבלי דעת
- : ועל חטא שהטאנו לפניך בכטוי שפתים
- : על חטא שהטאנו לפניך בגלוי ובסתור
- : ועל חטא שהטאנו לפניך בגלוי עריות
- : על חטא שהטאנו לפניך בדבור פה

רפה וחולעה: האם שנגנו ונגעלם. סמנו. הלא אתה לבד מכין שגיאות. ואל  
תחשוב לנו בעושה בודון. והוי שפתינו שעה בעת רצון: זה כפר לנו הודע  
ולא הודע. זרון ונגעלם עשה ולא תעשה: חלצנו מענש כרת ומיתה. חטול  
על חטא מעשה ידיך: ספשונו ברוע יצר אשר מנעורנו. טמון בקרבנו פרשח  
לשעינו: יוצרנו ועושונו יודע יצרנו. יחסי רחמיך ואל תשחיתנו: כי מלפניך  
כי יסתר. כל גלוי לך כאור וכצלקים: לבית דין הורית ארבע מיתות. לפענה  
עשה וסחם חלצנו: מאז יצרתנו תקרתנו ותדע. מעשינו כי רפה עמל ואון:  
נצור נפשותינו כי בידך כל נפש. נא תיקר נפש טמעני לך נפש: סקולח  
שר פה הרג וחנק. סודם גליתם ליודעי אמתה: על כל פשעינו איות כפר  
לני. על ידוע לנו געל נעלם. סמנו: פשעינו הודינו לך הוקר לכ. פדנו  
מחטא נקנו מעון: צור אל תפן באנוש הציר. צדקה עשה עמנו בעשית  
עם כל חי: קדמנו כנשא קרבנו בשוע. קרבנו אליך קשוב קריאתנו:  
תקבנו אל תפן לרשענו ונגשדקה. רחמיך יבואינו רחום וחגון:



ועל חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה  
 על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בהזנאת רע  
 על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בועידת זנות  
 על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים  
 על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם  
 על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים  
 על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים  
 ועל כלם. אלוה סליחות. סלח לנו. סחל לנו. בפר לנו:  
 על חטא שחטאנו לפניך בכפת שוחד  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובבזב  
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון  
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן  
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה  
 על חטא שחטאנו לפניך בגנש ובמרבית  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בגנבית גרון  
 על חטא שחטאנו לפניך בסקור עין  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו  
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח  
 ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. סחל לנו. בפר לנו:  
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול  
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות



: על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין  
 : על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף  
 : על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות  
 : על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם  
 : על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד  
 : ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. פפר לנו:

: ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה  
 : ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת  
 : ועל חטאים שאנו חיבים עליהם קרבן עולה ויזרד  
 : ועל חטאים שאנו חיבים עליהם אשם ודאי ותלוי  
 : ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מפת מרהות  
 : ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מלקות ארבעים  
 : ועל חטאים שאנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים  
 : ועל חטאים שאנו חיבים עליהם פרת וערירי  
 : ועל חטאים שאנו חיבים עליהם ארבע מיתות בית דין

סקילה. שריפה. הרג. ותנק. על מצות עשה ועל מצות  
 לא תעשה. בין שיש בה קיום עשה. ובין שאין בה קיום עשה.  
 את שגלויים לנו. ואת שאינם גלויים לנו. את שגלויים לנו ככר  
 אמרנום לפניך. והודינו לה עליהם. ואת שאינם גלויים לנו  
 לפניך הם גלויים וידועים כדבר שנאמר הנסתרות ליי אלהינו.  
 והנגלות לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל דברי התורה  
 הזאת:

וידוד עבדיך אומר לפניך שגיאות מי יבין מנסתרות



נִקְנֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁחַרְנוּ מִכָּל  
טְמֵאוֹתֵינוּ וְזָרוּק עֲלֵינוּ מֵיִם טְהוֹרִים וְשִׁחַרְנוּ. כִּכְתוּב  
עַל יַד נְבִיאָךְ וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מֵיִם טְהוֹרִים וְשִׁחַרְתֶּם  
מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

אֵל תִּירָא יַעֲקֹב שׁוּבוּ שׁוֹבְבִים. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל.  
הֲנֵה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

כִּכְתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי  
כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶיךָ: וְנֹאמַר קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵל יְיָ אֱמָרוּ  
אֵלָיו כָּל תְּשׂא עֵוֹן וְקַח טוֹב וְנִשְׁלַמָּה פְּרִים שְׂפָתֵינוּ:

וְאַתָּה רַחוּם מְקַבֵּל שָׂכִים כִּי עַד הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ  
הַבְּטָחָתְנוּ. וְלֹתְשׁוּבָה עֵינֵינוּ מִיַּחְלוֹת לָךְ: מְנוּיָה וּגְמוּרָה.  
בְּסוֹד חֲכָמֵי תוֹרָה. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלֹּא נִבְרָא:

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵהֲבֵת אֶת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּמִחֲמַלְתְּךָ  
מִלִּפְנֵי שְׂחַמְלֵת עַל בְּנֵי בְרִיתְךָ נָתַתְּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם  
(am Sabbath השַׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) צוֹם הַכֹּפְרִים הַזֶּה לְמַחִילַת חַטָּא  
וְלִסְלִיחַת עֲוֹן וְלִכְפָּרַת פְּשָׁע:

יּוֹם אֲשֶׁר הוֹיַח לְכַפֵּרְתֵנוּ: *Sorb.*

הַיּוֹם תִּכְשָׁרְנוּ צוּרְנוּ תִּטְהָרוּ: *Gem.*

כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ וְהִיְתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת  
עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתָם:

יּוֹם מִנְהִיל דָּת שׁוֹעַ בְּעַד הַזֹּר: *Sorb.*

הַיּוֹם נִשָּׂא לוֹ בְּבִקְשׁוֹ סֶלַח נָא: *Gem.*

כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ סֶלַח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה כַּגְּדֹל חַסְדְּךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה  
לְעַם הַזֶּה סַמְצָרִים וְעַד הַנְּהָ. וְשֵׁם נֹאמַר: וַיֹּאמֶר יְיָ סֶלַחְתִּי בְּדַבְרְךָ:

בְּעֵבוֹר כְּבוֹד שְׂמֵךְ הַמִּצָּא לָנוּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ סֶלַח נָא  
לְסַעַן שְׂמֵךְ: *Sorbeter u. Gem.*



מנחה ליום כבוד

יום קוראי בשמך ימלטו. Sorb  
היום רחם עלינו פאז קראכל-מחלה Sem.

בפתוב פתורתך חרד " בענן נתיצב עמו שם ויקרא בשם " יה רעה  
ויעבד " על פניו ויקרא. " " אל רחום וחנון ארך אפים ורב  
חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון ופסע וחסאה ונקח:  
בעבור כבוד שמך המצא לנו. מוחל וסולח סלח נא  
למען שמך: Sorbeto  
u. Sem.

יום שוממות היכלך תביט. Sorb  
היום תעשה למען שמך פנם איש המודות: Sem.

בפתוב בדברי קדשה הטה אלתי אונה ושמע פקח עיניך וראה  
שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה: כי לא על צדקתינו  
אנחנו מפילים תחנונינו לפניהך כי על רחמיך הרבים:  
בעבור כבוד שמך המצא לנו שומע תפלה שמע  
תפלתנו למען שמך: Gemeind:  
u. Sorb.

מי אל כמוך: Sorb  
אדון אביר. במעשיו כביר.

מי אל כמוך? Sem.  
נולה עמוקות. הזכר צדקות.

מי אל כמוך? Sem.  
הצור תמים. ומלא רחמים.

מי אל כמוך? Sem.  
פובש פגעים. להצדיק עמוסים.

מי אל כמוך? Sem.  
כפתוב על יד גביאך:

מי אל כמיה ושא עון ועובר על פסע לשארית נחלתו לא  
היחזיק לעד אפו כי נשן חסד הוא: ישוב ורחמינו יכבוש שונאינו  
ותשליך במצולות ים כל חסאתם: וכל חסאת עמך בית ישראל תשליך  
במקום אשר לא יזכרו ולא יפקרו ולא ישלו על לב לעולם: ונאמר תתן  
אמת לשעב חסד לאברהם אשר לשבעת לאבותינו מימי עד:

Gott, wer ist dir gleich?  
So stark in seiner Kraft,  
der solche Werke schafft,  
Gott wer ist dir gleich?  
Geheimen offenbarest du,  
das Recht im Rechte warest du.  
Gott wer ist dir gleich?  
Ein Hort bist du und ohne Fehl;  
Erbardest dich des Menschen Seel.  
Gott wer ist dir gleich?  
Den Born den bezwingest du;  
die Treen, die rechtfertigst du.  
Gott wer ist dir gleich?



מנחה ליום כפוי

אלהינו ואלהי אבותינו מחל | לעונותינו ביום (iii Sabb.)  
 השבת הזו וביום) הכפרים הזה מחה והעבר פשעינו וחטאתינו  
 מנגד עיניך. באמר אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני  
 וחטאתיך לא אזור: ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן  
 חטאתיך שובה אלי פי גאלתיך. ונאמר פי ביום הזה יפפר  
 עליכם לטהר אתכם | מפל חטאתיכם לפני יי תטהרו: (אלהינו  
 ואלהי אבותינו רצה כמנוחחנו) קדשנו במצותיך. והן חלקנו  
 בתורתך. שבענו משוכך ושמתנו בישועתך. (והנהילנו " אלהינו  
 באהבה וברצון שפת קדשך ונחחו בו ישראל מקדשי שמה). וטהר לבנו  
 לעבדך באמת. פי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל  
 בכל דור ודור ומבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא  
 אתה:) ברוך אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות  
 עמו בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה מלך  
 על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הכפרים:

רצה " אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר  
 ביתך ואשי ישראל וחסלתם. באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד  
 עבודת ישראל עמך: ותחונה עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה יי  
 הפחזר שכינתו לציון:

מודים ורובן  
 מודים אנחנו לך שאתה  
 הוא " אלהינו ואלהי אבותינו  
 אלהי כל בשר יוצרנו יוצר  
 בראשית ברכות והודאות  
 לשמך הגדול והקדוש על-  
 שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו  
 ותקיימנו ותאסוף גלויותינו  
 לחצרות קדשך. לשמור  
 חקיך ולעשות רצונך ולעבדך  
 בלבב שלם על שאנו מודים  
 לך. ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי  
 אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור  
 חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור  
 ודור. נודה לך וגסר תהלתך על  
 חיינו המסורים בידך. ועל גשמותינו  
 הפקודות לך. ועל נפיש שבכל-  
 יום עמנו. ועל גפלאותיך ומזכותיך  
 שבכל-עת ערב ובקר וצהרים. המזב  
 פי לא כלו רחמיך. והמרחם פי לא  
 תמי חסדיך. מעולם קיינו לך:

של גלם יתגדף ויתרומם שמך סלכנו תמיד לשלם נשד:



אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ בַּעֲסֶךָ וּכְלָה דְּבָר וְחַרְב  
וְרַעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית וְעֶזְרָה וְרַעְיָה וּמַגִּפָּה וּפְגַע רָע וְכָל־מַחְלָה  
וְכָל־תַּקְלָה וְכָל־קִשְׁטָה וְכָל מִיָּנִי פוֹרְעָנִיּוֹת וְכָל־גְּזֵרָה רָעָה  
וְשִׁנְאוֹת הַנֶּחֱם מֵעַלֵּינוּ וּמַעַל כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וּבְתוֹב לְחַיִּים שׁוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה. וַיְהִלּוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל  
יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרָתָנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַשׁוֹב שִׁמְךָ וְלֹךְ גְּאוּה  
לְהַזְרוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכֶךָ הַמְּשַׁלֵּשֶׁת בְּתוֹרָה וּבְתוֹכָהּ עַל־יְדֵי מִשְׁחָ עֲבָדֶיךָ  
הַאֲמוּרָה כִּפְי אֱתֵרָן וּבְנֵיו בְּנֵינִים עִם קְדוּשָׁתְךָ בְּאִמְרֵי: וּבְרַכְךָ יי וְשִׁמְרֶךָ: יְאֵר יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ  
וְיִחַדְךָ: יִשְׂאָ יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וְיִשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם שׁוֹבָה וּבְרַכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עַלֵּנוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל  
עַמֶּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּכָל־חַד בְּאֹזֶר פְּנִיָּה. כִּי בְּאֹזֶר פְּנִיָּה נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ  
תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרַכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְשׁוֹב בְּשִׁינִיךָ  
לְבָרְךָ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַתָּה וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:

בְּסִפְרֵי חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻגָּה שׁוֹבָה נִזְכָּר  
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְלַחַיִּים  
שׁוֹבִים וְלְשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְׁלוֹם:

קדיש שלם. (סס עוד סיוס גדול אומרים אבינו מלכנו.)

# תפלת נעילה

אנכי סמוך לשקיעת הסעם כסעם כאלט. ויש לכזכר שלא יאסרו להסתכל אחת  
בלילה שלא סמוך לשקיעת הסעם נענין שיסיימו אותם עם זאת סוככים.

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהִלְלוּךָ סְלָה: אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁבְּכָה לֹא.  
אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂיֵי אֱלֹהֵיו:

קסא תהלה לדוד. ארומםך אלהי הנסלך. ואברכה שמך לעולם ועד: בכל-  
יום אברכה. ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל תאד. ולגדלתי אין  
ספרי: דוד לדוד ישבח מעשיך. וגבורתיך יעידו: עבד קבוד הונך. ודבר



תפלת נעילה

נפלאותיה אשר יחיה: ונעזוז נוראותיה יאמרו. ונגדלתה אספרנה: זכר רב טובך יביעו. וצדקתך ירננו: חסד ורחמים יי. ארך אפים ונגדל חסד: טוב יי לכל. ורחמי על כל מעשיו: ידוך יי כל מעשיך. וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו. ונבורתך ידברו: להודיע לבני האדם נבורתיו. וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים. וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים. וזוקק לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו. ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך. ומשביע לכל חיי רצון: צדיק יי בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו. לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה. ואח שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את גל אוהביו. ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יי בעתה ועד עולם תלליה:

„Nach Zion kommt der Erlöser und bringet das Heil in Jakob Allen, die von der Schuld und Sünde sich befehren — spricht Gott. Das ist mein Bund mit ihnen — sprach Gott — mein Geist, der auf dir ruhet, mein Wort, das ich gelegt dir in den Mund, weichet nicht aus deinem Munde, nicht aus dem Munde deiner Kinder und Kindeslinder — spricht Gott — in Ewigkeit.“

Du, der Allerheiligste, sitzest auf deinem Throne, verherrlicht von den Lobgesängen Israels, und Einer ruft dem Andern zu: Heilig, heilig, heilig ist Gott, der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

(Und es stehen die Euen den Andern gegenüber, und sprechen; Heilig — in den obersten Himmelshöhen, dem Sitze und Throne seiner Herrlichkeit! Heilig — auf Erden, da waltet seine Macht! Heilig — in der ewigen Ewigkeit und Unendlichkeit! Gott, der Heerschaaren Herr füllet die ganze Welt mit dem Abglanze seiner Herrlichkeit).

Es hob mich auf ein Sturmwind, und ich hörte hinter mir das Rauschen des Wetters: Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stättz, wo sie waltet. (Es hob mich auf ein Sturmwind, ich hörte hinter mir die gewaltige Wetterschläge. Ich lobete Gott mit Sprach: Gelobt sei der

זבא לציון בואל אלשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי אותם אמר יי. רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מודדין ואמרין קדיש בשמי מרומא עילאה בית שכינתה. קדיש על ארעא עובר גבורתה. קדיש לעלם עלמא יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח. ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוד כבוד יי ממקומו: ונמלתני רוחא. ושמעת בתרי קל ייע סגיא דמשבחין ואמרין ברין יברא כיי מאתר בית שכינתה:







lichen Gesetzes in dieser Welt, und würdig befunden werden, es zu erleben und mit den Augen zu schauen, theilhaftig zu werden des Glückes und des Segens in deinem Gottesreiche, in den Tagen des Messias und in dem zukünftigen und ewigen Leben; auf daß wir dich in ungetriebter Herrlichkeit lobpreisen und besingen, und nimmer schweigen. Gott mein Herr, dir danke ich ewiglich. Geseget ist, wer Gott vertrauet, daß Gott ist seine Zuberficht. Vertrauet auf Gott ewiglich; denn in Gott dem Herrn ist der Westen Fels und Hort. Dir vertrauen, die deinen Namen kennen, denn du verlassst nicht die dich suchen, Herr! Das ist Gottes Wille, daß er gerechtfertiget werde und seine Gotteslehre groß und herrlich.

תקוף בעולם הזה ונגזרה ונגתיה  
ונראה ונירש טובה וברכה לשני  
ימות המשיח ולחיי העולם הבא:  
למען יזמרך כבוד ולא ידם. יי  
אלהי לעולם אורך: ברוך הגבר  
אשר יבטח ביי. והיה יי מבטחו:  
בטחו ביי עדי עד. כי ביה יי צור  
עולמים: ויבטחו בך יודעי שמך.  
כי לא עזבת דרשיך יי: יי חפץ  
למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

שמה יגדלנו עם אדני באשר דברת לאמי: וכו' ותשך יי תסדך בי מעולם הקמה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דיי-ברא ברעותה ומליך מלכותה  
בתמיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:  
יהא שמה רבא מכרך לעלם ולעלמי עלמיא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה  
דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן כל-ברכתא ושירתא השבחתיא  
ונחסתיא דאמרון בעלמא ואמרו אמן:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי  
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל  
חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל  
לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים וחתמנו  
בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:  
אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע:  
מכלכל חיים בהסדר מתיה מתים ברחמים רבים סומך



תפלת נעילה

נזפלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי רומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום יהללך פלה:

ובכן תן פתחך יי אלהינו על כל מעשיך

ואימתך על כל מה שבראת. וייראוך כל המעשים

וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם אנדה

אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי

אלהינו. שהשלטן לפניך עז בידך וגבורה בימיך.

ושמך נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך. תהלה ליראך. ותקנה

לדורשיך. ופתחון פה למיחלים לך. שמחה

לארצך. וששון לעירך. וצמיחת קרן קדוד עבדך.

ועריכת נר לבזישי משיחך. במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוזו.

וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפיץ פיה. וכל

הרשעה בלה כעשן תכלה. כי תעביר ממשלת

זדון מזדהארץ:

ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך. בהר

ציזן משכן בבורך. ובירושלים עיר קדשך.

בכתוב בדברי קדשך. ומלוד יי לעולם אלהיך

ציזן לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדך.

lichen wird  
leben  
theil  
und  
reiche  
und i  
Leben  
triebte  
besing  
Gott  
lich.  
trauet  
Bertra  
in Go  
fels u  
beinen  
laffest  
Das if  
fertiget  
groß u  
:  
לכחה  
אמן:  
שמה  
בפתח  
אלהי  
נזמל  
נזאל  
תמנו  
:  
ישוע  
סופך



כַּכְתוּב וַיִּגְבַּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ  
נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:  
אַתָּה כִּחְרַתְנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.  
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתְנוּ מִלְּפָנֶיךָ  
לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם <sup>am Sabbath</sup>  
הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקִדְשָׁהּ וְלִמְנוּחָהּ וְאֶת־יוֹם) הַכֹּפְרִים הַזֶּה. לְמַחִילָה  
וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה. וְלִמְחֹל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ  
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קִדְשׁ. וְזָכַר לִיציאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה  
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן  
מִשִּׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדֶךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־  
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלִחְסֵד  
וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם בְּיוֹם הַכֹּפְרִים הַזֶּה. זְכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ  
בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר  
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַיִּים וְחַיִּים. וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ  
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ וְרַחֵם אֶתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל וְקַוֵּנוֹתֵינוּ  
בְּיוֹם <sup>am Sabbath</sup>) הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכֹּפְרִים הַזֶּה. מְחַה  
וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כְּאִמּוֹר  
אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ  
לֹא אֲזַכֵּר: וְנֹאמַר מְחִיתִי כְעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן  
חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶתֶיךָ. וְנֹאמַר כִּי בְּיוֹם  
הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם  
לְפָנֵי יי תִּשְׁתַּחֲוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמְנוּחַתְנוּ)  
קִדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתֶךָ. שְׂקֵצֵנוּ



משובבך ושמחנו בישועתך. (והנחילנו יי אלהינו באהבה  
 ובכרצון שבת קדשך ויגוהו בו ישראל מקדשי שמך.) וטהר  
 לבנו לעבדך באמת. כי אתה סלחן לישראל  
 ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור ומפלעדיך  
 איז לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה:) ברוך  
 אתה יי. מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות  
 עמו בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה  
 ושנה. מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל  
 ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשכ את  
 העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל  
 בכרצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו  
 בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:  
 מזדים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו  
 לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור. נודה  
 לך. וגספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו  
 הפקודות לך. ועל נפיש שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך  
 ומזכותיך שבכל עת ערב וקבך וצהרים. השוכ כי לא קרו  
 רחמיה. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קיינו לך:  
 ועל כלם יתברך ויתרום שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

וחתום לחיים טובים כל בני בריתך:  
 וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. האל  
 ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי השוכ שמך ולך נאה  
 להודות:  
 שים שלום מזכה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל  
 כל ישראל עמך ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך כי באור

דוש

בנו.  
מלכנו

am Sa

זילה  
תינו

וירצה

וזכרון

זן כל

לחסד

אלהינו

ובדבר

אלך

ותינו

מחה

אמור

אתיך

וכענן

ביום

תיכם

וחתנו

שקענו



פְּנִיָּךְ נְתַתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה  
 וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְשׁוּב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ  
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹכָךְ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרָגְנָה מְזוּבָה נִזְכָּר  
 וְנִחַתָּם לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְ  
 דְּחַיִּים מְזוּבִים וְלְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשְּׁדוּם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל  
 תִּתְעַלֵּם מִתְּחַנְּתֵנוּ שְׂאִיז אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עַרְףְּ לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ  
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא הִטְאָנוּ אֶבֶל  
 אֲנַחְנוּ חִטְאָנוּ:

אֲשָׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גְּזֻלְנוּ. דְּבַרְנוּ דּוֹפִי. הַעֲוִינוּ.  
 וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חֲמָסְנוּ. טְפִלְנוּ שָׁקָר. יַעֲצָנוּ  
 רָע. כִּזְבְּנוּ. לְצָנוּ. מְרִדְנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדְנוּ. עֲוִינוּ.  
 פָּשַׁעְנוּ. צָרְדְנוּ. קָשִׁינוּ עַרְףְּ. רְשָׁעְנוּ. שַׁחַתְנוּ.  
 תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ. תַּעֲתָעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַמְּזוּבִים וְלֹא שׁוּרָה לָנוּ:  
 וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:  
 מֵה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מַחֹם. וְמֵה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן  
 שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אֵת Du reichst die Hand  
 den Sündern und deine Rechte  
 hältst du hin, die Reuigen zu  
 empfangen. Du hast in deiner  
 Lehre, Gott unser Herr, uns  
 angewiesen, wie wir vor dir  
 bekennen all' unsere Schuld,  
 damit wir ablassen von allem  
 sündigen Thun und Frevel,  
 und du uns empfangest in auf-

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים  
 וַיִּמְיֶנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל  
 שָׁבוִים וְהִלְמַדְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ  
 לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ עַד כָּל־  
 עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִתְּוֵל מֵעַשְׂק  
 יָדֵינוּ. וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה



richtiger Reue und Buße, die vor dir ist wie Feueropfer und Opferdunst um deines göttlichen Wortes willen, das du uns hast verheißten.

Unsere Vergehungen und Verschuldungen sind so mannigfaltig, daß die Opfer nicht zu zählen wären, wollten wir genügen unserer Schuld; aber dieweil du weißt, daß unser Ziel und Ende ist der Wurm und die Motte, darum hast du so vielfach uns gewähret deine Vergebung. Was sind wir? was ist unser Leben und unsere Frömmigkeit und unsere Gerechtigkeit? Was ist unser Heil und unsere Kraft und unsere Stärke? Was könnten wir sagen oder reden vor dir, Gott unser Herr, dem Gotte unserer Väter? Sind nicht alle Helden wie ein Nichts vor dir? die namhaftesten Männer, als wären sie nie gewesen? die Weisen ohne Erkenntniß, die Verständigen ohne Verstand vor dir? Denn all' ihr Thun und Treiben ist nichtig, ihre Lebensstage sind wie ein Traum vor dir, und selbst, was des Menschen Vorzug ist vor dem Thiere, ist nichts, dieweil Alles eitel ist und vergänglich.

Und doch hast du den Menschen vom Anbeginn an abgetrennt, ihn in Gnaden anerkannt, daß er vor dir stehe! denn wer könnte zu dir sagen: was thust du da? und so der Mensch noch so gerecht wäre,

## תפלת נעילה

שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ כְּאֲשֵׁיִם  
וּבְנִיחוּחִים לְמַעַן דְּבַרְךָ  
אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אֵין קֵץ לְאֲשֵׁי  
חַוְבוֹתֵינוּ וְאֵין מְסָפֵר  
לְנִיחוּחֵי אֲשַׁמְתָנוּ. וְאַתָּה  
יֹדֵעַ שְׂאֲחַרִיתֵנוּ רָמָה  
וְתוֹלְעָה לְפִיְכָךְ הַרְבִּיבָת  
סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ  
מָה חַסְדֵנוּ מָה צְדָקוֹתֵינוּ  
מָה יְשׁוּעָתֵנוּ מָה פָּחַנוּ מָה  
נְבוֹרָתֵנוּ מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ  
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ  
הֲלֹא כָל הַגְּבוּרִים כְּאֵין  
לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם כְּלֹא  
הָיוּ וְחַכְמָיוּם כְּבָלִי מִדָּע  
וְנְבוֹנִים כְּבָלִי הַשָּׁבַל כִּי  
רַב מַעֲשֵׂיהֶם תִּהְיוּ וַיְמִי  
חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ וּמֹתֵר  
הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי  
הֶבֶל הֶבֶל:

אַתָּה הַבְּדִלְתָּ אָנוּשׁ  
מֵרֹאשׁ וְתַבִּירָהוּ לְעַמּוּד  
לְפָנֶיךָ: כִּי מִי יֹאמַר לָךְ  
מָה תַּפְעֵל וְאִם יִצְדַק מָה



hätte er dir was gegeben? Du gabst uns, Gott, unser Herr, diesen Tag der Versöhnung, auf daß er das Ende sei und die Vergebung und die Verzeihung für alle unsere Sünden, damit wir ablassen von allem sündigen Thun und Frevel, und wiederkehren zu dir, und dein Gesetz und deinen Willen thuen mit ganzem und ungetheiltem Herzen. Darum erbarme du dich unser in deiner unendlichen Barmherzigkeit, denn du willst nicht das Verderben der Welt. So hast du gesprochen: „Suchet Gott, wo er zu finden ist, rufet ihn an, dieweil er nahe ist.“ „Es verlasse der Sünder seinen Wandel, der Mann des Unheiles und des Lasters seine Gedanken, und kehre zurück zu Gott, der sich seiner erbarmet, zu unserem Herrn, der so viel vergibt.“ Du bist ein Gott der Vergebung, gnädig und barmherzig, langmüthig, voller Liebe, und Wahrheit, der unerschöpflich ist im Wohlthun, der sein Gefallen hat an der Bekehrung der Sünder, und nicht will ihren Tod: wie es auch heißt in der Schrift: „Sage ihnen: So wahr ich lebe, spricht Gott der Herr, ich will nicht den Tod des Sünder, sondern, daß er wiederkehre von seinem Wege, und lebe!“ „Kehret zu-

יתן לך. ותתן לנו יי אלהינו  
באהבה את יום <sup>(צום)</sup> הכפרים  
הזה קץ ומחילה וסליחה  
על כל עונותינו למען  
נחנל מעשק ידינו ונשוב  
אדיק לעשות חקי רצונך  
בלבב שלם: ואתה  
ברחמיך הרבים רחם עלינו  
כי לא תחפזין בהשחתת  
עולם. שנאמר הרשו יי  
בהמצאו קראו בהיותו  
קרוב: ונאמר יעזב רשע  
דרכו ואיש און מחשבותיו  
וישב אל-יי וירחמהו ואל-  
אלהינו כי ירבה לסלוח:  
ואתה אלה סליחות חנון  
ורחום ארך אפים ורב חסד  
ואמת ומרבה להטיב ורוצה  
אתה בתשובת רשעים ואין  
אתה חפץ במיתתם  
שנאמר אמר אליהם חי-אני  
נאם אדני אלהים אם-אחפץ  
במות הרשע כי אם-בשוב  
רשע מדרכו וחייה: שובו



rück! lehret zurück von euren bösen Wegen; warum wollet ihr sterben, Haus Israel!" Auch heißt es da: „Will ich den Tod des Sünders, spricht Gott der Herr, oder daß er zurücklehre von seinem Wege und lebe?“ Und ferner: „Ich will nicht, daß sterbe, wer des Todes ist, spricht Gott der Herr; belehret euch und ihr werdet leben!

Denn du bist es, der vergibt Israel, und Gnade und Verzeihung gewähret den Stämmen Jeschurun's zu jeder Zeit! Außer dir ist keiner, der Herr wäre, und vergeben und verzeihen könnte.

שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הָרָעִים  
וּלְמָה תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל:  
וְנֹאמַר הַחֶפֶץ אַחֲפֵץ מוֹת  
רָשָׁע נָאִם אֲדֹנָי אֱלֹהִים הֲלֹא  
בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה: וְנֹאמַר  
כִּי לֹא אַחֲפֵץ בְּמוֹת הַמֵּת  
נָאִם אֲדֹנָי אֱלֹהִים וְהַשׁוּבוּ  
וְחַיּוּ: כִּי אַתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל  
וּמַחֲלִין לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־  
דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין  
לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹדֵחַ  
(אֵלֹהֵי אֶתְּהָ):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִוצַרְתִּי אֵינִי כֹדָאִי. וְעַכְשָׁיו שְׁנוּצַרְתִּי  
כִּי לֹא נִוצַרְתִּי. עָפַר אָנִי בְּתַיִי. קָל וְהֵמָּר בְּמִיתָתִי. הָרִינִי  
לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מְלֹא בּוֹשָׁה וּכְלִימָה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי  
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אַחֲטָא עוֹד. וְמָה שְׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מֵרַק  
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אָכֵל וְלֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וְחַלְלִים רָעִים:

אֱלֹהֵי נְצוֹר לְשׁוּנֵי מֵרַע. וּשְׁפַתִּי מִדְּבַר מֵרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְדוּם.  
וּנְפִשִׁי כְּעֹפֵר לְכָל תְּהִינָה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּכְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי. וְכָל  
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. סַחֲרָה דְּפִר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ.  
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן  
יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי: יְהִי לְרְצוֹן אֲמְרֵי סִי וְהַגִּיזוּן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צַדִּיק  
וְנֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ נֹאֲלִי אֲבוֹתֵינוּ שִׁינְתָּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַעֲרָה גִישׁוּ וְסוּ  
חֲלַקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נִעְרַךְ בְּרָאָה בְּיַמי שְׁלֹם וְקָשִׁים קְדֻשָׁתוֹת: וְגִרְתָּ לָּנוּ סֵמֶת וְהִרְחַח  
רוּחְשְׁלָם בְּשֵׁם שְׁלֹם וְקָשִׁים קְדֻשָׁתוֹת:

hätte er  
gabst und  
diesen  
auf daß  
die Berg  
zeihung fi  
damit w  
sündigen  
wiederkeh  
Gesetz un  
mit ganz  
Herzen.  
dich unse  
Barmherz  
nicht das  
So hast d  
Gott, wo  
ihn an,  
„Es verli  
Wandel,  
heiltes u  
Gedanken  
Gott, der  
zu unsere  
vergibt.“  
Bergebun  
herzig, la  
und Wahr  
ist im W  
fallen ha  
der Sün  
ihren To  
in der S  
So wahr  
der Herr  
Tod des  
daß er w  
Wege, un



# תפלה לשליח צבור בקול

Man öffnet die heil. Lade. — מרחיק הארון

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון נזמל חסדים טובים וקונה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן פני מלך מלא רחמים

מזחל וסולח לעושים: סוגרין הארון — Man schließt die heil. Lade.

**אב** Von früher Jugend an hat Vater Abraham dich anerkannt; zehn Mal hast du ihn auf die Probe gestellt, nicht um ein Haar breit wich er ab vom Rechte. Ein Kind an Herzensinnigkeit, ein Mann an Urtheil und Verstand, stand er vor dir, Herr, im Gebete. Die zu seiner Fahne schwören, die treten heute ein in deine Pforten.

אמונים Fest in ihrer Treue stehen sie vor dir, dem Allgewaltigen, fest im Kampfe den ganzen Tag. Nun da der Tag sich neigt, sei unser Schild und Schirm du! Gedenk uns dein Verdienst, der in des Mittags Schwüle vor seiner Hütte saß.

**אב ידעך מנוער.** Gem.

בחנתו בעשר כל עבור

בראש תער. **נש** Borb.

לחלותך פנער ולא כבער.

הגליו לבא בזה השער:

**אמונים נשו לנצחך.** Gem.

איום. נצח כל היום:

**עבור כי פנה יום.** Borb.

גונגנו בצדק יושב כחום

היום:

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וחתמנו

בספר החיים. למענך אלהים חיים:

מלך עזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע: מכלכל חיים בתסוד מתיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך קמית ומתיה ומצמית ישועה:

הנקרא Auf Isak ruhete des Vaters Name, er ging in seinen

**הנקרא לאב ירע.** Gem



Wegen, und wahrte sich in seiner Treue vor des Lasters Schlingen. Er schrie und bat, ließ nicht ab; dafür war Gottes Segen mit ihm auf allen Wegen, daß wo die Saat er streue, sie ihm auch stets gedeihe.

☞ Laß deinen Namen, Gott, nun walten über uns, und uns dein Heil stets nahe sein. Erlöse uns nun bald, belebe uns mit deinem Thau, wie du ins Leben ihn gerufen, der zu dir hat gebetet in der Abendstunde.

וּנְפֹנֶה לְסוּר מִמּוֹקְשֵׁי רָע.  
וְעַק וְחַנּוּן וְשִׁיחָה לֹא  
גִרְע. חֶסֶן בְּרָכָה בְּאֲשֶׁר  
זָרַע:

יְהִי שִׁמְךָ בְּנוֹ יַעֲרֹב.  
וְיִשְׁעֶךָ לָנוּ תִתְקַרֵּב.  
גֹּאֵל נָא מִקְרֹב. הַחַיִּינוּ  
בְּטַל כְּשֶׁחַ לְפָנוֹת עֲרֹב:

מִי כְמוֹךָ אֱב הַרְחֵמִים. זֹכֵר יִצְוֵרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:  
וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: כְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים:

☞ Das edle Bild von Jakob, seinem Sohne, daß leuchtete vor Gott am Himmels-throne, wie er, aus seinem Traum' erwacht, geschaut hat in die finstere Nacht und sprach: „Hier ist die Himmelspforte! wie schauerlich ist es an dem Orte!“

טָבַע זֵיו תִּתְאַרְהֵי יְהִי  
חִקְקוּ בְכֶם יִקְרָה. כְּשֶׁר  
תָּם וּמְקוֹם אִמָּה נֹרָא.  
לַעֲתָה הִיזְוֵנוּ וַיִּירָא:

יְמַלֹּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:  
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

☞ Erhöre uns, vergib uns heut am Tage, nun, da sich neigt der Tag! auf das wir deine Macht und Wunderkraft preisen alle Tag Heiliger!

שְׁמַע נָא סִלַּח נָא  
הַיּוֹם. עֲבוּר כִּי פָנָה יוֹם.  
וְנִהְיֶה לְךָ נֹרָא וְאִיוֹם. קְדוֹשׁ:

וּבְכֹן לְךָ תַעֲלֶה קְדוּשָׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ מוֹתֵל וְסוֹלֵחַ:

☞ Öffne die Pforten zum Tempel der Ehre. Allen, die forschen in deiner Lehre!

שַׁעֲרֵי אֲדָמוֹן. מְהִרָה  
תִּפְתַּח לְבוֹאֲרֵי (רַחֲמֵינוּ) אֲמוֹן:

ואלה  
הכל  
תתקח  
חמרים  
אב  
hat Bo  
kannt;  
auf die  
um ein  
vom W  
zensinn  
Urtheil  
vor dir  
zu seine  
treten  
Pforten  
ממונים  
stehen f  
waltiger  
ganzen  
sich nei  
Schirm  
Verdien  
Schwül



Deffne die Pforten zu deinen Schätzen

Allen, die treu sind in deinen Gesetzen!

Deffne die Pforten zur himmlischen Pracht

Allen, die dir heut ihr Opfer gebracht!

Deffne die Pforten der himmlischen Sphären

Allen, die thränenden Auges dich ehren!

Deffne die Pforten der heiligsten Weihe

Deiner Gemeinde in ihrer Treue!

Deffne die Pforten zur Himmelskron

Dem Volke, das hoffet auf seinen Lohn!

Unter ihnen sei geheiligt und verherrlicht dein Name, wie er geheiligt ist im Rathe der heiligen Seraphim, die da heiligen deinen Namen in Heiligkeit.

שַׁעְרֵי גְנוּזִים. מְהֵרָה תִּפְתַּח

לְדַתְךָ אֲחוּזִים: שַׁעְרֵי הַיְכָל

הַנְּחֻמָּדִים. מְהֵרָה תִּפְתַּח

לְוַעֲוֹדִים: שַׁעְרֵי זְבוּל

מִחַנּוּיִם. מְהֵרָה תִּפְתַּח

לְחַכְדִּילִי עֵינָיִם: שַׁעְרֵי

טְהָרָה מְהֵרָה תִּפְתַּח לְיִפְהָ

וּבְרָה: שַׁעְרֵי כְּתָר הַמִּימָן.

מְהֵרָה תִּפְתַּח לְלֹא אֲדָמָן.

וּבָהֶם תִּוַּעֲרֶיךָ וְתִוְקַדְשׁ:

בְּסוּד שִׁיחַ שַׁרְפֵי קֹדֶשׁ

הַמְּאֻדֵּי־שֵׁים שִׁמְךָ בְּקֹדֶשׁ:

בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וּקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל

Gemeinde u. Borb.

הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

Borb. בְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם. מְשֻׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוֹם בְּבוֹדוֹ

לְעַמָּתָם קְרוּךְ יֵאמְרוּ:

בְּרוּךְ בְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

Gemeinde u. Borb.

Borb. מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וְיַחֲוֶן עִם הַמִּיחַדִּים שְׁמוֹ עָרַב וּבָקַע

בְּכָל־יוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

Gemeinde u. Borb.

Borb. אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא אֶבְיָנוּ. הוּא מְלַבְּנוּ. הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא

יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל־חַי לְהַיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים:

אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

Gemeinde u. Borb.



תפלת נעילה

Boib. אֲדִיר אֲדִירנוּ יי אֲדוֹנֵנוּ מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ. וְהִיא יי  
לְמַלְךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַזֶּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

Boib. וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ בְּתוֹב לֵאמֹר:

יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ: Gemeinde u. Boib.

Boib. לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד בְּדִלְךָ. וְלִנְצַח נְצַחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחְךָ  
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מְלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

חֲמוּל עַל מַעֲשֵׂיךָ. וְתִשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ. וַיֹּאמְרוּ לָךְ חוֹסֵיךָ.  
בְּצַדִּיקָךְ עֲמוּסֵיךָ. תִּוְקַדְשׁ אֲדוֹן עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ:

כִּי מִקְדִּישְׁךָ בְּקִדְוֶשְׁתְּךָ קִבְּשְׁתָּ. נִאֲחָה לְקָדוֹשׁ פָּאֵר  
מִקְדוּשִׁים: בְּאִין מַלְיָן יוֹשֵׁר. מוֹל מְגִיד פִּשְׁעֵי. תִּגִּיד לְעַקֵּב

דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁפֵּט:

עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אֶהְבַּת אֵינְתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבְכֵן הִנְעַקְדוּ יִשְׁבִּית  
מְדִינָנוּ. וּבְזָכוֹת הַתָּם יוֹצִיא אֵיזִים לְצַדִּיק דִּיגְנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם

לְאֲדוֹנֵנוּ: וּבְכֵן יִתְקַדְּשׁ שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.  
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית

דָּוִד מְשִׁיחָךָ. וְעַל מְבוֹנָה וְהִיבְלָךְ:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ. וְאֵימְתָךְ עַל  
כָּל־מַה־שִּׁבְרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ כָּל

הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כָל־מַה־אֲנָה אֶחָת לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְךָ שְׁלֵם  
כְּמוֹ שִׁדְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטָן לְפָנֶיךָ עוֹז בִּירְךָ. וּגְבוּרָה

בְּיַמִּינְךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל־מַה־שִּׁבְרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ. תְּהַלֵּה לִיבְרָאִיךָ. וְתִקְנֶה לְדוֹרְשֵׁיךָ.  
וּפְתַחֲחוּן־פֶּה לְמַיְחָלִים לָךְ. שִׁמְחָה לְאֲרָצְךָ. וְשִׂשׂוֹן לְעִירְךָ.

וְצַמִּיחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ. וְעַרִיבַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ בְּמַתְרָה  
בְּיַמִּינֵנוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ. וְחַסִּדִּים  
בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹץ פִּיהָ. וְכָל־הַרְשָׁעָה כִּלְהָ בְּעֵשֶׂן

תִּבְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבַדְךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ. בְּנֵר צִיּוֹן מִשְׁכַּן

Deffne die  
Schätze  
Allen, die  
Gefehen!  
Deffne die  
lischen B  
Allen, die  
gebracht!  
Deffne die  
lischen C  
Allen, die  
dich ehren  
Deffne die P  
Weihe  
Deiner G  
Treue!  
Deffne die  
melstkon  
Dem Volke  
seinen Vol  
Unter ihnen  
berlicht dein  
im Rathe d  
he da heilig  
heiligkeit.  
לא כל  
מקום כבוד  
ערב וכל  
ד:  
שיענו. ור



כבודך. וכירושלים עיר קדשך. בפתוב בדברי קדשך. 'מלוך  
 " לעולם אלהיך ציון לך ודר הקלויה:

קדוש אתה ונרא שמך. ואין אלוה מבלעדך בפתוב  
 ויגבה " צבאות במשפט. והאל הקדוש גקדש בצדקה.  
 כרוך אתה " המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.  
 ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלבנו  
 לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו " אלהינו באהבה את יום השבת הזה לקדשה  
 ולמנוחה (את יום) הכפורים הזה. למחילה ולסליחה ולכפרה  
 ולמחול בו את כל עונותינו (באהבה) מקרא קדש. זכר ליציאת  
 מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה  
 וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון  
 משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל  
 עמך בית ישראל. לפניה. לפלטה. למזכה. לחן ולחסד  
 ולרחמים לחיים ולשלום ביום הכפורים הזה. זכרנו " אלהינו  
 בו למזכה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. וכדבר  
 ישועה ורחמים חום וחנו. ורחם עלינו והושיענו כי אליך  
 עינינו. כי אל מלך וחנו ורחום אתה:

פתח *Deffne uns die Him-*  
*melspforte, bevor sie sich schlie-*  
*ßet dieweil sich neigt der Tag!*

יום *Es neiget sich der Tag,*  
*die Sonne ist im Sinken; wir*  
*gehen in deine Thore ein, laß*  
*uns willkommen sein!*

אנא *Ich Gott, vergib, ver-*  
*zeih, verfühne! sei mild und*

פתח לנו שער. *Gemeinde*  
*n. Borb.*  
 בעת נעילת שער. כי פנה  
 יום:

היום יפנה. השמש  
 יבא ויפנה. נבואה שיעריך:  
*Gemeinde*  
*n. Borb.*

אנא אל נא. שאל  
 נתי. סלח נא. מחל נא.



barmherzig! Verfüh'n' und tilg die Schuld und Sünde.

Bei dir ist Veröhnung, auf daß du gefürchtet werdest; so du die Schuld uns wahrst, wer wollte, Herr, bestehen?

Wer wollte, Herr, bestehen, so du uns trügst die Sünde nach. Wer könnte im Gericht bestehen, so du es führst in Strenge aus? Bei dir ist die Veröhnung; dein Spruch: „ich habe vergeben!“ Bei dir ist das Erbarmen, und das ist deine Größe, daß du bist mild und gnadevoll! So schau auf uns in unserer Zerknirschung und Erniedrigung; ach, beschäme uns nicht! Lehre uns kennen deine Wege — das ist unsers Herzens Wunsch! Schütte aus über uns den Geist der Wissenschaft, über uns Alle, groß und klein! die mit Kraft und Muth sich deinem Dienste weihen, die rüste mit deiner Gotteskraft! Die zu dir kommen, und weilen möchten in deinem Schatten, die nimm in Gnaden auf, daß sie blühen in deinem Hause und kein Kummer trübe ihre Seelenruhe. Die Unglücklichen befreie du von ihren Drängern, die Gemarterten von ihrer Qual, daß sie mit einem freien Geist und Herzen vor dir erscheinen!

Das Wort, daß wir mit den Lippen reden, das nimm als Opfer an; laß es in Wahrheit vor dir bestehen. Wenn wir in Unschuld und Frömmigkeit dir nachgehen —

## תפלת נעילה

חַמּוּל נָא. רַחֵם נָא. כַּפֵּר נָא.  
 כְּבוֹשׁ חַטָּא וְעוֹן: אֵל מֶלֶךְ. 369. 6.  
 כִּי עִמָּךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן  
 תִּירָא. אִם עוֹנוֹת תִּשְׁמַר  
 יְהי אֲדָנִי מִי יַעֲמוֹד:  
 וּמִי יַעֲמוֹד חַטָּא אִם  
 תִּשְׁמֹר. וּמִי יִקּוּם דִּין אִם  
 תִּגְמֹר. הִסְלִיחָה עִמָּךְ  
 סְלַחְתִּי לְאִמּוֹר. הִרְחַמִּים  
 גַּם לָךְ מִדְּתָךְ לְכַמוֹר:  
 דְּכִדּוּךְ דְּלוֹתֵנוּ רָאָה וְאַל  
 תִּכְלִים. דַּעַת נְתִיב דְּרַכִּיךְ  
 חֲפִצְנוּ הַשְּׁלִים. גְּדוּל וְקִטּוֹן  
 רוּחַ שְׁכַל הַחֲלִים. גְּבוּרֵי  
 כַח רְצוֹנְךָ חֲזַק וְהַאֲלִים.  
 בְּצִלְךָ שָׁבַת אֲשָׁבִים קִבֵּל  
 נְדָבָה. בֵּיתְךָ יִפְרִיחוּ וְלֹא  
 יוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה. אוֹכַד וְגִדָה  
 תִּשְׁבִּית נוֹגֵשׁ וּמְדַהֲבָה. אֲזוּ  
 יַעֲלוּ וְיִרְאוּ בְרוּחַ גְּדִיבָה:  
 שְׁלוֹם פְּרִים שְׁפַתֵינוּ תִּכּוֹן  
 אֲמַת. לְכַתְנוּ אַחֲרֶיךָ בְּתוֹם  
 וְיוֹשֵׁר הַעֲמַת. מְלִיץ יוֹשֵׁר  
 קִבֵּל וּמְלַשְׁנֵי צַמַת. הַחֲפִיץ



nimm uns freundlich auf! Den Anwalt, der uns das Wort spricht, den höre an, den Kläger und Lästere — verwirf! Du willst ja, daß wir leben und nicht sterben in Sündhaftigkeit. Laß leuchten uns dein Lebenslicht, dein göttlich Angesicht, und schließ die Rechnung nicht im Zorn mit uns ab. Rette uns vom Tod und Grab, und nimm die Sühne an; bevor wir rufen, Herr, erhöre uns, und was wir mit Herz und Mund geloben, nimm in Gnaden an.

Gar Vieles hat dein Volk zu bitten und zu beten, aber kurz ist und beschränkt der Sinn und Blick. Was ihnen fehlet, was sie hoffen, was sie wünschen — wer zählt Alles auf? Aber du kennst den Gedanken, bevor wir ihn in Worten ausgesprochen, du, der große starke Gott, der Wunder thut! Die sind nicht mehr, die es verstanden, wie der Mensch hin vor Gott trete, und seine Bitten ordne, mit beredter Zunge sein innigstes Verlangen ihm offenbare. Verlassen und verwaist sind wir zurückgeblieben, das Uebel mehret sich, nimmt zu von Tag auf Tag, und das Heil erreicht uns nicht. Wir haben selbst den Muth nicht, um Jegliches zu bitten und zu beten, dieweil wir wissen, daß wir uns versündigt in Frevel und Widerspenstigkeit das Unheil verschuldet, den Weg gekrümmet haben. Nur auf deine Gnade hoffen wir, daß du sie uns gewährst, wo wir verkünden deinen Ruhm, und da stehen und nicht weichen, Gott aus deinem Hause bis in der Nacht. Heiliger, bedenke, daß Keiner sich als Anwalt für uns in die Schranke stellt;

בְּחַיִּים וְלֹא בְּמוֹת הַמֵּתִים:  
הַקִּימֵנוּ בְּאוֹר פְּנֵיךָ וְחַשְׁבוֹן  
יִתְמַצֶּה. קוּיִם מְרַדֶּת שַׁחַת  
כּוֹפֵר יִמְצֵא. טָרָם נִקְרָא  
עוֹד וְדַבּוֹר יֵצֵא. גְּדֻבוֹת פִּינוּ  
יִרְצֶה: מְרַבִּים צָרְכֵי עַמְּךָ  
וְדַעְתָּם קָצְרָה. מִחֶסְרוֹם  
וּמִשְׁאֲלוֹתָם בֵּל יוֹכְלוּ  
לְסַפְּרָה. נָא בִּינָה הַגִּיגֵנוּ  
טָרָם נִקְרָא. הֵאֵל הַגְּדוֹל  
הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא: סָפוּ וְגַם כְּלוּ  
יִדְעֵי פְּגִיעָה. סֵדֶר תְּפִלוֹת  
בְּמַעֲנֶה לְשׁוֹנֵם לְהַבִּיעֶה.  
עֲרוּמִים נוֹתְרֵנוּ וְרִבְתָּהּ  
הִרְעָה. עַל כֵּן לֹא תִשִּׁיג  
יְשׁוּעָה: פָּנִים אֵין לָנוּ פְּנִיד  
לְחֵלוֹת. פִּשְׁעֵנוּ וּמְרַדְנוּ  
וְהַעֲוִינוּ מִסְּלוֹת. צְדָקָה לָךְ  
לְבַד נִבְקֵשׁ בְּמַעֲרְכֵי  
תְּהִלּוֹת. הָעוֹמְדִים בְּבֵית יי  
בְּקִילוֹת: קְדוֹשׁ רָאָה כִּי פָס



so nimm das Wort, des Armen Gabe, gnädig an; laß mein Lied ein Blümlein sein im Kranze, der deine Krone schmückt, wo du dich rüfdest, Herr, in deiner Macht und Stärke. Ach, höre auf meinen Ruf, laß meine Andacht dir gefallen, hör' auf mein Gebet, als käm' es aus einem unbesleckten Herzen. Schreib mich ein zum Leben und zum Glück und Heil, und leg' dein Siegel daran in einer gnadenreichen Stunde, wenn ich's auch nicht verdient, du hast die Welt in's Nichts gehängt. Reich' mir die Hand, und nimm mich auf als einen reinigen Sünder; vergib was Schlechtes ist an meinem Thun, und schau auf das, was Schönes ist und Edles ist an denen, die nach dir forschen und dich suchen! Mein Freund bist du und meine Stütze, du, Gott, ein Schild und Wehr um mich herum.

מְלִיץ בְּשׁוֹרָה. קִבֵּל נִיבִי  
בְּמִרְבִּית תְּשׁוּרָה. רִנָּתִי  
הַיּוֹם תִּהְיֶה בְּכַתְרְךָ בְּשׁוֹרָה.  
אַל נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה: שׁוּעַתִּי  
שְׁעָה וְתַפְלָתִי תִּהְיֶה נְעִימָה.  
שְׁמַע פְּנִיעַתִּי בְּפִנְיַת תְּמָה.  
תְּחַוֶּקֵנוּ לְחַיִּים וְתַטִּיב לָנוּ  
הַחַתִּימָה. תּוֹלָה אֶרֶץ עַל  
בְּלִימָה: יָדֶךָ פֶּשׁוּט וְקִבֵּל  
תְּשׁוּבָתִי בְּמַעֲמָדִי. סִלַּח  
וּמַחֵל רִוּעַ מַעֲבָדִי פָּנָה נָא  
וְעִסּוֹק בְּטוֹבָת מְשַׁחֲרֶיךָ  
דוֹדִי וּמַעוֹדְדִי. וְאַתָּה יי  
מָגֵן בְּעַדִּי:

אַל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל כַּפֵּי רַחֲמִים. מִתְּנַהֵג בְּחַסְדוֹת מוֹחֵל  
עוֹנֹת עִמּוֹ. מַעֲבִיר אֶרֶץ אֶרֶץ רִאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִלָּה לְחַטָּאִים  
וְסִלְיָה לְפִוְשָׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ. לֹא  
כִרְעַתְס תִּגְמֹל. אֵל הַזֵּרִית לָנוּ לֹאמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר  
לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקְדָּם. כְּמוֹ  
שֶׁכָּתוּב וַיִּרְדֵּי יי בְּעֵנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:  
וַיַּעֲבֹר יי עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא:

יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת נֶצֶר  
חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה: וְסִלְחָת לְעוֹנֵינוּ  
וְלְחַטָּאתֵינוּ וְנָח לְתַנּוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מַחֵל לָנוּ מִלִּפְנֵי  
כִּי פִשְׁעֵנוּ: כִּי אַתָּה יי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְקַלְקָרָאֵינוּ:

Jam Kipar IV.



Gedenk den Bund mit Abraham, und Isaac seine Opferung, und führe die Verbannten zurück in Jakobs Hütten, und hilf uns, Gott, um deines Namens willen.

Altmächtiger Erlöser, um deinetwillen erlöse uns! Ohnmächtig ist die Kraft in uns; dahin sind all die Frommen, die für uns könnten beten. Keiner nimmt sich unser an. Schau du, Gott, in Erbarmen an den armen Rest von Israel; hilf uns um deines Namens willen.

Die Gottesstadt mit ihren Heiligthümern liegt darnieder in Schutt und Trümmern; auf uns ruht Schimpf und Schmach. Erloschen ist der Glanz, verblühen ist die Pracht, von allen heiligen Kleinodien ist Keines uns geblieben als dein göttlich Wort! die Thora ist unser letztes Gut! Die Schirme du in unserer Hand, und führe die Verbannten zurück in Jakobs Hütten, hilf uns um deines Namens willen!

זְכוּר בְּרִית אַבְרָהָם וְעִקְדַת יִצְחָק. וְהִשָּׁב שְׁבוּת אֱהִלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Was uns das Herz mit Sehnsucht füllet, die nur für dich geglühet, das komme heute vor deinen Gnadenthron. Erfülle dem Volke, das fest an dich, den einigen Gott gehalten, sein Wünschen und sein Hoffen; du erhörst ja das Gebet von allen, die zu dir kommen.

Nur Gott erlöset Is-

זְכוּר בְּרִית אַבְרָהָם וְעִקְדַת יִצְחָק. וְהִשָּׁב שְׁבוּת אֱהִלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Borbeter u. Gem.

גּוֹאֵל חֹזֵק לְמַעַנְךָ פָּדַנּוּ. רָאָה כִּי אָזַלְת יַדֵּינוּ. שׁוּר כִּי אָבְדוּ חֲסִידֵינוּ. מִפְּגִיעַ אֵין בְּעַדֵּנוּ: וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Gem. u. Borbeter

הָעִיר הַקְּדוֹשׁ וְהַמְּחֻוּזוֹת. הָיָה לְחֶרְפָּה וּלְבִזּוֹת. וְכָל מַחֲמָדֶיהָ נְשׁוּלוֹת וְנִגְנוּזוֹת. וְאֵין שׁוּר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וְהִשָּׁב שְׁבוּת אֱהִלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Gem. u. Borb.

אֲנִקַּת מִסְלָדֶיךָ. תַּעַל לִפְנֵי כֶסֶף כְּבוֹדֶךָ. מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹת עִם מִיחָדֶיךָ. שׁוֹמַע תְּפִלַּת בָּאֵי עֲדֶיךָ:

Gem. u. Borbeter

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בִּי

Borbeter u. Gem.

Gemeinde u. Borb.



rael, erlöset es für die Ewigkeit. So laß uns heute mit einem Worte von Sünden, Herr, erlöset sein, Gott, der du waldest in den Himmelhöhen; denn du bist ein Gott, der viel vergibt, ein Herr, der sich erbarmet.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ <sup>u. Gem.</sup> Virg uns, Herr, in deinem Schatten unter den Schwingen deiner schirmenden Gotteskraft und Gnade. Wo du prüfest, Herr die Herzen, prüfe sie in Gnade, mach' die Krümmen schlicht und grade. Auf, o Gott, und steh mir bei, du, meine Kraft und Stärke, hör' mich, wenn ich rufe.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ <sup>u. Gem.</sup> Laß hören uns das Gnadenwort: „ich hab vergeben!“ der du thronest unsichtbar in deiner Himmelhöhe. Heb auf die Hand zu unserm Heile, hilf, Gott, dem armen Volke in jedem Leid und Wehe. Wo und wann wir rufen, da gib in Gnaden uns Gehör, da zeig uns deine Wunderkraft, und sei in unserer Nähe.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ <sup>u. Gem.</sup> Gott, Gott, ist allmächtig allerbarmend, gnädig, langmüthig, voller Huld und Treue, bewahret seine Gnade dem Tausendsten, vergibt und macht rein von Schuld und Sünde und Irrgehen. Bergib uns unsere Schuld und Sünde, und nimm uns auf als dein Erb' und Eigenthum.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ <sup>u. Gem.</sup> Wenn ich daran denke, schmerzt und jammert mir das Herz; wenn ich sehe, wie jede Stadt stehet fest auf ihrem Grund' und nur die Gottes-

## תפלת נעילה

תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. נָם הַיּוֹם  
וַיִּשְׁעוּ מִפֶּיךָ שׁוֹכְנֵי מְרוֹמִים.  
כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבֵעַל  
הַרְחָמִים:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ <sup>u. Gem.</sup> יִחְבֵּיאֵנוּ צְלִיחוֹת תַּחַת  
כַּנְפֵי הַשְּׂכִינָה. חוּן יְחוּן כִּי  
יְבַחוּן לֵב עֶקְוֹב לְהַכִּינָה.  
קוּמָה נָא אֱלֹהֵינוּ עֲזֵה עֲזֵי  
נָא. יי לְשׁוּעַתֵּנוּ הַאֲזִינָה:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ <sup>u. Gem.</sup> יִשְׁמִיעֵנוּ סְלִיחוֹתֵי  
יּוֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיזוֹן. בְּיָמִין  
יִשַׁע לְהוֹשִׁיעַ עִם עֲנִי וְאֶבְיוֹן.  
בְּשׁוּעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ נִזְרָאוֹת  
בְּצַדֵּק תַּעֲנֵנוּ. יי הִנֵּה עֲזוּר  
לָנוּ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ <sup>u. Gem.</sup> יי יי. אֵל רַחוּם וְחַנוּן  
אֶרְךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת:  
נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים. נִשְׂא  
עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְרָא.  
וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵינוּ  
וְנִחַלְתָּנוּ:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ <sup>u. Gem.</sup> אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים  
יְאֱהָמִידָה. בְּרָאוֹתֵי כָּל עִיר  
עַל תִּלְקָה בְּנוֹיָהּ. וְעִיר



stadt ist erniedrigt, zerstört bis auf den Grund. Und doch hängt nur an Gott mein Herz, und doch schaut nur auf Gott mein Aug'.

באך dein Erbarmen walten über uns, dein Erbarmen für uns reden, bitten — vor dir, der uns geschaffen! Erbarm' dich deines Volkes, Herr, ihm thut das Herz so weh, und das Haupt ist krank.

Ich stell' und stütze meine Pfeiler auf dein göttlich Wort und weiß, daß du der Thrän' im Auge, die aus dem Herzen quillt, das Himmels- thor nicht schließt. Darum schütt' ich aus mein Herz vor dir, der Herzen prüfet, vertraue dir mein ganz Geschick, und weiß, daß du der Väter Treue mir auch noch wohl gedenkest!

So möge es dein Wille sein, der du hörst jeden Schmerzensruf, daß du die Thräne, die ich weine, mir aufbewahrst vor Kummer, Noth und Pein, vor jeglichem Verhängniß, an dir nur hängt mein Herz, auf dich nur schaut mein Aug'.

Erbarme dich der versammelten Gemeinde Jeschurun; vergib und verzeih ihnen ihre Schuld; hilf uns Gott, du unser Heil!

Die Himmelsporten

האלהים | משפלת עד שאול תחתיה. ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה:

מדת הרחמים עלינו התנגדנו. ולפני קונך תחנתך הפידי. ובער עמך רחמים שאלי. כי כל לבב דני. וכל ראש לחלי:

תמכתי ויתדותי בשלש עשרה תיבות. ובשערי המעוזת. כי לא נשלבות. לבן שפכתי שוח. פני בוחן לבות. בשוח אני באלה. ובזכות שלשת אבות:

יהי רצון מלפניך שומע קול בכיזת. שתשים המעותינו בנאדך להיות. ותצילנו מכל גזרות אכזריות. כי לך לבד עינינו תלויות: " אל רחם חנון וכו

רחם נא קהל עדת ישראל. סלה ומחל עונם. והושיענו אלהי ישענו:

שערי שמים פתח.

Gemeinde n. Verb

Sorbetor n. Gem.

Sorbetor n. Gem.



öffne uns, und deinen Gnaden-  
[chat] den mach' uns auf; hilf,  
Gott, daß ende unser Kampf;  
hilf uns, Gott! du unser Heil!

ואוצרָךּ הַטּוֹב לָנוּ תִפְתַּח.  
תּוֹשִׁיעַ וְרִיב אֵל תִּמְתַּח.  
וְהוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו:

אל מלך. Seite 369.

Worb. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: סֶלַח לָנוּ. מַחֵל וּלְנוּ. בְּפֶרֶךְ לָנוּ.

כִּי אָנוּ עֲמָךְ. וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ : אָנוּ בְּנֵיךְ. וְאַתָּה אָבִינוּ :  
אָנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה אֲדֹנָינוּ : אָנוּ קְהֵלְךָ. וְאַתָּה חֲלֻקְנוּ :  
אָנוּ נִחְלָתְךָ. וְאַתָּה גּוֹרְלָנוּ : אָנוּ צִאֲנֶךָ. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ :  
אָנוּ פְּרֻמָּךְ. וְאַתָּה נוֹטְרָנוּ : אָנוּ פְּעֻלָּתְךָ. וְאַתָּה יוֹצְרָנוּ :  
אָנוּ רְעֻיָתְךָ. וְאַתָּה דוֹרְנוּ : אָנוּ סִגְלָתְךָ. וְאַתָּה קְרוֹבָנוּ :  
אָנוּ עֲמָךְ. וְאַתָּה מְלַכְנוּ : אָנוּ מְאִמְרָךְ. וְאַתָּה מְאִמְרָנוּ:

Gemeinde u. Worb.

אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנוּן. אָנוּ קָשִׁי  
עוֹרָךְ וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם: אָנוּ מְלֵאֵי עוֹן וְאַתָּה מְלֵא  
רַחֲמִים. אָנוּ יְמִינוּ כְּצֶל עוֹבֵר. וְאַתָּה הוּא וְשִׁנוֹתֶיךָ  
לֹא יִתְמוּ:

אָנָּה תִּבְא לְפָנֶיךָ תִּפְלֵתְנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּתָנוּ שְׂאִין  
אָנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עַרְף לֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי  
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲכַל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:  
אֲשַׁמְנוּ. בְּגָרְנוּ. גְּזַלְנוּ. הִבְרָנוּ דוֹפִי. הִעוּיְנוּ.  
וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חֲמָסְנוּ. מְפָלְנוּ שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ רָע.  
כּוֹבְנוּ. לְצָנוּ. מְרִדְנוּ. גֵּאֲצָנוּ. סָרְדְנוּ. עוּיְנוּ. פִּשְׁעֵנוּ.  
צָרְדְנוּ. קָשִׁינוּ עוֹרָךְ. רִשְׁעֵנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ.  
תַּעֲיֵנוּ תַּעֲתָעֵנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּבָה לָנוּ: וְאַתָּה  
צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ בְּ אֲמַת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:  
מֵה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֵה נְסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן  
שְׁתַּקִּים. הֲלֹא כָּל הַנְּקֻטָּרוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֵתָּה יוֹדְעֵ:

stadt  
auf  
hänge  
und d  
mein  
מדת  
walten  
men fr  
vor d  
Erbar  
Herr,  
weh, u  
מכתי  
meine  
Wort  
Thrän  
Herzen  
thor  
schütt'  
dir, de  
dir m  
weiß,  
mir au  
יי  
sein, de  
zensru  
die ich  
vor Ki  
vor jeg  
dir nu  
bich nu  
רם  
sammel  
runs;  
ihre  
da unse



אתה נותן יד לפושעים וימינה פשוטה לבקל  
 שבים. ותלמדנו יי אלהינו להתודות לפניך על  
 כל עונותינו למען נחידל מעושק ידינו ותקדלנו  
 בתשובה שלמה לפניך באשים וכניחוים למען  
 דבריק אשר אמרת אין קץ לאשי חובותינו ואין  
 מספר לניחוים אשמתנו: ואתה יודע שאחריתנו  
 רמה ותולעה לפיכך הרבית סליחתנו. מה אנו  
 מה חיינו מה חסדנו מה צדקנו. מה ישענו. מה  
 פחנו. מה גבורתנו. מה נאמר לפניך יי אלהינו  
 ואלהי אבותינו. הלא כל הגבורים כאין לפניך  
 ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים  
 כבלי השכל כי רוב מעשיהם תהו וימי חייהם  
 הבל. לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי  
 הכל הבל:

אתה הבהלת אנוש מראש ותכירהו לעמוד  
 לפניך: כי מי יאמר לך מה תפעל ואם יצדק מה  
 יתן לך: ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום  
 (Am Sabbath השבת הנה ואת יום צום) הכפרים הנה קץ ומחילה  
 וסליחה על כל עונותינו למען נחידל מעשק ידינו  
 ונשוב אליך לעשות חקי רצונך בלבב שלם:  
 ואתה ברחמך הרבים רחם עלינו כי לא תחפז  
 בהשחתת עוכם. שנאמר דרשו יי בהמצאו קראהו  
 בהיותו קרוב: ונאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און  
 מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי



יְרַבֶּה לְסִלּוּחַ: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנוּן וְרַחוּם  
 אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד (וְאַמֶּת) וּמְרַבֶּה לְהַטִּיב  
 וְרוֹצֵה אֶתְּךָ בְּתַשׁוּבַת רְשָׁעִים וְאִין אֶתְּךָ חֶפֶץ  
 בְּמִיתַתָּם שֶׁנֶּאֱמַר אָמַר אֱלֹהִים חַי אֲנִי נְאֻם אֲדֹנָי  
 יְהוִה אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַרְשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רִשְׁעֵי  
 מִדְּרָכָם וְחָיָה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וּלְמָה  
 תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר הַחֶפֶץ אֶחְפֹּץ מוֹת  
 רִשָּׁע נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה הֲלֹא בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה.  
 וְנֶאֱמַר כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה  
 וְהַשִּׁיבוּ וְחַיּוּ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל וְלַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם  
 הַשַּׁבָּת הַזֶּה (וּבְיוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאוֹתֵינוּ  
 מִנְּגֵד עֵינֶיךָ. כְּאֲמֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי  
 וְחַטָּאוֹתֶיךָ לֹא אֲזַכֵּר: וְנֶאֱמַר מַחֲוִיתִי כְּעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן  
 חַטָּאוֹתֶיךָ שׁוֹבֵה אֵלַי כִּי גֹאֲלִתֶיךָ. וְנֶאֱמַר כִּי בְּיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר  
 עֲלֵיכֶם לְמַהֵר אֶתְכֶם וּמִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי יי תִּטְהַרּוּ: (אֱלֹהֵינוּ  
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנּוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְהִזַּן חֲלֻקָּנוּ  
 בְּתוֹרָתֶךָ. שֶׁבַענוּ מִשׁוֹבֵבָה וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהִנְחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ  
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁפֶת קִדְּשָׁךְ וְנִנְחָנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ). וְטַהַר לִבְנוֹ  
 לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אֶתְּךָ סָלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַל לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל  
 בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח (אֱלֹהֵינוּ  
 אֶתְּךָ:) בְּרוּךְ אַתָּה יי. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת  
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ  
 עַל כָּל הָאָרֶץ מִקִּדְּשֵׁי (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכַּפָּרִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשִּׁב אֶת  
 הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל  
 בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִיקֵנוּ



עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּחַזֵּיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מִדִּים וְדַבְּרֵנוּ  
מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה  
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ  
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר  
בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת  
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל-  
שְׁהַחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּן תַּחֲיֵינוּ  
וְתִקְּמֵנוּ וְתִאֶסְּרֵנוּ בְּלִיגוֹתֵינוּ  
לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. לְשִׁמּוֹר  
חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדֶךָ  
בְּלִבְבֵנוּ שְׁלָם עַל שְׂאֵנוּ מִדִּים  
לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:

מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי  
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוֹר  
חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר  
נְדוּר. גֹּדֵד לָךְ וְגַסְפָּר תִּהְלֶתְךָ עַל  
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל גְּשֵׁמוֹתֵינוּ  
הַמְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל-  
יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ  
שֶׁבְּכָל-עֵת עָרַב וְבָקָר וְצֹהָרִים. הַמְּשׁוֹב  
כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא  
תִּמּוּ חֲסָדֶיךָ. מְעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלִּבְנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אָבִינוּ מְלַכְנוּ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וּכְבוֹשׁ כְּעֶסֶךָ  
וּכְלֵה דָבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹז וְרָעָה  
זִמְנָפָה וּפְגַע רָע וְכָל-מַחְלָה וְכָל-תִּקְלָה וְכָל-  
הַטְּשָׁה וְכָל-מִינֵי פוֹרְעַנְיוֹת וְכָל-גְּזֵרָה רָעָה וְשִׁנְאוֹת  
חָגִם מְעַלְיָנוּ. וּמַעַד כָּל-בְּנֵי בְרִיתֶךָ:  
וְחַתּוֹם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת. הָאֵל  
יִשְׁוַעֲתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּשׁוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ גְּאוֹה  
לְהוֹדוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל-  
יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ הָאֲמוּרָה כִּפִּי אֶתְרֵן וּבְנֵיוּ בְּהַנִּים עִם קְדוּשָׁה בְּאִמּוֹר: יְבָרְכֶךָ  
יי וַיִּשְׁמַע יי: יֵאָר יי פְּגִיזוֹ אֱלֹהֵי וַיִּחַנְּנֵנוּ: יֵשָׂא יי פְּגִיזוֹ אֱלֹהֵי וַיִּשְׁמַע לָךְ שְׁלֹום:  
יֵם שְׁלֹום טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל  
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בְּרַכְנוּ אָבִינוּ גְּלָנוּ קִאֲחָד קִאֲחָד פְּגִיזָה. כִּי קִאֲחָד



פָּנֵיךָ נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְיִצְדָּקָה  
וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְיִזְכֹּב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ  
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּסִפּוּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרָנְסָה טוֹבָה גְּזוּכָר  
וְנִחָתָם לְפָנֶיךָ אֲנַחֲנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים  
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

Kuch am Sabbath wird dieses zu נעילה gesagt.

•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	חָטְאֵנוּ	לְפָנֶיךָ
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	אִין לָנוּ	מִדָּךְ אֱלֹא אַתָּה
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	עֲשֵׂה עִמָּנוּ	לְמַעַן שְׂמֶךָ
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	חִדְשׁ עָלֵינוּ	שָׁנָה טוֹבָה
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	בְּטַל מַעְלֵינוּ	כָּל־גְּזוּרוֹת קְשׁוֹת
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	בְּטַל מַחְשָׁבוֹת	שׁוֹגְאֵינוּ
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	הַפֵּר עֲצַת	אוֹיְבֵינוּ
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	כִּלְה כָּל־צָר	וּמִשְׂטִיין מַעְלֵינוּ
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	סְתוּם פִּיזַת	מִשְׂטֵינָנוּ וּמִקְטָרֵינָנוּ
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	כִּלְה דְּבַר	וְחָרָב וְרָעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן וּפְשָׁע מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	מְנַע מִנְּפֹה	מִנְּחֻלְתְּךָ
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	סָלַח וּמַחֵל	לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	מַחֵרָה	וְהַעֲבֵר חַטָּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנְּגִד עֵינֶיךָ
•	אָבִינוּ	מְלַכְנוּ	מַחֲזֵק בְּרַחֲמֶיךָ	הַרְבִּים כָּל־שְׂטָרֵי הַיּוֹבוֹתֵינוּ



תפלת נעילה

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הַחַזִּירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קַרַע רוּעַ גָּזֵר דִּינֵנוּ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכֵּלָה  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּיֹת  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲתַמְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחִילָה  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מָלֵא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מָלֵא אֶסְמֵינוּ שְׁבַע  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שָׁמַע הוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם וְעֲלֵנוּ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ פֶּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתֵנוּ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוֹר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ נָא אֱלֹהֵת־שׁיבְנוּ רִיקָם וּמִלְפָּנֶיךָ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תְהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת שַׁעַת רַחֲמִים  
וְעַת רַצּוֹן מִלְפָּנֶיךָ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חַמּוּד עֲלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וּמִפְּנֵינוּ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל־שֵׁם קֹדֶשְׁךָ  
אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן מְבוֹחִים עַל־יְחֹרֶךָ



אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל-  
קְדוּשׁוֹ שְׁמֶךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נִקְוֶם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם-עֲבָדֶיךָ  
הַשְּׂפוּךְ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אִם-לֹא-לְמַעַנֵנוּ  
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים  
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר

וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ  
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים

עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ

כתוב צל"ס כשמונים בתפלת נעילה טעם ישלל נקול רס וככות  
סלז יכוון כל אחד מישלל למסור נסשו על קדושת הס"י טעו ומסנז לו  
סכוונה הזאת כאלו עשה צפועל וכאלו עומד ננסיון על קדושת טעו כגדול.

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: Einmal

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: Dreimal

יי הוא האלהים: Siebenmal

ועתה יגדל גא פח אדני כאשר יפרת לאמי: ובר רחמיך ה תסדך כי פעלים תקה:  
יתגדל ויתקדש ו שמה רבא בעלמא די-ברא כרעותה וימליך מלכותה  
בתייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בענלא ובזמן קריב ואמרו אמן:  
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:  
יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה  
דקודשא בריך הוא לעלא ולעקא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא  
דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

קבל ברחמים וברצון את-תפלתנו: Gem.

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אכוהון די בשמיא  
ואמרו אמן:



יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם: Gem.  
 יהא שלמא רפא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: Borb  
 עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: Gem.  
 עשה שלום במוקמו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: Borb  
 ותוקעין תקעה אחת.

### מעריב למוצאי יום כפור

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו  
 ולא יעיר כל חמתו. יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו:

*Während der Borbeter יתברך u. f. m. sagt, sagt die Gemeinde das nebenstehende*

יתברך וישתבח ויהפאר ויתרום ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומפלעדיו אין אלהים: סלו לרכב בערבות ביה שמו ועליו רפניו: ושמו מרום על כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:	<span style="float: right;">Borb</span> ברכו את יי המברך: <span style="float: right;">Gem.</span> ברוך יי המברך לעולם ועד: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פורתה שערים ובתבונה משנה עתים. ומחליף את-
--	---

הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרתיהם  
 ברקיע כרצונו בורא יום ולילה. גזלל אור מפני  
 השד וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא לילה  
 ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו. אל  
 חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד. ברוך  
 אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה  
 ומצות חקים ומשפטים ו אותנו למדת. על כן יי  
 אדונינו בשכבנו ובקומנו נשיח בתקוה. ונשמח



בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם  
חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה.  
וְאֶהְבֶּתְךָ אֶל־תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי  
אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(סיד מש אל סלף נאמן)

**שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:**

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־  
מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם  
עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ  
וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ  
וְהָיוּ לְטוֹשֶׁטֶת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה  
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וּלְעֵבֶדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם  
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי  
עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פְּרִי־יִשְׁתָּה  
לְבַבְכֶם וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:  
וְחָרָה אִפְיָהוּהָ בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר  
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְכוּלָּהּ וְאֶבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ  
הַשְּׂבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־  
לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשַּׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ  
לְטוֹשֶׁטֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם  
בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם  
עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה  
לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתַת לָהֶם פְּרִי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:



וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ  
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי כִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם  
 וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית  
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכַּרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־  
 תִּתְּרוּ אַחֲרַי לְבַכְכֶּם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם:  
 לַמַּעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים  
 לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ  
 מִצְרַיִם לְהִיזֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אָמֵת וְאַמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין  
 זִוְלָתוֹ וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים. מַלְכֵנוּ  
 הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הָעֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִמוֹ. וְהַמְּשַׁלֵּם  
 גְּמוּלָה לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוֹ. הָעוֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד־אִין חֶקֶר. וְהַנְּפַלְאוֹת  
 עַד־אִין מַסְפָּר. הַשֶּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־נִתֵּן לְמוֹט רַגְלֵינוּ.  
 הַמְּדַרְיֵכֵנוּ עַל־בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיִּרַם קַרְנֵנוּ עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ.  
 הָעוֹשֶׂה־לָּנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעוֹה. אוֹתוֹרַת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת  
 בְּנֵי חָם. הַמַּבֵּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ  
 יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף.  
 אֶת־רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהֲמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ בְּנָיו  
 גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קַבְּלוּ עֲלֵיהֶם.  
 מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָכֶם:  
 מִי כַמְכָה בְּאֵלִים יי מִי כַמּוֹכָה נְאֻדָר בַּקֶּדֶשׁ. גּוֹרָא תְהִלּוֹת  
 עֲשֵׂה פִּלְא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעַ יַם לִפְנֵי מֹשֶׁה. זֶה אֱלֹהֵי  
 עָנוּ וְאָמְרוּ:

י יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:

וְנֹאמַר כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב. וְנֹאֲלוּ מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ.  
 בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:  
 הַשְּׂכִיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ לְחַיִּים.  
 וּקְרֹא עֲלֵינוּ סֶעֶת שְׁלוֹמְךָ. וּמִסְּגָנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ



והושיענו למען שמך. והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר  
 ותרב ורעב ויגזן. והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. ובצל כנסיך  
 תסתירנו. כי אל שזמרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך חנון  
 ורחום אתה. ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד  
 עולם: ברוך אתה יי שומר עמו ישראל לעד:

ברוך יי לעולם אמן | ואמן. ברוך יי מציון שוכן ירושלים  
 הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו  
 וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן |  
 ואמן: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו יהי שם יי מכבוד  
 מעתה ועד עולם: כי לא ימש יי את עמו בעבור שמו הגדול  
 כי הואיל יי לעשות אהבם לו לעם: וירא כל העם ויפלו על  
 פניהם ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים: והיה יי למלך  
 על כל הארץ ביזם ההוא יהיה יי אחר ושמו אחר: יהי חסדך  
 יי עלינו באשר יחלנו לך: הושיענו יי אלהינו ונקצנו מן הגוים  
 להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כל גוים אשר עשית  
 יבואו וישתחוו לפניך אדני וכבודו לשמך: כי גדול אתה  
 ועשה נפלאות אתה אלהים לכבודך: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך  
 גודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך: ברוך יי ביזם. ברוך  
 יי בלילה ברוך יי בשכבנו. ברוך יי בקומנו. כי בידך נפשות  
 החיים והמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש:  
 בידך אפקיד רוחי פדית אותי יי אל אמת: אלהינו שבשמים  
 יחד שמך וקים | מלכותך תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד:

יךאו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת  
 באמו לציון מלך אלהיך: יי מלך יי מלך יי ומלוך לעולם  
 ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בקבוד כי  
 אין לנו מלך אלא אתה: ברוך אתה יי המלך בקבוד תמיד  
 ומלוך עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו:

מרת  
 תם  
 יצת  
 ולא  
 יהם:  
 שים  
 ארץ  
 ואין  
 לקנו  
 שלם  
 לאות  
 לינו.  
 אינו.  
 דמת  
 עמו  
 סוף.  
 בניו  
 יהם.  
 קם:  
 הלוח  
 אלי  
 מנו  
 חיים.  
 פניך



מעריב למתצאי יום כסוד

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם  
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן  
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא  
גּוֹאֵל לִבְנֵי כְנִיָּהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחִיָּה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ  
גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי  
עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מְלַךְ מְמִית וּמַתִּיָּה  
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמְתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ

שְׁלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאִנוּשׁ בִּינָה.

אַתָּה חוֹנְנֵתָנוּ קְמוּדָע תּוֹרָתְךָ. וְתִלְמֵדָנוּ לַעֲשׂוֹת  
בְּהֵם חֲקֵי רְצוֹנְךָ. וְתִבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ קְחוֹל  
בֵּין אֹר לְחֶשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי  
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ מְלַכְנוּ הַחַל עֲלֵינוּ  
הַיָּמִים הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם. חַשׁוּכִים וּמְכַל  
חַטָּא וּמְנַקִּים וּמְכַל־עוֹן וּמְדַבְּקִים בְּיַד אַתָּה: וְחַנּוּן  
מְאֹדָה דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן  
הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבְּנוּ מְלַכְנוּ לְעִבּוּדְתְךָ וְהַחְזִירֵנוּ

כְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סִלַּח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל וּלְנוּ מְלַכְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ.

כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנּוּן הַמְרַבֵּה לְסִלוּחַ:



ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי  
 בואל חזק אתה ברוך אתה יי גואל ישראל:  
 רפאנו יי וגרפא הושיענו וגושעה פי תהלתנו אתה  
 והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן  
 ורחמן אתה ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל  
 ברוך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני  
 הבואתה לשובה ותן ברכה על פני האדמה ושבענו מטובך  
 וברוך שנתנו בשנים הטובות ברוך אתה יי מקבץ השנים:  
 תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גלויותינו  
 וקבצנו יחד מארבע פנות הארץ ברוך אתה יי מקבץ גדתי  
 עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה והסר  
 ממנו יגזן ואנחה ומלוך עלינו אתה יי לבדך בחד וברחמים  
 וצדקנו במשפט ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט:  
 ולמלשינים אל תהי תקנה וכל עושי רשעה פרנע יאבחו  
 יכלם מהרה יפרתו והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמנר ותכניע  
 במהרה בימינו ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זדים:  
 על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל  
 ועל פליטת סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמי רחמך יי  
 אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים  
 חלקנו עמם לעולם ולא גבוש פי בך בטחנו ברוך אתה יי  
 משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשבון בתוכה באשר  
 דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בגן עולם וכסא דוד  
 מהרה לתוכה תבין ברוך אתה יי בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך  
 פי לישועתך קוינו כל היום ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:  
 שמע קולנו יי אלהינו חיים ורחם עלינו וקבל ברחמים  
 וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות ותתענים ואתה



משיב למוצאי יום כבוד

ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלת  
עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שומע תפלה:  
רצה "אלהינו בעמך ישראל ובהפלתם. והשב את העבודה לדביר  
ביתך ואשי ישראל והפלתם. באתה תקבל ברכון. ותהי לרצון תמיד  
שפדח ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה יי  
ספקוד שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו  
לעולם ועד. צור חינו בני ישראל. אתה הוא לדור ודור  
נודה לך וגספר תדלתך על תינו המסורים בידך. ועל  
נשמותינו המפקדות לך. ועל נפיה שבכל יום עמנו. ועל  
נפלאותיה ומזכותיה שבכל עת ערב ובקר וצהרים. המזכ כי לא  
בלו רחמיה. ומקרחם כירלא תפוי חסדיה. מעולם קוינו לך:

ועל קלם והקוד והירומם שסך מלכנו תמיד לעולם ועד:  
וכל חסידים ידוה פלה. ויהללו את שמך בנאמת. האל  
ישועתנו וצדקתנו סלה: ברוך אתה יי המזכ שמך ורך נאה  
להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא  
סלך צדק לכל השלום. ומזכ בעיניה לברך את עמך ישראל  
בכל עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את  
עמו ישראל בשלום:

אלו נאור לשוני סע. ושפתי סעני סקה. ולמללי נפשי תדום. ונפשי בעסר  
לל חסד. ספח לך בתורתך ובמגותך תרדוף נפשי. וכל סודשבים עלי רעה. סערה ספ  
צדק ואלך סעשקם. עשה למען שמך. עשה למען שמך. עשה למען שמך. עשה  
למען תדום. למען תדום דתך. והשמה שמך בעני: ויהי לרצון אפרי סי ורגיון לבי  
לעדי יי סע ונאלי: עשה שלום סקודי וסא עשה שלום עלי ועל כל ישראל ואפרי אפן:

יהי רצון וכו'

Beim Ausgange des Sabbath wird von ihm so gesagt.

ויתדלק האלהים ומטל השמים. ומשמני  
הארץ. ורב רגז ותירש: יעברוך עמים וישתחוו  
לך לאשים. הנה נביר לאחיה. וישתחוו לך בני



אמֵה. אֲדַרְיָה אֲחִיר. וּמְבָרְכִיהָ בְרוּךְ: וְאֵל שְׁדֵי  
 יִבְרַךְ אֶתְךָ. וְיִסְרָף וְיִדְרֹבֶה. וְהָיִיתָ לְקַהֵל עַמִּים:  
 וְיִתְזַלַּף אֶת־בְּרַכְתּוֹ אֲבִרָהֶם. לֵךְ וּלְזַרְעֶךָ אֶתְךָ.  
 לְרִשְׁתֶּךָ אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיבָה. אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים  
 לְאֲבִרָהֶם: מֵאֵל אָבִיהָ וְעֶזְרָהּ. וְאֵת שְׁדֵי וְיִבְרַכְךָ.  
 בְּרַכְתָּ שָׁמַיִם וּמַעַל. בְּרַכְתָּ תְּהוֹם רַבְצַת תַּחַת.  
 בְּרַכְתָּ שְׂדֵים וְרַחֲסִים: בְּרַכְתָּ אָבִיךָ גְּבוּרָה עַל־בְּרַכְתָּ  
 הַזֹּרֵי. עַד־תֵּאָנוֹת גְּבַעַת עוֹלָם. תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף.  
 וּלְקַדְקֹד גְּזִיר אֲהִיוּ: וְאֶהְבֶּךָ וּבִרְכֶךָ וְהִרְבֶּךָ. וּבִרְךָ  
 פְּרִי־בִטְנֶךָ וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ. הַגִּנָּה וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ  
 שֶׁנֶּר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרֶת צֶאֱנָה. עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־  
 נִשְׁבַּע לְאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה מְקַל־  
 הָעַמִּים. לֹא־יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר וְעִקְרָה וּבְבִהְמָתְךָ:  
 וְהִסִּיר יְיָ מִמֶּךָ כָּל־חֲלוֹי. וְכָל־מְדוּי מִצָּרִים הָרְעִים  
 אֲשֶׁר יִדְעֶתָ. לֹא יִשְׁיִמֶם בְּךָ. וְנָתַנְם בְּכָל־שָׁנָאִיךָ:

הַפְּלֵאָה הַגָּאֹל אֲתִי מִכָּל־רַע יִבְרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקְרָא בָהֶם  
 שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתֵי אֲבִרָהֶם וְיִצְחָק וְיִדְבָר לְרַב בְּקִרְבֵי הָאֶרֶץ: יְיָ  
 אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה אֶתְכֶם וְהִנְכֶם הַיּוֹם פְּכוּכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב: יְיָ  
 אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסֵּף עֲלֵיכֶם פְּכֶם אֵלֶּךָ פְּעַמִּים. וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם  
 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר. וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֵאֵר.  
 וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצִיָּה: בְּרוּךְ מִגְּאֵף וּמִשְׁאֲרֵתָה: בְּרוּךְ פְּרִי־בִטְנֶךָ  
 וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְהֵמָתְךָ. שֶׁנֶּר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרֶת צֶאֱנָה: יְיָ  
 יְיָ אֲתָךְ אֶת־הַבְּרַכָּה בְּאִסְמִיךָ וּבְכָל מְשַׁלַּח יָדֶךָ. וּבִרְכֶךָ בְּאֶרֶץ  
 אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: יִסְתַּח יְיָ לָךְ אֶת־מוֹצְרוֹ רַחוּב אֶת־  
 הַשָּׁמַיִם לִפְתַּח מִטְר־אֶרֶץ בְּעֵתוֹ. וּלְקַבֵּץ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה אֲדָמָה.



והלוי'ת גזים רבים. ואתה לא תלוה: פי יי אלהיך ברכך באשר  
 דברך. והעבטת גזים רבים. ואתה לא תעבט. ומשלת בגזים  
 רבים וברך לא ימשלו: אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי.  
 מגן עזרך. ואשר תרב נאותך. ויבחשו אויביך לך. ואתה על  
 במוזתימו תדרך:

מחירתי כעב פשעיה ובענן חמאתיה. שוכה אלי פי  
 גאלתיך: רנו שמים כיעשה יי. הריעו תחתיות ארץ. פצחו  
 הרים רנה. יער וכל עץ בו. כירגאל יי יעקב. וכישראל יתפאר:  
 גאלנו יי צבאות שמו. קרוש ישראל:

ישראל נושע ביי תשועת עולמים. לא תבשו ולא תקלמו  
 עד עולמי עד. ואכלתם אכול ושכוע. והללתם את שם יי  
 אלהיכם. אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם:  
 וידעתם פי בקרב ישראל אני. ואני יי אלהיכם ואין עוד  
 ולא יבשו עמי לעולם: פי בשמחה תצאו. ובשלוש תוכלו.  
 ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה. וכל עצי השדה ימחאו  
 קף: הנה אל ישועתי. אבטח ולא אפחד. פי עזי וזמרת יה  
 יי. ויהי לי לישועה: ושאבתם מים בששון. ממעיני הישועה:  
 ואמרתם ביום ההוא. הודו ליי קראו בשמו. הודיעו בעמים  
 עלילותיו. הזכירו פי נשגב שמו: זמרו יי. פי גאות עשה.  
 מודעת זאת בכל הארץ. צהלי ורני יושבת ציון. פי גדול  
 בקרבך קרוש ישראל: ואמר ביום ההוא. הנה אלהינו זה.  
 קוינו לו וישוענו. זה יי קוינו לו. נגילה ונשמחה בישועתו:  
 בית יעקב לכו ונלכה באור יי: והיה אמונת עתיד חסן  
 ישועת חכמת ודעת יראת יי היא אוצרו: יהי דוד לכל דרכי  
 משכיל ויי עמו: פדה בשלום נפשי מקרבלי בירבבים היו  
 עמדי: ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה  
 הגדולה הזאת בישראל. חלילה. חיי אסיפל משערת ראשו  
 ארצה כיעם אלהים עשה היום הזה. ויסרו העם את יונתן  
 ולא ימת: וקרוי יי ישבון וקאו ציון ברנה ושמחת עולם על



מעריב למצואי יום כבוד

ראשם. ששון ושמחה ישיגו ונסו יגזון ואנחה: הפכת מספדי  
למחול אלי פתחת שקי ותאזרני שמחה: ולא אכה יי אלהיך  
לשמע אל בלעם ויהפך יי אלהיך לך את הקלדה לברכה כר  
אהבה יי אלהיך: אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים  
יחדו והפכתי אכלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגזנם:

בזרא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי  
ורפאתיו: ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים. לך דויד  
ועמד בן ישי שלום ושלום לך ושלום לעזרה בי עזרה אלהיך  
ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד: ואמרתם פה לחי: ואתה  
שלום וביתך שלום. וכל אשר לך שלום: יי עז לעמו יתן.  
יי ויברך את עמו בשלום:

אמר רבי יוחנן בכל מקום שאתה מוצא גדלתו של  
הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא ענותנותו. דבר זה פתוב  
בתורה. ושנוי בנביאים. ומשלש בכתובים: פתוב בתורה. פי  
יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים. האל הגדול  
הגבור והנורא. אשר לא ישא פנים ולא יסח שחד: וכתוב  
בתורה עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם  
ושמלה: שנוי בנביאים. דכתוב פי כה אמר ורם ונשא שבן  
ער וקדוש שמו. מרום וקדוש אשכזן. ואת דבא ושפל רוח  
להחיות רוח שפלים ולהחיות לב גדבאים: משלש בכתובים.  
דכתוב. שירו ואלהים זמרו שמו. סעו לרכב בערבות ביה שמו  
ועלו לפניו: וכתוב בתורה אבי יתומים ודין אלמנות אלהים  
במעזן קדשו: יהי יי אלהינו עמנו. באשר היה עס אבותינו.  
אל יעזבנו. ואל משנו: ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים  
קלכם היום: פירנחם יי ציון נחם כל חרבתי. וישם ומדברה  
בעדן וערבתי כגזי ששון ושמחה ימצא בה תודה ומול  
זמרה: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קח שיר המעלות. אשרי קל ירא יי. ההלך בדרךיו: יגיע  
בפיך בי תאכל. אשריך ומזב לך: אשתך וקנסן פיה. גרדתי



סעריב למוצאי יום כבוד

ביתך. בעדך בשתלי צתים. סביב לשלחנך: חנה כרכן יבדך  
זכר יראת יי: יבדך יי מציון. ויראה במויב ידושלם. כל ימי  
נדך: חשד כגים לבגיה. שלום | על ישראלי:

סדר הברלה למוצאי יום כבוד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנסן:

*Wenn an Sabbath fällt, wird auch diese Bricha über geschagt:*

(ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול  
בין אור לחשך. בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת  
ימי המעשה. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחול:

עלינו לשבח לאדון הכל לתח גדלה ליצד פראשית שלא עשנו פני  
האנחות ולא שמנו במשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם ונורלט פכל  
המנים: נאטחנו פורעים ומשתחרים ומודים לפני מלך מלכי המלכים השדש  
פרך הוא שהוא נוטה שמים ויסד ארץ ומושב יקר בשמים ו מפעל ושכינת  
שוו בגבו מרומים הוא אלהינו אין עוד: אסת מלגנו אסם אלתו פכתום  
פתורתו וידעת היום והשבת אל | לבקך כי יי הוא האלוהים בשמים מפעל  
ועל הארץ מתחת אין עוד:

של בן ו נקרה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת אשך להעביר גלולים  
מן הארץ והאלילים כרות יברחין. לתפון עולם בטלכות שדי. וקל בני כשך  
יקראו בששך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יצירו וידע כל יושבי תבל. כי  
לך תכרע כל-פרך משבע כל | לשון. לפניך יי אלוהים יקדש ויפולו. ולכבוד  
שמה יקר יתנו. וקבלו כלם | את עול מלכותך. ותמלך עליהם סתרה לעולם  
ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בקבוד. נבחרת בתורתך יי  
ימלך לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביום נדעא ירהה יי  
אחד ושמו אחד: קייש יום.

מרגים לתדם הלטה. ולפגים ועומים ומאמים ומזקקים ומפילק ייז פשוים ספוס  
לקיים ילכו מסיל אל סיל



# סדר ברכת הלבנה

קודם טיקלים סלמט ילמד חומר זכ:

חלליה | הללו את יי מן השמים. הללוהו במרומים:  
הללוהו כל מלאכיו. הללוהו כל צבאיו: הללוהו שמש וירח.  
הללוהו כל כוכבי אור: הללוהו שמי השמים. ויהי אשר  
מעל השמים: יהללו את שם יי. פי הוא צוה ונגבראו: ועמידם  
לעד לעולם. חקנתו ולא יעבור: צבאו קי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר  
במאסרו ברא שחקים וברוח פיו כל צבאם. חק  
וזמן נתן להם שדא ישנו את תפקודם. ששים  
ושמחים לעשות רצון קונם. פועל אמת שפעלתו  
אמת. וללבנה אמר שתתחדש עשרת תפארת  
לעמוסי בטן. שהם עתידים להתחדש כמותה.  
ולפאר ליוצרים על שם כבוד מלכותו: ברוך אתה  
יי מתחדש חדשים:

ברוך יוצר. ברוך עושה. ברוך קונן. ברוך  
בזראד:

ועיקר סגל סלמט וחומר, יוסט סלל יכע צכריו רק ווקי כללנבומיו:

בשם שאני חוקר פנגדד. ואיני יכול לנגע  
בך. כך לא יוכלו כל אויבי לנגע בי לרעה:

תפל עליהם אימתה ופחד בגדל ורועה ידמו באבן:  
באבן ידמו ורועה בגדל ופחד אימתה עליהם תפל:  
דוד מלך ישראל חי וקים:

תפיל לנבינו נ"ס שלום עליכם: ומנינו נסיע נ"ס עליכם שלום:  
סימן טוב ומול טוב יהא לנו ולכל ישראל אמן:  
קד דודי הנה זה בא. מרלנ על החרים. מקפץ



סדר ברכת הלבנה

על האבקות: הזמה דודי לצבני. או לעסר האילים:  
הנה זה עומר אחר קתלנו. משניה מן החלונות  
מציץ מן התרכים:

תנא רבי רבי ישמעאל אלקלא לא זכו ישראל אלא  
להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת בחודש דים: אמר  
אבי חלקד צריך לטימרא טעומד: מי זאת עלה מדהפדבר  
מתרסקת על הודה: ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי  
למלאות פנימת הלבנה ולא יהיה-בה שום מיעוט והנה אור  
הלבנה באור החמה וכאור שבעת ימי בראשית כמו שהיתה  
קודם מיעוטה. שנאמר את שני המאות הגדלים. ויתקיים  
בי מקרא שכתוב ובקשו את-יי אלהיהם ואת דוד מלקם. אמן:  
סליס קלס שיר למעלות. אשא עיני אליההרם מאין יבא  
צרי: עזי מעם יי עשה שמים וארץ: אלימן למוט רגלך.  
אלינו שמך: הנה לא-יגום ולא ישן שמר ישראל: יי  
שמך יי צלך. על-יד ימינך: יזמם השמש לא-יכבה. וירח  
בלילה: יי שמך מכל-רע. ישמר את-נפשך: יי ישמר-צאתך  
ובואך מעתה ועד עולם:

סליס קל הללויה. הללואל בקדשו. הללוהו ברקיע עזו:  
הללוהו בגבורתיו. הללוהו פרב גדלו: הללוהו בתקע שופר.  
הללוהו בגבל וכבוד: הללוהו בתף ומחול. הללוהו במנים  
ועוב: הללוהו בצלצלי-שמע. הללוהו בצלצלי תרועה: כל  
הנשמה תהלל יה הללויה: כל הגשמה תהלל יה הללויה:

סל למנצח בנינת מזמור שיר: אלהים יתנו ויברכנו יאר  
פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרךך. בכל-גוים ישועתך: יודוך  
עמים אלהים. יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי-  
תשפט עמים מישד. ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים א  
אלהים. יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה. יברכנו אלהים  
אלהינו: יברכנו אלהים. וייראו אותו כל אפס-ארץ:



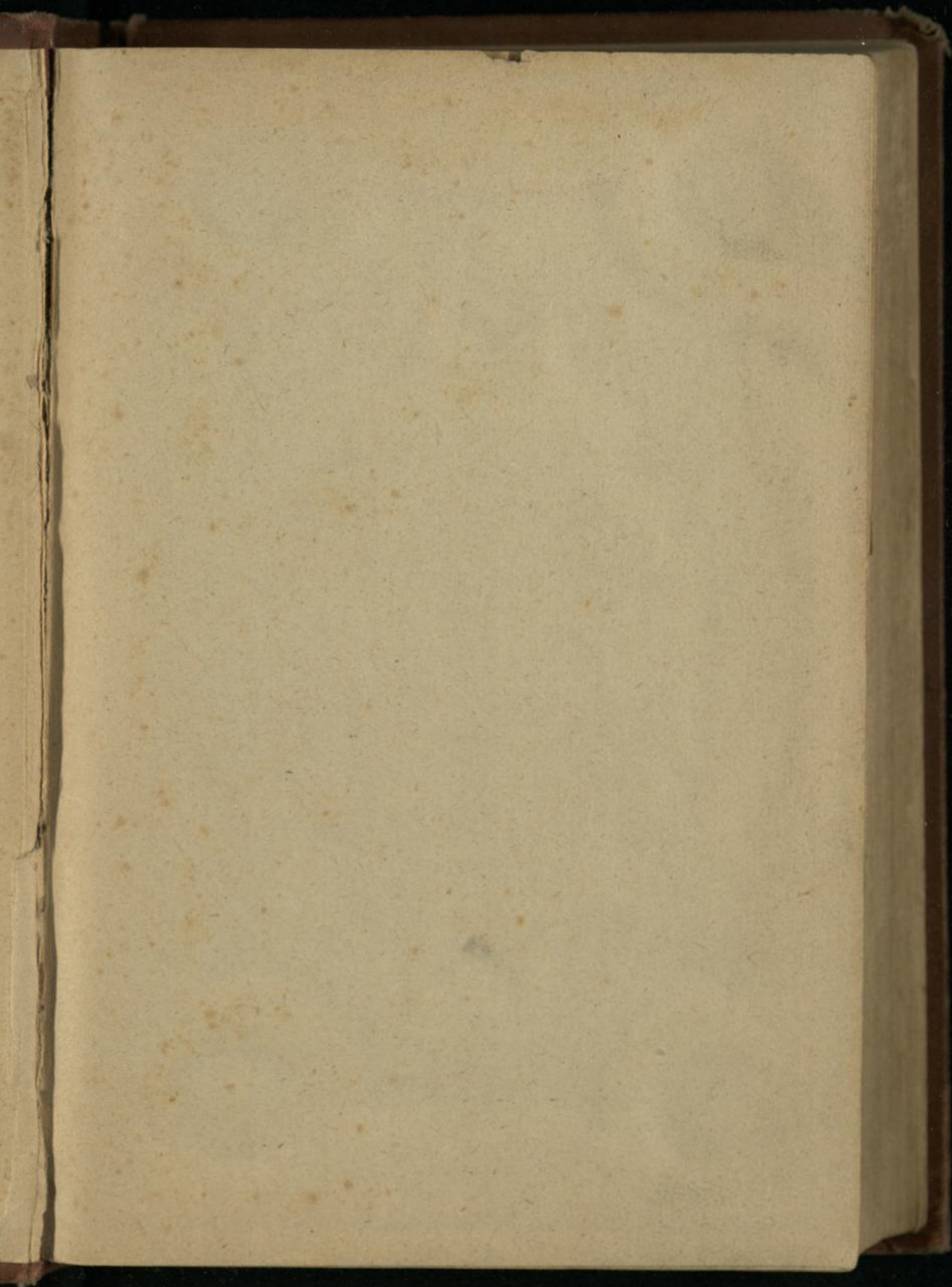
אֵלִים:  
לזנות

אֵל:  
אָמַר:  
הַפָּדָה  
אֲבוֹתַי  
יְהִי אֹר  
שְׁהִי תָה  
תְּקִימִים  
אָמֵן:  
וְיָבֵא  
בְּגִלְדִי  
לֵךְ:  
וְיָרֵחַ  
בְּאֵתֶךָ

עֲזֹז:  
שׁוֹפָר.  
מִנִּים  
כֹּל:

יָאֵר  
וְדוֹף  
כִּי  
מִים |  
הֵימִם







2203=98008843



Universitäts-  
bibliothek

Inventarnr.



\*98008846\*



Universitätsbibliothek Potsdam

UNIVERSITÄT  
POTSDAM

Auslehnr.



\*98008846\*